

EVANGELIZACE

Ellen G. Whiteová

Obsah

Předmluva.....	5	Hodiny otázek a odpovědí.....	56
Část I. – Výzva.....	7	Seznámení s posluchači.....	58
Hlásání poselství.....	7	Tištěná kázání a literatura.....	59
Dalekosáhlý vliv evangelia.....	8	Debate.....	60
Potřeby dělníků evangelizace.....	9	Část VII. – Poselství a způsob jeho předložením.....	63
Část II. – Seskupení lidí, ve velkých městech.....	11	Duch a způsob předkládání poselství.....	63
Stín nadcházejících těžkostí.....	11	Evangelizační kázání.....	65
Vzrůstající těžkosti.....	12	Kristus – středem poselství.....	69
Výzva k rychlé práci.....	13	Kázání o proroctvích upozorňují.....	72
Zvláštní příležitost pro evangelizační práci.....	14	Míra a rozváznost.....	74
Potřeby obyvatel velikých měst.....	14	Vyučujme moudře pravdě.....	75
Specifické problémy evangelizace velkoměst.....	15	Historky, anekdoty, žerty a posměšky.....	76
Zaslíbení bohatých žní.....	17	Falešný úsudek a lidské vzory.....	78
Část III. – Menší města a vesnické oblasti.....	18	Část VIII. – Zvěstování jasných a zřetelných zásad pravdy.....	81
Ulice a venkovské cesty.....	18	Zvěstování druhého adventu.....	81
Pracovníci pro vesnické oblasti.....	19	Pravda o svatyni.....	82
Část IV. – Plánování veřejných akcí.....	21	Předkládání zákonu a soboty.....	84
Kristus příkladem evangelizace.....	21	Problémy svěcení soboty.....	88
Naplánování evangelizace.....	23	Zvěstování pravdy o nesmrtnosti.....	91
U víře kráčet vpřed.....	24	Poselství o hospodaření křesťana.....	92
Evangelizace nejvyšší úrovně.....	25	Uvažování o duchu proročském.....	94
Evangelista a jeho pomocníci.....	26	Zvěstování zdravotních zásad a křesťanského způsobu života.....	96
Užitek práce ve dvou.....	27	Obřady.....	101
Umístění evangelizace.....	28	Část IX. – Udržování zájmu.....	103
Výchovná střediska.....	29	Kázání volající ku rozhodnutí.....	103
Plán shromažďování ve čtvrtích měst a předměstí.....	30	Výzva k přijetí pravdy.....	104
Plánování stálé práce.....	30	Pomáhat duším v obrácení.....	105
Finance a rozpočet.....	32	Shromáždění zajímavých se osob.....	107
Administrativní správy.....	34	Metody přivádění ku rozhodnutí.....	108
Část V. – Organizování evangelizačních shromáždění.....	36	Postavení se proti opozici a předsudkům.....	110
Metody a organizace.....	36	Křest a členství církve.....	113
Evangelizační společnost.....	37	Pečlivé a důsledné ukončení práce.....	117
Důležitost hledání rady na modlitbě.....	37	Doba přednášek a ukončení akce.....	119
Jednota v různorodosti.....	38	Hodnota výsledků.....	120
Používání víc jako jedné metody.....	39	Část X. – Získávání duší a udržování nově obrácených ve víře.....	123
Přípravné školy.....	41	Přiměřené metody.....	123
Založení sboru a oživení práce v něm.....	42	Přijetí nově obrácených do sboru.....	125
Vzájemný poměr evangelisty a kazatele.....	44	Evangelizační pastorační.....	127
Výstrahy před zformalizováním organizace.....	44	Odpovědnost sboru vůči nově obrácených.....	128
Část VI. – Konání přednášek.....	46	Pomozte nově obráceným v získání duší.....	129
Naše poselství pravdy.....	46	Jak chránit členy před bludy a fanatismem.....	131
Zájem veřejnosti.....	47	Získání odpadlíka.....	134
Účinné způsoby.....	48	Opětný křest.....	136
Vystoupení evangelisty.....	50	Péče o sborové stavby.....	137
Vyhýbat se sensaci a manifestaci.....	51	Na nových terénech.....	139
Ostříhání vlastního přístupu.....	52	Část XI. – Dílo ve velkých amerických městech.....	141
Chování za kazatelnou, Oznámení a úvodní činnost.....	54	Nový York.....	141
Vlastnosti vzbuzující zájem.....	55		

Boston a nová Anglie.....	143
Města východu a jihu.....	144
Města ve středních státech.....	147
Západní města.....	147

Část XII. – Zvěstování poselství na druhých kontinentech.....150

Brzké poselství v Evropě.....	150
Anglie a její města.....	152
Města v Severní Evropě.....	154
V Jižní Evropě.....	155
Práce v Australských městech.....	156

Část XIII. – Osobní práce.....158

Je potřeba ji konat.....	158
Návštěva.....	158
Získání rodin.....	160
Evangelizační návštěvy.....	161
Pracovník dávající biblické lekce.....	161
Umění osobní práce.....	162
Zlomit předsudky.....	163
Práce s lidmi v starším věku.....	164
Zkušenosti a metody Ellen G. White v osobní práci.....	164

Část XIV. – Biblický pracovník.....168

Cíl – Vyučování biblickým pravdám.....	168
Pracovníci a moudří poradci.....	169
Hledání ztracených.....	170
Ženy v evangelizační práci.....	171
Do biblické práce jsou povoláni jak muži, tak i ženy.....	172
Návštěvník s evangeliem.....	173
Žena do veřejné služby.....	173
Výcvik a jeho pozadí.....	174
Kvalifikace biblických pracovníků.....	175
Technika biblické práce.....	176
Příklady Ježíšovy práce.....	178
Výsledky biblické práce.....	179
Jednostejné vybavení pro ženy.....	180
Opatrnost biblického učitele.....	181

Část XV. – Evangelizační zpěv.....182

Zpěv ve službě.....	182
Hudba v evangelizační práci.....	183
Zpívající evangelista.....	184
Důležitost zpěvu při pobožnostech.....	186
Hudební personál.....	186
Časové výstrahy.....	187

Část XVI. – Zdravotní a evangelizační služba.....189

Razí cestu evangelizace.....	189
Správný cíl lékařské evangelizace.....	190
Příbuzná služba evangelia.....	191

Prosté metody.....	192
Poselství o střídmosti a proti kouření.....	194
Lékařské evangelizace ve městech.....	195
Evangelizační ústav.....	197
Posvěcený pracovník.....	199
Výstrahy.....	201

Část XVII. – Práce uprostřed zvláštních skupin společnosti.....203

Získávání členů ze všech skupin.....	203
Přístup k vlivným a zámožným lidem.....	204
Duchovní jiných vyznání.....	206
Práce uprostřed středních vrstev lidu.....	207
Práce mezi padlými lidmi.....	208
Celý svět.....	209
Získávání katolíků.....	211
Velká žeň Židů.....	212
Evangelizace uprostřed dětí.....	213
V turistických střediscích.....	215
Shromáždění pod širým nebem.....	216

Část XVIII. – Způsob zacházení s falešným učením spiritismem a tajemnou vědou.....217

Pomocí falešných doktrín získává satan duše.....	217
Divy nejsou důkazem pravdivosti.....	218
Falešné posvěcení a pravá svatost.....	219
Panteistické a spiritistické teorie.....	220
Různé druhy spiritismu.....	221
Fanatismus a extrémnost.....	224
Falešná představa božství.....	225
Sdružení tajemné vědy.....	227
Boj proti bludnému učení.....	229

Část XIX. – Pracovník a jeho kvalifikace.....231

Kazatelský duch.....	231
Dobrodiní vyplývající z upřímnosti.....	234
Úsilí v práci.....	237
Soustředění se na hlavní úlohu.....	241
Zdraví a zdravotní zásady.....	242
Hlas pracovníka evangelia.....	245
Osobní vzhled evangelisty.....	247
Kazatelova žena.....	248
Získat vysokou mravní úroveň.....	249
Doba vstupu.....	251
Povolání a přeložení pracovníka evangelia.....	253

Část XX. – Triumfální poselství.....255

Když se rozléhá hlasité volání.....	255
Příčina zpoždění.....	255
K dokonání pravdy je potřeba moc.....	256
Doba příležitosti je nyní.....	258
Rychlá vítězná sláva.....	259

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *EVANGELISM* (1946) – *Ev*

Předmluva

Evangelizace je samotné srdce křesťanství, je to téma prvořadě důležitosti pro ty, kdož jsou povoláni, aby byli hlasateli poslední Boží výstrahy ve světě, odsouzeném ke zkáze. Nacházíme se nyní v době závěrečné hodiny a poselstvím adventu je připravit lidi pro návrat našeho Pána. Musí být výkřikem, který zasáhne i nejdlehlší části země. *Ev 5.1*

Od prvopočátku díla Adventistů sedmého dne klade Duch prorocký zvláštní důraz na zásady a praxi v získávání duší, která je vodítkem v šířícím se díle. Některé fáze evangelizace byly naznačeny již dříve ve všech knihách E. G. Whiteové. Po řadu let byly články v časopise *Review and Herald, Signs of the Times*, ale i v jiných časopisech, články o poselství Páně hybnou silou narůstajícího evangelizačního díla. Jednotliví evangelisté také z času na čas obdrželi instrukci a poučení a varování ohledně metod, které měly charakterizovat jejich práci. Příležitostně skupiny evangelistů a administrátorů jednotlivých odvětví byly nabádány sestrou Whiteovou, a projevy, jim adresované, často představovaly velmi užitečnou radu. *Ev 5.2*

Ale tyto opakované články, zvláštní svědectví, osobní rady a výzvy, nejsou dnes všeobecně dostupné. Aby toto plně aktuální poučení bylo dostupné i v přítomné době pro široce rozvětvenou evangelizační práci adventistů sedmého dne, bylo nyní vydáno toto podrobné, námětové uspořádané nepůvodní dílo, které se věnuje výlučně celovýznamnému předmětu evangelizace. *Ev 5.3*

Tento svazek představuje nejenom dobře seřízená vodítka, která by měla tvarovat dílo evangelisty a učitele Bible, ale také skýtá bohatství drobných rad v souvislosti s používáním těchto zásad. Jakožto dílo vzácného učiva, které Pán svěřil všem za ta léta evangelizace, je opravdovou příručkou pro adventní hnutí. *Ev 6.1*

Shromažďuje a uspořádává logickým způsobem mnohá konstatování z různých zdrojů. Bylo shledáno, že jistá všeobecná vodítka se zde neustále opakují. V úsilí, předložit čtenáři vše, co přispělo k námětu bez toho, že bychom se neustále opakovali, byly vybrány jen jednotlivé kapitoly, odstavce a skupiny odstavců. V některých případech byly věty, které se opakují, opomenuty ve prospěch krátkých výtažků, ale v každém případě je jejich vyloučení označeno. Byla však věnována velká péče přítomným konstatováním v dostatečné délce tak, aby rady měly přesný smysl. *Ev 6.2*

Byl učiněn pokus, předložit každý úsek jako úplné pojednání o přítomném námětu. Tato snaha si však vynutila jistou míru nevyhnutelného opakování myšlenek, které zdůrazňují poučení. Jako pomůcku pohotových odkazů ke klíčovým konstatováním v tomto svazku, jsou postranní záhlaví s velkými písmeny, které jsou doplněny původem díla. Pro ověření pramene se objevuje na konci každého výtažku další pomůcka pro čtenáře, je jí udání data spisu v případě citace rukopisu, nebo udání data první publikace v případě jiného odkazu. *Ev 6.3*

Vědomí časového zařazení výroku přispívá někdy jakožto cenná pomůcka pro aplikaci rady, neboť naše práce musí být vedena v neustále měnících se podmínkách. A ačkoli v některých případech není možné použít metody jemných podrobností, jak tomu bylo v dřívějších létech, přesto tyto základní principy, ukázané či ilustrované v dřívějších poučeniích, budou i dnes bezpečným průvodcem k plodným metodám. Princip je neměnný. Ačkoliv jeho aplikace si může vyžádat úpravu tak, aby to vyhovovalo současným podmínkám, předkládáme konkrétní ilustrace takového případu. *Ev 6.4*

Čtenář objeví značné množství pojednání o táborových shromážděních a zmínky o radách, v souvislosti s jejich vedením. V sedmdesáti shromážděních adventistů sedmého dne šlo rovněž o velmi širokou část nahodilých neadventistů, účastníků konferencí v rozpětí od polocírkevních členů až k úplným neadventistům a to až v neužitečném poměru 15-ti neadventistů na jednoho člena církve. V devadesáti velmi úspěšných evangelizačních shromážděních, která se konala na předměstí velkých měst, trvala od dvou týdnů do jednoho měsíce. Takováto shromáždění zahrnovala velký potenciál pro činnost v získávání duší. Mnohá konstatování, doporučující takováto shromáždění a skýtající poučení v souvislosti s úspěšným vedením, se osvědčila v těchto letech. *Ev 7.1*

Ale časy se mění. Táborové shromáždění se stává shromážděním téměř výlučným pro rozšiřující se církevní skupinu. Neadventisté, přitahováni v dřívějších letech táborovým shromážděním, se

nyní získávají užitečnějším způsobem skrze stanová nebo halová shromáždění. Nicméně principy, které vedou k použití úspěšných metod evangelizačních shromáždění, slouží bezpečně a dobře k zavádění metod, plodných i v současné evangelizaci. *Ev 7.2*

Poučení v této knize (se téměř zcela omezuje na evangelizační práci kazatele a vykladače Bible. Obsáhlá rada v souvislosti s hlásáním evangelia, která byla v tak plné míře obsažena v tvorbě E. G. Whiteové, je také vodítkem v případě evangelizační literatury, která zaplňuje tak významné místo v naší práci. Tato díla zde nejsou zmapována, aby se kniha nestala příliš obsáhlou. Podobně je tomu se zdravotní evangelizací, o které se tak plně pojednává v dílech *Cesta ke zdraví*, *Zdravotní služba* a *Zdravotní rady*, která se v našem díle neuvádí, kromě případů, kdy se vztahuje k veřejnému předkládání poselství. *Ev 7.3*

V díle by mělo být zahrnuto mnohem více pokynů v otázkách kvalifikace evangelisty, ale citace na této téma jsou zde omezeny do takové míry, aby měly jen přímý vztah ke zvláštní práci kazatele. Tento svazek je nyní vysílán na praktické pole v přesvědčení, že jeho vydání bude znamenat určitý pokrok v metodách evangelizace. Jeho tvůrčí rada na úrovni přítomné doby je aktuálním varováním. Tyto názory ve vítězství poslání budou, jak věříme, pokračováním evangelizace, která dosáhne vrcholné slávy za hlasitého volání třetího anděla. *Ev 8.1*

SPRÁVCI PUBLIKACÍ EGW

Část I. – Výzva

Hlásání poselství

Příkaz Kristův – Poslední Kristova slova k učedníkům zněla: „*A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ „*Protož jdouce, učte všechny národy.*“ Jděte do nejvzdálenějších končin země, kam se můžete dostat, dojděte a pamatujte, že stále s vámi bude má přítomnost. ... *Ev 15.1*

Tento příkaz se týká i nás. Máme proto jít, kráčet vpřed, stát se vyslanci Krista, učit, kázat, přesvědčovat lidi, obrátit jejich pozornost a Slovo života. Ujistění o stálé přítomnosti Krista je i pro nás. Musíme překonávat jakékoli těžkosti, budeme nuceni snášet jakékoli zkoušky; milostivé zaslíbení zůstane stále aktuální. „*Aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ – Manuscript 24, 1903 *Ev 15.2*

Poselství a živá síla – Když Kristus pověřil své učedníky posláním, vyznačil jim nejen rozsah jejich díla, ale také obsah jejich poselství. Učte lidi, pravil, „*aby zachovávali všechno, co jsem vám nařídil*“ (Mt 28,19). Učedníci měli učit tomu, čemu je učil Kristus. Kristovo učení zahrnuje všechno, co řekl Kristus, a to nejen svými ústy, ale i skrze všechny proroky a učitele Starého zákona. Není v něm obsaženo žádné učení, jež pochází od člověka. Není v něm místa pro lidské tradice, lidské smyšlenky a úsudky, ani pro ustanovení, jež vydala církev. Obsahem poselství nebyly zákony vydané církevními úřady. Nic takového nemají služebníci Kristovi hlásat. „Zákon a proroci“ se znamenají Kristových vlastních slov a skutků – to je pokladnice, svěřená učedníkům, jež má být odevzdána světu. ... *Ev 15.3*

Evangelium má být hlášáno ne jako neživé učení, nýbrž jako živá síla, která mění život. Bůh chce, aby ti, kdož přijímají jeho milost, pocítili její moc. – DA 826 *Ev 16.1*

Poselství, svěřené církvi – Nyní žijeme v posledních dnech dějin světa. Před našimi zraky míjejí poslední scény. Nechť se zděsí odpovědností všichni, na nichž spočívá účel poznání přítomné pravdy. Blíží se konec. Správné pochopení těchto skutečností má přivést lidi k úplnému posvěcení a odevzdání Bohu všeho, co vlastní. ... *Ev 16.2*

Na nás lpí odpovědnost za varování světa před nadcházející pohromou. Ze všech stran z blízka i zdáli slyšíme hlasy, volající o pomoc. Posvěcená církev, zasvěcena k práci, bude zvěstovat světu poselství: Pojd'te na svatbu, vše je již připraveno. Pojd'te. ... Koruny nesmrtelnosti mají být vaše. Pro sebe máte získat království nebeské. V hříchu hynoucí svět musí být osvícený. Třeba najít ztracenou perlu. Ztracenou ovci je třeba přivést zpět ke stádu na bezpečné místo. Kdo z vás se spojí s hledajícími? Kdo zanesе světlo hynoucím v temnostech bludu? – RH July 23, 1895 *Ev 16.3*

Přítomná krize – Nyní bychom si měli uvědomit odpovědnost za vrcholné a vážné úsilí zvěstování Bohem nám daných pravd pro tento čas. Tuto povinnost musíme opravdu brát vážně. ... *Ev 16.4*

Nyní je čas k zvěstování posledního varovného poselství. Zvěstování pravdy v přítomné době; jak dlouho to však tak zůstane? – Pouze krátký čas. Byla-li kdy krize, pak je to dnes. *Ev 16.5*

Dnes všichni rozhodují o svém věčném určení. Lidé musí být vyburcováni, aby si uvědomovali vznešenost času, blízkost dne, kdy čas milosti pro lidi skončí. Měli bychom se se vši rozhodností snažit důrazně zvěstovat lidem poselství pro naši dobu. Třetí andělské poselství se má šířit s velikou mocí. – 6T 16 *Ev 17.1*

Evangelizace – naše jistá práce – Přednášení jiným naučení Písma svatého, varování lidí před nadcházejícími událostmi ve světě, je dílo, kterému Boží služebníci mají věnovat čím dál více času. – RH Aug. 2, 1906 *Ev 17.2*

Urychlené hlásání poselství – Pro nás, jakožto lid, je velice potřebné, abychom pokořili svá srdce před Bohem a prosili Ho za odpuštění naší nedbalosti ve plnění rozkazu evangelia. Některá místa jsme učinili středisky a zanedbali jsme při tom mnohá důležitá místa. Chopme se nyní nám svěřené práce a zvěstujme poselství, které má probudit muže i ženy k uvědomění si svého nebezpečí. Kdyby každý adventista s. d. vykonal dílo jemu svěřené, byl by nyní počet věřících mnohem větší. – 9T 25 *Ev 17.3*

Výzva k horlivé práci – Kdyby si naši kazatelé uvědomili, jak rychle obyvatelé tohoto světa budou předvoláni před soud Boží, aby se zodpovídali ze svých činů, s jakou horlivostí by se zapojili do práce, aby s Bohem společně pracovali, hlásající lidem pravdu. S jakou horlivostí by zápasili, aby lidi přiměli k přijetí a uznání pravdy. Jak neúnavně by pracovali pro rozkvět díla Božího na zemi, hlásající slovy i činy, že všemu se přibližuje konec. – Letter 43, 1902 *Ev 17.4*

Zmatek posledních dnů – Slova Ježíše Krista, vyřčená k nám, žijícím v posledních dnech dějin země, zní: „*Když se toto počne dít, zpřimítež se a pozdvihnětež hlav svých, protože se přibližuje vykoupení vaše.*“ (L 21,28) Nepokoj ovládl národy. Přicházejí časy zmatků a velkých bouří. Vlny oceánů vydávají mohutný zvuk, lidských srdcí se zmocňuje strach a děs před příchodem budoucích událostí. Přesto ti, kteří věří Božímu Synu, uslyší uprostřed bouře jeho hlas: „*Já jsem, nebojtež se.*“ ... Pozorujeme, jak se svět ponořil do odpadlictví a bezpráví. Vzpoura vůči Božím příkázáním se stává téměř všeobecná. Musíme vykonat práci uprostřed nepokoje a zmatků, které ovládly všechna místa země. – Manuscript 44, 1900 *Ev 18.1*

Vztyčení praporu v místech temnoty – Zástupy satanových legií jsou četné, Boží lid se musí rozejít po celém světě, zvedající prapor pravdy na každém místě země. – Letter 91, 1900 *Ev 18.2*

Nejvznešenější a nejpřednější práce – Pán chce, aby zvěstování tohoto poselství bylo nejvyšším a největším dílem, jež se v naší době na tomto světě koná. – 6T 11 *Ev 18.3*

Větší pokrok – V naší vlasti a současně i v zahraničí má zvěstování pravdy v dnešní době dosáhnout většího pokroku než dosud. Bude-li Boží lid kráčet s vírou a konat vše, co může, aby založil dobrý počátek dle pokynů Ježíše Krista, pak se před ním otevře cesta velkých možností. Jestli náš lid vynaloží nezbytnou energii k získání úspěchu, jestliže bude bezpodmínečně poslušen Božích příkazů, dosáhne nádherného výsledku. Musíme jít tak daleko a tak rychle vpřed, jak je to jen možné. Musíme vykonat důkladně vše, co Pán rozkázal vykonat i co má být, dle Jeho vůle, vykonáno. Náš lid musí prokázat horlivou a neochvějnou víru. ... Svět musí slyšet varovné poselství. – Manuscript 162, 1905 *Ev 18.4*

Dalekosáhlý vliv evangelia

Obepnutí země – Všude, kam světlo pravdy zasvítí, tam lidská srdce pohřížená v sen temnoty, nevěry, pohrdání, procitnou a obracejí se. Evangelium má být hlášáno všem krajinám, všem městům. ... *Ev 19.1*

Je zapotřebí organizovat sbory, vytyčit plány práce pro členy nově zorganizovaných sborů. Účelem té práce jest stále získávání nových terénů a rozšíření pěstěné vinice. Okruh působení má dosáhnout hranic světa. – Letter 86, 1902 *Ev 19.2*

Sever, jih, východ a západ – Z města do města, z vesnice do vesnice, z kraje do kraje, má být hlášáno varovné poselství. Je třeba hlásat, ne jako pro postrach, ale v moci Ducha a konat to mají mužové víry. *Ev 19.3*

Nezbytný k tomu je nejlepší druh práce. Nastala doba velmi vážná, kdy Boží poslové rozvinou pergamenový svítek a přečtou jej světu. Pravdy obsažené v prvním, druhém i třetím andělském poselství musejí proniknout ke každému národu, pokolení a jazyku i lidu; musejí ozářit temnoty na každém světadílu a proniknout na mořské ostrovy. ... *Ev 19.4*

Proto ať nejrozumnější plánování slouží té věci. Třeba podniknout rozhodnou námahu, a vstoupit do nových oblastí, evangelizačních polí na severu, na jihu, na východě i západě. ... Skutečnost zanedbávání hlásání pravdy po tak dlouhou dobu, mělo by vést kazatelé i pracovníky na tato místa a nepřerušovat práci tak dlouho, až poselství ohlásí. – Manuscript 11, 1908 *Ev 19.5*

Překážky nemohou zadržet hlásání poselství – Pravda, která obchází ty, kdož jí opovrhují a odmítají ji, zvítězí. I když se zdá, že její postup je někdy pomalý, nikdy se její pokrok nezastaví. Střetne-li se poselství Boží s odporem, propůjčí Bůh církvi novou sílu, aby mohla působit větším vlivem. Obdařena božskou silou, prorazí si cestu nejsilnějšími přehradami a zvítězí nad každou překážkou. – AA 601 *Ev 20.1*

Důležité dílo církve – Dílo evangelia, konané jako misijní práce je dílo velmi důležité, a jeho světlo čím dál, tím jasněji bude zářit, až do dne úplného ukončení. – Letter 215b, 1899 *Ev 20.2*

Rozšiřující a prohlubující vliv – Vliv poselství se prohlubuje a rozšiřuje, povzbuzuje ku práci tisíce srdcí, zapřičiňuje zakládání škol, vydavatelství a nemocnic. Všechno tj. pouze Božím nástrojem v práci, ve velikém díle, reprezentovaném prvním, druhým a třetím andělem letícím prostředkem nebe a varujícím obyvatele země, že Kristus přijde po druhé, s mocí i slávou velikou. – RH Dec. 6, 1892 *Ev 20.3*

Zvěstujte poselství v nových oblastech – Poselství, které máme přednést světu jest velmi důstojné a rozhodující. Přesto mnoho času věnujeme těm, kteří již znají pravdu. Místo věnovat čas lidem, kteří měli mnoho příležitosti poznat pravdu, jděte k těm, kteří ještě nikdy neslyšeli vaše poselství. Svolávejte shromáždění v městech (*Shromáždění Adventistů s. d. v dřívějších letech představovaly velké evangelijní dílo, přitahující obrovské a pozorné publikum neadventistů. V časté zmínce o podobných táborech v tomto svazku souvislost jasně naznačuje, že stanová shromáždění o velké účasti, je třeba rozumět jako konstatování, které podobná shromáždění popisuje. Viz str. 82, 83*), v nichž nikdy nebyla hlášána pravda. Najdou se takoví, kteří navštíví taková shromáždění a přijmou poselství. – Letter 87, 1896 *Ev 20.4*

Nové oblasti – nejlepší – Nejlepšími pracovními místy jsou ta místa, v nichž pravda ještě nikdy nebyla hlášána. Pravda ovládne vůli těch, kteří předtím nikdy ji neslyšeli. Oni poznají důsledky hříchu a následkem toho bude opravdová lítost, pokání. Bůh bude působit na srdcích těch, kteří dosud nepostřehli hrůzu hříchu. – Letter 106, 1903 *Ev 21.1*

Kdyby pravda byla hlášána horlivě – Viděla jsem, že pracovníci evangelia jsou potřební ve mnoha městech. Kdyby byla přítomná pravda hlášána ve městech, která nebyla dosud varována, obyvatelé těchto měst by nebyli tak zatvrzelí ve svých hříších, jak tomu jest nyní. Dle daného světla jsem přesvědčena, že byste mohli mít tisíce duší těšících se víc přítomnou pravdou, kdyby byla evangelizace prováděna horlivěji shodně s náročností situace. – Letter 94a, 1909 *Ev 21.2*

Potřeby dělníků evangelizace

Žen je veliká – Ono vážné a slavné varovné poselství musí být hlášáno v nejobtížnějších polích, v nejbezbožnějších městech, na každém místě, kde dosud nevzešlo světlo velkého trojandělského poselství. Každý člověk musí slyšet pozvání k svatbě Beránkově. ... *Ev 21.3*

Země, které do nedávno byly uzavřeny, jsou nyní přístupné a žádají o objasnění Slova Božího. Králové a mužové vysoce postavení, otvírají své tak dlouho uzavřené brány a nabízejí vstup hlasatelům kříže. Žeň jest opravdu veliká. Jen věčnost sama ukáže výsledky moudře vynaložených námah. – GW 27 *Ev 22.1*

Vyslanci Krista – Boží služebníci, jsou-li vaše srdce roznícena láskou ke Kristu a k vašim spolubližním, dychtíte po tom, abyste vyburcovali duše, jež jsou mrtvé ve vinách a hříších, svými prosbami je veďte ke Spasiteli. Jste postaveni na místě Kristově, abyste oznámili jeho spasitelné poselství. – GW 35 *Ev 22.2*

Sto dělníků na místě jednoho – Čas je krátký. Kristových pracovníků je všude třeba. Tam, kde je nyní jeden, mělo by být sto horlivých, věřících pracovníků na domácích i zahraničních polích. Na hlavních i vedlejších cestách se ještě nepracuje. Uváděním naléhavých důvodů, měli by být přemlouváni všichni, kdož by měli být zaměstnáni nyní v misionářské práci pro Pána. – FE 488 *Ev 22.3*

Rozumné rozmíst'ování sil – Abychom vykonali vše, co Bůh žádá, to je varovat obyvatele měst, musejí jeho služebníci stanovit plán, jak moudře vyčerpat a rozdělit síly a prostředky pracovníků. Často se do jiné práce zapojují lidé, kteří by mohli vykonat mnoho dobrého v evangelizační práci. Jiná práce způsobí jim nedostatek času pro aktivní evangelizaci. Ti, kteří jsou za to zodpovědní, mají pro administrativní a jiné záležitosti našeho díla zaměstnat lidi k tomu zasvěcené a v tom směru vyškolené. Je zapotřebí bdít a působit proti tendencím vázat práci administrativní v různých střediscích lidmi, kteří mohou vykonat větší a důležitější práci – zvěstovat lidem pravdy Božího slova. – RH April 7, 1910 *Ev 22.4*

Nejvyšší povolání – Službu evangelia nelze podceňovat. Žádné úkony bychom neměli tak konat, že bychom na službu Slova pohlíželi jako na podradnější záležitost. Nemá tomu tak být. Ten, kdo podceňuje tuto službu, podceňuje Krista. Nejvyšším ze všech povolání, je kazatelská služba ve

svých různých odvětvích a měli bychom upozorňovat mládež na to, že není početnější práce Boží, než kázání evangelia. *Ev 23.1*

Neodvracejme mladé lidi od této služby. Je nebezpečí, že v důsledku nesprávného představení, někteří budou odvedeni od následování Pána. Někteří byli povzbuzováni aby šli studovat lékařské odvětví, i když se měli připravit pro kazatelskou službu. – 6T 411 *Ev 23.2*

Mládež zaujme místa starých – Korouhevníci padají a mladí musí být připraveni vyplnit prázdná místa, aby mohla být pravda bez překážky zvěstována. Útočná fronta musí být rozšířena. Kdo má mládí a sílu, musí jít do temných míst země a vyzývat hříšníky k obrácení. – GW 104 *Ev 23.3*

Rychlá příprava k službě – Naše školy byly zřízeny Bohem. Budou-li vedeny shodně s Jeho záměry, pak mládež, posílána do těch škol, se rychle připraví a zaujme místa v různých odvětvích práce církve. Mnozí z ní získají kvalifikaci ošetřovatelek, jiní zase evangelisty, učitelé a někteří kazatele evangelia. – Letter 113, 1903 *Ev 23.4*

Učte je konat evangelizační práci – Pán vyzývá všechny, kteří vedou dílo, aby učili mládež a připravili ji pro evangelizační práci. Nevěnujte tolik času a úsilí pro založení nových středisek ke všeobecnému užitku, zanedbávajíc tímto jiné oblasti práce. Mladí mužové, kteří mají být činní v práci kazatelské, i biblické a kolportérské, nemají být zaměstnáni, jinými pracemi. – RH May 16, 1912 *Ev 24.1*

Provolání zdravým a silným mládencům – Kde jsou mladí lidé, kteří by se zapojili do práce v úplné důvěře k Bohu a směle pracovali? Bůh volá: Synu, jdi dnes pracovat na mou vinici. Bůh chce mládence naší doby, jestli se Jemu odevzdají učinit představiteli nebes, kteří budou hlásat pravdy, proti bludům a pověrám. Ó, kéž by vložil to břemeno na záda mladých silných lidí, kteří zůstanou stáli v Božím slově a budou předávat pravdu jiným. – Manuscript 134, 1898 *Ev 24.2*

Ti kteří necouvnu – Bůh povolává posvěcené dělníky, kteří Mu zůstanou věrni. Hledá skromné, kteří považují práci evangelizační za nezbytnou věc, a necouvnu, ale konají věrně denně své úkoly, spoléhajíc jen na Boha a očekávajíc jen od Něj pomoc ve všech předsevzetích a činech. Tu výzvu přijmou Ti, kteří milují Boha a cítí k Němu bázeň. Nevkládej svou povinnost na sdružení. Jdi vpřed jako evangelista s pokorou a předkládej svým posluchačům pravdu začínající od slov: „*Tak praví Písmo.*“ – Letter 43, 1905 *Ev 24.3*

Část II. – Seskupení lidí, ve velkých městech

Stín nadcházejících těžkostí

Miliony lidí ve velkoměstech se musejí rychle rozhodnout – Duchovní temnota, která přikrývá dnes celou zemi, prohlubuje se v přelidněných městských střediscích. Tam služebník Evangelia nalezne největší zatvrzelost i největší potřeby. ... *Ev 25.1*

Poplašně se rýsuje záznam zločinů a nepravostí, spáchaných ve velkoměstech. Nepravost zlých lidí přesahuje lidské pochopení. Mnoho měst se stává v Božích očích skutečnou Sodomou. Vzrůst nepravostí je tak veliký, že lidé dospěli do stavu, v němž je těžko pochopit a přijmout osvobozující známost poselství třetího anděla. Nepřítel lidských duší mistrně pracuje, aby ovládl cele lidskou mysl. Boží služebníci musejí působit rychle, aby mohli upozornit a připravit lidi na čas soudu. *Ev 25.2*

Duchovní stav, s jakým se stýkají služebníci Evangelia ve velkoměstech, slavnostně vyzývá, aby nepolevovali v práci pro spasení milionů lidí, žijících ve stínu nadcházející záhuby. Lidé budou brzy přinuceni k velikému rozhodnutí, proto musejí mít možnost slyšet a pochopit biblické pravdy, a to proto, aby mohli plně zaujmout postavení na straně pravdy. Bůh zřetelně vybízí své posly, aby varovali obyvatele měst, pokud trvá doba milosti a pokud davy lidí jsou způsobitelné pro obrozující vliv biblických pravd. – RH April 7, 1910 *Ev 25.3*

Na cestě smrti – Satan pracuje ve velkoměstech pilně. Tato práce se projevuje ve zmatku, roztržce, boji vedeném mezi kapitálem a prací také v klamu, který se zmocnil církví. Aby lidé neměli čas k přemýšlení, satan odvádí jejich pozornost zábavami různého druhu, honbou za rozkoší a dopříváním si jídla a pití. Probouzí v lidech tížádnost, touhu po povyšování sebe a uctívání vlastního „já“. Krok za krokem přichází svět do stavu, v jakém se nacházel za dnů Noe. Dnes, se páchají zločiny všeho druhu. Žádost těla, pýcha, egoismus, zneužívání moci, ukrutnost, násilí, váže lidi v snopky ke spálení v ohni posledních dní. Jsou to metody satana působícího svádění. Přestoupení – přečiny a šílenství nazývají lidé „životem“. ... *Ev 26.1*

Svět zaujatý samolibými cíli, postaví se zakrátko ve tvář záhubě, před níž neujde. Množství žijících bezstarostně, uspokojují své žádosti a vášně do té míry, že sobě vše zošklivili a pak páchají sebevraždu. Tančí, pijí a kouří, povolují nízkým vášním – lidé krácejí k určité záhubě. Satan používá všeho svého umění a zručnosti, aby udržel lidstvo v temnostech až Bůh povstane ze svého místa, aby potrestal obyvatele země za jejich hříchy. Pak země bude oplývat krví a nic nepřikryje její hanby. Zdá se jakoby celý svět směřoval k záhubě. – Manuscript 139, 1903 *Ev 26.2*

Vyvrcholené tížádnosti – Mužové i ženy bydlící ve městech, stále více přicházejí do osobního konfliktu, ve věcech spjatých v jejich životě. Stavějí domy zla, jejichž střechy dosahují nebe. Myšlenky lidí jsou plné vyvrcholené tížádnosti. Manuscript 154, 1902 *Ev 27.1*

Kdy výstrahy nebes zůstanou ignorované – Byla jsem požádána, abych předložila výstrahu, že mnoho měst pohroužených v přestoupeních a vrcholných hříších budou zničené zemětřesením, povodní a ohněm. Svět bude varován, že jest Bůh, který zjeví svou autoritu. Jeho neviditelné působení dovolí záhubu a smrt. V nic se obrátí všechna nashromážděná bohatství. ... *Ev 27.2*

Budou přicházet strašné neočekávané pohromy a katastrofy, budou následovat jedna za druhou. Jestli budete poslušni výstrah Božích, jestliže se navrátí církev na cestu poslušnosti, tenkrát bude na čas zdržena ruka ničitele. Půjdou-li však svedení lidé dále svými cestami, přestupováním Božích příkazů a hlásáním lži jiným, Bůh sešle na ně neštěstí, aby je probudil. ... *Ev 27.3*

Pán najednou všechny přestupníky nezničí a nerozdrtí všechny národy, ale bude posílat své soudy na města, v nichž se obyvatelé poddali vlivu satana. Před vylitím posledního Božího hněvu budou navštíveny jejich města. Některé duše se odtrhnou od pokušení satana, obrátí se a budou činit pokání, zatím, co jiní na sebe přivodí Boží hněv nejposlednějšího dne. – Manuscript 35, 1906 *Ev 27.4*

Probudit lid – Když jsem byla v Loma Lindě, v Kalifornii, 16. dubna 1906, byl mi ukázán obdivuhodný obraz. Po dobu nočního vidění jsem stála na vyvýšeném místě, z něhož jsem mohla pozorovat domy, které byly otřásány jak třtina větrem. Velké i malé budovy padaly k zemi, zábavné

podniky, divadla, hotely a domy bohatých byly otřásány a rozpadly se. Mnoho lidí přišlo o život a vzduch byl naplněn výkřiky zraněných a zděšených lidí. *Ev 28.1*

Andělé pověřeni Bohem, aby provedli tuto zkázu, byli zapojeni do díla. Jediný dotek a stavby, tak důkladně vybudované, na něž lidé pohlíželi jako na jisté proti každému nebezpečí, náhle byly hromadou trosek. Nikde nebyla jistota. Já jsem se necítila v žádném zvláštním nebezpečí, avšak na popsání hrůzy, scén, na které jsem hleděla, nemám slov. Zdálo se, že trpělivost Boží byla vyčerpána a že přišel soudný den. *Ev 28.2*

Anděl, který stál po mém boku mne poučil, že je pouze málo těch, kteří mají nějakou představu o existující bezbožnosti dnes na světě a obzvláště o bezbožnosti velkoměst. Pak prohlásil, že Pán určil čas, kdy navštíví přestupníky svým hněvem pro zatvrzelé nedbání Jeho zákona. *Ev 28.3*

I když to, co jsem viděla bylo hrozné, avšak to, co s tím souviselo mne dojalo nejživěji. Anděl, který stál po mém boku, prohlásil, že Boží svrchovaná vláda a svatost Jeho zákona musí být zjevena těm, kteří vytrvale odmítají poslouchat Krále králů. Ti, kteří se rozhodli zůstat nevěrnými, musí být navštíveni milostivými soudy, aby, je-li možné, mohli být probuzeni k uvědomění si svého hříšného jednání. – 9T 92-93 *Ev 28.4*

Zjev velkého zničení – V pátek ráno jsem měla před procitnutím vidění. Před mými zraky se posunovala scéna, která mne neobyčejně mocně dojala. Z oken pokoje jsem spatřila strašný požár. Veliké ohnivé koule padaly na střechy budov a požár zapříčiněný těmito ohnivými koulemi, se rozšiřoval všemi směry. Oheň nebylo možno uhasit. Vše vzplálo a mnoho míst bylo úplně zničeno. Není možné popsat paniku strachu, který se zmocnil lidí. – Letter 278, 1906 *Ev 29.1*

Zničení ve velikých městech – Všude se nacházejí lidé, kteří mají evangelizačně pracovat a přinést padlému světu varovné poselství. Práce, která měla být dávno vykonána, práce získání duší pro Krista, zůstala nevykonána. Je třeba všechny varovat před přicházejícím soudem. Kdo se zasvětil tomu dílu celým srdcem jak to vyžaduje Bůh? ... *Ev 29.2*

Dnes ani tisícina toho, co mělo být vykonáno ve městech zůstalo nevykonáno ale bylo by to možné splnit, kdyby mužové i ženy zcela konali svá poslání. – Manuscript 53, 1910 *Ev 29.3*

Zničení tisíců měst – Ó, kéž by Boží lid měl smysl pro hrozící zničení tisíců měst. Nyní téměř oddaných modloslužebnictví. – RH Sep. 10, 1903 *Ev 29.4*

Pospíšet s prací – Když se pozastavím nad hříšným stavem měst, ptám se, jak to skončí? V mnoha městech se rozmáhá zlo. Zločiny i hříchy jsou na každém kroku. Lidé vynalézají nové způsoby modlářství, stále novější věci pohlcují jejich čas. Ukvapenost a nerozvážnost vzrůstají. Mnoho měst na zemi se podobá Sodomě a Gomoře. *Ev 29.5*

Musíme si pospíšet z hlásáním poselství ve městech jelikož to zůstalo zanedbané příčinou nedostatků dělníků, prostředků i ducha posvěcení. Je zapotřebí, aby v dnešní době Boží lid úplně odevzdal své srdce Bohu, poněvadž konec všech věcí je blízko. Lid Boží má pokořit svojí smysl a citlivě reagovat na Boží vůli, upřímně toužit vykonat to, co mu svěřil Bůh, to je varovat obyvatele měst před nadcházející záhubou. – RH Jan. 25, 1912 *Ev 30.1*

Vzrůstající těžkosti

Postup skrze vzrůstající úsilí – Blížíme se k velikému a poslednímu konfliktu. Evangelizační práci musíme nyní konat zvětšeným úsilím, jelikož satan působí vší silou, aby zvětšil a navrhl těžkosti na naší cestě. Působí a užívá vší prohnanosti, aby získal lidské duše. Mám povinnost říci všem kazatelům Evangelia a všem evangelizačním pracovníkům: „Jděte vpřed.“ Práce, která má být vykonána, vyžaduje na každém kroku oběti, posvěcení, ale přesto „jděte vpřed“. – Letter 38, 1908 *Ev 30.2*

Nemůžeme ztrácet čas – Nesmíme ztrácet čas. Konec je blízko. Cesta zvěstování pravdy z místa na místo, bude brzy vpravo i vlevo ohrožena. Všechny možné překážky budou kladeny do cesty Božím poslům, že již nebudou moci konat to, co mohou konat ještě dnes. Musíme si být vědomi své úlohy a splnit ji co možná tak rychle, jako v útočné válce. *Ev 30.3*

Dle Bohem mi daného poznání vím, že moci tmy z propasti pracují s obrovským úsilím. Ti- chým krokem se satan plíží k těm, kteří nyní spí, aby je lapil, jako vlk lapá svou kořist. Nyní máme varovat svět; ještě dnes můžeme vykonat určité dílo. Zakrátko to bude obtížnější, že si to nemůžeme

představit. Kéž by nám Bůh pomohl, abychom zůstali na cestě světla a s pohledem pevně upřeným na Ježíše, našeho Vůdce a pracovali trpělivě a vytrvale chvátili vpřed, až k vítězství. – 6T 22 *Ev 31.1*

Evangelizace ve městech stále obtížnější – Stále si neuvědomujeme, do jaké míry jsou pilní satanovi služebníci pracovat v těchto velkých městech. Dílo zvěstování poselství přítomné pravdy lidu, je stále obtížnější. Je tudíž zapotřebí nových moudrých pracovníků, aby se spojili k usilovné práci mezi lidem a pro lid. – MM 300 *Ev 31.2*

Příznivý čas pro práci ve městech – Musíme vykonat vznešenou práci. Byla jsem povzbuzena Božím duchem, abych řekla všem pracujícím v Božím díle, že doba prospěšná pro hlásání našeho poselství ve městech právě míjí a tato práce zůstala nevykonána. Pociťuji velikou tíhu v myšlenkách, jak získat ztracený čas. – Manuscript 62, 1903 *Ev 31.3*

Dílo, jež církev nevykonala v době pokoje a blahobytu, bude muset vykonat ve strašné zkoušce za poměrů nejnepříznivějších a nejvíce zbavujících odvahy. – 5T 463 *Ev 31.4*

Boží Duch odchází – Žijeme v slavnostních a významných dnech. Pomalu, ale jistě je Duch Boží odnímán z této země. Rány i soudy již přicházejí na ty, kteří pohrdli milosti Boží. Neštěstí na zemi i na moři, nejistý stav lidské společnosti, jakož i pověsti o válce oznamují zkázu. Jsou to předzvěsti blížících se událostí největšího významu. *Ev 31.5*

Nástroje zla spojují své síly a snaží se je upevnit. Posilují se pro poslední velkou krizi. Brzy nastanou na světě veliké změny a spád posledních událostí bude rychlý. – 9T 11 *Ev 32.1*

Duch války pohybuje národy – Na lid Boží čekají hrozné zkoušky a soužení. Duch války podněcuje národy od jednoho konce země až k druhém. – 9T 17 *Ev 32.2*

Dveře nyní otevřené – budou zamčené – Byla jsem několikrát poučena, že je mojí povinností představit naším sborům mohutnost práce a jak ji dokončit v našich velkoměstech. Ta veliká práce má být vykonána nejen tam, kde jsou zorganizovány sbory, ale i v těch místech, kde pravda nikdy nebyla hlášána. Neobrácení jsou zároveň uprostřed nás i v dalekých krajích. Je zapotřebí otevřít cestu a proniknout z přítomnou pravdou k těmto lidem. Je zapotřebí to vykonat ihned.

... *Ev 32.3*

Přečasto se o tom mluvilo, že naše města musí uslyšet poselství, ale jak zanedbáváme tu úlohu. Viděla jsem postavu stojící na vysokém podstavci z roztaženými rameny. Obracela se pokaždé na jinou stranu a ukazujíc na všechny strany pravila: „Hle, hynoucí svět v nevědomosti svatého Božího práva a adventisté sedmého dne spí.“ Bůh úpěnlivě prosí o dělníky, poněvadž je zapotřebí vykonat dílo. Je potřeba obrátit těch, kteří mají být spasení a včlenit je do sboru. Je zapotřebí proniknout i k lidem, mužům i ženám, bydlícím na cestách i ulicích. ... *Ev 32.4*

Nacházíme se daleko vzadu. Nenásledujeme Boží světlo, které nám bylo dáno, ve směru práce ve velkoměstech. Musíme se probudit s horlivostí konat právě teď, kdy andělé Boží očekávají, aby mohli udílet zvláštní pomoc všem těm, kteří chtějí probouzet svědomí mužů i žen a přesvědčit je o spravedlnosti střídmosti a nadcházejícím soudu. – Manuscript 7, 1908 *Ev 33.1*

Pracuj, kdy jen můžeš – Moji bratří, pracujte ve městech, pokud je to možné. Ve městech, kam jste už pronikli, je mnoho těch, kteří nikdy neslyšeli poselství pravdy. Někteří z těch, co je slyšeli, se obrátili, jiní zemřeli ve víře. Jest ještě mnoho těch, kteří by poslouchali i přijali záchranné poselství. Kdyby jim byla dána příležitost. Naše práce v Božím díle na této zemi musí zřetelně a rozhodně nést charakter Boží. – Manuscript 7, 1908 *Ev 33.2*

Výzva k rychlé práci

Zůstává málo času – Poselství, které mám předložit našemu lidu v tom čase zní: „Pracujte ve městech.“ Neodkladně přistupte k práci, jelikož času není nazbyt. V průběhu posledních dvaceti let neb možná víc, nám Pán stále připomínal tu práci. Málo bylo vykonáno v nemnoha místech a bylo možno vykonat víc. – Letter 168, 1909 *Ev 33.3*

Kde je vaše víra? – Nemohu se uklidnit, když mi přichází na mysl, kolik měst neslyšelo výstrahu. Tato myšlenka o dlouhotrvajícím zanedbávání mě znepokojuje. Po mnohá léta města severní Ameriky současně s městy Jihu, byly ukazovány prstem našemu lidu, jako místa potřebující zvláštní pozornosti. Jen málo přijalo na sebe tíhu zodpovědnosti práce v těch městech. V porovnání s veliký-

mi potřebami a mnohými příležitostmi bylo málo vykonáno. Kde je vaše víra bratři moji? Kde jsou pracovníci? ... *Ev 33.4*

Nerozhodneme se poslat pracovníky na všechna ta místa a mocně je podpírat? Zda nemají jít kazatelé do lidnatých míst a tam hlásat varovné poselství? V takové době jako nyní musí být každá mysl upotřebena. – RH Nov. 25, 1909 *Ev 34.1*

Velké množství nevarovaných – New York a jiné města, to jsou terény, na nichž se má rozvíjet evangelizace. Za poslední roky bylo vykonáno málo ve srovnání s tím, co bylo třeba a možno vykonat. Zdá se, že náš lid nepocituje zvláštní tíhu, kterou působí povinnost evangelizační práce ve velkoměstech. – Manuscript 25, 1910 *Ev 34.2*

Doba probuzení strážných --- *Ev 34.3*

Vyzývám naše bratry, znající dlouhá léta: Je na čase probudit strážné. Pracuji ze všech sil, nesu poselství, které mi svěřil Pán? Břímě potřeb našich měst spočívá s takovou tíhou na mně, tak, že se mi někdy zdá, že zemřu pod ním. Kéž by dal Bůh našim bratrům moudrosti, jak mají tu práci vykonat shodně s Boží vůlí. – Manuscript 13, 1910 *Ev 34.4*

Miliony mají uslyšet poselství – Města musí být opracována. Milióny bytostí v nich žijící, musí uslyšet poselství třetího anděla. Tato práce se má mohutně rozvinout v průběhu několika let. – RH July 5, 1906 *Ev 35.1*

Zvláštní příležitost pro evangelizační práci

Veliké shromáždění podobné shromáždění v St. Louis – Byla jsem poučena, že když se bude blížit konec, budou se konat v našich městech velká shromáždění, podobná těm v St. Louis, a že je třeba se připravit, aby v době těchto shromáždění se mohla pravda lidem přednést. Kristus v době pozemské činnosti využíval příležitosti toho druhu. Všude, kde se sešlo množství lidu za nějakým účelem, všude tam bylo slyšet Jeho hlas, zřetelný, srozumitelný, nesoucí poslouchajícím Jeho poselství. Výsledek toho byl, že po jeho zmrtvýchvstání po předcházejícím ukřižování se obrátilo tisíce lidí za jeden den. Símě zaseté Kristem padlo hluboko do srdcí posluchačů a vzklíčilo. Když učedníci obdrželi dar ducha Svatého byla žeň hotová ke sběru. *Ev 35.2*

Učedníci šli do světa a hlásali slovo, všude je hlásali v takové moci že spadla bázeň na všechny jejich protivníky, kteří nemohli nic učinit z toho co zamýšleli proti nim, když zřetelně viděli, jak skrze ně Bůh působí. *Ev 35.3*

Naši kazatelé by měli být na každém větším shromáždění, aby rozumně předkládali pravdu velkému množství shromážděných a jak jen možno získali si posluchače. ... *Ev 35.4*

Je naší povinností využít každou příležitost, jaká se naskytla v době shromáždění v St. Louis. Ve všech shromážděních toho druhu mají vzít účast lidé, které může Bůh použít k tomu účelu. V době těchto shromáždění, se mají rozdat účastníkům letáky o přítomné pravdě v takovém množství, jako je listů na podzim. Pro mnohé se stanou tyto letáky listím ze dřeva života, sloužícím ke zdraví národům. *Ev 36.1*

Posílám vám to, bratři, co máte zanést jiným. Ti, kteří půjdou zvěstovat pravdu budou požehnáni skrze Toho, který na ně vložil břímě jejich hlásání. ... *Ev 36.2*

Přišla doba, ve které – jako nikdy dosud – povstanou Adventisté sedmého dne a budou svítit, poněvadž jejich světlo a sláva Hospodinova vzešla nad nimi. – Letter 296, 1904 *Ev 36.3*

Potřeby obyvatel velikých měst

Práce ve městě se setkává s těžkostmi – Rmoutí nás práce v našich městech. Málo je těch, kteří jsou ochotni ujmout se práce a ji dokončit. Ve městech se nacházejí lidé všech skupin, jímž je nutno podat pravdu. Je to namáhavá práce. Musíme všechny, kteří chápou situaci, taktně a jemně povzbudit, aby se bez výhrad zasvětili hlásání poslední výstrahy. – Letter 82, 1910 *Ev 36.4*

Nutnost studií a prostředku – Několik věrných dělníků zkoušelo něco vykonat ve velkoměstě – Novém Yorku. Jejich práce byla namáhavá, protože neměli žádného povzbuzení. Bratr ___ se svojí manželkou řádně a poctivě pracovali. Kdo ale jim usnadnil břímě a pomohl v práci? Kdo z vedoucích bratrů je navštívil, aby se seznámil s jejich potřebami? – GCB April 7, 1903 *Ev 36.5*

Těžkosti, strach, příčina zanedbávání. – Čas živelně prchá do věčnosti a města jen zřídka zůstala dotčena. Jeho síla i moc, kterými Duch Boží může posílit poselství pravdy. Když světlo osvítlí rozum, srdce zůstanou tak hluboce přesvědčena o pravdě, že nebudou moci odolat. ... *Ev 37.1*

Musím vám říct, že Bůh vážně vyzývá k této veliké práci, která má být vykonána ve městech. Je nutno vytvořit nová pracovní pole. Mužové obeznámeni s poselstvím, kteří měli pociťovat zodpovědnost za Boží dílo, zeslábli, vůči těžkostem a strach a jelikož měli po dlouhou dobu nedostatek víry, zanedbali své povinnosti. – Letter 150, 1909 *Ev 37.2*

Návrh studia zvláštních potřeb – Je třeba vybrat sedm mužů, kteří by spolu s kazatelem, začali ve velkoměstech práci záchrany těch, kteří hynou bez pravdy. Těch sedm mužů má mít široký obzor myšlenek, mají to být lidé pokorní, mírní a láskyplní. Nesmějí být zanedbána města, jelikož už bylo dáno tolik zřetelných napomenutí, vyzývajících ku práci v městech. *Ev 37.3*

Je zapotřebí vybrat nejméně sedm mužů, kteří by vzali na sebe odpovědnost, za Boží dílo ve velkoměstech. Tito mužové by měli denně s největší pokorou hledat u Pána posvěcené moudrosti a musí toužit obdržet Boží vyškolení. Musí to být mužové modlitby, jsouce si vědomi nebezpečí, které hrozí jejich duším. V čem záleží práce těchto mužů? Musí poznávat potřebu měst a ujmout se práce k rozvoji Božího díla. – Letter 58, 1910 *Ev 37.4*

Vidět potřeby, jak je vidí Bůh – Bůh touží, abychom ve městech hlásali poselství třetího anděla s velikou mocí. Budeme-li pracovat v pokoře srdce, cele mu důvěřující, naše práce nebude neplodná. Práci, která směřuje seznámit lidi s přítomnou pravdou, budou podpírat Boží andělé, a zatím mnoho duší dosáhne spasení. Pán nikdy nezanechá své věrné vyslance. Podpírá je mocí své Svatého Ducha a posílá jim k pomoci nebeské bytosti. Celá nebesa podpírají vaše snahy. *Ev 38.1*

Ó, kdybychom jen mohli vidět potřeby velikých měst, jak je vidí Bůh. Musíme vyslat do měst lidi schopné, kteří představí poselství třetího anděla tak přesvědčujícím a mocným způsobem, aby to pohnulo mnohými srdci. Nezaměstnávejme lidi, kteří mohou konat takovou práci, v práci méně důležité, kterou mohou vykonat jiní. – Manuscript 53, 1909 *Ev 38.2*

Specifické problémy evangelizace velkoměst

Výhodné a velké sály – Ve velkoměstech rozsáhle místnosti jsou nákladné a ve většině případech jen málo lidí přichází do těch nejlepších síní. Odporují nám ti, kteří nás neznají. Lidé nerozumí důvodům naší víry a byli jsme pokládáni za fanatiky, kteří nevědomě zachovávají sobotu místo neděle. Při svém díle jsme byli na rozpacích, jak prorazit přehradu svétáctví a předsudků a lidem přinést převzácnou pravdu, tak dalekosáhlého významu pro ně. – 6T 31, 32 *Ev 38.3*

Problém najít místnost – Těžkosti, o nichž je řeč, patří k těm, které potkáváme téměř všude v každém místě, ale ne tak jak v _____. Zdá se, že v tomto městě má satan své sídlo, že tam koná své dílo, touže znechutit pracovníky, aby opovrhli svou prací. ... *Ev 39.1*

Musíme hledat moudrost u Boha, protože vidím okem víry veliký sbor v tomto městě. Bděme, modleme se a radme se Toho, který je Předivný rádce. On je mnohem mocnější, ve srovnání se všemi nejmocnějšími mocnostmi pekla, On může vzít kořist satana, když za Jeho vedení nebesští andělé zasáhnou do boje s mocnostmi temností. Vztyčí prapor pravdy a spravedlností v tomto městě. ... *Ev 39.2*

Naši bratři hledali místo pro přednášky. Divadla a ostatní sály mají mnohé nedostatky, chceme využít raději bruslařského stadionu, který býval používán pro náboženská shromáždění a organizovaná shromáždění pod heslem střídmosti. Najdeme-li místo pro hlásání slova života, bude to stát peníze, Bůh však najde místo, aby Jeho pravdy byly hlášány, když tj. cesta, kterou On vybral. – Letter 79, 1893 *Ev 39.3*

Vysílání evangelistů do měst – Teď, kdy nám Pán přikazuje zvěstovat ještě s větší mocí poselství, kdy přikazuje dosáhnout měst východu, jihu, severu i západu, zda neodpovíme na tu výzvu, jak jeden muž a nevykonáme toho příkazu? Zda nepošleme pracovníky do všech pracovních míst a nebudeme je hojně podpírat? ... Všechna naše města musejí být opracována. Pán přichází. Konec je blízko. Ano, blíží se vzrůstající rychlost. Zanedlouho nebudeme moci vykonat naši práci v podmínkách takové svobody, v jaké se nyní těšíme. Před námi jsou jiné události a co máme vykonat, musíme vykonat rychle. Na každém možném místě, musíme pracovat. Abychom mohli vykonat tu-

to práci, na každém místě jsou potřební zkušení kazatelé, schopní ve velikých shromážděních vzbudit zájem lidí o pravdu. ... *Ev 39.4*

Pán touží, abychom mocně hlásali ve městech trojandělské poselství. Tuto moc však nevlastníme. Vše, co můžeme, je to, vybrat schopné a nadané lidi a naléhat na ně, aby šli na ta místa, kde jsou k tomu možnosti a zvěštovali poselství v moci Ducha Svatého. Když budou zvěstovat slovo pravdy a žít tou pravdou a modlit se v pravdě, Bůh pohne mnohými srdci. – Manuscript 53, 1909 *Ev 40.1*

„Cestující“ evangelisté – Schopnost staršího ____, jakožto mluvčího, je nutná k překládání pravdy na cestách. Jestliže pravda je překládána na cestách, budou ohrady otevřeny, a bude učiněna rozsáhlejší práce. – Letter 168, 1909 *Ev 40.2*

Vyžaduje se neobyčejné úsilí – V dnešních městech, kde je tolik půvabu a radovánek, pozornost lidu nelze upoutat nějakým obvyklým úsilím. Bohem vyvolení kazatelé budou vidět, že je nutno vynaložit mimořádné úsilí na upoutání pozornosti zástupů, a když se jim podaří shromáždit větší zástup lidu, musí zvěstovat poselství tak, aby lid byl probuzen a varován. Musí použít veškeré prostředky, které jen lze použít, aby pravda vynikla jasně a výrazně. Varovné poselství pro tento čas, musí být zvěstováno tak zřetelně a rozhodně, že probudí posluchače a zatouží studovat Písmo. – 9T 109 *Ev 40.3*

Odpor, vydání a měnící se posluchárny – Ve snu jsem viděla, že různí z našich bratří se radili a uvažovali o plánech práce pro tuto dobu. Domnívali se, že nebude nejlepší vstoupit do velikých měst, nýbrž začít pracovat v malých městech, daleko od velkoměsta. Zde se setkají s menším odporem duchovenstva a vyhnou se velikému vydání. Uvažovali, že naši kazatelé, nepatrní počtem, by nutně museli poučovat a starat se o ty, kteří by přijali pravdu ve městech a kteří pro větší odpor, s nímž by se setkali, potřebovali by více pomoci, než sbory v malých městech. Takto by ovoce přednášek ve městech velkou měrou bylo ztraceno. Znovu bylo naléháno, aby pro naše omezené prostředky a pro mnohé změny od hnutí, které bychom mohli očekávat od církve ve velkých městech, bylo by těžké vybudovat sbor, který by byl oporou pro dílo. Můj manžel nabádal bratry, aby neodkladně učinili rozsáhlejší plány a vynaložili v našich velkých městech rozsáhlejší a pronikavější úsilí, které by lépe odpovídalo charakteru našeho poselství. Jeden u pracovníků vyprávěl příběhy svých zkušeností ve městech, poukazujíc na to, že dílo jest téměř ztroskotalo, avšak byl svědkem lepších úspěchů v malých městech. *Ev 41.1*

Ten vznešený a mocný – Ten, který je přítomen ve všech našich výborech, naslouchal s nejhlubším zájmem každé slovo. On mluvil rozhodně a naprosto jistě. „Celý svět“ řekl „je Boží velikou vinicí.“ Města a městečka jsou částí vinice. Tato musí být opracována. – 7T 34, 35 *Ev 41.2*

Cenná práce – Zdá se, že málokdy byl kazatel pobízen, aby šel do města a to ze zřetele nedostatku prostředků, nutných pro vykonání namáhavé ale krásné práce. Je pravdou, že mnohé prostředky jsou potřebné pro pravidelné vykonávání našich povinností a varování v čas všech. Bůh touží, abychom pozvedli svého hlasu a využili našeho vlivu proto, aby peněžité prostředky byly moudře použity na zvláštní práci hlásání poselství. – Manuscript 45, 1910 *Ev 42.1*

Příkaz k srdečné spolupráci – Pracovníci v našich městech jsou povinni pracovat jak jeden muž v duchu a bázni Boží, sjednotit se a pracovat ze všech sil s vroucností a nadšením. Není místa pro žádné senzace, nezdravé soupeření, spory, místo toho má nastat opravdová lítost, upřímná sympatie, srdečná spolupráce a též šlechetná soutěž s úplným odevzdáním sebe práci vysvobozování od smrti hynoucích duší. – Manuscript 128, 1901 *Ev 42.2*

Děkujeme Bohu zato, že jsou někteří, kteří konají vše co mohou, aby v našich zanedbaných městech postavili pomník Bohu. Pamatujme, že jest naší povinností udílet těmto služebníkům odvahy a občerstvení. Bůh není spokojen, když je málo uznání i pomoci pro naše věrné pracovníky, ve velikých městech. – Manuscript 154, 1902 *Ev 42.3*

Rozvoj práce – Při hlásání poselství ve velkoměstech, se ztrácí spousta času, protože pracovníci předčasně končí svou působnost a přenášejí se příliš rychle na jiné místo. Pavel delší dobu pracoval na každém ze svých misijních polích – na jednom rok, na jiném půldruhého roku. Předčasně ukončení hlásání poselství zapříčiňuje veliké ztráty. – Letter 48, 1886 *Ev 42.4*

Zaslíbení bohatých žní

Scéna působící hlubokým dojmem – Ve vidění v noci přihodilo se něco zajímavého. Mezi krásné budovy viděla jsem padati ohromnou ohnivou kouli, která je v okamžení zničila. Slyšela jsem, jak někdo pravil: Věděli jsme, že soudy Boží přijdou na tuto zem, ale nevěděli jsme, že přijdou tak brzy. Jiní úzkostlivým hlasem odpovídali: „Vy jste to věděli? Proč jste nám to neřekli? My jsme to nevěděli.“ Ze všech stran slyšela jsem podobné výčitky. *Ev 43.1*

Procitla jsem ve veliké úzkosti. Když jsem opět usnula, zdálo se mi, že jsem ve velikém shromáždění. Kdosi, jenž měl velikou moc, mluvil k shromáždění, před nímž byla rozložena mapa světa. On pravil, že tato mapa znázorňuje vinici Boží, která musí být opracována. Když nad někým zazářilo nebeské světlo, měl toto světlo nechat zářit jiným. Na mnohých místech měla být zažehnuta světla. ... *Ev 43.2*

Viděla jsem vycházet paprsky světla z měst i vesnic z vysokých i nízkých míst země. Bylo uposlechnuto slov Božích a tak vznikaly pro Něho podmínky v každém městě i v každé vesnici. Jeho pravda byla zvěstována v celém světě. – 9T 28, 29 *Ev 43.3*

Slavnostní výstrahy pohnou tisíci lidmi – Věrní, zbožní mužové budou nuceni vystoupit se svatým nadšením, aby hlásali slova, jež jim svěřil Bůh. Budou odhaleny hříchy Babylonu. Strašné následky zachovávání církevních zvyků vynucených státní mocí, nájezdy spiritismu, skrytý však rychlý postup papežské moci – to všechno bude odhaleno. Těmito vážnými výstrahami bude lid vyburcován. Tisíce a desetitisíce lidí, kteří ještě nikdy neslyšeli taková slova, vyslechnou tato varování. S úžasem budou naslouchat svědectví, že Babylónem je církev, která padla pro své bludy a hříchy, protože zavrhl pravdu poslanou jí nebesy. – GC 606, 607 *Ev 43.4*

Mnozí se přiblíží ke světlu – Milostí Kristovou se kazatelé Boží stávají posly světla a požehnaní. Jestliže se opravdově a vytrvale modlí, dostane se jim daru Ducha svatého; působí-li pak pro záchranu duší, naplní se jejich srdce horlivostí pro šíření vítězství kříže a dočkají se plodů své práce. Odmítnou-li se vši rozhodností šířit lidskou vědu nebo se sami vyvyšovat, vykonají dílo, jež odolá útokům satanovým. Mnoho duší se obrátí ze tmy ke světlu a mnohé sbory budou ustaveny. Lidé budou obráceni, ne k lidským nástrojům, ale ke Kristu. – AA 278 *Ev 44.1*

Část III. – Menší města a vesnické oblasti

Ulice a venkovské cesty

Sejít na boční cesty – Plánujeme-li rozvoj a rozmísťování díla, pak naše práce musí obejmout nejen města. Sejdeme-li na postranní cesty nalezneme mnoho rodin, k nimž se musíme dostat, zajímat se jimi, abychom zjistili, zda pochopili, co vykonal Ježíš, pro dobro svého lidu. *Ev 45.1*

Ti, jenž jsou na hlavních cestách, nesmějí být opomenuti. Nesmíme zanedbat ani těch, kteří jsou na postranních cestách. Cestujeme-li z místa na místo míváme dům za domem, často se máme dozvědět, jestli ti, kteří tam bydlí, slyšeli poselství? Zda pravdy Božího slova se dostaly k jejich sluchu? Rozumějí-li, že konec všech věcí je blízko a Boží soudy visí nad světem? Vědí-li, že každá duše je vykoupěna nekonečnou cenou vysoké hodnoty? Když myslím na tyto věci, hluboká obava proniká moje srdce. Toužím vidět, že pravda v celé své prostotě byla předána všem domovům, lidem bydlícím podél cest a v místech od dál zatlačených seskupení lidí. ... Je to naše povinnost navštěvovat lidi a seznamovat je s láskou, kterou je Bůh obklopil a s Jeho předivným plánem vykoupění. *Ev 45.2*

V práci vykonávané na hlavních a postranních cestách, setkáváme se s velmi důležitými těžkostmi, které musíme zdolat. Pracovník hledající duše, nesmí se nechat znechutit, ničeho bát, jelikož Bůh je jeho pomocníkem a stále s ním bude. On otevře všechny cesty před svými služebníky. – Manuscript 15, 1909 *Ev 45.3*

Výzva k rozšíření plánů – Sestavujeme velmi omezené plány působení. Náš obzor musíme rozšířit. Bůh žádá, abychom v naší práci, vykonávané pro Něj, vkládali zásady pravdy a spravedlnosti. Práce pro Pána musí jít vpřed a rozvíjet se ve městech, městečkách i vesničkách. ... *Ev 46.1*

Musíme ustoupit od našich skromných plánů, musíme je zodpovědně rozšířit a zvětšit. Musíme stanovit plány dalekosáhlejší a pracovat pro ty, kteří jsou blízko i daleko. Musíme je dosáhnout. – Manuscript 87, 1907 *Ev 46.2*

Málo slibné terény – Je zapotřebí rozšířit pracovní pole. Poselství evangelia musí dosáhnout všech koutů světa. Je zapotřebí vykonat důležitou a rozhodující práci i ve velmi neslibných polích. Synové Boží vážní, praví, ne samolibí, musejí použít vši své moudrosti, aby vykonali toto vznešené dílo. – Manuscript 141, 1899 *Ev 46.3*

K lidu venkovskému se lze snadněji přiblížit – Lidé bydlící na venkově jsou dosažitelnější, než ti v přelidněných městech. Na venkově, uprostřed přírody se mnohem snadněji formuje křesťanská povaha, než uprostřed problému městského života. Když se pravda zmocní srdcí prostého lidu a Duch Boží působí na jejich mysl, přivede je k přijetí hlášeného slova, a tu se mezi nimi najdou takoví, kteří budou podírat Boží dílo prostředky i svou prací. – Manuscript 65, 1908 *Ev 46.4*

Všem skupinám – Musíme přijít ke všem mužům i ženám bydlícím jak na venkově tak i ve městech. O působení Krista čteme: „*Obcházel Ježíš všechna města i městečka, učil ve školách jejich, a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu.*“ (Mt 9,35) práce toho druhu musí být vykonána právě v našich městech a vesnicích. Evangelium o poselství třetího anděla musí proniknout ke všem skupinám. – Manuscript 7, 1908 *Ev 46.5*

Hlášení výzva v nových oblastech – Práce našeho Spasitele záleží ve varování obyvatel měst a zároveň ve vyslání pracovníků z měst do míst, kde světlo pravdy ještě nepřišlo, aby i zde vztyčili prapor pravdy. Obdržela jsem světlo a porozuměla, že nemáme přespříliš soustřeďovat pozornost na jedno místo, ale hledat i jiná vzdálená a tam pracovat. Tímto způsobem se dostaneme i k těm, kteří nikdy neslyšeli slov cenné výstrahy pro přítomnou dobu a tím budou obrázeni. Poslední výzvy má se roznést taktéž na nových místech našeho kraje, jak i v dalekých krajích. Toto Slovo týká se míst, která nikdy neslyšela poselství. Símě pravdy musí být zaseto do neupravené, nezavlažené půdy. Aby se mohla začít práce v nových střediscích, je zapotřebí misionářů. Není to plán Boží, aby kazatel pro sobecké zájmy hlásal pravdu jen ve velkých shromážděních. Jděte všude kam můžete, na každé místo, začněte evangelizační práci též v sousedství, které neslyšelo ještě slov pravdy. *Ev 47.1*

Proč Spasitel v práci rozsával zrna pravdy ve vzdálených místech? proč po jisté době vycházel z měst i vesnic a šel dál, když zde zanechal světlo? Byl tu svět, který měl uslyšet pravdu, a byly i duše, které ji nikdy neslyšely a když ji uslyšely, přijaly ji. Kristus šel z vesnice do vesnice a mluvil slova Písma Svatého, jejich prostota úmysly osvěcovala a poslouchající uznávali pravdu a přijímali ji. – Letter 318, 1908 *Ev 47.2*

Zároveň pracovat i v menších městech – V téže době, kdy se konají táborová shromáždění ve větším městě je třeba pořádat dvě neb tři shromáždění na jiných místech. Jest čas, kdy takové shromáždění nelze konat, ale na místech kde lze využít stany, neměli bychom omezovat přednášky výlučně do velkoměst. Musíme předávat poselství výstrahy lidem různých míst. Manuscript 104, 1902 *Ev 47.3*

Pracovníci pro vesnické oblasti

Začátečníci vstupují na neopravené terény – Blížíme se ke konci pozemských dějin. Čeká nás velká práce, – závěrečné dílo zvěstování posledního varovného poselství hříšnému světu. Jsou lidé, kteří budou vzati od pluhu, z vinice, z různých jiných pracovních oborů a Pán je vyše zvěstovat toto poselství světu. *Ev 48.1*

Svět je vykolejen. Hledíme-li na tento obraz, výhled se nikterak nezdá být povzbudivý. Kristus však pozdravuje s nadějnou jistotou ty muže a ženy, kteří nám působí znechucení. Vidí, že mohou být uschopněni k tomu, aby zaujali místo v Jeho vinici. Budou-li se vytrvale učit, svoji prozřetelností učiní z nich muže a ženy způsobené k dílu, které nepřesahuje jejich schopnosti; darem Ducha svatého je obdaří mocí a výmluvností. *Ev 48.2*

Mnoho neúrodných polí musí obdělávat začátečníci. Jas Spasitelova pohledu na svět vdechne důvěru mnohým pracovníkům, kteří pokorným začátkem a srdcem zapáleným pro dílo se osvědčí jako praví mužové, v pravý čas a na pravém místě. Kristus vidí všechnu bídu a zoufalství světa; je to pohled, který by ušlapal některé z našich i velice schopných pracovníků takovým znechucením, že by nevěděli ani jak začít vést lidi k prvnímu stupni žebříku. Jejich přesné metody mají jen nepatrnou cenu. Rádi by stáli na nižším stupni žebříku a řekli: „Pojďte za námi.“ Ubohé duše však nevědí, kde položit své nohy. *Ev 48.3*

Kristovo srdce je potěšené pohledem na ty, kteří jsou chudí v každém slova smyslu, potěšené při pohledu na zklamané, však pokorné jednotlivce, potěšené při pohledu na trpící zdánlivě neukojeným hladem po spravedlnosti a potěšené i při pohledu na ty, kteří nevědí jak začít. Vítá i tuto situaci, která by mnohé kazatele naprosto znechutila. Usměňuje naši bloudící zbožnost a ukládá povinnost pečovat o chudé a nuzné na neobdělaných místech země, mužům a ženám, kteří mají srdce citlivé a nevědomých a zbloudilými. Pán poučuje tyto pracovníky, jak jít za těmi, jimž chce pomoci. Při pohledu na otevřené dveře budou povzbuzeni a půjdou tam, kde mohou konat zdravotně misijní dílo. Jelikož nespolehají na sebe, nýbrž veškerou slávu vzdávají Bohu. ... *Ev 49.1*

Z obyčejných lidí se mají stát pracovníci. Tím, že se budou podílet na žalu svých spolubližních, jako se Spasitel podílel na zármutcích lidstva, prostřednictvím víry postřehnou, že On sám s nimi spolupracuje. – 7T 270-272 *Ev 49.2*

Mladí pracovníci v těžkých terénech – Mladí pracovníci a pracovnice, kteří se zasvětili dílu výuky pravdy a práci získávání duší, mají být nejprve oživeni mocí Ducha Svatého a potom vyjít za stany do méně slibného pole. Poselství má být hlášáno na ulicích měst, ale zároveň na cestách obcí. – Manuscript 3, 1901 *Ev 49.3*

Ženatí muži a vdané ženy do práce – Ženatí muži a vdané ženy znalí pravdy, nechť odejdou do zanedbaných míst, nechť se v nich usadí, aby jiné osvětili pravdou. Vezměte si příklad z průkopníků, kteří působili na nových místech. Tam, kde můžete vykonat dobrou práci, pracujte roztomle. Učte se zásadám zdravotní reformy proto, abyste mohli učit jiné. Čtěte a studujte knihy a spisy zdravotních obsahů, učte se zacházet s nemocnými, aby tím lépe, jste mohli konat práci našeho Mistra. – Letter 136, 1902 *Ev 50.1*

Hlásání poselství lidmi z velkých oblastí – Ti z našeho lidu, kteří bydlí ve velkých sídlištích, získají vzácné zkušenosti, když půjdou s Biblií v ruce a ze srdcem otevřeným pro působení Ducha

Svatého do ulic menších měst a na obecné cesty, nesouce všude poselství, které sami obdrželi. – RH Aug. 2, 1906 *Ev 50.2*

V horách i údolích – V době mého pobytu v Lakeport (Severní Kalifornie) byla jsem hluboce dotčena tou skutečností, že zde na tom místě má být lidem hlášáno poselství pravdy. V tom hornatém kraji je mnoho duší, které potřebují pravdu obsaženou v poselství třetího anděla. Pod působením Ducha Svatého máme zanést pravdu přítomnou také obyvatelům osad roztroušených v horách i údolích. Slavnostní výstrahy obsažené v tomto poselství mají se tam nést širokou ozvěnou. Rychle musí proniknout poselství k lidu, musejí mu být předloženy verš za veršem, vzkaz za vzkazem, trochu tu, trochu tam. Rozumní lidé, by měli bez otálení přistoupit k práci, rozsévání zrna Evangelia. ... *Ev 50.3*

--- *Ev 51.1*

Důvodem proč obracím vaši pozornost na Lakeport a okolní osady je fakt, že poselství přítomné pravdy neproniklo ještě do těchto míst. Je možné, že se najdou uprostřed našeho lidu takoví, kteří budou schvalovat využití vlastních prostředků, za účelem otvírání nových pracovních polí. Chci jim říci: Pro dobro našeho Pána, konejte co jen můžete, aby byla podpořena tato věc. Ještě jsme z plna neprobádali pracovní pole tam se nacházející, ale Lakeport byl mi ukázán jako místo, které si zaslouží naši pozornost. *Ev 51.2*

Mám mnoho co říci na téma vesnic ležících v horách. Podobné vesnice se nacházejí v blízkosti Washingtonu, kde je nutné vykonat podobnou práci. Nebudou snad naši lidé horlivěji pracovat na horských cestách a mezi ploty. Obchodní zájmy přes tak dlouhý čas velmi zaměstnávaly mnoho Adventistů s. d. že z větší části nejsou v stavu hlásat pravdu lidem, kteří ji neznají. Nemůžeme dovolit, aby tento stav zůstal i dále. *Ev 51.3*

Mnoho uprostřed našeho lidu by získalo fyzické zdraví, kdyby opustili města a odešli do práce v horských a vesnických oblastech. Povzbuzuji bratry, aby jako evangelisté vyšli dva a dva pracovat v takových vesnicích. Jděte tam v pokoře. Kristus je pro vás příkladem jak jednat. Bůh určitě požehná těch, kteří v bázni Boží půjdou zvěstovat poselství Spasitele, které dal prvním učedníkům. „*Přiblížil se k vám království Boží.*“ (L 10,9) – Manuscript 65, 1908 *Ev 51.4*

Rodiny misionářů ve městech a vesnicích – Bratři, kteří chtějí změnit bydliště a mají na zřeteli Boží slávu a cítí zodpovědnost za záchranu a štěstí duší pro něž neváhal Kristus položit cenný život, měli by se přestěhovat do vesnic i měst, kam dosud neproniklo světlo nebo jen velmi málo. Měli by jít tam, kde mohou lidem sloužit a kde jejich práce a zkušenosti budou skutečným požehnáním pro jiné. Je potřeba, aby misionáři odjeli do měst i městeček a vztyčovali zástavu pravdy, aby Bůh měl svědky po celé zemi a světlo pravdy aby prozářilo všechna ta místa dosud temná. Aby na konec zanesli pravdu tam, kde o ní žádný nikdy neslyšel. *Ev 52.1*

Ježíš nezanedbával vesnice a osady. Čteme v Písmu Svatém, „*že on chodil po městech a po městečkách, káže a zvěstuje království Boží.*“ ... *Ev 52.2*

Není-liž to povinností těch, co jsou nečinní (Battle Creek), aby šli tam, kde budou moci kázat o Kristu a Jeho cenné pravdě. – GCB March 20, 1891 *Ev 52.3*

Část IV. – Plánování veřejných akcí

Kristus příkladem evangelizace

Studium Kristových metod – Mělo-li kdy důležitou úlohu odehrát pochopení a následování metod učení a jednání Kristových, pak je to nyní. – Letter 322, 1908 *Ev 53.1*

Jak se Kristus přibližoval k lidem – chcete-li se přiblížit lidem, aby vás přijali, pokořte vlastní srdce před Bohem a uče se od něj jeho způsobu přístupu. Když budeme studovat metody práce Krista a rozebírat Jeho způsoby setkávání se s lidmi, získáme mnoho poznatků pro sebe. V evangeliích najdeme opis toho jak Kristus pracoval s lidmi všech druhů, jak pracoval ve městech a městečkách, jak přitahoval tisíce lidí, aby sedávali po Jeho boku a poslouchali Jeho nauk. Slova Mistrova byla zřetelná a jasná. Vyslovoval je s pocitem srdečnosti a náklonností. V nich bylo možno vyčíst jistotu pravdy. Skromnost a nadšení charakterizovaly práci i slova Kristova, tato vlastnost poutala k Němu tak mnohé. *Ev 53.2*

Veliký Učitel plánoval svou práci. Prostudujte tyto plány. Najdete Ho jak putuje z místa na místo. Naleznete velké zástupy horlivých posluchačů jdoucích za Ním. Když jen mohl, vyváděl je z přeplněných měst a putoval s nimi do přírody. Zde se s nimi mohl modlit a vyprávět jim o věčných pravdách. – RH Jan. 18, 1912 *Ev 53.3*

V synagogách – na břehu moře – Kristus prošel celou Galileji uče v synagogách a zvěstuje Evangelium o Království a uzdravuje, jelikož tam se mohl dostat ke množství shromážděných. V době svých cest a putování vycházel ze škol a učil lid na břehu jezera. Vzácné pravdy, které vlastnil, nebyly určeny pouze pro posluchače synagog. ... *Ev 54.1*

Spasitel mohl zaujmout to nejvyšší místo ve středu nejvyšších učitelů židovského národa. Zvolil však jinou cestu. Dal přednost hlásání Evangelia ubohým. Putoval z místa na místo, aby tiší, bydlící v městech, městečkách a vesnicích mohli uslyšet Evangelia i pravdy. Tím způsobem jak On pracoval, jsou povinni pracovat Jeho služebníci. U moře a na úpatích hor i na ulicích měst bylo slyšet hlas, který vysvětloval Písma Starozákonní. Tyto výklady se tak velmi lišily od výkladů zákoníků a farizeů, že upoutaly všechen lid. Kristus učil jako moc mající a ne jako zákoníci. Zřetelně a mocně hlásal poselství Evangelia. – Letter 129, 1903 *Ev 54.2*

Jeho způsoby – Účastnil se výročních národních slavností a promlouval k zástupcům, jejichž smysly byly zaujaty vnějšími obřady, o nebeských věcech a přiváděl je blíže k věčnosti. Všem přinášel klenoty z pokladnice moudrosti. Mluvil k nim tak prostou řečí, že ho museli pochopiti. Svým vlastním způsobem pomáhal všem, kteří byli v zármutku a úzkostech. Něžně, s láskyplnou dobrotou sloužil duši choré hříchem a přinášel jí uzdravení a sílu. *Ev 54.3*

Jako největší mezi učiteli vyhledával přístup k lidu cestami, které jim byly nejpřístupnější. Kázal pravdu takovým způsobem, že byla spojena u jeho posluchačů s nejsvětějšími zážitky a pocity. Učil takovým způsobem, který dával pocítiti, jak dokonale jest zajedno s jejich zájmy a s jejich blahem. Jeho poučování bylo tak osobité, jeho příklady tak přiléhavé, jeho slova tak ohleduplná a vlídná, že jeho posluchači bývali uchvázeni. Prostota a opravdovost se kterou mluvil ku strádajícím, posvědčovaly každé slovo. – MH 22-24 *Ev 55.1*

Ježíš studoval tváře – Ani zástup, který ho tak často obklopoval na jeho cestách, nebyl Kristu lhostejným množstvím lidských bytostí. Mluvil přímo ke každé mysli a dovolával se každého jednotlivého srdce. Pozoroval tváře svých posluchačů, viděl každý jejich rys i náhlý souhlasný záblesk, který prozrazoval, že se pravda dotkla duše a v Jeho srdci se chvěla zpětná struna radostného soucítění. – Ed 231 *Ev 55.2*

Výzva padlé lidskosti – V každé lidské bytosti, ať jakkoli padlé, spatřoval dítko Boží, které může opět dosáhnout práva svého božského příbuzenství. – Ed 79 *Ev 55.3*

Přímost, jednoduchost, opakování – Učení Kristovo bylo zosobněním přímosti. Učil jako moc mající. Židé očekávali a domnívali se, že první příchod Kristův bude tak slavný jako Jeho druhý příchod. Veliký učitel hlásal lidem pravdy, které mnozí neměli možnost učit se ve školách ra-

bínů ani od řeckých filozofů. Pravdu předkládal bezprostředně a přímo a tak dodával životodárnou sílu i moc všem svým výpovědím. Kdyby povzněl svůj hlas do nepřirozených hranic a mluvil, jak mají zvyk mluvit mnozí kazatelé v dnešní době, zvuk Jeho slov i vážnost řeči ve velké míře by oslabil moc pravdy, která by ztratila sílu. ... *Ev 55.4*

Ve svých rozhovorech se Kristus nezmiňoval o více věcech, aby nerozptyloval pozornost posluchačů. Každý bod Jeho důkazů byl jasný, srozumitelný a přesvědčivý. Neopomíjel vyučovat starým i novým pravdám, obsaženým v proroctvích, pokud jen posloužily ke vštípení vymezeného učení. – Manuscript 25, 1890 *Ev 56.1*

Dovedl zaujmout nejvyšší mysl – Přestože Kristus, náš Pán, podával veliké pravdy jednoduše, byly ony přesto oděny do takové krásy, že okouzlovaly ty největší vzdělance. ... *Ev 56.2*

Chtěl-li dát pravý obraz o něžném plném soucitu a péče milosrdenství Otce, vypracoval Ježíš podobenství o marnotratném synu. I když děti bloudí a opouštějí Otce a když toho přece litují a vrací se zpět, Bůh je přijímá s takovou radostí, jako ukázal pozemský otec, když užírl ztraceného syna, který zkroušený se vrátil do jeho náruče. – Manuscript 132, 1902 *Ev 56.3*

Děti mohly rozumět – Kristův způsob zvěstování pravdy není možno vylepšit. ... Slova života přednesl s takovou prostotou, že je mohlo pochopit každé dítě. Muži, ženy i děti nacházeli se pod takovým vlivem zjevených pravd Písma, že mohli postihnout i melodičnost Jeho hlasu, tentýž přízvuk dát na svá slova a napodobit Jeho pohyb. Mládež postřehla Jeho ducha služby a snaží se jít cestou Jeho milosti pomáhat těm, kteří pomoc potřebovali. – CH 498-499 *Ev 56.4*

Ježíš spojoval klenoty pravdy v jeden celek – Kristus uče, nekázal jak činí kazatelé dnešních dnů. Jeho práce závisí na položení základů Boží pravdy. Sbíral a shromažďoval cenné klenoty, které nepřítel využíval pro své lži a spojoval v jeden veliký celek, aby všichni, kteří přijímají slovo pravdy, mohli se jimi obohatit. Manuscript 104, 1898 *Ev 57.1*

--- *Ev 57.2*

Posiloval poselství – Kristus přitahoval srdce posluchačů, zjevováním své lásky. A podle toho, jak posluchači byli připraveni, předával jim veliké pravdy o Božím království. I my se musíme přizpůsobit podmínkou a situaci v níž se nacházejí lidé, abychom se k nim mohli dostat. Když hlásáme světu o povinnostech, které nás vážou poslušností vůči Božím příkázáním, nesmíme zapomenout, že láska Kristova jest jedinou mocí, kterou lze obměkčit lidská srdce a která je sto přimět člověka k poslušnosti. – RH Nov. 25, 1890 *Ev 57.3*

Kristus zjevoval pravdy postupně – Veliký učitel vlastnil celou pravdu ve svých rukou a přesto ji celou neodkrýval svým učedníkům. Předával jim ze zásady jen to, co pro ně mělo význam a pomáhalo jim v cestě vedoucí k nebesům. Bylo toho mnoho k čemu mu Boží moudrost prikazovala mlčet. *Ev 57.4*

Tak, jak mnohé věci Kristus nemluvil svým učedníkům, věda že jim neporozumí, taktéž i dnes nám mnohé nezjevuje jsa si jist, že jim neporozumíme. – Manuscript 118, 1902 *Ev 57.5*

V osobních rozhovorech – Kristova práce z veliké většiny záležela v osobních rozhovorech. Kristus přisuzoval tomuto způsobu práce veliký význam. Za takových rozhovorů, jediná duše, které poznala pravdu, předávala tisícům duší. – RH May 9, 1899 *Ev 58.1*

V době hostin – Když byl pozván na hostinu, přijal nabídku proto, aby za stolem mohl rozsevat semínka pravdy do srdcí přítomných. Byl si vědom toho, že zaseté sítě vzklíčí a přinese užitek. Věděl, že někteří ze sedících u stolu ochotně přijmou jeho pozvání, „pojďte ke mně“. Jest naší předností studovat způsoby Ježíšova učení, když putoval z města do města a rozseval všude zrna pravdy. – Manuscript 113, 1902 *Ev 58.2*

Následování Kristových plánů – Kristus posílal své učedníky po dvou do vymezených míst, do nichž sám později zamýšlel jít. – Manuscript 19, 1910 *Ev 58.3*

Byly způsoby jednání Krista správné? – Z místa na místo kráčel majestát nebes poučuje v klínu přírody, na břehu moře nebo úpatí hor. Tak přitahoval lid k sobě. Jsme snad moudřejší jako On? Byl způsob Jeho učení správný? Zjevujeme i my v naší práci opravdovou skromnost? Ještě jsme se tomu nenaučili tak, jak bychom měli. Ježíš praví: „*Vezmi moje jho zdrženlivosti a poslušnosti na sebe a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajisté jesti' rozkošné, a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,29.30) – Letter 140, 1898 *Ev 58.4*

Vzdělání osobního jednání a zlepšování ve službě Kristově – Práce učedníků vyžadovala nápravy skrze prokázání úplného poslušnosti a hlásání známosti Slova Božího takové, jakou sami vlastnili. Kristus je vlastním životem poučoval o způsobu jejich práce a úkonů. Dal svým vlastním životem příklad a vzor úzké souvislosti jednání a zásad, kterými se měli řídit učedníci. Neměli pochybovat o své práci. Jejich povahy měly zrcadlit pravdu a skrze modlitbu a rozjímání měli zjevovat ve svém životě opravdové křesťanství, úplný protiklad s náboženstvím a učením farizeů a saduceů. Takovým způsobem měli upozorňovat na vznešenější pravdy, které budou posluchačům zjevené. Učedníci měli natáhnout lučiště; a Boží Duch zaměřil šíp do lidských srdcí. – RH Feb. 1, 1898 *Ev 58.5*

Naplánování evangelizace

Příhodná doba pro horlivou práci – Pravda má být hlášána všem lidem, všem národům, všem pokolením a všem jazykům. Nadešla příhodná doba uskutečnění činné působnosti ve městech i ve všech zanedbaných a neopracovaných místech. – RH June 23, 1904 *Ev 59.1*

Moudré plány – Pracovat se má vytrvale. V době dnešní krize, žádná polovičatá práce nepřinese očekávaný výsledek. Musíme pracovat a hledat duše ve všech městech. Aby tato práce mohla být vykonána s dobrými výsledky, je třeba rozumně plánovat. – RH Sep. 27, 1906 *Ev 59.2*

Vržení sítí na hlubinu – Jsou takoví, kteří myslí, že jest jejich povinností hlásat pravdu, ale zůstávají u břehu a nemohou ulovit žádnou duši. Jsou stále ve sborech a pracují na tom samém místě. Spokojeně žijí, podávají zprávy z mnoha návštěv, ale marně čekají na duše, které by se obrátily výsledkem jejich práce. Tito kazatelé se drží blízko břehu. Ať jdou na hlubinu a uvrhnou sítě tam, kde jsou ryby. Je mnoho práce, kterou je třeba vykonat. Tam kde jeden pracuje na vinici Páně mají pracovat celé stovky. – The True Missionary, February 1874 *Ev 59.3*

Výzva k vedení – Chci se zeptat těch, kteří jsou ve vedení díla, proč bylo vynecháno tolik míst. Pohleďte na města a místa, v nichž nebyla zahájena práce. Jest mnoho velkých měst, kde je zapotřebí začít pracovat. V každém městě, v němž nezasvitlo světlo pravdy, má být postaven pomník pro Boha. Nebeští andělé čekají na dělníky, kteří půjdou tam, kde nebylo vydáno ještě svědectví o pravdě pro přítomnou dobu. – RH Dec. 30, 1902 *Ev 60.1*

Očistit základ, založit nová střediska – Připravte pracovníky, kteří půjdou všude hlásat Evangelium. Je zapotřebí moudrých pracovníků, kteří přestěpují stromky na různá místa a připraví takové podmínky, aby dobře rostly. Očividnou a nespornou povinností Božího lidu jest, dostat se do těch míst, které jsou nejdále položena. Taky je zapotřebí přijmout do práce lidi, kteří očistí a připraví základ, založí nová střediska tam, kde to bude jen možné. – Manuscript 11, 1908 *Ev 60.2*

Dosáhněte až na místa kde evangelium naráží na odpor – Pamatujme, že jako lid, kterému je svěřená svatá pravda, vlastníme jen malou víru a nesplnili jsme naše povinnosti. Na některých místech jsme pracovali tak dlouho, až lidé tam bydlící se postavili na odpor pravdě. Je těžko ovlivňovat ty, kteří mnohokrát slyšeli pravdu a přesto ji zavrhlí. V některých místech bylo vynaloženo mnoho peněz na evangelizační práci, zatím co velmi mnoho měst zůstalo bez varování a neopracovaných. *Ev 60.3*

Vše to dnes povstává proti nám, kdybychom horlivě pracovali na obrácení těch, kteří po přijetí pravdy by ji správně uplatňovali ve svém životě, vydávajíc důkazy o tom, co může pravda vykonat pro lidi, jak mnohem víc by postoupila naše práce, zatím co jiné se zanedbává úplně. – Letter 132, 1902 *Ev 61.1*

Plány práce na nových místech – Zdá se mi, že v noci i ve dne slyším hlas volající: „Jděte vpřed, dobud'te nová místa, vstupte do nových oblastí a hlásejte poslední varovné poselství.“ Nesmíme ztrát čas. Postavte pomník pro mne v každém místě, kam vejdete. Můj Duch půjde před vámi a sláva Páně za vámi. *Ev 61.2*

Jest mnoho měst, v nichž třeba vést evangelizaci. To je Boží plán a tak má být uskutečňována práce naše. Ti, kteří tomu měli již dávno rozumět, aby hlásali pravdu na nových místech, vedli evangelizaci stále na jednom a tomtéž místě. Tito se musejí obrátit, poněvadž neostříhali slov Páně. – Letter 174, 1900 *Ev 61.3*

U víře kráčet vpřed

Když půjdeme do práce s vírou, najdou se prostředky – Můžeme očekávat od obyvatel měst, že přijdou k nám a řeknou: „Přijdete-li k nám a budete-li kázat pomůžeme vám a podpoříme vaši působnost“? Oni přece nic nevědí o našem poselství. Pán nás žádá, abychom nám dané světlo předávali jiným, aby osvětlovalo jiné a aby Jeho Svátý Duch mohl pravdu předat nejšlechetnějším srdcím, kteří Její hledají. Když budeme konat tu práci, přesvědčíme se, že poplynou prostředky do pokladny a potřebné peníze budeme mít na vedení práce na širší škálu a dalekosáhlejší dosah. *Ev 61.4*

Máme jít vpřed s vírou, jako kdybychom měli tisíceré sumy k dispozici. Nemáme ani polovici potřební víry, ale konáme přesto práci a varujeme obyvatele měst. Poselství se musí dostat k lidem, kteří hynou, aby nezůstali varováni a spaseni. Jak můžeme otálet? Prostředky budou tou měrou docházet, jak bude naše práce postupovat. Jdeme u víře vpřed s důvěrou k Bohu Izraelskému. *Ev 62.1*

V noci nemohu spát, poněvadž mne tíží zodpovědnost pro neupozornění měst. Každou noc se modlím a zkouším najít způsob, kterým bychom mohli dosáhnout obyvatel měst, abychom jim přinesli varovnou zvěst. Svět musí být varován i zachráněn. Musíme odejít na západ i východ, k severu i jihu a rozumně pracovat pro spasení lidí kolem nás. Když se chopíme této práce, uvidíme spasení v Bohu a získáme odvalu k práci. – Manuscript 53, 1909 *Ev 62.2*

Kráčíme za Božím příkazem – Půjdeme-li za Božím příkazem, tenkrát rychle najdeme nové příležitosti a využijeme je pro hlásání pravdy a dosáhneme úspěchu. ... Projevuje se strach před rizikem z práce na větším díle, rodí se obavy, že vydání nebude pokryto příjmy. Co podniknout, jestli budou vydány peníze a žádné duše nebudou vysvobozené, co činit, jestli navždy propadne část vydaných peněz. Pracujte a neumdlévejte v práci, jestli nevíte co jest lépe, to neb tamto. *Ev 62.3*

Lidé vkládají peníze do svých vynálezů a mnohdy i s velikými ztrátami a přesto považují to za rozumné. Naproti tomu v práci v Božím díle se lidé bojí rizika. Zdá se jim, že peníze budou navždy ztracené, když nepřinesou okamžitě užitek po jejich upotřebení v díle spasení duší. Peníze, které tak skoupě se vkládají do Božího díla, nebo samolibě zdržují, budou zakrátko s jinými modlami určeny k sežrání molům. Peníze ztratí cenu, když před zraky lidí vyvstane realita věčné skutečnosti. *Ev 62.4*

Bůh si najde lid, který udělá vše, aby získal duše. Ti, kteří se z místa nepohnou, dokud neuzří před sebou jasnou cestu, nebudou sto v tomto čase zapojit se ke hlásání Boží pravdy a jejímu vzrůstu. Dnes se musí najít pracovníci, kteří půjdou vpřed, aby pracovali jak v temnostech tak i ve světle dne. Pracovníci, kteří neztrácejí důvěru v podmínkách nepříznivých i znechucujících, pracují se slzami a trpělivě rozsévají slova pravdy, doufajíce, že Bůh dá vzrůst i rozmnožení. Bůh vyzývá zdravé lidi, plné víry, naděje i vytrvalosti, aby pracovali v Jeho díle. – The True Missionary, January 1874 *Ev 63.1*

Bud'te nevyčerpaným zřídlem – V naší nebezpečné době jsme povinni využít všechny prostředky a způsoby, abychom upozorňovali lidi. Máme se hluboce zajímat vším, co by mohlo pozdržet proud nepravosti. Pracujte. Důvěřujte Bohu. – Letter 49, 1902 *Ev 63.2*

Ne ve vlastní síle – Vyzývám vás bratří kazatelé. Spojte se úžeji s Božím dílem. Mnoho duší, které lze zachránit, zahyne, jestliže vy ze své strany se nepříčiníte, abyste vaši práci zdokonalili a posílili. Mnoho práce je třeba vykonat v _____. Bude se zdát, že bude těžko začít, že začátky budou nesnadné, ale Bůh bude mocně působit a za Jeho prostřednictvím jestli se Jemu odevzdáte mnoho vykonáte. V té době budete muset spoléhat na víru a neřídít se vlastním cílem. ... *Ev 63.3*

Kdokoli se budete nacházet obklopeni jakýmkoli poměry nemluvte o znechucení. Bible je bohatá na zaslíbení. Věříte tomu? Když jdeme pracovat pro spasení lidí, Bůh si nepřejí, abychom zápasili s vlastními silami. Co to znamená? Totiž to, že nemáme vyjít k práci s vlastní silou, když Bůh zaslíbil ve svém Slově, že půjde s námi. – HS 128, 129 *Ev 64.1*

Začátky Božího Slova – Na Boží příkaz: „Jděte vpřed“, vyšli jsme a dosáhli dobré výsledky i tenkrát, když těžkosti, které se před námi vršily, zdály se k nepřekonání. Jsme si vědomi, co nás stálo vykonání Božích záměrů v minulosti, ale ony nás učinily jako lid tím, čím jsme dnes. Nepohrdejme v myšlenkách prací i dílem, které nám Bůh svěřil k vykonání, získávejte úspěchy v rozšíření Jeho díla. – Letter 32, 1882 *Ev 64.2*

Výsledky přenechte Bohu – Zaseté dobré símě, může i po delší dobu spočívat v chladném a samolibém srdci oddaném časným zájmům. Může se zdát, že nevzklíčilo. Přesto Duch Boží ovlivňuje srdce i zavlažuje rosou nebe, až dlouho ukryté símě vzklíčí a přinese ovoce k Boží slávě. Zde na zemi nevíme, které símě vzklíčí a přinese užitek. Nám křehkým smrtelníkům nesluší řešit tyto problémy. Naší úlohou je pracovat a výsledek práce přenechejme Bohu. – 3T 248 *Ev 64.3*

Pomáhat pracujícím sborům – Každé sdružení, ať velké neb malé nese odpovědnost za vykonávání vznešené práce horlivě tak, aby byl připraven lid na příchod Páně. Sbory ve sdružení, které ochotně pracují a potřebují poučení, jak tuto práci konat, mají obdržet nezbytnou pomoc. Ať každý pracovník každého sdružení se přičiní ve velké míře k tomu, aby sdružení, v němž pracuje stalo se mocným předmětem v posílení Božího díla. Ať každý člen se stane pracujícím článkem, který by posílil duchovní pouto. Ve svaté lásce, pokorné modlitbě a horlivé práci mají kazatelé konat to, co jim patří. – Manuscript 7, 1908 *Ev 64.4*

Boží ruka na kormidle – Před těmi, kteří nesou zodpovědnost za Boží dílo vrší se nebezpečí, na která když pomyslím, chvěji se. A aj hlas: „Má dlaň spočívá na kormidle a nedovolím, aby lidé v poslední době zapomněli na mé dílo. Má ruka řídí kormidlem a mé dílo bude vést podle mého plánu nezávisle lidských úsudků.“ ... *Ev 65.1*

Při dokonání Božího díla setkáme se s těžkostmi a komplikovanými situacemi a nebudeme vědět, jak jim předejít. Nezapomeňme, že Bůh, Kristus i Duch Svatý pracují a bdí. Pamatujme, že Boží ruka je na kormidle a Bůh povede své dílo. – Manuscript 118, 1902 *Ev 65.2*

Máme zajištěné předpoklady, dokud nebude vykonána práce – Svět musí být varován. Bděte, čekejte, modlete se, pracujte a konejte, ale nic skrze svár a marnou chválu. Učiňte vše, aby se zablesklo světlo a zářivé paprsky slunce Spravedlnosti pronikly temností mravní a odstranily předsudky. Je zapotřebí dokonat velikou práci a učinit vše, aby byl lidem zjeven Ježíš, odpouštějící viny Spasitel, Ten, který snímá hříchy. Kristus – světlo i jitřenka a tenkrát bude Bůh před světem zjevovat nám Svou milost tak dlouho až dokonáme dílo. – Letter 35, 1895 *Ev 65.3*

Evangelizace nejvyšší úrovně

S plným půvabem, důstojností a prostotou – Ti, kteří konají dílo Páně ve městech musí vynaložit klidné, vytrvalé, odevzdané úsilí na výchovu lidu. Zatím co musí pracovat se vši vážností, usilovat o probuzení zájmu posluchačů a udržení tohoto zájmu, musí se současně pečlivě střežit před vším, co zavání současností. V této době výstředností a okázalosti, kdy lidé kvůli úspěchu pokládají za nutné uplatnit všechn svůj lesk, Boží vyvolení poslové mají prokázat, jak zbytečné je utrácet peníze pouze pro obdiv. Pracují v prostotě, pokoře a důstojně, vyhýbají-li se vši divadelnosti, jejich práce bude mít trvalý význam dobra. *Ev 66.1*

Je pravdou, že je třeba vynakládat peníze uváženě, když se mají shromáždění oznamovat a má-li se dílu pomáhat vpřed. Přece však žádný pracovník by se neměl opírat o tyto vnější opory, nýbrž o důvěřivou závislost na Bohu, opravdovou prosbu k Němu a o poslušnost Jeho Slova. Do Božího díla třeba vnést mnohem více modliteb, mnohem více křesťanství, podobnosti Kristu a mnohem více poslušnosti Boží vůli. Zevnější lesk a pozeňaná okázalost prostředků, nesplní dílo, které musí být vykonáno. *Ev 66.2*

Boží dílo musí mocně spět kupředu. Potřebujeme křest Svatého Ducha. Potřebujeme pochopit, že Bůh přidá k řadám svého lidu muže, schopné a vlivné, kteří vykonají svůj podíl při zvěstování varovného poselství světu. Všechno ve světě není jen bezzákonnost a hříšnost. Bůh má mnoho tisíc těch, kteří nesklonili své kolena před bálem. Jsou na světě bohabojní mužové a ženy v různých upadlých církvích. Kdyby tomu tak nebylo nemuseli bychom nést poselství: „*Padl, padl Babylon ten veliký.*“ „*Vyjděte z něho, lide můj.*“ (Zj 18,2.4) Mnozí z upřímných touží nadechnout se nebeského života. Tito postřehnou evangelium, když je jim zvěstováno v kráse a jednoduchosti Písma. – 9T 109-111 *Ev 66.3*

Nadaní a vyzkoušení pracovníci pro města – Práci, kterou máme vykonat při získávání nových oblastí je třeba svěřit zkušeným dělníkům. Je zapotřebí přijmout takové způsoby práce, aby byla podtržena důležitost a svatost této práce. Vždy jsme povinni pamatovat, že padlí andělé čekají na příležitost, aby zmařili naše námahy. *Ev 67.1*

Pracujme ve městech. Před těmi je období veliké zkoušky, proto žádný neponořuj svou duši v marnostech a nečinnosti. Každý se staň jedním z těch, kteří zápasí o korunu života a jednají shodně s Božími příkázáními. Všechny naše schopnosti talenty a dary musejí být využity v tom dílo záchran y hynoucích, kteří po obrácení se stanou spolupracovníky Krista. Umění a moc, kterou Pán dal lidem se mnohonásobí, když lidé budou pracovat pro stavbu Jeho království. – Manuscript 19, 1910
Ev 67.2

Vznešený, vědomý a zdokonalený způsob práce – V průběhu věků obracel Bůh pozornost na cíl a zakončení svého díla. V naší době daroval svému lidu světlo a směrnice, jakým způsobem má řídit dílo. Musí to být vznešený, šlechetný a dokonalý způsob práce a Bůh má zalíbení v těch, kteří v Jeho službě uskutečňují ten cíl. – RH Sep. 14, 1905 *Ev 67.3*

Vznešené plány – V době Kristova prvního působení na zemi zbožné ženy se zapojily do práce, kterou konal Spasitel i Jeho učedníci. Kdyby ti, kteří se protiví té práci našli něco vadného v chování těch žen, neshodujícího se ze způsoby vžitými, ihned by to zabrzdilo práci. Ale ženy spolupracující s Kristem a apoštoly jednaly jak sluší a celou svou práci konali na tak vysoké úrovni, že ani stín podezření na ně padnout nemohl. Nebyl k nalezení žádný podklad k možnosti jakéhokoli obvinění. Myšlení všech lidí směřovaly k Písmu Svatému a ne k jednotlivým osobám. Pravda byla hlášána tak zřetelným a rozumným způsobem, že všichni ji mohli pochopit. ... *Ev 67.4*

V Božím poselství tkví logika, která zřetelně působí na rozvážnost lidí. Nemůžeme dovolit, aby necharakterní uprostřed nás se chovali takovým způsobem, který by ničil vliv na těch, které toužíme pro pravdu získat. – Manuscript 115, 1908 *Ev 68.1*

Pomíjet nesprávné způsoby – Je dobré používat šetrnost, přesto Boží dílo má být důstojně reprezentováno. ... Nesnižujte důstojnosti díla Božího. Ať každý ví, že jest to Boží dílo, nechť ono mluví, že v popředí díla stojí Bůh a ne lidé. V osobnosti Ježíše musí zahynout a utonout naše vlastní já. ... *Ev 68.2*

Mnoho škody způsobilo uskutečňování nesprávných idejí našich bratří, jejichž plány byly ohraničené a kteří vlastními myšlenkami snižovali význam své práce, nevnikající do vyšších skupin. Práce konána těmito působila na nevěřící tím dojmem, že ta práce je znamenitě nízké ceny, že to je určitý druh odchylky od náboženské teorie, na kterou není třeba věnovat pozornost. Bylo velmi mnoho ztraceno za skutek nesprávně použitých metod práce. *Ev 68.3*

Každá námaha kterou podstoupíme má přidat důstojnost a zjevit pravý charakter naší práce. Zvláště je třeba se snažit získat si dobrou vůli těch, kteří zaujímají důležité postavení. Je třeba to učinit bez obětování třeba jediné zásady pravdy nebo spravedlnosti, na místo toho posvětit vlastní plány a vlastní způsob přiblížení se lidem. Mnohem více bude možno vykonat, když se použije více přiblížení se lidem. Mnohem více bude možno vykonat, když se použije více taktu a rozvážnosti při předkládání pravdy. – Letter 12, 1887 *Ev 68.4*

Věřící lidé se nemohou postavit proti pravdě – „*Zpytujte písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti.*“ (J 5,39) Každé postavení, jaké zaujímá náš lid k pravdě, bude kritizováno velkými mysliteli. Nejznamenitější osoby se seznámí s pravdou. Proto každé stanovisko, jaké zaujímáme k pravdě, má být přesně stvrzené podloženo Písmem svatým. Nyní nejsme pozorováni, ale tak nebude vždy. Jestli naše učení, týkající se pravdy bude zváženo, historiky nebo jiné autority tohoto světa stane se tak bezpečně. *Ev 69.1*

Musíme poznat osobně pravdu, každý sám pro sebe a připravit se na zdůvodnění své naděje. Máme to konat s Boží bázní, příjemně v duchu Kristově, ne s chvástáním nebo hrdostí a samolibostí. Blížíme se k době, v níž budeme vydávat svědectví individuálně a samostatně. Náboženské bludy se množí a satanskou mocí se zmocňují lidských myšlení. Málokteré učení Bible se nepotkalo s popřením neb zavržením. – Letter 6, 1886 *Ev 69.2*

Evangelista a jeho pomocníci

Evangelizace a evangelisté – Když myslím na města v nichž bylo vykonáno tak málo práce a ve kterých tisíce lidí nebyly obeznámeny s druhým příchodem Pána Ježíše, pociťuji velkou touhu vidět muže a ženy, kteří půjdou do práce v moci a síle Ducha Svatého, plní lásky Kristovy k hynoucím duším. ... *Ev 69.3*

Mé myšlenky jsou hluboce dotčeny. Není města v němž by tato práce nebyla nutná ke konání. Pracovníci by měli odejít do velkoměst a konat tam shromáždění. V těch shromážděních je zapotřebí zaměstnat nadané, aby pravda byla hlášána s mocí a silou. Touto prací je třeba zaměstnat muže, kteří mají různé schopnosti. ... *Ev 69.4*

Je zapotřebí zavést nové způsoby práce. Lid Boží musí procítnout a pochopit potřebu doby v níž žije. Bůh má muže které povolá do své služby, muže, kteří nebudou práci konat způsobem mrtvým jak se to dělo někdy v minulosti. ... *Ev 70.1*

V našich velkoměstech si musí poselství razit cestu a svítit jak hořící lampa. Bůh si k této práci povolá zodpovědné muže a Jeho andělé budou je předcházet. Ať žádný nepřekáží lidem, které si Bůh vybral. Nezbraňujte jim pracovat. To Bůh jim svěřil tuto práci. Ať zazní poselství tak mohutně, aby posluchači byli přesvědčeni o jeho pravdě. – RH Sep. 30, 1902 *Ev 70.2*

Potřeba statečných lidí – Vyzývám naše bratry, kteří plní práci kazatelskou, aby o tom problému uvažovali. Ve velkoměstech je třeba určit a vybrat lidi statečné. – Manuscript 25, 1908 *Ev 70.3*

Různorodé hřivny – Na naše shromáždění musíme najmout řečníky, kteří dovedou působit na poslouchající dobrým a silným vlivem. Vlohy jednoho člověka třeba i velmi inteligentního jsou nedostatečné v poměru k potřebám. Po dobu shromáždění musí vystupovat různorodé vlohy. – Manuscript 104, 1902 *Ev 70.4*

Udržování druhého pracovníka jest dobrá investice – Pán si přeje, aby jeho dílo postupovalo vpřed. V nových oblastech vyžaduje mnohá vydání, ale přesto udržování druhého pracovníka, který pomůže svému bratru, určí investici, která se vyplatí. Přemýšlím že takové rozhodnutí je třeba podpořit, poněvadž jest to správné. Modlím se za to, aby Pán vás naklonil k vykonání Jeho vůle. – Letter 261, 1905 *Ev 70.5*

Udržení zájmu na velikých shromážděních – Pán udělil některým kazatelům schopnost kázání na velkých shromážděních. Když kazatelé pracují v bázi Boží, jejich úsilí bude doprovázet hluboké pohnutí lidských srdcí, způsobené vlivem Ducha svatého. ... *Ev 71.1*

Mám povinnost probudit strážné. Konec všech věcí jest blízko. Teď máme k tomu vhodný čas. Ať naši kazatelé a vedoucí sdružení využijí svého taktu, zručnost a hbitost v hlásání Boží pravdy, velkých zástupům lidí v našich městech. Ať vyniknou všechny jejich znalosti. Když budete pracovat v skromnosti, pohnete lidskými srdci. Pamatujte na to že hlásáním poselství které je časové, změknu i vaše srdce a obživíte je vlivem Ducha svatého a obrácené duše budou odplatou pro vás. Když se postavíte před to množství, pamatujte, že vašim pomocníkem jest Bůh a díky Jeho požehnáním můžete hlásat poselství, které pronikne do srdcí vašich posluchačů. – Manuscript 53, 1910 *Ev 71.2*

Mužové a ženy mají vyučovat pravdě – Naše města potřebují učitele, muže a ženy, kteří budou schopni vyučovat pravdě. Proto ať ji představí v celé posvěcené úctě a cele posvěcenou prostotou. – RH Jan. 25, 1912 *Ev 71.3*

Pavel putující evangelista – Pavlův život byl plný práce různého druhu. Cestoval od města k městu, ze země do země, vykládal dějiny kříže, k evangelium obracel duše a zakládal sbory. – GW 58, 59 *Ev 71.4*

Silní pracovníci polní odvahy – Do přelidněných měst, v nichž vládou nezdravé podmínky života, neposíláme slabé a přestárlé muže nebo ženy. Ať pracují tam, kde není zapotřebí tak mnoho fyzické námahy. Naši bratři, kteří nesou pravdu městům není zapotřebí tak mnoho fyzické námahy. Naši bratři, kteří nesou pravdu městům, nejsou povinni vystavovat své zdraví příčině hluku a rychlého tempa života, jestliže v pozdějším věku mohou pracovat na klidnějších místech. *Ev 71.5*

Ti, kteří vykonávají namáhavou a nebezpečnou práci ve městech, mají obdržet občerstvení. Není správné je vydávat bezohledné a nelaskavé kritice bratří. Musíme se starat o pracovníky Páně, kteří nesou světlo pravdy potřebným v temnotě bludu. – Letter 168, 1909 *Ev 72.1*

Užitek práce ve dvou

Ježíš posílal bratra s bratrem – Ježíš si zavolal svých dvanáct učedníků a přikázal jim, aby se vydali vždy dva a dva do měst a vesnic. Žádný z nich nešel sám, bratr šel s bratrem, přítel s přítelem. Tak si mohli pomáhat a navzájem se povzbuzovat, spolu se radit a společně se modlit, silnější

mohl podporovat slabšího. Stejně tak vyslal pak Ježíš dalších sedmdesát. Spasitel chtěl, aby se poslové evangelia takto sdružovali. Kdybychom se více řídili tímto příkladem, mělo by dílo evangelia v dnešní době mnohem větší úspěch. – DA 350 Ev 72.2

Boží plán práce pro naši dobu – Když Ježíš poslal své učedníky do práce, neměli takové pochopení, jaké mají dnes ti, kteří raději chtějí pracovat sami než mít někoho, kdo nepracuje jako oni. Spasitel věděl, jakým způsobem najímat lidi. Neposílal na příklad mírného milovaného Jana s někým, kdo by měl tentýž temperament, ale poslal s ním podnětného a prudkého Petra. Ti dva nebyli sobě podobní ani vzhledem k práci, ani ve způsobu vedení práce. Petr byl horlivý, pln nadšení a často zranil jiné, zatím co Jan byl pokojný, byl ohleduplný k citu lidí a raději hojil rány a povzbuzoval. A tak nedostatky jednoho byly doplněny přednostmi druhého. (Viz též „Používání víc jako jedné metody“, str. 103-107) Ev 72.3

Pán Bůh neurčil tento způsob jako neměnitelné pravidlo. Jeho učedníci mají vycházet do práce též jednotlivě. Znázorníme tu možnost na příkladě dvou bratří. Oba se liší temperamentem a způsobem myšlení. Každý z nich jde svou cestou. Jeden pracuje příliš mnoho, druhý nesplňuje proň určené povinnosti. Kdyby dva bratří pracovali spolu, nebyly by skutky chvalitebné, jelikož v jejich povahách vystupují zvláštnosti, které by se vzájemně stíraly. Nebylo by dobré, kdyby vystupovali na každém shromáždění, ale mohou pracovat v místech vzdálených 10 až 15 i 30 km, natolik blízko, kdy jeden se v práci střetne s těžkostmi, aby si mohl přizvat k pomoci svého bratra. Neměli by se setkávat jen na společných poradách, ale i modlitbách. ... Ev 73.1

Když někdo pracuje pořád sám, je málo sebekritický a nepocituje touhu spolupracovat s někým druhým. Přesto je v Božím plánu, aby jeden stál po boku druhého a aby jeden ovlivňoval vzrůst práce v Božím díle a křehkosti pravdy jednoho pracovníka, nebyly brány za ctnosti, podle jeho zdání nebo jeho posluchačů. Ev 73.2

Nebude-li mít řečník po boku někoho, s nímž se bude dělit o práci, přijde častěji do takové situace, která ho přinutí přestupovat práva zdraví i života. Kromě toho mohou jej od práce zdržet mnohé důležité překážky před vrcholem jeho cíle. Jestli pracují dva, tedy v podobných případech nebude práce přerušena. – HS 126, 127 Ev 73.3

Úspěchy, vyplývající ze spolupráce – Je zapotřebí, aby dva pracovali společně. Jeden může druhého povzbuzovat. Mohou se společně modlit, společně se radit a společně studovat Písmo. Díky tomu dosáhnou většího světla, poznají lépe pravdu. Jeden obrátí pozornost na tu, jiný na onu pravdu. Když chybí, budou moci společně o tom podiskutovat a opravit tak, že pravda nebude zlehčena, příčinou křehkosti těch, kteří ji předkládají. Když se posílá pracovníky jednotlivě, není žádného, kdo by mohl opravit jejich chyby, ale když jdou dva pracovníci do práce, mohou se vzájemně vychovávat a každý z nich se může stát tím, čím má být, – rybářem nových duší. – RH July 4, 1893 Ev 74.1

Proč ne dnes! – Proč jsme odstoupili od metod práce, které stanovil Veliký Učitel? Proč se vlastně dnes nevysílá pracovníky ve dvou? Odpovíte: Nemáme tolik pracovníků aby jimi byly obsazeny všechny terény. Vzhledem k tomu obsaďte méně terénu. Vyšlete pracovníky na ta místa, kde se zdá cesta otevřená a tam vyučujte pravdě pro přítomnou dobu. Nerozumíme snad moudrosti, která dala příkaz posílat pracovníky po dvou za účelem zvěstování Evangelia? – RH April 19, 1892 Ev 74.2

Umístění evangelizace

Poznej své pracovní místo – Jděte do velkých měst a vzbudte zájem u vysoce postavených i nízkých. Kažte evangelium chudým, ale na tom nepřestávejte. Snažte se dosáhnout i vyšších tříd. Studujte svůj úsek a mějte na zřeteli, aby světlo svítilo i druhým. Toto dílo mělo již dříve býti konáno. – TM 400 Ev 74.3

Hlásání poselství v sálech – Je zapotřebí pronajímat místnosti a hlásat poselství s takovou silou, aby byli posluchači přesvědčeni o jeho pravdivosti. Bůh si povolá pracovníky, kteří budou působit zvláštním vlivem, kteří zanesou pravdu do málo slibných míst. – Manuscript 127, 1901 Ev 75.1

Velké sály pro shromáždění – Ve městech je zapotřebí pronajímat ty největší místnosti, aby v nich mnoho být ústně hlášáno poselství trojandělské. Toto poselství ocení tisíce lidí. – Letter 35, 1895 Ev 75.2

Reprezentační sály – Aby bylo možné hlásat varovné poselství ve městech, jest zapotřebí peněz. Mnohdy jest nezbytné zaplatit mnoho za pronajmutí reprezentačního sálu, aby šlo přitáhnout lidi na shromáždění a předložit jim svědectví o Biblických pravdách. – Manuscript 114, 1905 *Ev 75.3*

Rozumně zahajovat – Jsem stále napomínána o nutnosti zachovávání a přizpůsobení se požadavkům evangelizační práce ve městech. Když pronajímáte sál, pro evangelizační účely, nemluvme jeli to nutné co máme v úmyslu činit. Musíme být velmi rozumní v našich hovorech, abychom nezapříčinili překážky při začátku práce. Lucifer je velmi důvtipný pracovník. Shromažďuje všechny možné vědomosti, aby podle možnosti, zničil plány, směřující k výstraze obyvatel měst. Proto v některých případech mlčet jest moudré. – Letter 84, 1910 *Ev 75.4*

Pronajímat vhodné sály – Na některých místech musí dílo započítí v malém a pomalu pokračovat. To je všechno, co mohou pracovníci vykonat. V jiných případech mohou býti učiněny hned na počátku větší a rozhodnější výsledky. Dílo v ____ mohlo býti mnohem dále, když byli naši bratři na počátku se nepokoušeli, tak šetrně pracovati. Kdyby byli pronajali dobré sály a práci konali tak, aby to také tak vypadalo, že máme veliké pravdy, jež jistě zvítězí, byli by měli lepší úspěch. Bůh si přeje, aby dílo bylo tak započato, že prvý dojem bude co možná nejlepší. – RH May 25, 1905 *Ev 75.5*

--- *Ev 76.1*

Péče o základnu stanu – Starší ____ měl v Oaklandu velké stanové shromáždění. Během příprav byl velmi pohotový a pilně pracoval, aby vznikly základy pro stan tak vhodné, jak bylo možné. – Letter 352, 1906 *Ev 76.2*

Výhody přenosných modliteben – Přeji si, abyste měli přenosné modlitebny. Toto by bylo mnohem příznivější pro vaši práci, než kdybyste měli stan, zvláště za období dešťů. – Letter 376, 1906 *Ev 76.3*

Výchovná střediska

Z výchozích středisek – Je Božím plánem, aby náš lid osídlený za okruhem měst, z těch výchozích středisek varoval města a stavěl pomníky pro pána. Je nezbytná moc vyvěrajícího vlivu, aby poselství výstrahy bylo všude slyšet. – RH April 14, 1903 *Ev 76.4*

Závora dělicí negativní vliv – Musíme činiti moudré plány, abychom varovali města a přece současně bydlili tam, kde bychom mohli chránit své děti a sami sebe před poskvřujícími a demoralizujícími vlivy převládajícími v těchto místech. – LS 410 *Ev 76.5*

Laciné vesnické nemovitosti – Musíme být rozumní jak hadové a sprostní jako holubice. Můžeme za nízkou cenu nabývat nemovitosti za okruhem města, aby z těch přesporních obydlí středisek byla konána práce ve městech. – Special Testimonies, Series B, No. 14, p. 7 (1902) *Ev 77.1*

Snadný přístup do měst – Ustanovme lidi se zdravou soudností a rozhledem, kteří aniž by příliš rozhlášovali svůj úmysl, hledali takové domovy na venkově se snadným dopravním stykem s městem, aby se v nich zřídila malá cvičná střediska pro naše pracovníky a kde by mohla být zařízení pro lehká ošetření a léčebné úkony nemocných a unavených duší, jež dosud nepoznaly pravdy. Hledejte takové nemovitosti v blízkosti velkých měst, kde by bylo vhodné stavení a získejte je jako majitelé, buď jako dar od majitele nebo z darů našich bratří. Nestavte budovy v hlučných velkoměstech. – MM 308, 309 *Ev 77.2*

Pracujte ve městech – Všude je zapotřebí hlásat pravdu, bez ohledu, jestli lidé chtějí neb nechtějí poslouchat. Ve městech je mnoho pokušení. Musíme si práci tak naplánovat, aby naše mládež byla uchráněna od zhoubného vlivu jak se to jen dá. *Ev 77.3*

Práci ve městech možno konat z našich přesporních středisek. Posel Boží se táže: „Mají být města upozorněná? Ano mají být, ne skrze Boží lid žijící v nich, ale skrze navštěvování a hlásání co má přijít.“ – Letter 182, 1902 *Ev 77.4*

Tak jak činil Enoch – Jako lid zachovávající Boží přikázání, jsme povinni bydlet za městem, podle možnosti. Podobně jak to činil Enoch, musíme pracovat ve městech, ale je-li to možné, nebydlet v nich. – Manuscript 85, 1899 *Ev 77.5*

Poučení ze života lota a Enocha – Když národ žije v nepravostech, tenkrát vždy je možno slyšet hlas, který varuje a napomíná tak jak hlas Lota byl slyšen v Sodomě. Lot by mohl uchránit rodinu od záhuby, kdyby nebyl bydlel v tom zkaženém a poskvřněném městě. Zaměstnání, kterému se

Lot i jeho rodina věnovali v Sodomě, mohli taktéž dobře vykonávat za městem. Enoch chodil s Bohem. Nebydlel v místech poskvrněných jakýmkoli přestoupením, jak tomu bylo v případě Lota. – Manuscript 94, 1903 *Ev 78.1*

Plán shromažďování ve čtvrtích měst a předměstí

Velká města – evangelizační shromáždění v různých krajinách – Nyní je vhodná doba, abychom pracovali ve velkých městech, neboť musíme tam získat lidi. Jako společenství byli jsme blízci toho, že bychom příliš mnoho zájmových sfér soustředili do jednoho místa. To bylo nebezpečné a neprojevovalo ani dobrou soudnost ani moudrost. Musíme svůj zájem přenést do velkých měst, hlavních a nejpřednějších velkých měst. Mnoho malých středisek musíme vybudovat raději, než několik málo velkých středisek. ... *Ev 78.2*

Necht' naši misionáři pracují v různých částech velkých měst vždy dva a dva. Pracovníci v každém městě mají mít časté schůzky, porady a společné modlitby, aby jim byla propůjčena moudrost a milost Boží a aby práce jejich byla harmonická a úspěšná. Všichni ať jsou na stráži, aby každé příležitosti co nejvíce využili. Lid náš musí být obrněn a zakládat střediska ve všech velkých městech. – MM 300 *Ev 78.3*

Práce v nevarovaných čtvrtích našich měst – Na všech místech naší práce musíme zvětšit počet pracovníků. Ať vyjdou ve dvou a ať společně pracují v mnoha čtvrtích našich měst, jímž měla být dávno dána výstraha. – Letter 8, 1910 *Ev 79.1*

Je zapotřebí opracovat celé město – Ať kolektiv pracovníků odejde do města a tam horlivě pracuje aby zvěstoval pravdu ve všech čtvrtích. Ať se společně radí jaký způsob by byl nejhlavnější a nejúčelnější. Tito pracovníci by měli pracovat systematicky a poukazovat na duchovní stránku své práce. – Manuscript 42, 1905 *Ev 79.2*

Přenést práci z jedné čtvrti do druhé – Je potřebné více moudrosti a rozumnosti vykázat v umísťování evangelizačních shromáždění. Nemá se stavět modlitebny daleko od měst a cest, poněvadž ve městech jsou lidé, kteří potřebují pravdu. Evangelizační shromáždění je třeba organizovat v místech, z nichž lze snadno dosáhnout obyvatelé daného terénu. ... *Ev 79.3*

Evangelizační shromáždění je třeba organizovat ve všech nebo v blízkosti měst. Pracovníci by měli pracovat jednou v té a později ve druhé části města. Za našima dveřmi musejí uslyšet lidé poselství výstrahy. Ve velkých městech potřeba stavět pomníky pro Boha. – Letter 164, 1901 *Ev 79.4*

Plánování stálé práce

(Viz též „Pečlivé a důsledné ukončení práce“, str. 321-326)

Povrchní orba vydává omezeně sklizeň – Jest nebezpečí, že zásahem našeho působení zajme příliš velké terény a začneme práci ve veliké míře, které přesáhnou naše možnosti, co způsobí veliké peněžní výdaje. Jsme v nebezpečí, že některým odvětvím Božího díla budeme věnovat přílišnou pozornost, zatímco jiné důležité práce zanedbáme. Byl by to špatný plán, kdybychom příliš mnoho pracovali, ale ne, jak se patří. Musíme jít vpřed, ale nechme Pána, aby nám radil. V naší práci se nevzdalujme prostoty, abychom neztratili její duchovní náplň, poněvadž nebudeme schopni ovládnout četné její směry, vše vykonat a provést. Je zapotřebí posvěcení všech nejlepších pomocníků. O zdraví a život je třeba zvlášť pečovat a šetřit ho. *Ev 79.5*

Vždy máme využít takovou příležitost k práci, kterou nám Bůh dává, ovšem naplánovat víc ani nepodnikat práce na široké úrovni, jestli na to nestačíme my, nebo peněžní prostředky. Povrchní orba znamená skoupou zeň. Udržujte rozvíjejte započatou práci. Stále širší a novější terény se otvírají před našimi pracovníky. V Míru jak následují naše myšlenky a názory musejí se též rozšířit. Týká se to těch pracovníků, kteří mají zahájit práci na nových místech na vinici Páně a vést duše k poznání pravdy. – Letter 14, 1886 *Ev 80.1*

Je třeba soustředit síly – Prostředky, které máme k dispozici nevydávajte na tak mnohá místa, tak že nikde nebude práce ukončena. Možná, že budou evangelisté pracovat na velikém terénu tak, že rozmělní své síly a nic nezískají tam, kde pod vedením Božím jejich práce by se měla vzchopit a zdokonalit. – Letter 87, 1902 *Ev 80.2*

Snaha ve vykonávání evangelizační práce – Jestli se zapojíme do tak obšírné práce, že nám nestačí ani síly ani milosti Kristovy, abychom ji rozumně a řádně vykonali, pak vše, čeho se ujmeme ukáže se nedokonalé a práce bude pokulhávat. Boha nelze oslavovat dobrými úmysly, k nim je potřebná moudrost. Pracovník si příliš zalíbil naříkat v tom co by měl zvedat. Sám si život ztěžuje, a působí sobě nepokoj a vyčerpán sám sebe mučí, jelikož nechce přijmout poučení Kristova, aby brámu Jeho vzal na sebe a nosil je místo břemene tíhy své vlastní. ... *Ev 80.3*

Bůh potřebuje inteligentní pracovníky, kteří vykonávají práci beze spěchu ale místo toho důkladně, pečlivě, zachovávajíce Kristovu pokoru. Potřebuje takové pracovníky, kteří všechny myšlenky a péči vloží, jak při malých povinnostech, tak i velkých a vykonávají určené sobě úlohy pilně a důsledně. Kolik jsme zanedbali práce a kolik věcí nedokončili jen proto, že stále toužíme něčeho většího vykonat. Boží dílo, zůstalo zlehčeno, poněvadž pracovníci se zabývají mnohými věcmi, které nikdy nepřivedou ke konci. Naše celá práce musí obsahovat pečlivost Soudce země. Povinnosti menšího významu, svázané se službou pro Mistra jsou velmi důležité, poněvadž náleží do služby Kristovy. – Letter 48, 1886 *Ev 81.1*

Nezačínat druhou práci, dokud první není ukončena – Není třeba začínat jinou práci když máme málo síly dokonat práci už započatou. Netřeba se pouštět do žádných věcí zavčas a vydávat prostředky na ta místa, které by se mělo použít pro posílení práce v místech předcházejících. Všechny věci musejí být v prvním místě nejdříve ukončené a posílené a teprve je možno přejít na druhé pracovní místo. – Letter 87, 1902 *Ev 81.2*

Udržení zájmu poselství – Uvažuj-li nad tím, co mi bylo ukázáno v průběhu různých časových intervalů ve věci organizace shromáždění ve velkoměstech a zkušenosti z nynějších shromáždění, chci vám poradit. Každým rokem zorganizujte větší množství shromáždění i když by některé nebyly příliš početné. Tato shromáždění upozorní na poselství skrze nás zvěstována a jejich příčinou tisíce lidí ve městech bude pozváno k poslechu pozvání na hody: „Pojďte nebo vše je připraveno.“ *Ev 82.1*

Vzbudíme-li zájem, nemůžeme ukrátit čas trvání shromáždění, a ukončit práci a lidi ponechat pod dojmem, že již více nebude žádných shromáždění. Nemůžeme tak jednat když stovky lidí se začaly zajímat pravdou. Tenkrát je vlastně možné vykonat kus dobré práce, když se bude dále pracovat horlivě a s vírou. Třeba stále povzbuzovat zájem posluchačů. *Ev 82.2*

Někdy bude dost obtížné udržet řečníky na několik týdnů na jednom místě, aby tím více byl podchycen zájem pro shromáždění. Možná bude hodně stát pronajmutí místa pro shromáždění, pro tak dlouhou dobu, neb udržení příslušného počtu umístění pro rodiny a vydržování těch rodin, které zveme na místo práce, aby pomáhali kazatelům i biblickým pracovníkům v udělování biblických lekcí nebo v návštěvách zajímavých se v jejich domech pozývajících je na shromáždění. Vše to možná bude hodně stát, ale výsledky budou jistě stát za to, co bylo vynaloženo. Díky takové horlivé a energické práci v době evangelizačního shromáždění, povstaly v mnoha místech mocné pracující sbory. Ve výsledcích jejich horlivé práce, musí být zaneseno poselství třetího anděla obyvatelům našich měst. – RH April 4, 1899 *Ev 82.3*

Konat déle práci – Někdy na shromáždění přijde na několik dní početná skupina řečníků. A právě tenkrát, kdy zájem lidí roste k dobrému, časem všichni ti řečníci odcházejí na jiné shromáždění, zanechávají dva nebo tři, kteří mají pokračovat v další práci již ve znechucené atmosféře, která vyvstala příčinou jejich odchodu. *Ev 83.1*

Jak by bylo mnohem lépe ve všech těch případech, kdyby se konaly shromáždění delší dobu a kdyby se jich zúčastňovali i členové sborů s úmyslem zůstat měsíc neb delší čas na těch shromážděních aby pomáhali v práci a učit se tím prakticky pracovat. Po návratu domů, by mohli svým sborům předat cenné zkušenosti, získané tímto způsobem. Mnohem lépe by bylo, kdyby ti samí řečníci, kteří podnítí zájem posluchačů na svých shromážděních, zůstali na místě a pokračovali bez přerušování až dosáhnou plánované výsledky. – RH April 4, 1899 *Ev 83.2*

Zanechání nesebrané sklizně – Bylo by lépe a vykonalo by více dobra, kdyby bylo méně táborových shromáždění a silnější moc neb společnost s rozdílnými dary pro práci. Pak má být delší pozdržení v místě, kde byl probuzen zájem. Příliš se vždy spěchalo s přenášením stanu. Některé du-

še počínají být příznivě ovlivňovány a tu je zapotřebí vytrvalého úsilí, dosud jejich přesvědčení není ustáleno a oni se plně neodevzdají pravdě. *Ev 83.3*

Na mnoha místech, kdy byl stan postaven, zůstávají kazatelé dokud předsudky nevymizí a teprve potom někteří naslouchají oproštění předsudků; avšak stan se strhává a přenáší na jiné místo. Po čase je po obchůzkách, čas i prostředky jsou utraceny a sluhové Boží vidí jen málo vykonaného za celé táborové období. Jen málo lidí bylo přivedeno k přijetí pravdy a služebníci Boží prožívají jen velmi málo potěšitelného a povzbuzujícího, což by vyvolávalo u nich duchovní dary. Místo aby získali, ztrácejí na síle, duchovnosti a moci. 1T 148 *Ev 83.4*

Pracovníci, kteří následují – Přemýšlela jsem, jak by se to mělo využít, až bude hlasité volání poselství prvního anděla předáno v Portlandu a v městě Bostonu. Toto úsilí bylo následováno nestálou prací podobnou té, kterou jsi ty starší ____ a sestro ____, a spolu s vašimi pomocníky konali. Tato práce je skutečně prací Páně. – Letter 182, 1906 *Ev 84.1*

Rozmístit rodiny, aby pracovaly se zajímavými se – Toronto (Austrálie) má nádherné okolí. Všechny vesnice jsou v okruhu desíti až dvacíti mil od Cooranbong. Musíme co nejdříve tam zahájit práci, jak jen najdeme rodiny té věci zasvěcené, které tam umístíme, aby pracovaly se zajímavými se lidmi. Pole se bělají ke žni, ale nic nevykonáme bez posvěcených pracovníků, kteří by tam odešli podnitit a udržet zájem. – Letter 76, 1899 *Ev 84.2*

Je zapotřebí rozumného vedení – Při volbě práce je třeba moudré vedení. Je třeba mít připravené plány, než se vstoupí na daný terén, jakým způsobem se postaráme o duše. Kdo přijme na sebe závazek hlásání pravdy. Když lidé z počátku přijmou málo známou jim pravdu, kdo je zavede ke hlubší známosti a kdo jim pomůže při dosahování duchovních zkušeností? *Ev 84.3*

Získali-li jsme duše a vynaložili na to mnoho peněz, nemůžeme je přenechat vlastnímu osudu, aby svůj život formovali podle svých představ a falešné ideje v níž vyrostli, poněvadž by to přineslo dílu víc škody než nehlásání jim poselství. Nemůžeme odejít z místa a zanechat práci nedokončenou a tím způsobit, aby se zvrátila k horšímu. Musíme tak naplánovat práci, aby ty duše, které přijaly pravdu jsme obklopili další duchovní péčí. – Letter 60, 1886 *Ev 84.4*

Finance a rozpočet

Ponejprv spočítat náklady – Boží lid nesmí slepě vkládat peníze, kterých nemá nazbyt a neví odkud další prostředky získá. Ve všech našich postupováních musíme projevit moudrost a rozvážnost. Kristus nám předložil plán, jakým způsobem máme vést Jeho dílo. Ti, co chtějí stavět, musí nejprve spočítat náklady, aby věděli, budou-li moci práci dovést ke konci. Dřív než začnou uskutečňovat plán, musejí získat radu moudrých rádců. Jestli jeden z pracovníků nepostřehl následků začaté jim práce a činí některé chyby, tenkrát spolupracovníci rozumně mu poukážou v čem chybuje a poradí jak by měl vlastně pracovat. – Letter 182, 1902 *Ev 85.1*

Šetrné hospodaření – Ať všichni vedoucí pracovníci ve velkoměstech zachovávají zásadu – nevydávat v žádném případě peněz na nic nepotřebného. Lidé nepochopí pravdu zevní manifestační okázalostí. Naši pracovníci musí používat krajní šetrnost, jelikož Bůh zakazuje přepych – luxus. Musíme s každým prostředkem který máme k dispozici hospodařit šetrně. Nemůžeme si dovolit žádnou marnotratnost. Boží prostředky musejí být užity podle Jeho vůle a jen pro Jeho dílo, které musíme vykonat na tomto světě. – Letter 107, 1905 *Ev 85.2*

Pracovat bez okázalosti – Proč odvlékat se zahájením práce v našich městech? Nečekejme na nadpřirozené věci neb na nějaké cenné pomocné materiály, nebo na koupi drahých přístrojů pro okázalost. Jestli budeme pokorně chodit a pracovat před obličejem Páně, Bůh připraví pro nás cestu. – Letter 335, 1904 *Ev 86.1*

Rovnoměrná evangelizační práce – Bůh zbraňuje vydávat velké sumy peněz v málo místech, když se nepozastavíme nad potřebami jiných míst, kterým se skupěji pomáhá. Umírněnost a zřeknutí se některých věcí, které praktikují bratři pracující na předních místech proto, aby udělit dostatečnou pomoc těm, kteří ji potřebují, pomohou k ukončení práce a oslaví tím Pána. Nemůžeme dovolit, aby někdo stavěl vysokou a viditelnou věž na jednom místě, zatímco jiné oblasti jsou neopracovány. Pán si přeje, abychom posvětili naše mysli a učili kontrolovat všechna naše ideje, práci a učení Krista. – Letter 320, 1906 *Ev 86.2*

Vynahrazování pracovníka – Ve velkoměstech zapotřebí pracovat mnohými způsoby. Ti, kteří nemohou osobně pracovat, mohou mít spoluúčast v práci, když pomohou vydržovat (vynahrazovat) náklady na udržení evangelisty pracujícího v tom místě. Ať se žádný bratr neb sestra neospravedlňuje, že nemohou nikterak pomoci tomuto dílu. Žádný praktický křesťan nežije pro sebe. – Manuscript 128, 1901 *Ev 86.3*

Sbory financují práci v nových místech – Ti, kteří znají pravdu, měli by se vzájemně posilovat mluvíc kazatelům: „Jděte ve jménu Páně na pole žní a naše modlitby budou vás provázet jako ostré srpy.“ Naše sbory by měly přijmout na sebe odpovědnost za zvěstování svědectví o Bohu. Měly by přinést Bohu dary i oběti, aby vycházející do pole pracovníci měli z čeho žít, když pracují pro spasení duší. – Manuscript 73a, 1900 *Ev 86.4*

Bůh zajišťuje prostředky pro práci – Mnohokrát jsem obdržela poselství od Pána, které jsem zvěštovala našemu lidu slovy: Bůh má mnoho bohatých lidí, kteří jsou způsobilí vlivu poselství Evangelia, ale ještě ho neslyšeli. Konejte svou práci a využívejte peníze obětované pro rozkvet díla zvěstování pravdy tak, aby za jejich pomoci bylo postaveno středisko Evangelizační v novém místě. Zvolte nové vhodné osoby prosté lakomství žádostivosti, chamtivosti o něž se netřeba bát že by jakýmkoli způsobem zneužili prostředky, které jsou určeny pro vzrůst práce ve velkých městech a ať oni hospodaří s prostředky díla, poněvadž Bůh uznal ty osoby za vybrané. ... *Ev 87.1*

Bůh pohne lidskými srdci mající hmotné prostředky, když Bible – a jen Bible bude představována jako světlo světa. Pravda musí tak svítit ve městech, jak hořící lampa. *Ev 87.2*

Byla jsem tážána, proč kladu tak zvláštní důraz na práci nižších tříd? Proč se pomíní lidé tříd vyšších? Neopomínají se. Je to slibné pole a hotové ke žni. Pán má k dispozici prostředky, jimiž tato práce bude vykonána. Uprostřed nich jsou lidé vynikajících vloh i podnikatelé, kteří přijmou pravdu, lidé, kteří uvěří Pásmu Svatému a vynesou z pokladu srdcí ty nejlepší věci. Ti lidé, vedeni Sulechem Svatým budou tak jednat, že odstraní všechny překážky a lidé budou upozorněni na brzký příchod Pána. ... *Ev 87.3*

Ve všech svědectvích jsem přesvědčovala o tom, že lidé zámožní, kteří vlastní hmotné prostředky budou zasaženi Duchem svatým a otevrou dveře pro vzrůst pravdy na mnoha místech. Použijí propůjčených sobě prostředků pro přípravu cesty Pánu a vytyčí na pustinách cestu našemu Bohu. *Ev 87.4*

Ti, kteří pracují ve velkých městech, musí se dle svých možností dostat k lidem nejvyšších postavení, až k panovníkům států. Kde je naše víra? Bůh mi ukázal příklad Nabuchodonozora. Pán pracoval a působil celou mocí, aby přiměl nejmocnějšího krále na zemi uzнат Jej za krále králů. Působil na hrdého panovníka až Nabuchodonozor uznal Stvořitele jako „*nejvyššího Boha*“, „*kterého vládá jest věčná a království Jeho od národu do pronárodu*“. – Letter 132, 1901 *Ev 88.1*

Obracet se k zámožným o dary – Nechť ti, kteří pracují a působí pro Boží dílo představí potřeby díla lidem zámožným. Učiňte tak moudře a obezřetně. Řekněte jim, co chcete činit. Obratě se k nim o dary, které vlastní jsou Boží dary a mají být užity k osvětlení světa. *Ev 88.2*

Na naši zemi jsou uskladněny velké množství zlata a stříbra v pokladnách. Lidé nashromáždili nepopsatelná bohatství. Jděte k nim se srdcem plným lásky Kristovy ve jménu trpících lidí. Poprosíte o pomoc v práci, kterou hodláte vykonat pro Pána. Když uvidí, že skrze vás mluví soucit Boží dobrotivosti, pak v jejich srdcích se rozezvučí struna štědrosti. Uvědomí si, že mohou být pro Krista pomocnou rukou. Tímto způsobem se dá naklonit ty lidi ke spolupráci s Bohem a oni nám dodají potřebné prostředky pro práci, kterou máme vykonat. – Manuscript 40, 1901 *Ev 88.3*

I jiným potřeba usnadnit práci – Bratr – promrhává peníze, které by se mohly použít pro potřebu pracovníků působících v různých částech pole. Měl by pamatovat o tom, že i jiní, nejen on sám, mají mít příležitost uplatnit své nadání v díle Pána. Třeba jim usnadnit tak práci, aby mohli působit bez rizika života neb zdraví. Jeden pracovník nemůže obdržet větší sumu, když pracuje svým způsobem a podle vlastních plánů, ponechávaje svého spolupracovníka bez prostředků, které měl obdržet za vykonání přidělené jemu práce. I když peníze pocházejí od lidí, tak přece jsou to peníze Boží. Bůh neurčil aby jeden pracovník vlastnil přebytek hmotných prostředků a jiný pociťoval jejich nedostatek a příčinou toho nemohl vykonat svěřenou jemu práci. *Ev 88.4*

Obracené duše přispějí prostředky – Když někteří mužové a ženy budou získáni pro pravdu, vzrostou peněžní prostředky. Když se upřímně obrátí duše, posvěť pro službu Páně své prostředky a tím naše zásoby finanční vzrostou. – Manuscript 53, 1909 *Ev 89.1*

Utvoření rezervního fondu – Evangelizační práce nemá být vedena sobeckým způsobem, vydvíhující sama sebe, jak ji vedl určitý bratr. Prostředky, které se dostanou do rukou pracovníka v Božím díle, patří Bohu a musejí být užity co nejekonomičtěji. Když velká suma zůstala obětována na Boží dílo, je třeba vždy část odložit, poněvadž ve velké vinici Páně, mohou se objevit neobyčejné potřeby, které je třeba uspokojit. – Letter 149, 1901 *Ev 89.2*

Rozumné vedení na nových místech – Velikou váhu a důležitý význam má dobrý a pravidelný začátek. Mnohé více dalo by se dosáhnout jiným jednáním a vedením a současně za menšího vydání. Pro vznešenost pravdy a proto že nám byla svěřena, musíme si ji velmi cenit a jí důvěřovat. – Letter 14, 1887 *Ev 89.3*

Ekonomie nemůže být přepjatá – Musíme být šetrnými, ale nemůžeme používat extrémní šetrnosti. V našem životě se objevuje jedna divná a smutná skutečnost, činění velkých chyb ve snaze dovést ctnost šetrnosti do nejvyšší míry. Možná, že pracovníci Páně upadnou do přepjatosti, dovede je to do takových extrémů, že budou pracovat podvyživení, nedostatečně oděni, aby co nejméně použili prostředky. Mnozí se budou přepracovávat. Budou mít nedostatek nejpotřebnějších věcí, protože v pokladně není dostatek prostředků, aby byli zaopatřeni ti, kteří pracují misijně. Bylo by mnohem více peněz, kdyby všichni pracovali v souladu s pokynem Pána Ježíše: „*Každý, kdo chce přijít za mnou, zapři sebe sám, vezmi kříž svůj a následuj mne.*“ – Letter 49, 1902 *Ev 90.1*

Vyhňte se maličkostem – Na jedno mějte stále pozor. Jsme reformátory a ne svatouškové. V našem jednání nebudme malichernými, nebo když se přeme o malý obnos, ztratíme nakonec velké sumy. Řeknou: „Jest to člověk chtivý. Obral by tě tvých práv, kdyby jen mohl. Měj se proto na pozoru, kdy budeš s ním vyjednávat. Zřeknete-li se při vyjednávání nějaké drobnůstky ve prospěch jiného, ten někdo jiný tímž způsobem bude jednat s vámi. Malichernost rodí malichernost, lakomství plodí lakomství. Ti, kteří tak jednají, neuvažují jak reagují na to lidé, zvláště nečlenové sboru a jak tato věc působí záporně na Boží dílo.“ – Letter 14, 1887 *Ev 90.2*

Administrativní správy

Neobtěžovat kazatele administrativní správou – Každý člověk má k vykonání svou práci. Ti, kteří vstupují do kazatelské práce, konají práci zvláštního druhu, měli by svůj život zasvětit modlitbě a zvěstování Božího slova. Nezatěžujte je administrativními věcmi. V průběhu mnoha let Pán mě poučoval, abych varovala naše bratry konající kazatelskou práci, aby neobtěžovali své myslí věcmi administrativními do té míry, aby neměli čas na modlitební život s Bohem a na udržování společenství s Duchem svatým. Kazatel nemůže udržet svůj úmysl v nejlepším stavu, duchovním, když se mu svěřuje řešení různých nesnází a drobných sborových těžkostí. To není práce kazatele. Bůh touží, aby každý dar Jeho vyvolených poslů, byl využitý pro hlásání evangelia. Myšlenky kazatele nemají být stravovány účastenstvím na shromážděních výborů do pozdních nocí, poněvadž Bůh si přeje, aby kazatel s jasným a klidným myšlením zvěstoval pádně zřetelně a přesvědčivě Evangelium podle vzoru Ježíše Krista. *Ev 91.1*

Přetížený jinými odpovědnostmi kazatel často jest tak zaneprázdněn, že sotva nalezne čas zastavit se nad sebou samým, jestli sám setrvává u víře. Takový kazatel má málo času na rozjímání a modlitbu. Kristus ve svém poslání spojoval modlitbu s prací. Noc co noc trávil Kristus na modlitbě. Kazatelé musí prosit Pána na modlitbě o Ducha Svatého, aby mohli představit pravdu způsobem zodpovědným. – Manuscript 127, 1902 *Ev 91.2*

Administrativní práce mají vést lidi k tomu určení – Je to velká chyba zaměstnávat kazatele nadaného pro zvěstování evangelia při práci administrativní a jiné. Na toho, který zvěstuje Slovo života nelze klást dodatečně velká břemena. ... *Ev 91.3*

Finanční správy Božího díla mají být vyřizovány lidmi k tomu určenými a schopnými. Evangelisté i kazatelé byli odděleni k vykonávání úplně jiné práce. Proto ať vedení věcí finančních je dáno někomu jinému a ne těm, kteří byli odděleni za účelem zvěstování Evangelia. Neobtěžujte kazatele administrativními a jinými věcmi spojenými s prací evangelizační vedenou ve velikých městech.

Vedoucí bratří ve sdružení mají nalézt takové lidi, kteří by se starali o věci finanční. Nebude-li možno takové lidi nalézt, je třeba se postarat a vyškolit a složit na ně toto břímě. – RH Oct. 5, 1905

Ev 92.1

Část V. – Organizování evangelizačních shromáždění

Metody a organizace

Veliká práce se skromnými prostředky – Ohromující vlastností Boží působnosti jest, že Bůh koná největší dílo, jaké může být vykonáno na naší zemi při použití obyčejných prostředků. Božím záměrem je, aby každá část Jeho plánu byla závislá na jiné části a aby celistvost podle podobnosti kola v kole působila shodně v celé harmonii. Bůh působí na síly lidí a působí, že Jeho Duch se dotýká neviditelných strun a uvádí do stavu chvění celou nekonečnost vesmíru. – Manuscript 22, 1897 ^{Ev 93.1}

Úspěch – výsledek pořádku a harmonického působení – Bůh jest Bohem pořádku. Vše, co jest ve spojení s nebem, jest v dokonalém souladu; podrobení a přísná poslušnost charakterizují pohyby zástupů andělů. Jen pořádek a harmonické dění mohou býti provázeny úspěchem. Bůh nepožaduje nyní méně pořádku a systému ve svém díle, nežli za dnů Izraele. Všichni, kdo pro něho pracují, musejí si počínat s rozumem a s rozvahou, nikoli nedbale a nesoustavně. Bůh žádá, aby jeho dílo bylo dokonáno věrně a přesně, aby mu mohl vtisknout pečeť své libosti. – PP 376 ^{Ev 93.2}

Konkrétní a promyšlené plány – Je jisté, abychom v naší práci dbali pořádku, měli dobře promyšlený plán práce a toužili dosáhnout určený cíl. Žádný nemůže vlastním způsobem poučovat druhé, pokud se nepřesvědčí, že práce, kterou koná musí být vykonána a je konána systematicky v stanoveném pořádku a určené době. ... ^{Ev 94.1}

Konkrétní plány měly by být představeny všem jichž se týkají, a třeba se přesvědčit zda jsou jasné a srozumitelné. Žádejte všechny, kteří jsou v popředí různých oddělení, aby s vámi spolupracovali v uskutečňování těch plánů! Jestli ta stabilní a radikální metoda bude vlastním způsobem ochotně přijata a dobrovolně podpírána ušetří se mnohé zbytečné práci konané necíleně a mnoha nepotřebným konfliktům. – Manuscript 24, 1887 ^{Ev 94.2}

Dobré pochopení plánů – Nemí lze možno vykonat vhodně práci, která nám patří, jestli nepochopíme dobře plán práce. – Letter 14, 1887 ^{Ev 94.3}

Rozvážnost, pořádek a modlitba – V každé práci, kdekoli jsme zaměstnáni jest hříchem pracujeme-li lhostejně, bezvýsledně a bez zájmu. V díle Božím jest to hříchem, pracujeme-li takto. Každé předsevzetí spojené s Božím dílem má se uskutečňovat s dodržením pořádku, rozvážně a na horlivě modlitbě. – RH March 18, 1884 ^{Ev 94.4}

Zásadnost a přesnost – Jest snadné chybovat, neobrací-li se pozornost na správný směr věci. Nováček a praktikant mohou vykazat mnoho energie ale kdo vlastní správnou kvalifikaci musí nad nimi bdít, aby nebloudili ve své práci. Tam, kde se rozvíjí práce jest nemožné, aby jakoukoli práci se odkládalo na jinou dobu. To co nebylo vykonáno ve stanoveném čase, je-li to věc důležitá nebo méně důležitá – jest velikým otazníkem bude-li vůbec vykonána. V každém případě ta práce nikdy nebude vykonána tak dobře, jak kdyby byla vykonána ve stanoveném čase. – Manuscript 24, 1887 ^{Ev 94.5}

Každý na správném místě – Každému člověku Bůh určil práci přiměřenou jeho schopnostem a možností. Je třeba moudře jednat a tak umístit pracovníky, aby se každý nacházel na správném místě. Z toho hlediska jest to nezbytné, aby každý mohl získat potřebné zkušenosti, které jej mají učinit schopným ke převzetí ještě větších úkolů. – Letter 45, 1889 ^{Ev 95.1}

Práce, která se podobá dílu trestné armády – Pamatujme, že jsme spolupracovníky Božími. Nejsme natolik moudří, abychom mohli pracovat samostatně. Bůh nás učinil pouze svými šafáři, chce nás vyzkoušet a zprubovat tak, jak to učinil s Izraelem. On nechce, aby jeho armáda se skládala z bojovníků neukázněných, neposvěcených a nedůsledných, kteří nesprávně reprezentují pořádek a čistotu Boha. – RH Oct. 8, 1901 ^{Ev 95.2}

Génius plánu a působení – Potřebný je génius a potřebné jsou znalosti harmonického plánu práce. Potřebujeme lidí, kteří budou pracovat nejen pro své zájmy, aby obdrželi za svou práci odměnu, ale kteří budou pracovat pro Boží čest a pro vzrůst Božího díla za všech okolností. Je to cenná

příležitost vlastní zápal a posvěcení pro práci Páně a uplatnění vlastních schopností. Každému člověku je svěřena určitá práce, ale ne za účelem povyšování sama sebe ale pro vyvýšení a Boží slávu. – Manuscript 25, 1895 *Ev 95.3*

Rozumné plány chrání před přílišným přepracováním – Musím naléhat, aby pracovníci tak naplánovali svou práci, aby neustávali v ní příčinou přepracování. – Letter 17, 1902 *Ev 95.4*

Evangelizační společnost

Zorganizování akce – Bůh mluví: „Jděte do měst. Hlásejte obyvatelům výzvu, aby se připravili na příchod Páně.“ ... *Ev 96.1*

Mnoho lidí v našich městech ještě stále žije bez světla evangelia. Ti, kteří zanedbávají zvěstování posledního záchranného poselství, budou v budoucnu tou příčinou zarmoucení a též proto trpět. Moje poselství zní: „Organizujte akce a vcházejte do měst. Vyhledávejte přiměřené místnosti pro evangelizační shromáždění. Rozšiřujte literaturu. Horlivě se snažte setkat se s lidmi.“ – Letter 106, 1910 *Ev 96.2*

Skupina pracovníků v každém větším městě – V každém velkém městě musí být skupina organizovaných, ukázněných pracovníků; ne jeden nebo dva, ale desítky a dvacítky lidí by se měli dát do práce. ... *Ev 96.3*

Každá skupina pracovníků musí být podřízena schopnému vůdci, a neustále musí jim být připomínáno, že oni se mají stát misionáři v nejvlastnějším smyslu toho slova. Bude-li taková práce prováděna moudře a systematicky, nemůže se minout požehnáním a úspěchy. – MM 300, 301 *Ev 96.4*

Potřeba různých schopností – Pán chce, aby tato města byla opracována společným úsilím pracovníků s různým obdarováním. Všichni se mají dát Ježíšem usměrnit a ne spoléhat na lidskou moudrost, aby nebyli svedeni. – 9T 109 *Ev 96.5*

Dobře vyučená společnost – Máme zorganizovat skupiny a důkladně je vyškolit, vzdělat, aby pracovali jako ošetřovatelé, evangelisté, kazatelé, kolportéři a evangelijní studenti pro zdokonalení charakteru podle Božího vzoru. – 9T 171, 172 *Ev 96.6*

Vyslání mužů do díla – Ať pracuje každý muž, který dovede pracovat. Nejlepší dílo nevykoná ten, kdo by pracoval samostatně, ale ten kdo spolupracuje druhými. – Letter 1, 1883 *Ev 96.7*

Důležitost hledání rady na modlitbě

Přístupování k dílu na modlitbě a s radou – Účastníci každé bitvy musejí podstoupit pevné riziko. Nemohou počítat s tím, že budou vždy z hlavního stanu dostávat rozkazy. Za všech okolností musí dělat to, co uznají za nejlepší, společně se radit a horlivě se modlit k Bohu a prosit o moudrost. V takových snahách je nutná jednota a spojení. – Letter 14, 1887 *Ev 97.1*

Časté porady – Při zvěstování poselství ve velkoměstech mohou naši různě obdaření pracovníci konat dílo na mnohý způsob. Někteří mají pracovat jedním způsobem, jiní zas druhým. ... Jako Boží spolupracovníci měli by usilovat o vzájemný soulad. Často by se měli radit a opravdově, z celého srdce usilovat o spolupráci. Všichni mají očekávat od Ježíše moudrost a nebyť závislí pouze na lidském usměrnění. – 9T 109 *Ev 97.2*

Bratr se radí s bratrem – Ve všech těžkých problémech se musíme radit jako pracovníci společně. Je správné, aby se bratr radil s bratrem. Když jsme to učinili, máme ještě tu přednost, sklonit své hlavy v modlitbě před Pánem a prosit o Boží radu a moudrost. Ale když pouze jeden lidský hlas může rozhodovat, tenkrát se páchá mnoho smutných omylů. – Letter 186, 1907 *Ev 97.3*

Zjevené křehkosti a slabosti – Pracovníci by se měli vždy radit společně. Žádný nemůže ve své práci spoléhat jen na své vlastním úsudku, pracovat pouze podle vlastního rozumu, jestli ne vlastní poklad, z něhož by čerpal svoje zásoby. ... Bylo mi ukázáno, že vedení a správa Božího díla nemohou spočívat v nezkušených rukou. Ti, kteří nemají živých zkušeností nejsou vhodnými lidmi k plnění důležitých a zodpovědných funkcí, přesto i když se považují za vlastníky k tomu požadované kvalifikace. Tito lidé vidí u sebe samou pouze dokonalost ale jejich bratři u nich pozorují křehkosti a chyby. – RH Dec. 8, 1885 *Ev 97.4*

Kazatelé si musejí najít čas k modlitbě – Mám povinnost pozvat lid k vypětí všech sil v díle zachraňování duší. Potřebujeme vzrůstu a posílení víry. Srdce členů sboru mají se spojit v modlitbě za těch, kteří hlásají Evangelium. Kazatelé si musejí najít čas, aby se modlili za sebe i za lid, kterému slouží v souladu se svým povoláním. – Letter 49, 1903 *Ev 98.1*

Čas modliteb přináší rozvážení – My pracovníci, hledejme Pána společně. Sami nemůžeme nic vykonat, ale s Kristem můžeme a též vše vykonáme. Bůh chce, abychom si vzájemně pomáhali a byli si požehnáním a abychom byli mocní, silní v Pánu a v síle Jeho moci. ... Bůh žije a vládne. On nám chce dát takovou pomoc, jaká je pro nás potřebná. Jest naší předností, že vždy a všude můžeme obdržet dílu povzbuzení z Jeho požehnaných zaslíbení: „Moje milost je pro vás postačující.“ – HS 129 *Ev 98.2*

Jednota v různorodosti

Různorodost ve schopnostech v Božím plánu – Nic není krásnějšího ve všech Božích jednáních jak Jeho obdarování mužů i žen bohatstvím různorodých schopností. Církev je zahradou Hospodinovou, která zdobí nejrůznější stromy, rostliny a květiny. Bůh neočekává od Yzopu, aby dosáhl rozměru cedru nebo od olivy, aby dosáhla výšky spanilé palmy. Mnozí neobdrželi vyššího vzdělání v náboženském životě a intelektuálním ale i pro ně má Bůh zaměstnání, jestli chtějí pracovat pokorně a důvěřovat Bohu. – Letter 122, 1902 *Ev 98.3*

Povahy jsou různé jako květiny – Měli bychom dát důležité návrhy a učit se neobyčejné úloze z nekonečné různorodosti pozorovaných keřů a květin. Každý pupen jest jiný s hlediska formy a barvy. Některé květiny mají léčivé vlastnosti. Jiné zase zapáchají. Jsou křesťané, kteří se domnívají, že jejich povinností je formovat ostatní křesťany podle vlastního modelu a vlastní představy. Je to lidský plán, ne Boží. V Boží církvi jest tolik místa pro různorodé povahy, kolik rozmanitých květin na světě. V duchovní Boží zahradě nacházíme jejich velkou rozmanitost. – Letter 95, 1902 *Ev 99.1*

Rozličnost myšlení a náhledů – Rozličnost myšlení a nákladů i idejí není překážkou ve spojení srdce se srdcem, pro obrácení duší na cestu pravdy, která vede všechny ke kříži. – Letter 31, 1892 *Ev 99.2*

Zvláštní schopnosti pro zvláštní druh práce – Jeden pracovník může být pohotovým řečníkem; jiný pohotovým spisovatelem; další může mít dar upřímné, opravdové, vroucí modlitby; jiný dar zpěvu; a když jiný může mít zvláštní dar jasného vysvětlování Božího Slova. A každý dar může mocně působit v Božím díle, neboť On pracuje s těmi, kdo se namáhají. Jednoho Bůh obdarovává moudrým slovem, jiného vědomostmi, dalšímu dává víru; všichni však mají pracovat pod jedním vedením. Rozmanitost darů vede k rozrůznění díla; avšak „*tentýž jest Bůh, kterýž působí všechno ve všech*“ (1 K 12,6). *Ev 99.3*

Pán touží, aby se Jeho vyvolení služebníci naučili harmonicky spolupracovat. Některým se může zdát, že protikladnost darů jedněch a druhých pracovníků je příliš veliká, než aby se shodli v harmonické spolupráci. Když však budou pamatovat na rozmanitost myslí, které mají být usměrněny a zasaženy, a že někteří zavrhnou pravdu v podání jednoho pracovníka, aby své srdce otevřeli Boží pravdě v podání jiného pracovníka, pak se přece jen vynasnaží spolupracovat v jednotě. Všechny jejich rozmanité hříbny může usměrňovat tentýž Duch. Každé slovo, čin a laskavost budou zjeveny; a když každý pracovník zastane své místo věrně, Kristova modlitba o jednotu Jeho následovníků bude splněna a svět pozná, že toto jsou Jeho učedníci. ... *Ev 99.4*

Pracovníci ve velkých městech musí vyplnit důležité úkoly a vynaložit každé úsilí, aby měli ty nejlepší výsledky. Mají mluvit o víře a působit takovým vlivem, který zasahuje lid. Nemají omezovat dílo podle vlastních představ. V minulosti si náš lid v mnohém ohledu takto počínal a bylo to určitou brzdou úspěšné služby. Pamatujme, že Pán má různé pracovníky, jimž svěřuje různé dary. Při vysílání určitých lidí na určité místa máme postřehnout Jeho úmysly. – 9T 144-146 *Ev 100.1*

Úsilí satana směřují k různým pracovníkům – Když začneme ve městech aktivně pracovat, aby zapříčinil mezi pracovníky nepokoj a různice. Postupuje tímto způsobem v očekávání, že zlomí a oslabí naše síly. Ti, jenž se neobrátili cele, nacházejí se ve stálém nebezpečí, že přijmou našepťávání nepřítele jako Boží vzkazy a poučení Božího Ducha. Když nás Pán obdaroval světlem, jdeme vpřed v tom světle. – Manuscript 13, 1910 *Ev 100.2*

Mějte se na pozoru před satanovými plány – Ne všichni, kteří se ujali práce Boží roli, jsou lidmi stejné povahy a temperamentu. Ne všichni mají stejné vzdělání. Jestli tito lidé denně nebudou vyhledávat pomoc u Pána, tenkrát bezpochyby tak jak jsou různých povah tak ve společné práci budou působit proti sobě. *Ev 100.3*

Satan připravuje plán každodenně. Má vytyčené směry i linie, které mají zamezit cestu lidem, kteří jsou svědky Ježíše Krista. Pracovníci Kristovi musejí tak jak se naučili od Něj být pokorní, příjemní a plni lásky. Vyzbrojení těmito ctnostmi budou určitě terčem satanových pokušení. Satan na ně číhá s úkladem a nebudou-li se pracovníci modlit, nepozorně podlehnou pokušením satana a budou jím zajati. Satan přiblíží se k nim jako zloděj v noci a učiní z nich své zajatce. Pracujte nad různými osobnostmi snažte se pozměnit jejich prvotní rozhodnutí, ideje a stanovené plány. Když bratři vidí to nebezpečí a mluví o něm, to zajímavější se o to lidé si myslí, že se jim děje křivda, že někdo chce zmenšit jejich vliv. Někdo směřuje tím, druhý oním směrem. *Ev 101.1*

Práce byla přibrzděna, když bylo učiněno falešné posunutí a satan se raduje. Kdyby nebylo pěstováno tak starostlivě a s takovou péčí vlastní „já“ a kdyby se nedávalo tolik místa pocitu vlastní důstojnosti, mohl by Bůh použít těch rozličných zformovaných povah k vykonání dobré práce a to v daleko širším měřítku, poněvadž rozličnost schopností spojených v Kristu činí sílu užitečnou. Kdyby podle podobenství ratolestí vinného keře byli jednotliví pracovníci spojeni s vinným kmenem, pak by každý z nich přinesl hrozny vzácného ovoce. Jejich různorodost přispěla by k harmonii a to dokonalé, poněvadž získávají moc i pokrm z vinného kmene. *Ev 101.2*

Bůh není spokojen, když je mezi jeho pracovníky nedostatek jednomyslnosti a harmonie. Nemůže je obdarovat svým Svatým Duchem, jelikož pracovníci krácejí svou vlastní cestou, i když jim ukazuje svou vlastní cestu. Satan a jeho poddaní uvádějí lid Boží do velikých znechucení, ale i přesto „*vy všichni jste bratři*“. Jest urážkou Bohu, když dovolíte, aby vaše neposvěcené vlastnosti povahové odehrávaly aktivní roli v znechucování jednoho k druhému. – Letter 31, 1892 *Ev 101.3*

Spojte se, spojte se – Záliba vlastního „já“ pýcha a nezávislost jsou důvodem největších těžkostí a svarů, jaké kdy vyvstaly v náboženském světě. Anděl jednou i po druhé mluvil: „Spojte se, spojte se, buďte jednomyslní.“ Kristus je vůdce a vy jste bratři. Jděte v Jeho šlépějích. – Letter 4, 1890 *Ev 102.1*

Boj o svrchovanost i nadvládu – Svázání spolu uzly důvěry a svaté lásky mají bratři obdržet od sebe všechnu pomoc, jakou může udělit jeden druhému. ... *Ev 102.2*

Boj o prvenství i nadvládu zjevuje ducha, který z Božího království vyloučí těch, kteří ho pěstují. Ježíšův pokoj nemůže být v srdci toho pracovníka, který kritizuje a vyhledává chyby u druhého proto, že ten nepoužívá metody jeho práce a přes to ten první se cítí podceňován. Pán nikdy nepožehná tomu, kdo kritizuje a obviňuje bratří, což jest dílo satanovo. – Manuscript 21, 1894 *Ev 102.3*

Ocenit rady a schopnosti jiných – Moji bratři, starejte se pozvedat jho Kristovo. Vzdalte od sebe ducha pýchy a činite lásku a pokoru. Odstraňte od sebe každý druh zla, který vám překáží ocenit hodnotu darů, kterými Bůh obdaroval Vaše bratry. – Letter 125, 1903 *Ev 102.4*

Odlišný povahou, ale spojený duchem – V našem domě není místa pro netrpělivé slova a hádky. Moji spolupracovníci jsou různé povahy a také má každý různý způsob své práce, cesty, chování ale všichni jsou jedno v díle i v duchu, očekáváje jeden od druhého pomoc i sílu. Víím, že jsou mezi námi rozdílné temperamenty, ale nemohou být rozdílnosti. Jsme dítky Božími. Prosme Boha o pomoc, abychom nežili pro vlastní pohodlí a nechodili po svých cestách ale líbili se Bohu a žili k Jeho chvále. – Letter 252, 1903 *Ev 102.5*

Používání víc jako jedné metody

(Viz též „Užitek práce ve dvou“, str. 72-74)

Spojení různých schopností – V našem spolužití pamatujme, že každý z nás se vyznačuje jinou schopností, náklonností a popudem. Jednotliví pracovníci liší se svými plány a názory. Aby práce byla úspěšná, je nutné sloučení rozličných darů a schopností do jednoho velikého celku. Pamatujme, že jedni na daných místech mohou být úspěšnější nad druhé. Taktní pracovník schopný vykonat pověřený úkol ve zvláštním případě nemá snižovat jiné proto, že nejsou schopni vykonat

to, co on může vykonat bez zvláštního úsilí. Nejsou-li i takové věci, které by jiní vyřídili mnohem příznivěji než on? *Ev 103.1*

Rozličné schopnosti, které Pán svěřil svým pracovníkům jsou nezbytné v Jeho práci. Je zapotřebí spojit spolu různé druhy působnosti: tu činnost i tamtu, aby byla vykonána celkově. Části jakékoli stavby nejsou stejné ani nebyly vystavěny jedním procesem. Rozsah Boží práce je mnohostranný a tato práce nemůže být vykonána přesně jedním a tím samým způsobem. – Letter 116, 1903 *Ev 103.2*

Dary a schopnosti jednoho člověka nestačí – Necht' se nikdo nedomnívá, že jeho schopnosti (dary) stačí k vykonání Boží práce, že sám může přednést sérii přednášek a dosáhnout plný úspěch. Metody takového pracovníka mohou být dobré, a přesto jsou potřebné i jiné schopnosti. Rozum jednoho člověka, nemůže formovat a usměrňovat práce podle zvláštních představ a idejí. Aby práce byla vykonána dobře a systematicky, potřební jsou různí pracovníci i rozličné dary, kteří by se poddali Božímu vedení a Bůh poučí každého pracovníka přiměřeně k jeho schopnostem. Spolupráce a soulad mají zásadní význam k získání harmonické celosti a každý pracovník má vykonat práci jemu svěřenou Bohem, stát na jemu vyznačeném místě a doplnit nedostatky spolupracovníka. Když evangelista pracuje sám hrozí mu domýšlivost. Zdá se mu, že jeho schopnosti stačí, aby všechny otázky (problémy) spojil v souladný celek. *Ev 104.1*

Tam, kde jest několik pracovníků, tak je příležitost ke vzájemné výměně názorů, ke společné modlitbě a spolupráci. Nikdo se nemá domnívat, že se nemůže připojit ku práci jiných bratří, poněvadž oni nepracují přesně podle jeho způsobu. – Special Testimonies, Series A, No. 7, pp. 14, 15 (1874) *Ev 104.2*

Tam, kde jest jeden slabý, druhý jest silný – Bůh povzbuzuje kazatele, talentované různými vlastnostmi, aby pásli stádo, které je dědictvím, příslušným pokrmem. Zvěstovat budou ty pravdy, které bratr i spolupracovník nepovažoval za správné, aby je zvěstoval. Tam, kde kazatelská práce byla svěřena pouze jednomu člověku, tam vyvstaly určité nedostatky. Pán ve své prozřetelnosti posílá různé pracovníky. Jeden jest pevný v tom zásadním bodě, ve kterém jest slabý jiný. – Manuscript 21, 1894 *Ev 104.3*

Nebrzdit kola – Jsou někteří, kteří se nerozvíjejí současně s prací, ale dovolí, aby práce přerostla jejich možnostmi. Ti, kteří tomu nerozumějí a nepřizpůsobí se vzrůstajícím požadavkům díla, nesmí brzdit kola a překážet jiným v jejich rozvoji. – Letter 45, 1889 *Ev 104.4*

Způsoby třeba zdokonalovat – Zásady práce nemohou být neměnitelné. Naše práce je prací pokrokovou a proto musíme způsoby práce stále zdokonalovat, ale vždy má být zachována jednota pod vedením Ducha Svatého. – RH July 23, 1895 *Ev 105.1*

Různé způsoby z minulosti – Je třeba se pozastavit, jakými možnostmi lze získat srdce lidí. Některé způsoby používáme dnes v práci, budou rozdílné od metod používaných v minulosti. Ať ale žádný proto nezatarasí cestu kritikou tohoto anebo jiného. – RH Sep. 30, 1902 *Ev 105.2*

Prodechnout nový život do starých způsobů – Potřebujeme muže, kteří budou prosit Boha o moudrost, a kteří pod Božím vedením dovedou prodechnout nový život do starých způsobů práce. Potřebujeme muže schopné najít nové způsoby, kterými vzbudí zájem mezi členy sborů a příčinou těchto dosáhnou ve světě mnoho mužů i žen. – Manuscript 117, 1907 *Ev 105.3*

Omezování Boží moci příčinou využití pouze jednoho způsobu práce – Nelze praktikovat způsob plánování skrze jednu osobu, neb někoho jiného, jako by dílo bylo závislé jen na jednom. Takovým způsobem nepracuje Bůh. Domnívá-li se někdo, že jeho rozum vytyčit a ustálit všechna hlavní hnutí v Božím díle a díky svým schopnostem vykoná největší práci, omezuje tím způsobem Boží moc, která slouží k vykonávání Božích záměrů na zemi. *Ev 105.4*

Bůh potřebuje takové muže a ženy, kteří budou pracovat v pokoře Kristově nesouce známost o pravdě těm, kteří potřebují moc k obrácení. Když se ale ustanovuje jisté směrnice, které musejí pracovníci dbát při zvěstování poselství, tenkrát se omezuje užitečnost velkého množství pracovníků. – Letter 404, 1907 *Ev 105.5*

Vyhýbat se formalitám – Boží pracovníci musejí být lidmi všestrannými o širokém rozhledu. V každém případě nemohou být lidmi jedné ideje, jedné šablony, znají pouze jeden způsob práce. Nemohou se zaměřit pouze na dodržování úzkých forem a s omezeným chápáním neschopni po-

střehnout, že jejich způsob kázání a přednesu pravdy musí být přizpůsobený lidem uprostřed nichž pracují a též okolnostem s jakými se setkávají. – Letter 12, 1887 *Ev 106.1*

Určená skupina lidí stanoví metody práce – Nezapomínejte, že pro záchranu různých lidí musíme používat různých způsobů práce. – RH April 14, 1903 *Ev 106.2*

Máte obtížné pole práce, ale Evangelium jest Boží mocí. Lidská střediska s nimiž se setkáváte, rozhodují o tom, jaký způsob a metody jste povinni použít ve svém působení. – Letter 97a, 1901 *Ev 106.3*

Nebořte práci jiných – Pamatujte, že jste spolupracovníky Božími a Bůh jest všemocnou a všechno do pohybu uvádějící silou. Jeho služebníci jsou Božími nástroji. Nesmějí se oddělit, aby pracovali podle vlastních idejí a představ. Jeho služebníci musejí pracovat v souladu, spojení příznivým, upřímným a bratrským svazkem, vzájemným milováním. Není místa pro kritiku a neupřímnost. Nesmí se bořit práce druhého, ale všichni společně mají vést dílo kupředu. – RH Dec. 11, 1900 *Ev 106.4*

Výstraha pro zkušené pracovníky – Bylo mi přikázáno říci mým starším bratrům, aby pokorně chodili s Pánem. Nebud'te žalobníky vašich bratří. Máte vykonat vám svěřenou práci pod vedením Pána Boha Izraelského. Náchylnost ke kritizování je největším nebezpečím, hrozcím mnohým lidem. Bratři, které chcete kritizovat, když jste v pokušení, byli vyvoleni ke konání zodpovědných funkcí, které vy už nemůžete vykonávat, ale můžete se stát jejich pomocníky. Můžete vykonat velkou službu té věci. Jestliže posloužíte vašimi zkušenostmi spojené vaší prací v minulosti a zkušenostmi jiných osob. Pán nesvěřil žádnému z vás opravovat a kontrolovat jednání vašich bratří.

... *Ev 106.5*

Snažte se spolu s nimi poznávat Pána. Přejte těm, kteří zvedají těžká břemena a povzbuzujte je v vytrvání jak jen můžete. Váš hlas jste povinni použít k jednotě a ne k rozdělení. – Letter 204, 1907 *Ev 107.1*

Přípravné školy

Položení základů k službě – Dříve, než bude daná osoba hotova učit potřebné pravdě lidem pohrouženým v duchovních temnostech, musí se sama napřed stát jiným učedníkem. ... Dříve, než se uchopí nějaké speciální práce v důležitém okolí, je potřeba předem připravit způsob práce. Činíme to proto, aby ti, co chtějí být kolportéry a ti kteří jsou schopni přednášet v rodinných skupinách, obdrželi potřebné poučení. ... *Ev 107.2*

Takové středisko má navázat kontakt s našimi školami a semináři, v nichž se učí ti pracovníci, kteří vyjdou do evangelizační práce. Jako žáci měli by pociťovat potřebu získat schopnost, obracet duše k Pánu. Po evangelizační stránce by se mělo v našich školách pracovat rozmanitě. Je potřeba klást největší důraz na studium Bible a současně systematicky se cvičit, aby si žáci osvojili nejlepší možnosti, jak se přiblížit k lidem. Všichni si musejí osvojiti nejlepší možnosti, jak se přiblížit k lidem. Všichni se musejí učit pracovat taktně a příjemně v Duchu Kristově. – RH June 14, 1887 *Ev 107.3*

Školení pracovníků evangelizace – Dobře organizované dílo ve městech může být nejlépe konáno tehdy, když po bodu veřejných přednášek, je pořádán kurs pro vzdělání pracovníků. Ve spojitosti s tímto výcvikovým kursem mají zkušení služebníci Kristovi, s hlubokým duchovním porozuměním, vyučovati biblické pracovníky a celým srdcem jednotně spolupůsobiti ve veřejné práci. Přijmou-li pak mužové a ženy pravdu, mají jim vedoucí s mnohými modlitbami ukázati, jak mohou okusiti moc pravdy na svých srdcích. Takováto činnost, je-li moudře vedena, bude světlem, svítícím na temném místě. – GW 364, 365 *Ev 108.1*

Práce pod vedením zkušených – Bratr a sestra Haskellovi pronajali dům v nejlepší městské čtvrti a umístili v něm rodiny pracovníků, kteří každý den vycházeli vyučovat a šířit naši literaturu a konat evangelizační práci. Biblické úvahy byly v tomto domě pravidelně konány a mladí lidé spjati s evangelizační prací, obdrželi praktické důkladné poučení, jak vyučovat a šířit literaturu. Pán tuto práci poželhal příčinou které, mnozí vstoupili na cestu pravdy a mnoho jiných se začalo vážně o ni zajímat. ... *Ev 108.2*

Podobnou práci je třeba konat ve mnohých městech. Mladí lidé, kteří se odevzdají této práci, by jim mělo vést v těchto městech pod vedením zkušených a té věci zasvěcených průkopníků. Ať se pracovníci zabydlí v takovém domě, v němž obdrží důkladné vzdělání. – RH Sep. 7, 1905 *Ev 108.3*

Spolupráce se zkušeným pracovníkem – Bůh potřebuje kazatele a pracovníky biblické i kolportéry. Ať naši mladí lidé vstoupí do práce jako evangelisté a pracují se zkušeným pracovníkem, který je poučí, jak pracovat a dosáhnout dobrých výsledků. – Manuscript 71, 1903 *Ev 109.1*

Kristova metoda vyučování – Učedníci chodící s Mistrem a Učitelem obdrželi praktické vzdělání. Viděli, jak Kristus zjevoval lidem pravdu, jak řešil různé otázky se kterými se setkával při práci. Viděli jak uzdravoval nemocné, kdekoli se zjevil. Slyšeli, jak zvěstoval Evangelium chudým. V dnešní době se musíme všichni učit ze záznamu Jeho života způsobem Jeho práce. – Letter 208a, 1902 *Ev 109.2*

Správné učení rozmnožuje výkonnost – Jeden pracovník vyškolený a připravený k práci, který se nechá vést Duchem Svatým vykoná mnohem více, než deset pracovníků s nedostatkem vzdělání a nedostatkem víry. Ten, kdo pracuje v souladu s Boží radou a v jednotě s bratřími, bude mnohem lépe pracovat pro dobro díla než deset jiných, kteří nevidí potřeby spoléhat na Boha a nutnost působit jednotně se všeobecným pracovním plánem. – RH May 29, 1888 *Ev 109.3*

Středisko výuky a dokonání práce – Když lidé byli pohnuti dobře zorganizovanou evangelizační prací, mají snad pracovníci stočit plachty a jít na jiné místo organizovat nová shromáždění a nechat tu práci nedokončenou? Pravím vám: Rozdělte pracovníky, ať jedni vyučují biblickým lekci, jiní ať šíří naši literaturu. Postavte školu pro přípravu a vzdělání pracovníků v různém odvětví práce. Takto nezanecháte začatou práci jejímu osudu a nezahyne dobrý vliv, který zanechali na srdcích i myslích posluchačů Boží vyslanci. *Ev 109.4*

Práce dům od domu, hledání zbloudilé ovce a získávání duší, je nejdůležitější práce, kterou je třeba konat. Sedmdesát pět duší bylo soustředěno v jeden sbor. Jsme Bohu za to vděční. Padesát z jejich středu přijalo pravdu působením evangelizačních shromáždění. – Letter 137, 1898 *Ev 110.1*

Založení sboru a oživení práce v něm

Oživení členů sboru – Pán nepracuje nyní tak, že by přiváděl mnoho duší k pravdě, protože v církvi jsou členové, kteří nikdy nebyli obrácení, aby také ti, kteří kdysi byli obrácení, ale odpadli. – 6T 371 *Ev 110.2*

Dvacet duší na místě jedné – Domnělí vyznavači Kristovi tak nashromáždili mnoho odpadku a zatarasili cestu ke kříži. A přesto jsou takoví, kteří jsou do té míry přesvědčeni o pravdě, že pro ni přemáhají vše znechucující a vítězí nad každou překážkou. Kdyby věřící lidé, očištění pravdou, očistili své myšlenky, a byli pravdě poslušni, pocítili důležitost známosti pravdy, oddělili se od zlých zvyklostí v práci pro Krista tam, kde zůstala zachráněna jedna duše, mohlo by být zachráněno dvacet. – 4T 68 *Ev 110.3*

Nejdřív vyučování členů sboru – Pracuje-li kazatel na místě, kde jsou již duše věřící neměl by usilovat v prvé řadě a hlavně o obrácení nevěřících, ale spíše přiměti členy ke spolupráci. Musí na ně působit svým osobním vlivem a toužit po hlubším poznání v této práci pro jiné. Bude-li přitom podporován modlitbami a pomocí, bude jeho námaha mnohem úspěšnější. – GW 196 *Ev 110.4*

Očištění královské cesty. – Když se zkušené pracovníky zvláště usilovně zaměří získávat duše v místech, kde bydlí adventisté, na každém vyznavači bydlícím v daném okolí, spočívá břímě slavnostní povinnosti, vykonávat vše, co je v jeho moci, aby byla očištěna královská cesta. Je to potřeba vykonat zavržením všelikého hříchu, který překází ve spolupráci s Bohem i bratřími. – RH Dec. 6, 1906 *Ev 111.1*

Rady pro městské sbory, kde se koná evangelizace – Před čtyřmi lety, kdy bratr Haskell a jiní řídili biblickou školu a pořádali večerní pobožnosti v New Yorku, Boží slovo tehdejšími pracovníkům znělo: „Ať věřící, kteří bydlí blízko toho místa, kde se konají shromáždění, se dělí s vámi o břímě práce. Mají to považovat za povinnost i přednost pomoci vám dosáhnout úspěchu na shromážděních. Bohu se líbí jejich snahy vložené do této práce. Bůh touží, aby každý člen sboru pracoval, jako Jeho pomocník a snažil se s láskou získat duše pro Krista.“ ... *Ev 111.2*

Asi před rokem, také i v Los Angeles Pán mocně zapůsobil na lidi v době evangelizačních shromáždění: „Každého dne ať sbor v Los Angeles určí čas pro modlitbu za vykonávanou práci.“ Boží požehnání spočine na těch členů sboru, kteří se zúčastní práce a kteří se denně ve skupinách budou modlit o dobrý výsledek. Tím způsobem vyznavači získají přízeň Páně a práce Boží půjde vpřed. *Ev 111.3*

Hle cesta, po níž jsme zvyklí chodit. Modlili jsme se za naše vlastní duše i za ty, kteří vykonávali tu práci. Pán Ježíš řekl, že kde se shromáždí dva neb tři v Jeho jménu, tam je On uprostřed nich, aby jim požehnal. Ať se proto zbytečně nemluví, ale víc se upřímně a vroucně modlí. *Ev 112.1*

Mám obavy, že usilování vložené do hlásání evangelia v Los Angeles, nebylo vhodně oceněno. Ať každý člen vstane a postaví se do boje, který vede Pán s mocným protivníkem. Všude, kde se zvláštními způsoby ujímá práce, jako to bylo v Los Angeles v práci evangelizační, tam nechť se každý člen ještě více přimkne k Bohu. Ať všichni prohloubí a prozkoumají své srdce a osvítlí je světlem Božího slova. Když odkryješ v srdci hříchy, je potřeba ho vyznat a litovat. Nechť každý evangelista vyrovná řadu než vstoupí do práce. Pán slyší modlitby a odpoví na ně. Nedomnívej se nikdo z členů sboru, že někdo vykoná práci za tebe, kterému se zdá, že bys měl pracovat za jiné, kteří nevykonali zvláštní námahu. *Ev 112.2*

Když se takoví chopí usilování, jako na příklad v Los Angeles, ať tam členové sboru očistí cestu královskou a pomohou svými prostředky při dokonání práce. Ať dokážou, že mezi nimi panuje dokonalý soulad. Ať se vyzbrojí, uschnou a připraví ke službě a svědčení po dobu shromáždění s každým, který se zajímá o pravdu, ať se modlí a pracují pro získání ztracené ovce. – RH Dec. 20, 1906 *Ev 112.3*

Příklad pro obrácené – Starší členové mají být příkladem těm, kteří teprve vkročili na cestu pravdy. Prosím ty, kteří v pravdě žijí již dávno, aby svým bezbožným životem nezraňovali nově obrácené. Odstraňte reptání a důkladně zkoumejte svá srdce. Odstraňte ze svých srdcí vše, co vám nepatří a snažte se poznat, co se má učinit, aby se posunula práce vpřed. ... *Ev 112.4*

Probud'te se, probud'te se a dejte neobraceným důkazy, že věříte pravdě, která je nebeského původu. Pokud se neprobudíte, svět neuvěří, že vyznáváte tu pravdu, kterou hlásáte. – Letter 75, 1905 *Ev 113.1*

Pomoc členů sborů – Pán žádá členy našich sborů, aby s větším osobním úsilím se spojili s dílem Božím. Duše byly zanedbány, města, vesničky neslyšely pravdu pro přítomnou dobu, protože nebyla podniknuta žádná dobře promyšlená evangelizační akce. Naši vysvěcení kazatelé musejí konat vše, co je v jejich moci, ale nemožno očekávat, aby jeden vykonal práci za všechny. Učitel i Mistr pro každého určil přiměřenou práci. Je třeba navštěvovat lidi modlit se, projevovat soucit a zbožnost celého sboru má být viditelná v životě každého člena, má-li být dílo Boží dokonáno. Sedněte si se svými přáteli a co nejupřímněji a nejpříznivěji jim ukažte převzácnou víru získanou z Bible. – RH Aug. 13, 1889 *Ev 113.2*

Získávání sborů pro evangelizační práci – Někteří kazatelé někdy příliš mnoho podnikají a svými rameny chtějí obejmout všechnu práci. Jsou velmi zaneprázdnění a mimo to v určitém smyslu práci brzdí, i když ničeho z rukou nepustí. Zdá se, že se domnívají, že jen oni jsou povinni pracovat v díle Páně a členové sboru mají nečinně stát. To není zajedno s Božím řádem. – RH Nov. 18, 1884 *Ev 113.3*

Členové sboru zvětšují počet evangelistů – Jak mohou naši bratři tak spokojeně žít v blízkosti tak velkých mas lidí, kteří nikdy neslyšeli varovný hlas výstrahy. Jak se mohou spokojit, když nevyzkoušeli každou možnou metodu práce, aby skrze ně Bůh mohl pracovat ke slávě svého jména? Naši vedoucí, kteří mají zkušenosti, by měli pochopit důležitost těchto věcí a něco podniknout, aby se zvětšil počet pracovníků. Mohou ukládat plány, získávat lidi k pravdě ve městech i vesnicích, když s posvěcením a zásadně budou vyučovat členy sboru a zapojovat je do osobní práce zachraňování duší všude tam, kde jsou příznivé podmínky a tenkrát jejich práce bude korunována úspěchem. – Manuscript 53, 1910 *Ev 114.1*

Tvá sousední podle dožrála – Pravda slavně zvítězí. Ať sbory začnou pracovat. Pán jim světil práci, předkládat Svatá Písma těm, kteří jsou pohrouženi v temnotách. Moji bratři a sestry, ve vašem blízkém sousedství jsou duše, které se obrátí. Budete-li ovšem s nimi moudře a uměle pracovat. Je třeba podniknout úsilí zachraňování těch, kteří nerozumějí slovu pravdy. Ať ti, kteří pova-

žují sebe za věřící, se stanou opravdovými účastníky Boží přirozenosti, aby přesvědčili, že pole dozráli pro ně, kterou mohou konat všichni, kteří svůj život, k tomu skrze Slovo připravili. – AUCR March 11, 1907 *Ev 114.2*

S literaturou od dveří ke dveřím – Bratři a sestry. Chcete se obléci do výzbroje křesťana? „Obuti v hotovost evangelia pokoje“, jste hotovi jít od domu k domu nést lidem pravdu? Někdy zjistíte, že tato práce je těžká. Jestliže ale budete chodit s vírou, pak Pán půjde před vámi a Jeho světlo osvíti vaši cestu. Když budete vcházet do domů vašich sousedů, prodávající neb dávající jim naši literaturu a pokorně je učíte pravdě, nezůstanete sami, bude vás provázet nebeské světlo, které v těch domech zůstane. – RH May 24, 1906 *Ev 114.3*

Z organizování pracovních skupin – V našich sborech je třeba organizovat pracovní skupiny. V Božím díle nemají být lidé zahálčiví. Proto ať se spojí různí lidé v práci, stávající se rybáři lidí. Ať se snaží zachraňovat duše před zkažeností světa a přivedou je k čisté a spasitelné Kristově lásce. *Ev 115.1*

Jedině Ten, který se nemýlí mně ukázal, že organizování malých skupin jest základem křesťanské práce. Je-li sbor velmi početný, měli by se členové spojit v malé skupiny, které by vedly práci nejen mezi členy sboru, ale také v okolí. – AUCR Aug. 15, 1902 *Ev 115.2*

Příklad dobře vyškolené skupiny – Kazatelé by měli milovat pořádek a sami být ukázněni. Pak budou moci učit členy sboru pořádku, aby pracovali podle vzoru dobře vyškolené skupiny. Jsou-li pořádek a kázeň potřebné k moudrému a úspěšnému vedení akce na poli války, jsou tyto věci tím víc důležité ve válce, v níž jsme účastní my. Cíl, ke kterému směřujeme, je mnohem vznešenější a důležitější než cíle, o které bojují protichůdné síly na poli bitvy. V konfliktu, kterého se zúčastníme, se zúčastní věčné záležitosti. *Ev 115.3*

Andělé pracují v souladu. Všechny jejich pohyby charakterizuje dokonalý pořádek. Čím lépe a důsledně budeme následovat soulad a pořádek andělských zástupů, tím více úspěchu dosáhnou andělé ve svých úsilích, která vynakládají pro naše dobro. – Letter 32, 1892 *Ev 115.4*

Vzájemný poměr evangelisty a kazatele

Potřeba kazatelů i evangelistů – Bůh potřebuje a povolává evangelisty. Opravdový evangelista jest milovník duší. Jest pastýřem a rybářem duší. Potřební jsou kazatelé, věrní pastýři, kteří nebudou pochlebovat Božímu lidu ani s ním hrubě zacházet. Potřební jsou takoví pastýři, kteří nasytí lid chlebem života. *Ev 116.1*

Práce každého pracovníka jest blízká srdci Toho, který vydal sám sebe, aby vykoupil lidstvo. – Letter 21, 1903 *Ev 116.2*

Kazatel – evangelista – Zpravidla práci, která by měla být údělem dvou, vykonává jeden člověk. Práce evangelisty se spojuje nevyhnutelně s prací kazatele, čímž padá na pracovníka konajícího své povinnosti na pracovním poli dvojnásobná tíha. – 4T 260 *Ev 116.3*

Důvěra k novému pracovníku – Činný pracovník se nemusí obávat, že bude-li představen lidem pracovník nový, že se ztratí zájem lidí a jeho práce bude mít újmu. *Ev 116.4*

Nedrž ruce na truhle smlouvy. Bůh se postará sám o svoje dílo. Dodatečné světlo bude zářit od mužů Bohem poslaných a s Ním spolupracujících. Pracovníci, kteří pracují měli by vřele přijmout vyslance Boží a pohlížet na ně s úctou, poprosit o spolupráci a dovolit jim kázat lidu. – Manuscript 21, 1894 *Ev 116.5*

Výstrahy před zformalizováním organizace

Věci ne zrovna trvanlivé – To, co určuje život a trvání, nejsou ani ortodoxní teorie, ani členství sboru, ani důsledné vykonávání povinností. V jisté starobylé radnici ve Švýcarech jsem viděla sochu muže, který se pohyboval jako živý a vypadal jako živý člověk. Když jsem se přiblížila, zašeptala jsem jemu, jako by mě mohl slyšet. I když socha vypadala jako živá, neměla v sobě život. Pohyboval s ní speciální stroj. *Ev 116.6*

Pohyb ještě není život. Můžeme vykonávat různé formy a náboženské ceremonie, ale pokud neožijeme v Kristu, naše práce zůstane bezcennou. Pán nás vyzývá, abychom se stali živými, pracujícími a věřícími křesťany. – RH April 21, 1903 *Ev 117.1*

Neužitečné nápady ztěžují práci – Když lidé vytrhávají Boží dílo z Jeho rukou a uchopí je ve své smrtelné dlaně, činí postup díla desetkrát těžším, než je ve skutečnosti. Usuzují, že musí stále něco nového vynalézat, aby lidi přiměli vykonat něco, co by podle jejich úsudku měli konat. Nepočítají s úsudkem a pokyny Velikého Vůdce, Krista, které se týkají Jeho dědictví. Tak zůstává Boží dílo stále víc a víc komplikované. Lidé se chápou práce vnucené křehkými lidskými charaktery a výsledkem jsou ještě větší chyby. Kdyby raději ponechali vykonat Bohu Jeho práci. Bůh je považuje za neschopné a nezpůsobilé k tomu úkolu. ... *Ev 117.2*

Místo zaměstnávání se připravováním předpisů a nařízení, se raději modlete a odevzdejte svou vůli a způsoby jednání Kristu. Kristu se nelíbí, když ztěžujete to, co On usnadnil. On řekl. „*Vezměte jho mé na sebe, a uče se ode mne, neboť jsme tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí duším svým. Jho mé zajisté jestit rozkošné a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,29.30) Ježíš miluje své dědictví. Kdyby lidé nepokládali sebe za zvlášť mající výsadu k vydávání nařízení a pokynů pro spolupracovníky, odevzdali svůj život Kristu a žili přesně podle Jeho učení, tenkrát by každý člověk byl příkladem pro druhého a ne soudcem. – Manuscript 44, 1894 *Ev 117.3*

Proti lidským plánům – Jestli ti, kteří mohou být pomocní se neprobudí a neuvědomí si, co je jejich povinností, nepoznají svou úlohu, když se ozve hlasité volání třetího anděla. Když země bude osvětlena světlem, aby vyšli s Boží pomocí v ústrety, budou chtít omezovat a vměšnat do chápání svých zájmů Boží dílo. Chci vám říci, že Pán poslední práci vykoná způsobem úplně odlišným od způsobů vžitých. Bude to způsob opačný než lidské plánování. Mezi námi se nacházejí takoví, kteří budou vždy chtít svým způsobem vést Boží dílo a svou vůli diktovat i tenkrát, když se do čela díla postaví anděl, který se připojí k akci třetího anděla, aby světu ohlásil poselství. Bůh použije prostředky i způsoby, kterými se každý přesvědčí, že Pán drží otěže ve svých vlastních dlaních. Pracovníci se s úžasem přesvědčí, jak obyčejnými prostředky Bůh povede k ukončení své dílo spravedlnosti. – TM 300 *Ev 118.1*

Část VI. – Konání přednášek

Naše poselství pravdy

Velká shromáždění – Měli bychom usilovat získat možnosti pořádat velká shromáždění, aby bylo slyšet slova kazatelů evangelia. Ti, kdo slyší slova Páně, by měli mluvit pravdu. Měli by přivést posluchače k úpatí hory Sinaj, kde budou slyšet slova Hospodinova v Jeho veliké vznešenosti. – Letter 187, 1903 *Ev 119.1*

Ať trouby vydají jasný hlas – Mezi těmi, kteří zvěstují pravdu, nesmějí vzniknout žádná střetnutí ani dohadování. Musejí zvěstovat pravdu s takovou vírou a horlivostí, aby všeobecný zájem vzbudili. Musejí rozsévat zrna, která vydají užitek k Boží slávě, skrze mluvené slovo, modlitbu k Bohu a působení vlivu. Nemohou být nerozhodní. Trouba musí vydat plný, zřetelně znějící hlas. Je třeba obrátit pozornost lidí na třetí andělské poselství. Ať žádný z Božích služebníků nejedná tak, jak lidé chodící ve snách, ale ať jedná tak, jak se sluší na lid, připravující se na příchod Krista. – RH March 2, 1905 *Ev 119.2*

Naše dílo – zvěstování pravdy – Adventisté s. d. jsou ve zvláštním smyslu ustanoveni za strážné a nositele světla tomuto světu. Jim jest svěřena výstraha pro hynoucí svět. Jim září předivné světlo ze Slova Božího. Jim jest dáno dílo nejslavnostnější důležitosti, totiž zvěstování poselství prvního, druhého i třetího anděla. Není jiné důležitější dílo; proto také nesmějí dopustit, aby něco jiného zaujalo jejich smysl. *Ev 119.3*

Nejslavnostnější pravdy, jaké kdy smrtelníkům byly svěřeny, jsou dány nám, abychom je oznámili světu. Zvěstování těchto pravd má být naší prací. Svět musí být varován a lid Boží musí být věrný své povinnosti. ... *Ev 120.1*

Máme čekat až soudy Boží postihnou hříšníka dřív, než mu povíme, jak by tomu mohl ujít? Kde je naše víra ve Slovo Boží? Musíme napřed vidět, že se předpověděné věci plní, než uvěříme tomu, co On řekl? V jasných, zřetelných paprscích se nám dostalo světlo a v něm vidíme, že veliký den Páně je blízko, dokonce přede dveřmi. – 9T 19, 20 *Ev 120.2*

Ocenění naší úlohy – Není přípustné ztrácet čas v tomto velikém díle nějakými zbytečnými zájmy. Zůstalo nám málo času, abychom se pozastavovali nad tím, čemu jsme již měli rozumět. Pro věčnost je potřebné, abychom poznali celou délku, šířku i hloubku svatého Písma. ... *Ev 120.3*

Apoštolu Janovi byly na ostrovu Patmos zjeveny věci, které Pán chtěl lidu zjevit prostřednictvím Jana. Prostudujme si ta zjevení. Jsou tam vzácná témata ke studiu, veliká a jasná, která chtějí andělské zástupy nyní předložit lidem. Obrát'te pozornost na život a charakter Krista a prostudujte Jeho dílo smíření člověka s Bohem. V díle jsou skryta ložiska nekonečné moudrosti, neomezené lásky, spravedlnosti i milosrdenství. Jsou hlubiny i výšiny, délky i šířky, nad nimiž jsme povinni uvažovat. Mnou zkoušeli mnohokrát představit světu život a povahu smírčí oběti Krista; a přesto každý rozum, ovlivněny Duchem Svatým, představil tyto pravdy v jistém novém světle, svěžím způsobem, přiměřeně lidskému rozumu a duchu. ... *Ev 120.4*

Potřebujeme takovou pravdu, jaká je v Ježíši, poněvadž toužíme, aby lid pochopil, čím je proň Kristus a jaké požadavky musejí splnit ti, kteří touží přijmout Krista. Jako představitelé a svědkové Kristovi musíme získat plné pochopení spasitelných pravd, které získáme zkušeností. – RH April 4, 1899 *Ev 121.1*

Zdůraznění zvláštní pravdy – Jako takoví, kteří jsme složili slavnostní slib Bohu a kteří jsme byli pověřeni jako vyslanci Kristovi, za šafáře tajemství milosti Boží, máme povinnost věrně hlásat celou radu Boží. Nesmíme činit méně důležité zvláštní pravdy, které nás oddělily od světa a učinili z nás to, co jsme, neboť jsou naplněny věčnými zájmy. Bůh nám dal světlo o věcech, které se dějí nyní, v posledním zbytku času, a my musíme hlásat perem i ústy pravdu světu, nikoli však kritiky, bezduchým způsobem, ale zjevením Ducha a mocí Boží. – TM 470 *Ev 121.2*

Poselství adventistů sedmého dne – Můžeme se v dnešní době, tak blízko konce, v našem jednání připodobňovat světu? Tak že lidé nadarmo budou hledat Boží lid? Mohl by někdo prodat

vlastnosti charakterizující Boží vyvolený lid za nějaké zisky toho světa? Má být potvrzena správnost těch, kteří přestupují Boží práva? Domnívají-li se ti, které Pán nazval Svým lidem, že existuje vyšší moc, než veliký JÁ JSEM? Chceme vyškrtnout ty body víry, které nás učinily adventisty sedmého dne? *Ev 121.3*

Jediné bezpečné místo pro nás je, stát vytrvale nepohnutě ve světle Boží tváře. – Manuscript 84 1905 *Ev 121.4*

Radostné poselství přítomné pravdy – Teď máme vlastně zvěstovat přítomnou pravdu, zvěstovat s neústupnou jistotou a mocí. Nevydávejme truchlivé zvuky a nezpívejme pohřební hymny. – Letter 311, 1905 *Ev 122.1*

Přesvědčení silou důkazů – Bůh předkládá lidem vyvolené a cenné klenoty své pravdy, odpovídající dnešní době. Bůh oddělil pravdu od mnoha bludů a umístil na správném místě. Když pravdy zaujmou, jim stanovené místo ve velikém plánu Božím, když budou Božími služebníky moudře představené, s horlivostí a náležitou úctou, mnozí uvěří na skutek nevážnosti doby. Nehledě na žádné těžkosti, budou všechny opačné pomněnky z mysli odstraněny. – Manuscript 8a, 1888 *Ev 122.2*

Zájem veřejnosti

Neobyčejné způsoby jednání – V dnešních městech, kde je tolik půvabu a radovánek, nelze pozornost lidu upoutat nějakým obvyklým úsilím. Bohem vyvolení kazatelé budou vidět, že je nutno vynaložit mimořádné úsilí na upoutání pozornosti zástupů, a když se jim podaří shromáždit větší zástup lidu, musí zvěstovat poselství tak, aby byl lid probuzen a varován. Musí použít veškeré prostředky, které jen lze použít, aby pravda vynikla jasně a výrazně. – 9T 109 *Ev 122.3*

Tvoření nových neobyčejných plánů – Každý pracovník vinice Páně, ať studuje, plánuje a upravuje metody, kterými bude moci snadněji dosáhnout dnešní lidí. Musíme vykonat něco, co přesahuje obyčejný chod věcí. Musíme upoutat pozornost lidí. Musíme se vyznačovat neobyčejnou horlivostí a nadšením. Nacházíme se na prahu doby utrpení a nepokojů, o nichž žádný nemá potuchy. – Letter 20, 1893 *Ev 122.4*

Kristus používal různé způsoby – Ze způsobů používaných Kristem se můžeme učit mnoha cenným věcem. Kristus nepoužíval pouze jeden způsob. Nejdříve zkoušel různými způsoby na sebe upozornit lidi a pak jim zvěstoval pravdy Evangelia. – RH Jan. 17, 1907 *Ev 123.1*

Prostota a upřímnost přitahují dav – Svá poselství o milosti přizpůsoboval vždy tak, aby jim jeho posluchači porozuměli. „*Uměl příhodně ustalému mluvit slova*“ (Iz 50,4), neboť milost vycházela z jeho úst, aby mohl co nejpoutavěji sdělovat lidem poklady pravdy. Uměl najít přístup i k těm, kteří trpěli předsudky a dovedl je překvapit příklady, jež upoutaly jejich pozornost. Dovedl získávat lidská srdce svými obrazy. Používal Ježíš věci denního života, a ačkoli šlo o věci prosté, vždy v nich byl podivuhodně hluboký význam. Ptáci v povětří, květiny na poli, obilní sémě, pastýř a ovce – to byly předměty, jichž Kristus používal k znázornění nesmrtelné pravdy; a kdykoli pak jeho posluchači zahlédli tyto věci v přírodě, vzpomněli si na Kristova slova. Příklady, jichž Kristus použil, připomínaly tak stále jeho učení. *Ev 123.2*

Kristus lidem nelichotil. Nemluvil tak, aby v nich vzbuzoval různé dohady a představy, ani je nechválil za jejich chytré nápady. Hlubocí, nezaujatí myslitelé však přijímali jeho učení a shledávali, že je zkouškou jejich moudrostí. Žasli nad duchovní pravdou vyjádřenou nejprostším jazykem. I ti nejvzdělanější byli okouzleni jeho slovy a lidem bez vzdělání přinesla jeho slova vždy užitek. Jeho poselství patřilo i lidem bez jakéhokoli vzdělání, ba i pohanům dal na srozuměnou, že jeho poselství platí i pro ně. *Ev 123.3*

Jeho něžný soucit působil hojivě na omrzelé a zkormoucené. Obklopovalo ho ovzduší míru, i když se octl v prostředí rozvražděných nepřátel. Krása jeho tváře, jeho milá povaha a především láska, již vyzařoval jeho pohled a hlas, vábily k němu všechny, kdož se nezatvrdili v nevěře. Kdyby byl každý jeho pohled a každé jeho slovo nevyzařovalo něžnost a účastenství, nebyl by k sobě přilákal tak velké zástupy lidí. Sužovaní, kteří k němu přicházeli, cítili, že spojuje svůj zájem s jejich zájmy jako věrný a laskavý přítel, a chtěli se dozvědět více o pravdách, jimž učil. Nebesa sestoupila na zem. Toužili přebývat v jeho přítomnosti, aby pohoda jeho lásky byla s nimi stále. – DA 254, 255 *Ev 124.1*

Získávání a zadržení velkých davů – Ti, kteří budou studovat způsob Kristova učení a sami se budou snažit jít Jeho cestou, upoutají a udrží mnohé jako Kristus ve své době upoutal lid. ... Když však bude pravda zdůrazněna lidem ve své praktické povaze proto, že je milujete, duše budou pod vlivem Ducha Svatého přesvědčeny. *Ev 124.2*

Vyzbrojte se pokorou, aby vám Boží andělé přišli na pomoc a ovlivnili mysl; neboť ne vy používáte Ducha svatého, nýbrž Duch Svatý musí použít vás. Jedině Duch Svatý dodává pravdě její působnost. Lidem předkládejte vždy praktickou pravdu. 6T 57 *Ev 124.3*

Nenadálý pokrok v některých oblastech – Pán mně ukázal, že není nejlepší plán rozhlašovat to, co míníme činit. Když naše podněty a záměry jsou známy, nepřátelé se ihned ujímají protiakce, aby nám ztížili cestu. Vyšlou své kazatele, aby se stavěli proti poselství pravdy. Z kazatelem budou upozorňovat lidi a namlouvat jim co podnikají adventisté. *Ev 125.1*

Na základě světla od Pána chci varovat naše bratry. Nedrží moudří generálové své plány v nejskrytějším tajemství, aby se nepřítel o tom nedozvěděl a nepřipravil protiakci? Nebude-li nepřítel nic vědět o plánovaných pohybech protivníka, bude mít převahu nad nepřítelem. *Ev 125.2*

Musíme pečlivě prostudovat každý stav práce. Nesmíme myslet, že v každém místě můžeme použít ty samé způsoby. Budeme-li pracovat rozumně, bez vychvalování a dráždění nepřátel, vykonávat jednu práci po druhé, utvářet bojovou linii za linií a spojovat se v nejdůležitějších pravdách, probouzejících duše, Pán se postará o výsledky našeho působení. *Ev 125.3*

Počkejte, postavte stany, přišel čas evangelizačních shromáždění. Postavte je rychle a nečekaně a ihned ohlaste shromáždění! Není důležité, jak jste činili před tím, ale pamatujte, že není nutné, abyste opakovali stále tentýž způsob práce. – Manuscript 121, 1897 *Ev 125.4*

--- Letter 12, 1887 *Ev 125.5*

--- HS 200 *Ev 126.1*

--- Letter 107, 1905 *Ev 126.2*

--- *Ev 126.3*

--- Letter 190, 1902 *Ev 127.1*

Cenné způsoby nepřinášejí uspokojivé výsledky – Omezujte vydání na oznamování vašich shromáždění. Jestliže na vašich shromážděních seberete větší sumy peněz, určete tyto peníze na posílení vaší práce na nových místech. *Ev 127.2*

Neangažujte světské slávy hudebníků. Použijte raději zpěváků, kteří budou zpívat s přiměřeným duchem a pochopením. Neobyčejná okázalost a ukázky, které pořádáte, stojí nepotřebná vydání, která nemohou bratří krýt. Po určité době poznáte, že účastníci nebudou ochotni poskytnout prostředky na krytí takových výdajů. ... *Ev 127.3*

Prosím vás, abyste nepoužívali drahých způsobů, které stojí mnoho peněz. Ujišťuji vás, že Bůh neschvaluje takové způsoby práce. Tyto způsoby nevykonají to, co očekáváte. – Letter 51, 1902 *Ev 127.4*

Spolehnutí na Boha – Nebesa učinila daleko více pro obrácení duší, než můžeme pochopit. Je třeba, abychom pracovali v souhře s posly nebes. Bůh je naše potřeba. Nemysleme, že naše mluvení a kázání něčeho dosáhnou. Musíme to pochopit, že dokud Bůh nezasáhne lidi, potud je nikdy nezískáme. – Manuscript 19b, 1890 *Ev 127.5*

Studování metod přiblížení se lidem – Dílo získávání duší pro Krista vyžaduje pečlivou přípravu. Nikdo nemůže vstoupit do služby Páně, bez nutného školení, teprve potom může očekávat úspěch. ... Stavitel ti oznámí, jak dlouhý čas uplynul, nežli porozuměl, jak by vedl slušnou, prostornou stavbu. A tak je tomu s každým posláním, povoláním, za kterým jdou lidé. Měli by služebníci Boží použití méně pílě v přípravě na dílo, které je nekonečně důležitější? Neměli by býti s uvedenými prostředky a nastoupenou cestou, záchrany duší seznámení? Známost lidské přirozenosti, důkladné bádání, pečlivé přemýšlení a vážné modlitby jsou požadovány, aby se muži a ženy mohli poučit o těch důležitých předmětech, které se vztahují na jejich věčné blaho. – GW 92 *Ev 128.1*

Účinné způsoby

Podle našich vystoupení je oceněna naše práce – Povaha a důležitost naší práce se hodnotí podle toho, jak vystupujeme před publikem. Když skromně konáme naši práci, s určitými

omezováními, působí dojmem, že poselství námi zvěstované zasluhuje naši pozornosti. – HS 200 *Ev 128.2*

Rozumný způsob popularizace – Je pravdou, že je třeba vynakládat peníze uváženě, když se mají shromážďení oznamovat a má-li se dílu pomáhat vpřed. Přece však by se neměl žádný pracovník opírat o tyto vnější opory, nýbrž o důvěřivou závislost na Bohu, opravdovou prosbu o pomoc k Němu a o poslušnost Jeho Slova. – 9T 110 *Ev 128.3*

Promyšlení způsobů otevírajících cestu lidem – Potřebujeme pronikavě a jasně myslící pracovníky, kteří by vypracovali způsoby, které otevrou cestu lidem. Je třeba podniknout něco, co by odstranilo předsudky, které jsou ve světě vůči pravdě. – Letter 152, 1901 *Ev 129.1*

Články v tisku – Lidé představují pravdy Bible, v něž věříme, a kterým vyučujeme, jako bludné učení. Proto je nutné podniknout kroky za tím účelem, aby se ve světském tisku umístily články na téma pravdy. To bude způsob seznámení lidu s pravdou. Bůh si povolá lidi, kteří budou umět rozsévat pravdu nad vodami. Bůh nám dal pochopit důležité pravdy, které musejí být hlášány světu. – Letter 1, 1875 *Ev 129.2*

Reklama pro zájemající se – Bůh pohlíží na náš svět s velikým zájmem. On vidí lidi k Jeho práci schopné a užitečné. Přes celá staletí kontroloval početní stav svých pracovníků – mužů i žen. Připravil jim cestu, řka: Vyšlu své posly k nim a oni užíí veliké světlo uprostřed temnot. Získání pro službu Krista použijí svých schopností ke slávě mého jména. Půjdu vpřed, aby pro mne pracovali s nadšením a posvěcením. Díky jejich usilováním bude pravda zvěstována tisícům, způsobem nejpřesvědčivějším a nejzřetelnějším. Duchovně slepí lidé získají zrak a užíí spasení mé. *Ev 129.3*

Pravda se stane tak populární, že se lidé s ní snadno seznámí. Budou propracovány způsoby, skrze něž budou získána lidská srdce. Některé způsoby použité v práci, budou rozdílné od způsobů použitých v minulosti, ale ať proto nikdo nebrzdí práci svým kritizováním. – RH Sep. 30, 1902 *Ev 129.4*

Použití tisku – Musíme učinit všechna náležitá opatření, abychom lidem přinesli světlo. Použijme tisk a každý jiný prostředek, který by upozornil na toto dílo. Neměli bychom to pokládat za bezvýznamné. Na každém rohu můžete vidět plakáty a upozornění na různé pomíjivé věci, z nichž některé jsou velice pochybné; a budou tedy ti, kteří mají světlo života, spokojení s nepatrným úsilím pro upozornění zástupů na pravdu? *Ev 130.1*

Ti, kteří se zajímali, museli čelit chytristice a falešným obviněním populárních kazatelů a nevěděli při tom, jakým způsobem na toto obvinění odpovědět. Pravda zvěstována živým kazatelem by měla být zveřejněna, jak jen je možné a v ucelené podobě rozšířena. Pokud možno, měly by být důležité přednášky našich stanových shromážďení zveřejněny tiskem. Tak pravda, která byla dána pro vymezený počet, může najít přístup k mnohé mysli a tam, kde pravda byla falešně představena, bude mít lid příležitost poznat, co kazatel řekl. *Ev 130.2*

Postavte své světlo na svícen, aby svítilo všem v domě. Jestliže nám pravda byla dána, máme ji ostatním lidem tak objasnit, aby ji upřímní srdcem mohli porozumět a těšit se v jejich jasných paprscích. – 6T 36, 37 *Ev 130.3*

Vyhýbání se vzrušení a panikám – Když slyším, jak jste začali vaše shromážďení, nebyla jsem příznivě nakloněna. To hraničilo s fanatismem. Nešířte tak zformované zprávy, jak kdybyste chtěli vyvolat paniku. V době, kdy bude Bůh účtovat s hříšnými městy, oznámí to svému lidu. Bude to však ve stanovené době, po příležitosti dané těm městům ke slyšení i přijetí slova, které slouží k věčnému životu. *Ev 130.4*

Naším přítomným úkolem jest osvěcovat a formovat mysl podle učení Písma Svatého. Dveře byly otevřeny pro přijetí pravdy. Využijte každou příležitost, abyste dosáhli ty, kteří nikdy neslyšeli pravdu. Vysvětľujte pravdu, jak to činil Ježíš, různými způsoby, pomocí příkladů a podobností. Příkladem předkládání pravdy při použití obrazů i výkresů může být práce bratra ____, který je hoden následování. Všechny tyto věci promlouvají k úsudku lidí. Nečňte nic, co by mohlo na vaši práci vrhnout stín fanatismu, Satan pracuje tím způsobem, aby za sebou přitáhl učedníky přes osvětlení věcí tak, aby pokud možno svedl i vyvolené. – Letter 17, 1902 *Ev 131.1*

Děsivé zprávy – Otřesné zprávy brzdí postup práce díla. – RH July 5, 1906 *Ev 131.2*

Ujišťuji vás, že se modlíme spolu s vámi také i o postup díla v Novém Yorku. Prosím, odstraňte z vašich shromážďení poplašné zprávy. Kdyby se teď vlna fanatismu dotkla Nového Yorku, satan

by pracoval nad úmyslem lidí, aby vás přiměl k činnosti, k níž nejste připraveni ji zvládnout. V dnešní době není třeba vzrušení, ale vytrvalá a pokojná práce pro vzdělání lidí. – Letter 17, 1902 Ev 131.3

Vystoupení evangelisty

Chlouba nemůže mít místa – Není to správné, abychom se chlubili nějakými zásluhami. ... Tajemství úspěchu nespočívá v naší učenosti, v našem postavení, v našem počtu, nebo nám svěřených darech, ani ve vůli člověka. – COL 401, 404 Ev 131.4

Ne podle zvyku světa – Nemůžeme následovat zvyky světa. Naším úkolem je, být příkladem šlechetného jednání, ukázat, že naše víra je vznešenější a vyšší povahy. ... Proto je třeba vyhnout se všem nesprávným názorům osobních nazírání, omezených plánů, aby nebyly příčinou nesprávného pojetí o velikosti naší práce. – Letter 14, 1887 Ev 132.1

Falešné představy nepřinášejí úspěch – Nesmíme překrucovat to, v co věříme proto, abychom dosáhli úspěchu. Bůh pohrdá překrucováním a zkreslováním pravdy. Nebude trpět člověka, který jinak mluví a jinak činí. Nejlepší a nejšlechetnější práce je viditelná v čestném jednání. – Letter 232, 1899 Ev 132.2

Kristus se nepovažoval za učence – Touha dosáhnout vznešené postavení vás neučiní velkými v Božích očích, ale pokorný život ve zbožnosti, mírnosti, věrnosti a čistota vás učiní středem zvláštní péče a starosti nebeských andělů. Člověk, o němž bez rouhání lze říci, že byl Bohu rovný, přijal na sebe lidství a žil téměř třicet let v chudém galilejském městečku skrytém mezi pahorky. Všechny zástupy andělů byly hotovy plnit Jeho rozkazy, a přesto si nečinil právo na velikost a nestal se hrdým. Byl tesařem, pracoval námezdně a byl služebníkem těch, pro něž pracoval. – Letter 1, 1880 Ev 132.3

Kristus potíral domýšlivost – Odsoudil také marnivost, projevující se v bažení po titulu rabbi nebo mistr. Takový titul, prohlásil, nepřísluší člověku, nýbrž Kristu. Kněží, zákoníci a přední mužové, vykladači a správci zákona jsou všichni bratry, dětmi jednoho Otce. Ježíš vštěpoval lidu, aby nikoho neoslovovali tímto čestným titulem a nenaznačovali tím, že má právo vládnout nad jejich svědomím nebo nad jejich vírou. Ev 132.4

Kdyby byl Kristus na zemi dnes mezi těmi, kdož nosí titul „Důstojný pán“ nebo „Velebný pán“, zdali by znovu neřekl: „Nedávejte se nazývati vůdci, protože jen jeden je váš vůdce, Kristus?“ Písmo praví o Bohu: „*Svaté a hrozné jest jméno Jeho.*“ (Ž 111,9) Které lidské bytosti přísluší takový titul? – DA 613 Ev 133.1

Žádný nemá právo na titul „ctihodný“ – Nelze snižovat úroveň skutečného vzdělání. Právě naopak ta hladina má být vyšší, než je nyní, zbožňovat a obklopovat ctí máme ne lidí, ale jedině Boha, skutečného a živého Boha, jemuž náleží čest i velebnost. Ev 133.2

Oslavování kazatele „velectěný“ uráží Boha a jest v rozporu a učením Písma Svatého. Žádný smrtelník nemůže si činit právo na ten titul, ani nesmí oslovovat žádnou lidskou bytost. Tento titul náleží pouze Bohu, oddělujíc Ho od všech jiných bytostí. Ti, jenž si činí nárok na tento titul, přivlastňují si čest, která náleží jen Bohu. Žádný nemá právo na toto svaté slovo, bez ohledu na to, jaké zaujímá postavení. „*Svaté a hrozné jest Jeho jméno.*“ Když používáme toho slova tam, kde ho nelze používat, tupíme Boha. – YI July 7, 12898 Ev 133.3

Malí lidé činí veliké věci – Úkolem kazatelů je, předkládat pravdu v celé její prostotě a s pomocí Božího požehnání učinit Písmo Svaté skutečným k učení, napomínání, k napravování a ke cvičení ve spravedlnosti. „Dobře rozvažovat slova pravdy“, hle slova, která má ostříhat každý kazatel. Ev 133.4

Mnoho z kazatelů se daleko vzdálilo od těchto plánů Kristových. Lidé jsou chtiví chvály, činí vše, co je v jejich moci, aby ji získali. Bůh jim radí, aby chodili pokorně před Ním. ... Zůstaňte malými lidmi, konajícími veliké věci. – Manuscript 62, 1905 Ev 134.1

Lidé malého významu – Uprostřed nás nejsou velcí lidé a žádný se nemá snažit být někým, jímž opravdu není – velkým člověkem. Není to rozumné, aby si osoba s průměrnými schopnostmi vydávala za znamenitou, se schopnostmi velkými a že se rovná velkým osobnostem. – RH Dec. 8, 1885 Ev 134.2

Poselství, ne člověk – Kazatel, který poznal Krista, bude si vědom toho, že pracuje jako Boží vyslanec, kterému svěřil Bůh vykonat dílo pro časnost i věčnost a žádným způsobem nebude vyzvedávat své zásluhy neb schopnosti. Hlavním cílem kazatele by mělo být přivádět lidi k pokání a obrácení jejich pozornosti skrze učení i osobní příklad na Beránka Božího, snímajícího hříchy světa. Vlastní já, musí být skryto v Kristu. Takoví lidé budou mluvit jako lidé, vědomi si moci a autority jim propůjčené Bohem, budou nástrojem, skrze něž mluví Bůh. Řeč takových lidí plná vážnosti a nadšení přesvědčí lidi, že jsou ztraceni a musí hledat záchranu v Kristu. – RH Aug. 8, 1878 *Ev 134.3*

Jan byl pouze hlasem – V tom, když Jan u víře na Spasitele hleděl, dosáhl výšky sebezapření. On se nepokoušel k sobě přitahovat lidi, nýbrž jejich myšlenky řídil výš, aby zakotvil v Beránku Božím. Sám byl jenom hlas volajícího na poušti. – GW 56, 1915 *Ev 134.4*

Dnes jsou vybíraní lidé podobni Janovi – Na vysoké místo mezi lidmi volí nebesa takového pracovníka, který – jako Jan Křtitel – zaujímá nízké postavení před Bohem. Nejlepším pracovníkem v díle Božím je učeník, který se nejvíce podobá dítěti. Nebeské bytosti mohou spolupracovat s tím, kdo usiluje ne o vlastní vyvýšení, nýbrž o spásu duší. – DA 436 *Ev 135.1*

Sebeúcta – faktor brzdící práci – Sebevyvyšování není žádné náboženství. Člověk, jehož cílem a účelem jest proslavit sama sebe, bude postrádati onu milost, která toliko sama jej může učiniti činným a úspěšným v službě Kristově. Kde je živena pýcha, sebeláska a sebezalíbení, tam Boží dílo trpí. – COL 402 *Ev 135.2*

Cena člověka – Tato cena nezávisí na schopnostech, vzácném rodu, vznešenosti, moci, ale na čistotě srdce – očistěném a obnoveném, které nevyvyšuje sebe, ale v němž přebývá Kristus a z něhož září světlo ztracené Boží podoby. – Letter 16, 1902 *Ev 135.3*

Jen Ježíš – Odmítnou-li se vši rozhodností šířit lidskou vědu nebo se sami vyvyšovat, vykonají dílo, jež odolá útokům satanovým. Mnoho duší se obrátí ze tmy ke světlu a mnohé sbory budou ustaveny. Lidé budou obráceni, ne k lidským nástrojům, ale ke Kristu. Vlastní osobnost zůstane potlačena v pozadí, zjeví se jen Kristus, muž Golgoty. – AA 278 *Ev 135.4*

Vyhýbat se sensaci a manifestaci

Úspěch nezáleží na vychloubání – Někteří kazatelé se domnívají, že k docílení úspěchu a k dosažení velikého shromáždění je zapotřebí vnější okázalost a divadelní způsob přednášení pravdy. To znamená používání ohně vlastního, místo svatého, zapáleného od samotného Boha. Takové jednání nepřispívá ke chvále Boží. Jeho dílo nemá být dokazováno vzrušující reklamou a velikým nákladem, nýbrž Kristovým způsobem. „Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým praví Hospodin zástupů.“ Je to jednoduchá nezdobená pravda, která působí jako ostrý, dvousečný meč a která mrtvé duše ve vinách a hříších probouzí k duchovnímu životu. Lidé poznají evangelium, bude-li jim přineseno způsobem, který souhlasí s Božím úmyslem. – GW 383 *Ev 136.1*

Způsoby podložené zdravým úsudkem – Jsou někteří, kteří používají divných věcí, aby u lidí vyvolali strach. Je to nesprávný způsob práce, který zničí dobré dílo, začaté správným způsobem. ... *Ev 136.2*

Ti, kteří se zaměstnávají velikými a vznešenými pravdami Slova Božího, musejí stále prokazovat hloubku ducha, vážnost a horlivost, zároveň vlastnit plnost zdravého úsudku, aby zavřeli ústa kritikům. Nedávejte důvodu fanaticismu, který ničí dobře začatou práci, ale zvěstujte vlastní Boží Slovo. ... *Ev 136.3*

Ti, kteří se ujali díla v Novém Yorku a vedou je, nesmějí si namlouvat, že v souvislosti s jejich prací je třeba podnikat neobyčejné věci, aby tomuto dílu dali zvláštní ráz a dokázali, že jest to Boží dílo. Jejich práce závisí v tom, aby v pokoře hovořili s lidmi s důvěrou a vírou, prosili Pána o radu, vyhýbali se provádění vlastních idejí nebo dokazovali svoje vynalézavé teorie s pomocí kterých by chtěli probouzet spící mysli těch, kteří jsou pohrouženi v přestoupeních a hříších. Pravdy, které jsou v Božím Slově mají postačující moc, aby vyvolaly v myslích posluchačů takový vliv, jaký si přál Veliký Učitel. – Letter 17, 1902 *Ev 136.4*

Nikdy nesnižujte úroveň pravdy – Nikdy nesnižujte úroveň pravdy, aby se obrátili lidé, ale snažte se hříšné a zkažené lidi dovést k vysoké úrovni Božích přikázání. – Manuscript 7, 1900 *Ev 137.1*

Vyhýbejte se všem scénickým vystoupením – Mám poselství k těm, kteří vedou naši práci. Neutvrzujte lidi, kteří pracují v díle v přesvědčení, že svaté a vznešené poselství jsou povinni hlásat divadelním způsobem. Ani tečka, ani čárka divadelnosti nemá se vkrást do naší práce. Boží dílo musí vlastnit nebeský posvěcený tvar. Ať proto vše, co je svázáno s hlásáním poselství pro přítomnou dobu má Boží charakter. Nedovolme nic takového, co by mělo přichuť divadla, jelikož to zničí svatost naší práce. *Ev 137.2*

Byla jsem poučena, že se setkáme se všemi druhy zkoušek a zážitků a lidé se budou snažit zavést do Božího díla různé ukázky. Setkáváme se s tím na mnoha místech. Hned v začátcích mé práce bylo mně dáno poselství, že všechny divadelní ukázky, spojené s hlásáním přítomné pravdy mají být zakázané a zanechané. Lidé považující se za vykonavatele vznešené práce se začali divně chovat projevujíc neobvyklé pohyby těla. Porozumění, jaké mně bylo dáno v té věci bylo: „Nedovolte těm věcem“. Vystoupení, která mají přichuť divadelnictví nemají mít místo v hlásání vznešeného poselství, která nám bylo svěřeno. *Ev 137.3*

Nepřítel bude bdít a podnikne vše, aby využil okolností, které mu dovolí znevážit pravdu, aby ji představil neuctivým způsobem. Žádné takové předvádění nelze povolit. Byly nám dány cenné pravdy, abychom je zvěstovali slavnostně a s celou svatou vážností. – Manuscript 19, 1910 *Ev 138.1*

Nebezpečí vyplývající ze senzačního poučování – Můžete si být jisti, že čisté a neposkvrněné náboženství není právě senzační. Bůh nikoho neoprávnil k tomu, aby spřádal spekulativní doktríny a teorie. Moji bratří, zdržujte se od toho ve vašich vyučováních. – AUCR March 15, 1904 *Ev 138.2*

Vyhýbat se fanatismu – Nezpůsobujeme si nadšení, které nás zanítí pouze na jistou dobu, pak náraz odumírá, zanechává znechucení a deprese. Potřebujeme chléb života, který je nebeského původu a dává život duši. Studujte Slovo Boží. Ať vás neovládají osobní pocity. Všichni, kteří pracují na vinici Páně, musí pochopit, že pocity nejsou víra. Nepožaduje se, abyste byli vždy ve stavu nadšeném, namísto toho se požaduje od nás mocná víra v Boží Slovo jako v tělo a krev Krista. *Ev 138.3*

Ti, kteří vykonávají práci v našich městech, musejí uzamknout dveře před domýšlivostí všeho druhu i fanatismem. Boží Slovo je naší spravedlností i posvěcením se zřetelem na duchovní pokyn, kterým slouží. Studovat je jako požívat listí ze stromu života. Nic tak nepozvedá Boží služebníky, jako správné vyučování Svatému Písmu podle vzoru Ježíše Krista. Písmo obsahuje Boží pokrm, který uspokojuje duchovní hlad. – Letter 17, 1902 *Ev 138.4*

Zvláštní a vzácné způsoby – Chopili jste se práce, která vás připraví o všechnen čas a pohlcuje velká množství prostředků. *Ev 139.1*

Vlastně výdaje prostředků mně byly představeny ve správném světle a bylo mně řečeno, že tento způsob vedení práce nesouhlasí s Boží vůlí. Možná, že se vám z počátku zdálo, že vaše zvláštní a cenné způsoby práce zanechávají mocný vliv na lidech. Zakrátko lidé přišli k přesvědčení, že celá věc byla učiněna proto, aby upozornili na vás samé, vaše ženy a děti. Vydávání takového množství cenných prostředků není v souladu se vznešenými pravdami, které hlásáte. Vlastní já je zde vystaveno na ukázkou. – Letter 205, 1904 *Ev 139.2*

Nenásledovat svět – Hospodaříme s věcmi, které mají význam pro věčnost a za žádných okolností nesmíme následovat svět. Musíme jít přesně ve šlépějích Krista. Kristus nás může cele uspokojit a všechny naše potřeby a touhy splnit. – Manuscript 96, 1898 *Ev 139.3*

Úspěchy jsou závislé na způsobu vedení naší činnosti, v přímosti, se kterou Kristus vedl svoje dílo bez jakékoli divadelnosti. – Letter 53, 1904 *Ev 139.4*

Ostříhání vlastního přístupu

Ježíš studoval přirozený způsob myšlení – Dobročinná působnost není výsledkem rychlých a násilných změn. Lidem nebylo dovoleno ji kontrolovat. Bůh působí prostřednictvím přirozených, pokojných, sebou stanovených práv. Tak podobně se děje v duchovní oblasti. Satan neustále usiluje vyvolat jisté jevy, násilnými brutálními prostředky, ale Ježíš našel přístup k lidskému myšlení způsobem přirozeným a nejvíce lidem odpovídajícím. Ježíš pomalu, ale jistě odvádí lidi od jejich způsobu myšlení. Poctil člověka, dal mu důvěru a tím ho postavil na zvláštní místo. Ježíš podával staré pravdy v novém a jasném světle. Proto v sotva dvanácti letech vzbuzoval údiv ve svatyni a zahanboval doktory práv moudrými otázkami. *Ev 139.5*

On přijal lidství, aby mohl lidem vyjít v ústřety. Kdekoli se setkal s lidmi vedl je k znovuzrozdíjící moci pravdy. Získal jejich důvěru skrze soucit s nimi a má přístup k srdcím a všichni mohou pocítit, že Jeho lidství a zájem o jejich touhy jsou dokonalé. S Jeho rtů splývá pravda, krásná ve své prostotě a přece oděná v plášť moci a důstojnosti. Ó, jak velikým a zvláštním učitelem byl náš Pán Ježíš Kristus. Jak jasně se dovedl přiblížit ke každému upřímně se zajímajícímu s pravdou proto, aby našel přístup k nim a připravil v srdcích příbytek. – Manuscript 44, 1894 *Ev 140.1*

Výsledky dosažené správným přístupem – Naší povinností jest chovat se ve světě tak, jak kdyby ve velké míře záleželo, budou-li duše zachráněny nebo ne našimi slovy chováním a způsobem práce. Velmi mnoho záleží na tom, jakým způsobem se chopíme práce, zda výsledek naší práce bude získání lidí pro pravdu. – Manuscript 14, 1887 *Ev 140.2*

Způsoby přístupu k předstihujícím – Bratří, vy kteří jdete do práce k dobru těch, kteří jsou svázáni řetězy nevědomosti a predsudků, musíte používat tu stejnou moudrost, kterou projevoval Pavel. Když pracujete v oblastech, kde lidem začíná nevědomost opadávat jako šupiny z očí, buďte pozorní a nepředkládejte pravdu tak, aby vzbudila predsudek a zapříčinila zamčení dveří před hlasem pravdy. Sjednoťte se s lidmi všude tam, kde to můžete učinit bez škody pravdě. Ať se přesvědčí, že je milujete a snažíte se s nimi zůstat v srdečném kontaktu, jak jen je to možné. Zjevíte-li ve všech vašich postupech lásku Kristovou, budete moci zasít símě pravdy v některých srdcích. Bůh semena zavláží a pravda vzklíčí a vydá ovoce k Jeho chvále. *Ev 140.3*

Naši kazatelé potřebují takovou moudrost, jakou vlastnil Pavel. Když Pavel začal pracovat s Židy, nepodtrhoval narození, vydání a ukřižování nebo vzkříšení Krista, i když to byly zvláštní pravdy pro tu dobu. Pavel nejdříve krok za krokem mluvil o zaslíbeních, která se týkala příchodu Vykupitele a citoval proroctví, která na něj ukazovala. Utvrdil ty pravdy v jejich myslích a pak když je přesvědčil, že Spasitele měli mít, představil Židům skutečnost, že Spasitel již přišel, že Ježíš splnil všechny podmínky a nároky týkající se Spasitele. To byla chytrost jejíž pomocí získával Pavel duše. Předkládal pravdu takovým způsobem, že předem vštípené predsudky se bortily, neoslepovaly a nezaměňovaly smysl pravdy. – HS 121, 122 *Ev 141.1*

Opatrnost zvěstování začátečních nauk – Největší opatrnost potřeba zachovat v práci získávání duší. Buďte vždy bdělí. Když začínáte zvěstovat poselství, nepředkládejte naše zvláštní zásady víry, pokud nepřipravíte na ně ty, pro něž jsou tyto zásady novinkou. *Ev 141.2*

Nejprve třeba hlásat ty pravdy, které posluchače budou ve stavu pojmout a ocenit. I když se mnoho zdát některým obecné a divné, mnozí uznají z radosti skutečnost, že ze Slova Božího jim svítí nové světlo. Kdyby na těchto místech pravda byla představována v takových rozměrech, že jich na tento způsob nebylo možné pochopit, někteří by odešli a už se nikdy nevrátili. Co je horšího, by falešně představovali pravdu a říkali co slyšeli, překroutili by Písmo Sváté a tak by zavedli jiné blud. Musíme využít okolnosti, jaké máme v té chvíli. Bráníme-li pravdu, nesmíme to činit duchem bojovným. – Manuscript 44, 1894 *Ev 142.1*

Dříve než se zvolí téma, je nutné seznámit se s potřebami střediska – Snažte se seznámit se s lidmi v jejich domech. Pozorujte tep duchovního života, a hovořte o tom ve shromážděních. Probuďte zájem, modlete se a věřte a získáte zkušenosti, které budou cenné pro vás. Nevybírejte hluboká témata, která zatěžují mysl těch, kteří chtějí pochopit. Modlete se s vírou a chopte se práce. Probuďte lidi, aby se chopili činů. Pracujte vytrvale a intenzivně ve jméno Pána. – Letter 189, 1899 *Ev 142.2*

Příprava půdy pro dobré zrno – Pamatujte, že při hlásání pravdy je třeba být velmi pečlivým. Ved'te lid opatrně. Hovořte o praktické zbožnosti opírejte se o rozvažování doktrinní. Učení a láska Kristova obměkčí a připraví půdu srdcí posluchačů pro přijetí dobrého semene pravdy. – Letter 14, 1887 *Ev 142.3*

Nezbuzovat kontroverzi ani opozici – Snažte se s lidem stýkat, kde jsou. Nepředkládejte to, co probouzí spor. Při poučování lidu nemaťte jejich mysl. – 6T 58 *Ev 142.4*

Nevyvolávejte protivenství dřív, než lid měl příležitost slyšet pravdu a poznat, čemu se protiví. – 6T 36 *Ev 143.1*

Nezapuzujte lidi od pravdy – Na nás spočívá slavná zodpovědnost představit lidem pravdu způsobem nejpřesvědčivějším. Ó, jak velmi musíme být opatrní, abychom lidem nepředložili prav-

du tím způsobem, aby se od ní odvrátili. Náboženští učitelé mohou vykonat mnoho dobrého, ale též mnoho zlého. ... *Ev 143.2*

Pán nás zve na svatební hostinu pravdy a přikazuje nám jít mezi ploty a na cesty, abychom pozvali na hostinu lidi a vyprávěli jim o veliké a úžasné oběti, kterou Kristus dal pro svět. Představme pravdu takovým způsobem, jakým Kristus učil učedníky, aby ji zvěštovali v prostotě a lásce. – Letter 177, 1903 *Ev 143.3*

Navazování známosti s duchovními jiných vyznání – Je třeba vždy dokazovat, že jsme reformátory a ne svatoušky. Když naši pracovníci vstupují na nové terény, měli by se snažit seznámit s duchovními církví, nacházejících se v tom místě. Mnoho jsme ztratili, poněvadž jsme to zanedbávali. Budou-li naši kazatelé vlídní a společensky vzdělaní, nebudou se stydět za poselství, které kážou, a to přinese dobré skutky, duchovní a přívrženci jiných církví získají správné ponětí o pravdě. *Ev 143.4*

Naši pracovníci se musejí zbavit dojmu, že jsou vlky, kteří usilují odtáhnout ovce. Ať se dovědí kazatelé jiných církví, jaký je váš postoj a cíl vaší misie. Ať pochopí, že úkolem našich kazatelů je obrátit pozornost lidu na pravdy Božího Slova. Jest mnoho takových pravd, které jsou cenné každému křesťanu. To je vlastně společný základ, na němž se můžeme setkat s lidmi jiných vyznání. Seznámíme-li se s nimi musíme navázat na témata, která všechny zajímají a která nevedou k rozporům mezi nimi a námi. – RH June 13, 1912 *Ev 143.5*

Vyhýbat se nepotřebným překážkám – Když odejdeme na nějaké místo, neměli bychom tvořit skoro nepotřebné překážky, mezi námi a jinověrci, zvláště mezi katolíky a námi, aby neusuzovali, že jsme jejich úhlavními nepřáteli. Nesmíme na ně útočit a tím vzbuzovat nepotřebné předsudky. Mezi katolíky je mnoho takových, kteří známost své víry uvádějí v životě mnohem lépe než mnozí, kteří mluví, že věří přítomné pravdě. Bůh je taktéž vyzkouší, jak vyzkoušel nás. – Manuscript 14, 1887 *Ev 144.1*

Potřeba duchovního zraku – Čas, cenný čas zůstal promarněn. Vzácné příležitosti nebyly využity a ztraceny nedostatkem jasného duchovního zraku a moudrého směru v kladení plánů a v přemýšlení o způsobu a prostředcích, jak zničit nepřitele a dobýt jeho pozic. ... *Ev 144.2*

Dřímající strážní, co se stalo v noci? Neznáte noční čas. Nepocítujete žádnou odpovědnost za to, že jste neupozorňovali na nebezpečí a nevarovali pro tento čas. Jestliže jste to neučinili, sestupte ze zdí Siona, poněvadž Bůh vám nedá nové světlo, které měl pro vás. Světlo je dáno jedině těm, kteří jsou odrazem toho světla a předávají je jiným. – Manuscript 107, 1898 *Ev 144.3*

Chování za kazatelnou, Oznámení a úvodní činnost

Důstojnost posla – Pro kazatele je nutná slušnost. Kazatel evangelia by neměl být nevšímavý a lhostejný ke svému postoji. Je-li představitelem Kristovým, mělo by být jeho chování, jeho postoj, jeho gesta takové povahy, aby nevyvolával u pozorovatele odpor. Kazatelé by měli mít jemnocit. Měli by odložit všechny neotesané způsoby, hrubé výrazy a posunky a měli by se důstojným chováním pokorně povzbuzovat. Měli by být oděni způsoby odpovídajícími důstojnosti jejich postavení. Jejich řeč by měla být v každém ohledu vážná a vybraná. – 1T 648, 649 *Ev 145.1*

Chování za kazatelnou – Často se stává, že na posvěcených kazatelnách se dějí zlé věci. Kazatel, který je na kazatelně a hovoří s druhým a přitom se směje před tváří shromáždění činí dojem, že nepocítuje žádnou zodpovědnost za svou práci a že se mu nedostává plného posvěcujícího pochopení pro svatý úřad a svaté věci snižuje na úroveň věcí všeobecných. – 2T 612, 613 *Ev 145.2*

Urážka Boha – Někdy se stává, že shromáždění Božího lidu chová se způsobem příliš všedně, a to uráží Boha a zbavuje svatou práci celou její svatost a čistotu. – Letter 155, 1900 *Ev 145.3*

Neztrácejte čas ospravedlňováním – Mnoho řečníků promarní svůj čas a sílu dlouhým úvodem a omluvami. Někteří tím spotřebují téměř půl hodiny; čas uplyne, a když přijdou k pojednávánému předmětu a pokouší se vtisknouti posluchačům body pravdy, jsou tito již unavení a nemohou chápat důležitost ve věci. *Ev 145.4*

Místo, aby se omlouval, že chce mluvit k lidem, měl by kazatel oznámit, že přináší poselství od Boha a měl by vyzvednout podstatné body pravdy jako ukazatele cesty, aby nebyly přehlédnuty. – GW 168, 1915 *Ev 146.1*

Veřejná modlitba – Veřejně přinášené modlitby musejí být krátké a vhodné. Bůh nechce, aby modlitební čas působil únavně dlouhými prosbami. ... Pouze málo minut postačí pro obyčejnou, veřejnou modlitbu. – GW 175, 1915 *Ev 146.2*

Modlit se se srdečnou prostotou – Na veřejných místech se nemá dlouze modlit. Měli bychom předkládat Bohu naše prosby. Měli bychom se odvolávat na Jeho zaslíbení s takovou vírou a důvěrou, aby shromáždění viděli, že skrze modlitbu můžeme vítězit. Tím způsobem se utvrzuje víra v posluchačích a přesvědčení o Boží přítomnosti ve shromáždění a posluchači otevrou svá srdce a přijetí štědrých požehnání Božích. Víra povyroste a znásobí se ve vaši štědrost a shromáždění budou dobrovolně a štědře poslouchat příkazy, které předložil řečník. – Manuscript 127, 1902 *Ev 146.3*

Spěch a prchlivost – Pán ti dal práci, která nemá být vykonána úspěšně, nýbrž klidně a uvážlivě. Pán nikdy nežádá unáhlené, roztržité jednání. – 8T 189 *Ev 146.4*

Uniknutí zesměšnění – Nemůžeme býti pastýři stáde, dokud neodložíme své vlastní zvláštní návyky, způsoby a zvyklosti a nestaneme se podobni Kristu. Budeme-li jísti Jeho tělo a pít Jeho krev, pak se bude v našem kazatelství nalézati prvek života věčného. Nebudou v něm plané často opakované myšlenky. Bude v něm nový pojem pravdy. *Ev 146.5*

Za některé mluvčí na kazatelně se musí nebeští poslové mezi posluchači stydět. Vzácné, drahocenné evangelium, jehož přinesení světu bylo tak drahé, je zneužíváno. Je to pouhé všední, laciné mluvení, podivné chování a groteskní práce svalů a obličejů. Někteří mluví rychle, druzí opět se vyjadřují těžkopádně a nejasně. Každý, kdo káže lidu, měl by pokládati za vznešenou povinnost ovládati svou povahu. V první řadě by se měl odevzdat Pánu v dokonalém odříkání s rozhodnutím, že nechce mít nic ze sebe, ale vše od Ježíše. – TM 339 *Ev 147.1*

Vyhýbání se nesprávné gestikulace a vulgárního způsobu vyjadřování – Boží dělník by měl vynaložit vážné úsilí, aby se stal zástupcem Kristovým, zbavuje se všech nepěkných posunků a nesprávných řečí. Má používat správných slov. Existuje mnoho lidí, kteří nedbají na způsob své řeči, jen při pečlivé usilovné pozornosti, z nichž by se měli stát představitelé pravdy. Každý den by měl dělati pokrok. Neměli by umenšovat prospěšnost a vliv tím, že by se libovali ve špatných způsobech, tónu a výběru slov. – CT 238 *Ev 147.2*

Osobnost evangelisty – Práce evangelisty vymáhá fyzického zdraví a rozumové disciplíny. Dobře vyvinutý a zdravý úsudek silné nervy a zdravá nálada jsou vždy potřebné kazateli evangelia. O tyto věci je třeba stále pečovat a stále pro ně pracovat. – 3T 466 *Ev 147.3*

Vlastnosti vzbuzující zájem

Pravda má vést k údivu – Nepracujeme podle vzoru světa, ale krácejme po označené Boží cestě. Vnější ohlas a vnitřní ukázka nedosáhne té práce, jakou Bůh zamýšlí vykonat, to je přesvědčit o tom, že lidé slyšeli pravdu. Nezabavujme pravdu důstojnosti a vlivu, který vyvěrá skrze různé vystupování, které spíše souhlasí s pořádkem světa než s pořádkem uznávaným nebesy. Ať vaši posluchači pochopí, že svoláváte nedělní večerní shromáždění ne proto, aby uchvátil jejich mysl hudbou než jinými vystupováními, ale cílem těch shromáždění je zvěstování pravdy v její celé slavnostní povaze proto, aby skrze nás byli probuzeni a varováni ze smrtelného snu, v němž jsou pohříženi. To se jedná o holou pravdu, která jako ostrý dvojsečný meč roztíná na dvě. ... *Ev 148.1*

Ti, kteří se ve své práci pro Boha spoléhají na plány světa, aby jen dosáhli úspěchu, budou poraženi. Bůh požaduje změny ve vaší práci. Bůh požaduje, abyste použili nauky, které jste čerpali ze života Kristova. Tenkrát na všech svolaných shromážděních bude vidět formu a předobraz Krista. – Letter 48, 1902 *Ev 148.2*

Tvůrčí učení – Kníže všech učitelů se snažil dosáhnout lidí cestou nejvíce známých spojení. Představil pravdu tím způsobem, že Jeho posluchačům se stala předmětem přemýšlení a náklonnosti. Kristus učil tak, že lidé pocíťovali Jeho úplné ztotožnění se všemi zájmy a ponětím štěstí. Jeho učení bylo tak prosté a příklady tak přiléhavé a správné, slova prodchnuta takovou přívětivostí a klidem, že Jeho posluchači byli všim tímto uchvácení. *Ev 148.3*

Kristus čerpal mnoho pro své ilustrace a učení z veliké pokladnice přírody. Poukazuje na lilii obracel pozornost posluchačů na její prostotu a udivující přímo čarovnou krásou. Poukazuje na polní travu a praví: „*Jestli Bůh travu polní tak odívá, která dnes jest a zítra bývá v pec vhozena, zda*

se nebude o vás více starat?“ Bůh si přeje, abychom viděli v přírodních jevech odlesk Boží lásky. Příroda i mimo všechny kazy, které způsobil hřích, hovoří stále o domově ráje, v němž Bůh postavil Adama i Evu. Bůh touží, aby to vše obrátilo naši pozornost na dobu, v níž bude tento domov získán zpět a celá země bude naplněna slávou Hospodinovou. – Letter 213, 1902 *Ev 148.4*

Udržujte zájem – Lid naslouchal milostivým slovům, jež plynula z úst Syna Božího. Slyšel krásná slova, tak prostá a jasná, že pro jejich duši byla balzámem galadským. Léčivý dotyk jeho božské ruky přinášel štěstí a život zmírajícím a úlevu a zdraví těm, kdož trpěli nemocí. Zdálo se jim, že nebe sestoupilo na zemi a vůbec si neuvědomovali, kdy naposledy jedli. ... *Ev 149.1*

Ten, jenž učil lid, jak dosáhnout štěstí a pokoje, myslel na jeho časné potřeby právě tak jako na jeho potřeby duchovní. Lidé byli unavení a vyčerpaní. Byly tu matky s nemluvněty v náručích a s dětmi, držícími se jejich sukní. Mnozí stáli již celé hodiny. Byli tak zaujati Kristovými slovy, že ani nepomysleli na to, aby si sedli. Lidí tu bylo tolik, že hrozilo nebezpečí, že se navzájem pošlapou. Ježíš chtěl, aby si odpočinuli, a proto jim přikázal, aby usedli. Všude bylo dostatek trávy a všichni si mohli v pohodlí odpočinout. – DA 365, 366 *Ev 149.2*

Opřavdové udržování zájmu – Bylo mně dáno pozorovat jiný obraz. Evangelizační shromáždění se konala na různých místech. Vedli je schopní a zbožní lidé, kterým pomáhali patřiční pomocníci. Shromáždění za účelem utvrzení díla se konala pro děti i dospělé. Bylo vynaloženo úsilí přimět lidi k rozhodnutí. Pavel štípil, Apollo zaléval a sám Bůh dal vzrůst. ... *Ev 150.1*

Je třeba využít dar zpěvu. Používání hudebních nástrojů je vždy žádoucí. Hudební nástroje byly užívány již při pobožnostech ve starověku. Věrní chválili Boha na harfách a cimbálech. Hudba si musí najít místo i v našich pobožnostech. Probudí dodatečný zájem. *Ev 150.2*

Snažte se udržet zájem lidí především zvěstováním té pravdy, která je v Ježíši. Vyvěste před nimi kříž Golgoty, mluvte jim, co způsobila smrt Kristova, co způsobilo přestoupení přikázání. Kristus dal svou oběť proto, aby dal lidem příležitost stát se poslušnými obyvateli Jeho království. *Ev 150.3*

Konejte krátké přednášky a mějte krátké, ale účelné modlitby. Vychovávejte k dokonalosti a k posvěcené službě. Úplné posvěcení mnoho modliteb a upřímná povaha působí mocným vlivem na posluchače, poněvadž andělé Boží se zjevují a pohnou srdci. – Letter 132, 1898 *Ev 150.4*

Různorodost přitahující síly – Na přednášky Božího slova přicházejí velcí i malí, bohatí i chudí, hříšníci různého druhu. Všichni slyší poselství milosti, které jim zvěstují služebníci vyslaní Bohem. Na přednáškách jsou přednášena různá biblická témata, jsou představovány požadavky k plnění různých povinností. *Ev 150.5*

Jsou pozváni mladí a staří a působí na srdce posluchačů. Vyzývá se a zve na slavnost, tak jak hovoří podobenství. Takoví, kteří podle vlastního přiznání nechodili po dvanáct, čtrnáct, šestnáct let do kostela, změnili se a přiklonili ku pravdě. Členové církve hluboce dotčeni, poslouchají s úžasem kázání a biblické úkoly, osvětluje Boží Slovo. V době společných shromáždění, každý nalézá něco přiléhavého pro sebe. – Manuscript 7, 1900 *Ev 150.6*

Poselství přítomné jest velkým tématem – Ti, kteří stojí před lidem jako učitelé pravdy, mají povinnost zvěstovat důležité a vznešené věci. Nesmějí ztrácet cenný čas na hovory a zvěstování témat malého významu. Ať studují a hlásají Boží Slovo. Ať se v jejich rukách stane Boží Slovo ostrým a dvojsečným mečem. Ať svědčí o pravdách minulosti a ukazují to, co má nastat v budoucnosti. *Ev 151.1*

Kristus sestoupil z nebe, aby odevzdal Janovi veliké a vzácné pravdy, které mají formovat náš život a které našim prostřednictvím mají být hlášány světu. Vedeni Svatým Duchem musíme držet krok s časem; zvěstujme jasné a rozumné svědectví. – RH April 19, 1906 *Ev 151.2*

Hodiny otázek a odpovědí

Vzbud' zájem odpolední přednáškou – Významná pravda pro přítomnou dobu musí být předložena a oznámena. Na naše přednášky přijdou lidé všech vrstev nižších i vyšších, a my musíme tuto práci konat pro dobro všech. Jakmile jim bylo předloženo varovné poselství je třeba ty, kteří se zajímají zvláště shromáždit na oddělené místo a tam pracovat pro jejich obrácení. Tento způsob evangelizační práce je tím nejvyšším způsobem. – Letter 86, 1900 *Ev 151.3*

Učte, jak se stát křesťanem – Mým přáním jest, abyste pochopili zřetelně to, že se duše zdrží od poslušnosti k pravdě pro nejasnou mysl a ideji a též proto, že nechápou, jak potřeba vůli i mysl poddat Ježíši. Poučme lid, jak se mohou stát křesťany. Práce vykonávaná pro Krista na tomto světě, nedosahuje velkých činů a nedosahuje znamenitých výsledků. To následuje, až se ukáže potřeba. Přece nejplodnějším výsledkem je to, když vlastní já odsuneme co nejdál od sebe. Práci s lidmi je třeba konat verš za veršem, naučení za neučením, trochu odtud, trochu odjinud, a přiblížit pochopení Boží vůle víc lidskému srdci. To je práce, kterou konal Kristus a která bude oceněna v nejposlednější den. – Letter 48, 1886 *Ev 152.1*

Po seznámení s lidmi, se k nim více přiblížte – Hrozí nám nebezpečí příliš rychlého přecházení z tématu na téma. Přednášky mají být krátké a častější. Po odhalení drahocenných pokladů pravdy posluchačům, musíme vykonat ještě větší práci pro dobro těch, kteří se zajímají předloženými otázkami. *Ev 152.2*

Po krátkých a věcných závěrech, dejte všem možnost, kteří si to přejí zůstat po přednášce v menším kroužku, nebo v biblické třídě, aby položili otázky v těch bodech, jimž nerozuměli. Přiblížení se k lidem po dobu biblických přednášek přinese vám bezesporu mnohé úspěchy. Pracovníci, kteří spolupracují s kazatelem v jeho práci, by se měli s velikou trpělivostí a upřímností zajímat o ty, kteří mají dotazy, aby pochopili pravdu. *Ev 152.3*

Máte-li jen jednu osobu, zajímající se o pravdu, kterou vyučujete, pak bude-li tato osoba přesvědčena, předá světlo jiným. Tyto pravdy mají tak veliký význam, že je možno je stále opakovat a stále budou vyvírat vliv na poslouchající. – Special Testimonies, Series A, No. 7, p. 7 (1874) *Ev 152.4*

Příležitost ke kladení otázek – Kde je to jen trochu možné, měla by po každé důležité přednášce následovat biblická hodina. Zde mohou být zopakovány některé body, mohou se klást otázky a utvrdit správné myšlenky. Více času by mělo být věnováno trpělivému vzdělávání lidu, poskytování příležitosti vyjádřit vlastní myšlenky. Lidé potřebují poučení, příklad za příkladem, radu za radou. *Ev 153.1*

Měla by se stanovit zvláštní shromáždění pro zájemce o zvěstovanou pravdu, kteří potřebují poučení. Do těchto shromáždění by se měli pozvat lidé, a všichni, věřící i nevěřící by měli mít příležitost klást otázky o těch bodech, jimž plně neporozuměli. Dejte všem příležitost promluvit o svých těžkostech, neboť je budou mít. Ve všech kázáních a ve všech biblických hodinách lid musí postihnout že v každém bodě víry a učení, které obhajujeme, podáváme jasné „*takto praví Pán*“. *Ev 153.2*

Tímto způsobem vyučoval Kristus. Mluvil-li k lidu, lid se také ptal na význam toho, co řekl. Pokorným duším hledajícím světlo, pohotově vysvětlil svá slova. Kristus však nepodporoval kritiku nebo uštěpačnou všetečnost, a neměli bychom to podporovat ani my. Když se lidé snaží vyprovokovat diskusi a sporných bodech učení, řekněte jim, že shromáždění za tím účelem nebylo určeno. *Ev 153.3*

Zodpovíte-li jednu otázku, přesvědčte se, zda posluchači uznají, že je zodpovězena. Nezanebejte žádnou otázku, tím byste naznačili nutnost ptát se znovu. Postupujte opatrně krok za krokem a poznáte, kolik jste získali. *Ev 153.4*

V takových shromážděních se mohou ti, kteří pochopili poselství práta, což jen více osvětlí body pravdy. Někteří to snad nedovedou. Když někdo klade otázky, které mají mást mysl a zase pochybnost, měli bychom jim poradit, aby se otázek zdrželi. Musíme se naučit, kdy mluvit a kdy mlčet, naučit se rozsévat símě víry, šířit světlo ne temnotu. – 6T 68, 69 *Ev 153.5*

Otázkami přitahujeme lidi k sobě – Po krátké přednášce uchovejte svěžest myšlení, abyste body vámi prosloveného tématu mohli vysvětlit na Biblické lekci a přitáhli lidi k pravdě osvětlením kladených otázek. Přiblížte se srdcím vašich posluchačů a povzbudte je, aby vám řekli, co pro ně je těžké, abyste jim mohli vysvětlit ty verše Písma Svatého, kterým dosud nerozuměli. – Letter 8, 1895 *Ev 154.1*

Rod, který je třeba chránit – Kolikrát měl Bůh vykonat nějaké zvláštní dílo mezi svým lidem, když chtěl povzbudit mysl k posouzení nějaké životně důležité pravdy, tolikrát satan odvracel pozornost lidu Božího od těch věcí. Skrze odlišnost v méně významných věcech vyvolával odpor ve věcech neskutečných, neúplných k pochopení, aby tím způsobem zapříčinil rozbití a odvrácení po-

zornosti Božího lidu od věcí skutečných. Toto když se děje, začíná Bůh svou práci a působí na lidská srdce, aby pochopila, co je nezbytné ke spasení. Když se satanu povede vyvolat nějaký spor mezi Božím lidem a zaujmout ho něčím méně důležitým a způsobit různice v méně důležitých otázkách, lidská srdce se uzavírají před světlem a pravdou, satan zlostně triumfuje. – RH Oct. 18, 1892

Ev 154.2

Boj se stupňuje; přesvědčení se zmenšuje – Satan se stále snaží, aby zaměstnal lidské myšlenky zemskými věcmi, a tím aby pravda ztratila patřičnou moc nad lidskými srdci. Jemu jde o to, aby nebylo žádného vzrůstu ani rozvoje světla a známosti, aby žádný nepřišel ke většímu porozumění a vyšší známosti. Pokud se Kristovi následovníci nenaučí cele pravdu uvádět v život, dotud je pravda neposvětil. Otázky, spekulace a nevýznamné věci budou zaujímat mysl člověka. Budou předmětem rozmluv, a ty se obrátí ve spory kolem slov a názorů, týkajících se věcí nepodstatných.

... *Ev 154.3*

Pracovník Páně musí být natolik rozumný, aby postřehl nepřátelské spekulace a nenechal se svést a poplést. Obrácení duší posluchačů musí být jádrem jeho práce. Musí se vyhnout všem sporům a zvěstovat Boží Slovo. ... *Ev 155.1*

Specialitou satana je svádět a provokovat k roztržkám, vyvolávat rozepře kolem nevýznamných vyjádření. Tím způsobem satan zaměstnává lidské myšlenky a využívá čas, který podněcuje boj, zeslabuje přesvědčení mnoha lidí a namlouvá ke vzpouře, podněcuje žaloby a vzájemné předsudky, které nakonec uzavírají dveře k poznání pravdy. – RH Sep. 11, 1888 *Ev 155.2*

Modlit se společně s těmi, kteří byli přesvědčení – Ať kazatelé a evangelisté věnují víc času pro horlivé modlitby s těmi, co se přesvědčili o pravdě. Pamatujme, že Kristus je vždy s vámi. Bůh má připraveny všechny poklady své milosti, aby posílil a povzbudil k vytrvalosti každého upřímného a pokorného pracovníka. – Manuscript 78, 1900 *Ev 155.3*

Pomoc těm, kteří jsou v neshodě – Mnozí, kteří přicházejí do shromáždění, jsou unaveni a přetížení hříchem. Necítí bezpečí ve svém náboženství. Měli bychom poskytnout příležitost těm, kteří jsou zneklidnění a duchovně si chtějí odpočinout, aby našli pomoc. Po přednášce by ti, kteří chtějí následovat Krista, měli být pozváni, aby potvrdili svou touhu. Pozvěte všechny, kteří nejsou spokojeni se svou nepřipraveností pro Kristům příchod a všechny, kteří se cítí být obtíženi a unavení, aby sami přišli stranou. Duchem vedení lidé by měli rozmlouvat s těmito dušemi. Modlete se s nimi a za ně. Věnujte mnoho času modlitbě a důkladnému zkoumání Slova. Všichni by měli získat zkušenost víry, kterou Duch svatý probouzí v nich, protože mají opravdový hlad a žízeň po spravedlnosti. Poučte je, jak se mají Bohu odevzdat, jak věřit, jak prosit a jak se dožadovat jeho zaslíbení. Hlubokou lásku Boží bychom měli vyjádřit v povzbudivých a přimluvných slovech. – 6T 65 *Ev 155.4*

Seznámení s posluchači

Seznámení s lidmi, když přicházejí – Při práci a důležitých zájmech shromáždění nedaleko velkého města je velice potřeba práce všech pracovníků. Měli by se zdržovat v ovzduší shromáždění a seznamovat se s lidmi přicházejícími i odcházejícími, projevovat krajní zdvořilost a laskavost a něžnou pozornost jejich duším. Měli bychom být připraveni promluvit k nim v čas i nečas a snažit se získat jejich duše. Kristovi pracovníci by měli projevit aspoň polovinu satanovy bdělosti, který je ustavičně lidem v patách, vždy bdí, střeží, aby je nějak polapil a přivedl do záhyby. – 6T 46 *Ev 156.1*

Zodpovědnost za ty, co se zajímají – Ti, co chtějí pracovat v Božím díle musejí poznat životně důležitý význam toho, aby si přivlastnili nejlepší způsoby vykonávání té práce. ... Bylo mně ukázáno, že mnohá úsilí, která byla podnikána velkými náklady pro zvěstování pravdy se ukázaly ve mnohém bezvýsledné, poněvadž požadovaný způsob vedené práce byl nesprávný. Od mnoha let jsme se starali představit našemu lidu nutnost vedení práce způsobem mnohem rozumnějším. ... *Ev 156.2*

Předložení přednášky z kazatelny je teprve počátkem práce. Po některé přednášce by se měl kazatel, pokud je mu to možné, seznámit s každým ze svých posluchačů. Jestli posluchači prokázali tolik zájmu, co jim chcete říci, z vaší strany jste povinni prokázat jim zájem skrze osobní seznámení se s nimi. ... *Ev 157.1*

Satan a jeho spojenci jsou mnohem bystřejší než naši pracovníci. Zatím co upravuje své plány, přemýšlí jak polapit do sítě nic netišící duše. Naši bratři velmi často bez dojetí přistupují k těmto věcem a Satan je skoro vždy předejde. Když Bůh a nebeští andělé zaujmají postavení, musejí se naši pracovníci cele odevzdat práci Páně, a to s celou duší, tělem i duchem, aby opravdově pracovali v Božím díle, ne však polovičatě. ... *Ev 157.2*

Přednášky z kazatelných kázání nesmějí být dlouhé, poněvadž se znají nejen posluchači, ale i kazatel, který pak už nemá síly ku práci, která jej očekává. Kazatel má chodit dům od domu a pracovat s rodinami, vést jejich pozornost k věčným pravdám, které obsahuje Boží slovo. Vykonával-li práci s Kristovou mírností, bezpochyby nebeští andělé budou s ním spolupracovat, podporující všechny jeho snahy. Často ukazujeme veliký nedostatek víry a zbytečně zužujeme naše ideje a plány. – Manuscript 14, 1887 *Ev 157.3*

Pracovník se má seznámit s rodiči i dětmi ve shromáždění, má s nimi promlouvat upřímně a vážně. – RH Jan. 21, 1902 *Ev 158.1*

Návštěva rodin – Přiblížte se víc lidem a navštěvujte rodiny pokud jen můžete. Nečekejte, až lidé vyhledají pastýře. S důvěrou a pevnou vírou dokazujte, že nespoleháte na prázdných a bezcenných pohádkách, ale na jasném příkazu Božím, který zní „*Tak praví Pán*“. – Letter 8, 1895 *Ev 158.2*

Styky na veřejných shromážděních – Kristus při učení pozoroval tváře posluchačů. Každý lesk v oku a každý udivený pohled hned mu prozradil, že někdo s pravdou souhlasí. Taktéž i dnes učitelé lidu mají pozorovat tváře svých posluchačů. *Ev 158.3*

Když pozorujeme na přednášce, že někdo má zájem, snažte se hned na místě s ním seznámit, dříve než opustí shromáždění. Je-li to možné, zjistěte, kde bydlí a navštivte ho. Tento druh osobní práce pomáhá stát se opravdovým pracovníkem a umožní potvrzení opravdové práce a je důkazem kazatelského povolání. Je to nejopravdovější způsob, jak se přiblížit lidem, jelikož tím způsobem si můžeme zajistit sobě jejich pozornost. – HS 147, 148 *Ev 158.4*

Důvěra z domácích spojení – Jest mnoho rodin, kam se nedostane Boží pravda, jestli rozličných milostí Kristových nepůjdou do jejich domů a horlivou prací, posvěcenou přítomností Duha Svatého neodstraní překážky a nenajdou přístup k jejich srdcím. Když lidé uvidí, pracovníci zvěstují Boží milost a jsou posly Božích dobrodiní, budou lidé ochotně poslouchat jejich kázání. Srdce těch, kteří práci konají, musejí tlouci v rytmu srdce Kristova. Musejí se posvětit Jeho službě a být hotovi splnit Jeho příkazy. Musejí odejít všude tam, kam je povede Boží prozřetelnost a hlásat to, co jim přikáže Bůh. A budou-li těmi, jaké je chce mít Bůh, naplnění Jeho Svatým Duchem, tenkrát spolupracují s nebesy a jsou skutečně Božími spolupracovníky. – Letter 95, 1896 *Ev 158.5*

Tištěná kázání a literatura

Opravdové využití literatury! – Pravda musí mít širší dosah a být šířeji publikována, než jsme dosud činili. Je třeba ji lidem představit jasně a srozumitelně. Musí být představena krátkými, ale věcnými argumenty. Je třeba stanovit plán, jak na každém shromáždění, na němž je pravda zvěstována by bylo možné rozšířit vhodné letáky a brožury. Je možné je rozdat bezplatně; tím vykonáme dobré dílo a nic neztratíme. *Ev 159.1*

Proslovené přednášky budou mnohem opravdovější, když je rozšíříme krátké přehledy kázání, které pomohou posluchačům pochopit biblické nauky. Bůh způsobí, že je budou mnozí studovat. Mnozí nebudou chtít nic vědět ani slyšet, co souvisí s přítomnou pravdou. Tyto případy nepovažujeme jako beznadějně, jelikož Kristus mnohé přitahuje k sobě. Jste povinni vyjít s plnými rukama vhodných časopisů a srdcem přeplněným Boží milostí. – Letter 1, 1895 *Ev 159.2*

Překazit opozici – Lidé mohou poslouchat přednášky se zájmem, ale přesto vše bude pro ně nové a zvláštní. Satan je připraven lidem našeptávat, že mnohé věci jsou nepravdivé. Bude se pokoušet kázání slova pozměnit a falešně je vysvětlit. Co uděláme? *Ev 159.3*

Budeme se snažit překroutit a předkládat nesprávným způsobem slova mluvčího. Články, předkládající důvody naší víry, by měli být publikovány ve formě malých letáčků, které by měly putovat tak dalece, jak jen je možné. Takto se faleš a nesprávný výklad, o který se nepřátelé pravdy

neustále snaží, aby byl v oběhu, bude odhalen ve svém skutečném charakteru a lidé budou mít příležitost poznat co jim kazatel pravil. – RH Oct. 14, 1902 *Ev 160.1*

Tištění krátkých přednášek – Tiskněte krátké obsažné výňatky z přednášek a rozšiřte je všude. – Manuscript 42, 1905 *Ev 160.2*

Letáky – Během shromáždění můžete brožury, pozvánky a jiné tiskoviny rozdávat pro lid; výborně to poslouží. – 6T 36 *Ev 160.3*

K některým se dostaneme pouze pomocí literatury – Mnohem více můžeme vykonat, když zvěstujeme živé slovo a současně rozšiřujeme časopisy a brožury, než kážeme-li a nevyužijeme publikací. ... K mnohým lidem se jiným způsobem nedostaneme. Je to opravdová evangelizační práce, do níž musíme zasvětit prostředky hmotné a nešetřit námahu. Tenkrát bude možno získat nejlepší výsledky. – LS 217 *Ev 160.4*

Síla tisku – Tisk je mocným prostředkem k pohnutí mysli a srdcí lidu. Lidé tohoto světa se chápou tisku a používají každé příležitosti k přinesení jedovaté četby mezi lid. Jestliže lidé, pod vlivem ducha světa a satana, tak horlivě rozšiřují časopisy, knihy a traktáty, měli byste být ještě horlivější k přinesení povznášející a zachraňující četby mezi lid. *Ev 160.5*

Bůh dal v tisku svému lidu do rukou příležitosti, které úspěšně přispějí spolu s jinými prostředky k rozšíření znalostí pravdy. Traktáty, časopisy a knihy by měly, jak toho případ vyžaduje, být rozšířeny do všech měst a vesnic země. – LS 216, 217 *Ev 161.1*

Dát křídla pravdě – Je nutně třeba mužů, kteří by dovedli zdárně využít i tisku k tomu, aby se pravda jako na křídlech rozšířila mezi všemi národy, jazyky a lidmi. GW 25 *Ev 161.2*

Tištěná stránka – Ačkoliv kazatel může věrně podávat poselství, přece si lidé nedovedou všechno zapamatovat. Tisknuté slovo je proto důležité nejen, aby lidi probudilo pro přítomnou pravdu, nýbrž aby je v pravdě zakořenilo, založilo a upevnilo proti klamnému bludu. Časopisy a knihy jsou prostředky Páně, aby lidem stále držel před očima poselství pro tuto dobu. Tím, že výtisky nakladatelství osvěčují a posilují duše v pravdě, konají účinnější službu, než se může vykonat pouze úřadem slova. Němí poslové, kteří práci knižních evangelistů jsou zaneseni do domů lidí, posilují kazatelskou službu na každý způsob, neboť knihy působí na lidi stejně, jakoby naslouchali posluchači kázání slova. Služba andělů doprovází knihy, jež obsahují pravdu právě tak, jako provází práci kazatelů. – 6T 315, 316 *Ev 161.3*

Debata

(Viz též „Postavení se proti opozici a předsudkům“, str. 301-306)

Diskuse přináší Bohu málokdy slávu – V některých případech může být žádoucí utkat se s některým sebevědomým vychloubačem proti pravdě Boží v otevřené diskusi; ale všeobecně tyto diskuse, ať už ústní nebo písemné, nadělají více škody než dobra. – 3T 213 *Ev 162.1*

Ne vždycky lze ujit diskusi. Když lidé zpozorují zjevného protivníka, dožadují se diskuse. Jiní si upřímně přejí veřejné vysvětlení, neboť jim záleží na tom, aby slyšeli obě strany. Jde-li diskusi obejít, je třeba to učinit. ... V takových bojích je zřídka kdy oslaven Bůh a nepřispívá to k šíření pravdy. – 3T 424 *Ev 162.2*

Někdy je nutné se setkat s protivníky – Jsou příležitosti, kdy jejich zřejmému překrucování nutno čelit. V takovém případě to třeba udělat stručně a krátce a pak pokračovat ve své práci. – 3T 37 *Ev 162.3*

Vyřídit se s podceňováním, ale nepodceňovat – Představujeme-li neznámou pravdu, která budí někdy vážný odpor, musejí kazatelé být pozorní, aby každé slovo bylo tak vyřčeno, jak si to Bůh žádá. Slova nikdy nesmějí ranit. Pravda se má předkládat pokorně a s hlubokou láskou k duším a horlivou touhou po jejich spasení. Ať pravda mluví. Nesmíte útočit na duchovní jiných církví, ani začínat s nimi diskuse. Kazatel nesmí zaujímat takové pozice, jako Goliáš, když vyzýval vojsko Izraele k válce. Izrael nevyzýval Goliáše k válčení, ale pyšný Goliáš se rouhal Bohu a Jeho lidu. Takového ducha nemohou zjevovat ti, které posílá Bůh hynoucím s varovným poselstvím. ... *Ev 162.4*

Naleznou-li se pracovníci jako David v situaci, v níž bude Boží dílo potřebovat obrany před posměvači Izraele, jestli to budou činit v Boží moci, spoléhající cele na Něho, pak jim Hospodin

pomůže a Jeho pravda získá slavný triumf. Kristus nám dal příklad. „*Ješto Michal archanděl, když s d'áblem odpor maje, hádal se o tělo Mojžíšovo, nesměl vynésti soudu rouhavého, ale řekl: Stresciž tě Pán.*“ (Ju 9) – 3T 218-220 Ev 163.1

Sbory nemají pevný základ – Hádky a spory jsou nápadem satana, který popouzí k válčení a překrucuje pravdu, která je v Ježíši. Mnoho lidí zůstalo tím způsobem odsunutých od Krista, namísto, aby byli pro ně získáni. ... Ev 163.2

Duch sporů je stále podněcován. Mnozí z lidí se zajímají pouze otázkami teorie místo, aby více pozornosti věnovali praktické zbožnosti a vedení posvěceného života. Tito lidé neukazují Ježíše jinným a jsou to povinni činit, též Jeho lásku, milost, sebezapření, Jeho oběť, mírnost a trpělivost. Bludy, které se všude šíří jako cizopasnici otravují svým smrtonosným jedem pravdu a mnozí tyto přijímají. Mnozí, kteří přijali pravdu vyučují jí, ale drsným způsobem. Lidé získávají falešné ponětí a pravda na nich nezanechává žádný vliv, jelikož jejich srdce nebyla obměkčena a propracována působením Ducha Svatého. ... Ev 163.3

Jak by bylo dobré, kdyby všichni poznali pravdu a oceňovali ji. Proto je třeba vši silou toužit po tom, aby símě Slova padla na půdu již připravenou pro přijetí. Každý by se měl tázat, jakým způsobem budeme rozsévat drahocenná semena pravdy, aby nepřišla nazmar, ale vzklíčila a vyrostla a přinesla užitek, který by mohl být předán Pánu žní. – RH Feb. 9, 1892 Ev 164.1

Nebezpečí z popuzování a podnikání náhlých rozhodnutí – Roste-li pozvolna zájem a lidé budou přijímat pravdu proto, že rozumí jejím zásadám a nikoliv z nějakého usnesení, pak zájem bude mnohem zdravější než zájem, který byl vyvolán náhlým zanícením nebo obdivem nad diskusí, v níž tak drsně vedly spor obě strany, argumenty „pro“ a „proti“ pravdě. Tím je vyvolán prudký odpor. Lidé se zajímají o různá stanoviska a dochází k unáhlenému rozhodnutí. Výsledkem bývá situace vyznačující se nerozvážného stavu. Chybí zde klidná rozvaha a posouzení věci. Až skončí obdiv pro ty věci, pak nesprávné vedení práce zapříčiní reakci i zájem pro pravdu, kterou již více nevzbudíte. Je jisté, že pocity i sympatie lidí byly do jisté míry narušeny, ale posluchači nebyli ve svědomí přesvědčení, srdce nebylo potřeno, ani se před Bohem neponížilo. – 3T 218 Ev 164.2

Předkládání pravdy lidem s předsudky – Boží kazatelé nesmějí považovat vedení diskuse za nějakou velikou přednost. Ne všechny zásady naší víry se mají předkládat davům posluchačů se zaujetím. ... Nejříve třeba zvěstovat všeobecně přijaté pravdy a získat důvěru poslouchajících. – 3T 426 Ev 164.3

V rozhovorech se setkáváme se satanem – Kazatelé, kteří vedou spory s protivníky Boží pravdy, setkávají se nejen s lidmi, ale i satanem a jeho zástupy. Satan vyčkává, aby jakýmkoli způsobem podvedl kazatele, bránící pravdu. Když přestanou pokládat celou důvěru v Boha a jejich slova nejsou prochnuta duchem a láskou Kristovou, Boží andělé je nemohou posilovat a osvětlovat. Přenechají je samým sobě a tenkrát zlí andělé vystoupí se svou mocí temnosti. Proto protivníci pravdy někdy dosahují úspěch a celá diskuse přinese víc škody, než užítku. – 3T 220, 221 Ev 165.1

Nevyhnutelnost diskuse – Kdykoliv je již nutné postavit se odpůrci v zájmu šíření pravdy a slávy Boží, s jakou opatrností a s jakou pokorou by měli takový spor vésti. Měli by si zkoušením srdce, vyznáváním hříchů, vážnou modlitbou a častým delším postem vyprosit, aby jim Bůh zvlášť pomáhal, aby dal slavné vítězství spasitelné, vzácné pravdě, aby se blud zjevil ve své pravé ohyzdnosti a aby jeho obhájci byli dokonale zneškodnění. ... Ev 165.2

Nikdy by ses neměl pouštět do diskuse, kde je tolik v sázce, opíraje se o svou schopnost zacházeti se silnými argumenty. Nemůžeš-li jí dobře zabránit, dej se do sporu, ale s pevnou důvěrou v Toho, jenž ti přikázal, aby ses od něho učil, který je mírný a pokorný srdcem. – 1T 624, 625 Ev 165.3

Představit pravdu – Nejlepší způsob, jak zacházet s bludem, je předložit pravdu a tím se stanou všechny divoké myšlenky bezpředmětnými. Je-li blud konfrontován s pravdou, pozná jej jako takový každá inteligentní duše. Čím více se o všech těchto bludných tvrzeních našich odpůrců a těch, kteří v našich vlastních řadách vystupují, bude mluvit a vysvětlovat, tím více to bludu poslouží. Čím více pozornosti se věnuje satanovým našeptáváním, tím spokojenější je jeho satanské veličenstvo. – TM 165 Ev 166.1

Použití jen věcných argumentů – Jest důležité, abychom si nikdy nedovolili na obranu učení, které pokládáme za základnu víry, uvádět důkazy, jež nejsou nezvratné. Mohou stačit, aby umlčely

protivníka, avšak pravdě nepřipraví čest. Měli bychom uplatňovat přesvědčivé důvody, jež umlčí nejen naše protivníky, nýbrž které vydrží také nejpřísnější a nejpřesnější zkoušku. *Ev 166.2*

U lidí, kteří se školili na sporné rozhovory, jest nebezpečí, že náležitě nepoužívají slova Božího. Ve sporu s protivníkem měli bychom se vážně snažit naše otázky víry vykládat tak, že protivník je přesvědčen o jejich správnosti, místo abychom jen posílili důvěru toho, kdo již věří. – 5T 708 *Ev 166.3*

Odložit brutální zbraň – Lidé nesoucí nejslavnější poselství, jaké v průběhu věků bylo dáno světu, musejí odložit brutální zbraň a přijmout odění Kristovy spravedlnosti. Nesníme bojovat vlastními omezenými silami, neboť tenkrát nás andělé Boží opouštějí a ponechávají osamocené na poli boje. Kdy už se naši kazatelé naučí tomu umění od Ježíše? Naše příprava postavit se proti protivníkům nebo ke službě lidem musí být získána u Boha při trůnu Jeho milosti. Když obdržíme Boží milost uvědomujeme si naši osobní neschopnost a přiznáváme se k ní. Naši silou je Sláva a důstojnost Kristova. Duch Svatý nás vede k celé pravdě. On bere vše od Boha a udílí nám moc, kterou má přijmout poslušné srdce člověka. Tenkrát dosáhneme víru vyplývající z lásky očišťující duši, která se stává podobnou svému Stvořiteli. – Letter 21a, 1895 *Ev 166.4*

Část VII. – Poselství a způsob jeho předložení

Duch a způsob předkládání poselství

Význam způsobu předkládání pravdy – Mnoho záleží, jak předkládáme pravdu, zda bude přijata nebo zavržena. – 4T 404, 405 *Ev 168.1*

Je bolestné, že mnozí si neuvědomují, jak mnoho záleží na způsobu předkládání biblické pravdy, jaký způsobí vliv na lidi a jak budou formovat povahu ti, kteří přijmou pravdu. Místo následovat Krista ve způsobu Jeho práce mnozí používají diktátorský a drsný způsob. Místo získávat duše, odvrhnou je. Ti lidé nevědí, kolik duší slabých znechutili a zranili svými vyslovenými, drsnými slovy. – HS 121 *Ev 168.2*

Důležité poselství – Nejúčvatnější poselství budou zvěstovat Bohem vyvolení lidé, poselství, které se má varovat lidi a probudit je. I když někteří budou tímto napomenutím podrážděni a vedeni k odporu proti světlu a důkazům, může nám to být znamením, že přinášíme závažné poselství pro tento čas. ... Musíme mít také v našich městech posvěcené evangelisty, skrze které poselství má být nesen tak rozhodně, že probudí srdce. – 9T 137 *Ev 168.3*

Jistě a rozhodně – V pravdě je moc a životodárná síla a Duch Svatý je činitelem, který na hlas pravdy otvírá mysl lidu. Kazatelé a pracovníci hlásající pravdu musí ukázat stálost a rozhodnutí. Musí jít vpřed ve víře a předkládat Slovo, aby bylo viditelné každému, že hlasatelé věří v ně. Snažte se, aby ti, pro které pracujete, pochopili, že to je Boží pravda. Učte o Ježíši Kristu a o Jeho ukřižování. Odhalte lež satana. – Letter 34, 1896 *Ev 169.1*

Slovo živého Boha – Je-li váš způsob předkládání pravdy Božím způsobem, pak pravda, kterou zvěstujete, bude působit hlubokým vlivem na posluchače. Nabudou přesvědčení, že zvěstujete Slovo živého Boha a s mocí konáte Boží vůli. – Manuscript 48, 1902 *Ev 169.2*

Veliké myšlenky v biblických pravdách – Nepředstavujte sami sebe, ale vyvýšenou drahocennou hodnotu pravdy. Pravda je tak veliká, široká, hluboká, tak daleko sahající, že vlastní já se ztrácí v jejím významu. Hlásejte tak, aby lidé mohli uchopit veliké ideje i myšlenky, aby mohli dosáhnout drahocenných pokladů skrytých v Písmu. Manuscript 7, 1894 *Ev 169.3*

Setkání, na kterých mocně působí Duch svatý – Po dobu našich shromáždění konaných v městech i jiných místech neočekáváme velkých manifestací, ale očekáváme, že mužové, kteří se postaví před posluchače aby jim představili pravdu. Budou vážní a ukážou že Bůh je s nimi. Je třeba zvláštní způsob hledání Boha, aby shromáždění bylo hluboce dotčeno Skrze Ducha Svatého. Nesmíme dovolit, aby slova nevhodné byly spojené s vážnými. – RH July 23, 1908 *Ev 169.4*

Víc činnosti a zápalu – Musíme zlomit jednotvárnost v našem působení. Vedeme práci na světě, ale neprokazujeme dostatečnou aktivitu a zápal. Kdybychom pracovali horlivěji, lidé by byli přesvědčeni, že naše poselství obsahuje pravdu. Bázlivost a jednotvárnost v naší práci pro Boha, mnohé z lidí zapuzuje, kteří by v nás chtěli vidět hluboký, horlivý a posvěcený zápal. Náboženství formální nestačí ke své úloze v naší době. Můžeme ostříhat všechny zevní projevy zbožnosti a přesto být zbaveni oživujícího vlivu Ducha Svatého tak, jak hory Gelboe byly zbaveny rosy a deště. Potřebujeme duchovní rosu, skvící paprsky Slunce Spravedlnosti, které obměkčí a poníží naše srdce. – RH May 26, 1903 *Ev 169.5*

Pokojné a přesvědčující rozvažování – Nechceme ukazovat vzplanutí a znervóznění, ale hluboké a horlivé rozvažování, abychom pro ty, kteří nás poslouchají, vykonali solidní práci, reálnou a zdravou, šlechetnou, která obstojí věčně. Nechceme žádných vzplanutí ani sensací. Čím méně těch věcí, tím lépe. Pokojné a horlivé rozjímání Písma Svatého je cenné a úspěšné. Tajemství úspěchu tkví v prostotě a horlivosti kázání o Spasiteli, aby se lidé ve víře mohli uchopit moci Slova života. – Letter 102, 1894 *Ev 170.1*

Předložení důkazů pravdy – Nelze očekávat od lidí, aby náraz rozeznali pravdu od lži, kterou ve svém srdci chovají. Nejlepším důkazem, jak představit svod, je důkaz pravdy. Tím způsobem je

nejlépe zpečetit a kritizovat blud. Rozežněte temná mračna obklopující temné myšlení. Jasným světlem, který proniká od Slunce Spravedlnosti. – PUR Oct. 23, 1902 *Ev 170.2*

Získání důvěry lidí – Mužové a ženy pracující pro Krista měli by mít uznání a vážnost, aby lidé, kteří nechápu jejich učení, měli je ve vážnosti a považovali je za osoby bez fanatismu, oproštěné od brutality, vznětlivosti a popudlivosti. Jejich způsob řeči i myšlení, přesvědčování a chování měl by přesvědčit posluchače, že to jsou kazatelé a mužové myslící a vytříbených povah, lidé zbožní a milující nebeského Otce. Měli by si získat důvěru lidí, aby posluchači jejich kázání pochopili, že k nim nepřišli lidé s chytře promyšlenými bájemi, ale že jejich slova, jsou slova pravdy a jsou svědectvím hodným k posouzení a pozornosti. Ať vidí ve vás posluchači ty, kteří vyvýšili Ježíše nade všechno a sami sebe skrývají a zapomínají. – RH April 26, 1892 *Ev 170.3*

Dlouhé vleklé a komplikované rozvažování – Kristus málokdy usiloval dokázat, že pravda je pravdou. Z ilustroval ji v celé šíři a ponechal posluchačům volný výběr přijetí neb zavržení, podle jejich vůle. Nenutil žádného věřit pravdě. V době kázání na hoře poučoval posluchače praktické pobožnosti a poukazoval, jaké mají povinnosti. Kázal takovým způsobem, aby lidé ve svědomí byli přesvědčení o pravdě. Moc a síla a manifest pravdy skrze učedníky zjevily se v jasů a horlivosti, s kterou vyslovoval i pravdu. *Ev 171.1*

V učení Krista nebyly rozvláčné a zkomplikované důkazy nebo úvahy. Kristus ihned hovořil k jádru věci, mluvil prostě a věčně. Sloužil lidem a četl v každém lidském srdci, jak v otevřené knize a ze své nevyčerpané pokladnice vynášel věci nové i staré, aby jimi ilustroval své učení a utvrdil je. Přiblížil se ke každému srdci, probouzel v něm sympatie a náklonnost. – Manuscript 24, 1891 *Ev 171.2*

Prosté a přesvědčující učení – Několik dobrých poznámek vzhledem k nějakému bodu daného učení utvrdí mnohem lépe a pevněji myšlení člověka, než mnoho důkazů představených posluchačům, kterým nerozumí a nemohou je pojmut svou myslí. Takové důvody mají být propleteny praktickými prorockými naukami podle vzoru Kristova. – Letter 48, 1886 *Ev 171.3*

Bůh daruje správná slova – Jaká to nádhera pracovat v díle získávání duší! Veliké je naše poslání. ... Bůh nás připravil k té práci a posílí naše duchovní schopnosti podobně jak to způsobil při Danielovi. Když poučujeme lidi pohroužené v temnotách, aby chápali pravdu, která nás osvětila, tenkrát nám dá Bůh ještě lepší pochopení, dá nám příhodná slova, která máme vyslovit a bude s námi udržovat spojení andělem stojícím při našem boku. – Manuscript 126, 1902 *Ev 172.1*

Méně diskuse, více Krista – Nesmíme se mnoho pouštět do sporných otázek a raději více svědčit o Kristu. Nás Vykupitel jest střediskem naší víry i naděje. Kdo umí představit Jeho nezměrnou lásku a pohnout srdci, aby zasvětili své nejlepší a nejsvětější city Jemu, koná veliké a svaté dílo. – CE 60, 61 *Ev 172.2*

Je mnoho kázání, prosycených argumenty, které zřídka kdy obměkčují a získávají srdce. – Letter 15, 1892 *Ev 172.3*

Nerouhej se – Představitelé pravdy si musejí vydobýt upřímnost a šlechtnost. Není potřeba využívat lidských náklonností. Vy nepoužíváte Sucha Svatého, ale Duch Svatý používá vás. ... *Ev 172.4*

Střežte se, abyste nikomu neutrhali. Potřebujeme Ducha Božího, který má v nás žít a mluvit skrze nás. Náš jazyk má být poslušný, jak péro pisatele, jelikož Duch Boží promlouvá prostřednictvím člověka. Budete-li někoho obviňovat, vznítíte proti sobě nechuť, a to není vůbec nutné. – Manuscript 7, 1894 *Ev 172.5*

Neútočit na vládu – Není naším úkolem útočit na vládu, ale připravit lidi na veliký den Páně. Čím méně budeme útočit na vládu a úřady, tím více vykonáme práce pro věci Boží. ... *Ev 173.1*

Musíme-li se postavit v obraně pravdy, musíme to vykonat v duchu Ježíšově. Pracuje-li Boží lid a neprokazuje lásku a pokoj, je ta práce zbytečná a přinese nenahraditelné škody. Duše budou odstrčené od Krista, i kdyby byly svázány s Jeho dílem. *Ev 173.2*

Nesmíme soudit ty, kteří neměli přednost a příležitost, jakou máme my. Mnozí z nich do nebe půjdou před těmi, kteří měli velké světlo, ale nežili v souladu s tímto světlem. *Ev 173.3*

Chceme-li přesvědčit nevěřící, že vlastněme pravdu posvěcující duši, přetvořující povahu, nesmíme násilným a bouřlivým způsobem vytykat spáchané chyby. To je přivede, aby se domnívali, že pravda z nás nečiní lidi upřímné a dobré, ale opačně – drsné a skoro nepřijemné. *Ev 173.4*

Někteří lidé snadno upadnou do bouřlivého stavu, jsou hotovi chopit se zbraně a bojovat. V dobách zkoušek se přesvědčí, že nejsou utvrzeni ve víře na trvanlivém základě Skály. ... *Ev 173.5*

Ať adventisté sedmého dne nečiní nic takového, co by o nich svědčilo, že jsou lidmi pohrdajícími právy, lidmi neposlušnými a neloajálními. Ať vyškrtnou ze svého života vše, co není zajedno s právem. Naše práce záleží v hlásání pravdy a výsledek nechme Bohu. *Ev 173.6*

Učiňte vše, co je ve vaší moci, aby zasvitlo světlo, ale nemluvte slova, která dráždí a provokují. – Manuscript 117a, 1901 *Ev 173.7*

Nepředstavit pravdu způsobem nevhodným – Předkládali jste pravdu kdysi způsobem nevstupným, jakoby švihal bičem. Bůh nebyl tímto uctěn. Vskutku jste dali lidem bohaté poklady Božího Slova, ovšem způsob chování způsobil, že posluchači se odvrátili od těch pokladů. Neučili jste pravdy tak, jak ji vyučoval Kristus. Představili jste pravdu tím způsobem, že její vliv ztratil moc. ... Potřebujete, aby vaše srdce bylo naplněno znovuzrozující milosti Kristovou. – Letter 164, 1902 *Ev 173.8*

Představte pravdu s bdělostí a citlivostí – Každý kazatel se má naučit nosit obuv Evangelia. Ten, kdo je obutý v hotovost Evangelia pokoje, má chodit tak, jak chodil Kristus, mluvit slova pravdivá, vyřčená s láskou. Nebude muset přesvědčovat lidi o božském poselství pravdy. Postaví-li se k potřebám každého člověka srdečně a s citem, uvědomí si, že Duch svatý zaměří pravdu do srdcí i úmyslů lidí způsobilých pro Boží vliv. Nebude nikdy násilným a bouřlivým. Každé vyřčené slovo bude vyvěrat příjemný a mírný vliv. ... *Ev 174.1*

Vyslovujeme slova pokárání, mějme v srdci i hlasu něžnost a lásku Kristovu. Čím větší postavení zaujímá kazatel, tím opatrnější by měl být ve slovech i skutecích. – Manuscript 127, 1902 *Ev 174.2*

Raději varovat než odsuzovat – Všichni, kteří mají srdce naplněné láskou budou raději varovat než odsuzovat. Kristus, který přebývá v lidské duši je jako nevysychající pramen. Tam, kde On přebývá, je vždy bohaté požehnání. – MB 39 *Ev 174.3*

Evangelizační kázání

Prostota v řeči a jasný způsob vyjadřování – Hospodin si přeje, abyste se naučili, čistě používat Božího slova. Mnozí se potřebují učit tomuto umění. Abyste byli ve své práci úspěšní, předivo vaší sítě – používání Pisma Svatého – musí být husté, a smysl snadno rozpoznatelný. Co nejvíce využijte ilustraci. Přistupte přímo k věci. Ať jsou vaše výklady samozřejmé. Ať jsou lidské vědomosti jakkoliv veliké, zůstanou bez užitku, není-li člověk schopen podílet se o ně s ostatními. Umožněte pathosu svého hlasu, jeho hluboké jímavosti, aby působil na srdce. Pobízejte své studenty, aby se cele odevzdali Bohu. ... *Ev 174.4*

Vykládejte jasně; vždyť tím, že je mnoho těch, kteří neporozuměli mnohým věcem, které jim byly řečeny. Nechť Duch Svatý vzdělává a upravuje vaši řeč, očisťuje ji od všeho škváru. Mluvte jako malé děti, majíce na mysli, že je dosti těch, kteří jsou sice pokročilí věkem, avšak chápou jako malé děti. *Ev 175.1*

Zbožnou modlitbou a pilným úsilím můžeme dosáhnout schopnosti mluvení. Tato schopnost zahrnuje jasné vyslovování každé slabiky, kladení důrazu a přízvuku tam, kam patří. Mluvte pomalu. Mnozí mluví rychle, nahánějí jedno slovo za druhým, a účinek toho co říkají, je ztracen. Do toho, co říkáte, vkládejte ducha a život Kristův. ... Těm, kteří slyší, učiněno je slovo Boží silou Boha k spasení. Vykládejte slovo Boží v jeho prostotě. – CT 253-255 *Ev 175.2*

Obraťte pozornost na přípravu přednášek – Přednášky na téma přítomné pravdy obsahují mnoho zajímavých otázek. Připraví-li se přednášky starostlivě před jejich přednesením lidu, jsou-li obsažné a neobsahují odlišností myšlenek, bude-li každou výpověď doprovázet Duch Kristův, žádný nezůstane v temnostech, žádný nebude mít důvodu k naříkání, že nebyl nasycen. Ve veliké míře záleží úspěch na přípravě, jak kazatele, tak i posluchačů. *Ev 175.3*

Chci citovat několik slov, na něž jsem byla upozorněna: „Jeden z členů ve shromáždění řekl: „Vždy poznám po kázání Cannona, jestli v daném týdnu přebýval čas mimo dům. Když pečlivě prostudoval přednášku, doba kázání byla přiměřena a posluchači dobře pochopili jim předložené učení. Neměl-li však Cannon čas pro přípravu kázání, bylo nad míru dlouhé a bylo nemožné z něho něco získat k zapamatování.“ *Ev 176.1*

Jiný schopný kazatel takto odpověděl na otázku, jak dlouho má zvyk hovořit: „Když se všestranně připravím, půl hodiny, když se připravím částečně, hodinu, ale když vcházím na kazatelnu bez přípravy, pak kážu bez omezení času a nikdy nevím, kdy ukončit.“ *Ev 176.2*

A hle, jiné jisté potvrzení: „Dobrý pastýř – mluví jistý autor – má mít vždy hojnost chleba ve své mošně a poslušného psa. Jeho zápal je tím psem, kterého musí vést, dávat mu příkazy, a kterým musí řídit. Mošna plná chleba – to je jeho myšlení plné užitečného vědění. Takový pastýř má být hotov uživit své stádce ovcí. – Letter 47, 1886 *Ev 176.3*

Vystříhej se duchovní nestravitelnosti – Nemám rád pokračování doby půl hodiny, řekl jistý věrný, řádný a horlivý kazatel, který nikdy nekázal nepromyšleně a předem bez žádné přípravy. Uvědomuji si, že někteří posluchači nemohou strávit mnoho duchovního pokrmu. Bylo by velmi nepříjemné v následující půl hodině zdržovat posluchače, aby zapomněli to, co jsem jim v první půl hodině řekl. Bylo by pro ně nepříjemné uvědomit si ten fakt, že si přejí, abych přestal kázat, poněvadž jsem jim dal příliš mnoho, než aby vše mohli sebou vzít. – Letter 47, 1886 *Ev 176.4*

Zkracujte vaše prodloužené přednášky – Některé z vašich prodloužených přednášek by vyvolaly mnohem lepší efekt, kdybychom je rozdělili na tři části. Lidé nemohou naráz tolik strávit. Lidské myšlenky nejsou v stavu pochopit vše; lidé jsou unavení a ztrácí orientaci, když se jim předloží tak mnoho věcí v jedné přednášce. Dvě třetiny dlouhých přednášek se promarní a kazatel se cítí vyčerpan. Mnoho našich kazatelů v tomto směru chybuje. Unavují své myšlenky a zdá se jim, že zvedají veliké břímě pro Boha a mají velmi těžký život. *Ev 176.5*

Pravda se tak liší ve své povaze od bludů kázaných z kazatelen, že když poprvé se lidem předloží, tu ona ovládne téměř všechny. Je to silný pokrm, a proto je třeba jej podávat rozumně. Zatím, co někteří rychle podchytí každou myšlenku, jiní zvolna chápou nové pravdy, které přivozují přece veliké změny a na každém kroku zapříchují těžkosti. Dejte lidem čas na strávení vzácných pravd poselství, které jim nesete. *Ev 177.1*

Kazatel má toužit po tom, aby se uměl přizpůsobit škále pochopení svých posluchačů. Není třeba se příliš vysoko vznášet, kam se nemohou dostat posluchači, ale předkládejte pravdu bod za bodem, pomalu a zřetelně, poukazující na zásadní body, tenkrát bude řeč podobná pevnému vbití hřebu mistra shromáždění. Když přestanete hovořit v jistém čase a budete mluvit lidem pouze tolik, kolik mohou pochopit a vzít nějaký užitek, pak si vás i napříště rádi poslechnou, a to se projeví v udržení jejich zájmu. – Letter 39, 1887 *Ev 177.2*

Mít pověst, že dr. přednáší zajímavě – Využijte ve vaší práci všechno nadšení, jak jen můžete mít. Vaše přednášky ať jsou krátké. Jsou dvě příčiny, proč máte tak jednat, jedna z nich je získat dobrou pověst, že mluvíte zajímavě, druhá je, že si chráníte zdraví. – Letter 112, 1902 *Ev 177.3*

Kázání plná nových nápadů – Nenuďte nikdy posluchače dlouhými kázáními. To není ani moudré ani správné. Po dobu několika let jsem pro to pracovala, snažila jsem se přimět bratry, aby méně kázali, ale více času věnovali na jasné a zřetelné osvětlování důležitých zásad pravdy, jelikož každý takový bod bude napadán našimi protivníky. Každý, kdo jest ve spojení s dílem měl by mít nové nápady; ... Používaje takt a umění přehledu, a potřeba učinit vše, co je možné, zaujmout posluchače. – Letter 48, 1896 *Ev 178.1*

Přizpůsobit pravdu potřebám srdce – V každé řeči ať promlouvá pravda k srdci, aby každý, kdokoli slyší, chápal a aby mužové, ženy i děti byli znovuzrození v Bohu. – TM 258, 1896 *Ev 178.2*

Snadné ku pochopení – Vyučujte Božím Slovu takovým způsobem, aby bylo snadno srozumitelné. Přiveďte lidi přímo ke Kristu, v Němž se soustřeďuje naděje věčného života. ... Když přinášíte Slovo Boží a předkládáte je prostým způsobem, símě vydá ovoce a po nějakém čase budete sklízet plody. Rozsévání semene – vaše práce, ale vzrůst jest dílem Božím. – Letter 34 1896 *Ev 178.3*

Praktická zbožnost v každé přednášce – Dnes je poměrně těžko dostat se k srdcím lidí, než tomu bylo před léty. Je třeba hříšníku představit nejpodstatnější argumenty a přesto hříšníci nechťejí přijmout spasení. Kazatelé nesmějí předkládat kázání za kázáním, o zásadách pravdy. V každé přednášce je třeba najít místo k hovoru a pravé zbožnosti. – RH April 23, 1908 *Ev 178.4*

Zvěstujte skutečně obsah poselství – Při jakési příležitosti, když Betterton, slavný herec, obědval s Dr. Sheldonem, arcibiskupem z Canterbury, arcibiskup mu řekl: „Prosím vás, pane Betterton, řekněte mi, proč je tomu tak, že vy herci tak silně působíte na své posluchačstvo, když mlu-

víte o pomyslných věcech.“ „Milostivý pane,“ odpověděl Betterton, „při vší úctě, která vám náleží, dovolte mi abych řekl, že důvod je prostý: To vše spočívá v síle nadšení. My mluvíme na jevišti o věcech vymyšlených, jako kdyby byly skutečné; a vy na kazatelně mluvíte o věcech skutečných, jako kdyby byly vymyšlené.“ – CT 255 *Ev 179.1*

Bez kompromisu – Před světem se nemáme pokořovat a omlouvat, že mu hlásáme pravdu, ale nemůžeme zjevovat pohrdání. Je třeba otevřeně a důrazně vystupovat před lidmi i anděly. Ať je porozuměná skutečnost, že s adventisty sedmého dne, nejde udělat žádný kompromis. Ve vaší výpovědi a zásadách víry nesmí být nejmenší známka nepevnosti. Svět má na to právo, aby mohl vědět, co může od nás očekávat. – Manuscript 16, 1890 *Ev 179.2*

Poselství světového rozsahu – Naši postavu označuje víra v zásadní pravdy Božího slova. ... Máme poselství ke zvěstování v celosvětovém rozsahu. Základem naší práce je Boží přikázání a svědectví Ježíše Krista. – Letter 37, 1887 *Ev 179.3*

Učte o znovuzrození – Pokání číňte, pokání číňte, zněla slova poselství Jana Křtitele na poušti. Poselství Kristovo, adresované lidu znělo: „*Nebudete-li pokání činiti, všickni podobně zahynete.*“ (L 13,5) I apoštolům bylo přikázáno zvěstovat všude, aby lidé činili pokání. *Ev 179.4*

Bůh touží, aby Jeho služebníci zvěstovali staré nauky Evangelia o důležitosti lítosti nad hříchem o vyznání hříchu a pokání. Nám je potřeba staromódních kázání, staromódních zvyků, staromódních otců a matek v Izraeli. Je třeba konečně pracovat s hříšníkem. Pracovat vytrvale, horlivě, rozumně, až sám Izrael se přesvědčí, že přestupuje Boží právo, sám to vyzná před Bohem a uvěří v Pána Ježíše Krista. – Undated Manuscript 111 *Ev 179.5*

Kázání plná útěchy a moci – Musíme jasně chápat Evangelium. Život náboženský není životem zasmušilým, ale životem plným radosti a pokoje a s tím jde spolu úcta a svatost Kristovy podoby. Spasitel si nepřeje, abychom chovali pochybnosti a bázeň a trápili se pro budoucnost. Ty věci nepřinesou duši žádné úlevy a je třeba je zavrhnout, ne chválit. Můžeme vlastnit nevýmluvnou radost a plnost chvály. Odvrhněme stranou lhostejnost a studujme stále Boží Slovo. Jestli jsme kdy potřebovali Ducha Svatého, aby s námi zůstal, abychom v Jeho moci zvěstovali, pak Ho potřebujeme nyní. – Manuscript 6, 1888 *Ev 180.1*

Radostné poselství obsahuje přítomnou pravdu – Ted', vlastně ted' máme zvěstovat poselství pravdy s pocitem jistoty a s mocí. Nevydávejme smutný tón a nezpívejme pohřební hymny. – Letter 311, 1905 *Ev 180.2*

Co říci o neštěstích – Pozvedejte ponížené. Na různé nesnáze hleďte jako na maskování pozhelnání, a za bídou postihujte milosrdenství. Pracujte tak, aby se ze zoufalství rodila naděj. – 7T 272 *Ev 180.3*

Spěch, důvodem nudných úvah – Spěcháte-li z jedné věci do druhé, máte-li tak mnoho na práci, že nenacházíte čas k rozmluvě s Bohem, jak pak můžete očekávat ve své práci nějakou moc? Důvod, proč tak mnozí z našich kazatelů přinášejí tak bezduché a vyvětralé proslovy, spočívá v tom, že dovolují, aby jim různé světské zájmy zabíraly čas a pozornost. – 7T 251 *Ev 180.4*

Vyhněte se mdlým rozpravám – Krátce a výstižně postavené body, vyhnutí se všelikému rozmělnění přičiní se ku největšímu postupu věcí. Bůh si nepřeje, abyste se vyčerpávali psaním, neb nějakou jinou prací a ztráceli sílu před tím, než odcházíte do shromáždění. Přicházíte-li do shromáždění se znaveným myšlením, přednesete velmi neschopný přednes. Přednášejte své úvahy vždy svěže, se zanícením a přistupujte ku práci se svěží myslí, aby i nejmenší drobtý neschopnosti, nebyly ve vašem kázání kýmkoli zpozorovány. *Ev 181.1*

Jste-li pro jakoukoli příčinu unaveni a cítíte se vyčerpaní, pak se pro dobro Krista vzdejte kázání. Ať mluví někdo jiný, kdo není vyčerpan. Ať mluví krátce na téma aneb vede biblickou úvahu. Učiňte, jak nejlépe můžete, jen aby ten, kdo je nemocný, nekázal. Nepřipravený kazatel nepoškodí tam, kde jsou věřící všichni, ale jestliže má být pravda zvěstována nevěřícím, řečník se k tomu úkolu musí zásadně připravit. Nesmí kázat zmateně, skákat na všechna místa Bible, je třeba přednést kázání jasně a věcně a podat důkaz, že dobře rozumí zásadám pravdy, o nichž káže. – Letter 48, 1886 *Ev 181.2*

Umělé ozdoby – Bůh prikazuje kazatelům Evangelia, aby se nevyvyšovali nad své postavení a schopnosti umělými přikrašlováními, aby získali pochvalu od lidí neb slávu a ukojili prázdnou cti-

žádost, prázdný efekt, neb upozornili na svou moudrost a výřečnost. Ať ctižádost kazatele spočívá v prohlubování pečlivých znalostí Bible, aby se tím dověděl více o Bohu a Ježíši Kristu seslaného Bohem. Čím více kazatelé poznají Krista a čím víc získají Jeho Ducha, pak s tím větší silou budou zvěstovat prosté pravdy, kterých středem je zase Ježíš. – RH March 24, 1896 *Ev 181.3*

Výmluvný kazatel – Kazatel se může vysoko vznést, až k nebesům básnickým líčením a fantastickými příklady, které jsou příjemné pro ucho a představy, ale vůbec se nedotýkají denních životních zkušeností, denních problémů a nepřinesou lidem pravdy tak velmi pro ně příhodné. Aktuální potřeby a prožívané těžkosti si vyžadují okamžitou pomoc a sílu, vyžadují živou víru skrze lásku očišťující duši a ne slova, která nemají skutečný vliv na každodenní křesťanský život. *Ev 182.1*

Kazatel se může domnívat, že svou obrazotvorností a půvabnou výřečností vykoná veliké věci, nasytí stádce Páně. Posluchačům se může zdát, že nikdy předtím neslyšeli tak krásné řeči, nikdy ne spatřili pravdy oděné tak neobyčejným slovním rouchem, když ještě Boha představil v jasu Jeho velikosti, byli pohnuti až k slzám. Pozorujte tok mluvení; přicházíme ku přesvědčení, že všechny pocity povznesení byly vyvolány obrazotvornou představou. Mohou to být skutečné pravdy, ale často se stává, že toto není představou. Mohou to být skutečné pravdy, ale často se stává, že toto není pokrm, který dá lidem sílu v jejich denním boji života. – Manuscript 59, 1900 *Ev 182.2*

Předkládání postranních témat – Bratří by neměli považovat za dobré, že se postavili na stranu, jelikož věci menšího významu nevidí v takovém světle jako jiní. Jestli souhlasí se zásadami základních pravd, pak by neměli mít rozdílné názory ve věcech méně důležitých a diskutovat o nich. Zabýváním se sjednocováním věcí, které nezapřičiňují žádné různice, odvracejí myšlení od skutečných pravd pro spasení duší, používáním věcí, kterým často nerozumějí, aniž vědí, jsou-li pravdivé a pro spasení nezbytné. ... *Ev 182.3*

Bylo mně ukázáno, že toto je nápad satana, přivádět lidi k rozsuzování neurčitých a nedůležitých věcí, něčeho, co nebylo úplně zjeveno a nemá pro spasení význam. Nejdůležitějším a jediným tématem je „přítomná pravda“, všechny jiné domněnky a pátrání přispějí k zatemnění smyslů, jejichž cílem je touha po jednotě názoru posvěcující pravdou. – Undated Manuscript 111 *Ev 182.4*

Učení vyzkoušeným pravdám – Půjdemo-li podle svých myšlenek, pak povstanou v nespočetných bodech různice, které uvedou lidi do špatné orientace. Pro mě má být Kristus jedinou nadějí, pro lidi, kteří milují upřímně pravdu a přesto zvěstují sporné názory na témata, která nemají žádného důležitého ani skutečného významu. Není třeba ty nerozřešené problémy plánovitě a otevřeně zveřejňovat. Činí-li to někdo, ať to činí v pokoji a beze sporu. ... *Ev 183.1*

Zbožný, čestný a oduševnělý pracovník odkryje v pravdách obsažených v slavnostním poselství pro svět dostatečné důvody, aby méně významné věci promlčel a vyhnul se za každou cenu sporům a boji o tyto věci. Kéž přemýšlíme jen o velikém díle vykoupení, o brzkém příchodu Ježíše Krista a o Božích příkázáních. Ukáže se, že to bude příhodný pokrm pro naše přemýšlení a že téma stráví celou naši pozornost. – RH Sep. 11, 1888 *Ev 183.2*

Hlas při přednesu kázání – Mluvte krátce a ovládejte hlas. Vkládejte do hlasu potřebný důraz a melodičnost, jestli dovedete a vyhnete se vyčerpání, které následuje po dlouhých a vleklých kázáních. ... *Ev 183.3*

Mnoho efektu ztrácí kázání způsobem podání. Řečník často zapomíná, že je Božím vyslancem a že Kristus a andělé jsou současně jeho posluchači. Nemá mluvit v nejvyšších tónech; když předkládá pravdu, nemůže křičet podobně jako trouba, poněvadž v tom je více síly nervů, než moci Ducha Svatého. Ježíš, největší z učitelů, jakého jen svět směl poznat, zachovával pokoj a horlivost, a přesto působil hlubokým vlivem, když kázal. On je pro nás ve všem vzorem. – Letter 47, 1886 *Ev 183.4*

Prudká gestikulace – Pán od vás žádá, abyste rozhodně vylepšili způsob zvěstování pravdy. Nepůsobte k odivu. Zvěstujte Slovo tak, jak zvěstoval Kristus, Syn Boží. Neovládaná gestikulace zmenšuje ve velké míře dojem, jaký by způsobily na lidských srdcích a oslabuje sílu působení Ducha Svatého. Prudká gestikulace zastírá velebnost Božího Slova, kterou svatí andělé touží usměrnit k lidským myslím. ... *Ev 184.1*

Milý bratře, Pán má pro tebe poselství. Kazatel Evangelia koná neobyčejně slavnostní a posvěcenou práci. V každém shromáždění, kde se učí Božímu Slovu, jsou přítomní Boží andělé. Proto ti všichni, kteří shromáždění vedou, musí působit s takovou vážností, s jakou působil Kristus, když

zvěstoval své učení. Každé předložení biblické pravdy musí mít patřičnou a správnou formu. – Letter 366, 1906 *Ev 184.2*

Kristus – středem poselství

Ježíš Kristus – velkým středem působení – Poselství třetího anděla vyzývá ke zvěstování pravdy o sobotě, obsažené ve čtvrtém přikázání. Tato pravda musí být předložena světu. Není však přípustné opomenout poselství třetího anděla, veliké přitažlivé centrum, jímž jest Ježíš Kristus. ... *Ev 184.3*

Hříšníci by měli vždy pohlížet směrem ku Golgotě. S vírou, plnou pokory, která je vlastním malému dítěti, musí spoléhat v zásluhy Krista, přijmout Jeho spravedlnost a uvěřit Jeho milosrdenství. Pracovníci díla by měli zvěstovat ospravedlnění skrze Krista. – RH March 20, 1894 *Ev 185.1*

Vyvyšovat Krista – Kristus ukřižovaný, Kristus vzkříšený, Kristus vstoupivší na nebesa, Kristus přicházející opět – tyto pravdy by měly obměkčit srdce kazatele, potěšit a naplnit tak, že je v lásce a s hlubokou vážností přednese svým posluchačům. Potom kazatel zcela zmizí zrakům a Ježíš bude zjeven. *Ev 185.2*

Oslavte Ježíše vy, kteří vyučujete lid, oslavte Jej v kázání, zpěvu, v modlitbě, Nechť je celá vaše síla použita, abyste zmateným, zbloudilým a ztraceným duším poukázali na „Beránka Božího“. Vyvyšte Ho, Toho vzkříšeného Spasitele a řekněte všem, kteří chtějí slyšet: „Pojďte k němu, který miloval nás a vydal sebe samého za nás.“ Ef 5,2. Nechť je evangelium vykoupení hlavním obsahem každého kázání, textem každé písně; nechť vyvěrá z každé modlitby. Nepřinášejte ve svém kázání nic, abyste Krista, Moudrost a moc Boží poplenili. Pozvedněte vysoko Slovo života, představte Krista, jako naději kajících, pevnost každého věřícího. Zjevte zarmouceným a poraženým cestu pokoje a ukažte na milost a dokonalost Spasitelovu. – GW 159 *Ev 185.3*

V každé přednášce – Více lidí, nežli se domníváme, touží po tom, aby našli cestu ke Kristu. Všichni, kdož zvěstují poslední poselství milosti, neměli by zanedbat vyvýšit Krista, jako jediné útočiště hříšníků. Mnozí kazatelé považují za zbytečné kázat pokání a víru; považují za vyřízenou věc, že jeho posluchači jsou seznámeni s evangeliem a že jim musí přednésti jiné předměty, aby upoutal jejich pozornost. Avšak mnozí lidé mají málo poznání, o plánu vykoupení; potřebují více poučení o tomto nejdůležitějším předmětu, než-li o něčem jiném. *Ev 185.4*

Učební přednášky jsou důležité, aby lidé poznali řetěz pravdy; jeden článek za druhým v dokonalé souvislosti; ale žádná přednáška by neměla být konána, aniž by nebyl Kristus ukřižovaný jejím základem. Kazatel mnohem snadněji dosáhne srdce, bude-li se více praktickou zbožností zabývat. – GW 158, 159 *Ev 186.1*

Kázání Krista ze zkušenosti – Úkolem každého hlasatele poselství by mělo být předložit Krista. Když dobrovolný dar Kristovy spravedlnosti není předložen, jsou kázání suché a bezduché. Ovce a jehňata nejsou nakrmena, Pavel pravil: „*Řeč má a kázání mé nebylo v důvodných lidské moudrosti řečech, ale v dokázání ducha a moci.*“ (1 K 2,4) Je to základ evangelia. Ježíš je žijícím středem všeho, vložte Krista do každého kázání. Ať v nich přebývá vzácnost, milost a sláva Ježíše Krista a ať je v nich Kristus zobrazen jako naděje slávy. ... *Ev 186.2*

Shromážďujme se, aby nám tak naše vlastní zkušenost odhalila vzácnost Krista a předložila ji jiným, jakožto vzácný drahokam, který jiskří a září. Takto budou hříšníci přivedeni k Němu, jež je předkládán jako Vůdce mezi desetitisíci a jako člověk všemi milovaný. Golgotský kříž je zárukou věčného života pro nás. Víra v Krista znamená všechno pro upřímného věřícího. Zásluhy Ježíše smyly naše přestupky a oděly nás rouchem spravedlnosti, utkaném na tkalcovských stavech v nebesích. Koruna života je před nás předložena jakožto pocta, darovaná na konci boje. Tyto převzácné pravdy jsou zde předkládány z živých charakterů. – RH March 19, 1895 *Ev 186.3*

Náměty pro naše rozhovory – Toto jsou naše náměty – Kristus ukřižovaný pro naše hříchy, Kristus jenž povstal z mrtvých, Kristus náš přímluvce před Bohem; a v těsném spojení s těmito náměty je Duch svatý, zástupce Krista, seslán lidem s Boží mocí a dary. – Letter 86, 1895 *Ev 187.1*

Jeho předchozí existence, Jeho druhý příchod v moci a slávě, Jeho osobní důstojnost, Jeho vyvýšený svatý zákon, to jsou náměty, o kterých by se mělo pojednávat prostým a účinným způsobem. – Letter 83, 1895 *Ev 187.2*

Kladná poselství – Kladná poselství měla by se předkládat jistým hlasem. Jej, muže z Golgoty, výše a ještě výše. Ve vyzvednutí Kristova Kříže je moc. ... *Ev 187.3*

O Kristu se nesmí kázat odporujícím, avšak kladným způsobem. Zaujměte své stanovisko bez odporu. Ať vaše slova nejsou v žádném případě nejistá. Slovo žijícího Boha má být základem naší víry. Shromažďuje nejsilnější kladné činy pro vykoupení, které vykonal Kristus za hříchy světa. Ukazujte nutnost tohoto vykoupení a mluvte mužům a ženám, že budou zachráněni, jestliže budou litovat svých hříchů a opět projeví svou oddanost k Božímu zákonu. Shromažďujte všechny klady a důkazy, jež obsahuje evangelium, aby pro všechny, kdož je obdrží a uvěří v Krista, jakožto osobního Spasitele, byl radostnou zvěstí o spáse. – Letter 65, 1905 *Ev 187.4*

Kázání, podobna oběti Kainově – Mnozí naší kazatelé měli pouze řeč v níž uváděli důkazy o biblických předmětech a zachraňující moc Vykupitele sotva vzpomenuli. Jejich svědectví postrádalo očistující krev Kristovu. Jejich dar se podobá oběti Kainově. Přinesl Pánu plodiny země, avšak chyběla jim uvnitř přebývající moc oběti – krev zabitého beránka, která představovala krev Kristovu. Přesně tak je tomu s kázáním bez Krista. Nedotýká se srdce, nevzbuzuje otázku: „Co mám činit, abych byl spasen? Ze všech, kdož nesou jméno Kristovo, měli by je adventisté sedmého dne před světem nejvíce vyvýšit. – GW 156 *Ev 187.5*

Prostým a zřetelným způsobem – Kazatelé by měli raději prostým, jasným a průzračným způsobem předkládat pravdu, která je v Kristu. Měli by svými myšlenkami plněji pochopit veliký plán spásy. Tenkrát budou moci táhnout myšlení posluchačů od zemských věcí a obrátit ku věcem duchovním a věčným. Mnozí by se chtěli dovědět, co mají činit, aby získali spasení, aby jim bylo zřetelně objasněno, jaké kroky podniknout, aby se obrátili. Proto v každém kázání je třeba jasně představit cestu, po které hříšníci mohou přijít ke Kristu a získat spasení. Kazatelé jsou povinni ukázat jim Krista, tak jak to učinil Jan a s pohnutou pokorou srdce, zažehnouti láskou, Krista kázat: „*Aj Beránek Boží, který snímá hříchy světa.*“ Je třeba mocně a horlivě vyzývat hříšníky, aby se obrátili a činili pokání. – RH Feb. 22, 1887 *Ev 188.1*

Pravda, která je v Kristu – Zvěstujte prostá učení daná od Krista. Vyprávějte události z Jeho života sebezapření a sebeobětování, Jeho pokoření a Jeho smrt, vzkříšení a vstoupení na nebesa, Jeho přímlovu za hříšné v nebeské svatyni. V každém shromáždění jsou duše, na nichž Duch Boží působí; pomozte jim pochopit, co je pravda, rozlamujte jim chleba života, veďte jejich pozornost na hlavní otázky. *Ev 188.2*

Mluví-li se blud, mnozí přisvědčují bludu dříve, než-li Slovu Božímu. Váš hlas ať zastupuje pravdu. Mluvte o věcech, které mohou býti ovčím stáda Božího zelenou pastvou; neved'te je na pusté cesty, kde nejsou blíže živému prameni, dříve, než vás poslechnou. Přineste pravdu, jak je v Ježíši, učíte jasné požadavky zákona a evangelia. Představte Krista, cestu, pravdu a život a vyprávějte o Jeho moci, zachránit všechny, kteří k Němu přijdou. Kníže našeho spasení prosí za svůj lid, nikoli jako prosebník, aby vzbudil soucit Otcův, nýbrž jako Vítěz, který uplatňuje vymoženost svého vítězství. Může spasit všechny, kteří skrze Něho přijdou k Bohu. Tuto skutečnost jim učíte zcela jasnou. *Ev 189.1*

Nebudou-li kazatelé bedliví, skryjí pravdu pod lidskou ozdobu. Necht' se žádný kazatel domnívá, že bude moci obrátit duše krásným kázáním. Kdo vyučuje druhé, musí prosit Boha o Jeho Ducha, o sílu, a představit Krista jako jedinou naději hříšníka. Řečnická výzdoba, příjemná vyprávění, nebo nevhodné anekdoty, nepřesvědčí hříšníka. Lidé naslouchají takovým slovům jako písničky. Avšak poselství, které musí hříšník slyšet, je: „*Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v Něho nezhynul, ale měl život věčný.*“ – GW 154, 155 *Ev 189.2*

Vyvýšit lásku Kristovu – Kristova láska má vyplnit každé kázání proto, aby prolomila bariéru predsudků a zatvrzelostí. Řekněte lidem, jak je Ježíš velmi miluje a jaké dal důkazy své lásky. Která láska se může vyrovnat té, kterou ukázal Bůh člověku, když vydal na smrt svého Syna. Když je srdce naplněno láskou Ježíše, můžeme pravdu představit lidem a ona ovlivní srdce. – Letter 48, 1886 *Ev 189.3*

Kříž základem každého kázání – Kristova oběť k očistění našich hříchů a ke smíření je velkou pravdou, na níž závisí všechny ostatní pravdy. Abychom ji správně rozuměli a byli jí hodni, musí být každá pravda Slova Božího od první knihy Mojžíšovy až do Zjevení řádně studována ve

světlo, které září z Golgoty. Předvádím vám vznešený, velkolepý pomník milosti, znovuzrození, spasení a vykoupení – na kříži vyvýšeného Syna Božího. To má být základem každého kázání našich kazatelů. GW 315 *Ev 190.1*

Kristus a jeho spravedlnost – Kristus a Jeho spravedlnost – naše směrnice, jistota života naší víry. – RH Aug. 31, 1905 *Ev 190.2*

Poselství třetího anděla v pravdě – Někteří se mě v dopise ptali, jestli je poselství ospravedlnění skrze víru poselstvím třetího anděla. Odpověděla jsem, „Ano, to je poselství třetího anděla.“ – RH April 1, 1890 *Ev 190.3*

Představuje ukřižování Spasitele – Toto poselství mělo co nejdůrazněji hlásat světu vyvýšeného Spasitele, oběť za hříchy celého světa. Představovalo ospravedlnění skrze víru v bezpečí; vybízelo lid ku přijetí všech příkázání Božích. Mnoho jich ztratilo pohled na Ježíše. Měli mít upřený zrak na Jeho nezměnitelnou lásku k lidské rodině. Všechna moc je dána do Jeho rukou, aby mohl rozdělovat bohaté dary lidem a propůjčovat neocenitelný dar své vlastní spravedlnosti bezmocným lidským nástrojům. Toto je poselství, které Bůh přikázal nést světu. Je to poselství třetího anděla, které má být hlášáno mocným hlasem a doprovázeno vylitím Jeho Ducha ve velkém měřítku. *Ev 190.4*

Vyvýšený Spasitel se má zjevit ve svém účinném díle jako zabitý Beránek, sedící na trůně, aby uděloval nedocenitelná požehnání smlouvy, v jejíž prospěch zemřel, aby tak zaplatil za každou duši věřící v Něho. Jan nemohl vyjádřit tuto lásku slovy; je příliš hluboká, příliš široká; vyzývá lidstvo, aby vzhlíželo k ní. Kristus oroduje za svou církev v nebeských dvorcích, prosí za ty, za které zaplatil výkupní cenu svou krví. Století a ani celé věky nemohou nikdy zmenšit účinnost této smírné oběti. Poselství evangelia a jeho milosti mělo být neseno církví v jasných a zřetelných liniích, aby svět nemohl již říkat, že adventisté sedmého dne sice hlásají zákon, ale neučí Krista a nevěří v Něho. *Ev 191.1*

Účinnost krve Kristovy měla být lidu představena s Boží živostí a mocí, aby se jejich víra mohla uchopit jejich zásluh. ... *Ev 191.2*

Po léta vzhlížela církev k člověku a očekávala mnoho od člověka, ale nevzhlížela k Ježíši, ve kterém jsou soustředěny naše naděje na život věčný. Proto dal Pán Ježíš svým služebníkům svědectví představující víru tak, jak je v Ježíši, a to je poselství třetího anděla v jasných, zřetelných slovech. – TM 91-93 *Ev 191.3*

Kristus a pokání – Když se správně zvěstuje poselství třetího anděla, doprovází je veliká moc a vyvěrá trvanlivý vliv. Poselství musí doprovázet Boží moc, jinak nic nevykonáte. ... *Ev 191.4*

Pokání, tělesná muka, stále vyznávání hříchů bez upřímného pokání, pusty, svátky a zevní zbožnost, které nedoprovází opravdové posvěcení, to vše nemá žádnou cenu. Oběť Kristova stačí. Kristus přinesl Bohu skutečně úplnou oběť. Lidská úsilí, vykonání bez zásluh Kristových, jsou bezcenná. ... *Ev 192.1*

Plán spásy nelze pochopit tím způsobem, že za jeho pomoci je člověku udělena moc, aby jeho lidské snahy byly ověřené úspěchem. ... *Ev 192.2*

Bez procesu přeformování a obnovy, který může vykonat pouze Boží moc, prvotní sklony ke hříchu zůstanou v srdci ve své celé nepřemožené síle. Budou konat nové řetězy, aby zotročily člověka, a ty nikdy nezlomí žádná moc člověka. – RH Aug. 19, 1890 *Ev 192.3*

Současné poselství pravdy – Děkujeme Pánu celým srdcem za to, že nám dal drahocenné světlo, které máme nést lidem. Radujme se, že naším vlastnictvím je poselství pro přítomnou dobu, přítomná pravda. Zvěst o tom, že Ježíš je naše spravedlnost a osvobození mnoha duší. Bůh hovoří, svému lidu: „Jděte vpřed!“ – RH July 23, 1889 *Ev 192.4*

Poselství pro sbory a nové terény práce – Služebníci Boží musejí, jak ve sboru, tak i v nových polích představit Krista v Jeho plnosti, aby posluchači dospěli k rozumné víře. Lidé musí být vyučeni, že Kristus je jejich záchranou a spravedlností. Je to satanův promyšlený plán, aby zadržel lidi od víry, že Kristus je jejich jedinou nadějí; neboť Spasitelova krev, očišťující ode všech hříchů, působí mocně pouze pro ty, kteří věří v Jeho zásluhy a odvolávají se na ně před Otcem tak, jak to činil Abel při své oběti. – GW 162 *Ev 192.5*

Někteří poslouchají poslední kázání – Bůh chce mysl od logického přesvědčení vésti k vnitřnímu, vyššímu a slavnějšímu. Často lidské závěry zhasly to světlo, kterým Bůh chtěl v jasných

paprsčích svítit lidem, aby je přesvědčil, že Pán přírody je důstojný, aby přijal chválu a čest, poně-
vadž je Stvořitelem všech věcí. *Ev 193.1*

Někteří kazatelé se dopouštějí chyby, že své kázání napíší zcela dokazující. Jsou posluchači, kteří slyší pravdy a jsou ovlivněni přednesenými důkazy; je-li jim potom přinesen Kristus jako Spa-
sitel světa, může zaseté símě vzejít a přinést plody ke cti Boží. Avšak, jak často je zanedbáno,
ukázat na kříž na Golgotě. Někteří mohou naslouchat kázání naposledy a nevyužitá, zlatá příležitost
je provždy ztracena. Byl-li by však zvěstován v učení pravdy Kristus a Jeho láska, mohli by být pro
Něho získáni. – GW 157, 158 *Ev 193.2*

Kázání o proroctvích upozorňují

Pozorujte proroctví – Kristovi následovníci mají obracet pozornost světa na rychle se plnící
proroctví Božího Slova. – Manuscript 38, 1905 *Ev 193.3*

Proroctví dává odpověď na otázku lidské mysli – Proroctví, která Pán dal ve svém slově,
nám praví, kde jsme a co můžeme očekávat v budoucnu. Všecko, co předpovědělo proroctví, je za-
psáno v knihách a s určitostí můžeme počítat, že co se dosud nesplnilo, splní se podle pořadí. *Ev 193.4*

Znamení času nám nyní oznamují, že stojíme na prahu velikých a slavných událostí. V našem
světě je vše v pohybu. Před našimi zraky se splní proroctví Spasitelovo. Události, které předcházejí
jeho příchodu. „*Budete slyšeti zajisté boje a pověsti bojů. ... Nebo povstane národ proti národu,
budou hladové a morové a zemětřesení po místech.*“ (Mt 24,6.7) *Ev 194.1*

Nynější doba je neobyčejně vážná pro všechny žijící. Vladaři i státníci, mužové, kteří zaujímají
vysoká postavení, mužové mocní a vážně myslící, i ženy všech tříd, upřeli svou pozornost na to, co
se děje kolem nás. Bedlivě se sledují mezi národy. Sledují napětí ve všech směrech a poznávají, že
se má stát něco velikého a rozhodujícího, že svět je na prahu ohromné krize. *Ev 194.2*

Bible a jenom Bible nám dává správný výklad o těchto věcech. V ní jsou zjeveny poslední ve-
liké události, které již předem vrhají své stíny; zvuky jejich přiblížení způsobují, že se země třese a
srdce lidská jsou naplněna strachem. – PK 536, 537 *Ev 194.3*

Ať vydá trouba jasný a zřetelný zvuk – Jest mnoho lidí, kteří nerozumějí proroctvím, která
jsou pro naši dobu. Je to povinností strážců, tak jako lidu obecného, aby dali troubě jasný hlas.
Buďte horliví a hlasitě volejte, neotálejte, pozvedněte hlasu jako trouby a „*oznamte mému lidu
převrácenost jejich, a domu Jákobovu hříchy jejich*“ (Iz 58,1). – Letter 1, 1875 *Ev 194.4*

Soustřeďte se kolem jasných pravd Božího slova – Nebezpečí posledních dnů visí nad na-
šími hlavami a my musíme ve své práci varovat lid před nebezpečím, ve kterém se nalézá. Nedo-
pusť, aby slavnostní události odhalené v proroctvích zůstaly nepovšimnuty. Kdyby byl náš lid jen
napůl probuzen, kdyby si uvědomil blízkost událostí, vyličených ve Zjevení, došlo by k velké ná-
pravě v našich sborech a mnohem více duší by uvěřilo poselství. *Ev 195.1*

Nesmíme ztrácet čas; Bůh nás vyzývá, abychom bděli. Podporuj nové principy a vyjádři ostrou
pravdu. Bude to jako meč na obě strany broušený. Ale nebuď příliš ochoten polemizovat. Nastane
čas, kdy budeme muset stát tiše a vidět spasení Boží. Nech mluvit Daniele, nech mluvit Zjevení a
řekni, co je pravda. Ale ať jsi v jakémkoli stadiu, vyvyšuj Ježíše jako střed veškeré naděje, „*kořen a
rod Davidův, a hvězda jasná a jitřní*“ (Zj 22,16). – TM 118 *Ev 195.2*

Způsobem živým a plným důrazu – Nevyučujte suchým způsobem a nesoustředěně tak, jak
se to v mnoha případech dělo. Pravdy Božího Slova je třeba zvěstovat živě, aby vyvolaly mocný
dojem. ... *Ev 195.3*

Lidé potřebují osvětlit knihu Zjevení. Mnozí učili, že kniha Zjevení je knihou zapečetěnou, ale
ona jest zapečetěnou pouze pro ty, kteří zavrhlí světlo a pravdu. Pravda obsažená v této knize musí
být zvěstována, aby lidé měli příležitost se připravit na události, které brzy nastanou. Poselství třetí-
ho anděla je třeba představit jako jedinou naději záchrany pro hynoucí svět. – Letter 87, 1896 *Ev 195.4*

Tři důležitá poselství – Nejvýznamnějším tématem jest poselství třetího anděla, které uzavírá
obsah poselství anděla prvního a druhého. Všichni lidé by měli pochopit pravdy obsažené v těchto
poselstvích a uvádět je v praktickém denním životě, jelikož to má veliký význam pro spasení
člověka. Budeme muset horlivě a v duchu modliteb studovat obsah těch poselství, abychom po-

chopili v nich obsažené vznešené pravdy. Naše moc a schopnost učení se a chápání bude nejvyšším a krajním způsobem vyzkoušena. – Letter 97, 1902 *Ev 196.1*

Proroctví podstatou naší víry – Kazatel by měl přepevně prorocké slovo přednášet jako základ víry adventistů s. d. Proroctví Danielovo a Zjevení by měli být pečlivě studovány ve spojení se slovy: „*Aj, Beránek Boží, který snímá hříchy světa.*“ *Ev 196.2*

Dvacátá čtvrtá kapitola evangelia Matouše, mně byla opětne uvedena jako něco, čemu musí být věnována veškerá pozornost; žijeme nyní v čase naplnění této kapitoly. Kazatel a učitel musí toto proroctví vysvětlit těm, které vyučuje. Měli by ze svých přednášek vynechat méně důležité věci a přednáseti ty pravdy, které rozhodnou o osudu duší. – GW 148 *Ev 196.3*

Pravdy, které zajímají všechny žijící – Dnes máme zvěstovat světu veliké a vznešené pravdy Zjevení. Tyto pravdy musejí být vsunuty do základních zásad Boží církve. Nad těmi, kteří obracejí pozornost na tato učení a podle nich se řídí, je vysloveno požehnání. Zaslíbení požehnání je dáno proto, aby se povzbudili ke studiu knihy Zjevení. V žádných okolnostech se nesmíme nechat znechutit ke čtení této knihy, jakoby se nacházela mystická symbolika v ní. Kristus nám může dát správné pochopení. ... *Ev 196.4*

Je třeba úžeji, důstojněji a s větší pozorností studovat knihu Zjevení. Je třeba s větší horlivostí zvěstovat pravdy v ní obsažené, pravdy, které se týkají všech žijících v našich dnech konce. – Manuscript 105, 1902 *Ev 197.1*

Poselství pro celý svět – Vidění, která dal Kristus Janovi, představující Boží přikázání a víru Ježíšovu, musí být hlášáno s konečnou platností všem národům, všemu lidu a každému jazyku. Církve představované Babylonem, jsou představovány jako padlé ve svém duchovním stavu, aby se staly pronásledující mocí těch, kteří zachovávají přikázání Boží a mají svědectví Ježíše Krista. Janovi je ukázána tato pronásledující moc jako mající rohy podobné Beránkovým, ale mluvící jako drak. – TM 117 *Ev 197.2*

Odpovědi shromážděných – Shromáždění zorganizována bratrem ____ byla velmi navštěvována. Lidé poslouchali jeho slova s velkým zájmem a tento zájem trval až do konce. S Biblí v ruce vedl bratr posluchače všemi proroctvími, která jsou v knize Daniele a knize Zjevení a podložil všechny své argumenty Božím Slovem. Jeho vlastních slov bylo málo. Pokračoval tak, aby se Svaté Písmo samo vykládalo lidem. Po vysvětlení pravdy chtěl, aby posluchači vyjádřili svá mínění. Teď řekl – Ti, kteří poznali pravdu, o níž hovořím, prosím, ať zvednou ruce vzhůru. Jako odpověď se vzneslo mnoho rukou. Mohu vám ten zájem představit jen v slabém rysu, co vykonalo jeho dílo. – Letter 400, 1906 *Ev 197.3*

Současný postup vůči pravdám prorockým – Tak jako za starodávna byla zřetelnému Slovu Božímu postavena otázka: „Zdali kdo z knížat uvěřil Jemu anebo z Farizeů?“, protože shledali, že ta úloha byla těžká, aby vyvrátili důkazy vyňaté z prorockého údobí, radili mnozí, aby se odvrátili od studia proroctví a učili, že prorocké knihy jsou zapečetěny a že jim nemůže být pochopeno. Veškeré množství, důvěřující slepě pastýřům, se zdráhalo poslouchat výstrahu a jiní, ačkoliv přesvědčeni o pravdě, neodvažovali se ji vyznat, „aby nebyli dáni do kladby“. Poselství seslané od Boha ke zkoušení a tříbení církve, zjevilo jistě, jak veliký počet byl těch, kteří svoje srdce připoutali k věcem tohoto světa místo ke Kristu. Svazky, které je poutaly k této zemi, byly silnější než-li ty, které je táhly k nebesům. Rozhodli se, že uposlechnou hlasu světské moudrosti, a odvrátili se od poselství, jež zpytovalo srdce. GC 380 *Ev 198.1*

Seznámení s každým podrobným prorockým dějem – Mladí lidé, kteří si přejí vstoupit do kazatelského, nebo to již učinili, by měli být seznámeni s každým řetězem prorockých dějin. – GW 98 *Ev 198.2*

Rostoucí prorocké světlo – Stále větší světlo osvětluje vznešené prorocké pravdy. Tyto pravdy užíme v celé svěžesti a lesku, protože sláva paprsků Slunce Spravedlnosti je důkladně osvětluje. *Ev 198.3*

Věříte tomu, že se blížíme krizi, že žijeme v posledních, závěrečných událostech dějin tohoto světa? Probudíme se a vstoupíme do práce, kterou vyžaduje naše doba, anebo budeme tak čekat, až věci, o kterých jsem vám mluvila přijdou a spadnou na nás? – Manuscript 18 1888 *Ev 198.4*

Proroctví se stala jasná – Bůh chce, abychom pochopili jednání Prozřetelnosti v naší době. Nelze vést dlouhé diskuse, ani představovat nové prorocké teorie, které nám Bůh jasně srozumitelně

objasnil. Nynější celá a veliká práce, od níž se nesmí odvrátit mysl, spoléhá na úvahách, jak můžeme obstát před tváří Boží. Stojí vaše nohy na skále věku? Ukryli jsme se v našem jediném ochranném místě. Přichází bouře ve své nezkrocené zuřivosti. Jste na to připraveni? Jste zajedno s Kristem tak, jak On je jedno se svým Otcem? Spolupracujete s Ním? – Manuscript 32a, 1896 *Ev 199.1*

Učte o Kristu – Apoštol kladé každému z kazatelů slavnostní závazek. Zapřisáhá je před obličejem Božím i Pána Ježíše Krista, který bude soudit živé a mrtvé, aby zvěstovali Slovo a nepředkládali se zaslíbením stále tatáž prorocství. Aby zvěstovali nejvznešenější a nejdůležitější pravdy, jaké nám byly svěřeny, jmenovitě nauky, jaké nám dal sám Ježíš. – Manuscript 13, 1888 *Ev 199.2*

Míra a rozvážnost

Hutný pokrm není pro nemluvnata – Zvěstujte pravdu, která jest v Kristu. Verš za veršem, přikázání za přikázáním, trochu odtud trochu odjinud. Mluvte o lásce Kristově jasnými a srozumitelnými slovy. Biblické pravdy předkládáme v duchu mírnosti a lásky Kristovy, budou mít úspěšný vliv na srdcích mnohých. *Ev 199.3*

Mnozí lidé hladovějí z nedostatku chleba života. Volají: Dejte chleba a ne kamení. Já chci chleba. Nakrmte ty hladovějící a hynoucí. Ať naši kazatelé jsou pozorní na to, že silný pokrm není vhodný pro nemluvnata, která neznají počáteční zásady pravdy, ve které my věříme. V každé době měl Pán zvláštní poselství pro lidi žijící v dané době. Máme mnoho věcí k předkládání, ale můžeme být přinuceni k pozdržení se na určitou dobu hlásat některá poselství, poněvadž lidé ještě nejsou připraveni na jejich přijetí. – RH Oct. 14, 1902 *Ev 200.1*

Připravit půdu před setbou – Pracujete-li v nových polích, nepovažujte za svoji povinnost, abyste posluchačům ihned řekli: Jsme adventisté sedmého dne, věříme, že sedmý den je sobota; nevěříme v nesmrtelnost duše. Tím jsou často zřízeny odstrašující závory mezi vámi a těmi, které si přejete získati. Mluvte k nim, jak se naskytuje příležitost o vyučovacích bodech, v nichž se můžete sjednotit. Zdůrazněte nutnost praktické zbožnosti. Dejte jim důkazy, že jste křesťany, přejete si pokoj a milujete jejich duše. Nechtěť spatří, že jednáte svědomitě. Tímto způsobem získáte jejich důvěru a potom se naskytne již čas pro učební články. Získejte srdce, připravte půdu a potom rozsívajte símě tím, že v lásce přednesete pravdu, jak je v Kristu Ježíši. – GW 119, 120 *Ev 200.2*

Vystříhejte se, aby posluchači nezacpávali uši – Poslední noci jsem měla sen. Zdálo se mi, že se nacházím spolu s bratřími ve shromáždění a poslouchám Jediného, který kázal jako pověřený k mluvení. Hle co pravil: „Do shromáždění přijde mnoho duší, které nevědí nic o pravdách, které mají být zde předloženy. Tito poslouchající lidé budou mít zájem, poněvadž je přitáhne Kristus. Svědomí jim řekne, že co slyší, je pravda, jelikož základem je Bible. Je třeba být v jednání s těmito dušemi opatrný.“ *Ev 200.3*

V počátcích vaší práce, nepředkládejte zásady naší víry, které jsou pro lidi něčím zcela novým a co by lidé nechtěli poslouchat. O těchto pravdách hovořte, až budou posluchači schopni je pochopit a ocenit. I když se jim budou zdávat divné a cizí, přesto je mnozí přijmou s radostí jako nové světlo pocházející z Božího Slova. Kdyby ale pravda byla představena v takové míře, že by ji lidé nebyli v stavu přijmout, mnohý z nich odejde a nikdy se už nevrátí. A co víc, mluvili by špatně o pravdě. – GCB Feb. 25, 1895 *Ev 201.1*

Trochu odtud, trochu odjinud – Ti, kteří byli vychováni v pravdě, podle jejího učení a obdrželi příklad od jiných, měli by mít porozumění pro ty, kteří neznají Písmo svaté s výjimkou toho, co jim vysvětlili kazatelé nebo členové sboru, a kteří místo Biblických pravd znali pouze tradice a jiné nebiblické pravdy pokládají za biblické. Tito lidé, když slyší pravdu, jsou udiveni, když je pro ně novým zjevením. Nemohou zřejmě ihned pochopit celou pravdu, když v začátcích je pro ně ohromující a cele se nepodobá tomu, co slyšeli od svých duchovních. Tito lidé byli náchylní věřit tomu, co jim bylo mluveno, že adventisté jsou kacíři a nevěří Bibli. Představte jim pravdu verš za veršem, naučení za neučením, trochu odtud a trochu odjinud. – Undated Manuscript 79 *Ev 201.2*

Držet se jednoho bodu – Učitelé Božího Slova se nesmějí nikdy vzdalovat v žádném bodě od Boží rady, aby si lidé byli vědomi svých povinností a špatně nechápali to, co pro ně platí jako Boží vůle a co špatně pochopeno by způsobilo pád a zavržení. Učitel pravdy by měl být věrný ve zvěstování a při kázání nehovořit o mnohých věcech, které nejsou schopni posluchači pochopit, je-

likoť to jsou pro ně věci nové a těžké k pochopení. Vyberte si jedno téma a na toto mluvte otevřeně. Mluvte pomalu a zřetelně. Mluvte tak, aby se lidé dověděli a pochopili, jaké je spojení jednoho bodu s jinými pravdami o životní důležitosti. ... Těžko se vytvoří předsudky v srdcích lidí, kteří hledají pravdu skrytého pokladu, když řečník se skryje v Kristu a ukáže posluchačům Krista a ne sebe. – Manuscript 39, 1895 *Ev 201.3*

Zvěstujte pravdy potvrzené – Nerozvádějte negativní body otázek, když vyvstávají, ale soustřeďte své myšlenky na pravdy potvrzené a snažte se jim porozumět ze studií, horlivé modlitby a posvěceného srdce. Ať jsou vaše lampy připravené a ať svítí jasně, aby lidé viděli vaše dobré skutky, velebili Otce, který je v nebesích. *Ev 202.1*

Veliký učitel drží ve své ruce celý svazek pravd, ale neodkrývá je svým učedníkům úplně. Ukázal jim pouze ty otázky, které mají zásadní význam na jejich stezce, vedoucí k nebesům. Je mnoho věcí, o nichž nám Jeho moudrost velí mlčet. Tak, jak Kristus zastínil mnohé věci před svými prvními učedníky, věda, že by je bylo pro ně nemožné pochopit, taktéž i dnes mnohé ze svých věcí zastírá před našimi zraky, poněvadž zná omezenou schopnost našeho pochopení. – RH April 23, 1908 *Ev 202.2*

Vyučujme moudře pravdě

Symboly a přísloví Kristova – Měli bychom se snažit úžeji následovat Krista, velikého pastýře, učice se tomu, jak On pracoval s nevelikou skupinou Svých učedníků, bádaje spolu s nimi i celým lidem písma Starého Zákona. Jeho aktivní služba nesestávala pouze z kázání, ale záležela ve výchově lidí. Když Kristus procházel vesnicemi a osadami, navazoval kontakty s lidmi. Když s nimi býval v jejich domech, učil a naplňoval jejich potřeby. A zástup, který šel za Ním, rostl a když přišel na příhodné místo, promlouval k nim a tak jim zpřístupňoval a zjednodušoval své učení, použitím přísloví a symbolů. – Letter 192, 1906 *Ev 203.1*

Je třeba použít obrazů a výkresů – Mnoho studia jste obětovali na prohloubení problémů, jak učinit pravdu zajímavou. Obrazy a výkresy, které používáte, odpovídají tomu cíli a souhlasí s vykonávanou prací. Je to názorný způsob vyučování. Propracování takových ilustrací vyžadovalo velikého vypětí myšlení. Mají však veliký význam při pochopení a pojetí pravdy, kterou hlásáme lidem. Bůh skrze tyto ilustrace vyvolává odezvu v myšlení. Byly mi dány zřetelné a jedinečné pokyny, aby při předkládání pravdy byly používány ilustrace a výkresy. Ilustrace musejí vyvolat mocnější pocity, když hovoříme o důležitosti poselství. – Letter 51, 1902 *Ev 203.2*

Výklady proroctví a použití prostých a laciných nákresů – Nákrasy a ilustrace jsou nejopravdovějšími při vysvětlování proroctví, která se vztahují na minulost, přítomnost i budoucnost. Použitím a ilustrací činíme to prostě a méně nákladně. Pravda se má předkládat prostým způsobem. V žádném případě nesmíme pořádat divadelní vystoupení, jak to bývá všeobecně pořádáno ve světě. – Manuscript 42, 1905 *Ev 203.3*

Opravdové použití správných prostředků – Bratr S se nyní ujal evangelizace v Oakland. ... Postavil svůj stan v dobrém místě a zajistil si dobrou frekvenci, lepší než očekávali. *Ev 204.1*

Bratr S jest inteligentním evangelistou. Dovede mluvit prostě jak dítě. Nikdy nepoužívá ve svých přednáškách nic nevhodného. Zvěstuje kázání bezprostředně na základě Slova, jemuž dovolí, aby samo promlouvalo k lidem všech tříd. Slova ze Starého i Nového Zákona jsou jeho mocnými argumenty. Nehovoří vyhledávanými slovy, aby ukázal lidem své vědění, ale snaží se aby Slovo Boží promlouvalo k lidem přímo jasným a zřetelným způsobem. Když kdokoli tenkrát zavrhuje poselství, zavrhuje Boží Slovo. *Ev 204.2*

Bratr S zvěstuje především proroctví obsažená v knize Daniel a Zjevení. V přednášce ukazuje šelmu, o níž mluví tyto knihy. Jsou vypracované z lepenky a v době kázání je pomocí zručné manipulace ukazuje shromáždění ve správném čase. Tím způsobem udržuje zájem o pravdu. Díky tomu způsobu stovky lidí chápou mnohem lépe pravdu, a mnozí se obrátí. – Letter 326, 1906 *Ev 204.3*

Zdravá pedagogická zásada – Způsob, jak pracuje bratr S, mně připomíná práci v letech 1842-1844. Bratr S používá Bible a jen Bible, aby dokázal pravdu pomocí důkazů, obsažených v té knize, podtrhuje zřetelně: „*Tak praví Hospodin.*“ Jestli se někdo protiví Jeho slovům, stává se jasným, že se ne s ním, ale s Bohem pře. *Ev 204.4*

Používá zhotovená, jakoby živá zvířata a symboly knihy Daniele a Zjevení a ve správném čase je ukazuje posluchačům aby ilustroval přednášené přednášky. Z jeho úst nevychází ani jediné nevhodné a nepotřebné slovo. Mluví prostým přesvědčujícím a slavnostním způsobem. Mnoho jeho posluchačů předtím neslyšeli přednášky tak slavnostního rázu. Žádný z posluchačů neposlouchá lehkovážně, ale jsou dotčeni vážností a strachem. – Letter 350, 1906 *Ev 205.1*

Symboly přitahují katolíky – Bratr S svými přednáškami vyvolává veliký zájem. Přicházejí lidé všech tříd, aby jej poslouchali a viděli šelmy živě zhotovené a popsané v knize Zjevení. Jeho přednášky přichází poslouchat velký počet katolíků. – Letter 352, 1906 *Ev 205.2*

Metody, které lze použít v poslední fázi práce – Líbí se mi způsoby, jimiž bratr S předkládá téma. Po dobu své přednášky zručně a taktně používá správné ilustrace, která mocně působí. Tyto způsoby budou používány ve větším měřítku v konečné fázi vaší práce. – Manuscript 105, 1906 *Ev 205.3*

Mladí lidé se učí, jak používat ilustrace při hlásání pravdy – Bůh spolupracoval s bratrem S a vyučoval ho, jak má zvěstovat lidem poselství poslední výstrahy. Způsob jeho zvěstování, že slova Bible potvrzují to, je pravda pro přítomnou dobu a způsob symbolů představených ve Zjevení a v knize Daniele, potvrdily skutečnost. Ať se mladí lidé dovědí, co je pravda a jak ji třeba předkládat. Žijeme ve dnech velikého konfliktu a jediné pravda nás ochrání bezpečně v době soužení. Je třeba připravit bratru S cestu ku zvěstování poselství a naši mladí lidé by měli přicházet na jeho shromáždění. – Letter 349, 1906 *Ev 205.4*

Pracovníci jako původci nástrojů – Necht' pracovníci na Božím díle projeví taktnost a talent a vytvářejí nástroje, pomocí kterých se přenáší světlo těm, kdož jsou blízko i daleko. Ztratilo se dost času, zlatá příležitost byla promarněna, protože lidé postrádali jasný duchovní pohled a nebyli dost moudří aby plánovali a vytvářeli prostředky a metody, pomocí kterých by se mohli zabývat činnostmi nepřátel, dokud se tito neuchopí moci. – RH March 24, 1896 *Ev 206.1*

Vyučovat plánovitě, nebavit – Používáním map, symbolů a pomůcek různého druhu, mohou kazatelé vyložit jasně pravdu a srozumitelně. Toto je pomoc a souhlasí to s Božím Slovem. Když však pracovník své úsilí učiní tak nákladným, že jiní jsou neschopni opatřit z pokladny dostatečné prostředky na vydržení tohoto úsilí, pak nepracuje podle Božího plánu. *Ev 206.2*

Dílo ve velikých městech má být konáno podle Kristova řádu a ne podle divadelních představení. Teatrálnost neoslaví Boha, nýbrž pravda, zvěstována v lásce Kristově. – 9T 142 *Ev 206.3*

Historky, anekdoty, žerty a posměšky

(Viz též „Vyhybat se vtipům a žertování“, str. 641-644)

Reprezentant Krista – Kazatel Evangelia, spolupracující denně s Bohem, učící se ve škole Kristově. ... Žádná lehkomyšlná a žertovná slova nebudou vycházet z jeho úst, jelikož je představitelem Krista, nesoucím Boží poselství hynoucím duším. Všechny žerty, vtipy, posměšky a lehkomyšlnost učedníku nesoucímu kříž Krista nesluší. Na něm spočívá břímě odpovědnosti za hynoucí duše. Jeho srdce jest stále pohříženo v modlitbě k Bohu, prosíc o dar milosti, aby se mohl stát věrným šafářem Božím. On se modlí, aby jej Bůh zachoval v čistotě a svatosti, aby nepodlehł pokušení. *Ev 206.4*

Kazatel dbá na příkaz: „Nebo jako Ten, který vás povolal, svatý jest, tak i vy svatí buďte ve všech obcováních, neboť psáno jest: Svatí buďte, nebo Já svatý jsem. Stojte blízko svého Mistra přejímá slova, která má mluvit lidem. Pomáhá, jak Kristus pomáhal, miluje, jak Kristus miloval a pracuje, jako Kristus pracoval, činí mnoho dobrého. Bojuje všemi silami o sebezdokonalení, aby učení a osobním příkladem mohl jiné přimět ke šlechetnému, čistému a vznešenému životu. – RH Jan. 21, 1902 *Ev 207.1*

Zanechte dobrý dojem – Úlohou kazatele není kázat lidské názory, vyprávět anekdoty, provádět představení, podívané nebo vystavování sebe na obdiv. V přítomnosti Boží a Pána Ježíše Krista mají zvěstovat Slovo Boží. Nezlehčujte kazatelskou práci, ale zvěstujte Slovo takovým způsobem, aby na posluchače působilo slavnostně, vznešeně a důležitě. – RH Sep. 28, 1897 *Ev 207.2*

Působte na cizí povahu silou pravdy – Boží vůle je, aby všechny části pobožnosti byly vedeny označeným pořádkem a přístupným způsobem. Vznešená povaha pravdy a její moc, očišťující

srdce, by měly působit a zanechat vliv na cizí lidi, kteří se tu příležitostně nacházejí a též na ty, kteří přicházejí systematicky. *Ev 207.3*

Ve své prozřetelnosti působí Bůh na lidi a naklání je k tomu, aby navštěvovali naše shromáždění a byli účastni na našich církevních pobožnostech. Někteří přicházejí ze zvědavosti, jiní aby nás kritizovali, nebo se posmívali. Často tito lidé se přesvědčí o hříších. Slovo vyslovené v duchu lásky působí na ně hlubokým dojmem. Tak by se mělo shromáždění pečlivě vést. Vyslovená slova by měla být autoritativní, aby svatý Duch mohl zanechat vliv na mysli posluchačů. Řečník, který je pod vlivem Ducha Božího, dbá o posvěcenou důstojnost a jeho slova se stávají vůní života k životu. Nepoužívejte ve vašich přednáškách žádná nevhodná slova. Ilustrace nebo anekdoty. Ať vyslovená slova slouží ke vzdělání srdcí posluchačů. – Letter 19, 1901 *Ev 207.4*

Ilustrace, které používal Kristus – Svá poselství milosti podával Ježíš vždy tak, aby jim jeho posluchači porozuměli. „*Uměl příhodně ustálemu mluvit slova*“ (Iz 50,4) neboť milost vycházela z jeho úst, aby mohl co nejpoutavěji sdělovat lidem poklady. Uměl najít přístup i k těm, kteří trpěli předsudky a dovedl je překvapit příklady, jež upoutaly jejich pozornost. *Ev 208.1*

Dovedl získávat lidská srdce svými obrazy. Pro své obrazy používal Ježíš věci denního života, a ačkoli šlo o věci prosté, vždy v nich byl podivuhodně hluboký význam. Ptáci v povětří, květiny na poli, obilní sémě, pastýř a ovce – to byly předměty, jichž Kristus používal k znázornění nesmrtelné pravdy; a kdykoli pak jeho posluchači zahlédli tyto věci v přírodě, vzpomněli si na Kristova slova. Příklady, jichž Kristus použil, připomínaly tak stále jeho učení. – DA 254 *Ev 208.2*

Snížení ceny poselství – Nechceme ztratit ze zraku zvláštní svatost, která spočívá v hlásání Slova Božího a zásad víry lidem. Práce kazatele závisí na tom, aby zvěstoval lidem slavnostní pravdy. Někteří kazatelé mají zvyk ve svých proslovech používat žerty, kterými pobaví posluchače, a tím zardousí v jejich myšleních svatost Božího slova, které jim zvěstují. Ať vědí tito kazatelé, že nepodávají lidem Boží Slovo. Používání přílišného množství ilustrací není prospěšné, spíše snižuje svatost a důstojnost, které mají být ovocem správného zvěstování Božího slova lidem. – RH Feb. 22, 1887 *Ev 208.3*

Laciný pokrm – Existují mužové, kteří stojí na kazatelně a prohlašují, že pasou stáde a zatím ovečky hladoví po chlebě života. Mají rozvláčné úvahy, protahované vyprávěním zábavných příběhů, které srdce posluchačů nenaplní Duchem svatým. Někteří snad mohou cítit pohnutí, mohou prolít i několik slz, ale jejich srdce není zlomeno. Pán Ježíš je přítomen, když předkládají to, co se nazývá kázáním, ale taková slova přesto postrádají rosu a déšť z nebes. Podávali jasný důkaz, že olivy popisované u Zachariáše (viz 4. kapitolu) jim nesloužily, aby opět oni mohli sloužit druhým. Když se olivky vyprazdňují zlatými trubicemi, vylévá se zlatý olej do zlatých nádob, aby dále tekla do lamp – církví. To je dílo každého pravého Bohu oddaného živého služebníka. Pán Bůh nebeský nemůže schvalovat mnohé, co je hlášáno z kazatelen takovými, kteří Pán Bůh nebeský nemůže schvalovat mnohé, co je hlášáno z kazatelen takovými, kteří předstírají, že mluví Slovo Páně. Nevrtiskují v paměť myšlenky, které by byly naslouchajícím k požehnání. Lidu se tak předkládá laciný, velmi laciný pokrm. – TM 336, 337 *Ev 209.1*

Cizí oheň – Cílem vaší kazatelské práce není pobavení lidí, také ne předávání informací ani nabádání k rozvážnosti. Zvěstování slova má apelovat na rozum, zvětšovat známost a mimo to učit ještě něco více. Srdce kazatele si musí získat srdce posluchačů. Někteří kazatelé mají jistý styl zvěstování kázání, které nezanechává správný vliv. ... *Ev 209.2*

Kazatel používá cizí oheň, když používá ve svých kázáních historek. Potkáváte se s lidmi různých tříd a různého vzdělání a když jim kázáte Slovo Boží, projeďte horlivost, úctu a posvátnost. Necht' nikdo neodchází pod dojmem, že jste prázdnými a povrchními řečníky. Odstraňte ze svých kázání malicherné povídky. Zvěstujte Boží Slovo. Mnohem více oveček byste přivedli ke Kristu, kdybyste zvěstovali pouze Slovo Boží. Nerozumíte touhám a potřebám duší. Některé duše bojují ponořené v zoufalství, v beznaději a malomyslnosti. ... *Ev 210.1*

Když jim představíte Boha poníží se, používají prázdných slov, Bůh je dotčen. Přináší to újmu dílu pravdy. Lidé odsuzují kazatele na podkladě jednoho kazatele, kterého poslouchají, a nepřátelé pravdy využívají v nejvyšším stupni jimi způsobené chyby. – Letter 61, 1896 *Ev 210.2*

Hlad po chlebu života – Své historky si podržte pro sebe. Lidé nepocítují duchovní hlad po nich. Lidské duše potřebují chléb života, který žije a trvá na věky. Čím jsou plevy ve srovnání s pšenicí. – Letter 61, 1896 *Ev 210.3*

Přesvědčení se ztrácí nevýřečností – Pro dobrou práci je třeba ty, kteří poznali nebezpečí hříchu učit jak by se měli přidržet Božího ramene. Jestliže za těmito dobrými dojmy nepůjdou vzápětí upřímné horlivé snahy, nebude dosaženo trvanlivého dobra. Výsledek může být různý. Touha po pobavení odvrací mysl od věcí důstojných. ... *Ev 210.4*

Nelze proplétat pobavení do nauk obsažených v Písmě Svatém. Když se tak postupuje, posluchači pobavení nesmysly ztrácí přesvědčení o Boží pravdě. Uniká příhodná příležitost a žádný nezůstal připoután láskou Kristovou. – Manuscript 83, 1901 *Ev 211.1*

Zanechávání prázdných a všeobecných výrazů – Poselství je třeba oprostít od prázdných a všeobecných slov a výrazů, kterými se hovoří mezi lidmi. Jde o to, aby se na lidských srdcích působilo trvanlivým a mocným dojmem. Ať se proto naši kazatelé nedomnívají, že musejí vnést něco nového a podivuhodného nebo, že bezvýznamné, ale všeobecně užívané vyjadřování jim pomůže, aby zapůsobili dojmem. Kazatelé by měli být Božími ústy a musejí odsunout prázdné způsoby, aby nevyvolali smích, poněvadž to uráží Boha. *Ev 211.2*

Naše poselství má slavnostní i posvěcenou povahu. Musíme bdít na modlitbách. Slova našich úst musejí být takového charakteru, aby Pán mohl skrze ně zanechat vliv na srdce a mysli lidí. Ať se kazatelé Evangelia posvěcují pravdou a v pravdě. – Letter 356, 1906 *Ev 211.3*

Falešný úsudek a lidské vzory

Učte základním pravdám – Ti, kteří mají zvěstovat a učit, musejí být mocně založeni v pravdě a potom je možno poslat pracovat a pověřit vyučováním jiné. Pravda musí být lidem přinesena čistá a neměnná. Poselství třetího anděla poddává lidi opravdové zkoušce. Satan je bude navádět požívat falešné zkoušky a postará se, aby zastínil cenu pravdy a mařil poselství. *Ev 211.4*

Boží přikázání, kterými se skoro všeobecně pohrdá, jsou zkušebním kamenem pravdy pro přítomnou dobu. ... Přichází doba, kdy všichni, kteří Boha ctí, budou poznáváni po tomto znamení. Znamení je bude oddělovat jako Boží služebníky, stane se svědectvím smlouvy s nebesy. Všechny pravdy, ustanovené lidmi, budou pravdy odvrácené. *Ev 212.1*

Satan plánuje a touží vpašovat do našeho středu lidi, kteří jdou do extrémů, lidi omezených myšlenek, kritizující, popudlivé ve svých názorech, jednostranné ve věci pravdy. Budou lidmi, kteří budou vymáhat a usilovat provést svá přísná nařízení, budou se ve velké míře přit o málo důležité věci a zanedbávat důležité problémy jako zákon, soud, milosrdenství a Boží lásku. Pro působení těchto nemnoha osob, celý sbor zachovávající sobotu bude nazýván fanatikem, farizeem a svatouškem. Proto bude dílo Boží klasifikováno za bezvýznamné a nehodné pozornosti. *Ev 212.2*

Bůh má pro zkušené muže zvláštní práci. Tito mužové budou střežit Boží věci. Musejí dbát, aby Boží dílo nebylo svěřeno těm, kteří se domnívají, že je to jejich přednost jednat podle vlastních představ a nezávisle na někom zvěstovat, co se jim líbí a přitom nezodpovědně jednat v učení i konání. Zavládne-li jen jednou duch soběstačnosti mezi námi, pak nebude spolupráce ducha jednoty, jistoty a zdravého rozkvětu a vzrůstu v Božím díle. Zjeví se falešní učitelé a zlí dělníci, kteří zavedou bludy a odvrátí duše od pravdy. Kristus se modlil, aby jeho následovníci byli zajedno tak, jak On je jedno s Otcem svým. Ti, kteří touží vidět vyslyšené modlitby, budou bojovat proti nejmenším náklonnostem k roztržkám a snažit se mezi bratřími udržet ducha jednoty a lásky. – RH May 29, 1888 *Ev 212.3*

Bezcenné bajky – cena slámy – Neposlouchejme ty, kteří poznali pravdu a pochopili, kterým byla často tlumočena a oni myslí, že musejí přinést něco nového a originálního. Přinášejí malé, bezvýznamné historky, jakoby Bohem poslané, ale jsou od satana, který se snaží odvrátit mysl od opravdových zkoušek, které na ně sesílá Bůh. – GCB April 16, 1901 *Ev 213.1*

Nové a zvláštní lidské zkoušky – Žádný nemá práva pravdu mučit a podávat Boží Slovo mystickým způsobem. Z té strany hrozí mnohým nebezpečí překroucení Boží pravdy v lež. Mnohým se nedostává Ducha Božího. Pak se stává poselství pro přítomnou dobu pro ně břemenem. Ať se pravdy poddávají lidským zájmům a nebude se hledat na něco zvláštního a neobyčejného.

Zkouška pro přítomnou dobu je čtvrté přikázání o sobotě. Lidem se má zvěstovat vše, co se váže s tou velikou památkou. – Undated Manuscript 111 Ev 213.2

Oproštění se od pověr – Boží práce, to vznešené a velké dílo. V Božím díle jsou potřební mužové, plní moudrosti, kteří by střežili biblické výuky před světskými návyky. Každý pracovník je zkoušen. Pavel hovoří o těch, kteří na základě staví dříví, seno a slámu. Ilustruje ty, kteří vnášejí do pravdy něco, co vůbec není pravdou, též své pověry a výmysly. Budou-li tito lidé spaseni, stane se to jakoby skrze oheň, jelikož byli jisti, že jsou v souhlasu s Božím Slovem. Budou jako hlaveň vychválena z ohně. Ev 213.3

Práce, která mohla být vznešená a čistá, šlechetná, byla smíšena s falešným lidským pochopením. Tímto byla krása Boží pravdy zastřena. Sobectví na svém vtlačuje své znamení a zanechává stopy. Smíšení falešných lidských názorů s Boží pravdou zapřičiňuje, že místo jasné a zřetelné pravdy zvěstují zásady překroucené, chaotické a slabé v praktickém používání. – Letter 3, 1901 Ev 214.1

Zvěstování slova – Chci mladým lidem, kteří vyučují pravdě, říci několik slov. Zvěstujte Boží Slovo. Možná jste nápadní. Možná, že byste podobní židovským učitelům potřebovali nové teorie, ale Ježíš řekl o takových učitelích: „*Nadarmo mne ctíte učíce přikázání lidských.*“ (Mt 15,9) tito učitelé představovali lidem tradice, svá umění a pohádky různého druhu. Formy a ceremonie jimi používané ztěžovaly skoro celému lidu orientaci, postupují-li podle Božího Slova nebo podle lidských tradic. Ev 214.2

Satan je spokojen, když se mu podaří zmást lidi. Ať proto kazatelé nemluví svá vlastní mínění. Ať horlivě podávají obsah Písma Svatého, slavnostně jsou si vědomi, že v případě, nebudou-li učit nauky obsažené ve Slově Božím, budou náležet k těm, kteří jsou představeni v poslední kapitole Zjevení. Ev 214.3

Ať ti, kteří jsou pokoušeni stavbou vlastních fantastických doktrín, vysněných osobní obrazotvorností, hluboce kopou ve vrstvách Boží pravdy a dobývají bohatství, které pro ně – vlastníky – znamenají věčný život. Ti, kteří s pravou horlivostí budou studovat Boží Slovo, naleznou vzácné poklady, jelikož jejich hledání budou usměrňovat nebeští andělé. – Undated Manuscript 111 Ev 214.4

Když lidé tkají vlastními nitěmi – Když lidé začínají tkát vlastními nitěmi, aby utvořili vlastní vzor látky, Pán nespíchá s pomocí. Čeká, až lidé zanechají vlastní úmysly a budou kráčet Božími cestami a konat Boží vůli. – Letter 181, 1901 Ev 215.1

Učinili svět atomem – Ó, jak mnozí mohli vykonat vznešenou práci, kdyby odevzdali sama sebe, kdyby nebyli zaneprázdnění malými a bláhovými věcmi života. Jsou slepí a nevidí ani krok dál od sebe. Činí svět atomem a malý atom činí světem. Stali se plytkým potůčkem, poněvadž neudělují vodu života jiným. – Manuscript 173, 1898 Ev 215.2

Zeslabení poselstvím lidskými náhledy – Ve sboru, ____, se nacházely vzácné dary, ale Bůh nemohl využít bratry těchto darů, pokud se neobrátili. Někteří z nich vlastnili přiměřené vlastnosti a mohli pomáhat sboru, ale nejprve by museli očistit vlastní srdce. Někteří zaváděli falešné zkoušky víry a vysouvali své vlastní názory a představy, jako skutečné. Věci malého významu zveličovali, přikládají jim důležitost a vážali křesťana; tím ukládal i břemena na jiné. Takto duch kritizování a vyhledání chyb a sporů vnikl do sboru a způsobil velké škody a křivdy. Nevěřící se domnívali, že adventisté světící sobotu jsou sektou fanatiků a lidí extrémních a jejich vlastní víra se projevuje v neupřímnosti, drsnosti a nekřesťanské povaze. Takové jednání několika osob o fanatických zásadách přibrzdilo vliv pravdy, který může na lidi působit. Ev 215.3

Někteří považovali za prvořadou věc způsob oblékání a kritizovali obleky, které jiní nosili, vždy hotovi tupit každého, kdo neostříhal úzce jejich názor. Jiní tupili obrazy, dokazujíce, že byly zakázané druhým přikázáním a tvrdili, že třeba ničit bezohledně všeho druhu ilustrace. Ev 215.4

Tito lidé ovládnutí nějakou nesprávnou ideou nedovedou vidět nic mimo jednu věc, která se hluboko noří v jejich myšlení. Před léty jsme potkávali ducha i práci tohoto druhu. Přicházejí lidé a hlásají, že byli posláni s poselstvím posuzující obrazy, naléhají, aby se všechny rytiny a napodobeniny ničily. Přicházejí až k takové krajnosti, že tupí i hodiny, na nichž jsou malované nějaké figury nebo obrazy. Ev 216.1

Někteří lidé v místě zašli až tak daleko, že spálili všechny obrazy, které vlastnili, a zničili fotografie svých přátel. Mimo toho, že nesouhlasíme s tímto druhem fanatického hnutí radíme těm, kteří spálili fotografie, aby je nenabývali, jelikož škoda na to peněz. Zničí-li vědomě obrazy, ať nechají ty věci v pokoji, tak jak je, ale ať od jiných nevyžadují, aby učinili totéž. Není dovoleno, znásilňovat a činit nátlak na svědomí bratří a sester. – HS 211, 212 *Ev 216.2*

Část VIII. – Zvěstování jasných a zřetelných zásad pravdy

Zvěstování druhého adventu

Přimět lidi k přípravě – Žijeme na sklonku dějin této země. Proroctví se plní. Již brzy přijde Kristus s celou mocí a slávou. Neztrácejme čas. Ať poselství zazní vážnými slovy varování. *Ev 217.1*

Musíme všude přesvědčovat lidi, aby činili pokání a tím ušli před hněvem, který přichází. Lidé mají možnost záchrany neb zániku. Ta skutečnost nemůže být pro nás lhostejná. Bůh vyzývá do práce ty, kteří jsou horliví a mají jasný cíl. Řekněte lidem, aby byli hotovi v každý čas. Jděte k nim se slovy života na rtech a zvěstujte mužům a ženám, že konec všech věcí jest na prahu. *Ev 217.2*

Uchovejme naše duše v Boží lásce. Musíme varovat lidi. Pravda nemůže umřít na našich rtech. Musíme lidi povzbudit k okamžité přípravě, jelikož nevíme mnoho o tom, co přijde. Moje víra je stále mocná. Věřím, že žijeme v posledních dnech, ve dnech času konce. Proto ať každý učitel ukáže všem otevřené dveře, skrze něž může přijít k Ježíši každý, kdo pociťuje lítost nad svými hříchy. – Letter 105, 1903 *Ev 217.3*

Zvěstujte poselství v každém kraji – Byla jsem upozorněna, abych přinesla varovná slova našim bratřím a sestrám, kteří jsou v nebezpečí, že ztratí se zřetele zvláštní dílo pro tuto dobu. ... V každé zemi máme oznamovat druhý příchod Kristův jazykem Zjevení: „*Aj, béře se s oblaky, a uzříť jej všeliké oko.*“ – 8T 116, 1904 *Ev 217.4*

Přišla doba, kdy poselství o brzkém příchodu Kristovu má zaznívat po celém světě. – 9T 24 *Ev 218.1*

Poselství, „Pán přichází.“ – Pán přichází. Pozvedněte hlavy a radujte se. Nemáme-li o tom uvažovat, že ti, co slyší tu radostnou zvěst a milují Krista, budou naplněni nevýslovnou slávou. Jsou to dobré a radostné zvěsti, které mají prodchnout každou duši. Tyto zvěsti musíme opakovat v našich rodinách a mluvit o nich těm, které potkáváme na cestě. Jaké radostné noviny lze lidem zvěstovat. ... *Ev 218.2*

Volání svědomitého strážného se má rozléhat všude. Jitro přichází, ale též i noc. Trouba musí vydat jasný hlas, jelikož se připravujeme na veliký den – den Boha našeho. – Letter 55, 1886 *Ev 218.3*

Neztrácejme čas – Bijte na poplach. Řekněte lidem, že den Páně je blízko, a rychle nastane. Všichni musejí být varováni, my jsme byli vlastně na místě těch ubohých duší, které jsou v klamu. Pro pravdu, která nám byla předána, jsme vůči lidem dlužníky a máme povinnost jim předat, co víme. *Ev 218.4*

Nesmíme ztrácet čas. Moci temna působí intenzivní silou a satan se plíží jako vlk, aby ty, kteří spí, odvedl jako kořist. Musíme varovat a pracovat, neboť zakrátko budeme muset vykonat práci v obtížných podmínkách, které si nemůžeme představit. ... *Ev 218.5*

Příchod Pána je dnes mnohem blíž, než tenkrát, kdy jsme uvěřili. Veliký boj se kloní ke konci. Každá zpráva o neštěstí na moři a zemi svědčí o tom, že konec všech věcí je před námi. Války a pověsti bojů o tom také svědčí. Zda srdce každého křesťana, který očekává velké události, ležící před námi, nepřiměje k tomu, aby aktivně působil? *Ev 219.1*

Pán přichází. Slyšíme již kroky blížícího se Boha, který přichází trestat pokání nečinící svět pro jeho nepravosti. Naší povinností je připravit Mu cestu a plnit příkaz – připravit lidi na veliký den. – RH Nov. 12, 1914 *Ev 219.2*

Poselství musí provázet moc – Živá moc musí provázet poselství o druhém příchodu Krista. Nesmíme odpočívat, pokud neuvidíme mnoho duší, které se obrátí a uvěří blahoslavené naději příchodu Krista. Ve dnech apoštolských poselství, které nesli apoštolové, vykonalo veliké dílo, odvrátilo lidi od modloslužby a vedlo ke sloužení opravdovému Bohu. Práci, kterou musíme vykonat je skutečností a pravda taktéž skutečná; jediné my musíme s větší horlivostí podtrhovat blízkost druhého příchodu Krista. Poselství určené pro tuto dobu je prosté a důležité. Musíme žít jako lidé

hluboce věřící tomuto poselství. Očekávat, pracovat, bdít a modlit se, varovat svět to je naše dílo.

... Ev 219.3

Celá nebesa jsou vyburcována, cele oddána přípravám na den Boží pomsty, na den osvobození Sionu. Čas temných dnů je téměř u konce. Poutníci a cizinci, kteří tak dlouho hledali lepší zemi, jsou téměř doma. Mám pocit jako bych měla hlasitě křičet. K domovu, k domovu! Rychle se blížíme k době, kdy Kristus přijde, aby shromáždil své vykoupené. – RH Nov. 13, 1913 *Ev 219.4*

Všechny přednášky ve světle příchodu Ježíše Krista – Obzvláštní pravdy proroctví spojují se v jeden celek. Když je studujeme, upozorujeme, že tvoří překrásnou sestavu praktických křesťanských pravd. Všechny přednášky, které konáme, mají zřetelně ukázat posluchačům, že pracujeme a očekáváme příchod Syna Božího a modlíme se zaň. Kristův příchod je naše naděje. Tato naděje má proniknout naše slova, činy a též naše soužití s bližními. – Letter 150, 1902 *Ev 220.1*

Klíč k dějinám – Porozumění naději o druhém příchodu Krista je klíčem odemykajícím celé dějiny a objasněním všeho učení o budoucnosti. – Letter 218, 1906 *Ev 220.2*

Následek zvěstování pravdy o druhém adventu – Druhý příchod Syna člověka je obdivuhodným námětem, který můžeme stále zvěstovat světu. Je to téma, které nemůžeme opomenout v našich kázáních a je třeba lidem ukázat skutečnosti věčných pravd. Pak se půvaby světa zjeví v pravém světle, které neuspokojí a pomíjí. Co můžeme mít společného s marnostmi a prázdnotou světa, s jeho slávou a bohatstvími, přednostmi a zábavami? *Ev 220.3*

Jsme poutníci a příchozí, kteří s vírou čekají a modlí se o blahoslavenou naději slavného zjevení se Pána našeho a Spasitele Ježíše Krista. Jestli v to věříme a uskutečňujeme víru v našem denním životě jaká velká činnost bude výsledek víry, naděje jakou láskou bude jeden nakloněn k druhému a jaký posvěcený život budeme mít pro Boží slávu. Chceme-li se odvděčit za nás čekající odměnu, načrtněme zřetelnou linii, oddělující nás od světa. – Manuscript 39, 1893 *Ev 220.4*

Mluvte o tom lidem – Pravda o tom, že Kristus přichází, má být představena každému člověku. – Letter 131, 1900 *Ev 220.5*

Výstraha – neurčovat čas – Časy a chvíle zachoval Bůh pro sebe. Proč nám to nezjevil? Proto, že bychom té vědomosti náležitě nevyužili. Výsledkem vědomosti mezi naším lidem by bylo zanedbání veliké práce a odkládání a přípravou na veliký den, který má přijít. Nezapývejme se spekulacemi, jde-li o čas a dobu, které nám Bůh nezjevil. Ježíš přikázal svým učedníkům bdít, ale nezjevil jim určitý čas. Jeho následovníci musejí čekat na příkazy svého Vůdce. Musejí bdít, čekat a modlit se čím více se přibližuje příchod Páně. Žádný nemůže předpovědět, kdy přijde tato doba, neboť dne a hodiny nezná žádný člověk. Nejsme schopni říci, že Kristus přijde za rok, za dva, nebo za pět let, ani též nemůžeme oddálit Jeho příchod dokazováním, že Kristus nepříjde dřív, než za deset nebo dvacet let. Není nám dáno poznat čas vylití Ducha Svatého, ani příchodu Krista. – RH March 22, 1892 *Ev 221.1*

Pravda o svatyni

Základ naší víry – Porozumění službě ve svatyni v nebesích dle pravidel je základem naší víry. – Letter 208, 1906 *Ev 221.2*

Středisko smířčí služby Kristovy – Lid Boží by měl jasně a správně pochopit podstatu svatyně a vyšetřujícího soudu. Všem je zapotřebí osobního poznání, jaké dílo koná náš velký Velekněz; jinak jim bude nemožno zachovat víru, která je v této době tak podstatná, a zaujmout takové místo, jež mají plnit podle vůle Boží. Každý člověk má duši, kterou lze spasit nebo ztratit. Každý čeká na rozhodnutí soudu Božího o svém životě. Každý se musí setkat s velikým soudem tváří v tvář. Jak důležité tedy je pro každého, aby často a vážně přemýšlel o tomto slavném výjevu, kdy zasedne soud a otevrou se knihy, kdy každý bude muset na konci dnů stanout spolu s Danielem před svým soudem. *Ev 221.3*

Všichni, kterým se o tomto dostalo světla, mají podávat svědectví o velkých pravdách, jež jim Bůh svěřil. Nebeská svatyně je pravým střediskem Kristovy práce pro lidi. Jeho dílo se týká každé duše žijící na zemi. Ukazuje nám plán vykoupení, který se uskuteční na konci času, a zjevuje vítězný výsledek boje mezi spravedlností a hříchem. Je neobyčejně důležité, abychom se o tom všichni

zevrubně poučili a mohli odpovědět každému, kdo se nás zeptá, o co se opírá naděje, jež je v nás. – GC 488, 489 *Ev 222.1*

Klíč k celému systému pravdy – Otázka svatyně byla klíčem k objasnění záhady zklamání z roku 1844. Vyšla najevo celá soustava pravd, harmonicky navzájem spolu spjatých, ukazujících, že velké adventní hnutí řídila ruka Boží, a odhalujících, jaký je v současné době úkol lidu Božího, jeho postavení a povinnost. – GC 423 *Ev 222.2*

Oči obráceny na svatyni – Jako lid měli bychom horlivě studovat proroctví; nesmíme odpočí-
nout, pokud úplně nepochopíme učení o svatyni, kterou ve vidění spatřoval Jan a Daniel. Toto téma
vrhá mnoho světla na postavení, které zaujímáme nyní i na práci konanou. Dává nám pravý důkaz,
že Bůh nás vedl v našich minulých zkušenostech. Objasňuje příčiny našeho zklamání v roce 1844.
Ukazuje, že svatyně, která měla být očištěna, to není naše země – jak jsme se domnívali, ale nejsvě-
tější svatyně nebeských, kam vešel Kristus a kde koná závěrečné dílo svého kněžského úřadu, na-
plňuje slova anděla vyřčená proroku Danielovi: „*Až do dvou tisíc tří set večerů a jiter a potom
očištěna bude svatyně.*“ *Ev 222.3*

Naše víra ve srovnání s poselstvím třetího, druhého a prvního anděla byla úplně správná. Velicí
ukazatelé cesty, které jsme minuli, stojí nepohnutě. I když celá armáda pekla je zkoušela vyrvat ze
základů a triumfovat v domněnkách, že dosáhla vítězství, přesto se tak nestalo. Sloupy pravdy stojí
tak mocně, jak věčně vrcholky, kterými nemohou pohnout žádné lidské síly, spojené s úsilím satana
a jeho zástupů. Můžeme se mnohému naučit z Písma svatého a stále jsme povinni se v něm prohlu-
bovat, abychom se přesvědčili, je-li tomu tak. Zraky Božího lidu by měly být obráceny ku nebeské
svatyni, kde náš veliký Velekněz v přítomné době soudu koná své závěrečné dílo – přimlouvá se za
Svůj lid. – RH Nov. 27, 1883 *Ev 223.1*

Pravda v prosté teologii – V každé škole má se vyučovat pokud možno nejprostším naukám
teologickým. Nejdůležitějším a největším tématem učení by měla být smírčí oběť Kristova.
Učedníkům náleží předkládat vznešené téma vykoupení. – Manuscript 156, 1898 *Ev 223.2*

Význam a charakter pravdy o svatyni – V době, kdy Kristus očišťuje svatyni, Jeho ctitelé na
zemi by měli pečlivě zkoumat svůj život a srovnávat své povahy a požadavky spravedlnosti. – RH
April 8, 1890 *Ev 224.1*

Zvěstování učení o svatyni, zmocnění duchem svatým – Po dobu delší jak půl století bylo
pochybováno o různých bodech hlásané přítomné pravdy a odporováno jim. Nové teorie se rozvíje-
ly na téma pravdy, které nebyly pravdou, a Duch Boží označoval jejich nesprávnost. Když byly za-
kládány velké sloupy naší víry, přiznával se k nim Duch Svatý. Týká se to zvláštním způsobem
pravd o svatyni. Častokrát Duch Svatý podpíral a utvrzoval znamenitým způsobem zvěstování nau-
ky. Dnes však tak, jak v minulosti, mnozí budou vysouvat nové teorie a budou odpirat pravdě, která
již byla uznána skrze Ducha Svatého. – Manuscript 125, 1907 *Ev 224.2*

Falešné teorie o svatyni – V budoucnu povstanou svody různého druhu, a proto potřebujeme
pevný základ, na němž bychom se postavili. Potřebujeme mocné sloupy pro základy. Ani jeden
sloup nemůže být odstraněn z toho, co ustanovil Pán. Nepřítel bude zavádět falešné teorie uče, že
svatyně neexistuje. Je to jeden z těch bodů, jímž lidé nebudou věřit. Kde nalezneme bezpečí, ne-li v
pravdách, které nám sám Bůh dal v době posledních padesáti let? – RH May 25, 1905 *Ev 224.3*

Spor o vynikající věci – Přibližuje se doba, kdy se d'ábelské svody v plnosti rozvinou. Na
jedné straně se nachází Kristus, jemuž je dána všeliká moc na nebi i na zemi, na druhé straně satan,
který používá celé své moci, aby zlákal a svedl lidi; činí to s pomocí svého spiritistického umění a
falešných důkazů, chce odstranit Boha lidem s myslí, Boha, s kterým lidé mají být ve stálém spo-
jení. *Ev 224.4*

Satan stále bojuje o to, zavést náhradní výmysly, co do učení o svatyni, a tím snížit představy o
Bohu a prostřednické službě Kristově související s naším spasením a vše přizpůsobit lidskému způ-
sobu myšlení. Satan usiluje odstranit ze srdcí věřících význam učení o svatyni a na místo toho na-
hradit vybájenými teoriemi, aby tak pravdu o smírčí oběti Krista znevážil a zničil víru v učení o
spasení člověka, které se od dob zvěstování trojandělského poselství stalo velmi důležité. Tím způ-
sobem by nás chtěl okrást o poselství, které nás činí zvláštním lidem a dává zvláštní charakter a sílu
našemu dílu. – Special Testimonies, Series B, No. 7, p. 17 (1905) *Ev 225.1*

Předkládání zákonu a soboty

Naše zvláštní poselství – Pán přikázal svým představitelům zvěstovat zvláštní poselství. Mají varovat lidi a nabádat k nápravě zbořenin, jaké v zákoně způsobilo papežství. Sobotu uznalo za věc bezvýznamnou, kterou lidská moc může odstranit. Svatý Boží den byl nahrazen obyčejným, všedním dnem práce. Lidé zničili památku Boží a na místo níž zřídili falešný den odpočinku. – Manuscript 35, 1900 *Ev 225.2*

Poslední poselství světu – Poslední výstražné poselství pro svět by mělo přivést lidi tam, že poznají důležitost, kterou Bůh přičítá svému zákonu. Pravda musí být tak zřetelně přednesena, že žádný přestupník, který ji slyší, nebude mít omluvu, když zanedbá pochopit důležitost poslušnosti vůči Zákonu Božímu. *Ev 225.3*

Byla jsem poučena, abych řekla: Shromážděte z Písma svatého důkazy, že Bůh posvětil sedmý den a nechte je přečísti ve shromáždění. Ukažte těm, kteří ještě nejsou seznámeni s pravdou, že všichni, kdož nedbají zřetelného „*Takto praví Hospodin*“, musí trpět následky. Za všech dob je sobota, zkouškou věrnosti k Bohu. „*Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost.*“ (Ex 31,17) – GW 148, 149 *Ev 226.1*

Rozhodující otázka pro celý svět – Všude je třeba dokazovat, že požadavky Božích přikázání jsou závazné. Je to otázka rozhodujícího významu. Přikázání budou potvrzením a zkouškou pro svět. – Special Testimonies, Series A, No. 7, pp. 17, 18 (1874) *Ev 226.2*

Práce na novém místě – Musím přerušit psaní, abych promluvila s bratrem _____. Nachází se v nesnázích. ... Bratr se chce dovědět, jakým způsobem má zvěstovat pravdu na novém místě a má-li na prvním místě zvěstovat o sobotě. *Ev 226.3*

Řekla jsem mu, že nejlepší a nejrozumnější plán práce záleží v tom, aby hovořil o těch otázkách, které se dotýkají svědomí. Bratr by mohl například mluvit lidem o praktické zbožnosti a svatosti a přitom poukázat na odevzdaný a obětavý život Ježíše. Ve světle života Ježíše posluchači poznají rozdíl mezi svou sobeckostí a obětavostí Ježíšovou a nebudou spokojeni se svým nekřesťanským životem. *Ev 226.4*

Pak jim předložte proroctví. Dokažte, že Slovo Boží je pravda a jeho požadavky jsou závazné. Ani čárka ani puntík ze zákona nemůže být změněn. Své požadavky vůči každému člověku udržuje zákon v moci až do konce času. Když zákon Boží je pomíjen, když protestanti se spojují s katolíky a váží se světskými věcmi, zanedbávající Boží přikázání, tenkrát lid Bohem vyvolený povstane, aby bránil zákon Jahveho. *Ev 226.5*

Apoštol Pavel byl rozumný, vlastnil moudrost hada a mírnost holubice. Když přicházíme do míst, kde lidé vědí v co věříme, nemusíme jednat tak pozorně, ale ve všech jiných případech třeba postupovat neobyčejně opatrně, aby bylo možno se přiblížit lidem. Vyhýbejte se kritizování a neútočte na jiné církve. Ať vaši posluchači nejsou toho mínění, že vaše práce je v ničení a podvracení a ne ve stavění a zvěstování pravdy, která jest v Kristu. Mluvte hodně o nutnosti vést zbožný život. – Letter 2, 1885 *Ev 227.1*

Věc soboty na nových místech práce – Pro obyvatele kraje (Austrálie) je poselství něčím novým, udivujícím. Biblické pravdy byly předkládány jako nové zjevení, k níž se přistupovalo s nevěrou. Mluvíte-li o svěcení neděle a o spojení se církví se světskou mocí, použijte vši opatrnosti. Zde to nemusíme tak výrazně zvěstovat, jak to činíme my v Americe. *Ev 227.2*

Ty otázky je třeba předkládat opatrně, postupně i s citem. V tom kraji jsme nezískali stálé místo. Nepřítel vši spravedlnosti pracuje usilovně, aby všemi dostupnými prostředky překazil rozkvět naší práce, která má být vykonána, aby lidi osvětila a vychovala v pravdě. Síly temna stále vzrůstají. Naše odkládání přispělo úspěšně satanu. Pro toto odkládání jsme ztratili mnoho duší. Bůh není spokojen, když práci odkládáme. Každé odkládání ztěžuje postup práce a satan využívá příležitost, první opanuje daný terén a připravuje rozhodný odpor. *Ev 227.3*

Pohodlná působnost našeho lidu ve zvěstování pravdy ve velikých městech není ve shodě s obdrženým světlem seslaným od Boha. Ve městech svítilo Slabé světlo, ale stačilo, aby dalo pocítit falešným pastýřům, že nadešel čas jejich působení zvěstováním vymyšlených bajek a falešností, za účelem odvrácení lidí od poselství pravdy. Bylo podniknuto ne veliké úsilí, mimo jiné byl pro práci nedostatek lidí a peněz. Satan působí a bude působit dále, aby pomocí všech svých oklamavatelných

divů a sváděcích metod působení i tam, kde měl být vztyčen prapor pravdy, bylo uvěřeno mámení lži a klamu. Lid Boží, který poznal pravdu, nevykonával svou úlohu shodně se světlem Slova Božího a teď musíme být pozornější, aby jednáním neurazil nevěřící, než se dovědí, jaké jsou příčiny, pro které světíme sobotu a ne neděli. ... *Ev 228.1*

Teď je třeba trpělivě poukazovat, jelikož to, co se učili po celý život tito lidé, se nedá snadno nahradit něčím jiným. Ti, kteří mají jakýkoli způsobem zvěstovat pravdu, musejí to učinit dovedně a trpělivě. – Undated Manuscript 79 *Ev 228.2*

Nezačínejte ihned od soboty – Nepovažujte to za svůj závazek, abyste ihned, když se potkáte s lidmi je přesvědčovali o svěcení soboty. Jestli někdo pohne s tou otázkou, řekněte, že ne teď, ale později budete tu věc objasňovat. Když lidé odevzdají svá srdce i myšlení Boží vůli, teprve potom budou hotovi přijmout důkazy, které se týkají těch vznešených pravd, které stanoví zkoušku naší víry. – Letter 77, 1895 *Ev 228.3*

Výstraha před nepotřebným otálením – V naší práci je potřeba opatrnosti. Zatímco někteří pracovníci jsou opatrní a pospíchají, jiní míní, že je potřeba pracovat energicky a agresivně. Jestliže se první nespojí s těmi, co chtějí pracovat energicky, mnoho ztratíme. Příznivé okolnosti pomínou a Boží prozřetelnost nebude poznána. *Ev 228.4*

Jestliže osoby, přesvědčené o pravdě, nepřivedeme k rozhodnutí, tehdy hrozí nebezpečí, že jejich přesvědčení bude postupně mizet. ... *Ev 229.1*

Často se stává, že v okamžiku, kdy srdce posluchače je hotovo pro přijetí pravdy o sobotě, kazatel vedoucí přednášky mešká a váhá, aby přivedl k rozhodnutí, pro nesprávné obávání před následky. Když se tím způsobem jedná, nejsou dobré výsledky. – Letter 31, 1892 *Ev 229.2*

Při krátkém tažení – Když shromáždění trvá jen dva týdny, neodkládejte s představením sobotní otázky, až po té, když jste všechno ostatní vyložili, v domněnku, že si tím upravíte cestu. Vy-zvedněte prapor: Příkázání Boží a víru Ježíšovu. Udělejte z toho významnou přednášku. Pak tomu svými mocnými důvody dodejte ještě větší sílu. Víc setrvejte na zjevení. Čtěte, vysvětľujte a zvýrazněte jeho učení. *Ev 229.3*

Náš boj má být útočný. Nesmírně důležité problémy jsou těsně před námi. Naše modlitby nechť vystupují k Pánu, aby čtyři andělé ještě zadrželi čtyři větry, aby nevály, neškodily a neničili, dokud poslední varovné poselství nebude světu oznámeno. Pak pracujme v souladu se svými modlitbami. Nic by nemělo oslabovat sílu pravdy pro tuto dobu. Zvěstování přítomné pravdy má být naším úkolem. Třetí andělské poselství musí vykonat své dílo a oddělit od církve lid, který se postaví na stranu věčné pravdy. – 6T 61 *Ev 229.4*

Poselství života a smrti – Jako lidu hrozí nám nebezpečí zvěstování poselství třetího anděla tak nerozumným způsobem, že nesplní očekávanou naději – nezpůsobí očekávaný dojem. Naše poselství je poselstvím života a smrti. Musíme je představit takové, jaké opravdu je, a veliká Boží moc je skutečná. Proto je musíme zvěstovat s celou mocí. – Letter 209, 1899 *Ev 230.1*

Zvěstování obsahu poselství – Satan promýšlí mnohé věci, kterými se chce postavit proti poselství třetího anděla. Musíme bděle pozorovat jeho plány a způsoby a nesmíme snižovat pravdy, ani zmírňovat moc poselství, které je určené pro přítomnou dobu. Poselství třetího anděla musí být posílené. 18. kapitola Zjevení představuje důležitost zvěstování pravdy a dodává, že ona musí být zvěstována zřetelně a s mocí. ... Poselství třetího anděla jest zvěstováno často nesrozumitelně a nezřetelně, ne tak, jak by se mělo zvěstovat, jasně a srozumitelně. – Manuscript 16, 1900 *Ev 230.2*

Tak, jak Kristus představil zákon – Kristus představil požadavky Božího zákona bezprostředně s takovou mocí, aby ukázal posluchačům skutečnost, na kterou zapomněli. Slova Kristova byla tak pádná a věčná, že posluchači neměli důvody k jakýmkoliv výtkám. – RH Sep. 13, 1906 *Ev 230.3*

Pavel přijal metody Krista – Pavel zvěstoval pohanům víru v Krista jako jedinou naději spasení. Na počátku o zákoně nic neříkal. Když posléze srdce posluchačů po kázáních rozhořela, když přemýšleli o velikém daru seslaném Bohem našemu světu, když pochopili smysl spasitelného díla v drahé oběti seslané pro člověka, Bohem z lásky k lidem, ukazuje celé lidstviství svou lásku, jak židům tak i pohanům, aby skrze odevzdání svých srdcí Bohu mohli být spaseni. Když posluchači Pavlovi byli rozlíceni a pokřiveni a odevzdávali svá srdce Bohu, Pavel jim zvěstoval, že zachovávání příkázání je důkazem poslušnosti k Bohu. Takový byl způsob jeho práce a jeho způsoby

v práci jsme povinni přijmout pro získávání duší pro Boha. – Special Testimonies, Series A, No. 6, p. 55 (1895) *Ev 230.4*

Nejdříve základní zásady – Neupřednostňujte ty rady poselství, které odsuzují zvyky a způsoby lidu, pokud nebudou mít příležitost poznat, že věříme v Krista, že věříme v Jeho božství a Jeho preexistenci. Zdůrazňujeme svědectví Vykupitele světa. – 6T 50 *Ev 231.1*

Zvěstujeme evangelium – Lidé musejí porozumět, že zvěstujeme evangelium i zákon, a pak budou rozradostněni těmito pravdami a mnoho se postaví na stranu pravdy. – Letter 1, 1889 *Ev 231.2*

Přesvědčení o hříchu – Lidem má být zvěstováno právo i evangelium, neboť ve Slově zjevené právo i Evangelium, spolu spojené, přesvědčí o Hříchu. Boží zákon tupí hřích a odkazuje na Evangelium, které zjevilo Ježíše Krista v „*Němž přebývá plnost Božství tělesně*“. Sláva Evangelia vrhá světlo na židovskou dobu, objasňuje a dává smysl celé židovské struktuře předobrazů a figur. Taková je spojitost zákona a Evangelia. Není správné je oddělovat od sebe v žádném kázání, ani přednášce. Manuscript 21, 1891 *Ev 231.3*

Učitelé náboženství všeobecně oddělují zákon od evangelia, my jsme činili totéž, jenom z jiného hlediska. Lidem jsme nezvěstovali spravedlnost Kristovu, ani význam Jeho velikého plánu vykoupení. Přestali jsme zvěstovat Jeho hlubokou bezmeznou lásku, zaobíráme se teoriemi a rozumováním jsme jim někdy zvěstovali vlastní názory. – Manuscript 24, 1890 *Ev 231.4*

Jdou ruka v ruce – Chceme-li mít ducha a moc trojandělského poselství, musíme zvěstovat Zákon a Evangelium společně, neboť jdou ruka v ruce. – GW 161 *Ev 232.1*

Literatura posiluje zvěstování poselství – Dni, ve kterých žijeme, vyžadují stálé bdělosti. Doba, v níž by se měl Boží lid probudit a zapojit se do velikého díla – zvěstování pravdy o sobotě. ... Poslední výstražné poselství, zvěstované obyvatelům země, má lidem ukázat vznešený význam, jaký Bůh připisuje svému svatému zákonu. Pravda musí být lidem předložena tak jasně, aby jí mohl porozumět poslouchající přestupník zákona a poslouchat příkaz o sobotě. ... *Ev 232.2*

Všem byla dána k vykonání určitá práce, všichni mají zvěstovat prosté pravdy Slova Božího. Slovo Svatého Písma je třeba tisknout a vydávat tak, jak jsou napsána. Bylo by dobré, kdyby byla vytištěna v celistvosti devatenáctá a větší část dvacáté kapitoly knihy Exodus, též verše od dvanáctého do osmnáctého z kapitoly 31., též knihy. Seberte tyto pravdy a vydejte se v malých brožurách, aby Boží Slovo promlouvalo k lidu. Hlásají-li se pravdy, týkající se zákona je dobré, jsou-li prostředky publikovat přiléhavé letáčky. Když se setkáváte s těmi, kteří se zastávají práva o neděli, dejte jim letáky. Řekněte, že nediskutujete na téma neděle, když tvrzení: „*Tak praví Pán*“ zní zřetelně a vztahuje se k zachovávání dne sedmého. – Manuscript 162, 1903 *Ev 232.3*

--- *Ev 233.1*

Výzva k odhalení člověka hříchu – Právě v tomto čase, ve kterém žijeme, povolal Bůh svůj lid a dal mu poselství k hlásání. Povolal je, aby obnažili špatnost člověka hříchu, který učinil nedělní zákon rozpoznávací mocí, který si usmyslil změnit časy a zákony a utiskovat lid Boží, vytrvávající pevně v Jeho uctívání zachováváním jediné pravé soboty; Soboty stvoření jako svaté Pánu. – TM 118 *Ev 233.2*

Oddělený lid poselstvím zkoušky – Bůh dal se zalíbením svému lidu poselství třetího anděla, aby je zvěstoval světu, jako poselství pravdy. Jan viděl oddělený lid od světa, který se neklaní šelmě ani jejímu obrazu, lid, který nese znamení Boha a světí sobotu neboli den sedmý, ustanovený na památku živého Boha Stvořitele nebe a země. „*Tu jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteří ostráhají přikázání Božích a mají víru Ježíšovu.*“ – Letter 98, 1900 *Ev 233.3*

Znamení šelmy – Bude-li však zachovávání neděle zavedeno zákonem a dostane-li se světu vysvětlení, jaké jsou jeho povinnosti k pravé sobotě, pak bude ten, kdo překročí přikázání Boží a bude poslušen příkazu vydaného Římem, ctít tím papežství více než Boha. Bude uctívat Řím a moc, která si vynutila zachovávání neděle, nařízené Římem. Bude uctívat šelmu a její obraz. Když lidé zavrhnou zařízení, o němž Bůh prohlásil, že je znamením jeho moci, a když uctívají na místo toho něco, co zvolil Řím za znamení své svrchovanosti, přijímají tím znamení oddanosti Říma – „znamení šelmy“. Teprve až bude otázka jasně lidem vyložena a až lidé budou postaveni před rozhodnutí volit mezi přikázáními Božími a příkazy lidskými, tehdy ti, kdož setrvávají ve svém přestoupení, dostanou „znamení šelmy“. – GC 449 *Ev 233.4*

Přijetí znamení šelmy – Změna svěcení soboty na neděli je znamením odznakem vlády římské církve. Ti, kteří chápou požadavky čtvrtého přikázání a rozhodli se zachovávat falešnou sobotu místo pravé, vzdávají hold té moci, která ji ustanovila. Znamením šelmy jest papežská neděle, kterou svět uznal a přijal na místo dne odpočinku, Bohem stanoveného. *Ev 234.1*

Žádný ještě neobdržel znamení šelmy. Doba zkoušky ještě nenastala. V každé církvi se nacházejí praví křesťané, nevyjímaje církve katolické. Žádný nebude zavržený, pokud neobdrží světlo a nepozná povinnost vůči čtvrtému přikázání. Ale ve chvíli, když dekret požadující zachovávat falešnou sobotu bude vydán a hlásný křik trojandělského poselství upozorní lid před vzdáváním úcty šelmě a jejímu obrazu bude zřetelně vytyčena čára mezi bludem a pravdou. Tenkrát ti, kteří setrvají v přestoupení, obdrží znamení šelmy. – *Ev 234.2*

K této době se blížíme rychlými kroky. Když se protestantské církve sjednotí se světskou mocí, aby podpořily falešné náboženství, aby odporovaly tomu, čemu jejich předchůdci odolávali jako nejzujivějšímu pronásledování, potom budou papežské soboty posíleny sjednocenou autoritou církve a státu. Potom bude následovat i národní odpadlictví, které skončí pouze jako národní zkáza. – Manuscript 51, 1899 *Ev 235.1*

Až zavrhnou Boží pečeť – Bylo-li světlo pravdy představené a byla vám zjevena sobota čtvrtého přikázání, bylo dokázáno, že ve slově nenajdete žádných důkazů pro svěcení neděle a vy přesto uznáváte falešnou sobotu, zavrhuje svěcení pravé soboty, kterou nazývá Pán „Den Svatý Můj“, tenkrát přijímáte znamení šelmy. Kdy to bude? Tenkrát, když posloucháte vydaná nařízení, která nařizují přerušit práci v neděli a ctít Boha, i když víte dobře, že v Bibli není jediného slova, které by dokazovalo, že neděle jest něčím víc jako všedním dnem práce. Tenkrát svolujete k přijetí znamení šelmy a zavrhuje přijetí Božího znamení. – RH July 13, 1897 *Ev 235.2*

Výsledek pohrnutí světlem – Bůh dal lidem sobotu jako znamení mezi Sebou a jimi a jako zkoušku i lidské poslušnosti. Ti, kteří obdrželi světlo týkající se Božího zákona a dále jsou neposlušní tomu zákonu v době velké krize, která přijde vyvyšují lidská práva nad Boží zákon. Tito obdrží znamení šelmy. – Letter 98, 1900 *Ev 235.3*

Rozumnost ve zvěstování svěcení neděle – Není správné provokovat ty, kteří přijali falešnou sobotu a svěťí den ustanovený papežstvím místo Boží soboty. Poněvadž na potvrzení svěcení neděle nemají po ruce žádné důkazy, biblické, upadají v tím větší zlost a jsou rozhodnutí nahradit důkazy, které chybějí v Slově, silou své moci, stopám draka jde po boku násilí a pronásledování, proto je zapotřebí ukázat opatrnost, abychom neprovokovali. – Letter 55, 1886 *Ev 235.4*

Ať pravda roztíná jak meč – Satanské úsilí směřující proti obráncům pravdy budou živější a urputnější čím dál více, rozhodnější tou měrou jak se budeme blížit časům konce. Tak jako za doby Kristovy velekněží a vládcové pobouřili lid proti Kristu, tak i dnes náboženští vůdcové budou se snažit vznítit předsudky a zlost proti pravdě pro přítomnou dobu. Lidé mohou být vyprovokováni do takových akcí a násilí i nenávistí, na něž by nikdy nepomysleli, kdyby nebyli pobouřeni skrze zvané křesťany. *Ev 236.1*

Proto jaké taktiky by měli použít obhájci pravdy? V jejich vlastnictví se nachází věčné a neměnitelné Boží Slovo a mají dokázat tu skutečnost, že zvěstují tu pravdu, která jest v Ježíši. Jejich slova nemohou být ani ostrá, ani zlostná. Představováním pravdy jsou povinni ukazovat lásku, něžnost i upřímnost Kristovu. Ať pravda sama roztíná. Boží Slovo je tak ostré jako dvojsečný meč a bude si razit cestu k srdci. Ti, kteří věří, že vlastní pravdu, nesmějí používat surové a brutální výrazy, jelikož to dává satanu možnost, aby byl chybně oceňován jejich duch. – RH Oct. 11, 1902 *Ev 236.2*

Výzva osvětit masy – Bylo mi ukázáno jak satan na nás číhá. Působení satana znesvěcuje Boží zákon. V Americe, která se honosí svobodou, bude náboženská svoboda záhy odstraněna. Tam se bude odehrávat boj o sobotu, který pohne celým světem. *Ev 236.3*

Doba naší práce bude omezena, poněvadž Bůh vyzývá všechny kazatele i celý lid k rychlému a aktivnímu působení. Musíme se stát lidem sloužícím. Učitelé, kteří vlastní moudrost a opatrnost haďů a něžnost holubic, musejí přijít na pomoc Bohu, pomáhat Jemu. Jest mnoho takových, kteří nechapou proroctví pro nynější dobu. Tyto lidi je třeba konečně osvětit. – Letter 1, 1875 *Ev 237.1*

Problémy svěcení soboty

Není nejmenšího důvodu pro starosti a obavy – Když naši pracovníci představují pravdu o sobotě lidem, někteří často váhají z obavy, že zachováváním soboty upadnou se svými rodinami do těžkostí a chudoby. Hle co říkají: „Rozumím tomu, o čem ty mně chceš přesvědčit, vím, že se patří zachovávat sobotu – sedmý den. Mám ale obavy, že když ji začnu zachovávat, tak ztratím zaměstnání i postavení a nebudu schopen obživit rodinu.“ A tak mnoho lidí se drží silně svých pozemských postavení, přestupující Boží prikázání. Ale Písmo Svaté (L 12,1-7) nás učí, že Bůh ví o našem životě a zkouškách. Chápe všechny naše bídy a těžkosti a projevuje péči o ty, kteří se snaží poznat Pána. On nedovolí nikdy, aby prožívali větší zkoušky, než by mohli snést. *Ev 237.2*

Kristus řekl svým učedníkům: „*Nepečujte o život váš, co byste jedli ani o tělo, čím byste se odívali. Vzácnější jest život než pokrm a tělo než oděv. Pohledte na krkavce, nesejí ani žnou a nemají spíží ani humen a přece je Bůh živí. Čím více jste vy vzácnější než ptáci. A kdo z vás pečlivě myslé může přidat jeden loket ke svému vzrůstu? Poněvadž i ty nejmenší věci nemůžete změnit, proč se staráte?*“ (L 12,22-26) *Ev 237.3*

A poukázal učedníkům na polní lilie, které okouzlovaly svou krásou a čistotou mluvil Spasitel dále: „*Patřte na kvítí, která rostou, nedělají aniž předou, pravímť pak vám, že ani Šalamoun ve vši slávě své nebyl tak odín jako jedno z těchto. A poněvadž trávu, kteráž dnes na poli jest a zítra do péčí uvržena bývá Bůh tak odívá, čím více vás, o malé víry?*“ *Ev 238.1*

I vy nehledejte toho, co byste jedli aneb co byste pili, aniž o to roztržitě myslí buďte. Nebo těch všech věcí národové světa tohoto hledají, Otec pak váš ví, že těch věcí potřebujete. Ale raději hledejte království Božího a tyto všechny věci budou vám přidány.“ (L 12,27-31) *Ev 238.2*

Ve všech těch poznacích jest obsažena drahocenná lekce jak sloužit Kristu. Ať vás potkávají zkoušky a přežitky praví Kristus – sloužte Bohu. Jakkoli byste museli prožít těžkosti a strasti – důvěřujte Jemu! Nemáme důvodu ku žádným starostem a obavám, že naše rodiny, neb my budeme trpět nedostatkem, když staneme na straně pravdy. Když takto myslíme ukazujeme nedostatek víry v Boha. „*Vít' zajisté Otec váš nebeský, že toho všeho potřebujete*“ mluví Spasitel (Mt 6,32). Budete-li důsledně studovat Boží Slovo, vaše víra poroste. – Manuscript 83, 1909 *Ev 238.3*

Doba, podat pomocnou dlaň – Pro ta místa, v nichž byl vzbuzen zájem je přítomná doba velmi důležitá. Veliký počet obyvatel v ____ stojí před rozhodnutím. Kéž by Bůh své služebníky obdařoval moudrostí a uměním promlouvat k těm duším a takovými slovy, které by daly odvahu lidem přijmout pravdu a odevzdat se Boží vůli, aby svá srdce odevzdali Bohu. Modleme se, aby Bůh vznítil víru v srdcích těch, kteří jsou přesvědčeni o pravdě, že sedmým dnem týdne jest sobota Páně, aby se nevzpírali svým pocitům a nedali se svést satanem, že oběť přinesená pro přijetí soboty jako dne odpočinku jest příliš velká. *Ev 238.4*

Když budou trpět a snášet nedostatek v časných věcech, nebude nedostatek pomocných dlaní. Mnozí se tážou: „Jak udržíme naše rodiny? Když se rozhodneme zachovávat sedmý den týdny a nebudeme pracovat v sobotu, ztratíme práci. Mají naše rodiny trpět hlad?“ Co máme na to říci? Všude vůkol vidíme nouzi a nedostatek a upřímné duše lidí nevědí co mají činit. Nemají cest k vyjití, jsou úplně přesvědčeni, že sedmý den jest sobota. Vědí, že Bůh požehnal dni sedmému a oddělil ho, aby lidé světili den ten, jako památku stvoření světa v šesti dnech a památku odpočinku Božího v den sedmý. *Ev 239.1*

Když vidíme těžkosti v podobě vršicích se hor před těmi dušemi, když si uvědomíme mezery a nedostatky, které hrozí těm lidem, naše srdce proniká bolest. Mnozí hovoří: „Chci zachovávat sobotu, ale v tu dobu, když řeknu svému zaměstnavateli, že jsem se rozhodl světit sobotu, budu z práce propuštěn.“ Tato věc mně znepokojuje a působí mi starosti. Vše, co můžeme podniknout, povzbuzuje lidi k vytrvalosti ve víře a modleme se za ně. Někdy bych chtěla mít k dispozici větší sumy peněz, pak bych je věnovala pro ty účely. ... *Ev 239.2*

Mnoho lidí se stává rozhodnými přestupníky Božího zákona, poněvadž se spojují a spolupracují s obchodními svazy, které jsou nástrojem satana. Bůh sesílá světlo, aby ukázal způsob svádění těch svazů, ale lidé zavrhnou slovo Boží pro jeho prosté znění. Raději si zvolí přijmout blud a postavit se na stranu klamu satana, než přijmout rozhodně potvrzení: „*Tak praví Pán!*“ Tito obhájci

klamu velmi ztěžují život lidem, kteří poznali pravdu a chtějí být poslušnými Bohu. Lidský zrak pouze vidí, že lidem, kteří světi sobotu hrozí hlad a nedostatek. – Manuscript 19, 1894 *Ev 239.3*

Nebát se hladu – Žádný se nemusí obávat toho, že zachovávání soboty bude mít za následek nedostatek (Iz 58,11.1.2; Př 7,2; Iz 58,14). Zaslíbení ta dávají postačující odpověď na všechna ospravedlnování, jaké si lidé vymyslí, aby se vyhnuli zachovávat sobotu. Když po započetí zachovávání Božích přikázání se někomu zdá, že tj. nemožné, aby mohl uživit rodinu, pak ať každá pochybující duše ví, že Bůh zaslíbil, že bude pečovat o všechny, kteří budou zachovávat Boží přikázání. – Manuscript 116, 1902 *Ev 240.1*

To vyžaduje odvážné lidi – Chceme-li zachovávat Boží příkazy, musíme mít mravní odvahu. Jeden z protivníků pravdy kdysi řekl, že jen ti lidé, kteří jsou slabí duchovně a hloupí a nevědomí, se odvrátí od kostela, aby zachovávali sobotu. Kazatel, který chápal pravdu mu odpověděl: „Myslíš-li, že jen lidé slabého úmyslu přijmou pravdu, pak to zkus! Takové rozhodnutí vyžaduje mravní odvahu, sílu, vytrvalost, stálost, potřebné modlitby, aby se člověk postavil na stranu tak nepopulární. Jsme za to vděční Bohu, že můžeme přistoupit ke Kristu tak, jako ubozí a trpící přicházeli k Ježíši ve svatyni. ... *Ev 240.2*

Nikdy jste se neodvážili pošlapat Boží přikázání a předstoupit s nepopulární pravdou nehlédě na důsledky? Odvrátil-li se od vás Kristus kdykoli a ponechal v boji nás osamocené? Ne, nikdy se tak nestalo, ale Kristus nikdy nepravil svým učedníkům, že nebude mít těžkosti, nepřinesou žádných obětí a nebudou muset zapřít sama sebe. „Náš učitel byl mužem bolesti a sám zkusil bolesti, smutek a hořkost. Znáte milost Pána našeho Ježíše Krista, že jsa bohatý, pro naše dobro se stal chudobným, abychom jeho chudobou zbohatli.“ Děkujeme Bohu za to, že ve vaší chudobě můžete nazývat Boha Otce. – Manuscript 37, 1894 *Ev 240.3*

Na světě jest nouze. – Přijde taková doba soužení, jaké nepoznal žádný národ. Budou války a nové zprávy o válkách budou přicházet, před nimiž budou blednout lidské tváře. Budete muset snášet mnohá utrpení a soužení. Možná zakusíte hlad, ale Bůh vás nezanechá ve vašich utrpeních. On bude zkoušet vaši víru. Nežijeme proto, abychom se sami sobě zalíbili. Naší úlohou jest na tomto světě ukázat lidem Ježíše, Jeho moc. – Manuscript 37, 1894 *Ev 240.4*

Spoléhat na Boží slovo – Na poušti, když byly vyčerpány všechny zdroje výživy, poslal Bůh svému lidu menu z nebe; poskytl dostatečný a stálý zdroj potravy. To jim mělo být poučením, že Bůh na ně nezapomene, pokud v něho budou věřit a pokud budou chodit po jeho cestách. Spasitel se nyní učil tomu, čemu sám učil Izrael. Slovem Božím se dostalo pomoci zástupům Hebrejů a týmž slovem se jí dostane i Ježíši. Očekával, že pomoc přijde ve chvíli, kterou určí. Octl se na poušti, protože byl poslušen Boha, a proto si nebude opatřovat potravu podle rad satanových. Před očima celého vesmíru dosvědčil, že je menším neštěstím vytrpět, ať přijde cokoli, než se uchýlit od vůle Boží. *Ev 241.1*

„Člověk nebude živ jenom chlebem, ale každým slovem, které vychází z úst Božích.“ Často se následovník Kristův ocitá v postavení, v němž nemůže sloužit Bohu a současně vykonávat své světské zaměstnání. Snad se mu i zdá, že se připraví o část příjmů, bude-li poslušen požadavků Božích. Satan se ho bude snažit přesvědčit, že se musí vzdát svých zásad. Avšak jediná věc na tomto světě, na niž můžeme spolehnout, je slovo Boží. *„Usilujte především o Boží království a spravedlnost, a toto vše vám bude přidáno.“* (Mt 6,33) Ani na tomto světě nám není ku prospěchu, odchýlíme-li se od vůle našeho nebeského Otce. Poznáme-li moc slova Božího, neposlechneme návrhům satanovým, abychom uhájili živobytí nebo zachránili svůj život. Naší jedinou otázkou bude: Jak zní přikázání Boží? A jak zní jeho zaslíbení? Majíce je na paměti, uposlechneme prvního a budeme věřit v druhé. – DA 121 *Ev 241.2*

Výzva těm, kteří zůstávají nerozhodní – Nepřítel vám namlouvá, že máte čekat na příhodnější dobu. Chce vás svést, představuje vám prospěch, jaký můžete získat přestupováním soboty, na druhé straně ukazuje ztráty, které ponesete zachováváním soboty. Připravil pro vás nejruznější ospravedlnění, abyste se nerozhodli a nebyli poslušni Božím přikázáním. On je pokušitel. Ve falešném světle představuje charakter Boží a vy podléháte jeho pokušením. Vaše jednání dokazuje nedůvěru vůči nebeskému Otci. *Ev 242.1*

Zamysleli jste se, že když si zajistíte prospěch ve věcech časných, že teprve pak budete zachovávat sobotu čtvrtého přikázání. Bůh požaduje od každého ze svých věrných úplnou poslušnost. Postavili jste se proti požadavkům Božím a chcete Bohu určovat termín, kdy zadost učiníte Jeho požadavkům. Po celou dobu satan neustal ve snahách představit vám, že jest nemožné se rozhodnout a zachovávat sobotu. Čím dál jste se méně poddávali působení Božího Ducha a vaše srdce bylo méně poddajné jeho vlivu. Bůh vám i vašim dětem dává poselství: vykonajte své povinnosti tak dlouho zanedbávané a chod'te ve světle tak, jak On chodil. „*Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého ze vsí duše své i ze vsí mysli své.*“ „*Tak čiň,*“ řekl Kristus k zákoníku, „*a bude živ.*“ Hle Boží hlas k vám obráceny i k vašim dětem. Boží zákon jest dobrý a spravedlivý a užitečný pro všechny, kteří jsou jemu poslušni. Poslušností ctíte Toho, kterého posloucháte. *Ev 242.2*

Když se vaše myšlení přizpůsobí Boží vůli, aby ostříhalo Jeho přikázání, namyslíte, že se Bůh postará o vás, vaše potřeby? Přesvědčili jste se o tom a přece nejste poslušni Bohu. Domnívali jste se, že je třeba počkat až se před vámi cesta osvětlí. Bůh přivede každého člověka k zodpovědnosti, aby dal zprávu z každého svého jednání. Boží požadavky a příkazy jsou nejdůležitější věci. Vaším prvním závazkem jest poslušnost vůči Bohu. Všechny důsledky z toho vyplývající ponechte Bohu. Dosud jste váhali, jelikož jste si neuvědomili, jak bylo mocné vaše přesvědčení a jednak jste nechtěli Bohu být poslušni. Nečekejte, že budete mít zase takové mocné přesvědčení. Máte se postavit na Boží stranu a být poslušni pravdě nehledě na své pocity. Vaší nynější úlohou je podle zásad se rozhodnout bez ohledu na předvídané následky. – Letter 72, 1893 *Ev 243.1*

Lépe ztratit práci než Ježíše – Nemyslete, že od chvíle, kdy se postavíte na stranu pravdy ztratíte práci. Ale lépe by bylo ztratit práci, než Ježíše. Lépe je zřít se sama sebe a pro Pána přinést oběť, než jít vlastní cestou a usilovat pro sebe získat poklady časného života. Žádný z těchto pokladů nevezme sebou do hrobu. Z hrobu povstanete beze všeho, ale když budete mít Ježíše, máte vše, On jest vším tím co budete potřebovat, abyste obstáli v onen Boží den. Nepostačí vám to? – Manuscript 20, 1894 *Ev 243.2*

Přijměte každý paprsek světla – Nepohrdejte žádným paprskem světla jaký jste získali. Od toho závisí vaše věčnost. Proto vlastně vám pravím: „Pozorujte každý paprsek světla a šetřte ho.“ Na kolenou proste Krista, aby svým Svatým Duchem vyvěral vliv na vaše srdce a neodvracejte se od Jeho přikázání. – Manuscript 10, 1894 *Ev 243.3*

Stůjte rozhodně – Lidé mohou činit vše, co se jim líbí, aby přemohli Boží zákon a přesto Boží přikázání zůstanou vždy Jeho přikázáním. Rozhodli jsme se zachovávat Boží přikázání a podle nich žít a ostříhat jich jako zřítelnice oka. Lidé mohou povstávat proti Božímu právu a utlačovat lid zachovávající jeho přikázání. Když takto jednají budou moci žít? To je nemožné. Bůh má své měřítko, podle kterého posuzuje lidské povahy. Ti, kteří jsou Jemu poslušni, budou žít. Ti, kteří ostříhají Jeho přikázání jako oka v hlavě budou těmi, které On zachrání. – Manuscript 5, 1891 *Ev 244.1*

Návrh zaměstnání novým světitelům soboty – Uprostřed těch, kteří přijali pravdu v místech ____ v době poslední zimy, nachází se mladý člověk. Opustil školu, kterou navštěvoval, jelikož se rozhodl zachovávat sobotu. Byl tázán, co míní činit a jak bude žít. Řekl: „Bůh mi dal fyzickou sílu. Chci pracovat v jakémkoli povolání a třeba vykonávat i tu nejhorší práci, jen abych nepřestupoval Jeho přikázání.“ Někteří v starosti o něj chtěli ho zaměstnat ve vydavatelství, ale někdo řekl: „Ne, jestli ukáže, že bude poslušný za každou cenu Bohu, tenkrát se přesvědčíme, že jest tím mužem, kterého potřebujeme do práce ve vydavatelství. Ale nebude-li mít dostatek sil, aby dodržel pro co se rozhodl, není tím člověkem, kterého potřebujeme.“ *Ev 244.2*

Bratr ____ přistoupil ke mně a zeptal se, zda jsem povinen povzbudit toho mladého muže a dát mu na srozuměnou, že může obdržet práci v naší kanceláři. Já jsem odpověděla: „Bůh nebeský mu představil věčnou odměnu slávy, kterou obdrží každý vítěz. Jestli podle podobnosti Mojžíše bude mít před očima vysokou odměnu, tak se rozhodne na stranu pravdy. Nebylo by dobré a spíš na škodu, kdybychom ho chtěli za něco takového získat. Vaší povinností jest pomáhat mu v tom, aby pochopil, že musí ve víře jít vpřed. Nemůžeme jej samotného ponechat na poli bitvy, jelikož jej bude satan pokoušet. Proto mu třeba udělit vsi nezbytné duchovní pomoci. – Manuscript 26, 1886 *Ev 244.3*

Způsoby přestupování soboty – Cítíme potřebu provést reformu ve věci zachovávání soboty, a to i mezi ctiteli sobotního dne. Někteří diskutují o svých zájmech a plánují i v sobotu. Bůh hledí na to, jakoby tito lidé skutečně vyřizovali obchodní transakce. *Ev 245.1*

Jiní, kteří jsou dostatečně seznámeni s biblickými důkazy, že sobota jest sedmým dnem, se stýkají s lidmi, kteří nemají úctu k sobotě. Světitel soboty nemůže dovolit lidem u sebe zaměstnaných a vydržovaných jeho prostředky, aby pracovali v sobotu. Jestliže se řídí chtivostí zisku a dovolí, aby v jeho podnikatelství pracoval v sobotu nevěřící spolu podnikatel, je tak vinen jako i ten nevěřící. V takovém případě je jeho povinností rozvázat smlouvu, i když by s tím měl mít velmi mnoho škody. Lidé si mohou myslet, že nemohou být Bohu poslušni, ale necht' vědí, že nemohou si dovolit být Je-mu neposlušni. Všichni, kteří jsou lhotežní k požadavku zachovávání soboty, ponесou pro tento důvod těžké ztráty.“ – RH March 18, 1884 *Ev 245.2*

Jeden z druhů zaměstnání pro ty, kteří ostrhávají soboty – Potkali jsme mnoho dobrých lidí, pro které stojí za to pracovat. Pro mnohé z nich by nebylo zatěžko v sobotu odpočívat. Místo _____ jest místem, kde se vede chov drůbeže. V každém domově na předměstí jest chov drůbeže. Domy jsou postavené v uzavřené řadě, ale stojí ve větší vzdálenosti jeden od druhého a často je obklopuje několik arů pole. Chová se tu různá drůbež a prodává se na trhu. Tento trh se nachází ve vesnici, do níž se zboží přiváží loděmi. *Ev 245.3*

Píši o tom proto, abyste pochopili, jaká jest situace. Mnoho rodin chovající drůbež má prostředky pro život a nemají těžkosti se zachováváním soboty, neporušuje způsob jejich života a neškodí jejich zájmům. Tito lidé světi sobotu bez nejmenší obavy, že ztratí práci. – Letter 113, 1902 *Ev 246.1*

Zvěstování pravdy o nesmrtnosti

Nespěchat s předkládáním věcí těžkých a probouzejících odpor – Je zapotřebí vynaložit velikou moudrost při zvěstování těch pravd, které se protiví lidským přesvědčením a praktikám. Obvyčejem apoštola Pavla bylo, že když rozmlouval s lidmi, s Židy o proroctvích, potom krok za krokem zvěstoval jiné pravdy. Po určité době Pavel hovořil, že Kristus jest novým Mesiášem. *Ev 246.2*

Bylo mi ukázáno, že naši kazatelé příliš rychle přecházejí k tématům, která vzbuzují veliký odpor ve zvěstování zásad naší víry. Máme pravdy, které nepůsobí tak veliký odpor. Tyto pravdy je třeba zvěstovat den po dni i po několik týdnů a pak teprve přejít k tématu o sobotě a nesmrtnosti. Důvěru lidí získáte tenkrát, když budete představovat mocné a jasné důkazy, a když se lidé přesvědčí, že chápete Písmo Svaté. Když získáte důvěru posluchačů, tenkrát budete mít příhodný čas mluvit o sobotě a nesmrtnosti duše. *Ev 246.3*

Žel, že nemoudří pracovníci mluví o těch věcech předčasně, odstrašují lidi, kteří by ochotně poslouchali, kdyby přistupovali k té věci s větší opatrností a větší vírou, kdyby postupně krok za krokem vedli posluchače k těm pravdám a představili jim důležité události proroctví a ukazovali praktické nauky Kristovy. – Letter 48, 1886 *Ev 246.4*

Jeden z velkých svodů – Dnes existují svody všelikého druhu. Nejjasnější pravdy Božího Slova jsou deformovány lidskými teoriemi; místo pravd, předkládá se smrtelné bludy, které lidé musejí přijímat, Prostota opravdové zbožnosti byla pohřbena pod vrstvou tradic. *Ev 247.1*

Učení o nesmrtnosti lidské duše je lživé a bludné, s nímž nepřítel svádí a oklamává lidi. Tento blud je dnes všeobecný. ... *Ev 247.2*

Je to jedno z těch lživých učení, které se zrodilo v synagoze satana. Je to jed babylonský. „*Nebo z vína smilstva jeho pili všichni národové a králové zemští smilnili s ním a kupci zemští z zBoží jeho rozkoši zbohatli. I slyšel jsem jiný hlas s nebe řkoucí: Vyjděte z něho lidé můj, abyste neobcovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran.*“ – RH March 16, 1897 *Ev 247.3*

Život jest v Kristu – Problém nesmrtnosti duše třeba pojednávat s velikou opatrností, abychom při přednášení toho tématu nevyvolali protivenství, kterým bychom uzavřeli pro sebe dveře k zvěstování pravdy. *Ev 247.4*

Je zapotřebí veliké moudrosti k přiblížení se lidem a zvěstování jim o živé naději, kterou máme. Co to je za naděje, kterou lidem máme předkládat? Naděje věčného života v Ježíši Kristu. ...

Příliš mnoho pozornosti věnujeme rozpravám zvláštních idejí a nauk a zatím lidské srdce zůstalo neobměkčeno. Chceme-li takto získat člověka, kujeme studené železo. ... *Ev 247.5*

Je nám potřeba moudrosti a poznání, co máme a kdy mluvit, kdy mlčet ale o naději věčného života můžeme mluvit vždy a všude. Když srdce posluchačů jest zkrušeno a poddá se cele milosti Ježíše, pak vyvstane otázka: „*Pane co mám činit, abych byl spasen?*“ – Letter 12, 1890 *Ev 248.1*

Při zvěstování zásadních pravd jest potřebná moudrost – V místech, kde jsme začali s prací, dosáhli jsme příliš pomalé tempo vzrůstu příčinou sedmého dne (soboty). Na cestě každé duše, která přijala pravdu, se postavila překážka. *Ev 248.2*

Jsou i jiné důvody, jak smrtelnost duše a blízký příchod na oblacích Krista, ale tyto pravdy ne- vzbuzují takový odpor jako pravda o sobotě. Někteří tuto pravdu vědomě přijímají, aby obdrželi spasení, jelikož je to pravda biblická. Zamilovali si poslušnost k Božím přikázáním. Ty zvláštní pravdy v něž věříme a kterým se lidé protíví, uzavřou cestu mnohým lidem, kteří nechtějí být zvláštním lidem, odděleným od světa. Proto je nám potřeba veliké moudrosti a poznání, jak tyto pravdy nejlépe předložit lidem. Když začínáme práci, musíme důkladně vědět, co můžeme získat. Kdyby se použilo jiných plánů a metod působení a i kdyby vyvstala nutnost větších vydání, bylo by možno bez pochyby získat mnohem lepší výsledky. – Letter 14, 1887 *Ev 248.3*

Odložte výzbroj bojovníka – Někteří kazatelé, když se utkávají s nevěřícími lidmi, kteří mají předsudky a jsou nepřátelsky zaměřeni ku pravdě o nesmrtelnosti duše, kteří nemají Krista, pocítují zvláštní zápal a popud, aby ihned zvěstovali toto téma. Jelikož posluchači nejsou vůbec připraveni ku přijetí té pravdy, právě ten postoj zvěstuje předsudky a naklání posluchače postavit ještě větší odpor, příčinou kterého se tratí větší vliv, jež třeba získat, aby pracovník jednal rozumně. Posluchači teď jsou posílení ve své nevěře. To srdce bylo možno získat, ale nebylo potřeba se tak vyzbrojit do boje. Byl dán příliš tvrdý pokrm lidem, jehož příčinou duše, které bylo možné získat, se od nás ještě více vzdálily. *Ev 248.4*

Jest konečně třeba odložit výzbroj a zanechat ducha boje. Jestliže se podobáme Kristu, budeme získávat takové lidi, jací jsou a tam kde se nacházejí. – Manuscript 104, 1898 *Ev 249.1*

Význam správného pochopení – Správné pochopení toho „*co praví Písmo*“ o stavu mrtvých, má v naší době zásadní význam. Boží Slovo zřetelně praví, že mrtví nic nevědí, že jejich nenávisť i láska současně přestaly. Abychom dokázali pravdu, musíme sáhnout po pevném, nepochybném slovu prorockém. Když nedokážeme známosti a pochopení Písma Svatého, neobstojíme, když satan bude činit veliké věci a znamení ve světě, aby pod pokrývkou Božího působení svádět tak, jak mluví Písmo Svaté, by možné bylo i vyvolené. Nebudeme-li zakořeněni a založeni na pravdě, upadneme do osidel a nástrah satanem nalíčených. Musíme se mocně držet naší Bible. Dokáže-li vám satan namluvit, že ve Slově Božím se najdou věci neinspirované, postará se i o to, že upadnete do jeho osidel. V potřebné době, nebudete mít žádné záruky ani jistoty toho, co jest pravda. – RH Dec. 18, 1888 *Ev 249.2*

Poselství o hospodaření křesťana

Učit každého obráceného – Každou obrácenou duši je třeba poučit o požadavcích Božích, týkajících se desátek a obětí. Všichni lidé se radují, že obdrželi od Boha mnohá bohatství a Bůh se raduje, že jeho dědicové se těší těmi dobrými věcmi. On uzavřel zvláštní smlouvu se všemi, kteří stojí pod krví skropenou vlajkou Knížete Emanuele. On žádá, aby ukázali svou závislost na Bohu a dali počet ze svého správcovství a vnášeli do Jeho pokladnice určitou část, která mu právem náleží. Tyto prostředky mají posloužit k podporování díla Evangelia, které musí být vykonáno v souladu s pokyny učedníkům skrze Syna Božího krátce před Jeho odejitím. – Manuscript 123, 1898 *Ev 249.3*

Každý je článkem řetězu spasení – Kdo se stal dítětem Božím, má se neustále pokládati za článek řetězu, který se sklání, aby chránil svět; za jednoho z těch, kteří dle Kristova přikázání lásky v Kristu vycházejí, aby vyhledávali a zachraňovali ztracené. – MH 105 *Ev 250.1*

Odpovědnost evangelisty – Součástí vaší práce je poučování těch, které získáváte pro pravdu, o povinnostech přinášení desátek do pokladnice Boží. Tento čin má být znamením uznání Boží závislosti. Ty osoby je třeba poučit o jejich povinnosti odevzdání Bohu toho, co je vlastnictvím. Příkaz placení desátek je tak zřetelný, že jejich zadržení se nedá ničím omluvit a ospravedlnit. Za-

nedbáte-li nově obrácených poučit o desátcích, pak velmi důležitá část práce zůstala nevykonána. – Letter 51, 1902 *Ev 250.2*

Vedení nového sboru – Když služebník evangelia shromáždí tu a tam skupiny věřících, nikdy by v nově přichozích neměl dojem vzbudit, že Bůh od nich nevyžaduje, aby plánovitou pomocí přispívali dílu Božímu a podporovali je svou osobní činností a dary. ... *Ev 250.3*

Všichni mají vědět, že máme pro svého Mistra učinit co je v našich silách a oplácet mu stejnou mírou, jakou nám požehnal. On vyžaduje, jako své právoplatné vlastnictví desátý díl z příjmu, ať velkého nebo malého a kdo jej zadržuje, dopouští se vůči Němu krádeže a nemůže očekávat, že zehrající ruka Boží bude s ním. Ve sborech složených většinou z chudých bratrů a sester mají být zásadní pravidla štědrosti objasněna a radostně přijata. Bůh dokáže plnit co slíbil. Má po ruce nevyčerpatelné prostředky, kterých použije k naplnění své vůle. Vidí-li, že jsou desátky věrně odevzdávány, použije ve své moudré prozřetelnosti mnohých možností, aby je z mnohonásobil. Kdo respektuje Boží nařízení v málu, které má k dispozici, sklídí stejnou odměnu s tím, kdo dává z hojnosti. – GW 222, 223 *Ev 250.4*

Zkouška – Náš nebeský Otec rozdává dary a požaduje vrácení jisté části, aby nás vyzkoušel zda jsme hodni obdržet dar života věčného. – 3T 408 *Ev 251.1*

Bod, který je potřeba představit taktně a vážně – Učitel Božího Slova nesmí žádné Boží příkazy utajit před lidmi, aby v nevědomosti svých povinností neb v nepochopení Boží vůle nepadli do hříchů a nešli do záhuby. ... *Ev 251.2*

Nikdo nesmí zanedbávat povinnost zřetelně a výrazně poučit ve věci desátek. Učte odevzdávat Bohu Jeho vlastnictví, jelikož Boží sláva nebude spočívat na lidech, kteří okrádají Boha v desátcích a obětech. Vystává zřetelná potřeba častého připomínání ve sborech o povinnostech odevzdání Bohu toho, co je Jeho vlastnictvím. Ať ten, který pokračuje v práci, taktéž zřetelně vysvětlí, jaké má Bůh požadavky ve věci desátek, aby se mohli lidé přesvědčit, že pracovníci učí ve všech bodech jedné i též pravdě a jednomyslně povzbuzují k poslušnosti vůči všem požadavkům Božím. *Ev 251.3*

Pracovníci by měli být rozvážní a nedávat ihned tvrdého pokrmu k přijetí těm, které jsou nemluvnátky. Je potřeby krmit čistým mlékem Božího Slova. Za žádných okolností nepřiměšujte ku pravdě svoje výmysly a ideje, které by zastínily význam Božího Slova a přikryly Je příkrývkou tradic a domněnek. Ať lid obdrží tu pravdu, jaká jest v Kristu Ježíši. – Manuscript 39, 1895 *Ev 252.1*

Zanedbaná práce – Naší povinností je světu přinést poselství výstrahy. Jak vykonáváme tu práci? Bratří, nepostupujte případně tím způsobem, že předkládáte lidem to co se jim líbí, zatím co jiná důležitá práce není vykonána? Není-li třeba, aby někdo za vás doplnil práci naléhavě vedl lid, aby věrně odevzdával desátky a oběti, do Boží pokladnice? Toto dílo má vykonat pracovník, ale jest smutné, když tato práce byla zanedbána. Lid okrádal Pána a činil zlo, pak trpěl, jelikož pracovník nechtěl o tom mluvit, aby nevyvolal nespokojenost se strany členů. Bůh nazývá takové muže nevěrnými služebníky. – RH July 8, 1884 *Ev 252.2*

Věrné odevzdání desátek, zajistí potřebné prostředky – Kdyby prostředky přicházely do Boží pokladnice podle Božího plánu – desetina z každého příjmu, byla by hojnost prostředků pro pokrok Jeho díla. – 5T 150 *Ev 252.3*

Shromáždění prostředků pro činnost evangelizační – Shodně s Božím ustanovením ti, kteří nesou zodpovědnost za Jeho práci, jsou povinni se postarat o prodchnutí novým životem práce, staré metody práce. Jsou povinni položit nové plány a nové metody práce, aby zaujali členy církve ke spolupráci ve zvěstování poselství světu. Jedna z nových metod jak se přiblížit k lidem je plán, obžínková slavnost díkůvzdání za účelem pro věc díla evangelia. V mnoha místech v době posledních několika let tato akce působila velkým vlivem. Byla požehnáním pro mnohé a zvětšila zásobu prostředků pro Boží účely. Lidé jiného vyznání byli seznámeni s poselstvím třetího anděla v pohanských zemích. Probudilo to jejich štědrost a někteří se z nich vyptávali na pravdu, chtěli více slyšet o pravdě, kterou svou mocí tak velmi změnila lidi a jejich způsob života. Byli získáni mužové i ženy ze všech tříd a jméno Boží bylo oslaveno a vyvýšeno. – CS 190, 191 *Ev 252.4*

Vyhýbejte se světským metodám – Dnes lze pozorovat, jak v naší době některé církve organizují různé besedy, tance, posvícení a festivaly, aby nashromáždily více peněz do církevní pokladnice – tj. metoda používána lidskými úmysly – aby získala prostředky bez sbírek. ... *Ev 253.1*

Zaujměme jasné a rozhodné stanovisko k těmto zkaženým metodám církvi, které šíří nemorální vliv na mládež i na dospělé. Nemáme právo přikrývat pláštěm svatosti všechno jen proto, abychom získali peníze na církevní účely. Takové oběti (sbírky) jsou mizerně bídné a na nich spočívá Boží kletba. Taková je cena lidských duší. Festivaly, tance, loterie, hry a bohaté slavnosti, zorganizované za účelem získání potřebných prostředků pro rozkvět díla církevního mohou najít své obhájce za pultem i kazatelnou, ale my nemáme účast v těchto věcech. Jestli v těch věcech budeme účastni, Bůh projeví svůj nesouhlas. Nečiňme to, abychom se uchýlili k nějakým žádostem, abychom takto povzbudili ty, kteří jsou vyznavači Kristovi, aby něco obětovali z prostředků, které jim Pán svěřil. Nechtějí-li ti lidé nic udělat dobrovolně, z lásky ke Kristu, tak jejich oběti v žádném případě nebudou Bohem přijaty. – CS 201, 202 *Ev 253.2*

Dary pocházející z hostin a zábav – Je to žalostná skutečnost a politováníhodné, že uvažování o svatých věcech a věčných, nepůsobí takovým vlivem na srdcích domnělých vyznavačů Kristových a nepovzbuzují je k dobrovolným obětem pro šíření evangelia jako vliv svádějících hostin, světských zábav. Je to smutná skutečnost, že půvab těch věcí, které svádí, získává větší úspěch tam, kde věci posvěcené a věčné nemají žádného vlivu, nemohou sklonit lidského srdce ku štědrosti a obětavosti. *Ev 254.1*

Vysoce zdařilým činem byl korunován plán, kterého se ujal Mojžíš na poušti, aby zvětšil peněžní zásoby. Nebylo třeba nikoho nutit. Mojžíš neučinil žádnou velikou hostinu a nepozval lid na žádné divadlo. Neorganizoval taneční zábavy. Nezavedl loterii ani nic z tohoto druhu, co by zneuctilo svatý úřad, za účelem získání prostředků, potřebných k postavení Božího stánku v poušti. Bůh přikázal Mojžíšovi povzbudit Izraele k přinesení obětí. Mojžíš měl přijímat dary, které každý člověk skládal dobrovolně, ochotně a srdečně. Tyto dobrovolné dary přicházely tak hojně, že Mojžíš prohlásil nakonec, že víc nepřijímá. Museli přestat s přinášáním obětí a darů, neboť je už nebylo možno zužítovat. – CS 203 *Ev 254.2*

A jaký dojem učinili ty věci na lidské myšlení nevěřících? Svatá zástava Božího Slova je snížena a pokryta kouřem. Podceňuje se Boha a snižuje jméno křesťana. Způsoby proti Písmu Svatému v získávání prostředků podporují zkažené způsoby a zásady jednání. A to vlastně chce satan. Když takto lidé postupují, opakují hřích, Nádana a Abia. Používají cizího ohně na místo svatého ohně při konání Božích služeb. Bůh nepřijímá takových obětí. *Ev 254.3*

Všechny metody toho druhu v získávání peněz pro Boží pokladnici jsou Pánu nemilé ba ošklivé. To jen falešná zbožnost přivádí k takovému druhu jednání. Ó jaké zaslepenost, jaká hanba pro lidi považující se za křesťany. Členové církve jednají tak jako obyvatelé světa za dnů Noémových, kteří jen zlé věci plánovali v srdcích svých. Všichni, kteří se bojí Boha, odvrátí se od takových praktik s odporem, považující je za překroucené a deformaci náboženství Ježíše Krista. – CS 205 *Ev 254.4*

Správcovství – Avšak toto zlaté pravidlo má ještě hlubší význam. Bůh žádá od každého, kdo byl ustanoven za hospodáře, rozmanitých jeho milostí, aby duším, žijícím v nevědomosti a temnotě, udělil ze svých statků tolik, kolik by si sám přál obdržet od nich, kdyby byl na jejich místě. Apoštol Pavel o sobě doznává: „*Jsem dlužníkem Řeků i kterýchkoli jiných národů, moudrých i nemoudrých.*“ (Ř 1,14) Ze všeho toho, co jsme poznali o lásce Boží, ze všech bohatých darů Boží milosti, jichž se nám dostalo více než kterékoli duši, na níž doléhá bída a temnota světa, jsme dlužní této duši a máme i jí z těchto darů udělit. – MB 193 *Ev 255.1*

Uvažování o duchu prorockém

Nově obrácení mají vlastnit jasné porozumění – V době, kdy se přibližuje konec a čím více se šíří dílo hlásání poslední výstrahy světa, je zvláště důležité pro všechny, kteří přijímají přítomnou pravdu, aby měli jasný pojem o podstatě a vlivu Svědectví, které Bůh od počátku spojil s dílem třetího andělského poselství. – 5T 654 *Ev 255.2*

Boží vzkazy pro přítomnou dobu – Před věky mluvil Bůh s lidmi prostřednictvím proroků a apoštolů. Dnes k nim mluví skrze svědectví Ducha svatého. Nikdy důrazněji nepoučoval Bůh svůj lid o své vůli a cestě, kterou má jít. – 5T 661 *Ev 255.3*

Často opomíjené – Pracovníci často zanedbávají tak velmi důležité oblasti práce, jako reformu zdravotní, duchovní dary, přinášení systematických obětí a darů a též evangelizační práce. Veliký počet těchto lidí může pod vlivem těch kazatelů uznat v celé rozumnost samotné teorii pravdy a přece po čase se ukáže, že jest mnoho takových, kteří nepodávají důkazů svého příslušenství k Bohu. Pracovník stavěl na základě sena, dřeva a slámy a vše to spálil oheň pokušení. – RH Dec. 12 1878 *Ev 256.1*

Nezabírají místa Bible – Svědectví sestry White nesmějí být vysunuty na první místo. Neklamným vzorem a základem zůstává Boží Slovo. Svědectví nemají zabírat místo Božího Slova. Všichni věřící musejí být velmi opatrní při posuzování této otázky a vždy musejí znát, kdy musejí přestat mluvit, když už dostatečně mnoho mluvili. Vámi udržované stanovisko zdůvodněme pomocí Božího slova a každý bod naší víry – jako zjevení Božího Slova. – Letter 12, 1890 *Ev 256.2*

Svědectví nepředchází Bibli – Čím se důkladněji zadíváme zaslíbením obsaženým v Božím Slově, tím větším jasmem ona se nám zjasní. Čím více je budeme praktikovat, tím hlubší naše pochopení. Náš postoj a naše víra opírají se o Bibli. Nikdy nechceme, aby kdokoli vysouval svědectví na první místo před Bibli. – Manuscript 7, 1894 *Ev 256.3*

Účel svědectví – Samotné Boží slovo postačí, aby osvítilo nejtemnější úmysly a může být chápáno i těmi, kteří touží Je pochopit. Však nezávisle na tom nacházejí se lidé, kteří prohlašují, že jejich cílem je studium Božího Slova, přesto však žijí v největším rozporu s Jeho učením. Aby ti lidé neměli žádné omluvy, Bůh jim posílá jasné a zřetelné svědectví, chtíc je tak přivést zpět k Božímu Slovu, kterého nejsou poslušni. Boží Slovo je přeplněno všeobecnými zásadami přetvářejícími pravidelný způsob života a svědectví byla dána proto, aby upozornila lidi na tyto zásady. – 5T 663, 664 *Ev 256.4*

Větší a menší světlo – Málo pozornosti bylo obráceno na Bibli, proto Bůh dal menší světlo, které má přivést lid ku většímu světlu. – CE 37 *Ev 257.1*

Pro ilustraci: uvažování o duchu prorockém – Bratr ____ nepolemizuje a ve spory se nevydává se svými protivníky. On předkládá pravdy Bible tak zřetelným způsobem, že pro každého jest to jasné, že kdo se protíví, usiluje jen o nalezení křiklavých pozic proti Božímu Slovu. *Ev 257.2*

Večer v pátek a v sobotu před polednem mluvil na téma duchovních darů a zdržoval se především u Ducha prorockého. Ti, kteří byli přítomni na přednášce, hovořili, že předkládal tuto věc jasně a přesvědčivě. – Letter 388, 1906 *Ev 257.3*

Bratr ____ ve svém učení poukázal, že Duch prorocký má velikou úlohu v díle utvrzování v pravdě. Navazoval na svou práci a poprosil mně. ... abych promluvila k lidu. – Letter 400, 1906 *Ev 257.4*

Dejte čas pro posouzení důvodů. – V posledním vidění, daném mně v Battle Creeku, bylo mi ukázáno, že bylo nemoudře postupováno v ____ s ohledem na vidění v době organizace tamějšího sboru. Byli někteří v ____, kteří byli dítkami Božími a přece pochybovali o viděních. Jiní opět nebyli proti nim, ale neměli odvahy zaujmouti k nim rozhodného stanoviska. Někteří byli skeptičtí a měli k tomu dostatečné důvody. Falešná vidění a fanatické působení a z toho povstávající ubohé ovoce, měly vliv na věc Boží ve ____ a vyvolávaly podezření proti všemu, co se jen viděním nazývalo. Na vše to měl býti brán zřetel a mělo se uvážlivě postupovati. Ti, kteří nikdy neviděli bytosti mající vidění a kteří osobně nepoznali vliv vidění, neměli by býti potírání a násilně přesvědčováni. Takoví by neměli býti zbavováni dobrodiní a výsad církve, jeli jejich křesťanský život jinak správný a mají-li dobrý křesťanský charakter. *Ev 257.5*

Bylo mi ukázáno, že někteří mohli přijmouti uveřejněná vidění, posuzující strom podle jeho ovoce. Jiní opět jsou jako nevěřící Tomáš; nemohou uvěřiti vydaným svědectvím ani získati jistotu svědectvím druhých, ale musí sami viděti a míti hmatatelný důkaz. Takoví nesmějí býti opomíjeni, ale jest zapotřebí dlouhé trpělivosti a bratrské lásky k nim, dokud se neustálí a nerozhodnou pro nebo proti. Církev musí věděti, že nemají pravdu, bojují-li proti viděním, o nichž nemají žádných vědomostí, stupňují-li svůj odpor tak, že se staví proti něčemu, v čem nemají prázdných zkušeností, cítí se býti obtěžováni a mrzutými, když ti kteří věří, že vidění jsou od Boha, mluví o nich ve shromážděních a posilují a utěšují se instrukcemi, danými jim ve viděních.“ – 1T 327, 328 *Ev 258.1*

Předčasné zaujímání postoje – Bylo mě ukázáno, že někteří, zvláště v ____, dělají z vidění měřítko pro všechno a dávají se na cesty, které jsme, můj manžel a já, nikdy nesledovali. Někteří z

nich neznají mne, ani moji práci a jsou skeptičtí ke všemu, co se nazývá viděním. To vše jest přirozené a může býti přemoženo pouze zkušeností. Nejsou-li lidé o viděních přesvědčeni, nemají býti nuceni. Jak má býti u takových postupováno, nalézáme ve *Svědectví* č. 8 str. 328, 239 a já doufám, že to budou všichni čísti. Kazatelé mají činiti rozdíl, mají míti s některými soucit a druhé opět mají zastrašováním zachraňovati, vytrhovat s ohně. Kazatelé Boží mají míti tolik moudrosti, aby dávali jednomu každému jeho část potravy a aby dělali tento rozdíl mezi různými osobami, jak to jejich případ vyžaduje. Jednání některých v ____, kteří mne neznají, nebyli dosti uvážlivé a důsledné. S těmi, kterým byla vidění poměrně cizí, bylo jednáno tímto způsobem jako s těmi, kteří měli veliké světlo a velké zkušenosti s viděními. Od některých bylo požadováno, aby uznali vidění; když toho nemohli s dobrým svědomím učiniti, a takto bylo mnoho upřímných duší dohnáno, aby se postavily proti viděním a proti církvi, což by byly nikdy neudělaly, kdyby v jejich případě bylo jednáno s rozvahou a soucitem. – 1T 382, 283 *Ev 259.1*

Přemožení protivníků – Kazatelé, kteří nejsou Adventisty sedmého dne mají dlouhé přednášky, které jsou zaměřené zvláště proti E. G. Whiteové. Tímto jednáním především škodí samým sobě. ... Proto rozesílám moje knihy: *Touha věků*, *Velký spor věků*, *Patriarchové a proroci*, a *Kristus náš Spasitel* ku čtení rodinám; když tedy cizí duchovní pracují proti mně, promlouvám k lidem prostřednictvím mých spisů. Věřím, že se lidé obrátí na cestu pravdy. Povzbuzujme lid ku přijetí zákona a svědectví. Jestliže nemluví zajedno se Slovem, to proto, že v nich není světla. – Letter 217, 1899 *Ev 259.2*

Posuďte podle ovoce – Posuzujte svědectví podle jeho ovoce. V jakém duchu nás učí? Jaký vliv mají? Všichni, kteří si to přejí, mohou se seznámit s ovocem těch vidění. ... *Ev 260.1*

Bůh buďte církev poučuje, kárá její nepravosti a posiluje její víru, nebo toho nečiní. Toto dílo je buď od Boha nebo ne. Bůh nic nečiní společně se satanem. Proto mé dílo ... Buď nese pečeť Boží, nebo pečeť nepřítele. V tomto ohledu není polovičatosti. – 5T 671 *Ev 260.2*

Bůh promlouvá prostřednictvím svědectví – Musíme následovat rady proroctví ducha. Musíme milovat a poslouchat pravdu pro tento čas. Toto nás zachrání před vlivem moci svodu. Bůh k nám promluvil svým slovem. Mluvil k nám svědectvím církví a knihami, které pomáhaly objasňovat naši přítomnou povinnost a postavení, které bychom dnes měli zastávat. – 8T 298 *Ev 260.3*

Zvěstování zdravotních zásad a křesťanského způsobu života

(Viz též „Zdravotní a evangelizační služba“, str. 513-551; „Zdraví a zdravotní zásady“, str. 657-665)

Zdravotní zásady – Námi předkládané zásady musíme potvrzovat prakticky. Nesmíme zapomínat, že člověk musí spasit své tělo zároveň jako i svou duši. Naše práce spočívá na něčem mnohem důležitějším, než je na přednášení kázání. Po dobu naší práce zvěstování poselství musíme jsouce ve spojení s lidmi, jim pomáhat i ve fyzických slabostech. Naší povinností jest zvěstovat zdravotní reformu a přesvědčovat o nutnosti šetření zdraví. *Ev 260.4*

Chceme-li, aby byla duše zdráva, je třeba i tělo uchovávat při zdraví. Stav těla se odráží ve stavu duše. Ten, který chce být duchovně a tělesně silný, musí ovládnout svoji chuť a správně používat výživu. Musí být bedlivý, aby netrápil svou duši zatěžováním fyzických a duchovních sil. Důsledné dodržování správných zásad výživy a oblékání jest povinností, kterou Bůh ukládá lidským bytostem. *Ev 261.1*

Bůh žádá, abychom byli poslušni životně důležitých zdravotních zásad. Každý z nás jest odpovědný za správné udržování svého těla a za péči o ně tak, abychom byli zdraví. – Letter 123, 1903 *Ev 261.2*

Součást posledního poselství – Zásady zdravotní reformy nalezneme ve Slově Božím. Evangelium zdraví musí být pevně spjato s hlásáním Božího Slova. Je v plánu našeho Pána, aby obrodň vliv zdravotní reformy se stal částí velkého úsilí, aby poselství evangelia bylo zvěstováno. – MM 259 *Ev 261.3*

Jako lid jsme byli pověřeni zvěstováním zásad zdravotní reformy. Někteří se domnívají, že otázka stravování není dostatečně důležitá, aby jí zahrnuli do svého evangelizačního úsilí. Ti se však velice mýlí. Bůh prohlašuje. „*Protož buď že jíte, neb pijete anebo cožkoli činíte, všecko k slávě*“

Boží číňte.“ (1 K 10,31) Střídmost v celém svém dosahu má důležité místo v díle spasení. – 9T 112
Ev 261.4

Zavedení zásad zdravotní reformy – Ti, kteří žijí v posledním čase dějin světových, musejí ve svém životě uplatňovat zdravotní zásady. ... *Ev 262.1*

Nemocní mužové a ženy musejí zachovávat zdravotní reformu. Bůh bude spolupracovat se svými dětmi, aby je zachoval při zdraví, jestli se budou snažit správně vyživovat a zřeknou se všeho, co přes míru zatěžuje žaludek. Bůh láskyplně vyměřil jistou a bezpečnou cestu přírodě a tato cesta je dostatečně široká pro všechny, kteří chtějí po ní jít. Bůh pro nás určil zdravé a výživné plodiny země, kterými se můžeme dostatečně posilovat. *Ev 262.2*

Mnozí lidé velmi škodí svému tělu, když lehkověrně přestupují zdravotní zákony. Tito lidé již nikdy se nevrátí k původnímu plnému zdraví, příčinou křiv, napáchaných samým sobě. I teď, když toho litují, a obrátili se. Člověk se pokusil být moudřejším samého Boha. Sám sobě stanovil práva. Bůh nás vyzývá, abychom dbali na Jeho požadavky a násilně nezmenšovali své fyzické a duchovní i duševní síly a vlastnosti. – Letter 135, 1902 *Ev 262.3*

Zdravotní reforma – praktická a pokroková reforma – Hospodin si přeje, aby naši kazatelé, lékaři a členové církve byli opatrní a nepřemlouvali ty, kteří o naší víře ještě nic nevědí, k okamžité změně stravy, a tak je nestavěli předčasně před zkoušku. Oceňujte výše zásady zdravotní reformy a nechte Pána působit na upřímné srdce. Budou slyšet a uvěřit. Pán také nechce, aby jeho poslové přednášeli vzácné pravdy zdravého způsobu života tak, aby vzbudili pohoršení. Nepoložte kámen úrazů do cesty těm, kteří se dosud nacházejí na temné stezce nevědomosti. Chcete-li kdo nějakou věc pochválit, učiníte dobře, když nemluvíte příliš nadšeně, abyste neodvrátili ty, kteří přišli naslouchat; předvádějte jim však zásady střídmosti co nejpoutavěji. *Ev 262.4*

Nesmíme postupovat svým způsobem. Vstoupí-li služebníci Kristovi na novou půdu, aby založili sbor, nesmí působit těžkosti tím, že kladou otázku životosprávy na nejpřednější místo. Musíme dbát toho, aby nebyli přepjatými, neboť si připraví do cesty další překážky. Nežehňte lidi, ale ved'te. *Ev 263.1*

Tam, kde je hlášána pravda, má být také dáno poučení o správné přípravě zdravých pokrmů. Bůh chce, aby lid byl všude poučen schopnými učiteli, jak nejužitečněji spotřebovat dary příslušné krajiny. Tak se mohou chudí i bohatí naučit zdravě žít. – GW 233 *Ev 263.2*

Vyzvednout na první místo – Úsilí zdravotní reformy je Božím prostředkem k tomu, aby bylo umenšeno utrpení ve světě a k očistění jeho církve. Poučte lid, že může být Boží pomocnou rukou, bude-li spolupracovat s Místrem při upevňování tělesného a duševního zdraví. Tato práce nese nebeskou pečeť a otevře dveře jiným převzácným pravdám. Je místo pro všechny, kdo se chtějí na tomto úsilí podílet. *Ev 263.3*

Dílo zdravotní reformy mějte v popředí. To je poselství, které vám mám oznámit. Jeho přednost zvěstujte tak jasně, že bude pocíťována široká potřeba tohoto díla. Vyloučení každého škodlivého pokrmu a nápoje je ovocem pravého náboženství. Kdo je plně obrácen, vzdá se každého škodlivého zvyku a choutek. Naprostou zdrženlivostí přemůže svojí touhu po pochoutkách škodlivých zdraví. *Ev 263.4*

Učitelům zdravotní reformy mám říci: Jděte vpřed! Svět potřebuje každou kapku vlivu, kterou můžete přispět k zastavení přílivu mravní ubohosti. Ať ti, kdo zvěstují třetí andělské poselství se věrně přiznají k svému praporu. – 9T 112, 113 *Ev 264.1*

Úplná zdrženlivost od alkoholu a tabáku – Mužové a ženy vlastní mnoho náruživostí, které jsou v rozporu se zásadami Bible. Používání tabáku a alkoholu ničí tělo i duši. Takové lidi nelze přijímat za členy sboru, dříve než dají důkazy, že jsou plně obráceni a že vlastní víru, která rodí činy lásky a očišťuje duši. Boží pravda očistí člověka pravdivě věřícího, ten pak, který se úplně obrátil, zřekne se všech poskvrňujících zlozvyků a náruživostí. Kdo použije úplné abstinence, zvítězí nad tím, co ničí zdraví. – Letter 49, 1902 *Ev 264.2*

Obrácení – tajemství vítězství – První a nejdůležitější věcí při zvěstování Evangelia jasným a srozumitelným způsobem jest pohnout a obměkčit duši a představit našeho Pána Ježíše Krista jako Toho, který na sebe bere hříchy, jako Spasitel odpouštějící a promíjející. *Ev 264.3*

Když uprostřed nás působí Duch Svatý, jak to bylo neklamně za evangelizace v místě ____, duše, které nebyly hotovy přijmout Krista, byly získány. Mnozí, kteří po léta nechodili do kostelů, při-

cházejí na přednášky a obracejí se. Prostota pravdy získává jejich srdce. Působí na všechny třídy lidí. Vášniví kuřáci tabáku přestávají kouřit a alkoholici se zřikají alkoholu. Ti lidé by to nedovedli nikdy učinit, kdyby nebyli uvěřili Božímu zaslíbení, že Bůh odpustí jejich hříchy. Stojí za to pracovat svědomitě, aby byly tyto duše získány. – Letter 4, 1899 Ev 264.4

Zahájit reformu od základ – Lidé, kteří se opíjejí, činí nejnižší věci, když se setkáváme s přechyby toho druhu a vidíme strašlivé následky pití opojných nápojů, nemáme-li učinit vše, co je v naší síle, aby Bůh pomohl v boji s tímto zlem? V samých základech pijanství alkoholu spočívají zlozvyky spojené s nesprávnou výživou. Ti, kteří věří přítomné pravdě, mají se zřici pití kávy a čaje, jelikož ty nápoje vyvolávají větší chuť po silnějších povzbuzujících nápojích. Měli by se zřici podle možnosti i masitých pokrmů, vyvolávajících chuť po silných nápojích. Plnohodnotná výživa dobře a chutně připravená měla by být naším pokrmem dneška. Ev 265.1

Lidé, kteří zdravotní zásady nerespektují, nesprávně a nerozumně si škodí. Podléhají chuti a tím sobě nejvíce křivdí. Snad někdo řekne, že otázka výživy není tak důležitá, aby ji vměstnal do věcí náboženských. Kdo takto myslí, velmi se mylí. Boží slovo zdůrazňuje: „*Bud' jíte nebo pijete, nebo cokoli činíte, všechno činite ku Boží slávě.*“ (1 K 10,31) Otázka střídmosti, ve všech svých způsobech, hraje důležitou roli ve věcech našeho spasení. Jelikož pod vzhledem jedení lidé podléhají zlým návykům, panuje ve světě stále větší zlo. – Letter 49, 1902 Ev 265.2

Osobní práce mezi nestřídmými – Naše práce nezáleží pouze v přednášení kázání. Do jejich oblasti přináležejí i osobní práce s lidmi, kteří zneužili své zdraví a chybí jim mravní síla, aby se odpřeli svým žádostem a vášním. Pro tyto duše je třeba zvlášť pracovat. Náš svět jest plný takových trpících lidí. Ev 265.3

Bůh napsal na každém nervu a svalu svá práva, na každé tkáni naší bytosti a na každém orgánu lidského těla. Podlehnouti nenormální chuti, buď zrnkové kávě, nebo čínskému čaji, tabáku anebo alkoholu není ničím jiným, než nedostatkem střídmosti a je v rozepři se zákony zdraví i života. Používáním těchto zakázaných věcí vyvstává v našem těle stav, ke kterému Stvořitel nikdy nechtěl připustit. Takové povolování jest hříchem. ... Používání něčeho, co v organismu těla se nepromění ve zdravou krev, je protichůdné s právy našeho organismu a je pošlapáním Božího práva. Příčina nosí čin. Utrápení, nemoc a smrt – to je neklamný trest za povolnost toho druhu. – Letter 123, 1899 Ev 265.4

Vyhledávání příjemných zábav – Lidské davy zbytečně hledají uspokojení ve světských zábavách. Tito lidé touží po něčem, co nemají. Vydávají peníze ne za chléb a pracují nad tím, co neuspokojuje. Žiznivá a hladová duše bude tak dlouho žiznit a hladovět, jak dlouho bude hledat ukojení v příjemnostech, které neposkytují žádné radosti. Ó kdyby duše poslouchala hlasu Ježíše: „*Kdo žizní pojd' a napij se.*“ Ti, kteří pijí vodu života, nebudou po lehkomyšlných a dráždicích příjemnostech toužit. Kristus, zřídlo života jest také zřídlem pokoje a štěstí. Ev 266.1

Bůh obdarovává lidi různými talenty a dary ne proto, aby je nevyužívali nebo aby je využívali pro zábavu a ukojení vášní, ale proto, aby se staly požehnáním pro jiné a učinily lidi způsobnými ke konání nezištné a obětavé evangelizační práce. – YI Nov. 6, 1902 Ev 266.2

Dary a hřivny – Způsob života a povaha těch, kteří nacházejí uspokojení v těch věcech, budou se utvářet souběžně s tím, čím byly prochnuty jejich myšlenky. Ev 266.3

Bůh ukázal důkazy své lásky pro svět. Ve všem, co činil, nebylo žádné lsti ani herectví. Obdaroval lidi živým Darem, který snášel pokořování, bídu, pohanu a posměch. Kristus to snášel vše, aby vysvobodil hříšné lidi. Když lidé plánovali jak zničit Ježíše, Syn Věčného Boha plnil veliké dílo, které muselo být vykonáno pro spásu lidstva. Dnes hrdí a neposlušní lidé touží získat popularitu a pocty používajíce Bohem daných darů, aby pobavili a rozesmáli. – Manuscript 42, 1898 Ev 267.1

Práce s těmi, co si zamilovali rozkoše – Nepodceňuje studny Jákobovy, Kristus nabídl něco mnohem lepšího. ... Obětoval Samaritance něco mnohem cennějšího než vše, co dosud vlastnila. Daroval jí vodu života, radost a naději Evangelia svého království. Ev 267.2

Toto jednání Ježíšovo zobrazuje způsob, jak máme pracovat. Nepřinese to veliký užitek, půjdeme-li k milovníkům zábav, nadšencům divadel, koňských dostihů, alkoholu a různých zábav a budeme-li je za ty věci hanět. Také jednání nepřinese nic dobrého. Musíme jim nabídnout něco lepšího, než co mají. Musíme jim dát pokoj Kristův, který převyšuje všeliký lidský rozum. ... Ev 267.3

Nešťastné duše se nacházejí v bludné honbě za rozkošemi světa a pozemskými poklady. Chybí jim známost něčeho, po čem by nejvíce měli toužit. Hry, představení, divadla, koňské dostihy nedají duši uspokojení. Lidé nebyli stvořeni proto, aby v těchto věcech našli upokojení a vydávali peníze na něco, co není vůbec pokrmem. Ukažme jim, jak nekonečně vyšší nad pomíjející radostí a příjemností světa je nepomíjející sláva nebes. Usilujeme je přesvědčit, že evangelium dává člověku svobodu, naději, pokoj a odpočinek. „Každý, kdo bude pít tu vodu, kterou já dám jemu, nebude nikdy žíznit – ujistil Kristus. – Manuscript 12, 1901 *Ev 267.4*

Pokyny týkající se obleku a pobavení – Těm, kteří se nedávno obrátili na cestu pravdy, třeba zřetelně objasnit zásady pravdy týkající se křesťanského života. Věrní křesťané, muži a ženy, by se měli živě zajímat, aby nově obrácené duše pochopily význam spravedlnosti, který jest v Ježíši Kristu. Ten, kdo v sobě hýčká touhu po světských zábavách nebo lásku k vyhledávanému obleku do toho stupně, že těmto věcem zasvětil celý svůj úmysl a síly duši, tedy věrní křesťané musejí bdít nad takovou duší a vědět, že jsou za ni odpovědní. Poučení, jaké má být dáno těmto duším, musí být poznamenáno vírou a prodchnuto láskou, aby práce nebyla vykonána jen polovičatě. – Manuscript 56, 1900 *Ev 268.1*

Poučení nově obráceného o tom, že oblek se může stát modlou – Obzvláště je důležité, aby nově obrácení byli poučeni o oděvu. S nově obrácenými zacházejme věrně. V jejich odívání se projevuje ješitnost. Chovají pýchu ve svém srdci. Modloslužbu odívání je mravní nemocí. Ta nesmí být přijata do nového života. Ve většině případů přijetím biblických požadavků, povede k rozhodné změně v odívání. *Ev 268.2*

Neměli bychom být nedbale oděni. Pro Krista, jehož jsme svědky, měli bychom se snažit, abychom z našeho zevnějšku učinili to nejlepší. Pro službu ve stánku Bůh podrobně vyznačil každou jednotlivost, pokud se týká oděvu těch, kteří před Ním sloužili. Jsme poučeni, že zvláště dbá na oděv těch, kteří Mu slouží. Velmi přesné byly pokyny o Aronově šatu, neboť jeho roucho mělo symbolický význam. Oděv Kristových následovníků má být rovněž určitým symbolem. Ve všech věcech máme být Jeho zástupci. Náš zjev by se měl stále vyznačovat pečlivostí, skromností a čistotou. Slovo Boží však nedoporučuje žádné změny oděvu pouze z důvodu módy, abychom vystupovali jako svět. Křesťané se nemají zdobit nákladnou nádherou nebo drahými šperky. *Ev 268.3*

Slova Písma svatého ohledně oděvu by se mělo pečlivě dbát. Musíme porozumět tomu, co si Pán při odívání cení. Všichni, kteří vážně dychtí po milosti Kristově, budou dbát vzácných slov poučení, daných Bohem. I způsob našeho oděvu bude vyjadřovat pravdu evangelia. *Ev 269.1*

Všichni, kteří uvažují o životě Kristově a jednají dle jeho naučení, stanou se podobnými Kristu. Jejich vliv bude odpovídat jeho povaze, jejich charakter bude zdravý. Kráčeji-li cestou pokorné poslušnosti a konají-li vůli Boží, působí vlivem, jenž mluví pro pokrok díla Božího a pro jeho čistotu. Prostřednictvím těchto důkladně obrácených duší má se světu vydávat svědectví o posvěcující moci pravdy na lidský charakter. – 6T 96-97 *Ev 269.2*

Zajedno se zásadami naší víry – Umírněnost a správný způsob oblékání jest podstatnou částí křesťanských povinností. Oblékání prosté, skromné a zdržení se od nošení bižuterie – šperků, skvostů a různých ozdob, jest výrazem zásad naší víry. Patříme k těm lidem, kteří postřehnou šílenství světa ukázané ve fantastických oblecích a lásce ke zábavám? Jestliže ano, pak bychom měli patřit k té třídě, která se chrání všeho, co by podporovalo ducha, který ovládá mysl a srdce těch, kteří žijí pouze pro tento svět a nestarají se o jiné. – 3T 366 *Ev 269.3*

Přizpůsobení se Kristu nebo světu – Jedna z našich sester, která strávila několik týdnů v jednom z našich ústavů v místě ____, potvrdila, že je velmi rozčarována tím, co tam viděla a slyšela. ... Dříve než přijala zásady pravdy, oblékala se podle módy světa, nosila cenné šperky a různé ozdoby. Když se rozhodla být poslušna Božímu Slovu přišla k přesvědčení, že učení Bible od ní požaduje zřeknutí se přepychu a zbytečných ozdob. Byla poučována, že adventisté sedmého dne nenosí bižuterii, zlato, stříbro ani drahocenné klenoty, podle nejnovější módy. Když mezi vyznavači adventistů spatřila ty, kteří jsou velmi daleko od skromnosti Bible, velmi se udivila. Neměli snad oni tu samou Bibli, kterou ona studovala a podle níž měli formovat svůj život? Bylo snad její přítomné jednání projevem fanatismu? Pochopila snad špatně slova apoštola, „*že přízeň světa jest nepřítelkyní Boží – proto kdo by chtěl být přítelem tohoto světa, jest nepřitelem Božím*“ (Jk 4,4). *Ev 270.1*

Paní D, osoba zaujímající postavení v tom ústavě, navštívila jednou příbytek sestry _____. Vynadala z kufříku zlatý náhrdelník i řetízek a řekla, že by se chtěla zbavit těch šperků a jimi obohatit pokladnici Páně. Tenkrát ji jiná sestra řekla: „Proč to prodáváš? Kdyby to bylo moje, nosila bych to.“ „Když jsem já poznala pravdu – řekla ta druhá – byla jsem poučena, že všechny šperky třeba odložit. Jejich nošení je v protikladu s učením Božího Slova.“ A předložila citát svým posluchačům ze slov apoštola Pavla i Petra: „*Takž také i ženy, aby se oděvem slušným a stydlivostí a středmosti ozdobovaly, ne křtaltováním sobě vlasů, neb zlatem, aneb perlami, aneb drahým rouchem. Ale tak, jakž sluší ženám, kteréž dokazují při sobě pobožnosti, dobrými skutky.*“ (1 Tm 2,9.10) „*Kterýchžto ozdoba budiž ne ta zevnitřní, v zapletání vlasů, a províjení zlatem, aneb v odívání plášťů. Ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti krotkého a pokojného ducha.*“ (1 Pt 3,3.4) *Ev 270.2*

Jako odpověď tato osoba ukázala zlatý prsten, darovaný jistým člověkem a řekla své mínění, že není nic zlého nosit takové ozdoby. „Náš lid byl příliš přesný v oblékání. Ženy pracující v tom ústavu se oblékají jako jiné ženy. Není dobře se odlišovat svým oděv; nemůžeme se namáhat skrze takový velký vliv.“ *Ev 271.1*

Ne všechno je sjednoceno se zásadami Kristovými. Máme být poslušní Božímu Slovu a nemůžeme následovat všechny zvyklosti tohoto světa. Naše sestra pochopila, že nejjistější je, řídit se vzorem Bible. Bude paní D i jiné, které jednájí tím způsobem, uspokojené z výsledků způsobeného svým vlivem v den, v němž každý člověk obdrží odměnu spravedlivou za své činy? *Ev 271.2*

Boží Slovo hovoří zřetelně. Jeho učení nelze chybně chápat. Bůh budeme poslušni Božímu Slovu a přijímat je tak, jak je, nebo scházet z jeho cesty a přesto budeme chtít být spaseni. Ó kéž by všichni, kteří pracují v našich ústavech, přijali světlo Boží a byli jemu poslušni proto, aby je mohli předávat těm, kteří bloudí ještě v temnostech. *Ev 271.3*

Připodobňování světu jest hříchem, který negativně působí na život (duchovní) našeho lidu a vážně zapřičiňuje jeho neužitečnost. Zbytečné, marné jest zvěstování světu výstražného poselství, když v našem denním životě není změna zapřičiňena Jeho mocí. – RH March 28, 1882 *Ev 271.4*

Práce srdce – Mnoho je takových, kteří zkoušejí napravit život jiných lidí útočením na to, co považují za špatné zvyky. Jdou za těmi, o nichž se domnívají, že bloudí a poukazují na jejich poklesky a mluví: „Neoblékáte se tak, jak byste měli. Snaží se přimět lidi, aby zanechali ozdoby a vše co budí pozornost, ale nesnaží se obrátit pozornost na pravdu. Ti, kteří chtějí jiné napomínat, musejí představit krásu ukrytou v Kristu. Měli by mluvit o Jeho lásce a soucitu. Představit Jeho příklad i obět', zjevit Jeho Ducha a věc oblékání vůbec nechat v klidu. Není třeba činit z věci oblékání hlavní zásadu našeho vyznání. Je třeba hovořit o mnohem důležitějších věcech. Hovořte o Kristu, a když se obrátí srdce člověka, vše co není v souladu s Božím Slovem bude při něm odstraněno. Je to zbytečná práce otrhávat listí s dosud žijícího stromu. Listí znovu vyrostou. Sekeru třeba položit u kořene stromu, pak listí opadne a víc se neobjeví.“ *Ev 272.1*

Místo přesvědčování lidí o pomíjitelnosti zemských věcí, zaveďte je ku živému zřídlu a ať tam setrvávají s Kristem tak dlouho, až se jejich srdce neplní Boží láskou, Kristus se pak v nich stane zřídlem vody, která vytryskne k věčnému životu. – ST July 1, 1889 *Ev 272.2*

Vyčistěte pramen a proudy budou čisté. Je-li srdce upřímné, jsou vaše slova, váš oděv, vaše skutky také všechny správné. – 1T 158 *Ev 272.3*

Prostota obleku – Blížíme se ke sklonku dějin světa. Dnes je potřebné obyčejné a zřetelné svědectví, takové, jaké nám dává Boží Slovo ve věci jednoduchosti obleku. Ta povinnost spočívá na nás; přesto jest pozdě, aby věc odívání byla dávana jako zkouška. Oblek našeho lidu by měl být jak nejprostší. ... Nebyl mi ukázán žádný přesný кроj, ani střih obleku, nedávám bezohledné zásady, kterými by se mohlo řídit v oblékání. ... *Ev 272.4*

Naše sestry by se měly oblékat prostě. Měli by se oblékat se skromností. Na kloboucích a sukních nemáme nosit žádných ozdob. Oblékejte se skromně a slušně. Dávejte světu živý příklad vnitřního ustrojení Boží milosti. Ať proto naše sestry se oblékají prostě, tak jak mnohé z nich činí. Noste obleky z dobrého a trvanlivého materiálu, prostě a přizpůsobené vašemu věku a ať věc oblékání nezaměstnává vaše myšlenky. – Manuscript 97, 1908 *Ev 273.1*

Obřady

Dva památné sloupy – Ustanovení křtu a Večeře Páně jsou dva památné sloupy, z nichž jeden se v shromáždění slaví a druhý mimo shromáždění. Na těchto ustanoveních Pán vypsál Jméno pravého Boha. – Manuscript 27 1/2, 1900 Ev 273.2

Večeře páně, stále trvajících památka – Symboly Božího domu jsou jasné a srozumitelné a pravdy jimi znázorněné mají pro nás veliký význam. Když Kristus ustanovil Večeři Páně místo svátku Pascha (Velikonoce), zanechal své církvi památku své velké oběti, které přinesl pro člověka. On řekl: „*To činite na mou památku.*“ Byl to bod průchodu z jednoho systému do druhého a z jednoho velikého svátku k druhému. Jeden systém přestal existovat provždy a druhý, který ustanovil Kristus, zaujal místo prvního a bude existovat provždy jako památka Jeho smrti. – RH June 22, 1897 Ev 273.3

Umýváním nohou je něčím víc jak formou – Ustanovení Božího domu nejsou pro nás formalitou. ... Ev 274.1

Kristus ustanovil ustanovení Večeře Páně, abychom si stále připomínali Boží lásku dokázanou pro naše dobro. ... Tento obřad nemůže být prováděn, jestli nejsme jednomyslně spojení myslí přivádí na paměť pozhledání vyplývající ze srdečnosti a obdržení dobrodiní od přátel a bratří, načež jsme už zapomněli. Duch Svatý nám zpřítomňuje svou obživující mocí nevďěčnost a nedostatek lásky, kořenem toho jest nevďěčnost a neústupnost. Článek za článkem se zvětšuje řetěz naší paměti. Duch Boží pracuje nad lidskými úmysly. Nedostatky povahy a zanedbané povinnosti, nevďěčnost vůči Bohu, to vše nám přichází na paměť a všechny ty myšlenky poddáváme Kristu. – June 7, 1898 Ev 274.2

Příprava srdce – V počátcích adventního hnutí, když nás bylo několik, všichni s velikou úctou se připravovali na slavnost Večeře Páně. Každý pátek předcházející Svaté Večeře všichni členové sboru se snažili zbavit ode všeho, co by je rozdělovalo s bratřími a Bohem. Každý se snažil vniknout do svého srdce. Modlili se Bohu, aby jim zjevil jejich skryté hříchy. Byly vyznávány všechny poklesky, chyby učiněné v denním životě. Každý vyznával svoje hříchy a prosil o odpuštění. Bůh se k nám přiblížil a posiloval nás, a to nám dávalo mnoho vzpruhy. – Manuscript 102, 1904 Ev 274.3

Účel ustanovení umývání nohou – Smíření určuje cíl, pro něž byl ustanovení umývání nohou zavedeno. Příklad našeho Pána a Mistra způsobil, že s ponižující ceremonie bylo zavedeno posvátné ustanovení. Kdekoli se tento obřad provádí, všude jest přítomen Kristus skrze Ducha Svatého a působí na srdce. Ev 275.1

Když Kristus slavil Večeři se svými učedníky, všechna srdce učedníků, vyjma Jidáše, byla dotčena. I na nás má Večeře působit, když Kristus promlouvá k srdci. V naší duši vytryskne zřídlo. Mysl bude posílena, bude působit plná života a odstraní všechny překážky, které zapříčinily nedostatek jednomyslnosti mezi bratry. Spáchané hříchy představí se našemu zraku mnohem zřetelněji než předtím. To se skutečným působením Ducha svatého, který vše připomene. S novou mocí se ohlásí v naší duši slova Kristova: „*Jestli to víte, blahoslaveni jste, jestli to učiníte.*“ – RH Nov. 4, 1902 Ev 275.2

Zkouška srdce – Obřad umývání nohou se stal obřadem náboženským. ... Byl ustanoven, aby Boží dítky ukázaly svou věrnost a poslušnost vůči Bohu. Když duchovní Izrael dodržuje obřad Večeře Páně, umývání nohou má předejít přijetí vína a chleba na památku smrti Páně. Ev 275.3

Obřad Večeře Páně byl ustanoven pro dobro učedníků Pána. Kristus zdůraznil to, co mluvil, když vyřkl slova: „Zajisté dal jsem vám příklad, abyste jako jsem já vám učinil. ... Jestli to víte, blahoslavení jste, jestli to učiníte.“ Takto ustanovil Ježíš obřad tento, aby každý, kdo přistupuje ku Večeři, prověřil stav svého srdce i myšlení. – Manuscript 8, 1897 Ev 275.4

V každé době a každém kraji – Místo svátku, který zachovával národ židovský, Kristus ustanovil obřad památky – umývání nohou a Večeře Páně. Obřad památky má být slaven Jeho vyznavači v každém kraji. Zachovávajíc ten obřad máme stále opakovat Kristův čin, aby všichni pochopili, že pravá služba si žádá, abychom v ponížení sloužili jedni druhým. – ST May 16, 1900 Ev 275.5

Má být častěji připomínána – V posledním aktu účastenství Kristova s učedníky při lámání chleba a pití vína, se Kristus zavázal vůči nim v nové smlouvě jako jejich Vykupitel. V té nové

smlouvě bylo zapsáno a zapečetěno, že všichni, kteří přijmou Krista s vírou, budou hojně obdáváni i štědře požehnáni, jak mohou dát jen nebesa, jak v životě časném, tak i v příštím nesmrtelném. *Ev 276.1*

Ten nový čin smlouvy měl být potvrzený Kristovou krví, kterého stínem byly starozákonní oběti vykonávané před očima Jeho vyvoleného lidu. Kristus ustanovil, aby Večeře byla častěji slavena, abychom si připomínali, že Ježíš dal svůj život v oběť a osvobodil od trestu za hříchy všechny ty, kteří věří v Něho a přijímají Jej. Večeře Páně nemá být obřadem výjimečným, jak by to mnozí chtěli. Každý se má v něm zjevně účastnit a osvědčit: „Uznávám Krista za svého osobního Spasitele. Pro mě zemřel, abych mohl být osvobozen od smrti. – RH June 22, 1897 *Ev 276.2*

Duchovní jiného vyznání, zajímaví se o večeři – Při sobotní pobožnosti, když sbor v ____ slavil památku Večeře Páně, byl přítomen jistý duchovní jiného vyznání. Byl pozván, aby vzal účast v obřadu umývání nohou. Odvětil, že by raději byl svědkem tohoto obřadu. Potom se tázal, jestli umývání nohou ho váže, chtěl-li by mít účast při Večeři Páně. Naši bratři odvětili, že taková jest zásada, ale že to není přinucení. *Ev 276.3*

Požádal mne o rozhovor a příjemně jsme si povykládali. Rozhovor byl velmi zajímavý. Také jsme se chvíli společně modlili. Dala jsem mu moje knížky ku čtení: *Velký spor věků, Patriarchové a proroci* a *Cesta ke Kristu*. Byl velmi spokojen a řekl, že chce více světla získat, aby mohl se postavit proti našim nepřátelům. Byl pokřtěn ještě než se vrátil domů, aby zvěstoval pravdu mezi svými spoluvyznavači. – Manuscript 4, 1893 *Ev 277.1*

Připuštění k večeři páně – Kristův příklad ukazuje, že není dovoleno kohokoli vylučovat z Večeře Páně. Je pravda, že zjevný hřích viníka vylučuje. Tomu jasně učí Duch svatý (viz 1 K 5,11). Nikdo však nesmí vynášet soud. Bůh nedává lidem právo, aby rozhodovali, kdo se má těchto slavností účastnit. Neboť kdo ví, co je v lidském srdci? Kdo dovede rozlišit koukol od pšenice? – DA 756 *Ev 277.2*

Mohou přijít ku vám na Večeři i takoví, kteří nežijí podle zásad pravdy a svatosti a přesto chtějí být účastni při Večeři Páně. Nebraňte jim v tom. – Manuscript 47, 1897 *Ev 277.3*

S úctou – Vše co se váže s tím, má být provedeno dobře a od základu. Každá Večeře, kterou ve sboru slavíme, má nás přivádět stále výš. Nesmíme dovolit, aby Večeře Páně se stala něčím obyčejným a všeobecným. Naše sbory musíme vychovávat a učit, aby ku Večeři Páně zjevovali větší bázeň, úctu a posvěcení. – Manuscript 76, 1900 *Ev 277.4*

Ten obřad nelze slavit bez úcty a důstojnosti, ale s velikou vážností a mít na zřeteli stále její význam a cíl. – Manuscript 8, 1897 *Ev 278.1*

Požehnané shromáždění – Dnešní den se stal nejcennější chvílí oddechu pro moji duši. Malá skupina se zorganizovala jako sbor a já jsem se vydala k nim, abych se s nimi zúčastnila Večeře Páně. Mluvila jsem na podkladě Evangelia Jana kapitoly 13. Vzácné myšlenky mi přišly na mysl, týkající se obřadu umývání nohou. ... Tolik je krásy v tom prostém ustanovení, která ještě nebyla oceněna a odhalena. Získala jsem požehnání při účasti v symbolech spojených v lámání těla a prolitím krve našeho Spasitele, který se pro nás stal hříchem, abychom se v Něm stali spravedlností Boží. On se stal nositelem našich hříchů. *Ev 278.2*

Dnešní setkání bylo opravdu slavnostním prožitím pro všechny přítomné. Hodina zkušeností byla výjimečná. Každý, kterého jméno bylo vysloveno, vyprávěl ochotně a upřímně. Víím, že Pán Ježíš byl uprostřed nás a celá nebesa se radovala z toho, že následujeme Ježíše. Za takových příležitostí, Bůh zjevuje svou přítomnost zvláštním způsobem, aby podrobil sobě lidské duše zkroušením, aby odstranil samolibost a sobectví a obklopil zkroušené srdce Svých Duchem, aby je prodchl láskou i milostí a pokojem. *Ev 278.3*

Když se shromáždění skončilo, stále zůstával v srdci mírný a sladký vliv pobožnosti. Sladký pokoj naplnil moji duši. – Manuscript 14, 1895 *Ev 278.4*

Část IX. – Udržování zájmu

Kázání volající ku rozhodnutí

Prostá lekce – ne výmluvnost – Kdo mi vytyčuje jako nejvyšší svůj cíl svého kázání výmluvnost, ponechají si lidé v jeho přednášce vpletené pravdy zcela přehlédnuté. Zmizí-li pocity, ukáže se, že ani Slovo Boží se nevťisklo v paměť, ani posluchači nezískali poznání. Mohou se sice rozplývatí obdivem nad výmluvností kazatele, sami však nejsou v bodu rozhodnutí blíže než před tím. Baví se o kázání tak, jako o divadelním kuse a o kazateli jako o herci. Mohou se opět dostavit, aby vyslechli podobnou přednášku, avšak opět tak prázdní odejdou. *Ev 279.1*

Žádné vyzdobené řeči, žádný příliv slov nemůže pomoci. Naši kazatelé musí tak kázat, že to lidem pomůže, aby pochopili ty velké, podstatné pravdy. – GW 154 *Ev 279.2*

Duše, které se nerozhodly – V každém shromáždění se nacházejí duše váhající, které nejsou úplně přesvědčeny o Boží pravdě a rozhodnutí třeba učinit pro život časný i věčný. Často se stává, že kazatel nevlastní ve svém srdci Ducha a moc poselství pravdy. Z té příčiny se neobrací bezprostředně s výzvou k těm, kteří váhají a nevědí jak se rozhodnout. Výsledek toho je takový, že získané dojmy se neprohlubují v srdcích osob přesvědčených o pravdě. Tyto osoby opouštějí shromáždění s pocitem menšího zápalu přijetí Krista než tenkrát, když přišli do shromáždění. Rozhodli se počkat na nějakou vhodnější příležitost, ale ona nepřichází. – 4T 447 *Ev 279.3*

Někteří možná poslouchají ostatní kázání ve svém životě – Některí snad poslouchají poslední kázání ve svém životě a jiní snad nikdy nepřijdou do takové situace, abychom jim mohli podat celý řetěz pravdy a odvodili z něho praktické důsledky pro jejich život. Když se ztratí zlatá příležitost, je navždy ztracena. Kdyby teorii pravdy byla prozářila zvěst o Kristu a prohrála Jeho výkupná láska, snad by je to naklonilo na Jeho stranu. – 4T 394 *Ev 280.1*

V každém kázání výzva – Duchem Svatým posílený kazatel, který na sobě pocituje odpovědnost za duše, se jen tak nerozloučí se shromážděním, aby dříve nepředstavil Ježíše Krista, to jediné útočiště hříšníků a neobrátil se s horlivou výzvou k lidským srdcím, aby přijali Krista. Kazatel má jednat tak, jako kdyby se již více neměl potkat se svými posluchači až teprve v ten veliký Boží den. – 4T 316 *Ev 280.2*

V každé přednášce měli by kazatelé pronikavě vyzývat lid, aby opustil své hříchy a obrátil se ke Kristu. – 4T 396 *Ev 280.3*

Povzbuzuj ku rozhodnutí – Při našich stanových shromážděních je vynaložené příliš malé probuzenecké úsilí. Příliš málo hledáme Pána. Všechna naše shromáždění od počátku do konce měla by usilovat o probuzení. Nejrozhodnější úsilí by mělo být vynaloženo abychom probudili lid. Všichni ať vidí, že to myslíte vážně, protože máte obdivuhodné poselství z nebe. Řekněte jim, že Pán přichází k soudu a že ani králové ani vládcové, bohatství ani vliv, nic nepomůže před soudy, které brzy začnou dopadat. Na konci každého shromáždění měli bychom vyzvat k rozhodnutí. 6T 64, 65 *Ev 280.4*

Odvážně hlásejte pravdu o sobotě – V době evangelizace je třeba pérem i ústy lidem vyprávět a zvěstovat pravou sobotu. Když se bere na lehkou váhu a posmívá se čtvrtému přikázání i těm, kteří je zachovávají, věrní mají vědět, že nelze skrývat tvář, ale vysoko vyzvednout zákon Boží, vysoko znamení, na němž jest vypsáno poselství třetího anděla: „*Tu jsou ti, kteří ostříhají přikázání Boží a víru Ježíšovu.*“ (Zj 14,12) *Ev 281.1*

Nesmíme pravdu ukrývat, nesmíme ji zapírat ani ji ponižovat. Pravdu je třeba úplně a směle zvěstovat. – Letter 3, 1890 *Ev 281.2*

Dvě krajnosti působí na rozhodnutí – Je třeba se vyhnout dvěma krajnostem. Jedna z nich záleží vyhnout se zvěstování Božích požadavků a volání v duchu optimistů naší doby: „*Pokoj, pokoj, ještě není žádného pokoje.*“ Výsledek takové práce se jeví v tom, že srdce zůstane nedotčeno, když city lidí byly jen málo pohnuty. ... *Ev 281.3*

Druhá krajnost se projevuje v hrubém a nekřesťanském přiblížení se ku lidem a v hovorech, které nejsou vhodné a cizí Kristu, ve vyzývané formě a vbíjení lidem pravdy jakoby kladivem. Posluchači to chápou jako provokaci. – Letter 43, 1886 *Ev 281.4*

Způsob předkládání pravd kazatelem může pozdržet rozhodnutí – Minulá působnost bratra – byla mi ukázána v ilustraci. Zdálo se mi, že drží před lidmi nějakou nádobu plnou krásného ovoce. Těmi obdarovával lidi, ale takovým způsobem, že žádný od něho nechtěl vzít ovoce. A tak často se stává s duchovními pravdami, které on lidem dává. Způsob předkládání pravd zjevuje ducha, který není původu nebeského. Vyslovuje slova a napomíná způsobem tak popudlivým, že lidé se odvracejí od překrásných pravd, které ten bratr předkládá. *Ev 281.5*

Viděla jsem bratra – i jeho práci, kdyby naň sestoupil mírný Boží Duch, Jeho láska ku pravdě jest opravdová, nepředstíraná. Bratr ten vždy pěstoval pocit lásky, díky čemu hluboce tkví v jeho srdci, ale náš bratr velmi slabým způsobem zjevuje soucitného a mírného a milujícího ducha Kristova. ... Potřebuje svatý olej, který by stále protékal do lidských srdcí. Tento olej musí naplnit jeho vlastní srdce. Ten bratr musí obdržet olej, Duch Boží musí spočinout na něm. – Manuscript 120, 1902 *Ev 282.1*

Zavržení světla – Když se podceňuje přesvědčení, když se zavrhuje důkazy a zřídka přesvědčující síly, tenkrát se lidi nutí ku přijetí opozičního postoje a neústupného odporu. – Manuscript 13, 1892 *Ev 282.2*

Horlivá práce pro dobro duší – Pracuj pro spasení duší jako ten, který si je vědom toho, že se o jeho práci zajímají celá nebesa. Každý anděl přebývající ve slávě zajímá se postupem práce, která se koná pro spasení duší. My nechápeme ještě toho tak, jako bychom měli. Všichni andělé jsou našimi spojenci a pomocníky. „*Hospodin Bůh tvůj uprostřed tebe zachová tě, radovati se bude z tebe velice, přestane na milování svém tebe, plesati bude nad tebou a prozpěvováním ...*“ (Sf 3,17) Nemáme-li proto pracovat odvážně a s vírou? „*V ten den bude řečeno Jerusalemu: Neboj se, a Sionu: Nechť nemdlejí ruce tvé.*“ (Sf 3,16) Mějte víru: Modlete se a věřte a užijte spasení své. – Letter 126, 1896 *Ev 282.3*

Výzva k přijetí pravdy

Povzbuzujeme duše ku rozhodnutí. – Duch Svatý přesvědčuje duši o nutnosti mít Ježíše. Mnozí lidé jsou přesvědčeni o Hříchu a cítí potřebu získat Ježíše odpouštějícího hříchy. Ty duše nejsou spokojeny se svým cílem a jednáním. Nebyla-li pravda rozhodným způsobem předložena jejich srdcím, nepadla-li správná slova ve vhodném okamžiku, které měly povzbudit k rozhodnutí na podkladě předložených důkazů, to jejich přesvědčení pohnané bez poznání Krista. Když pomine drahocenná příležitost a lidé neodevzdají srdce Spasiteli, pak se budou stále více vzdalovat pravdě, vzdalovat Kristu a již nikdy se nepostaví na stranu Boží. *Ev 283.1*

Povinnost kazatele není jen zvěstování Božího Slova, aby posluchače přesvědčil o hřešení, ale též vyvýšení Krista před posluchači. Je třeba zřetelně předložit posluchačům Jeho požadavky a povzbuzovat lidi, aby se rozhodli se postavit se na Boží stranu. – Letter 29, 1890 *Ev 283.2*

Zajištění vhodné postavy posluchač – Bratr ____ získal neobyčejný úspěch po několika přednáškách. Jeho metoda záležela v tom, že vysvětloval Boží Slovo zase Slovem Božím a Duch Svatý přesvědčoval mnohá srdce o pravdě. Lidé mohou přijmout jen zřetelné svědectví „*Tak praví Pán*“. ... Bratr předkládal přednášky jen večer, když lidé byli už mimo práci a mohli přijít si poslechnout Boží Slovo. Po několika týdnech takové práce začal vysvětlovat pravdu o sobotě používaje Bible, na jejímž základě potvrzoval každý svůj výrok. *Ev 283.3*

První přednáška o sobotě byla vykonána ve velikém stanu. Když bratr ukončil, konalo se zvláštní shromáždění a pak všechny poprosil, kteří byli přesvědčeni o správnosti soboty a chtějí poslouchat Boží Slovo, aby povstali. Povstalo 50 osob. Jména všech byla poznamenána, a potom bylo zase zorganizováno shromáždění, na němž tyto osoby měly vyprávět své zkušenosti. Mnozí z nich vyprávěli neobyčejné věci. ... *Ev 283.4*

Po několika týdnech byli vyzváni ti, kteří se rozhodli být poslušni. Na tom shromáždění bylo několik kazatelů; prožili oni vzácné okamžiky. – Letter 372, 1906 *Ev 284.1*

Poměr k pravdě po dobu hnutí v roce 1844 – Takovým způsobem byla pravda zvěstována v roce 1842, 1843 i 1844. Řečník nemluvil nic zbytečného, ale předkládal jen Písmo jasně a zřetelně. Často vyzýval ty, kteří uvěřili pravdám podloženým Božím Slovem, aby povstali a veliký počet lidí na toto vyzvání odpověděl. Pak byly konány modlitby za ty, kteří potřebovali zvláštní pomoc. – Manuscript 105, 1906 *Ev 284.2*

První znaky obrácení – Chtěla bych říci svým bratřím, vykonávajícím povinnosti kazatelů. Každý přesvědčující důkaz milosti v srdci nevěřícího jest ve své podstatě Božský. Vše, co můžete vykonat, abyste duše přivedli ku známosti pravdy vede k tomu, abyste mohli svítit světu světlem Boží slávy, která září v tváři Ježíše Krista. Usměrnějte lidskou mysl ku Tomu, který všechno spravuje a kontroluje. Kristus má být mannou a duchovní rosou nově obrácených duší. V Ném není žádné tmy. Jako ti, kteří vlastníme duchovní porozumění, provádějte s obrácenými biblická studia a mluvte jak je třeba podřídit se moci Ducha Svatého, aby byl pevně založeným v pravdě. Pak se ukáže Boží moc. – Manuscript 105, 1906 *Ev 284.3*

Časté veřejné výzvy – Odstraňte všechny zjevy lhostejnosti a přesvědčte se, že jde o životně důležitou věc, která závisí od toho, zda přijme neb zavrhne pravdu. Když představujete posluchačům pravdu optejte se častěji, chce-li kdo posvětit srdce i mysl a odevzdat svoje city Ježíši Kristu. – Letter 8, 1895 *Ev 284.4*

Hovořte s tazajícím se – Po přednášce třeba osobně každého posluchače prozkoumat a s ním pohovořit. Třeba se každého otázat, jak pohlíží na předložené pravdy a zda chce zaujmout určitý postoj vůči nim. Musíme bdít nad posluchači a zkoumat, čím se kdo zajímá. Někdy pět slov promluvených k lidem víc způsobí, než přednesená přednáška. – Manuscript 19b, 1890 *Ev 285.1*

Duch svatý činí výzvy opravdovými – Budete-li hledat Pána, zavrhnete-li od sebe všechny zlé řeči i lakomství a budete-li stáli na modlitbách, Bůh se k vám přiblíží. Moc Ducha Svatého vaše úsilí a výzvy uskuteční. Pokořte se před Bohem, abyste se s Jeho pomocí dostali na vyšší úroveň. – Manuscript 20, 1905 *Ev 285.2*

Ježíšova láska pohne srdci – Bůh i Jeho milovaný Syn musejí být představeni posluchačům v lesku té lásky, kterou projeví člověku. Chceme-li zlomit a odstranit překážky předsudků, třeba v každé přednášce mluvit o Kristu. Řekněte lidem jak velmi je Ježíš miluje a jaké důkazy podal Bůh člověku. Která láska se může vyrovnat této lásce, kterou Bůh prokázal lidem ve smrti Kristově na kříži. Když srdce je naplněno Ježíšovou láskou, možno o ní mluvit posluchačům a ona ovlivní jejich srdce. – Letter 48, 1886 *Ev 285.3*

Pomáhat duším v obrácení

Zkušenost upřímně obráceného – Bylo mi ukázáno, že mnoho lidí nesprávně chápe obrácení. Z kazatelny, slyší často opakovaná slova: „Musíte se znovuzrodit, musíte mít nové srdce.“ Tyto výrazy způsobily zmatek. Lidé nemohli pochopit plán vykoupení. *Ev 286.1*

Mnozí byli duchovně rozvráceni příčinou mizerných doktrín, hláсанých některými kazateli, které se týkaly změn, zapříčiněných obrácením. Někteří lidé žili po celá léta ve smutku, v očekávání zřetelného důkazu, že byli Bohem přijati. Velmi se oddělili od světa a nacházejí zalíbení ve společenství s Božím lidem, přesto ale otálejí vyznat Krista z obavy, že to byl příznak domýšlivosti o sobě prohlašovat, že jsou dítkami Božími. Tito lidé čekají neobyčejné změny, která se jeví při obrácení jak byli poučováni a v co měli věřit. *Ev 286.2*

Po nějaké době někteří z těchto lidí získávají důkazy přijetí Bohem a teprve pak sebe považují za členy Božího lidu, pociťující, že jsou obráceni. Bylo mi ukázáno, že do rodiny Boží byli přijati ještě před touto dobou. Bůh je přijal tenkrát, když znaveni hříchem, zbavili se vši touhy hříšných zábav a předsevzali horlivě hledat Boha. Příčinou nesprávného chápání prostoty plánu vykoupení ti to lidé ztratili mnoho předností a požehnání, které mohly být jejich údělem, kdyby byli věřili, že Bůh je přijal tenkrát, když po prvé se k němu obrátili. *Ev 286.3*

Jiní lidé ještě mnohem nebezpečněji bloudí. Ve svém jednání řídí se pobídkou. Když cokoli podníti jejich sympatii, považují tento vzlet citový za důkaz, že byli Bohem přijati a jsou obráceni, i když zásady jejich života se nezměnily. Nelze hledat důkazy upřímného působení na srdce člověka v citech a v životě, „*po ovocích jejich poznáte je*“. *Ev 286.4*

Mnohé cenné duše toužící horlivě se stát křesťany, bloudí v temnostech v očekávání na násilný otřes ve svých citech. Očekávají na nějakou moc, která by se jich měla zmocnit, a které by se nemohli opřít. Zapomínají, že vyznavač Kristův musí s třesením a bázní svoje spasení konat. *Ev 287.1*

O pravdě přesvědčený hříšník musí ještě učinit něco navíc než litovat. Musí věřit, že Bůh uznává lítost podle zaslíbení, když „*bez víry není možné se líbit Bohu, neboť ten který přistupuje k Bohu musí věřit, že jest Bůh a že odplatu dává těm, kteří ho hledají*“ (Žd 11,6). *Ev 287.2*

Působení na srdce není dílem bleskovým, ale výsledkem stálého denního bdělého prokazování víry v Boží zaslíbení. Ten, kdo pečuje o svou víru a horlivě touží získat znovuzrozuující Kristovu milost, neopustí Boha s prázdnýma rukama. Bůh jej obdaruje svou milostí a sloužící andělé mu pomůžou vytrvat v úsilí i v činech směřujících ke vzrůstu. – Manuscript 55, 1910 *Ev 287.3*

Ne všechna obrácení jsou si podobná – Nejsme všichni stejně založeni. Ne všechna obrácení jsou stejná. Ježíš působí na srdce a hříšník se znovuzrozuje do nového života. Často přicházejí duše ke Kristu bez jakéhokoli mocnějšího přesvědčení, bez odevzdání srdce a bez zkoušení. Tyto duše pohlížejí na vyvýšeného Spasitele a ony žijí. Lidé si uvědomují potřeby duše, pozorují plnost Kristovu a Jeho požadavky, slyší zvoucí hlas: „Pojď za mnou,“ povstávají a jdou ze Ježíšem. Takové obrácení jest upřímné a život náboženský tak rozhodně zbožný, jako život těch, kteří prožívali smrtelná muka v procesu změny svého života. – Letter 15a, 1890 *Ev 287.4*

Obrácení – důkazy obrácení – Mužové, kteří s vypočítavostí chtějí vést shromáždění a náboženské praktiky, mužové precizní a metodičtí v šíření světla a milosti podle vlastního mínění, jsou vlastníky světla a milosti, nemají příliš mnoho Božího Ducha. ... *Ev 288.1*

Jakkoli nedovedeme obsáhnout Ducha Božího, přesto víme, že lidé, kteří žili v hříších a poklescích, byli jim přemoženi a obracejí se příčinou Jeho působení. Bezmyšlenkovití a převrácení stávají se vážnými. Zatvrzelí vyznávají své hříchy a nevěřící ukazují svou víru. Podvodník, pijan a zhýralec se stává čestným, řádným a čistým člověkem. Vzbouření a protivní lidé se stávají mírnými a podobní Kristu. Když zpozorujeme tyto změny, v povaze, můžeme být jisti, že to způsobila znovuzrozuující Boží moc na tom člověku. Nevidíme Ducha Svatého, ale vidíme důkazy a znamení Jeho působení na povaze těch lidí. Tak jako vítr s celou svojí silou uhodí na vysoké a vznešené stromy a převrací je, tak Duch Svatý jest sto působit na lidská srdce a žádný člověk omezený svými možnostmi není v stavu vysvětlit to působení Boží. *Ev 288.2*

Duch Svatý se projevuje u lidí různým způsobem. Jeden se bude třást před vlivem té moci, když uslyší Boží slovo. Jest přesvědčen tak hluboce, že mimo bouře a nepokoje, které povstaly v jeho srdci příčinou nových pocitů, celá bytost toho člověka trvá nepohnuta pod vlivem přesvědčující moci. Když Bůh odpouští, jest plná zbožňování a lásky, plná horlivosti a nadšení. Životodárný duch, který do ní sestoupil, není ničím kormoucen. Kristus se stal v člověku zřídlem vody tryskající k životu věčnému. City lásky takového člověka jsou tak hluboké a vroucí, jak hluboké je zoufalství a smrtelná muka. Jeho duše je podobná do nového hlubokého zřídla, z něž čerpá stále díkyvdání a hold, vděčnost a radost tak dlouho, až nebeské harfy zazní zvukem a radostnou písní. Tento člověk chce vyprávět svůj zážitek, ale ne nějakým přesným, důkladným, obyčejným metodickým způsobem. *Ev 288.3*

Pociťuje, že jest vykoupenou duší příčinou zásluh Ježíše Krista a celou jeho bytost prochází chvění uznání s uvědomění si ceny Božího spasení. Jiní přicházejí ke Kristu způsobem mírnějším. „*Vítr kam chce věje a hlas jeho slyšíš, ale nevíš odkud přichází a kam jde, tak jest každý, který se narodil z ducha.*“ Nemůžete vidět působení, ale jste v stavu vidět skutky toho působení. Když se Nikodém zeptal Ježíše: „*Jak to může být?*“ Ježíš mu řekl: „*Ty jsi učitelem v Izraeli a to neznáš?*“ Učitel v Izraeli, muž znamenitý mezi mudrci, člověk, který se domníval, že chápe náboženskou vědu, klopytl neznaje podstaty obrácení. Nechtěl přijmout pravdy, jelikož nemohl pochopit vše, co bylo ve spojení s působením Boží moci a přijímal důkazy přírodní, i když je nemohl vysvětlit ani pochopit. Tak lidé všech věků považovali formu a určité ceremonie za správnější pro náboženství, než hluboké pohnutí a působení Ducha Svatého. – RH May 5, 1896 *Ev 289.1*

Obrácení vede k poslušnosti – Obrácení lidské duše je nemalých následků. Jest to nejdůležitější div způsobený Boží mocí. Aktuální jeho výsledky bývají dosaženy vírou v Ježíše Krista, jako osobního Spasitele. Očistění poslušností zákona a posvěcení důsledným zachováváním sobotního

dne našeho Pána, v důvěře, víře, trpělivě očekávající a nadšeně pracující pro vlastní spasení s bázní a třesením, dozvíme se, že Bůh v nás působí chtění i skutečné vykonání podle svého zalíbení. – Manuscript 6, 1900 *Ev 289.2*

Posvěcení jako výsledek vyznávání pravdy – Povinností člověka jest nejen číst Boží Slovo, kterého známost formuje povahu. Toto může vykonat pouze Ten Jediný, který je cestou pravdou i životem. Je možno zachovávat přesně jisté zásady pravdy, je možno je častokrát opakovat až přijde se ku přesvědčení, že skutečně vlastním velika požehnání, která tyto nauky zdůrazňují. Můžeme uznávat největší a nejmocnější pravdy a přesto zůstávat vně cesty, když ony nevytvěrají vliv na denní život a nečiní jej duchovně zdravým a příjemným. Pravda, která není prakticky používána neposvěcuje duši. – Letter 16, 1892 *Ev 290.1*

Doktríny, členství sboru nezastoupí obrácení – Všichni lidé vysoce i nízko postavení neobráť-li se, nacházejí se na stejné úrovni. Lidé mohou měnit zásady své víry. Tak se stává dnes a bude se dít i v budoucnu. Papeženci mohou přejít z katolicismu na protestantismus a přesto nechápat ničeho se slov: „*A dám vám nové srdce.*“ Přijetí nových teorií a příslušnost k nové církvi nedává nikomu nového života, i kdyby církev do ní vstupuje se opírala na základě pravdy. Příslušenství k církvi, neznamená obrácení. Podepsání v nějaké církvi, vyznání víry, nemá nejmenší ceny, jestli se nezměnilo srdce opravdově. ... *Ev 290.2*

Musíme vlastnit víc než pouze rozumovou víru v pravdu. Mnozí židé byli přesvědčeni, že Ježíš jest syn Boží, ale byli příliš hrdí a ctižádostiví, aby to uznali. Usmyslili se postavit proti pravdě a tím dokázat své stanovisko. Nepřijali do srdce pravdy, která jest v Kristu Ježíši. Uznáme-li pravdu pouze vědomě a srdce nebylo pohnuto příčinou jejího přijetí, pak pravda působí pouze na mysl. Když však byla pravda přijata do srdce, pak se to odehrává prostřednictvím vědomí a duše se zmocňují čisté zásady. Pravda se dostane do srdce skrze Ducha Svatého, který ukazuje její krásu, proto, aby přetvořující moc pravdy byla spatřena v naší povaze. – RH Feb. 14, 1899 *Ev 291.1*

Obrácení, jako výsledek spolupráce – V získávání ztracených a hynoucích duší člověk nemá hlavní zásluhu, ale Bůh, který s ním spolupracuje. Bůh pracuje i člověk pracuje. „Jste spolupracovníky Božími.“ Musíme vykonat svou práci různým způsobem, a používat různých metod i odlišných, ale především musí působit Bůh a pracovat v nás ku zjevení pravdy a Samého sebe jako Spasitele odpouštějícího hřích. – Letter 20, 1893 *Ev 291.2*

Hříšníky ku pomoci – Buďte připraveni v čas i nečas varovat mládež a modlit se za hříšníky a milovat je tak, jako Kristus je miloval. Když hříšník zavolá: „Ach moje hříchy“, „bojím se, že ony jsou příliš těžké, aby mohly být odpuštěné“ – posilněte jej ve víře. Vyvyšte Ježíše a poukažte naň slovy: „*Aj Beránek Boží, který snímá hříchy světa.*“ Když uslyšíte volání: „Bože buď mi-lostiv mně hříšnému“ ukažte duši Spasitele odpouštějícího hříchy, který jest pro každého útočištěm. – Manuscript 138, 1897 *Ev 291.3*

Andělé se radují – Obrácení duše ku Bohu, to je nejvznešenější dílo a největší práce, v níž mohou být zapojeny lidské bytosti. V obrácení duší se zjevuje: Trpělivost Boží, Jeho bezmezná láska, Jeho Svatost i moc. Každé opravdové obrácení velebí Boha a působí, že andělé Jej chválí zpěvy. Milosrdenství a pravda potkávají se, spravedlnost a pokoj dají sobě políbení. – Letter 121, 1902 *Ev 292.1*

Shromáždění zajímavých se osob

Mnozí pohlížejí toužebně k nebi – Na celém světě vzhlížejí muži a ženy toužebně k nebi. Modlitby, slzy a přání vycházejí z duší toužících po světle, po milosti, po Duchu svatém. Mnozí stojí již na prahu království a čekají jen, aby byli uvedeni. – AA 109 *Ev 292.2*

Hledejte ztracené – Když jsme v té práci celým srdcem zúčastnění, stáváme se spojenci andělů, spolupracujeme s nimi i s Kristem a mezi námi a nebem vyvstává svatá a vznešená přízeň. Přiblížili jsme se blíž k nebi, k zástupům andělů, stali jsme se bližšímu Ježíši. A proto zapojme do této práce celou svou energii. *Ev 292.3*

Buďte při té práci klidní. Bůh nám bude pomáhat. Andělé nám pospíší s pomocí, neboť jest to jejich práce a chtějí nás k ní povzbudit. ... *Ev 292.4*

Jest to práce, kterou musíte nadšeně konat, když naleznete bloudící ovci, pozvěte ji do stádku. Neopouštějte ji tak dlouho, pokud se nenavrátní a nenalezne ochranu v ovčinci. Kéž by nebesy seslaly vám toho Ducha, který byl v Kristu našem Pánu a kéž by ten Duch spočinul na vás. Hle čeho potřebujeme. Ježíš nám praví: „*Milujte se vespolek jako já jsem vás miloval.*“ Jděte a hledejte ztracené ovce z domu Izraelského. – Undated Manuscript 141 *Ev 292.5*

Držte se Krista a přitahujte duše – Jednou rukou by se pracovníci měli držet Krista a druhou uchopit hříšníka a přitahovat ho ku Spasiteli. – RH Sep. 10, 1903 *Ev 293.1*

Mějte víru a naději a přivádějte – ano – přivádějte duše na hostinu evangelia. – Letter 112, 1902 *Ev 293.2*

Možná, že se k nim nedostanete po druhé – Je naší povinností pracovat současně s těmi, kteří přicházejí na naše přednášky i s těmi, kteří přicházejí i nyní. Ztratíme-li kontakt s těmi, kteří byli přesvědčeni o pravdě, i když ji nepřijali, pak po druhé zapůsobit na ně stejným vlivem jako poprvé bude mnohem těžší a těžko je i získat znovu. – Manuscript 19b, 1890 *Ev 293.3*

Těžkosti s rozhodnutím – V naší době je těžko přivést ty, kteří věří pravdě ku poznání obživující a posvěcující moci. V minulosti bylo to vyzkoušeno a nyní forma zaujala místo pravdy a prostota pravdy se ztratila v ceremoniích různého druhu. – Manuscript 104, 1898 *Ev 293.4*

Přísluví o sklizni dozrávajícího ovoce – Ve snu dne 29. září 1886 šla jsem spolu s mnoha jinými, mezi nimiž bylo několik mladých mužů a dívek, sbírat borůvky. ... Pak uplynul den a pouze málo bylo vykonáno. Konečně jsem pravila: „Toto jistě nazýváte dobrým výletem. Pracujete-li vždy takto, nedivím se, že nemáte úspěch, či neúspěch, spočívá většinou v tom, jak se chopíme práce. Zde jsou borůvky, protože jsem je našla. Někteří z vás marně hledali na nízkých keřích, jiní našli nějaké, ale přešli jste ty vysoké keře, poněvadž jste se domnívali, že na nich žádné nenaleznete. Vidíte, že ty plody, jež jsem našla jsou velké a zralé; brzo bude ještě více zralých a můžeme ty keře opět prohledat. Tím způsobem jsem se učila hledat borůvky. Kdyby jste byli hned začali hledat blízko vozu, našli by jste borůvky, rovněž tak, jako já. ...“ *Ev 293.5*

Pán nechá růsti tyto plodné rostliny zcela blízko hustě obydleného místa a očekává, že je naleznete. Zaměstnávali jste se však příliš jídlem a zábavou, nepřišli jste sem s plným rozhodnutím sbírat borůvky. ... *Ev 294.1*

Budete-li pracovat správným způsobem, budete učit mladší pracovníky, že jídlo a zotavení je malé důležitosti. Bylo to těžké, přivést sem vůz s potravinami, vy jste však mysleli více na osvětlení, nežli na plody, jež jste měli přinést domů jako odměnu vaší práce. Musíte být pilní, a nejdříve sebrat ty plody, jež jsou vám nejbližší, a potom hledat dále, později můžete hledat opět blízko a tímto způsobem budete mít úspěch. – GW 136-139 *Ev 294.2*

Zápaste s Bohem o duše – Budeme-li ukazovat takovou důstojnost jako John Knox, kdy prosil Boha za Skotsko, to budeme získávat úspěchy. Volal: „Bože dej mi Skotsko, nebo ať umřu.“ Když my konáme práci, zápasíme s Bohem „musím zachraňovat duše, nikdy neustanu v tom boji, a zjistíme, že Bůh se zalíbením a s uspokojením příznivě hledí na naše úsilí. – Manuscript 14, 1887 *Ev 294.3*

Bez donucení – Když třeba někoho zajímavějšího je přivést ku rozhodnutí, pozorujme, abychom příliš násilně nepřispívali ku dozrání. Udržujme zájem lidí co nejdéle, aby duše mohly najít pravou stezku a cestu i věčný život. – Letter 7, 1885 *Ev 295.1*

Metody přivádění ku rozhodnutí

Kristus mluvil bezprostředně ke svým posluchačům – Ani zástup, který ho tak často obklopoval na jeho cestách, nebyl Kristu nerozlišitelným množstvím lidských bytostí. Mluvil přímo ke každé mysli a dovolával se každého jednotlivého srdce. Pozoroval tváře svých posluchačů, viděl každý jejich rys i náhlý souhlasný záblesk, který prozrazoval, že se pravda dotkla duše a v jeho srdci se chvěla odrážející struna radostného soucítění. – Ed 231 *Ev 295.2*

Ježíš viděl měnící se tváře – Ježíš s hlubokým zájmem sledoval výraz tváře svých posluchačů a byl velmi uspokojen, viděl-li zájem a zalíbení. Když šípy pravdy pronikly do duše, prorážejíce přehradu sobectví a přivádějíce pokání a nakonec k vděčnosti, byl Spasitel šťasten. Když přehlížel zástupy svých posluchačů a poznal mezi nimi tváře, jež už viděl předtím, rozzářila se jeho tvář radostí. Viděl v nich slibné účastníky svého království. Když se však jasná pravda dotkla některé věci,

již ctili, postřehl Ježíš na jejich tvářích změnu, chladný, odmítavý pohled, který nasvědčoval tomu, že světlo je nevítané. Když viděl, že lidé odmítají poselství míru, bylo jeho srdce hluboce raněno. – DA 255 *Ev 295.3*

Kázání směřující ku rozhodnutí – Hovoříte-li k lidem, číňte tak s horlivostí a zásadností, vaše témata mohou být jak nejlepší a přizpůsobené k potřebám lidí, ale učiníte dobře, jestli k vaší zásadnosti připojíte přesvědčující prosby a výzvy. ... *Ev 296.1*

Mluve o významu slov: „*Tak praví Pán*“ s autoritou a vyvyšte Boží moudrost obsaženou v těch slovech. Nakloňte lidi ku rozhodnutí. Hlas Bible ať jest stále před nimi. Řekněte jim, že mluvíte o tom, co víte a svědčíte o tom, co jest pravda, poněvadž tak řekl Bůh. Ať jsou vaše kázání krátká a tematická a ve vhodné chvíli vyzvěte posluchače k rozhodnutí. Nepředstavujte pravdy způsobem formálním, ale tak, aby srdce oživil Boží Duch. Ať vaše slova jsou vyřčená s takovou jistotou, aby ti, co je slyší, pochopili, že pravda jest pro vás skutečností. – Letter 8, 1895 *Ev 296.2*

Nemíjejte se cíle – Nepovzbuzujte navštěvovat Biblické přednášky takovým způsobem, aby zbytečně chválili toho, kdo bude odkrývat a otvírat Boží Slovo pravdy. Jiným úkolem pravdy pro přítomnou dobu je přimět pracovníky a posluchače k tomu, aby témata Písma Svatého studovali vážným způsobem, slavnostním a jasným, aby žádný neztrácel čas v tom velikém díle. Nemíjíte se cíle. Čas je příliš krátký, aby šlo vše prohloubit, bude potřeba celé věčnosti k prozkoumání poznat délku a šířku a prozkoumat celou hloubku Písma Svatého. Pro některé jsou některé pravdy důležitější od druhých. Výchova podle vyznačených pravd svatých Písem vyžaduje vhodného umění. – Manuscript 163, 1898 *Ev 296.3*

Stálý postup – Nesmíme tak myslet: jest dobré, získali jsme celou pravdu, rozumíme hlavní zásadě víry, můžeme být spokojeni, když máme tuto známost. Pravda jest pravdou vzrůstající a my musíme kráčet ve zmáhajícím se světle. *Ev 296.4*

Jistý bratr se mně otázel. „Sestro White, uznáváš, že pravdu musíme pochopit sami? Proč nemůžeme přijmout těch pravd, které již jiní pochopili a shromáždili a uvěřili v ně jsou-li prozkoumány. To by osvobodilo naši mysl od povinností prohlubování všech otázek. Zda sestra nepozoruje, že mužové, kteří v minulosti prohlubovali pravdu nebyli Bohem nadchnutí?“ *Ev 297.1*

Nesmím říci, že Bůh je nevedl, jelikož Kristus vede ke vši pravdě, ale když se jedná o nadchnutí v nejlepším smyslu toho slova, to říkám: Ne. ... *Ev 297.2*

V srdci musíme vlastnit živou víru a přijít ku větší známosti a více oslňujícího světla. – RH March 25, 1890 *Ev 297.3*

Způsoby – Žijeme v nebezpečné době. Potřebujeme milosti, která nás posílí v boji a přivede k útěku vojska nepřátelská. ... Milý bratře! Potřebuješ více víry, více odvahy a rozhodnutí ve tvé práci. Je ti zapotřebí, abys více útočil a méně se obával. Náš boj, jest vítězný boj. Úsilí, které jsi vynaložil, jsou příliš mírné. Ve tvé práci a úkonech potřebuješ mnohem více síly, neboť opačně budeš v práci zklamán. Přišla doba, kdy musíš zaútočit na nepřitele. Prostuduj metody a způsoby jak se k lidem přiblížit. Navštiv je a rozmlouvej s nimi. ... Ať pochopí, že zvěstuješ poselství, které dává život věčný, když je přijmou. Ne-li něco, co může potěšit lidi, pak jest to poslední poselství milosti pro hynoucí svět. Zavrhnou-li lidé to poselství, bude jim k smrti. Proto je třeba pracovat vytrvale a pilně, v opačném případě naše úsilí bude marné. Ach, kdybyste si mohli uvědomit s Boží mocí působili na lidi, aby přijali pravdu. Propůjčte vašim slovům moc a způsobte, aby pravda se ukázala pro každou mysl skutečně důležitou. – Letter 8, 1895 *Ev 297.4*

Činnost je nezbytná – Třeba být pozorný. Začali-li někteří pracovníci přepjatě užívat v praxi zásadu „pospěš pomalu“, budou-li pomalí a nespojí své úsilí s prací těch lidí, kteří vidí nutnost ofenzivního působení, pak doznáme velmi vážné ztráty. Pominou příznivé okolnosti a nezpozoruje se to, co třeba uznat jako projev Boží prozřetelnosti, která otvírá nám cestu ku správnému působení. *Ev 298.1*

Když zodpovědné osoby se přesvědčily o správnosti našeho stanoviska, a přesto se nic nedělá, co by naklonilo ku správnému rozhodnutí v nejkratším možném čase, hrozí nebezpečí, že síla toho přesvědčení bude postupně slábnout. ... *Ev 298.2*

Často se stává, že shromáždění přichází skoro do takového stadia, když se dá lidská srdce prohlásit za dostatečně připravené, aby bylo možno se dotknout otázky sobotní a přesto se odvléká s tou věcí z obavy před následky. To nepřináší dobrých výsledků. Bůh nás učinil tlumočníky své

pravdy. Máme přinést lidem poselství spásy. Jest naší povinností to poselství přinést světu. A to poselství jest závažné v skutcích o váze celé věčnosti. Nám vlastně jako lidu bylo uloženo zanést to světlo, vznítiti to světlo, které má zářit na celý svět. – Letter 31, 1892 *Ev 298.3*

K získání vítězství potřebná moc ducha – Promlouvejte k duším nacházejícím se v nebezpečí. Poukazujte na Ježíše na kříži. Předložte jim, že Ježíš zemřel, aby umožnil jim získat milost. Mluvte ku hříšníku z hlubin vlastního srdce, naplněného až po okraj citlivou plnou lítostí láskou Kristovou. Ať v hlase každého pracovníka, který se snaží získat duše, a to pro život, rozezvučí hlubokou horlivost, ale ne drsnost a brutálnost, tvrdost neb prchlivost. Především musíme posvětit Bohu vlastní duše. Když pohlédnete na vašeho Orodovníka, kéž vás to vede k lítosti. Pod vlivem podání se Bohu budete moci se obrátit ke zkoušeným hříšníkům jako ti, kteří si uvědomili moc vykoupení, která je skryta v lásce. Modlete se spolu s těmi dušemi a přineste svou oběť u kříže. Spojte svůj záměr se záměry těch, s nimiž pracujete, obrátivše svůj zrak prochnutý vírou v osobnost Ježíšovu, v postavu Toho, který vzal na sebe všechny hříchy. Přimějte lidi, aby zavrhl od sebe malé samolibé „já“, aby je odevzdali Spasiteli a máte jisté vítězství. ... *Ev 298.4*

Důležitou potřebou zůstává však práce a služba Svatého Ducha. Ve všech svých působeních a vystoupeních Duch předkládá svou Božskost. Bůh od nás žádá a chce, abyste vlastnili výzbroj duchovní plnou milosti. Pak teprve budete moci pracovat v takové moci a síle, které jste si nebyli předtím ani vědomi. Ve vás budou ukryty láska, víra a naděje. Budete kráčet s vírou vpřed a s neotřeseným přesvědčením, že vás provází Duch Svatý. – Letter 77, 1895 *Ev 299.1*

Duch svatý přesvědčuje o pravdě – Jedině Duch Svatý dodává pravdě její působnost. Lidem předkládejte vždy praktickou pravdu. – 6T 57 *Ev 299.2*

Vliv našich slov a našeho postoje na rozhodnutí – Když jsem pozorovala včerejší shromáždění, myslela jsem si: Budou zde konána rozhodnutí po dobu shromáždění i po něm. Někteří zůstanou pod černou zástavou mocí temnosti již navždy, ale budou i takoví, kteří se postaví pod krví skropaným praporem knížete Emanuele. Naše slova a chování a způsob předkládání pravdy mohou naklonit mysl ku přijetí postoje na straně pravdy, nebo proti pravdě. V každé přednášce na téma zásad neb jiného tématu představme Ježíše tak, jako řekl Jan: „*Aj Beránek Boží, který snímá hříchy světa.*“ *Ev 299.3*

Každý výraz, který jak u kazatele, tak u lidí zevšedněl a jest ostrý a urážlivý a každé jednání, které považují za nesprávné ti, kteří nemohou použít tvrdý pokrm, musejí být odstraněny. Třeba koneckonců jednat podle vytyčeného směru a pamatovat, že Kristus je základem a osnovou každé argumentace. Ve všem musí být Kristus a pouze Kristus. Moje srdce touží po Kristu. Zdá se mi, že jsem nikdy více nepociťovala smysl této touhy. *Ev 299.4*

Jsou lidé žijící v nevědomosti, neznali pravdy, Duchovní vychovali je svým způsobem učíc, že jest to vlastně tak a tamto jinak. Když se lidem vysvětlí Boží Slovo a představí jeho čistota, když lidé uslyší co mluvil Bůh co učiní? Nemnozí budou, kteří se postaví na stranu Slova. Ale já vám mluvím, buďte pozorní, jakým způsobem vysvětlujete Boží Slovo, jelikož ono ovlivňuje rozhodování. Ať Slovo zasáhne, ne vaše mluvení, když od něj závisí čím budou, když se rozhodnout. – Manuscript 42, 1894 *Ev 300.1*

Opožděná žeň – Kněží se přesvědčili o božské moci Spasitele. Dostalo se jim příležitosti poznat pravdu. ... Mnohá srdce jim byla zasažena, i když se to neprojevalo. Za života Spasitelova se zdálo, že jeho poslání vyvolává jen málo laskavé odezvy u kněží a učitelů; po jeho nanebevstoupení však „*hojný zástup kněží se stal poslušným víry*“ (Sk 6,7). – DA 266 *Ev 300.2*

Starejte se získat přístup ku posluchačům – proč Kristus chodíval ke břehu moře a na horu? Chtěl přinést lidem Slovo života. Posluchači tomu nerozuměli v dané chvíli. I dnes mnozí toho nepozorují a nezaujmají správné postavení, ale vše vyvěrá určitý vliv na jejich život, a když poselství zazní významným zvukem, budou připraveni je přijmout. Nebudou déle váhat, ale půjdou a zaujmou své místo. – Manuscript 19b, 1890 *Ev 300.3*

Postavení se proti opozici a předsudkům

(Viz též „Zlomit předsudky“, str. 445-446)

Opozice – Ti, kteří zavádějí kvas pravdy do masy falešných teorií a doktrín, musejí počítat s opozicí. Baterie satanských děl spustí oheň na ty, kteří hájí pravdu. Všichni, kteří nesou prapor pravdy, musejí počítat s mnoha osidly a zlořečením, které budou muset snášet. – RH Oct. 14, 1902
Ev 301.1

Reformace vyvolává opozici – Ze všech stran Ježíše a jeho učedníky obklopoval fanatismus a pýcha, předsudky a nevěra i nenávisť. Lidé byli prodchnuti falešnými učením a nic jiného jak jednotné a vytrvalé úsilí mohlo přinést nějakou míru výsledku. Nelze ponechat veliké dílo zachraňování duší jen z toho důvodu, že vyvstávají těžkosti, které třeba překlenout. Bylo napsáno o Božím Synu: „Nepadl ani se neznechutil.“ *Ev 301.2*

Máme vykonat velikou práci. Práci, která spojuje zájem a působení nebes a byla pověřena církvi Kristově. Ježíš řekl: „Jdouce po všem světě, zvěstujte evangelium všemu stvoření.“ Práce v naší době je spojena s těmi samými těžkostmi, s nimiž musel počítat i Ježíš, s nimiž se potýkali i reformátoři, v každém století. Musíme naši vůli odevzdat Kristu a kráčet vpřed s důvěrou v Boha. – RH March 13, 1888 *Ev 301.3*

Předsudky zavrhuje světlo – V srdci člověka se nachází něco, co se staví proti pravdě a spravedlnosti. ... Kristova moc, působící divy dokázala, že byl Synem Božím. Ve městech Judei zůstaly přesvědčující důkazy božství a poslání Kristova. ... Ale těžko je se postavit proti předsudkům i Tomu, který jest Světlem a Pravdou. Předsudky vkořeněné v srdcích židů, nedovolily jim uznat a přijmout těch důkazů. Zlostně zavrhli pozvání Kristovo. – Manuscript 104, 1898 *Ev 302.1*

Nejlepší způsob – setrvat při dokázané pravdě – Častokrát, když se snažíte vysvětlovat pravdu, vyvstane protivenství; jestliže však usilujete proti tomuto protivenství důvody, těžkosti můžete jen rozmnožit, a to si přece nemůžete dovolit. Vždy se držte té základní stránky. Andělé Boží vás pozorují a dovedou ovlivnit ty, proti jejichž odporu nechcete použít nějaký důvod. Nelpěte na negativní stránce otázek, nýbrž shromážděte ve své mysli pozitivní pravdy a usměrňte je usilovným studiem, opravdovou modlitbou a posvěceným srdcem. Udržujte své lampy hořící a ať z nich vyzařují jasné paprsky, aby lidé vidouce vaše dobré skutky, mohli oslavovat vašeho otce, který je v nebesích. *Ev 302.2*

Kdyby Kristus nebyl udržel pozitivní převahu v pokušení na poušti, ztratil by všechno co chtěl získat. Kristova metoda je tím nejlepším způsobem jak čelit našim odpůrcům. Posilujeme jejich důvody, když opakujeme co oni říkají. Přidržíme se vždy kladných stránek. Může být, že právě ten člověk, který vám odporuje, odnese si domů vaše slova a bude obrácen k rozumně pravdě, která zasáhla jeho chápání. *Ev 302.3*

Častokrát jsem říkala svým bratřím: „Vaši protivníci pomluví vaše úsilí a označí je za falešné. Neopakujte jejich tvrzení, nýbrž přidržíte se svého tvrzení, živé pravdy; a andělé Boží otevrou cestu. Máme usilovat o rozmach slavného díla, a to rozumně. Nikdy nebudíme podráždění a nedovolíme, aby vznikaly nesprávné dojmy. Kristus to tak nekonal a On je ve všem naším příkladem. V práci, která nám byla svěřena, potřebujeme mnoho nebeské, posvěcené, pokorné moudrosti a mnohem méně vlastního já. Potřebujeme pevně uchopit Boží moc. – 9T 147, 148 *Ev 302.4*

Když se střetáváme s odpůrcem, střežte jazyk – Když jste v situaci, někdo trvá v opozici, hrozí vám nebezpečí zavést hovor ostře, násilně a nesprávně. Budete tak činit, když i přes stálé pozorování Krista nezískáte Jeho mírnost a když vaše srdce nebude žít modlitbou: „Ty Ježíši buď mým vzorem.“ Když budeme stále hledět na Ježíše a budeme přijímat neustále Jeho ducha, budete schopni posluchačům představit pravdu, která jest v Něm. ... *Ev 303.1*

Ve všech vašich jednáních musí být základní složkou láska. Máte-li co do činění s lidmi, kteří nevěří tomu co mluví, řečník musí se vystříhat, aby nemluvil ostře a odsuzujícím způsobem. Zvěstujte pravdu a ať ona i Svatý Duch trestají a odsuzují, ale vaše slova ať neraní a nemrzačí duši. ... *Ev 303.2*

Nevyslovujte žádné kousavé slovo, zadržte v sobě všechna ostrá rčení, která byste měli chuť vyjádřit. Buďte věrní a nepohnutelní jako ocel, jde-li o zásadu, moudří jak hadové, ale mírní a nikomu neubližujte jako holubice. Vaše slova by neměla nikoho ranit, proto vyslovujte pouze ty, o nichž jste jisti, že nebudou znít drsně, studeně a hrubě. ... Zve všech lidí vlastně reformátoři by měli být nejmenšími egoisty, lidmi nejupřímnějšími, milými, příjemnými, učíc se od slov a činů Kristových. – Letter 11, 1894 *Ev 303.3*

Duch nesnáze – Nežijte v sobě ducha sporu. Vystoupení a přednesy, které tupí mnoho dobrého, nepůsobí. Nejjistější cestou podvrátit falešné učení, jest zvěstování pravdy. Předkládejte důkazy. Ať vzácné pravdy Evangelia ničí zlo. Ukažte mírnost a lítost bloudícím. Přiblížte se jejich srdcím. – Letter 190, 1902 *Ev 304.1*

Kousavost – Jestli ve vašich přednáškách kousavě potupíte to, co chcete potupit, můžete urazit posluchače a oni uzavrou před vámi poslech a nebudou vás poslouchat. Střeste se vši surovosti ve vašich přednáškách, aby neurážely těch, které chcete odvrátit od chyb, poněvadž bude těžko získat city nepřiznivé, které se proti vám obrátily. *Ev 304.2*

Odstraníte-li z vašich přednášek plevel, pak posílíte váš vliv ve směru dobra. – Letter 366 1906 *Ev 304.3*

Nepovzbuzujte ku pronásledování – Ať každý upevní ve své mysli vědomí, že za žádných okolností nemá způsobit pronásledování. Nesmíme používat slov ostrých, drsných a zraňujících. Vyhýbejte se těmto slovům a ve psaných člancích je odstraňte. Samo Boží slovo nechť trestá, zraňuje a člověk ať se skryje v Ježíši Kristu. Ať se zjeví Kristův Duch. Ať všichni jsou bedliví na svoje slova, aby nepovzbudili lidi, kteří nejsou našimi členy k úporné opozici proti nám a nedali příležitosti satanu využívat těch nežádoucích slov ku znepřístupnění nám cesty. ... *Ev 304.4*

Nám všem je potřebná hlubší a větší Ježíšova láska. Musíme se zbavit vrozené popudlivosti. Hrozí nám nebezpečí uzavření sobě cesty příčinou probuzení ducha rozhodné opozice v lidech majících postavení, předtím, než je osvítime světlem poselství Božího, které máme povinnost jim předkládat. Bůh nemá zalíbení v tom, když pozoruje, že naše vlastní chování ztěžuje pokrok pravdy tak, že její postup byl přibrzděn a pravda se nemůže dostat k lidem. – Undated Manuscript 79 *Ev 304.5*

Opozice reklamou pravdy – Satan úspěšně šíří lež, aby zastínil pravdu. Vyzývám vás prokažte víru slovům, které dnes vypovím. Pravda pocházející z nebe střetává se s šalbou satana a vítězí. Opozice a proti působení slouží jedině tomu, aby byl dán pravdě nový a zřetelný směr. Čím více se proti ní mluví, tím jasněji a zřetelněji bude svítit. Tím způsobem se pulíruje šlechetný kov. Každé slovo urážky a tupení vyslovené proti pravdě, každé překroucení smyslu probouzí bdělost a pozornost a vede k užšímu prozkoumání toho, čím ona jest, přináší-li spasení. Tím způsobem bude zvýšena. Z každého bodu zjeví se její krása a ještě větší hodnota. – Manuscript 8a, 1888 *Ev 305.1*

S vašimi protivníky zacházejte s úctou – Musíte počítati s tím, že se setkáme s nevěrou a odporem; pravda musela vždycky s tím bojovat. Narazíte-li na sebetvrdší odpor, neodsuzujte své protivníky. Možná, že věří jako kdysi Pavel, že Bohu konají službu, a proto jim musíme prokazovati trpělivost, tichost a dobrotu. ... *Ev 305.2*

Pán si nepřejí, aby jeho dítky zatracovaly každou nepravost, i kdyby takové odsouzení bylo spravedlivé. Chce, abychom činili něco lepšího, než metalí výtky proti našim odpůrcům, které je jenom od pravdy dále odhání. Kristus nepřišel na náš svět, aby postavil dělicí ohrady a lidem neustále vytýkal, že zbloudili. Kdo chce oklamané osvítili musí se k nim přiblížiti a působit pro ně v lásce. Musí se státi středem svatého vlivu. *Ev 305.3*

Při hájení pravdy, musíme i s nejzatrpklejším odpůrcem zacházeti ohleduplně a pozorně. Někteří nebudou souhlasiti s naším úsilím a pozvání evangelia si nebudou vážiti. Jiní pak, s nimiž jsme jednali, tak jako by překročili hranici Boží milosti, budou získáni pro Krista. Nejposlednější dílo ve velikém boji bude osvícení těch, kteří sice světlo a pravdu nezavrhli, avšak byli v půlnoční temnotě a v nevědomosti působili proti pravdě. Proto jednejte s každým jako s upřímným člověkem. Nemluvte žádné slovo a nečiňte nic, čím byste v komkoli utvrdili nevěru. – 6T 120-122 *Ev 306.1*

Pomoc v každé potřebě – Každý učitel pravdy a spolupracovník Boží, bude prožívat hodiny zkoušek, chvíle západů a hledání, když jejich víra a lidská trpělivost bude vystavena těžké zkoušce. Musíte se na to připravit. aby díky milosti Kristově jste mohli jíti vpřed, i když protivenství a těžkosti zatarasí vaši cestu. V každé době máte ku potřebě zajištěnou okamžitou pomoc. Bůh dovolí, že se potkáte s překážkami, abyste hledali Toho, který je vaší silou a pomocí. Vroucně se modlete a moudrost pocházející shůry od Boha odkryje vám cestu a udělí mnoho vzácných vítězství, budete-li jen před ním chodit s pokorou. – Special Testimonies, Series A, No. 7, p. 18 (1874) *Ev 306.2*

Křest a členství církve

Křest vyžaduje obrácení – Lítost, víra a křest jsou nutnými podmínkami obrácení. – Letter 174, 1909 Ev 306.3

Přivedení ku přijetí křtu – Duše, které jsou přesvědčené o pravdě, je třeba navštěvovat doma a pracovat s nimi. Zvláštním způsobem třeba pracovat s hříšníky, aby se obrátili a přijali křest. – Manuscript 17, 1908 Ev 306.4

Znamení vejítí do království – Kristus učinil křest znamením vejítí do svého království, svého duchovního království. Ustanovil křest jako podmínku, která musí být splněna všemi, kteří touží být dítkami Božími moci autority Otce, Syna i Ducha Svatého. Než člověk najde svůj dům ve sboře, než překročí práh duchovního království Božího, musí přijmout znamení jména Božího. „*Hospodin spravedlnost naše.*“ (Jr 23,6) Ev 307.1

Křest je nejslavnostnějším důkazem zřeknutí se světa. Ti, kteří byli pokřtěni ve Jméno Otce, Syna i Ducha Svatého, veřejně vyjádřili na samém počátku svého křesťanského života, že zavrhli službu satana a stali se členy královské rodiny, dítkami nebeského krále, projevíli poslušnost příkazu: „*Vyjděte z prostředku jejich a oddělte se. ... nečistého se nedotýkejte.*“ V poměru zase k nim se naplňuje zaslíbení: „*Přijmu vás a budu vám za otce a vy budete mi za syny a dcery praví Pán Všemohoucí.*“ (2 K 6,17.18) – 6T 91 Ev 307.2

Křesťanská přísaha věrnosti – Ve chvíli, když křesťané se podrobí slavnostnímu obřadu křtu, Bůh zaznamenává jejich sliby, že od té chvíle mu budou věrní. Tento slib je přísahou věrnosti. Byli pokřtěni ve Jméno Otce i Syna i Ducha Svatého a tím jsou zajedno s těmi třemi velikými mocemi nebes. Slavnostně se zavázali, že se zřeknou světa a budou ostříhat zavazujících příkázání království Božího. Od toho času budou vést nový život. Nebudou již zachovávat lidské tradice, nebudou používat ani následovat způsobů nečestných a nesprávných. Budou zachovávat zásady Království nebes a tomu žít, i velebit Boha. Budou-li věrni tomu slibu, budou vybaveni mocí a milostí ke konání vši spravedlnosti. „*Těm, kteří Jej přijali dal moc státi se dítkami Božími, totiž těm, kteří věří ve jméno Jeho.*“ – Letter 129, 1903 Ev 307.3

Úplné obrácení – Příprava ke křtu jest úkon, který jest potřeba pozorně uvážit. Třeba důsledně a srozumitelně poučit obrácených, čím jest zřetelné potvrzení: „*Tak praví Pán.*“ Potřeba číst a vysvětlit jim bod za bodem ve Slově Božím. Ev 308.1

Všichni, kteří vstupují do nového života, měli by pochopit, než přijmou křest, že Bůh od nich vyžaduje celou lásku. Nejjistější věcí jest praktické použití pravdy. Ovoce svědčí, jaké je dřevo. Dobré dřevo nemůže vydávat zlého ovoce. Demarkační čára bude zřetelná mezi těmi, kteří milují Boha a ostříhají Jeho příkázání a mezi těmi, kteří Jej nemilují a pohrdají Jeho příkázáními. Je potřebné úplné obrácení na cestu pravdy. – Manuscript 56, 1900 Ev 308.2

Přijetí může nastoupit po úplném pochopení – Není požadováno tak důkladného osvědčení z učednictví, jak by mělo býti požadováno od těch, kdo přistupují ke křtu. ... Mají býti přijati jen tehdy, chápou-li plně své povinnosti a postavení. – TM 128 Ev 308.3

Důsledná příprava ke křtu – Ucházející se o křest potřebují přípravu. Potřebují důkladnější poučení, než se jim obvykle dostává. Zásady křesťanského života se musí objasnit těm, kteří teprve nedávno přišli k pravdě. Nikdo se nemůže spoléhat na vyznání víry jako důkaz toho, že má záchranné spojení s Kristem. Nemáme jen říkat „věřím“, nýbrž pravdu prožívat. Ve shodě našich slov, našeho chování a našich srdcí s vůlí Boží dokazujeme své spojení s Ním. Vždycky, když se někdo odřekne hříchu, jenž je přestoupením zákona, bude jeho život uveden ve shodu se zákonem a k úplné poslušnosti. To je práce Ducha svatého. Když se světlo slova pečlivě studuje, tu hlasy svědomí a úsilí Ducha v srdci vyvolávají pravou lásku ke Kristu, který se vydal jako dokonalá oběť, aby vykoupil celého člověka s tělem, duší a duchem. Láska se projevuje v poslušnosti. – 6T 91, 92 Ev 308.4

Křest dětí – Rodiče, jejichž děti chtějí být pokřtěny, mají jistou povinnost. Předně musí sebe sami zkoušet, za druhé dávat svým dětem poučení ve víře. Křest je velmi svatým a důležitým ustanovením a měli bychom důkladně pochopit jeho význam. Křest znamená lítost nad hříchy a vstup do nového života v Kristu Ježíši. Křest by se neměl uspěchaně vnucovat. Rodiče a děti, uvažujte moudře o této záležitosti. Svolením ke křtu svých dětí rodiče slavnostně slibují, že budou

věrnými poručíky těchto dětí a povedou je při utváření charakteru. Slibují, že budou tyto beránky stáda střežit se zvláštní oddaností, aby nezneuctili víru, kterou vyznávají. *Ev 309.1*

Náboženské poučení by se mělo dětem udílet od nejranějšího mládí. Toto poučení nemá odsuzovat, ale má se podávat radostně a pokojně. Matky musí být neustále na pozoru, aby pokušení nezaskočilo děti v nepoznané podobě. Moudrým a příjemným poučením mají rodiče chránit své děti. Jako nejlepší přátelé těch nezkušených by jim měli pomáhat v úsilí, aby zvítězili, neboť vítězství znamená pro ně všechno. Musí jim být jasno, že jejich vlastní milé děti, které se snaží správně jednat, jsou mladší členové rodiny Boží a měli by se horlivě snažit pomáhat jim jít přímou cestou po královské cestě poslušnosti. S milující horlivostí by je měli denně poučovat, co to znamená býti dětmi Božími a Bohu odevzdat svou vůli. Učte je, že poslouchat Boha zahrnuje také poslouchat rodiče. To musí být úsilím každého dne, ba hodiny. Rodiče, dbejte na to, bděte a modlete se a učiňte své děti svými společníky. *Ev 309.2*

Přišla-li nejšťastnější chvíle jejich života, milují-li z celého srdce Ježíše a chtějí-li být pokřtěny, pak jedněte s nimi s důvěrou. Než budou pokřtěny tažte se jich, má-li to být jejich nejpřednějším životním cílem pracovat pro Pána. Pak jim řekněte, jak mají začít. Právě ta první poučení znamenají tak mnoho. Učte je prostě a jednoduše, jak mají konat svou službu Bohu. Učiňte jim práci co možná lehce pochopitelnou. Vysvětlete, co znamená odevzdat vlastní já Pánu; jednat právě tak, jak to Jeho slovo požaduje a po poradě s křesťanskými rodiči. *Ev 310.1*

Když po věrném úsilí spokojeně zjistíte, že vaše děti chápou význam obrácení a křtu a jsou opravdu obráceny, pak mohou být pokřtěny. Ale, opakuji, připravte se napřed sami, abyste jednali jako věrní pastýři, vedoucí jejich nezkušené nohy na úzkou cestu poslušnosti. Bůh musí působit na rodiče, aby svým dětem dávali pravý příklad lásky, zdvořilosti, křesťanské pokory a úplné odevzdanosti svého já Kristu.) Když svolíte-li ke křtu svých dětí, a pak jim dovolíte dělat co se jim zlíbí a nepocítíte povinnost udržet jejich nohu na rovné cestě, tedy jste odpovědní za to, když ztratí víru, odvahu a zalíbení v pravdě. – 6T 93-95 *Ev 310.2*

Příprava mládeže ke křtu – Dospělí křtenci by měli svou povinnost lépe chápat než mladší. Sborový kazatel má povinnost pečovat o tyto duše. Libují-li si ve falešných mravech a zvycích, je povinností zvlášť kazatele se s nimi scházet. Dávejte jim biblické hodiny, mluvejte, modlete se s nimi a objasněte jim co Pán od vás žádá. Přečtěte jim co praví Písmo o obrácení. Ukažte, v čem se jeví ovoce obrácení a důkaz, že milují Boha. Ukažte jim, že pravé obrácení vyžaduje změnu srdce, myšlenek a úmyslů. Špatných návyků mají zanechat. Hříchy pomluv, žárlivosti a neposlušnosti musí odložit. Každému zlému povahovému rysu musí se vypovědět boj. Teprve pak může věřící uvědoměle vztáhnout na sebe zaslíbení: „*Proste, a dánoť bude vám.*“ (Mt 7,7) – 6T 95 *Ev 311.1*

Přezkoušení kandidátů – Křtenci nebyvají náležitě připraveni na zkoušku učednictví. Mělo by být jasno, zdali jen prostě přijímají jméno adventistů sedmého dne, nebo skutečně se staví na Boží stranu, zda vyšli ze světa a oddělili se od něho a ničeho nečistého se nedotýkají. Před křtem by měly důkladně prozkoumat zkušenosti křtenců. Toto dotazování by nemělo být chladné a zdrženlivé, nýbrž přátelské, jemné a s poukazem nově obráceným na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Požadavky spasitelného poselství musí mít u křtenců platnost. *Ev 311.2*

Obzvlášť je důležité, aby nově obrácení byli poučeni o oděvu. S nově obrácenými zacházejme věrně. Jeví se v jejich odívání ješitnost? Chovají pýchu ve svém srdci? Modloslužba odívání je mravní nemocí. Ta nesmí být přijata do nového života. Ve většině případů přijetí evangelijních požadavků povede k rozhodné změně v odívání. *Ev 312.1*

Neměli bychom nedbale být oděni. Pro Krista, jehož svědky jsme, měli bychom se snažit, abychom z našeho zevnějšku učinili to nejlepší. Pro službu ve stánku Bůh podrobně vyznačil každou jednotlivost, pokud se týká oděvu těch, kteří před Ním sloužili. Jsme poučeni, že zvláště dbá na oděv těch, kteří Mu slouží. Velmi přesné byly pokyny o Aronově šatu, neboť jeho roucho mělo symbolický význam. Oděv Kristových následovníků má být rovněž určitým symbolem. Ve všech věcech máme být jeho zástupci. Náš zjev by se měl stále vyznačovat pečlivostí, skromností a čistotou. Slovo Boží nedoporučuje však žádné změny oděvu pouze z důvodů módy, abychom mohli vystupovat jako svět. Křesťané se nemají zdobit nákladnou nádherou nebo drahými šperky. *Ev 312.2*

Slova Písma svatého ohledně oděvu mělo by se pečlivě dbát. Musíme porozumět tomu, co si Pán při odívání cení. Všichni, kteří vážně dychtí po milosti Kristově, budou dbát vzácných slov poučení, daných Bohem. I způsob našeho oděvu bude vyjadřovat pravdu evangelia. *Ev 312.3*

Všichni, kteří uvažují o životě Kristově a jednají dle jeho naučení, stanou se podobnými Kristu. Jejich vliv bude odpovídat jeho povaze, jejich charakter bude zdravý. Kráčeji-li cestou pokorné poslušnosti a konají-li vůli Boží, působí vlivem, jenž mluví pro pokrok díla Božího a pro jeho čistotu. Prostřednictvím těchto důkladně obrácených duší, má se světu vydávat svědectví o posvěcující moci pravdy na lidský charakter. *Ev 313.1*

Poznání Boha a Ježíše Krista, jež se projevuje v povaze, znamená povznesení se nad všecko, co se cení na zemi nebo v nebi. Ono je nejvyšší výchovou a klíčem k branám Božího města. Božím úmyslem je, aby všichni, kteří křtem přijímají Krista, toto poznání měli. A je povinností služebníků Božích objasnit křtěncům milost vznešeného povolání v Kristu Ježíši. – 6T 95-97 *Ev 313.2*

Posuzujte podle ovoce jejich života – Jest jistou věcí, kterou nemáme činit, a to soudit člověka a pranýřovat motivy jeho jednání. Chce-li někdo být členem sboru, máme povinnost zkontrolovat ovoce jeho života a odpovědnost za pohnutky ponechat jemu samému. Přesto při přijímání členů do církve je potřeba být velmi pozorný, neboť satan používá podvodů, s pomocí kterých se snaží uvést do církve falešných bratří, aby prostřednictvím jejich výrazněji zeslabili Boží dílo. – RH Jan. 10, 1893 *Ev 313.3*

Výkon obřadu – Když je to možné, vykonejte křest v čistém jezeře nebo v tekoucím proudu. Provádějte tento obřad se vši vážností a slavností. Při takové bohoslužbě jsou vždycky přítomni andělé. *Ev 313.4*

Kdo vykonává tento obřad, měl by se snažit, aby křest působil slavnostním, posvěcujícím vlivem na všechny přítomné. Každá bohoslužba měla by se konat tak, aby působila povznášejícím vlivem. Nic by se nemělo konat obyčejným způsobem nebo na úrovni všedních věcí. Naše sbory se musí vychovávat k větší vážnosti a úctě ke svatým bohoslužbám. Způsobem, jakým kazatelé vykonávají tyto bohoslužby, vychovává se sbor. Zdánlivě malé výkony, jež připravují duši pro věčnost, jež duši vzdělávají a vychovávají, mají dalekosáhlé následky pro povznesení a posvěcení sboru. *Ev 314.1*

Každý sbor by si měl opatřit křestní šat pro křtěnce. To by se nemělo skládat za nepotřebné vydání prostředků, neboť to náleží k věcem, jichž třeba uposlechnout jako výslovného příkazu: „*Všecko slušně a podle řádu ať se děje.*“ (1 K 14,10) *Ev 314.2*

Není dobré, když křestní šaty vypůjčuje jeden sbor od druhého. Je-li jich zapotřebí, často se nemohou najít; snad si někdo křestní šat vypůjčil a nevrátil. Každý sbor má mít svá vlastní křestní roucha. Učiňme sbírku na tento účel. Když celý sbor přispěje, nebude to těžkým břemenem. *Ev 314.3*

Křestní šaty by měly být ušity z pevné látky tmavé barvy; voda by je neměla vzdouvat a dole by měly být zatíženy. Mají to být čisté, slušné křestní šaty, jenž jsou šity dle uznaného vzoru. Neměly by se ozdobovat, skládat v záhyby nebo zkracovat. Takové nákladné zhotovení není na místě. Když křtěnci mají smysl pro význam křtu, nebudou pociťovat touhu po osobní okrase. Avšak nemělo by se také použít ničeho, co je nevzhledné a nevhodné, neboť to bylo urážkou Boha. Všecko, co souvisí s posvátným výkonem křtu, mělo by být co nejdokonaleji připraveno. – 6T 97, 98 *Ev 314.4*

Dojem z obřadu křtu – Úsilí, které podnikli v Oaklandě přineslo ovoce v záchraně vzácných duší. V neděli ráno dne 16. prosince odešla jsem na slavnost v Piedmont Baths. Třicet dva kandidátů bylo pohřbeno s Pánem a oni povstali z hrobu křtu do nového života. Tuto scénu s radostí pozorovali andělé Boží. ... Průběh toho obřadu zanechal na přítomných hluboký dojem. Byla zazpívána píseň chvály a díků, nebylo žádného rozruchu. – Manuscript 105, 1906 *Ev 315.1*

Zvláštní případ křtu – Byly udělány přípravy za účelem zadostiučinění přání starého člověka, který chtěl přijmout křest. On neměl tolik síly, aby se mohl dostavit do ____ nebo do _____. Jedinou možnou formou vykonání tohoto obřadu bylo dodání vany s vodou a pomoření ho v ní. – Letter 126, 1901 *Ev 315.2*

Zdržující Boží moc – Když věřící duše přijala křest, musí pamatovat na to, že se odevzdala Bohu, Kristu a Duchu Svatému. ... *Ev 315.3*

Všichni, kteří studují život Kristův a praktikují Jeho učení, stávají se podobni Kristu. Jejich vliv bude podobný Jeho vlivu. Jejich povaha bude silná, řídící se zdravými zásadami. Budou posí-

leni ve víře a nedají se přemoci ďáblu skrze pýchu nebo marnost, budou kráčet cestou pokory a poslušnosti, konajíce Boží vůli. Povaha těchto lidí bude ovlivňovat a svědčiti o postupu Boží věci a spasitelné čistotě Jeho díla. ... *Ev 315.4*

V dobře obrácených duších svět najde svědectví moci pravdy posvěcující lidskou povahu. Prostřednictvím těchto zjevuje Kristus světu Svou povahu a svou vůli. V životě Božích dítek zjevuje se požehnání sloužením Bohu, opak pak vidět u těch, kteří neostříhají Božích přikázání. Demarkační čára jest zřetelná. Všichni ukazující poslušnost Božích přikázání jsou chráněni jeho mocnou silou před záporným vlivem přestupníků Jeho práv. Od nejnižší do nejvyšší postavených osob všichni jsou chráněni Boží mocí skrze víru vedoucí ku spasení. – Manuscript 56, 1900 *Ev 316.1*

Posvěcení Bohu – Věřící má myslet na to, že patří Bohu, Kristu a Duchu Svatému. Všechno světské uvažování má se podříditi tomuto novému spojení. Veřejně prohlásil, že již nechce žít v pýše a v hříšné povolnosti. Již nemá nedbale a lhostejně pohodlně žít, neboť uzavřel smlouvu s Bohem a odumřel světu. Pánu má žít a upotřebit všechny své schopnosti pro Něho a stále myslet na to, že ne-se Boží pečeť, že je členem Kristova království a má podíl na božské povaze. Má Bohu odevzdat všechno, čím je a co má, a používat všech darů ke cti jeho jména. *Ev 316.2*

Závazky, jež jsme učinili při křtu jsou vzájemné. Jestli jako poslušní lidé se na tom podílí, mají také právo se modlit: „Nechť dnes poznají, že jsi ty Bůh v Izraeli.“ Skutečnost, že jsi byl pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha Svatého, je ujištěním, že se jejich pomoci dožaduješ. Pán vyslyší a odpoví na modlitby svých upřímných následovníků, kteří nesou jeho Kristovo a v Jeho škole učí se tichosti a pokoře. – 6T 98, 99 *Ev 316.3*

Zodpovědnost sboru za obrácené – Věrní křesťanští muži a ženy by se měli neustále snažit přivést viníka k jasnému poznání spravedlnosti v Kristu Ježíši. Jestliže se někteří oddali touze po sobecké shovívavosti, takže ona vládne v jejich životě, pak měli věrní věřící všimati si oněch duší jako těch, které se tu musí zodpovídat. Nesmí zanedbávat věrné, jemné a láskyplné poučení, jež se pro novokřtěnce tak významné, aby se nekonala polovičatá práce. Nejprvnější zkušenost by měla být správnou zkušeností. *Ev 317.1*

Satan chtěl zabránit tomu, aby někdo poznal, že je nutné oddat se úplně Bohu. Neodevzdá-li se člověk, nevyhýbá-li se hříchu, pak žádosti a vášně se snaží člověka ovládat a pokušení způsobí ve svědomí zmatek, takže nenastane pravé obrácení. Kdyby všichni měli mysl pro boj, který musí každý vybojovat se satanovými pomocníky, kteří se snaží svádět, lákat a klamat, pak by se vynaložilo pilnější úsilí s lidmi mladými u víře. *Ev 317.2*

Zůstanou-li ale tyto duše ponechány samy sobě, budou často pokoušeny a v pokušení nepostřehnou zlo. Ať vědí, že mají právo vyprosit si dobrou radu. Ať vyhledávají společnost těch, kteří jim mohou pomoci. Když se spojí s těmi, kteří Boha milují a bojí se ho, obdrží sílu. *Ev 317.3*

Naše společenství s takovými lidmi by mělo být duchovní a povzbudivé. Pán si všímá bojů každého slabého, pochybujícího a zápasícího; on chce pomoci všem, kteří se na něho obrátí. Oni uvidí před sebou otevřené nebe a na žebříku, na jehož stupních se pokouší vystupovat, uvidí Boží anděly sestupující a vystupující. – 6T 92, 93 *Ev 317.4*

Členství sboru – Vztah mezi Kristem a jeho církví jest svatý a velmi úzký; Kristus jest ženichem a církev nevěstou; on jest hlavou a církev tělem. Ve spojení s Kristem jest zahrnuto i spojení s jeho církví. – Ed 268 *Ev 318.1*

Satan znechucuje vstup do sboru – Satan prostudoval a vypracoval způsoby odvedení těch, kteří se považují za křesťany od nebeských rozhodnutí. Svádí též některé z Božího lidu, přivádí aby uvěřili, že pořádek a disciplína jsou nepotřebné v životě duchovním. Každý může osobně kráčet vlastní cestou. Zvláště není dobré se spojovat s těmi křesťany, kteří sjednoceni ve svém působení zavádějí u sebe kázeň a pořádek. Veškerá úsilí směřující ku stabilizaci tohoto stavu třeba považovat za nebezpečná a riskantní. Satan lidem namlouvá, že takové jednání k omezení svobody, a to osobní, a třeba se jich chránit, když mají něco v sobě papežského. Duše tím způsobem podvedená honosí se vlastní svobodou myšlení a nezávislého jednání. Ti lidé nepřijímají žádné pokyny a nechtějí být od kohokoli závislí. Tak bývalo kdysi a i dnes se o to pokouší satan, aby přesvědčil lidi, aby člověk si sám vybíral vlastní způsob jednání a byl nezávislý od jednání bratří. – Letter 32, 1892

Ev 318.2

Vzdálit se od Krista se nevyplatí – Duši obživuje milost Kristova. Bez Krista je křest bezcenná formalita, jako všechny ostatní obřady. „*Kdo neposlouchá Syna, nespátří života.*“ (J 3,36) – DA 181 *Ev 318.3*

Obrácení není křest – Spasení nezávisí na tom, aby byl pokřtěn a měl napsané jméno v knize sborové, ale v tom, aby zvěstoval pravdu. Obrácení jest živým obecenstvím s Ježíšem Kristem a závisí na obnově srdce a konání ve víře skutků Kristových, pracovat s láskou v duchu trpělivosti, mírnosti, moudrosti a naděje. Každá duše s Kristem sjednocená stává se misionářem pro své okolí. – Letter 55, 1886 *Ev 319.1*

Výstraha pro evangelisty a kazatele – Někteří bratři konají kazatelskou činnost a chybují, protože neplní práci způsobem jak Pán stanoví. Nepřivádějí lidi k dokonalosti v Ježíši Kristu. Nevlastní zkušenosti v osobním styku s Bohem ani pravé známosti křesťanské povahy. Proto bylo pokřtěno mnoho takových lidí, kteří neměli důkladné přípravy ku přijetí toho svatého obřadu. Lidí hašteřivých v sobě a se světem dezorientovaných. Oni neuzřeli Krista a vírou Ho nepřijali. – RH Feb. 4, 1890 *Ev 319.2*

Slabiny v naší evangelizační činnosti – Přijímání členů neobrácených a bez změny života, je zdrojem slabosti církve. Na tuto skutečnost se často zapomíná. Někteří kazatelé a sbory tak touží zvýšit počet svých členů, že nepřinášejí věrné svědectví proti nekřesťanským zvykům a způsobu života. Ti, kteří přijímají pravdu, nejsou poučeni o tom, že nemohou žít světsky a přitom se nazývat křesťany. Dosud byli satanovými otroky; od nynějška mají být Kristovými služebníky. Život musí svědčit o změně vůdců. *Ev 319.3*

Veřejný názor nahrává vyznání křesťanstva. Stačí malé sebezapření nebo sebeobětavost, aby byla přijata forma zbožnosti a aby jméno jednotlivce bylo zapsáno v církevní knize. Proto mnozí jdou do církve, aniž by se dříve spojili s Kristem. Tu satan vítězí. Takoví obrácení lidé jsou jeho nejlepšími služebníky. Slouží jako návnada jiným duším. Jsou falešným světlem zavádějícím neopatrné do zahynutí. Lidé se marně snaží rozšířit křesťanskou otázku a světu ji zpříjemnit. Bůh neuladil a nerozšířil drsnou a úzkou cestu. Chceme-li vejít do života, musíme jít touž cestou, po níž šel Ježíš a jeho učedníci – cestou pokory, sebezapření a obětí. – 5T 172 *Ev 319.4*

Náš cíl – opravdově obrácení členové – Kazatelé pracující ve městech a zvěstující pravdu nesmějí být spokojeni ani ukončit svou práci, pokud ti, co poznali pravdu teoreticky, nepoznají opravdových skutků její posvěcující moci a úplně se neobrátní. Bůh by měl větší zalíbení v šesti opravdově obrácených k pravdě jako výsledek práce kazatele, než v 60 vyznavačích neúplně obrácených. Tito kazatelé by měli méně času věnovat na přednesy kázání a více času věnovat pro návštěvu a modlitby s těmi, kteří se zajímají o pravdu a předávat jim Boží vzkazy tak dlouho, až je budou moci dokonale představit v Kristu Ježíši. *Ev 320.1*

Boží láska musí být Boží láskou v srdci učitele, vyučujícího pravdě a jeho vlastní srdce musí být přesyceno tak hlubokou a horlivou láskou, jakou vlastnil Kristus. Pak bude moci tuto lásku přelévát do srdcí jiných lidí. Kazatelé by měli učit, že všichni, kteří ji přijmou musí přinášet ovoce ku Boží slávě. Měli by učit, že každodenně je třeba se zříkat mnoha věcí, které jsme kdysi měli k používání a které jsme činili. Je potřeba je úplně zavrhnout. Měli by se učit, že nový stav vkládá na každého z nás nové povinnosti a musíme jim stačit, i kdyby připadaly velmi nepříjemné. Obchodní věci, přednosti společnosti, přednosti pohodlí, pocty a pověst – krátce vše je třeba odevzdat a podříditi těm nejvyšším a nás vážícím příkazům Krista. – 4T 317 *Ev 320.2*

Pečlivé a důsledné ukončení práce

Evangelium musí všem dát poučení – Služebník Kristův nesmí nechat některé jemu nepříjemné body nedotčeny v domnění, že jeho nástupce je může probrati. Stane-li se to a jeho nástupce probírá požadavky Boží, které má Pán vůči svému lidu, tu někteří odstupují a praví: „Kazatel, který nám pravdu přinesl o těchto věcech nemluvil,“ a horší se pro slovo. Někteří nechtějí uznati desátkové zřízení. Odvracejí se a nejdou s těmi, kteří pravdu věří a milují. Jsou-li jim vysvětlovány jiné body, pak praví: „Tak jsme nebyli vyučeni“ a zdráhají se jíti dále. Oč mnohem lépe by bývalo, kdyby první posel pravdy byl důkladně a věrně vyučil nově obrácené ve všech podstatných bodech, i kdyby za jeho působení bylo méně duší připojeno k církvi. – GW 369, 370 *Ev 321.1*

Práce, která nepřináší potíže – Kazatelé nemají pokládat své dílo za skončené dokud ti, kteří pravdu přijali, nepocítí vliv posvěcující moci a učinili zkušenost obrácení. Pronikne-li Slovo Boží jako ostrý dvousečný meč srdce a vyburcuje svědomí, pak mnozí věří, že to stačí, ale zde dílo teprve započalo. Byly sice učiněny dobré dojmy, ale satan jim bude odporovati, nebudou-li skrze pečlivé modlitební úsilí posilováni, a proto nesmí pracovníci ustati ve své práci. Radlice pravdy musí ještě hlouběji vniknouti a také vnikne, bude-li vynaložena opravdová snaha upevnit přesvědčení těch, kteří pravdu zpytují. *Ev 321.2*

Příliš často je dílo zanecháno nedokonané a vyzní někdy na prázdno. Kazatel myslí, že když určitý počet lidí přijal pravdu, musí se ihned obrátiti na nové pole, kterému někdy je bez bližšího šetření přikázáno. To je převrácené, On má započaté dílo dokončiti, neboť zůstane-li nedokončené, vznikne poselství více škody než užitku. Žádné pole neslibuje menší úrodu, než to, které bylo obděláno jen na tolik, aby se tím lépe dařilo růstu plevle. Takovou prací je mnoho duší vydáno útoku ďábla a odporů členů jiných společností, které pravdu zavrhlly a budou zahnány někam, kde už nemohou být získány. Bylo by lépe, kdyby kazatel svou práci vůbec nezačínal, když ji důkladně nedokončí. ... *Ev 322.1*

Nejsou-li důkladně obráceni, nedojde-li v jejich povaze i životě k důkladné změně, nerozrazí-li se bez výhrady o věčnou skálu, neobstojí ve zkouškách pokušení. Odejde-li kazatel a novinka zevšední, ztratí pravda svůj půvab a taková duše nebude působit světějším než předtím. *Ev 322.2*

Dílo Boží nesmí být konáno ledabyle a nedbale. Započne-li kazatel práci v novém poli, pak jej má důkladně opracovati a nemá být se svým úspěchem spokojen, pokud skrze vážné působení a požehnání nebes nepřivedl Pánu obrácené duše, které mají pravé porozumění pro odpovědnost, pro práci jim určenou. Vyučil-li lid důkladně jemu svěřené duše, dílo nezanikne, odejde-li na nové působiště, nýbrž bude dosti pevně zakořeněno, aby mohlo růsti. – GW 367-369 *Ev 323.3*

Důkladná práce – Nám hrozí nebezpečí, že ti, kteří konají evangelizační práci ve městech spokojí se pouze s povrchním konáním práce. Ať kazatelé a vedoucí sdružení důležitost důkladné práce pochopí. Ať pracují a ukládají plány práce s myslí, že se blíží konec času a pro tu příčinu musejí pracovat dvojnásobným nadšením a energií. – RH Jan. 11, 1912 *Ev 323.1*

Vždy připraveni využít příhodnou příležitost a Boží vedení nemáme ukládat větší plány působení a nezajímat větší terény, než jen tolik, na kolik máme dělníků a prostředků rozvinout již rozdělanou práci a zvětšit získaný zájem. Máme-li širší plány a obširnější pole práce, otevírající se stále před našimi pracovníky, musíme mít také širší pole zření a větší naděj povolání pracovníků, kteří budou pracovat ve věci získávání duší pro pravdu. – Letter 34, 1886 *Ev 323.2*

Zanechte dobře rozvinutou práci – Sbory povstávaly a pak upadaly, když se pracovník stěhoval na nové místo práce. Zakládání těchto sborů, stálo mnoho prostředků a námahy, pak je zanedbáno a ony se rozpadávaly. Takový jest i nynější stav věcí. ... *Ev 323.3*

Když zanedbáváme povinnosti, které bychom měli sami vykonat, na naši cestě nesahejme a netužme a nevyhledávejme práci daleko. ... Bůh si nepřeje, abyste zanechávali práci nedokončenou, začínali někde novou; nesmíme zanedbávat lid a započatou s ním práci, odsuzovat jej k pádu a pak znovu pracovat nad těmi samými lidmi, což je svázáno s mnohem většími těžkostmi. ... *Ev 323.4*

Očekávám, že ty věci posoudíte pečlivě, ne bez povšimnutí a nesprávnými pocity. Je třeba všestranněji a důkladněji vyučít a důkladněji připravit do práce naše kazatele. Oni musejí přivést práci k úplnému ukončení, nezanechávajíce žádný nepořádek. Musejí si pečlivě všimnout zajímavých se o pravdu, zůstat s nimi v kontaktu, i když vyjeli z daného místa. Bylo mnoho zanedbáno pod tímto ohledem. – Letter 1, 1897 *Ev 324.1*

Na prvním místě duše zajímaví se – Celá léta přijímali jsme poučení, že velmi důležitou věcí jest nepřestat pracovat tam, kde se duše zajímají o pravdu. Za žádných okolností nesmíme těchto duší opouštět dříve, než se rozhodnou přijmout pravdu, než prokážou úplné obrácení nezbytné ku přijetí křtu a dřív než se stanou členy jednoho se sborů neb samy utvoří sbor. *Ev 324.2*

Není dostatečných důležitých okolností, které by mohly odvést kazatele od duší zajímavých se pravdou. Nemoc i smrt působí méně důležité důsledky, než věc spasení duší, za něž přinesl Kristus tak velikou oběť. Ti, kteří chápou význam a důležitost pravdy a uvědomují si cenu duší za něž ze-

mřel Kristus, za žádných okolností neopustí osoby zajímaví se pravdou. Řeknou: „Domácí věci, pozemské, majetkové nemají žádné moci odvést je od té práce.“ *Ev 324.3*

Dovolí-li kazatelé, aby časné věci odvedly je od práce, pak jediným východiskem pro ně je, opustit ty všechny věci, zřít se pole a časných věcí, které by mohly působit záporně a odvést kazatele od konání tak vznešené práce v době posledních dní. Jedna obrácená duše má větší cenu, než celý svět. Jak mohou lidé, kteří praví, že se odevzdali posvěcené práci záchrany duší dovolit, aby malé časné věci do té míry zaměstnaly srdce i mysl a odvést je od svatého povolání o němž sami mluví, že je obdrželi od Pána. – 2T 540, 541 *Ev 324.4*

Ztráty pocházející ze zanechání nedokončené práce – Kolik je třeba mužnosti a kolik odvahy, zahájit práci a rozvinout ji v různých místech do nejvyššího stupně, přitom užívat všech sil a energie a potom odejít a nechat vše neznámému osudu bez dohledu ze strany povoláných osob? *Ev 325.1*

Chci vzpomenout na svou zkušenost. Když jsem byla v Americe, po příjezdu z Evropy nešla jsem k žádné rodině, ale do hotelu, kde jsem poobědvala a odtud do _____. Bylo to místo, nad nímž jsem se pozastavila, kdo má v něm pracovat. Bydleli tam zámožní lidé a hluboce přesvědčení o pravdě. Byl tam zvláštní zájem. Lidé přicházeli na přednášky, usedali a poslouchali nás se slzami v očích. Posluchači byli hluboce dotčeni. ale nikoho nebylo, kdo by zůstal, aby dále pracoval se zájmem s nimi a vše bylo zbytečné. To se Bohu nelíbí. Buď rozhazujeme příliš mnoho sil na tak velká místa a nemůžeme zvládnout práci, neb neřešíme ty věci tak, jako bychom měli. – Manuscript 19b, 1890 *Ev 325.2*

Nesnadné pole práce pro jiné – Kazatelé, kteří nejsou zbožní, kteří podněcují zájem lidí a potom přerušují práci, zanechají výjimečně obtížné a nevděčné pole práce pro ty, kteří je po nich převezmou, aby dokončili dosud započaté. Ti mužové budou zkoušeni. Ukáže-li se, že nebudou lépe konat svou práci, svědomitěji a pečlivěji, bude třeba je po dalších zkouškách odstranit jako neužitečné dělníky a nevěrné strážce. 4T 317 *Ev 325.3*

Výsledek nesystematické práce – Konejte svou práci důkladně. Nenechávejte nedokončenou práci, kterou někdo jiný musí vykonat. Nepokoušejte Krista. Rozhodněte se pro úspěch, pak v síle a moci Kristově dokažte své kazatelství. ... *Ev 325.4*

Nic není tak škodlivé pro pokrok přítomné pravdy, jako nedůsledné konání práce některými kazateli v našich sborech. Je třeba svědomitě pracovat. Sbory odumírají, poněvadž nebyly posilovány na podobnost Krista. Bůh nemá zálibu v povolování, které vládne ve sborech, jelikož jeho služebníci nejsou věrnými šafáři Boží milosti. Neobdrželi-li Jeho milost, nemohou ji prokázat jiným. Sbory jsou slabé a nemocné, poněvadž ti, co v nich pracují, jsou nevěrní a přece jejich povinností je bdít nad dušemi a budou muset dát počet z té práce. – Manuscript 8a, 1888 *Ev 326.1*

Doba přednášek a ukončení akce

Dobu trvání přednášek nelze napřed stanovit – Mějte na zřeteli, že nikdo z lidí nemůže zkrátit dobu práce, ani zabrzdit práci těch, kteří pracují pro Boha. Žádný nemůže nadiktovat, kolik dní neb týdnů má někdo pracovat v daném místě, a později jej přeložit na jiné místo. Práci Božího kazatele formují okolnosti. Bude-li hledat Boha, tak pochopí, že jeho působení obepíná každou část vinice Páně, rovně, tu blíže, jako i tu dále položenou. Pracovník by neměl omezit práci do určitých rozměrů. Nesmí přijímat nějaké omezování okolnostmi, ale působit všude tam, kde je to třeba. Bůh jest jeho spolupracovníkem. Kazatel musí stále u Boha hledat moudrosti a rady a být nezávislý na člověku. *Ev 326.2*

Na mnoha místech byla práce vážně přibrzděna, jelikož pracovníci hledali radu u těch, kteří nekonají tuto práci, nerozumí a neznají potřeby. Proto nejsou v stavu pochopit situaci tak dobře jako ten, který pracuje v tom směru. – Letter 8, 1895 *Ev 327.1*

Pečlivě zkoumat okolnosti – Po vytýčení kazateli určité práce, nemusí se tázat vedoucího sdružení, kolik týdnů, dnů má pracovat na tom místě. Kazatel musí u Boha hledat moudrosti, který ho k té práci určil a přislíbil moudrost, jistou radu v hojnosti, ničeho neodřeknuv. Kazatel musí pečlivě promyslet situaci v každé části jemu přidělené vinice Páně a skrze danou milost poznávat co

učinít a co nečinít. Vyvstanou různé okolnosti, prostudujeme-li je však pečlivě, pokorně a s vírou, hledající Boží moudrosti, to ony nás učiní moudrými pracovníky. – Letter 8, 1895 *Ev 327.2*

Dokončení práce – Práce vedená v místě – musí být rozvíjena na pokračování tak dlouho, pokud tam bude zájem o pravdu. Je třeba najít místo příhodné, kde by se mohly konat přednášky. ... Práci v místě – nelze přerušit. Celá léta jsem prosila, abychom v tom místě začali s horlivou prací. Když se teď práce začala, pojďme odvážně vpřed podle rozumných směrnic. – Letter 380, 1906 *Ev 327.3*

Práce Pavla v Korintu – Pán Bůh Izraelský touží vidět plody naší práce. Vyzývá své pracovníky, aby šli stále dál. Apoštol Pavel stále cestoval z místa na místo, zvěstoval pravdu těm, kteří byli pohrouženi v temnostech bludů. Jeden rok a šest měsíců pracoval v Korintu, kde dokázal božskou povahu své mise. Založil sbor tak kvetoucí, skládající se ze Židů i pohanů. Obrácených pohanů bylo více, než obrácených Židů, ale mnoho z nich bylo opravdu obrácených. Byli vyvedeni z temnosti a přivedeni do světla Evangelia. – Letter 96, 1902 *Ev 327.4*

Dlouhotrvající evangelizace ve městě – Výsledky podniknutých úsilí evangelizačních ve velikých městech jsou z toho hlediska skromné, jelikož velmi rychle se v nich končí práce a přechází se na nové místo. Předčasné ukončení práce vede často k ohromným ztrátám. – Letter 48, 1886 *Ev 328.1*

Hodnota výsledků

Jen Bůh rozhoduje o práci – Ne člověk, ale Bůh posuzuje výsledky práce kazatele a každému dá spravedlivou odměnu. Žádné lidské bytosti nebylo dáno rozhodovat o výsledcích práce a potahovat k zodpovědnosti. Jedině Bůh posuzuje a odměňuje každou dobrou práci. – RH Dec. 11, 1900 *Ev 328.2*

Vytrvá-li jen jediná duše, práce byla zdárná – Večerem jsem s vámi rozmlouvala. Měla jsem pro vás poselství, a to jsem vám předložila. Byli jste sklíčení, ba zničení. Mluvila jsem vám: „Pán mi přikázal mluvit bratru i sestře _____. Řekla jsem vám, že zbytečně považujete vaši práci za zbytečnou. Když jen jedna duše přijala pravdu a vytrvá až do konce, to vaši práci nelze považovat za zbytečnou. Když jen jedna matka zavrhlá cestu neposlušnosti volíc sobě poslušnost, můžete se z toho těšit. Matka, která zná své děti, která zná Boha, naučí své děti kráčet jejich šlépějemi. Toto zaslíbení se vztahuje otcům a matkám a jejich dětem. ... *Ev 328.3*

Bůh vás nebude posuzovat na podkladě úspěchů ve vaší práci. Bylo mi ukázáno, abych vám řekla, že naše víra musí být silná, že musí stále vzrůstat. Vidíte-li ty, kteří mají uši a neslyší jsou rozumní a nechápou, i když jste pro ně vše učinili, co jste mohli nejlepšího, odejdete do jiného místa a výsledky přenechte Bohu. Ať jen neklesá vaše víra. – Letter 8, 1895 *Ev 329.1*

Nebud'te znechucení příčinou malého počtu obrácených – Práce konaná ke cti a slávě Boží bude poznamenána Boží pečeti. Kristus posílá všech těch, kteří chtějí pracovat jak nejlépe dovedou. Když budou pokračovat podle svých nejlepších umění a způsob jejich práce bude stále dokonalejší. – Letter 153, 1903 *Ev 329.2*

Ve srovnání s počtem těch, kteří zavrhnou pravdu, počet těch, kteří ji přijmou bude velmi malý, ale jedna duše má větší cenu, než svět za ní ležící. Nesmíme se znechucovat, i kdyby se nám zdálo, že přinášíme málo úspěchu. – Letter 1, 1875 *Ev 329.3*

Stálé úsilí přináší dobré výsledky – Stálá osobní a společně vytrvalá práce bude odměněna úspěchem. Lidé, kteří touží vykonat mnoho dobrého ve světě, musejí to chtít konat Božím způsobem, konajíce mnoho malých věcí. Ten kdo chce dosáhnout něčeho velikého, spanilého, dosáhne porážky a zklamání a nic nevykoná. *Ev 329.4*

Stálý vzrůst v dobrých skutcích, časté opakování jednoho druhu věrné služby má větší cenu v Božích očích, než konání jednoho velkého díla. To první působí Jeho dítkám dobrý názor, a dává správnou tvář jejich práci. Ti, kteří poctivě a svědomitě plní Bohem jim určené povinnosti jsou stálí. Stálí ve svých zásadách krácejí vpřed skrze zlo i dobro. Jsou hotoví vždy. – Letter 122, 1902 *Ev 329.5*

Správné způsoby práce přinášejí sklizeň – Když v naší práci pro Boha použijeme cenný elán a správné metody, bude výsledek – žeň duší. – RH April 28, 1904 *Ev 330.1*

Zlo tryskající ze zbožňování kazatele – Skutečnost, že kazatel se setkává s pochvalou, ještě nesvědčí o tom, že mluví pod vlivem Ducha. Velmi často se stává, že nově obrácení, jelikož se jich

náležitě nehlídá, se více naklání ke kazateli než k svému Vykupiteli. Vědí, že vzali odměnu díky práci toho kazatele. Jsou přesvědčení, že ten kazatel zná nejlépe vyzdvihnout dary i lásku a že nikdo jiný neumí tak vyučovat jako on. Proto si zalíbili tak velký význam jeho osoby a práce. Ta důvěry jich nakloňuje ke zbožňování kazatele více než k pozornosti na Boha. Tento postup se nelíbí Bohu ani nevede ke růstu v lásce. Takovýto postup působí kazateli velkou škodu, zvlášť tehdy, když to je mladý člověk a dobře osvědčující se pracovník evangelia. ... *Ev 330.2*

Kristův kazatel, který vlastní Ducha Božího i lásku ke svému Mistru, bude pracovat takovým způsobem, aby v celé plnosti zjevil lidem charakter Boží a Jeho milovaného Syna. Bude toužit po tom, aby jeho posluchači obdrželi pravdivý obraz o charakteru Božím a chvála Boží nalezla uznání zde na zemi. – GW 44, 45 *Ev 330.3*

Obrácení k člověku a ne ke Kristu – Před čtyřmi roky bratr v místě ____ začal evangelizaci a způsobil, že lidé přicházeli, aby poslouchali jeho kázání. Když byly všechny plány pravidelným způsobem prováděny, mnoho duší by bylo získáno pro pravdu. Ale bratr ____ nepracoval podle pravidel. Jeho hlavním cílem bylo získat jak největší počet posluchačů skrze hlásání fantastických kázání, velice rozdílných od kázání Jana Křtitele, předchůdce Krista. Mnozí lidé se zavázali, ale po opuštění toho místa kazatelem se ukázalo, že věřili více v řečníka, že byli přitaženi ku člověku a ne k Ježíši Kristu. Mnozí z těch, kteří se zavázali nebyli lidmi obrácenými, a když byli sami, couvli. – Letter 79 1893 *Ev 330.4*

Sbor bratra ____ – Velmi byste se z toho těšili, kdyby ti, kteří se obrátili díky vaší práci byli nazváni sborem bratra _____. Chtěli byste tak usměrnit jejich mysl, aby ti lidé šli za vašim rozhodnutím. Bože uchraň! Když lidi přitahujete k sobě, odvádíte je od zřídla moudrosti a umění. Lidé nemohou být závislí na vás, musejí být cele závislí na Bohu. Jen tenkrát budou moci růst v milosti. Od Něj závisí jejich zdar i užitečnost, jejich moc spolupráce s Bohem. – Letter 39, 1902 *Ev 331.1*

Kristovo vlastnictví a ne naše – Pamatujme bratři... vždy, že bez ohledu na to, jak vznešená a dobrá může být působnost lidská, člověk jednak nenabývá právem vlastnickým ty, kteří jeho práci se obrátili na cestu pravdy. Žádný nesmí záviset na kazateli, který jej přivedl k pravdě. V naší kazatelské práci máme povinnost přivést duše bezprostředně ke Kristu. Ty duše jsou vlastnictvím Krista a Jemu Jedinému mají provždy být poddány. Každý člověk má vlastní svéráznost, do níž druhý člověk si nemůže činit právo. – Letter 193, 1903 *Ev 331.2*

Bohu přináleží chvála za dosažené výsledky – Tenkrát, kdy bylo dáno varování a pravda obsažená v Písmu byla předložena, mnoho duší se přesvědčí o pravdivosti našeho poselství. Pak bude nezbytná velká obezřetnost. Člověk nemůže vykonat práci Ducha Svatého. Jsme pouze nástroji, s pomocí kterých pracuje náš Pán. Velmi často, když pracovníci dosáhnou úspěchu projevuje se u nich duch soběstačnosti. Nesmíme dovolit k vyvyšování a oslavování sebe. Nesmí se nic přičítat sobě. Celá práce jest prací Páně, a jen Jeho Jména náleží všechna chvála. Ať naše vlastní Já se skryje v Ježíši Kristu. – RH Oct. 14, 1902 *Ev 331.3*

Úspěch mizí příčinou samochvály – Každý člověk, který sám sebe chválí, stírá lesk se svých nejlepších jednání. – 4T 607 *Ev 332.1*

Zásluhy pracovníků – Každý má povinnost poctivě vykonat část své práce a každému spolu-pracovníku třeba připsat zásluhu za část práce, kterou vykonal. Ať vaše hovory nejsou známkou chtivosti a nepřičítejte toliko sobě toho, co jste získali. Bůh používá ve své práci mnoho nástrojů a to, co jste vy vykonali jest pouze částí všeobecné práce. I jiní pracovali na modlitbě vytrvale a rozumně. Jejich práci nelze přehlédnout. „Odměna Jeho s Ním a dílo Jeho před Ním.“ V den posledního účtování Bůh spravedlivě ocení zásluhy svých služebníků a odmění každého spravedlivě podle vykonané práce. Bůh zaznamenal ty, kteří se sebezapřením obětavě pracovali. *Ev 332.2*

Jsou věci, nad nimiž musíte přemýšlet a uvažovat. Bůh není spokojen, když jeho služebníci všechno sobě připisují. V naší zralé době, buďme spravedliví a nepřivlastňujeme sobě to, co náleží jiným. Vykonání toho, co bylo učiněno, vyžadovalo mnoho let. Skupina po skupině našich vzácných pracovníků konala své úlohy, spojení jsouce v tom jednom díle. – Letter 204, 1907 *Ev 332.3*

Naši povahou omezujeme Boha – Bůh by mohl mnoho vykonat pro svoje pracovníky, ale pracovníkům chybí pokora. Kdyby mohl na ně zapůsobit, povznesli by se výš, vzájemně by se šetřili a nezabavovali by zásluh svých bratří. – RH July 12, 1887 *Ev 333.1*

Proč nedostatek úspěchu. – Ve světské moudrosti, pýše, ve hledání slávy a zaujímání prvního místa lze nalézt příčiny, pro které práce evangelizační tak neomezených zásob a pramenů přináší poměrně neveliké výsledky. Spasitel se radoval v duchu a děkoval Bohu, když pomyslel jak pravda zakryta před moudrými a rozumnými byla zjevena nemluvnátkům, těm, kteří si jsou vědomi svých slabostí a pocíťují svou závislost na Bohu. – Manuscript 118, 1902 *Ev 333.2*

Odměna za získávání duší. – Štědrá odměna bude odměnou těch, kteří se Pánu cele posvětili v práci. Není většího štěstí v očích nebes jako získávání duší pro Krista. Radost naplňuje srdce, když pracovníci si uvědomují, že ten veliký div by se nikdy neuskutečnil s pomocí pouze lidí, ale Toho, který miluje hynoucí duše. Přítomnost Boží doprovází každého opravdového Božího pracovníka, vedoucího duše ku pokání. Takto se formuje bratrství křesťana. Pracovník, i ti, pro které on pracuje jsou dotčeni láskou Kristovou. Srdce je spojeno se srdcem, duše s duší podle podobenství nebeského společenství sobě sloužících andělů. – Manuscript 36, 1901 *Ev 333.3*

Část X. – Získávání duší a udržování nově obrácených ve víře

Přiměřené metody

Drahá série přednášek – Když poprvé předkládáme důkazy přítomné pravdy, je těžko, jest nesnadné ustálit jednotlivé body v lidských myslích. I když někteří mohou uvažovat, že to stačí k rozhodnutí, přesto vyvstává potřeba důslednějšího propracování téhož terénu a uskutečnění druhého cyklu přednášek. – Letter 60, 1886 *Ev 334.1*

Posílit pravdu – Byl-li někde uskutečněn první cyklus přednášek, pak druhý cyklus na tomtéž místě jest mnohem potřebnější. Pravda jest něčím novým. Lidem je třeba předkládat tytéž pravdy, i po druhé, aby jednotlivé body pravdy důrazněji pronikly a zřetelněji se vryly do jejich myšlení. – Letter 48, 1886 *Ev 334.2*

Důležitost opakování zásad pravdy – Kdyby všichni, kteří poznali pravdu se v ní pevně utvrdili a uznali nutnost prohloubení její důležitosti a jejich myšlení bylo pohnuto opakováním pravdy, jaká práce by byla vykonána ve styku s obrácenými. Vše, co je ve spojení s opakováním Písma svatého jest pro ně nové a cizí. Nově obráceným hrozí nebezpečí nedostatku moci pravdy a přijetí klamných idejí. Po mnoha úsilích zanechanou nedokončenou práci. – Letter 60, 1886 *Ev 334.3*

Pečlivě propracovat plán následujícího cyklu přednášek – Vzkazy, změnit místo práce a svolat nové shromáždění mohou být správné doporučení hodné, přesto vždy, když předkládáte druhý cyklus přednášek konejte to tak pečlivě, jako kdybyste zde ještě nikdy pravdy před tím nezvěstovali. V takové situaci využijte všechny dary vašich pracovníků a ať každý pracuje podle svých nejlepších možností a každý rázně vykonává jemu v Boží službě svěřenou práci. *Ev 335.1*

Jsou různé druhy práce, která musí být vykonány. V Božích očích jsou duše velmi cenné. Vychovávejte je a poučujte, aby po přijetí pravdy dovedli nést její zodpovědnost. Ten, který spatřuje před počátkem konec, působí, aby zaseté zrno přineslo užitek, bude vám pomáhat ve vaší práci. – Letter 48, 1886 *Ev 335.2*

Příklad pečlivého pokračování v práci – Naše shromáždění se chýlilo ke konci. Od prvního dne, to je od 1. října až dosud (10. listopadu) neslábl zájem. Po dobu prvního shromáždění velký stan byl plný, lidé a zástupy stály vně. *Ev 335.3*

Šestkrát jsem mluvila v sobotních i nedělních i středečních odpoledních ke shromážděnému množství lidí. Kromě toho pětkrát jsem hovořila k našemu lidu při různých příležitostech. Naše kazatelská práce dopadla velmi dobře. ... Slova nebyla vyřčena s bázní nebo nejistě, ale provázela je moc Ducha Svatého. Zájem překročil vše, co jsme byli kdy dosud schopni vidět po dobu evangelizačních přednášek v tom kraji. Pociťovali jsme ku Pánu opravdovou vděčnost za to, že dal příležitost lidem poukázat na světlo pravdy, určené pro přítomnou dobu. Tak jako za dnů Kristových lid naslouchal s pocitem údivu a nadšení. Hle, co mluvili posluchači: „Nic jsme neslyšeli dosud podobného, proč jsme to už dávno neslyšeli. Nikdy bych nepomyslel, že takové věci lze nalézt v Bibli. Chápu, že odtud musím prohlubovat Svaté Písmo, co jsem dosud nečinil.“ *Ev 335.4*

Slovo Boží působilo jako ostrý meč, zástupy lidí skoro po dvě hodiny naslouchaly bez znaku nějakého znavení. Velmi se z toho těším a pociťuji vděčnost. Oslavují Pána srdcem, duší i slovem. ... *Ev 336.1*

Mnozí pracovníci udržují zájem v místě Stanmore. Zájem ten neslábně. Veliký stan byl zaslán do Melbourne. Stan 40 stop postaven v centru, může pojmout mnoho lidí a tento využijme. Byl pronajat i dům pro pracovníky. Jeden pokoj byl připraven i pro mě. Budu-li moci, pak v týdnu navštívím Sydney, abych se připojila k pracovníkům. Musíme učinit vše, co je možné, abychom získali úspěch. Bratr Haskell píše radostné zprávy o rozkvétající tam práci, a neslábnoucím zájmu. – Letter 27, 1897 *Ev 336.2*

Stavět na probuzeném zájmu – Pracovníci, kteří jdou pracovat tam, kde byl vzbuzen zájem o pravdu, mohou být lidmi méně talentovanými od těch, kteří práci začínali. Jsou-li to Boží mužové,

budou moci takovým způsobem pravdu představit, že probudí zájem a způsobí mocný dojem na mnohé, kteří byli dosud lhostejní pro pravdu. Bůh zjevuje pravdu různým způsobem, různým lidem, tak, že jisté body předložené pracovníkům jsou lépe srozumitelné, než kdyby je předkládal jiný pracovník. Pro tu příčinu nedovolí Bůh, aby jen jeden pracovník zvěstoval lidem pravdu. ... *Ev 336.3*

Jeden pracovník může vykonat část práce v míře vlastních možností. Pak posílá Bůh jiného pracovníka, aby vykonal jinou část práce a to tu, kterou ten první považoval za nepotřebnou. Ted' se stalo to jisté, aby to učinil ten druhý. Proto, ať žádný pracovník si nemyslí, že když bude sám pracovat musí sám v ní pokračovat. Bůh má možnost užít i jiné talenty pracovníků k obrácení duší, a proto ať každý ochotně spolupracuje s druhými spolupracovníky. – Manuscript 21, 1894 *Ev 336.4*

Důkladné poučení nově obrácených – Naše práce by neměla ustávat z toho důvodu, že v dané době nejsou konány přednášky. Pokud jsou osoby zaujaty pravdou, musejí ony mít příležitost se s ní seznámit. Také nově obrácené musejí poučovat věrní učitelé Božího slova, aby získané duše mohly vzrůstat v známosti a milosti pravdy ku plnosti v Kristu Ježíši. Ted' se musejí nacházet pod vlivem nejprospěšnějším pro svůj duchovní vzrůst. – RH Feb. 14, 1907 *Ev 337.1*

Rozvinout a využít schopností – Konejte práci evangelizační, zavlažujte půdu a pečujte o semena zasetá. Když byl založen nový sbor, nelze jej v žádném případě ponechat bez pomoci. Kazatel musí rozvíjet schopnosti nacházející se ve sboru, aby přednášky se mohly konat s prospěchem pro účastníky. Timoteovi bylo přikázáno chodit od sboru do sboru, posilovat je v nejsvětější víře. Měl konat práci evangelisty a ta práce je důležitější, jako práce kazatele. Měl zvěstovat slovo, ale nebyl postaven pouze nad jedním sborem. – RH Sep. 28, 1897 *Ev 337.2*

Navštěvujte často nově pokřtěné členy – Dílo bychom neměli opouštět předčasně. Přesvědčte se, zda všichni jsou moudří v pravdě, utvrzeni ve víře a zajímají-li se o každé odvětví díla, dřív než od nich odejdete na jiné pole. A pak jako apoštol Pavel, navštivte je často, aby viděli, jak pracují. Ó, ta liknavá práce jakou konají mnozí, kteří tvrdí, že byli posvěceni Bohem kázat jeho slovo, přivádí anděly k pláči. – 5T 256 *Ev 337.3*

Verš za veršem naučení za naučením – Nelze pouze kázat. Může být méně kázání. Víc času třeba věnovat na trpělivou výchovu členů. Treba dát posluchačům příležitost ke vyjádření. Hle návod, který mnozí potřebují: verš za veršem, naučení za naučením, trochu odtud, trochu odjinud. *Ev 338.1*

Přesto je těžko přesvědčit naše bratry kazatele, že samotné kázání neuspokojuje všechny potřeby našich sborů. Osobní práce kazatele jest nezbytná. Ta práce jest nepostradatelná jak pro členy, tak i pro jednotlivé členy, tak i pro sbory. – Manuscript 7, 1891 *Ev 338.2*

Pomoc v započetí nového života – Tam, kde se probudí takový zájem, jak spatřujeme nyní v místě ____, je třeba vybrat nejschopnější muže a pomáhat tam, v evangelizaci. Ochotně mají začít práci navštěvovat v příbytcích a udělování biblických lekcí nově obráceným, taktéž lidem zajímajícím se o pravdu, aby se ve víře utvrdili. Nově obrácené třeba stále poučovat, aby pochopili různorodost práce, kterou Kristus předal svému sboru. Nelze tou tíhou zatěžovat jednoho nebo dva lidi. *Ev 338.3*

Mnoho záleží, jak vykonávají po dobu evangelizace práci členové sboru, když tato probíhá ve městě a po shromážděních. Po dvou takových shromážděních mnozí lidé pod vlivem Ducha Svatého pocítí touhu začít křesťanský život, ale když naši pracovníci, kteří pokračují v práci nebudou zodpovědně bdělými a nevynaloží stálé úsilí, pak ztratí dobrý dojem, který měli lidé. Nepřítel rafinovaným způsobem využije každou chybu, kterou učinili Boží pracovníci, mající bdít nad dušemi, jakožto ti, kteří musejí vydat počet. – RH March 2, 1905 *Ev 338.4*

Učinite ochranu vůkol nově obrácených – Ihned po rozhodnutí, moci temna útočí na myšlení těch, kteří byli přesvědčeni o pravdě a kromě toho se stavějí proti vlivu Ducha Svatého. Satan ví, že tito lidé mají určité předsudky, proto na nich tak dlouho pracuje, až v nich probudí silnou opozici v jejich poměru ku pravdě a těm, kteří věří v ní. Satan si přeje, aby tito lidé jiné nenáviděli a přitom se domnívali, že slouží Bohu. Tak to řekl Kristus: „Kdo vás zabije bude se domnívat, že tím slouží Bohu.“ *Ev 339.1*

Ted' můžeme pozorovat, jak pracují jejich úmysly. Kde se poděla naše horlivost? Musíme se sjednotit s Božím Duchem, obklopit náš lid i mládež, aby byla vychována a vycvičena. Za každou cenu to musíme učinit, musíme je zachovat v pravdě. My to chápeme, ale jest mnoho takových, kte-

ří to nechápou, proto je třeba, abychom je vedli mírně a trpělivě poučovali. Bude-li Boží Duch v nás, budeme vědět, co máme mluvit. – Manuscript 42, 1894 *Ev 339.2*

Porozumění vůlí Boží – Studující má pohlížet na Písmo jako na souvislý celek, a nalézat tak vzájemný vztah jeho jednotlivých částí. Musí poznat jeho velikou ústřední myšlenku – Boží původní úmysl se světem, vznik velkého sporu a dílo vykoupení. Má-li porozumět podstatě obou směrů, jež tu usilují o prvenství, je nutno, aby sledoval jejich působení v záznamech dějin a proroctvích až k velikému zakončení. Necht' pozoruje, jak tento spor zasahuje do každého údobí a odvětví lidské zkušenosti; jak i sám v každé životní záležitosti nalézá jeden nebo druhý z obou protichůdných směrů a jak na jeho rozhodnutí záleží, na které straně bude v tomto zápase nalezen. – Ed 190 *Ev 339.3*

Poučujte nově obrácené, jakým způsobem se mají střetávat s nepřítelem – Je to smutný způsob jednání – bezstarostné ponechání dítěte, bez péče, pokrmu k sežrání vlkům, jako otevřený objekt stálých útoků satana. Bylo mi ukázáno, že tak bylo často zacházeno mezi našim lidem. Slibné pole práce byla zničena příčinou polovičitosti, nepočítaje v to finančních vkladů. Po průběhu výkladu přednášek byla práce přetržena se spěchem odcházelo se na nové jiné terény, zůstavivše na místě práci z poloviny vykonanou. Ubohé duše, které získaly skromnou známost pravdy, byly ponechány bez péče, neposílené a neutvrzené ve víře. Nebyli vychováni na dobře vyzbrojené vojny, kteří by dobře odpírali útokům nepřítele a drtili jej. – Letter 60, 1886 *Ev 340.1*

Přijetí nově obrácených do sboru

Třeba vést jako děti – V tu hodinu přistoupili učedníci k Ježíšovi řkouce: „*Kdo je největší v království nebeském? A zavolav Ježíš pacholete, postavil je uprostřed nich, a řekl: Amen, pravím vám: Neobrátíte-li se, a nebudete-li jako pacholátka, nikoli nevejdete do království nebeského. Protož, kdož by se koli ponížil jako pacholátko toto, tenť jest největší v království nebeském. A kdož by koli přijal pacholátko takové jedno ve jménu mém, mne přijímá. Kdo by pak pohoršil jednoho z maličkých těchto věřících ve mne, lépe by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov osličí na hrdlo jeho, a pohřben byl do hlubokosti mořské.*“ (Mt 8,1-6) *Ev 340.2*

Mluvě o „těch malých“ Kristus neměl na mysli nemluvnátka. Označení „těch malých, kteří věří ve mně“, vztahuje se na ty, kteří ještě nemají zkušenosti v následování Ježíše. To jsou ti, které třeba vést jako děti v hledání věcí náležejících do Božího království. – Manuscript 60, 1904 *Ev 341.1*

Rada pro nově obrácené – Chci se k vám obrátit, kteří jste přišli ku známosti pravdy v _____. Jste mladí ve víře a proto musíte chodit pokorně před Bohem. Musíte se denně učit v Kristově škole, přemýšlejte a promlouvejte o učení, které zanechal Kristus svým učedníkům. Buďte pokornými, nedůvěřujte sobě a hledejte moudrosti u Boha, který je zřídlem moudrosti tak, aby všechny vaše cesty a způsoby práce zůstávaly v mocném a úzkém spojení s Boží vůlí, aby nebylo rozdílnosti. ...

Ev 341.2

Nikdy nelze zapomenout, jak je těžko odstranit z myšlení lidského zakořeněné a pěstované chyby, které se od dětství přijímaly. Nesmíme zapomínat, že země není nebem a že i zde vás potká znechucení, nad nímž třeba zvítězit. Třeba ukázat rozumnost, mírnost a lítost ke všem lidem, kteří jsou obklopeni mraky. Přivedete-li ke světlu lidí, pak to nebude výsledkem naší argumentace. To se musí dokonat díky milosti Krista a Jeho vlivu na srdce. Tato milost se musí zjevit v plné moci v naší vlastní povaze zároveň s mírností a Kristovou prostotou. V práci s dušemi se musíme mnoho modlit, jelikož modlitba jest jedinou metodou s pomocí které se můžeme přiblížit k lidským srdcím. To není vaše práce, ale Kristova, který stojí při vás a působí na srdce. ... *Ev 341.3*

Buďte rozhodni. Ať nejsou mezi vámi různice, zachovejte si pokoj Kristův, pak vám bude snadněji vnést tento do vašich rodin. Když se zanedbává zahrada vlastního srdce, pak vyrůstají jedovaté byliny pýchy, chvástání soběstačnosti. Každý musí osobně bdít na modlitbě. *Ev 342.1*

Povahy námi pěstěné promluví v našem životě rodinném. Panuje-li v rodině souhra, pak v tomto domě mohou sloužit Boží andělé. Je-li dům rodinný veden rozumně, jestli rozumnost, mírnost a upřímnost jsou spojeny s mocnými zásadami, můžeme být jisti, že muž jest článkem, který spojuje celou rodinu svatými uzly a předkládá ji Bohu ve spojení s ní před oltář Boží. Jaké paprsky, záře, jaké světlo vychází z takové rodiny! *Ev 342.2*

Rodina vedena takovým správným způsobem, je mocným argumentem pravdy. Hlava takové rodiny splní tentýž druh práce, jak ve sboru, tak v rodině. Kdekoli se jeví prchlivost a hrubost a nedostatek lásky v rodině, pak jest jisté, že přijde zklamání v plánech a vedení sboru. Jednota v domě a v rodině a sboru jest zvykem Kristovým a více svědčí o Jeho lásce, než kázání a důkazy. ... Vydává v našich srdcích pravda nám daná ovoce trpělivosti víry a naděje i lásky a svědčí, že jsme radostí pravé vinné révy, jelikož přinášíme bohaté hrozny plodů? – Letter 6b, 1890 *Ev 342.3*

Sám musí zapustit kořeny – Není Božím záměrem, aby sbor čerpal svůj život z kazatelny. Sbor musí sám zapustit kořeny. Dobrá zvěst evangelia, poselství výstrahy, poselství třetího anděla má být zvěstováno členy sboru. – Manuscript 83, 1897 *Ev 343.1*

Každý, kdo se považuje za křesťana se zavazuje vést život podle návodu Božího Slova. Bůh požaduje od každé duše počet ze svého jednání. Každý musí dát počet z toho, jestli následoval vzor života představený v Kristu a zda očistil a posvětil svoji povahu. – Manuscript 63, 1907 *Ev 343.2*

Nestavět kazatele na místě Božím – Učíme-li nově obrácené o nutnosti rady, kterou by měli u mnohem zkušenějších získávat v práci, je třeba rovněž poučit je, aby nestavěli žádného kazatele na místě Božím. Kazatelé jsou pouze lidé, mužové obklíčení nejrůznějšími slabostmi. Kristus je tím jediným, ke kterému máme vzhlížet, hledající a očekávající pomoci. – 7T 20 *Ev 343.3*

Body, v nichž máme utvrzovat nově obrácených – Kazatelé často zanedbávají důležité úseky práce jak reformu zdravotní, dary ducha, systematickou dobročinnost a různorodost práce evangelizační. Díky práci kazatelů, mnoho lidí poznává pravdu, ale zanedlouho se ukáže, že mnozí z nich nechtějí vykonávat Boží požadavky. ... *Ev 343.4*

O kolik by bylo lépe pro dílo, kdyby pracovník evangelia věrně vychovával nově obrácené a poučoval ve všech těch věcech, které mají zásadní význam, i kdyby měl skrz to menší počet členů získat pro sbor díky své práci. *Ev 343.5*

Kazatelé musejí přesvědčit ty, pro něž pracují, že i na nich spočívá určitá tíha Božího díla. Je třeba je poučit, že každá část práce pro Boha vymáhá jejich podpory a osobního zapojení. Veliké pole je otevřeno pro lidi a každý posluchač musí být povzbuzen stále. Lidé musejí pochopit, že ne posluchači, ale činitelé Slova obdrží věčný život. Žádný není osvobozen od povinností brání účasti v práci dobročinné. Bůh požaduje ode všech lidí, jimž dal své dary milosti, spojení se Sebou. A to nejen za účelem ukojení touhy, kdy pravda bez překážek jde vpřed, ale aby beze zbytků se odevzdali Bohu. ... *Ev 344.1*

Dobročinnost není vrozenou vlastností. Lidé se tomu musejí naučit verš za veršem a naučení za naučením, jak by měli pracovat a poddávat se Božím příkazům. – RH Dec. 12, 1878 *Ev 344.2*

Rozvoj nového postoje, nezbytného pro konání Boží práce – Jak mnoho bylo vydáno prostředků na věci, které jsou modly a na věci, které pohlcují mysl i city, různého druhu neveliké ozdoby, které vymáhají pozornosti, aby se na nich neusadil kouř a které třeba pečlivě schovávat. Chvilky obětované pro ty malé bůžky, mohly by být využity pro zvěstování slova Božího některé duši, aby ji naklonil pro otázku: „Co mám činit, abych byl spasen?“ Drobné věci pohlcují čas, který má být využit pro modlitbu, hledání Pána a na chopení se zaslíbení skrze víru. ... *Ev 344.3*

Když vidím, kolik bylo možno vykonat jako v tom kraji, v němž nyní bydlím, srdce se smutní zármutkem a bouří pohledím-li na ty, kteří tvrdí, že jsou dítkami Božími a tolik peněz vydávají na obleky a cenný nábytek na samolibé příjemnosti a ukojení vlastních tužeb. Vše to svědčí o zneužití peněz, které by se měly obětovat pro Jeho službu. – Letter 42a, 1893 *Ev 344.4*

Křesťané schopní pro službu – Práce těch, kteří představují Krista je mnohem vznešenější a zodpovědnější, než se mnohým zdá. Naši pracovníci by se neměli spokojit s dosaženými výsledky, pokud svým úsilím spojeným s požehnáním Božím nevychovejí schopné křesťany do práce v Božím díle, kteří by rozuměli své povinnosti a vykonali určenou práci. Správně vykonané práce a poučení přivede ku práci v díle muže a ženy s pevnými charaktery a mocných přesvědčení, že žádný samolibý charakter neb rys povahy nebude sto přibrzdit jejich práci, zmenšit víru nebo odvést od vykonání svěřených povinností. – 4T 398, 399 *Ev 345.1*

Evangelizační pastorec

Pečovati o novověrce – Když mužové a ženy přijmou pravdu, nelze je ponechat samým sobě, a více o ně nepečovat. Naší povinností je o ně pečovat. Musejí se stát břemenem naší duše, musíme bdít nad nimi, jako ti, kteří mají z toho vydat počet. Hovoříte-li s nimi, dejte jim každému přiměřený pokrm v přiměřeném čase. Musíte se ovšem nacházet v takovém postavení, abyste mohli ten pokrm dát. – Manuscript 13, 1888 Ev 345.2

Paste moje beránky – Pán Ježíš řekl k Petrovi: „*Ty někdy obrátě se utvrzuj bratří své;*“ a po vzkříšení před nanebevzetím řekl svému učedníkovi: „*Šimone Jonášův, miluješ mne více jako ti?*“ Petr odpověděl: „*Ano Pane, Ty víš, že Tě miluji.*“ Řekl jemu Ježíš: „*Pasiž mé beránky.*“ Ev 345.3

Na tomto úseku měl Petr málo zkušenosti. Nebyl by dosáhl dokonalosti křesťana, kdyby se nebyl naučil pásť beránky, to znamená těch, kteří byli u víře mladí. Udílení lidem potřebných naučení z Písma Svatého, aby je vychoval pro užitečné a svědomité konání povinností, vyžaduje mnohé práce, obrovské trpělivosti a vytrvalosti. Hle, práce, kterou třeba konečně vykonat v církvi v naší době. V opačném případě obránci pravdy budou mít nedostatečné zkušenosti, budou vystaveni pokušením a svedení. Pověření dané Petrovi by se mělo stát blízkým každému kazateli. Jest stále slyšet hlas Krista opakujícího pověření dané pastýřům povoláním Nám: „Paste mé beránky, paste mé ovečky.“ Ev 346.1

V těch slovech vyřčených k Petrovi, jest představena zodpovědnost kazatele Evangelia, jemuž svěřeno péči nad Božím stádcem. – Letter 3, 1892 Ev 346.2

Pasení stádce – Moji bratři ve službě evangelia, pasme stádce Boží. Přinesme každému srdci útěchu a povzbuzení. Odvráťme oči našich bratří a sester od nehodných vlastností charakteru, kterými se mnozí vyznačují. Učme je pohlížet na Krista, na Jediného a vždy milovaného, na vůdce mezi tisíci. ... Ev 346.3

Bůh svěřil smrtelníkům drahocenné poklady pravdy. Poklady ty lze přirovnat k nejvzácnějšímu ovoci, podávanému lidem v čistých nádobách, vyleštěných a svatých, aby lidé mohli přijmout to ovoce a nasytit se jím k Boží slávě. – Manuscript 127, 1902 Ev 346.4

Navštívit každou rodinu – Jako pastýř stáda má kazatel pečovat o každou ovci a každého beránka. Má hledat ztracené a zanedbané a přivést je zpět ke stádu. Povinností každého kazatele jest navštívit každou rodinu nejen jako host, aby byl přijat, ale aby se dozvěděl o duchovním životě každého člena každé rodiny. Kazatel musí vlastnit lásku Boží a svou upřímností a zdvořilostí musí si razit cestu ke všem lidem. Takovým způsobem jedne a budeš mít poslech u rodičů i dětí a úspěšně budeš moci varovat, prosit, povzbuzovat v souvislosti s danou situací. – ST Jan. 28, 1886 Ev 346.5

Více se přiblížit k srdcím – Přiblížte se k vašim bratřím. Hleďte je a pomáhejte jim a přiblížte se více k jejich srdcím, jako ti, kteří cítí a chápou jejich slabosti. Tím způsobem získáte vítězství, které vaše slabá víra nepochopí. Členům rodin třeba přidělit práci pro dobro jiných. Vzájemná láska a důvěra dá jim morální sílu a tak se stanou spolupracovníky Božími. – Manuscript 42, 1898 Ev 347.1

Trní třeba vymýtit a vyplnit – Mnozí, kteří se považují za křesťany jsou tak pohlceni pozemskými pečovanými, že nemají času pro praktické pobožnosti. Nepovažují pravé náboženství za předmět nejdůležitější. Některý možná i pravdu přijal, ale nezvítězil-li nad vlastnostmi své povahy, které nejsou podobny Kristu, pak trní se v srdci tak rozrůstá, že zardousí drahocenné dary Ducha. Trní třeba stůj co stůj vymýtit ze srdce a odstranit, jelikož dobro společně se zlem nemohou spolu růst. Neposvěcené lidské sklony a tužby třeba z života odstranit jako překážky křesťanského vzrůstu a rozvoje. – Letter 13, 1902 Ev 347.2

Napomenutí a důtka – Pastorační práce, kterou je třeba vykonat záleží v kárání a napominání s trpělivostí a v poučování. Kazatel by měl lidem představit Boží Slovo a poukázat v čem tkví jejich pád. Je-li něco zlého v povaze těch, kteří se považují za vyznavače Kristovy, tak odpovědnost za to má pociťovat s celou jistotou kazatel, ale není mu dovoleno být vládcem nad dědictvím Páně. Normování lidských myslí je nejkrásnější práce, jaká kdy byla pověřena smrtelnému člověku. – Manuscript 13, 1888 Ev 347.3

Častěji z biblických shromáždění učinit biblickou třídu – Častěji bylo mi předkládáno, aby místní kazatelé ve sborech méně kázali a více úsilí posvětili pro osobní práci se členy. Není třeba, aby se naši členové domnívali, že musejí nutně vyposlouchat každou sobotu nějaké kázání. Mnozí z

posluchačů z častých kázání, i když je pravda představena jasně a srozumitelně, se učí nemnoho. Bylo by účelnější, kdyby sobotní shromáždění měly povahu biblické třídy. Biblickou pravdu je třeba předkládat tak prostým a přitom zajímavým způsobem, aby ji každý mohl snadno pochopit a získat obsažené v ní zásady spasení. – Letter 192, 1906 *Ev 348.1*

Potřeba něčeho více, než samotných kázání – Kazatel jest tím, který slouží. Jestli omezíte vaši práci pouze na kázání, tak Boží stádce bude trpět, jelikož potřebuje osobní péče z naší strany. Proto, ať jsou vaše kázání krátké. Dlouhé kázání unavují vás i posluchače. Kdyby kazatelé měli o polovici kratší kázání, způsobili by víc dobra a měli by více síly k osobní práci. Navštěvujte rodiny a modlete se s nimi. Společně studujte Svaté Písmo a mnoho dobrého vykonáte. Podejte důkazy, že se staráte o zdar a chcete, aby se stali zdravými křesťany. – Manuscript 8a, 1888 *Ev 348.2*

Kadidlo vůně lásky – Srdce pracovníků Páně měla by být přeplněna srdečnou láskou Ježíšovou. Ať každý kazatel žije mezi lidmi jako jiný člověk. Ať systematicky chodí dům od domu a nosí sebou vonící kadidlo nebeského ovzduší lásky. Zapuzujte od lidí smutek, starosti a pečování. Mějte účast na radostech i starostech vysoce i nízko postavených, současně bohatých i ubohých. – Letter 50, 1897 *Ev 348.3*

Kázání pro děti – Při každé vhodné příležitosti má být dětem vyprávěno o lásce Ježíšově; každé kázání má pro ně obsahovat něco zvláštního. Služebník Boží může získat trvale přátelství těchto malých. Nesmí zanedbat žádné příležitosti k výkladu Slova Božího. bude jim to lepší ochranou před útoky satana, než si dovedeme představit. Jsou-li děti včas obeznámeny s pravdami Slova Božího, budou ochráněny od bezbožnosti a schopnosti odporovat nepříteli slovy: „*Psáno jest.*“ – GW 208 *Ev 349.1*

Žehnat dětem – Každý kazatel nechť nezapomíná o svých povinnostech povzbuzovat vzácné ovečky stádce Kristova. Kristus, majestát nebes řekl: „Nechte dítek jíti ke mně a nebraňte jim, neboť takových je království nebeské.“ Ježíš neposílal děti k rabínům. Neposílal je k farizejům, poněvadž věděl, že tito lidé by je učili, jak zavrhnout nejlepšího z učitelů a přítele. Matky, které přivedly děti k Ježíši, učinily dobře. Pamatujte si tento verš: „*Nechte dítek jíti ke mně a nebraňte jim v tom, nebo takových je království nebeské.*“ Ať i teď přivádějí své dítky ke Kristu. Ať kazatelé berou malé děti do svých náručí a žehnají jim ve Jménu Ježíše. Ať k těmto malým jsou promlouvány slova nejněžnější lásky. Přece to byl Ježíš, který brávil do náruče ovečky svého stáda a žehnal jim. – RH March 24, 1896 *Ev 349.2*

Sobotní kázání pro návštěvníky – Když učení lidé, státníci a tak zvaní lidé vzácní, jsou přítomni na místě pobožností, kazatel považuje, že jim má dát nějaký intelektuální pokrm. Pokouší-li se o to, ztrácí cennou příležitost dát jim lekci, které učil největší Učitel, jakého kdy svět poznal. Je třeba, aby všichni shromáždění v našem kraji, dozvěděli se víc o Kristu a Jeho ukřižování. Náboženská zkušenost, která není upevněna v Kristu a toliko v Něm, nemá žádné ceny. Lidem velkého intelektu je třeba jasně a zřetelně představit plán vykoupení, který se opírá o Svaté Písmo. Ať jest jim předložena pravda v celé své prostotě a moci. Jestli ona je nepřiková a neprobudí k zájmu, pak se již nikdy nebudou zajímat věcmi nebeskými. V každém shromáždění se nacházejí duše žíznící a neukojené. Chtějí každé soboty slyšet nějaké zřetelné vysvětlení, jakým způsobem mohou být spasení a jak se mohou stát křesťany. Jest pro ně důležité zjistit, jak může hříšník obstát před Bohem. Představte jim prostě cestu spasení. Ale předložte jim zřetelně, jak byste mluvili malému dítěti. Vyvyšte Ježíše, jedinou naději hříšníků. – Manuscript 4, 1893 *Ev 350.1*

Zanedbávání práce pro studium a pro čtení – Povinnosti pastýře bývají často škodlivě přemeškány, protože se kazateli nedostává síly, aby náklonnosti ke stranění se a ke studování obětoval. On by měl jít mezi své stádce, konati návštěvy po rodinách, tam učit a s nimi mluvit a se modlit, a tak pamatovati na blaho jejich duše. Všichni, kteří by projevíli přání být seznámeni se zásadami naší víry, neměli by být přehlíženi, ale důkladně v pravdě vyučeni. – GW 337 *Ev 350.2*

Odpovědnost sboru vůči nově obrácených

Církev má trpělivě pomáhat nově obráceným – Nově obrácení vyžadují trpělivého a pečlivého zájmu. Je povinností starších členů sboru najít způsoby a metody, pomocí kterých by mohli pomáhat, poučovat a prokázat zájem těm, kteří vědomě poznávše pravdu vyšli z jiných církví a ne-

mají péče pastorační, na kterou byli zvyklí. Velká a zvláštní odpovědnost spočívá na sboru vůči duším, které po přijetí prvních paprsků pravdy začaly chodit v jejím světle. Zanedbávají-li členové tyto povinnosti, pak budou nalezeni nevěrní v úloze, kterou jim Pán svěřil. – RH April 28, 1896 *Ev 351.1*

Bedlivá pozornost a útěcha – Tu chvíli, když jednotlivé osoby se obrátily na cestu pravdy, jest jim potřebná duchovní péče. Horlivost mnohých kazatelů zdá se, že slábne s tím momentem, kdy získali ve své práci určité úspěchy. Tito kazatelé si neuvědomují, že nově obráceným je třeba péče, bdělosti, pozornosti, pomoci, zmužilosti a potěšení. Tyto lidi nelze ponechat samým sobě, aby se stali kořistí nejmocnějších satanských pokušení. Je třeba je vychovávat, a stavět se k nim srdečně, poučovat je o povinnostech, které musejí plnit. Ty duše potřebují správný pokrm ve vhodném čase. *Ev 351.2*

Není divu, že mnozí se příčinou znechucení odvrátí a stanou se loupeží vlků. Satan jest všem na stopě. Posílá své agenty, aby přivedli zpět ty duše k němu, které ztratil. Potřebujeme více otců a matek, kteří by pečovali o ta nemluvnata v pravdě, dodávali jim zmužilosti a modlili se s nimi, aby jejich víra nezemdlela. *Ev 351.3*

Přednes kázání jest pouze nevelkou částí té práce, která má být vykonána pro spasení duší. Duch Boží přesvědčuje hříšníky o pravdě, odevzdává je péči sboru, kazatelé musejí vykonat práci, která jim náleží, ale nikdy nemohou vykonat práci, která má být vykonána sborem. Bůh požaduje od sboru péče nad těmi, kteří jsou mladí ve víře a ve zkušenostech, žádá, aby byli navštěvováni ne pro klepy, ale pro modlitby, a aby slova, jimiž hovoří s nimi, byla podobná zlatým jablkům se stříbrnou řezbou.“ *Ev 352.1*

Nám všem je třeba studia povah a poznat způsob, jakým bychom mohli spravedlivě a moudře zacházet s jednotlivci a využít naše nejlepší schopnosti za účelem pomoci jim správně pochopit Boží slovo a správný způsob křesťanský. Musíme s nimi číst Bibli a odvrátit myšlení jejich od časných věcí a zaměřit jejich zájem k věčným. Povinností Božích dítek je stát se služebníky Božími a seznamovat se s těmi, kteří potřebují pomoci. Podlehne-li někdo pokušení, je potřeba jeho věc pečlivě posoudit a moudře zařídit, jelikož jde o věčné spasení člověka, Slova i činy těch, kteří pracují s dotyčným, mohou být vůni života k životu nebo vůni smrti k smrti. – 4T 68, 69 *Ev 352.2*

Plán bdělosti – V Kristu jsme všichni členy jedné rodiny. Bůh jest naším Otcem a očekává od nás zájem o členy Jeho rodiny. Nejde jen o příležitostný zájem, ale o rozhodnutí a o stálý zájem. Jako větve vinného keře, čerpáme život z jednoho a toho samého zřídla. Jsme-li poslušní, jsme s Kristem zajedno. *Ev 352.3*

Podlehne-li jeden úd rodiny Kristovy pokušení, musejí mu jiní členové srdečně a pečlivě pomáhat a postarat se zadržet jeho nohy, kráčející po cestě zlé a získat ho pro čistý a svatý život. Takovou službu vymáhá Bůh od každého člena svého sboru. ... Členové Boží rodiny, musejí být rozumní a bdělí, činit vše, co je v jejich moci, aby oprostili slabší bratry od léček satana. *Ev 353.1*

Jest to práce oddělení evangelizace. Přináší pomoc nám, kteří ji konáme a také těm, pro které pracujeme. Přímost a zájem projevený našim rodinám, slova příznivá vyřčená našim bratřím i sestrám v domácnosti, činí nás schopnými ku vykonání téže práce pro členy Boží rodiny, s nimiž budeme žít věčně, jestli jen zůstaneme poslušní Kristu. „*Budiž věrný až do smrti, a dámt' korunu života.*“ mluví Kristus. Tak proto velmi mají pečovat o své bratry členové Boží rodiny. Staňte se jejich přáteli. Jsou-li nemocní a potřebují pokrm a oděv, pomozte ukojit jejich potřeby časně a též duchovní. Tím způsobem stanete se pro ně dvojím požehnáním. – Manuscript 63, 1898 *Ev 353.2*

Pomozte nově obráceným v získání duší

Kazatel má poučit nově obrácené ku práci získávání duší – Místo za místem mají navštívit a zřizovat sbor za sborem. Ti, kdo se rozhodují pro pravdu mají být zorganizováni do sboru a pak kazatel má jít na jiné, rovněž důležité pole. *Ev 353.3*

Jakmile je sbor zorganizován, kazatel by měl zapojit členy do práce. Budou potřebovat poučení, jak úspěšně pracovat. ... *Ev 353.4*

Moc evangelia má přijít na vzniklé skupiny a uschopnit je k službě. Někteří nově obrácení budou tak naplněni mocí Boží, že okamžitě vstoupí do práce. Budou pracovat tak pilně, že nebudou

mít ani času, ani chuť oslabovat ruce svých bratří nelaskavým kritizováním. Jejich jedinou touhou bude nést pravdu do odlehlých končin. – 7T 20 *Ev 354.1*

Podtrhuj osobní zodpovědnost vůči Bohu – Osobní odpovědnost a působnost, která vede jiné ke spasení; musí být obsahem výchovy všech nově obrácených. Víra musí být osobně praktikována a dokázána. Je třeba osobní svatost zdokonalit, mírnost a pokora Kristova musí se stát součástí našeho denního života. To dílo se musí dokonat v nitru každého znovuzrozeného člověka. *Ev 354.2*

Těm, kteří tvrdí, že přijali pravdu a uvěřili jí, je třeba ukázat, že samolibost přináší smrtelný vliv a jest ošklivou ničící mocí. Duch svatý musí pracovat nad člověkem, neboť v opačném případě jiná moc bude působit na jeho soudnost a myšlení. Známost Boha a Ježíše Krista, kterého poslal Bůh, jest jedinou nadějí duše. Třeba každou duši učit verš za veršem a naučení za naučením. Každý musí vůči Bohu, jemuž náleží individuálně bdít a závazně pracovat v díle záchrany duší před věčnou smrtí. – Manuscript 25, 1899 *Ev 354.3*

Závazek u křtu – získat duše – Boží lid má pocítovat vroucnou, upřímnou a vznešenou lásku ku každé práci vykonávané v době žně. Při slibu křtu, zavazujeme se podniknout horlivá úsilí v duchu sebezapření, aby rozvíjel a stavěl dílo spasení duší i v nejtěžších podmínkách. Bůh vložil na každého věřícího odpovědnost za zachraňování duší slabých a utlačovaných. – AUCR June 1, 1903 *Ev 354.4*

Skutečně obrácení budou pracovat pro dobro jiných – Boží milost, rozvíjející se v nově obrácené duši je vzrůstající podoba. Vzrůst té milosti nemá být ukryt pod kbelcem, ale musí být přecházen dál, aby i jiní mohli z ní mít užitek. Ten opravdově obrácený, bude pracovat pro spasení jiných duší, pohřížených v temnostech. Jen opravdově obrácená duše půjde vpřed u víře zachraňuje jiné a stále jiné. Ti, kteří toto činí, jsou spolupracovníky Božími, Jeho syny a dcerami a konají část Jeho velkých činů a jejich praví jest opravit mezeru, kterou satan a jeho přívrženci učinili v Jeho Zákoně, šlapou po pravé sobotě, ustanovujíc na její místo falešný den odpočinku. – Letter 29, 1900 *Ev 355.1*

Proč mnozí obrácení nečiní pokroku – Pokorné srdce, plné prostoty a plné důvěry duše, mohou vykonat práci, která vyvolá radost mezi Božími anděly v nebi. Práce v domě, v nejbližším sousedství i ve sboru ukáže výsledky sahající do věčnosti. Protože takovou práci nekonají, proto jejich zkušenosti nesahají za jejich počáteční známosti Božích věcí. Zůstávají napořád dětmi, nemluvnaty, pořád je třeba krmit mlékem a nikdy nebudou v stavu vzít účast v přijetí opravdového posílení evangelia. – Letter 61, 1895 *Ev 355.2*

Zmocnění ve víře díky práci – Když se duše obrátí, zaměstnejte je prací ihned. Budou-li pracovat přiměřeně podle svých schopností, budou sílit. Narazí-li na protivenství, budou ve víře povzbuzeni. Ve chvíli, kdy světlo zasvítí v srdcích těch lidí, ať jeho paprsky zasáhnou celé srdce. Mluvte obráceným, že musejí mít spojení s Ježíšem, musejí se stát Jeho svědky a zjevovat Jej celého světa. *Ev 355.3*

Žádný nesmí vést spory, ale každý ať prostým způsobem vypravuje o Ježíšově lásce. Všichni jsou povinni prohlubovat Písmo Svaté, aby mohli osvědčit svou víru a tázajícím vyprávět „o naději, která jest v nás s mírností a blázní“. *Ev 356.1*

Nejlepším lékařstvím, jakým můžete udělit sboru je, nekázat, ale určití sboru správnou práci. Začne-li sbor pracovat, pak v případě znechucení, zapomene o svých starostech, slabý se stane mocným, nevědomý vědomým a všichni budou povzbuzeni zvěstovat pravdu, tu, která je v Kristu. Členové sboru nejdou k Němu. – RH June 25, 1895 *Ev 356.2*

Společná závislost práce s duchovním životem – Ti, kteří se nejčinněji angažovali v práci získání duší pro Krista, ti se vlastně nejlépe rozvinuli v pobožnosti a duchovním životě. Jejich aktivnost ovlivnila jejich duchovnost. Stále hrozí ztráta nabyté nábožnosti. To ale se nemusí dostavit, když místo dlouhých a únavných kázání, zaujme místo moudře udělované výchovy nově obráceným. Učte prostřednictvím práce, dejte jim nějaké zaměstnání, také nějakou práci ve sboru, aby jejich první láska neodumřela, rostlo nadšení. Ať se tito lidé dozvědí, že mohou být nošeni ani udržováni sborem, ale sami musejí stát mocně. Mají konat rozličnou práci, úměrnou svým schopnostem. Mají pomoci sboru blíže se přimknout k Bohu a působit na různých úsecích vně sboru pro jeho dobro a kořist. Moudrost a zdar sboru vyvěrají dobročinný vliv. – Letter 44, 1892 *Ev 356.3*

Vzrůst duchovnosti bude viditelný – Nic jiného nás nezabavuje duchovního života, jako láska k samému sobě a péče o sebe. Ti, kteří povolují vlastnímu já, zanedbávají povinnost zanést pomoc duším i tělům těch všech, pro které svůj život dal Kristus. Ti nepožívají chleba života a nepijí vody ze studnice spasení. Usýchají a trpí nedostatkem života, jsou jako stromy, které nevydávají ovoce. Jsou duchovními trpaslíky, konzumující vlastní zásoby pro vlastní prospěch. Ale „*cokoli člověk rozsívá, bude sklízet*“. *Ev 357.1*

Zásady křesťanské budou viditelné pro každého. Ukryté uvnitř, zjevují se v tisíci různých cestách a v jednání vně. Kristus přebývajíc v lidské duši, jest podobný studnici, která nevysychá. – RH Jan. 15, 1895 *Ev 357.2*

Udržovat sbor při životu – Ať kazatel se stará udržet sbor při životu skrze učení jeho vyznavačů, jak spolupracovat s ním pro dobro a obrácení hříšníků. Tak jedná dobrý vůdce, výsledky pak jeho jednání se ukážou mnohem lepší než tenkrát, když se snažil sám vykonat tu práci. – RH April 23, 1908 *Ev 357.3*

Jak chránit členy před bludy a fanatismem

Satan znepokojuje a odvádí nově obrácené – Když povstane malá skupina věřících, satan ihned zkouší ji znepokojit a odvést od pravdy. Odvrátí-li se někdo od hříchu, myslíte, že ho satan ponechá v pokoji? Nikdy ne. Chceme, abyste se obraceli ku zřídлу naší naděje. Chceme, aby náš život a činy potvrzovaly, že jste dětmi Božími. – Manuscript 5, 1895 *Ev 357.4*

Není nedostatku způsobů svést nově obrácené – Satan stále se pokouší, aby sváděl lidi do bludů. Jest bohem všech svárů a netrpí nedostatkem způsobů, pomocí kterých chce lidi oklamat. Povstávají stále nové náboženské hnutí, které odvádějí od pravdy. Lidé místo, aby byli syceni chlebem života, dostávají pouze lži. Převrací se Písmo Sváté, tlumočí se bludně při citování vytržených veršů z celistvosti, aby klamu daly formu pravdy. Odírá se pravdu z jejího roucha, aby přikryla nejrůznější kacířství. *Ev 358.1*

Pavel vstúpil v Galacii čistou pravdu evangelia. Zvěstoval učení o spravedlnosti skrze víru a jeho práce mu přinesla jako odměnu obrácený sbor galátský pro evangelium. Tenkrát satan zahájil svoji práci, posílaje falešné učitele, kteří omámili myšlení některých vyznavačů a divy, které činili a moc zaslepily jejich duchovní zrak a mnohé z nově obrácených zavedly k přijetí bludů. ... *Ev 358.2*

Byla doba, kdy Pavel ztratil vliv na úmysly těch, kteří byli podvedeni, ale opíraje se na Slovo a moci Boží a zavrhne výklady falešných učitelů, byl sto přivést ty obrácené lidi k bodu, v němž pochopili, že byli podvedeni. Tím způsobem přemohl Pavel záměry satana a vníveč je obrátil. Svedení byli přivedeni zpět k víře a připraveni vědomě obhájit pravdu. – Manuscript 43, 1907 *Ev 358.3*

Bludné doktríny hlásané těmi, kteří se považují za věřící – Všichni budeme ponecháni přísné zkoušce. Navštíví nás lidé, kteří budou dokazovat, že věří pravdě. Budou nás přemlouvat ku přijetí falešných zásad a poslechneme-li je, otřesou naši víru v přítomnou pravdu. Jen opravdová víra obstojí ve zkoušce soudu. – RH Dec. 2, 1884 *Ev 359.1*

Úsilí satana směřuje k rozvratu uprostřed Božího lidu – Kristus předpověděl, že objevení se svědců bude pro jeho učedníky větším nebezpečím, než pronásledování. *Ev 359.2*

Tato výstraha byla několikrát opakována. Svědci se svojí oklamavatelností jsou mnohem nebezpečnější než vše jiné, s čím se setkávají jeho učedníci. Zjevení se těchto svědných duchů označuje objevení se zvláštních klamů, které chytře připravil satan, aby vyvrátil duchovní základ těch, kteří mají velmi málo zkušeností na poli působení Ducha Svatého i ty, kteří se spokojí s omezeným věděním duchovním. Úsilí svědců směřují k podkopání důvěry k Boží pravdě a k znemožnění odlišit pravdu od bludu. Krásně a úchvatně podávané, nádherně znějící zajímavé problémy učení, naskytou se lidem nevědomým, aby byla jejich pozornost vzbuzena. Nebudou-li věřící bdít, tu nepřítel vystoupí jako anděl světla a zavede je na falešné cesty. ... *Ev 359.3*

Satan důvtipně a uměle vede hru o život duší. Působí nejskrytějším a nejsvědnějším způsobem, aby zničil víru Božího lidu a přivede ji k znechucení... Působí tak, jako kdysi v nebi, aby v posledním čase učinil rozkol v Božím lidu. Vyvolává spory a zmatky, aby odstranil staré zásady pravdy dané Božímu lidu. Snaží se utvořit zdání, že Bůh sám sobě odporuje. *Ev 359.4*

Když se zjevuje jako anděl světla, lapá duše ve svoje osidla a svádí. Lidé přijímají mylné teorie a věří, že zůstali poučení Bohem. budou okrašlovat a zdobit svoje svůdné názory, aby přivábili k satanskému vábení tak nejvíce lidí. Satan vystoupí a jako anděl světla bude předkládat své příjemné báje. ... *Ev 360.1*

I my se potkáme s falešnými proroky. Budou se snažit svést lidi, naklonit k přijetí falešné teorie. Dokonce mnozí z těch, které z minulosti Bůh obdařil přízní odejdou tak daleko od pravdy, že budou bránit falešné učení, týkajících se některých zásad pravdy, nevyjímaje učení o svatyni. – Manuscript 11, 1906 *Ev 360.2*

Tříbení sboru – Bude těžko zůstat věrným našemu přesvědčení až do konce. Těžkosti vzrůstají ve chvíli, kdy skryté vlivy začínají působit, aby probudily jiného ducha, proti sobě působící živly pracují pro věc satana. *Ev 360.3*

Protože není pronásledování, dostali se mnozí do našich řad, kteří se vydávali za obrácené a kterým nešlo nic vytknout v životě křesťanském, ale kdyby přišlo k pronásledování, odešli by od nás. V době těžkostí z jistých důvodů poddali by se moci, která zvláštním způsobem působila na jejich mysl. Satan připravil různá osidla, aby v ně zapletl mnohé. *Ev 360.4*

Když Boží přikázání nebudou zavazovat svět, církev vydána ohnivým zkouškám, bude vytříbena. Větší množství členů se dá předpokládat, podrobí se pokušení satana a jeho učení. Místo se posílit a připravit na zkoušku, mnozí svým jednáním prokáží, že je nelze považovat jako živé větve pravého vinného kmene. Nepřinesou ovoce a majitel je zavrhně jako neužitečné. – Letter 3, 1890 *Ev 361.1*

Stát nepohnuté na základě biblické pravdy – Křesťan musí zapustit kořeny a vzrůst v pravdu, aby se mohl rozhodně opřít všem pokušením nepřítele. Křesťan musí stále obnovovat svou sílu. Mocně se musí držet pravdy Bible. Povstanou různého druhu báje, aby svedly člověka věřícího a odvedly od smlouvy jeho s Bohem. Křesťan má pohlížet vzhůru, věřit Bohu a vytrvat mocně založený vkořeněný v pravdě. *Ev 361.2*

Mocně se chopte Pána Ježíše Krista a nikdy Jej neopustěte. Uchovejte si pevné přesvědčení v to, čemu jste uvěřili. Ať pravdy Božího Slova přivedou vás v posvěcení srdce, myslí i duše i všech sil k činění Jeho vůle. Směle spolehněte na ujištění: „*Tak praví Pán.*“ Vaším jediným argumentem budiž: „*Psáno jest.*“ Tak budete moci získat víru jednou danou svatým. Ta víra neztratí nic ze své svatosti, bez ohledu na to, co o ní budou mluvit protivníci pravdy. *Ev 361.3*

Ti, kteří jdou za hlasem vlastního úsudku a chodí vlastními cestami, zformují v sobě zkřivenou povahu. Falešné nauky a prohnané city důvěryhodné k přijetí, budou jim podávány v příjemné formě, aby bylo-li by možné svést i vyvolené. Chopte se mocně živého svědectví pravdy. Věřte v Krista, vašeho osobního Spasitele. Ježíš byl a zůstane skálou našeho spasení. Svědectví Božího Ducha jest pravdivé. *Ev 361.4*

Satanské svody se množí a ti, kteří se uchylují z cesty pravdy, ztrácí svoji podstatu víry. Nemají nic, čeho by se mohli chopit, plynou s proudem od jednoho svodu ke druhému, puzeni větrem cizích učení. Satan sestoupil s velikou mocí. Mnozí se dají svést jeho divy. ... *Ev 362.1*

Usilovně vás prosím, abyste dokázali zřetelný a rozhodný postoj v poměru k pravdě, kterou jsme obdrželi a hlásáme. Svědectví Božího slova mluví jasně a zřetelně. Postavte vaše nohy na základě věčné pravdy. Zavrhněte každého druhu blud, i kdyby měl dokonce podobu pravdy. – RH Aug. 31, 1905 *Ev 362.2*

Odvalování mezníků Bible – Mnozí vědí o své Bibli tak málo, že nejsou upevněni ve víře. Odstraňují staré mezníky, a pak omyly a větry různých učení, s nimi pohazují z místa na místo. Věda, jak se tak falešně nazývá, opotřebovává základě křesťanské zásady a ti, kdož jednou byli ve své víře odtrženi od mezníků Bible a rozešli se tak s Bohem, stále ještě prohlašují, že jsou Jeho děti. – RH Dec. 19, 1896 *Ev 362.3*

Náboženské svazky věřících podle jména – Sbor se musí probudit a uvědomit si, že je třeba se postavit proti satanským podvodným mocím. Obléknu-li na sebe sbory celou výzbroj, pak budou v stavu přemoci všechna stávající protivenství, z nichž ještě všechny nepřišly k své moci. *Ev 362.4*

S postupem přiblížení se době konce povstanou a rozmnoží se náboženské svazky, vystupující proti pravdě. Tyto svazky budou vychovávat lid povrchně věřící, kteří utvoří vlastní svůdné učení. Odstoupení se zvětší. „*Odvrátí se někteří od víry, poslouchajíce duchů bludných a učení d'ábel-*

ských. “ Mužové i ženy spojení budou se protivit Bohu nebes a sbor jen z polovice pochopí tu situaci. Je potřeba se více modlit a horlivěji pracovat s povrchně věřícími. – RH Aug. 5, 1909 *Ev 363.1*

Nebezpečí zanedbávání našich minulých dějů – Každá pravá zkušenost v náboženských otázkách ponese pečeť Boží. Každý by měl pochopit nutnost osobního porozumění pravdy. Musíme chápat nauky, které byly studovány s pečlivostí a ve vroucí modlitbě. Bylo mi zjeveno, že mezi naším lidem je značný nedostatek vědomostí v souvislosti s původem a postupem poselství třetího anděla. Ve značné míře je zapotřebí hledat v knize Daniele a ve Zjevení a učit se textům dokonale, abychom věděli, co je psáno. *Ev 363.2*

Velmi přesvědčujícím způsobem mi bylo dáno světlo o tom, že mnozí odejdou od nás budou-li věnovat pozornost svádějícím duchům a učení ďáblu. Pán žádá, aby každá duše, která prohlašuje, že věří pravdě, měla potřebné vědomosti o tom, co pravda je. Vyskytnou se falešní proroci, a svedou mnohé. Může tak být otřeseno vším, čím má být. A bude potom moci každý pochopit důvody naší pravdy? Místo mnoho kázat, je třeba najít čas na hlubší studium Božího Slova. Je třeba číst verš za veršem a hledat mocné důkazy, které potvrzují opravdovost těch základních nauk, které nás přivedly k tomu, čím jsme nyní a ztvdily nás v pravdě. *Ev 363.3*

Moji duši obklopuje veliký zármutek, když vidím, jak mnozí, kteří vlastnili světlo a pravdu, jsou za satanskými svody a nechají se okouzlit jeho strojenou svatostí. Když se lidé odvracejí od ukazatelů Bohem ustanovených proto, abychom lépe viděli náš stav označený proroctvím, pak jdou cestou nevěda kam. – Undated Manuscript 148 *Ev 364.1*

Bludy vyučovány přitažlivým způsobem – Falešné učení, falešná zbožnost a falešná víra nás všude obklopuje v půvabné formě. Učitelé, oblečení v andělská roucha světla, pokud se jim to povede, budou svádět dokonce i vyvolené. Mládež musí poznat celou pravdu, aby nebyla svedena bludem, které vymyslí satan. Naše mládež musí žít v slunečním světle spravedlnosti Kristovy. Musí se zakořenit v pravdě, upevnit v ní, aby nebyla svedena bludem, které vymyslí satan. Naše mládež musí žít v slunečním světle spravedlnosti Kristovy. Musí se zakořenit v pravdě, upevnit v ní, aby mohla jiným předávat světlo. – YI April 22, 1897 *Ev 364.2*

Nebezpečí senzačního náboženství – Není žádného bezpečí a mnohem méně užitku pro náš lid při návštěvách těchto populárních shromáždění svatosti. Raději hledejme v Písmu s větší opatrností a vážnou modlitbou, abychom pochopili základy naší víry. Potom nebudeme pokoušeni sbližovat se s těmi, kdož jsou v opozici k zákonu Božímu. *Ev 364.3*

Navštěvovat senzační shromáždění náboženská, nepřináší našemu lidu prospěch. Studujme Svaté Písmo s větší horlivostí a modlitbou, abychom porozuměli základu naší víry. Náboženství vzbuzující obdiv, které není hluboko v pravdě založené, nemůže být naším náboženstvím. Je třeba lidem udílet nepohnutelných věčných poučení, přesvědčit je o správnosti naší víry. Její vyznavači musejí pochopit velikou potřebu získání známosti Bible. Je třeba vynaložit veškeré péče, vštípit všem myslícím nezvratné důkazy pravdy, jelikož každý bude podrobený zkoušce. Všichni ti, kteří jsou upevněni v Božím díle, nepohnout se z místa různými kacířstvími dotírajícími na ně ze všech stran. – GW 228, 229 *Ev 364.4*

Babylonský zmatek a přemožení antikrista – Povinností každého z nás jest pokorně chodit s Bohem. Nesmíme hledat cizího poselství. Nesmíme myslet, že Boží vyvolení, kteří se snaží chodit ve světle jsou Babylonem. Babylonem jsou podlé církve. V Babylóně se zrodily otravné nauky a víno podvodu. To víno podvodu se skládá z falešných doktrín, takových, jako jsou o nesmrtnosti duše nebo o věčných mukách lidí zlých. Tyto a podobné bludy budou světu zvěstovat různé církve.

... *Ev 365.1*

Padlí andělé, působící na zemi, uzavírají svazky se zlými lidmi. V naší době se zjeví antikrist, který bude vystupovat jako pravý Kristus, a pak Boží příkázání budou plně znevážena mezi národy celého světa. Vzpoua dozraje k plnosti směřující proti svatým Božím právům. Skutečný strůjce té vzpoury jest satan, který obléká roucho anděla světla. Oklamání lidé, budou vzdávat jemu hold namísto Bohu Všemohoucímu. Budou oslavovat satana. – RH Sep. 12, 1893 *Ev 365.2*

Věřící musí stále studovat Bibli – Nestačí Boží Slovo jen číst. Ono musí proniknout do našich srdcí, musíme jemu rozumět, abychom se mohli utvrdit v blahoslavené pravdě. Zanedbáme-li osobní studium Písma Svatého, abychom poznali pravdu, pak jestliže zabloudíme, budeme za to od-

povědni před Bohem. Musíme pečlivě zkoumat Písmo Svaté, abychom poznali všechny okolnosti i podmínky dané Bohem. Nevlastníme-li velké duchovní vlohy, pak díky pilnému studiu Božího Slova získáme Jeho velikou známost a budeme umět je vykládat jiným. – RH April 3, 1888 *Ev 366.1*

Naše knihy jsou pomocí v utvrzování věřících – Mnozí přestanou věřit a dají poslech duchům svůdným. Knihy, které jsou zvlášť vhodné pro nově obrácené a mohou je utvrdit v pravdě jsou tyto: Patriarchové a proroci a Velký spor věků. Poukazují na nebezpečí, kterému by měly se vyhýbat naše sbory. Ti, kteří důkladně poznají učení obsažené v těch knihách, budou vidět v budoucnu hrozící nebezpečí a poznají zřetelně i prostou cestu, která jim byla vytyčena. Budou uchráněni od zlých cest. *Ev 366.2*

V knihách Touha věků, Patriarchové a proroci, Velký spor věků, a v knize Daniel a Zjevení jsou obsažené vzácné rady. Tyto knihy třeba považovat jako zvlášť důležité a pokud jen možno zpřístupnit je lidem. – Letter 229, 1903 *Ev 366.3*

Rozumně jednat s novými členy – Ukvapené a nepromyšlené působení přinese nakonec nedostatek rozumných jednání, a to vede ke zlému. Nejbolestnější jest to, že takové jednání raní mladé vyznavače a vyvrací jejich důvěru v Boží dílo. Modleme se, aby když přijde čas, mohli jsme jednat tak, jak se sluší. – Letter 16, 1907 *Ev 366.4*

Získání odpadlíka

Ochrana před odpadlictvím – Třeba velikou péči věnovat správné výchově mladých vyznavačů, je třeba prokázat všelikou péči. Nesmí se je ponechat samým sobě, aby byli svedeni falešnými představami věcí a sešli na zlé cesty. Ať strážní stále bdí, aby příjemné slova neomámily tyto duše, nebo vyumělkovaná řeč, neb umění falešných důkazů. Učte je věrně všemu, co Kristus přikázal. Každý, kdo přijímá Krista, musí umět vykonat jistou práci ve velikém díle, které má být vykonáno na našem světě. – Letter 279, 1905 *Ev 367.1*

Důkazy odpadlictví nových členů – Všem nově obráceným má být pravda vštípena, že trvalý účinek poznání lze dosáhnout jen vážným zkoumáním. Této zásady však mnozí, kteří přijali námi zvěstovanou pravdu nedbali, neboť v církvích se nepěstuje opravdové studium Slova Božího. Lidé se spoléhají, že kazatel zpytuje místo nich a vysvětlí jim co Písmo vysvětluje. *Ev 367.2*

Mnozí přijmou pravdu, aniž by podle jejích zásad hluboce konali, a když jí je odporováno, zapomněli na důvody a průkaznost jí silící. Byli přivedeni k tomu, aby pravdě uvěřili, nebyli však plně poučeni co pravda je a nerostli postupně ve známosti Krista. Příliš často se taková zbožnost zvrhne v pouhou formu; jestliže dotyční neslyší déle důvody, které je dříve vyburcovaly, duchovně odumírají. – GW 368 *Ev 367.3*

Jednání s odpadlíky pravdy – Lidé vyslaní Bohem ku vykonání zvláštní práce jsou povoláni ku trestání kacířství a bludů. Učíc pravdu, která jest v Kristu, musí všem lidem být biblicky milosrdní. Mnozí budou neústupní ve svém odporu vůči pravdě; i když jejich bludy třeba vytýkat bez váhání a zlé jednání potupit, ale přes to jim třeba ukázat trpělivost pochopení a odpuštění. „*Ať nad některými zajisté lítost mějte, rozeznání v tom majíce. Jiné pak ve strachu ke spasení přivozujete, z ohně je vychvacujete a v nenávisti majíce i tu skrze tělo poskvrněnou sukni.*“ (Ju 22.23) *Ev 368.1*

Církev může být donucena zbavit členství ty, kteří se nechtějí napravit. Jest to bolestná povinnost, kterou je třeba splnit. Vyloučit člena z církve jest věc smutná, proto dokud se nepoužijí všechny prostředky a možné způsoby, aby zachránily toho, který zabloudil, potud nelez to vykonat. *Ev 368.2*

Kristus nikdy nepřistoupil na jakýkoli kompromis, s hříchem nevcházal na pokojnou stezku. Služebníci by měli ukazovat bloudícím velikou lásku a soucit, části připomínané bude podobenství o zbloudilé ovci, ale žádné shovívavá slova nelze použít pro hřích. Oni ukážou nejopravdovější přízeň těm, kteří odsoudí hřích a nepravost, bez jakékoli stranickosti a falše. Ježíš žil uprostřed hříšného a převráceného pokolení lidí. Nemohl pokojně žít se světem, leč kdyby nenapomínal a nevaroval, a to by nebylo správné a zajedno s plánem vykoupení. – Letter 12, 1890 *Ev 368.3*

Boží způsob zacházení se zlem – Bůh není spokojen, když se ve sborech vede nerozhodná a loudavá práce. On očekává od svých šafářů, že budou věrně a poctivě udílet pokárání a napravovat zlo. Mají odstranit zlo v souladu s Božím zřízením, obsaženým v Jeho Slově a ne podle vlastních

idejí a úsudků. Nesmí se zacházet hrubě, ani popudlivě, spěšně a nespravedlivě. Očistu sboru se vši morální nečistoty je třeba konat podle Boží metody a jednání. Nesmí se brát žádný ohled, někomu nadřizovat, považovat hřích jedněch za méně hříšný, než hřích druhých. Ó jak velmi potřebujeme křest Ducha Svatého. Musíme pracovat v souladu s Kristem v upřímnosti soucitu a náklonnosti ukázat hříšníku lásku a současně nenávidět hřích neomezeným způsobem. – Manuscript 8a, 1886 Ev 368.4

Jak Pavel napravoval zlo – Sváry ve společenství věřících nejsou v Božím řádu, ale podle vlastností lidského srdce. Všem, kteří působí zmatek a nepokoj třeba použít slov Pavlových: „*Já, bratří, nemohl jsem vám mluvit jako duchovním, ale jako tělesným, jako maličkým v Kristu. Mlékem jsem vás živil, a ne pokrmem; nebo jste ještě nemohli, ano i nyní ještě nemůžete.*“ Pavel se obrátil k lidem, kterého vzrůst nebyl úměrný k přednostem a příležitostem, které jim byly dány. Lid má plně pochopit příkazy Božího slova, ale našel se v takovém postavení, v jakém byli učedníci, když jim Kristus řekl: „*Ještě bych měl mnoho mluvit vám, ale nemůžete snést nyní.*“ Měli víc postoupit v duchovní známosti, měli mít větší pochopení a použití pravd Božího slova, ale byli neposvěceni. Zapomněli, že potřebují se očistit ze zděděných a přivlastněných náklonností činění zlu a že nesmějí hýčkat žádných tělesných návyků. Ev 369.1

Pro apoštola bylo nemožným zhanět a kritizovat nesprávné jednání, aby neurazil těch, kteří tvrdí, že věří v pravdu. Prodchnuté svědectví nemohlo na ně zapůsobit, jelikož ztratili duchovní soudnost. Závist, podezřívání a odsuzování bylo překážkou pro působení ducha Božího. Pavel by byl ochotně mluvil o těžších a vznešenějších pravdách, který byl bohatým pokrmem, ale jeho učení protichůdně jejich závistivým tendencím nebylo by jimi přijato. Nebylo jim možno mluvit o božském tajemství pobožnosti, která by je učinila způsobnými pochopit pravdy nezbytné pro tehdejší dobu. Apoštol musel používat obzvláštní lekce, které podobně jako mléko nedráždily jejich duchovní zaživací trakt. Nešlo mluvit o pravdách velmi zajímavých, jelikož by je posluchači nesprávně přijali a špatně použili vůči obráceným, kteří potřebovali jednoduché pravdy Slova. ... Ev 370.1

Od křesťana se vyžaduje Boží posvěcení prostřednictvím Krista. Je-li nějaké zlo ve sboru, je třeba na ně ihned poukázat. Některé třeba ostře pokárat. Lékař duše hluboko roztíná, aby žádná náhoda se nemohla dále rozvíjet. Po udělení napomenutí přichází lítost a vyznání a Bůh ochotně odpouští a uzdravuje. Bůh vždy odpouští, když hříšník vyznává hříchy. – RH Dec. 11, 1900 Ev 370.2

Těžkosti na Sionu – V našich sborech jsou i takoví, kteří vyznávají pravdu, sami ale jsou překážkou v provedení reformy ve sboru, jsou překážkou ve spasení jiných. Ta skupina lidí táhne se zezadu. Pochybnost, závist a podezřívání různého druhu, toť ovoce samolibosti, vyplývající z jejich povahy. Nazývám ty lidi chronickými v církvi. Působí mnohem více škody, než by mohli napravit dva kazatelé zlo jimi způsobené. Jsou břemenem sboru a velikou těžkostí pro Kristovy kazatele. Tito lidé žijí v ovzduší pochybností, závisti a podezřívání. Mnoho času a práce služebníků Kristových třeba posvětit pro nápravu zla těmi lidmi spáchaného a k obnovení jednoty a souhry ve sboru. Taková věc odebírá odvahu a sílu Božím služebníků, činí je nezpůsobnými ku práci, kterou jim Bůh svěřil, to je záchrana duší před záhubou. Bůh odplatí těm, kteří působí těžkosti na Sionu, přiměřeně jejich činům. Ev 370.3

Kristovi kazatelé musejí věrně vytrvat na svém stanovisku, nedovolit satanovým agentům překážet v práci. Bude ještě hodně protestů a nářků a chuti zaměstnat Boží kazatele svými věcmi, od táhnout je od veliké úlohy zvěstování posledního záchranného poselství hříšníků. Nemá-li sbor dostatek síly, aby se opřel citům sborových vzbouřenců, pak by bylo lépe, aby je sbor nechal, než aby ztrácel příležitost záchrany stovek jiných lidí, kteří by zorganizovali lepší sbory, kde by zavládla jednomyslnost, urovnání a Boží moc. Ev 371.1

Nejlepší cesta jednání pro kazatele i sbory je ponechat lidi zlé a vyhledávající chyby a nespokojenců není sebou, odejít od břehu a zajet na hlubinu a ponořit síť evangelia a lovit ryby, které vynahradí námahu rybářů. Satan se raduje, když pravdu přijímají takoví lidé, kteří mají sklony vyhledávat chyby a kteří učiní vše, aby přibrzdili dílo Boží. Nyní v tom důležitém úseku práce kazatele nemohou podpírat ty, kteří znají pravdu a pociťovali její moc. Jsou povinni věřící křesťany posílit v Kristu, který jest v stavu je zachovat bezúhonné až do času zjevení se a sami odejít na nové místa z práce. – The True Missionary, February 1874 Ev 371.2

Opětný křest

Když předcházející křest nedal uspokojení – Je mnoho těch, kteří bezpochyby přestupovali jedno z Božích přikázání. Když úplně pochopili tu skutečnost, a kdy požadavek čtvrtého přikázání pohnulo jejich svědomí, pak poznali, že jsou hříšníky v Božích očích. „*Hřích jest přestoupení zákona*“ a „*přestoupil by jak jediné, všechněmi jest vinen.*“ Ev 372.1

Kdo upřímně hledá pravdu, ten nebude ospravedlňovat své přestupky zákona tím, že přikázání byly zrušeny. Světlo bylo pro ně dostupné. Boží Slovo jest jasné a Kristus přikázal zkoumat Písmo svaté. Zkoušený člověk cítí svaté Boží právo, které je spravedlivé a dobré a lituje, že kdysi tato přikázání přestupoval. S vírou prosí o odpuštění skrze krev Kristovu, která přináší vykoupení a chápe se zaslíbení odpuštění. Neuspokojuje jej předcházející křest. Vidí sebe jako hříšníka, kterého Boží zákon odsuzuje a ví, že zemřel v hříchu a znovu touží být pohřben ve křtu s Kristem, aby mohl povstat a žít novým životem. Takové jednání jest v souladu s příkladem Pavlovým, který křtil obrácené židy. Tento případ byl zaznamenán skrze Ducha Svatého jako poučující lekce pro sbor. – LP 133 Ev 372.2

To není problém zkoušky pro novověrce – V otázce opětovného křtu třeba přistupovat s největší opatrností. Po předložení posluchačům otázky soboty i jiných důležitých bodů naší víry, a dané duše prokáží mravní sílu, aby se postavily na stranu pravdy, a jestliže se opravdu obrátily, pak pochopí ve světle Bible otázku křtu. Někteří přistupovali k této otázce nerozvážně a Bůh někdy z té příčiny posílal napomenutí. Ti, kteří na první místo vysouvají otázku opětovného křtu a činí jej tak důležitou jako otázku soboty, nepůsobí dobrým dojmem na posluchače a nepředstavují pravidelně tu otázku, neboť ona vymáhá hlubšího proniknutí a porozumění, představit pravdy spojené se sobotou, též dobře rozebírat Slovo, každému podat přiměřený pokrm ve správném čase. Ev 372.3

Ti, kteří uznali důležitost soboty, musejí podstoupit těžký boj a zvítězit nad lakomstvím a samolibé touhy, které odděluje jejich duše od Boha. Tu chvíli, když učinili ten veliký krok a jejich nohy se postavily na základě věčné pravdy, musejí mít čas, aby se přizpůsobili novému postavení a nesmějí se unáhlit do opětovného křtu. Žádný nesmí do něčího svědomí vnikat, nebo naléhat a nutit ku opětovnému křtu. Ev 373.1

Jest to věc, kterou každý musí osobně s bázní Boží rozvážit ve vlastním svědomí. Toto téma by mělo být rozumně a rozvážně předloženo v duchu lásky a jemnosti. A zatím povinnost naléhání nepřináší nikomu, než jen Bohu. Dejte Bohu příležitost působit na mysl pomocí Ducha Svatého tak, aby každý osobně byl důkladně přesvědčen a byl spokojen z vykonaného kroku. Nikdy nelze připustit, aby na téma křtu obrácených vyvstávaly jakékoli spory a boje. Nevydírte z Božích rukou práci a nesahejte na ni vlastníma rukama. Ti, kteří s plným pochopením postavili se na stranu Božích přikázání, přijmou všechny základní pravdy, když je jim jen přiblížíme správným způsobem. Chceme-li pracovat nadlidskými úmysly, musíme prokázat moudrost a rozvážnost. Někteří potřebují více času, aby pochopili některé příbuzné pravdy, jiní zase méně. Je zvláštní rozdíl, kdy v případě opětovný křest dá se rozpoznat. Jest to Boží ruka, která toto vede. Duch Boží působí na lidských srdcích. Díky Jemu, dozvědí se oni, co mají činit a učiní to. Ev 373.2

Ať žádný z našich horlivých bratří, nepřehání věci. Takovým hrozí nebezpečí, že na Božím místě, chtějí poddávat jiné svým zkouškám, a co je nikdy Bůh nežádal. To není práce žádného z našich učitelů na někoho naléhat, aby se nechal pokřtít. Jejich věcí jest učit vznešeným zásadám biblických pravd, zvláště v případě, pokud jde o opětovný křest. Potom ať už jenom Bůh přesvědčuje srdce i mysl. ... Ev 374.1

Každá upřímná duše, která přijímá sobotu čtvrtého přikázání pozná a pochopí své povinnosti ve vhodné chvíli. Někteří budou na to potřebovat delší dobu, jiní kratší. Křest se nemá rychle a nátlakem doporučovat, teprve ne nutit. Obrácené na novou cestu pravdy. Tento proces se bude rozvíjet podle podobenství kvasu těsta. Bude to proces pozvolný a pokojný a neméně vykoná své, když jen naši bratří kazatelé a členové sborů nezmaří Boží záměry. Ev 374.2

Ti, kteří se za dávna zajímali o ty otázky chápou je a domnívají se, že všichni měli by tak tomu rozumět jako oni. Nechápu, že někteří obrácení vidí ve křtu akt sebezapření všech svých dřívějších zkušeností a prožitků náboženských. Po jistém čase, tytéž osoby budou hodnotit křest jinak. V míru

stálého a lepšího chápání pravdy budou činit další kroky a nové světlo bude osvětlovat jejich cestu. Boží Duch bude pracovat nad myšlenkami těch lidí, jestli se nevmísí jiné osoby mezi ně a úsilím je obrátit k tomu, co samy považují za pravdu. *Ev 374.3*

A teď chci, abyste jasně pochopili, že příčinou našich zkušeností Bůh čas od času dával mi moudré svědectví pro naše bratry, týkající se opětovného křtu. Bylo mi ukázáno, že náš bratr ____ a několik jiných z našich kazatelů učinili chybu v některých případech, když na první místo kladli věc opětovného křtu a činili z toho zkoušku víry. Ne takovým způsobem třeba tu otázku hodnotit. Křest lze pokládat jako velikou přednost a veliké požehnání. Všichni, kteří znovu přijali křest a mají správné pochopení o křtu, budou jej vlastně takto hodnotit. Ti bratři nevedli obrácené krok za krokem k víře obezřetně a postupně. Výsledek byl takový, že někteří se odvrátili od pravdy. A přece trochu posvěcení, trochu bdělé pečlivé péče by zamezilo takovým smutným výsledkům. – Letter 56, 1886 *Ev 375.1*

Opětovné obrácení a opětovný křest adventisty sedmého dne – Bůh volá k rozhodné reformaci. Když se duše opravdu obrátí, ať se znovu pokřtí. Ať obnoví svou smlouvu s Bohem. Pak Bůh obnoví svou smlouvu s člověkem. Musí dojít ku znovuobrácení mezi členy, kteří jako svědkové Boží musejí svědčit o povaze a moci pravdy, která posvěcuje duši. – Letter 63, 1903 *Ev 375.2*

Péče o sborové stavby

Podmínky pravdy – Je-li probuzen zájem v některém velkém, nebo menším městě, měli bychom ho udržet. Místo nutno důkladně opracovat, dokud skromná modlitebna nebude stát jako znamení, památník Boha soboty, světlo uprostřed mravní temnoty. Tyto památníky mají stát na mnoha místech jako svědkové pravdy. Bůh ve svém milosrdenství počítal s tím, že poslové evangelia půjdou do všech zemí, jazyků a národů, dokud prapor pravdy nebude vztyčen ve všech koutech obydlého světa. – 6T 100 *Ev 375.3*

Zajištění stálé práce – Kdekoliv je nějaká skupinka věřících, měla by se postavit modlitebna. Pracovníci by neměli odcházet z místa, aniž by se o ni postarali. *Ev 376.1*

Na mnoha místech zvěstované poselství lidé přijali, žijí však v tísnivé situaci, takže mohou vykonat jen málo pro to, aby si opatřili takové vymoženosti, které by charakterizovaly dílo. Toto častokrát brání jeho rozšíření. Když se lidé zajímají o pravdu, jsou osloveni z kazatelných jiných církví a tato slova se zvučně odrážejí od členů církve. „Tato společnost má řádnou modlitebnu a vy nemáte žádné místo pro shromáždění. Jste malou společností, ubohou a nevzdělanou. V krátké době kazatelé odejdou a pak zájem poklesne. Pak se vzdáte všech těchto nových názorů, které jste přijali.“ *Ev 376.2*

Můžeme předpokládat, že to nebude mocným pokušením pro ty, kteří vidí důvody své víry a Duchem Božím jsou přesvědčeni o přítomné pravdě? Často nutno opakovat, že z malého počátku mohou vyrůst veliké zájmy. Projevíme-li moudrost, osvícený úsudek a rozumné vedení při budování království našeho Vykupitele, pak vykonáme vše, co jest v naší moci, abychom ujistili lid o stálosti našeho díla. Skromné modlitby budou postaveny tam, kde si noví členové mohou najít své bohoslužební místo podle volby vlastního svědomí. – 6T 100, 101 *Ev 376.3*

Získá vlastnictví ve městech – V městě, kde se zvěstuje pravda, musí postávat sbory. V některých velikých městech musí být založeny sbory v různých okresech. V některých místech budou domy prodávány za přiměřené ceny, které by se hodily pro shromáždění. Takové domy třeba prospěšně koupit. – Letter 168, 1909 *Ev 377.1*

Nemají být skromnější od našich dolů – Byla doba, kdy se domnívalo, že pobožnost třeba vykonat v podmínkách velmi skromných a Bůh neodmítal svého Ducha ani odvracel svou tvář pro tu příčinu. V té době Boží lid jednal podle svých nejlepších možností a kdy ctil Boha v duchu i v pravdě. Bůh nikdy nezavrhł ani neodsoudil jeho úsilí, jednal opačně a dával prostředky, které jsme využili pro příjemné a pohodlné zařízení našich bytů a domů, aby tak sobě přispořil dobro. Když zapomínáme na Boha a spokojí nás to, že pobožnosti se odbývají v nuznějších podmínkách a méně pohodlných, než v nichž žijeme a bydlíme, stavíme-li naše samolibé záměry na první místo a Boha a Jeho Pobožnosti na místo druhé, to Bůh nás neobdaruje svými požehnáními. – Manuscript 23, 1886 *Ev 377.2*

Prosté, skromné a dobré návrhy – Nemáme žádného návrhu od Boha, abychom stavěli budovy, které by se mohly rovnat bohatstvím a spanilostí kostelům jiných církví. Máme stavět skromné domy modlitby, které by vyhovovaly všem potřebám a přesto příjemné a dokonalé k potřebě. *Ev 377.3*

Proto ať ti, kteří vlastní prostředky k tomu vezmou to za své. Ať seberou dobrovolné dary a ať s chutí zařídí kapli, v níž by se konaly pobožnosti tak podobně, jak to činí, když stavějí a zařizují své domy. Ať ukážou chtění, dobrou vůli a touhu odevzdat Bohu mnohem více chvály, jako samému sobě. Ať stavějí krásné a příjemné modlitebny, ale bez přepychu. Ať modlitební dům jest dobře postaven s přiměřeným zařízením tak, aby po odevzdání jej Bohu, mohl ho Bůh uznat a seslat Duha Svatého, který spočine na shromáždění oddávající čest Bohu a obracející pohled ku Jeho slávě. Nic nemůže se postavit mezi Boží chválou a námi, žádné samolibé záměry. Musí vládnout dokonalá shoda a jednota. – Manuscript 23, 1886 *Ev 377.4*

Trvanlivé budovy – Někteří se mohou tázat: proč sestra White stále používá slova „prosté, výhodné a trvanlivé“, když hovoří o budovách? Proto tak mluvím, poněvadž toužím, aby naše budovy vyjadřovaly vlastnosti té dokonalosti, jakou Bůh požaduje od svého lidu. *Ev 378.1*

„Ale“, řeknou někteří, „jestli Pán má brzy přijít, pak proč trvat na našich stavitelích, aby užívali nejlepší materiál ke stavbě budov?“ Mohli bychom se osmělit posvětit Bohu budovu postavenou z laciného a bídneho materiálu, budovu tak slabě ustavenou na základech, že by stačil závan silného větru, aby se dům zhroutil? Museli bychom se stydět při používání bezcenného materiálu pro stavbu budovy pro našeho Boha. Neradila bych žádnému použít na budovu domu bezcenný materiál. To se nevyplácí. Podlahy v našich domech musí být vykonány ze dřeva a dobré jakosti. Bude to stát o něco víc, ale ušetří to mnoho starostí. Konstrukce budovy má být vykonána dobře. Ve všech věcech je Kristus příkladem pro nás. Pracoval jako tesař se svým otcem Josefem. Každý výrobek, opouštějící jeho ruce, byl dobře zhotovený, jednotlivé části se spojovaly navzájem a celistvost byla po spojení s ostatními částmi sto vydržet zkoušku. *Ev 378.2*

Cokoli činíte, čiňte podle zásad pravidel, vložte do práce všechny své síly a celou zručnost. Ať vaše práce jest vykonána podle vzoru v nebesích. Námi postavené budovy budou zakrátko podány hrubě zkoušce. – Manuscript 127, 1901 *Ev 378.3*

Ať členové pomáhají stavět – Kdekoli povstal sbor, měli by členové pomoci stavět budovu. Ať nově obrácení pod vedením kazatele, který bude hledat radu u spolupracovníků, vlastnoručně pracují při stavbě modlitebny, říkajíce: Potřebujeme kapli a kapli musíme mít... *Ev 379.1*

Uskutečňujeme naše plány a zjevíme v práci Krista. Bůh povolává ty, kteří se považují za jeho následovníky, aby se v jeho věci ujali společných úsilí a činili to s radostí a ochotně. Když takto budete jednat, pak zakrátko uslyšíte díkuvzdání: „Pohled'te, co vykonal Pán.“ – Letter 65, 1900 *Ev 379.2*

Finanční pomoc zvenčí – Všichni musíme být bdělí a když jen se před námi otevře cesta, musíme okamžitě zahájit činnost ve velkoměstech. Teď zůstáváme daleko pozadu v poměru toho, jak nám bylo řečeno, abychom pracovali ve velkoměstech, a tam stavěli pomníky Bohu. Krok za krokem máme vést duše ku plnosti světla pravdy. Musíme působit až do chvíle, až bude organizován sbor a postaven skromný stánek modlitební. Mohu vás potěšit a povzbudit, abyste tomu uvěřili, že mnozí, kteří nejsou našimi členy, budou nám nápomocni svými finančními prostředky. Obdržela jsem světlo, že v mnoha místech, zvláště ve velkoměstech, přijdou nám tyto osoby s pomocí. – RH Sep. 30, 1902 *Ev 379.3*

Různé stavitelské slohy – Budujeme modlitebny v mnoha městech, ale netřeba, aby byly stavěny stejným slohem. V různých místech mohou být stavěny budovy v různém slohu. *Ev 379.4*

V náprsníku velekněze bylo mnoho drahokamů a každý kámen vrhal zvláštní světlo a tak dodával krásy celému náprsníku. Každý kámen měl zvláštní význam a obsahoval poselství Boží. Bylo mnoho kamenů, ale dohromady všechny tvořily jeden celek. Taktéž je mnoho duchů, které tvoří jeden úmysl. Ve sboru je mnoho členů a každý má vlastní povahové rysy, ale všichni tvoří jeden celek, jednu rodinu. – Letter 53, 1900 *Ev 379.5*

Obraťte pozornost na větrání – Za sobotního odpoledne byl hezký, efektní dům shromáždění v místě – přeplněn do posledních lavic. Byl parný den, bylo dusno, vyžadovalo místnost provětrat. Ale hezká barevná okna byla tak vestavěna, že je nebylo možno otevřít. A výsledek byl, že celé shromáždění bylo unavené příčinou nedostatku vzduchu. Řečník se tak vyčerpal vdechováním otrá-

veného vzduchu, že v průběhu týdne onemocněl a nemohl konat další dvě jiné přednášky, které naplánoval ve městě vykonat. Proč vlastně lidé, kteří jsou ve zdravotnictví znalí sanitních a ventilačních zařízení, souhlasí se stavbami pro taková množství lidí, které se stávají sběrnou zkaženého vzduchu. – RH Nov. 25, 1909 *Ev 380.1*

--- *Ev 380.2*

Tato věc mi byla jasně předložena. Viděla jsem na různých místech nové a živé skupiny věřících a vybudované modlitebny. Tito noví členové ochotně pomáhali a ti, kteří měli prostředky, podpořili dílo svými prostředky. V suterénu sboru jsem viděla místnost pro školu, kde se děti mohli učit pravdám Božího Slova. Posvěcení učitelé byli vybráni, aby šli do těchto míst. Ve škole nebylo mnoho dětí, byl to však šťastný začátek. – 6T 100 *Ev 380.3*

Kráčeti vpřed – Začínáme-li práci v nějakém místě, zakládáme-li sbor, posvěťme jej Bohu a povzbudme ostatní, aby spojili svá úsilí s námi na společném modlitebním domě. Když byla modlitebna ukončena, posvěcena Pánu, přecházíme na jiný terén. Zřetelně bylo nám řečeno: „Jděte vpřed“ a okamžitě, když poselství bylo v nějakém místě zvěstováno a skupina mužů neb žen se rozhodla tam vést práci, musíme přejít na jiná místa, ještě neopracované Páně vinice. – Letter 154, 1899 *Ev 381.1*

Na nových terénech

Učit členy samostatnosti – Když jsem cestovala na členské shromáždění sdružení, mívala jsem na jihu města, v nichž žádný nikdy nepracoval evangelizačně. Co to má znamenat? Jaká příčina? Kazatelé krouží uprostřed sborů, které znají pravdu, zatímco tisíce lidí hyne, jsou vzdáleni od Krista. *Ev 381.2*

Kdyby byli správně poučeni a použili správných metod, každý z členů by konal práci věrného posla a evangelizačně pracoval. Zatím opačně sbory odumírají a domáhají se kazatele, který by jim kázal. *Ev 381.3*

Je třeba členy přesvědčit, že mají věrně Pánu odevzdávat desátky, aby je mohl Bůh posílit. Třeba je zaměstnat službou, aby začaly dýchat Božím dechnutím a použít, že jestli nemají síly sami vytrvat bez kazatele, to se musí znovuobrátit a znovu přijmout křest a znovuzrodit se. – Manuscript 150, 1901 *Ev 381.4*

Jděte pracovat pro dobro duší – Místo, aby vydržovali kazatel v díle, ve sborech, které již poznají pravdu, měli by členové sborů říci těmto pracovníkům: „Jděte, pracujte pro záchranu v temnotě hynoucích duší. My sami se postaráme o pokrok díla ve sboru. Půjďme se shromažďovat a zůstáváním v Kristu budeme duchovně růst. Budeme pracovat pro záchranu duší kolem sebe a vysílat své modlitby a dary na podporu pracovníků v potřebnějších a nutnějších polích.“ – 6T 30 *Ev 382.1*

Pracovníci sdružení povolání na nové terény – Všeobecná zásada jest taková, že pracovníci sdružení povinni opustit sbory a jít na nové terény, využívající Bohem daných schopností, aby hledali ztracené duše a zachraňovali je. – Letter 136, 1902 *Ev 382.2*

Výzva k činné práci – Naši kazatelé by měli jako věrní šafáři ukládat moudré plány. Měli by vlastnit pocit, že ve sborech založených, není jejich povinností setrávat, ale konat evangelizační práci, zvěstovat Boží slovo a chodit dům od domu v těch místech, kde dosud ještě neslyšeli pravdu... Měli by se přesvědčit, že nic nepovzbuzuje tak a neprobouzí odvahu, jako evangelizační práce na nových terénech. – Letter 169, 1904 *Ev 382.3*

Jestli kazatelé opustí sbory a odejdou na nová místa, to členové budou zavázáni nésti odpovědnost mnohem větší, než dosud a jejich schopnosti se budou zvětšovat příčinou praktické práce, kterou konají. – Letter 50, 1901 *Ev 382.4*

Síla kazatele se odčerpává v práci uprostřed sboru – Náš lid obdržel mnoho světla a přesto mnoho z kazatelského úsilí se využívá ve sborech poučováním těch, kteří by už sami měli být učitelé a osvětlovat ty, kteří se mají stát „světlem světa“; zvlážit vodou ty, kteří by měli se stát proudem živé vody; obohacujeme ty, kteří by měli být pokladem nejcennější pravdy; opakujeme Evangelium těm, kteří by se měli obrátit do všech zákoutí země, aby zanesli nebeské poselství lidem, kteří by vyšli mezi ploty na rozcestí zvat lid: „Pojďte nebo již vše jest připraveno.“ Přijďte na hostinu Evangelia a na svatbu Beránkovu, poněvadž vše jest připraveno.“ *Ev 382.5*

Přišla doba, abychom se horlivě snažili a zápasili s Bohem. Naše hlasy by se měly spojit s hlasem Spasitelovým v zvláštní modlitbě: „*Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá, jako v nebi, tak i na zemi.*“ Ať celá zem se naplní Jeho slávou. Mnozí se budou ptát: „Kdo na to stačí?“ Odpovědnost za to nese každý osobně. „Ne, abychom mysleli o sobě, jako o těch, kteří na tu úlohu stačí, ale jako o těch, kteří hledají pomoci u Boha.“ – RH July 23, 1895 *Ev 383.1*

Část XI. – Dílo ve velkých amerických městech

Nový York

Vyjít s poselstvím – Když jsem byla v New Yorku v zimě 1901, dostalo se mi světla o díle v tomto velkém městě. Noc co noc přebíhal před mým zrakem způsob, jakým by si bratři měli počínat. Ve velkém New Yorku poselství má jít vpřed jako svit hořící lampy. Bůh probudí pracovníky v tomto díle a Jeho andělé půjdou před nimi. I když naše velická města dosahují téměř stavu předpotopných měst, i když jsou bezbožná jako Sodoma, přece je v nich mnoho upřímných duší, které při naslouchání pravdám adventního poselství budou cítit přesvědčování Ducha. New York je připraven k oprávnění. V onom velkém městě poselství pravdy bude zvěstováno mocí Boží. Pán vyzývá pracovníky. On vyzývá ty, kteří získali jistou zkušenost v díle, aby se chopili a nesli vpřed v Jeho bázní dílo, které má být vykonáno v New Yorku a v jiných velkých amerických městech. Žádá také prostředky, které si toto dílo vyžaduje. – 6T 54, 55 *Ev 384.1*

New York – symbol práce ve světě – Ti, kteří nesou břímě díla ve velkém New Yorku, měli by mít pomoc nejlepších pracovníků, jakou jen lze opatřit. Zde by mělo být vytvořeno středisko Božího díla a všechno, co je vykonáno mělo by být symbolem díla, které Pán chce vidět na světě.

... *Ev 384.2*

Ve velkém New Yorku má Pán mnoho vzácných duší, které nesklonili svá kolena před Baalem; zde jsou ti, kteří v nevědomosti chodili po bludných cestách. Má je osvětit světlo pravdy, aby mohli vidět Krista, jako Cestu, Pravdu a Život. *Ev 385.1*

Pravdu máme zvěstovat v lásce Kristově. Žádná výstřednost nebo okázalost neměla by doprovázet toto dílo. Ono má být konáno podle Božího řádu. Má být konáno v prostotě evangelia. Pracovníci by se neměli nechat zastrašit vnějším zjevem jakkoli znechucujícím. Poučujte svět a Pán svým Slovem bude přesvědčovat posluchače. – 7T 38 *Ev 385.2*

Práce podle Božího záměru – Náš způsob práce musí být v souladu s Božím záměrem. Práce, kterou je zapotřebí vykonat pro Boha v našich velkých městech, nesmí být v souladu se záměry člověka. ... *Ev 385.3*

V naší práci si musíme připomenout způsob, jakým pracoval Kristus. Stvořil zemi. Stvořil člověka. Potom přišel osobně na svět a ukázal obyvatelům země, jak žít bezhříšným životem. *Ev 385.4*

Bratře –, Pán tě pověřil zahájením činnosti v New Yorku a tvé misijní dílo má být příkladem, jak by mělo vypadat misijní dílo v jiných městech. Máš ukázat, jak měla být práce vykonána, jak by se mělo zasévat semě a potom shromažďovat žen. Jsou takoví, kteří se mohou ve tvé práci s tebou spojit, mohou s pochopením spolupracovat v plném souladu s tebou. ... *Ev 385.5*

Tvé dílo v New Yorku bylo započato pracným způsobem. Z New Yorku máš vytvořit středisko pro misijní úsilí, ze kterého bude práce úspěšným způsobem pokračovat. Pán si přeje, aby toto středisko bylo výcvikovým střediskem pro pracovníky, a aby nic nevyrušilo tuto práci. Jakmile se lid opásá pravdou a zaujme své postavení, potom je Pán připraven, aby srozumitelně vyučovali biblickým pravdám. Za pomocníky si musíš vybrat lidi, kteří mohou pracovat dokonale, pracující na přeměně celého člověka, těla, duše i ducha. Pro vybudování církve musí být položen dobrý základ, položený na evangelizačních plánech. – Letter 150, 1901 *Ev 385.6*

Lékařská misie a potřeba škol ve velkých městech – Potřebujeme sanatorium a školu v blízkosti města New Yorku. A čím více budeme s tím otálet, tím větší obtíže budou s tím spojeny. *Ev 386.1*

Bylo by dobře, kdybychom získali domov pro naše misijní pracovníky někde mimo města. Je důležité, aby měli dostatek čisté vody, jež je prostá vší nákazy. Z této příčiny je často výhodné, hledati nějaké místo uprostřed hor. A měl by být u toho kousek půdy, kde by se pro pracovníky dala pěstovat zelenina a ovoce. Ať je naše misie v tak zdravém prostředí, jak jen možno, aby se s ním mohlo spojit malé sanatorium. A v městě by se měl také získat domov, kde by se mohly konat prosté léčebné úkony. *Ev 386.2*

Takový domov by byl vítaným útlukem pro naše pracovníky, kde by se mohli skrýt před shonem a zmatkem velkoměsta. Také cvičení, pozůstávající ve slézání kopců a hor by bylo velkým dobrodiním pro naše lékaře a kazatele i ostatní pracovníky, kteří jsou v nebezpečí nedostatku tělesných cviků. *Ev 386.3*

Takové domovy bychom si měli zabezpečit v blízkosti několika velkých měst a schopní lidé by měli vyvinout velmi vážné a neohrožené úsilí, aby se těm městům dostalo našeho varovného poselství, a aby ono pak šlo do celého světa. My jsme se doposud takřka jenom dotkli několika málo velkých měst. – MM 308 *Ev 386.4*

Nejlepší pomoc – Zdravotně misijní dílo v New Yorku by se mělo započat prací, kterou můžeš vykonat nejlépe. Bylo mi zjeveno, že v této práci by mohli být muži a ženy se zkušenostmi, kteří by správně reprezentovali skutečné zdravotně misijní dílo, které by při opravdové práci působilo na lid velkou mocí dobrým dojmem. – Letter 195, 1901 *Ev 387.1*

Celosvětové lékařské evangelium – V New Yorku je mnoho těch, kteří jsou zralí pro žeň. V tomto velkém městě jsou tisíce, které nesklonily koleno před Bálem. Anděl pravil: „*Zvěstuji vám radost velikou, kteráž bude všemu lidu.*“ (L 2,10) New York zahrnuje část „všeho lidu“. Toužíme uvidět, že Nový rok zahájíme s pracujícími učiteli ve všech částech New Yorku. V tomto městě je třeba vykonat velký kus práce. V našich velkých městech musí jít naše zdravotně misijní dílo ruku v ruce s kazateli evangelia. Otevřete dveře ke vstupu pravdy. – Manuscript 117, 1901 *Ev 387.2*

Zhoubnost poplašných zpráv – Před jistým časem starší _____ rozšířil několik velmi poplašných zpráv v souvislosti se zničením New Yorku. Okamžitě jsem psala těm, kteří jsou pověřeni tamější prací a sdělila jsem jim, že není moudré publikovat takovéto zprávy, které mohou jen vyvolat rozhořčení, které bude mít za následek fanatické stěhování a bude zraňovat dílo Boží. Stačí předkládat lidu pravdu Slova Božího. Poplašné zprávy jsou zhoubné při pokroku Jeho díla. ... *Ev 387.3*

Vyslala jsem varování bratřím, kteří pracují v New Yorku a sdělila jsem jim, že ohnivé zastráující zprávy by neměly být publikovány. Když moji bratři ucházejí do krajností a reagují na to, musím vznést výčitku tím, že je nazvu falešnými proroky. *Ev 387.4*

Pomyslete si, že bych řekla, že New York bude zničen vlnou příboje. Naléhala bych na nákup majetku pouze 60 mil od tohoto města, na nákup sanatorijního střediska a místa, z kterého by se mohlo pracovat v New Yorku? – Letter 176, 1903 *Ev 388.1*

Plány jak vejít ve styk s obchodníky – Měli byste cítit rozhodnou zodpovědnost za práci v New Yorku. Lidé v obchodních domech v New Yorku a v jiných velkých městech jsou velmi podobní pohanům v cizích zemích a je zapotřebí je zasáhnout poselstvím. – Letter 168, 1909 *Ev 388.2*

Problémy sálů a církevních budov – Jděte do New Yorku. Pečlivě si prohlédněte terén a uvidíte, zdali je vhodné zakoupit sál, či pozemek, na kterém by stul. Snad by pozemek mohl být pronajat na dobu několika let. Byla jsem poučena o tom, že takovéto metody by měly být následovány v práci ve velkých městech. Jestliže po pečlivé úvaze se rozhodnete, že je nejlepší koupit sál, měli byste učinit vše, co je v naší moci, abyste opatřili peníze. Ale nejlepší je jednat rozumně. Modlete se, modlete se, modlete se, neboť je možné, aby satan uzavřel dveře těch, kdož otevřeli vstup pravdě. Pán si přeje, aby středisko pravdy bylo vystaveno i ve velkém bezbožném městě New Yorku. ... *Ev 388.3*

Žádám vás, abyste zkoumali práci v tomto městě a vykonali plány na vybudování Božího pomníku. Má být střediskem misijního úsilí a sanatoriem, které zde má být vybudováno. ... Má zde být vynaloženo rozhodné úsilí v tom směru, aby byly sjednoceny také sbory v New Yorku a okolních městech. Toto lze učinit a musí to být učiněno, jestliže výbojný boj v New Yorku má být úspěšně proveden. – Letter 154, 1901 *Ev 388.4*

Po správném úsilí následuje výsledek – Bůh si přeje, aby dílo v New Yorku šlo kupředu. V tomto městě by měly být tisíce světitelů soboty, a tak by tomu opravdu bylo, kdyby dílo bylo konáno tak, jak by mělo. Vyskytují se však předsudky. Osoby chtějí pracovat vlastním způsobem a zpěčují se přijmouti od jiných širší plány. Tak se ztrácejí příležitosti. V New Yorku by měly být utvořeny menší skupiny a tyto vyslány jako pracovníci do polí. Není nutné, aby muž nemohl pracovat pro Pána, když není vysvěceným kazatelem. Kéž by byli taková vyučování, jak mají pracovat, a nechť potom jdou do práce. Po návratu nechť řeknou co vykonali. Ať chválí Pána za jeho pozhledání a vyjdou znovu. Povzbudte je. Několik slov povzbuzení jim bude pobídkou. – LS 385 *Ev 389.1*

Boston a nová Anglie

Opracovaná města v New England – Má mysl je obtížena ve prospěch velkých měst. Vedle města New Yorku, kde jsem pracovala minulého léta, je ještě významné město Boston, blízko kterého leží sanatorium Melrose, a nevím o žádném místě, kde je zapotřebí tak velké péče pro znovu vybudování prvních prací, než v Bostonu a v Portlandu, ve státě Maine, kde poselství bylo poprvé zvěstováno, ale kde nyní je jen hrstka našich lidí. – Letter 4, 1910 *Ev 389.2*

Pracovat bez otálení – Jestliže v městě Bostonu a v jiných městech Východu se ty a tvá manželka spojíte ve zdravotně-misijní práci, vaše užitečnost se zvýší a před vámi se otevrou velké povinnosti. V těchto městech mělo v letech 1842 a 1843 poselství prvního anděla velký účinek a nyní přišel čas, kdy po celém Východě by mělo být rozhlášeno i poselství třetího anděla. Před pracovníky našich východních sanatorií leží velký úkol. Poselství nabude účinnosti v té míře, jakým způsobem se zahájí práce. Portland ve státě Maine je městem, kde v dřívější době byla provedena přiměřená reforma. Tam je zapotřebí pracovat bez prodlení. – Letter 20, 1910 *Ev 389.3*

Ve státě Maine jsou města, jako například Brunswick a Bangor, kde se musí pracovat věrně. Ve všech těchto městech a městečkách Východu bude pravda zářit jako hořící pochodeň. – Letter 28, 1910 *Ev 390.1*

Význam blízkých sanatorií – Budovy a pozemky v Melrose jsou takové, jak je vyžaduje naše zdravotně-misijní dílo, které je nutno zavést nejen v Bostonu, ale i v jiných neopracovaných městech Nové Anglie. Majetek v Melrose poskytuje takové výhody, že do sanatoria přitahuje osoby, které jsou jiného náboženského vyznání. Vzdělaný a stejně tak prostý lid budou navštěvovat tuto instituci, aby zde získali obnovené zdraví. *Ev 390.2*

Boston se zjevil znovu jako místo, kde se musí věrně pracovat. Světlo musí zazářit v okolí i ve vzdálenějších místech. Melroské sanatorium je zde jednou z největších institucí, které mohou být využity k tomu, aby Boston poznal pravdu. Tento kraj musí slyšet poslední poselství milosti, která je darována našemu světu. Stanová shromáždění se musí konat v mnoha místech. Pracovníci se musí snažit ze všech svých sil, aby bylo využito schopností, které jim Bůh daroval. Dary milosti se zvýší jenom moudrým používáním. Ale nesmí existovat žádné povyšování. Nejsou položeny žádné přesné směrnice. Nechť Duch svatý řídí tyto pracovníky. Musí vzhlížet k Ježíši, původci a dokonavateli jejich víry. Jestliže všichni budou kráčet s Bohem, pak se práce pro toto velké město bude vyznačovat zjevením Ducha svatého. ... *Ev 390.3*

Doufáme, že ti, kdož jsou pověřeni prací v Nové Anglii, budou spolupracovat se zástupci Melrosova sanatoria tím způsobem, že podniknou různé kroky k tomu, aby bylo vykonáno dílo, které má v Bostonu být vykonáno. Stovky pracovníků by mohly prospěšně pracovat v různých částech města při vykonávání různých služeb. ... *Ev 391.1*

Zdravotně-misijní dílo jsou dveře, skrze které má pravda vejít do mnoha domovů v těchto městech. V každém městě budou nalezeni ti, kteří ocení pravdy poselství třetího anděla. ... *Ev 391.2*

Když se budeme snažit konat své dílo věrně, bude také Pán pracovat se vši svou mocí. Způsobí, že Boston uslyší poselství přítomné pravdy. Spolupracujme s ním, můj bratře a má sestro, a On vám pomůže, posilní vás a povzbudí vaše srdce skrze spasení mnoha převzácných duší. – Special Testimonies, Series B, No. 13, pp. 12-16 (1906) *Ev 391.3*

Tisíce obyvatelů Bostonu usilují o prosté pravdy – Velice toužím po tom, aby Boston uslyšel Slovo Páně a důvody naší víry. Žádejte Pána, aby povzbudil pracovníky, kteří vstupují na toto pole. Žádejte Pána, aby povzbudil pracovníky, kteří mohou přistupovat k obyvatelům Bostonu. Poselství musí jít vpřed. V Bostonu jsou tisíce, které usilují o prostou pravdu, jak je zjevena v Ježíši. Nemůžete vy, kteří kázáte Slovo a učení, připravit cestu pro tuto pravdu tak, aby zasáhla duše? – Letter 25, 1905 *Ev 391.4*

Jestliže na venkov půjdeme s vírou – V Božím plánu bylo, aby sanatorium v Melrose přešlo do rukou našeho lidu jakožto prostředek k zvěstování vyšším třídám. Město Boston a jeho okolí by mělo být dokonale opracováno. V tomto smyslu jsem poučena, abych staršímu ____ a staršímu ____ řekla, že by se měli spojit s muži a ženami, kteří by jim mohli pomoci, aby zaznělo jednotné varování. Se sanatoriem by měla být spojena nejlepší možná pomoc, aby tato instituce získala náboženskou podobu. *Ev 392.1*

Ať starší ____ zajistí nejlepší možnou pomoc a vztyčí v sousedství Bostonu stan a mluví k lidu s výmluvností, kterou mu Pán dal. V zahájení tohoto díla by nemělo být žádného otálení. Starší ____ by měl zvýšit úsilí práce pro národ Židovský. Lékaři by měli pomáhat tak, jakou vidí nutnost při zdravotních rozhovorech na shromáždění. *Ev 392.2*

Pán volá do práce, kterou je v Bostonu třeba vykonat. Jestliže se v tomto díle necháme vést vírou. Bůh nám velice požehná. Není zapotřebí nějakých velkých vnějších projevů, ale tiché a opravdové práce. Pán požehná svým pokorným, opravdovým pracovníkům učiníme rozhodné úsilí. Neustále si opakujte: Neprohrají a ani nebudu zbaven odvahy. – Letter 202, 1906 *Ev 392.3*

Bůh nás povede při budování zařízení – Má sestro, netrap se. Pán je obeznámen s tvou situací. Jeho pozornosti nic neunikne. Uslyší tvé modlitby, neboť On je tím, který vyslyší modlitbu, a Bůh, jenž na modlitbu odpoví. Svěř svou důvěru v Něj a On ti jistě přinese svým vlastním způsobem úlevu. Jsem velmi vděčná za to, že slyším o požehnání, které se ti dostalo v práci v Novém Bedfordu. Důvěřujeme v Boha, a proto se Jej naše víra má zmocnit nejopravdovějším způsobem. *Ev 392.4*

Jestliže bratr ____ se v přítomné době necítí volný k tomu, aby vydal své prostředky k vybudování sanatoria, je nejlepší na něj nenaléhat. Myšlenky, které považujeme za správné, nemusí vždy být těmi nejlepšími. Ať je nastolena cesta Páně. *Ev 393.1*

Jak bych si přála vidět zdárnou práci v Novém Bedfordu a ve Fairhavenu i v mnoha jiných místech, kde je pravda právě tak zapotřebí jako v těchto místech. Věříme, že někdy bude sanatorium vybudováno i v Novém Bedfordu. Zdravotně-misijní pracovníci jsou v těchto městech velice potřební, avšak, drahá sestro, to vyžaduje hřivny neobyčejné schopnosti, k řízení sanatoria. Této práce se musí chopit osvědčení lidé. Ta část pracovníků, která zvala za svůj úkol vybudovat takovou instituci je zkušená a kvalifikovaná, a přesto to nestačí. Ve vlastním zájmu, v zájmu této instituce a v zájmu věci samotné je důležité, aby do této práce byly zapojeny celé sbory vysoce kvalifikovaných mužů a žen, aby oko Páně spočívalo na celém poli. A když je pro tuto instituci doba žně, musí se začít v jistém místě. Pán může obrátit k mysli mužů a žen, kteří jsou nejlépe připraveni pro vstup do takového zařízení. *Ev 393.2*

Je mnoho pracovních pokynů, které třeba realizovat. Zde je počátek pro dobře vyškolené zdravotní sestry, které mohou chodit mezi rodiny, probouzet v domácnostech zájem o pravdu. V takových městech, jako je Boston a Nový Bedford je zapotřebí mnoho evangelistů a pracovníků s biblí. Takoví pracovníci naleznou mnoho příležitostí, aby seli dobré símě. Tam je práce pro všechny energické, opravdové a dokonalé pracovníky. Kristovo poučení o prosté pravdě, určené jeho podobnostvými, jsou dnes právě tak potřebné, jak byly v době, kdy byl on sám na této zemi. – Letter 29, 1905 *Ev 393.3*

Ve východních městech poselství opakujte – Co se má konat ve východních městech, kde bylo adventní poselství hlášáno poprvé? Západní města měla výhodu, ale kdo byl na Východě pověřen úkolem, započít práci na neznámé půdě, kde bylo poselství dřívějších dnů pokřtěno pravdou brzkého příchodu Páně? Bylo darováno světlo, aby pravda přišla opět do východních států, kde jsme poprvé započali svou práci a kde jsme získali své první zkušenosti. Musíme vynaložit veškeré úsilí, abychom rozšířili pravdu mezi všechny, kdož budou naslouchat. Ve všech našich velkých městech má Bůh čestné duše, které se zajímají o to, co je pravda. Ve východních státech je zapotřebí vykonat velmi vážnou práci. Opakujte poselství, opakujte poselství, byla slova, která mi byla zas a zas říkána. Řekněte mému lidu, aby opakoval poselství na místech, kde bylo poprvé kázáno a kde sbor ze sborem zaujímal postavení pro pravdu, pro moc Božího svědectví pozoruhodným způsobem. – Manuscript 29, 1909 *Ev 394.1*

Města východu a jihu

Poselství, které má zasáhnout města a předměstí – Je zde město New York a lidnatá města poblíž, je zde Philadelphie a Baltimore a Washington. Nyní není zapotřebí vyjmenovávat všechna tato místa. Víte, kde jsou. Pán od nás vyžaduje, abychom v těchto městech hlásali poselství třetího anděla s mocí. – Manuscript 53, 1909 *Ev 394.2*

Philadelphie: agitace skýtá evangelizační příležitosti – Philadelphia a jiná významná města by měla být opracována. Evangelisté by měli nalézat svou cestu do těchto míst, kde myslí mužů jsou vzrušeny nedělní otázkou a vyučováním náboženství na veřejných školách. Adventisté sedmého dne opomenuli zlepšit příležitosti, poskytnuté jim božskou příležitostí, předkládat pravdu, která je břemenem mému srdci a drží mne noc co noc v bdění. – RH April 20, 1905 *Ev 394.3*

V hlavním městě. – Napsala jsem hodně v souvislosti s potřebou vykonávat rozhodné úsilí v hlavním městě Washingtonu. Washington, hlavní město Spojených států, je právě to místo, ze kterého by tato pravda měla vyzařovat. – Letter 132, 1903 *Ev 395.1*

Rozumné, účelné metody pro Washington – Silné evangelizační úsilí musí být vynaloženo i v hlavním městě. Těším se, že ve Washingtonu převezmáte tuto evangelizační práci, že již byl vyburcován hluboký zájem. Zjevení, kterého se mi dostalo v souvislosti s tamější prací, odpovídá v té největší míře zjevení, které mi bylo v souvislosti s tím dáno. Jsem si jista v tom, že práce nesmí být oslabena tím, že pracovníci budou odvoláni na jiná místa. ... *Ev 395.2*

Evangelizační práce v Washingtonu musí být konána a nesmí být zlomena tím, že se pracovník bude volat na jiná místa. Bůh by svou práci na cestách vedl kupředu přímo. *Ev 395.3*

Běžte tam, kde vás chce mít Pán. Starší ____ a ty nesmíte být příliš obtěžkáni velkými břemeny. Washington byl dost dlouho zanedbáván a musí se zde vykonat rozhodná práce. Pán vás dá sílu a milost. Pracovníci si nesmí dovolit, aby byli od práce odlákáni věcmi, které se jistě budou tlačit do jejich pozornosti. Toto je důvod, proč jsem cítila vřelost při pomyšlení, že každý dovedný pracovník v Washingtonu bude použit způsobem, který bude nejlépe vyhovovat Jeho práci. *Ev 395.4*

Bratr ____ se několikrát zmínil o tom, jak si představuje práci ve Washingtonu. Ale ať je opatrný, komu zde práci svěří. Všechno musí být v souladu s ustanovením Bible. ... *Ev 396.1*

V naší práci nemáme chodit na vrchol hory, abychom zářili. Není nám řečeno, že musíme konat nějakou zvláštní, zázračnou podívanou. Pravda musí být hlášána na dálnicích i na vedlejších cestách, a tato práce musí být konána rozumnými, účelnými způsoby. Život každého pracovníka, který je poučen Pánem Ježíšem Kristem, odhalí dokonalost Jeho života. Práce, kterou na naší zemi konal Kristus, má být příkladem, pokud jde o vnější okázalost. Máme se dalece zdržovat divadelních a mimořádných projevů tak, jak se jich ve své práci zdržoval Kristus. Senzace není náboženství, ačkoliv náboženství bude vykonávat svůj vlastní, čistý, svatý, povznášející a posvěcující vliv tím, že bude přinášet duchovní život a spásu. – Letter 53, 1904 *Ev 396.2*

Evangelizační shromáždění ve washingtonské oblasti – V okolí Washingtonu jsou místa, kde je zapotřebí misionářského úsilí. A zrovna ve Washingtonu samém je malý svět neobrácených duší, jak bílých, tak i barevných. Když vidím toto zanedbání, cítím na srdci bolest. V noci i ve dne se modlím, aby břemeno bylo položeno na muže, kteří jednají jako vůdcové této práce. A ti, kdož již pracují, otevrou cestu pro jiné, kteří chtějí pracovat a jsou kvalifikováni k tomu, aby se účastnili misionářského úsilí. ... *Ev 396.3*

Blízko Washingtonu jsou významná města, kde je nutno pracovat. Jsou to dveře našich sousedů. Jestliže naši bratři a sestry budou konat nejoprávněnější misijní práci pro všechny, se kterými přicházejí do styku, budou kolem nás otevřena nová pole. Břemeno práce bude vloženo na mnohé, kdož se zde usadili, a budou si přát, aby měli aktivní podíl na hlásání pravdy. *Ev 396.4*

Žádáme ty, kdož se usadili v Takoma Parku, aby se stali Božími spolupracovníky při umístění praporu pravdy v neopracovaných oblastech. Kéž je část velkého požadovaného daru použita k účasti pracovníků v našich městech nedaleko Washingtonu. Ať je konána práce od domu k domu. Za bezpečnou bránou hynou duše. Ať kazatelé postaví svůj stan a s přesvědčením kážou lidu pravdu a ať potom odejdou do dalšího sousedního místa, kde budou kázat pravdu. – Letter 94a, 1909 *Ev 397.1*

Hlásání rozhodného poselství – Volala jsem k věřícím ve Washingtonu, aby vyšli na pomoc Pánu proti velkým mocnostem temna. V tomto městě, jakož i v jeho okolí, bude zapotřebí osobní práce. Vyčistěte královskou cest. Pozdvihněte korouhev výš a ještě výše. Ve Washingtonu a Baltimoru a v mnoha jiných velkých městech je zapotřebí konat evangelizační práci. Kazatelská a zdravotní práce má být spojena. Nechť kazatelé a zdravotníci misionáři vezmou na sebe celé odění Boží a jdou kupředu hlásat poselství evangelia. Ve Washingtonu musí být vyhlášeno rozhodné poselství. Trouba musí hlasitě zaznít. – Letter 304, 1908 *Ev 397.2*

Nashville, st. Louis, Nový Orleans – Ve prospěch Božího díla by nyní mělo být vynaloženo veškeré úsilí. Brzké okolnosti nám zjeví, jak bude předkládání pravdy mnohým, kteří jsou v přítomné době mimo náš dosah, těžší. Velkého úsilí bude třeba vynaložit ve Washingtonu, Bostonu, Nashville, St. Louis, Novém Orleansu a v mnoha jiných velkých městech. Až muži a ženy stanou na svých místech, věrně konajíce svou úlohu, musí být dokončena poctivá, dokonalá práce. Jsou zapotřebí stovky mladých mužů a žen, kteří pro tuto službu musí být vyškoleni. – Manuscript 21, 1908 Ev 397.3

Centrum města Nashville – Nashville mi bylo představeno jako nejpříznivější středisko, kde je zapotřebí vykonat nutnou práci pro všechny třídy lidí v jižních státech. V Nashville a jeho blízkosti byly vybudovány instituce ke vzdělávání, které by měly být naším lidem respektovány. Jejich vliv nám pomohl umožnit úspěšné prosazování práce tohoto střediska. – Letter 262, 1903 Ev 398.1

Memphis a jižní města – Pán mi dal poselství, určené bratru ____, ve kterém jej nabádá, aby převzal práci v Memphis. ... On uposlechl slova Pána a v Memphisu se již ukázal první výborný úspěch jeho práce. Ev 398.2

Byla jsem nabádána, abych prostřednictvím jižních měst sdělila našemu lidu, ať je vše vykonáno podle pokynů Pána. Práce se již blíží ke svému konci. Jsme blíže u konce, než jsme si dříve mysleli. – Letter 6, 1909 Ev 398.3

New Orleans, Memphis, St. Louis. – Zde je nutno vykonat veliké dílo, a máme pouze málo času, abychom ho dokončili. Na Jihu jsou města – Nový Orleans, Memphis, St. Louis – ve kterých bylo vykonáno jen málo, a jsou i jiná místa, do kterých jsme ještě nevstoupili. V těchto místech musíme vztyčit prapor pravdy. S mocí a silou musíme přinést pravdu lidu. – Manuscript 56, 1904 Ev 398.4

Evangelizace pro Nový Orleans a jižní města – Zde je zapotřebí vykonat velké dílo, a máme pouze málo času, abychom ho dokončili. Na Jihu jsou města, jako Nový Orleans, Memphis, St. Louis, ve kterých bylo vykonáno velmi málo, a jsou i jiná místa, do kterých jsme ani ještě nevstoupili. V těchto místech musíme vztyčit prapor pravdy. S mocí a silou musíme přinést pravdu lidu. ... Ev 398.5

Nový Orleans musí být opracován. V příznivém ročním období se zde musí soustředit úsilí veřejnosti. Na mnohých místech se zde musí konat táborová shromáždění a evangelizační práce musí být konána po skončení táborového shromáždění. Takto musí být snopy svezeny. Ev 399.1

Nyní, když práce v Novém Orleansu je již zahájena, je mým úkolem říci, ať muži a ženy, kteří ovládají pravdu a chápou cestu Páně, vstoupí do tohoto města, aby pracovali s moudrostí a s bázní před Pánem. Pracovníci, kteří jsou vybíráni pro práci v Novém Orleansu, by měli být takoví, jež mají v srdci dobro pro tuto věc; muži, kteří budou mít na zřeteli vždy Boží slávu, a kteří spoléhají na Boha Izraele, učiní jej svým průvodcem a svým ochráncem. Pán bude určitě slyšet a odpoví na modlitby svých pracovníků, jestliže se budou usilovat o Jeho radu a poučení. Ev 399.2

Pracovníkům, kteří vstupují na toto pole, chci říci: Posilujte se u víře v Boha; a ve vaší společnosti s těmi, kteří nejsou naší víry, ať se vaše praktická pravda projeví ve vašem životě. K předkládání nauk o své víře používejte přesvědčivých důkazů Slova Božího, a necht' vaši posluchači slyší, že vašim přáním není, abyste s nimi ohledně naší víry měli rozpory, nýbrž že jim chcete předkládat „*tak praví Pán*“ a „*psáno jest*“, jak to při příležitosti zjevoval tak přesvědčivě Kristus. Ev 399.3

Svým životem hlásejte praktickou božskost víry, kterou vyznáváte. Ať je vidět, že pravda příjemce nikdy neponižuje, nečiní jej hrubým a drsným, nebo hašteřivým či netrpělivým. Celkově působte svou zjevnou trpělivostí, svou laskavostí, svou dlouhou snášenlivostí, přívětivostí, soucitem a opravdovou dobrotou; neboť tyto vlastnosti jsou výrazem charakteru Boha, kterému sloužíte. – Manuscript 49, 1907 Ev 400.1

Pracovníci v jižních zemích – Kéž misionáři, pracující na jihu, jsou tiši jak k lidem bílým, tak k barevným. Kéž pracují způsobem, který pomáhá těm, kdož potřebují nejvíce pomoci a jsou obklopeni vlivy, které misionáři šíří. Mnozí z nich jsou pod vlivem těch, kdož budou v lidském srdci rozpoutávat nejhorší vášně. Kazatelé, kněží a vládcové v Kristově době pracovali úspěšněji a vyvolávání vášní v davu, který byl nevědomý a věnoval svou důvěru člověku. Takto byli vedeni k tomu, že popírali a odmítali Krista, a na Jeho místo si zvolili vraha a lupiče. Na jihu by měla být práce vedena bez hluku a okázalosti. Necht' misionáři, kteří jsou opravdu přeměnění a cítí břemeno práce,

žádají o Boží moudrost a mohou svou taktiku vést; ať takoví vstoupí na toto pole. Zdravotní misio-
náři mohou nalézt pole, kde uleví bolestem těch, kdož padají pod svými tělesnými neduhy. Měli by
vlastnit prostředky, aby mohli odít nahé a nasytiti hladové. Křesťanská pomoc je účinnější než
pouhé kázání. ... Pracovníci mají být podobni Kristu, mohou tak být příkladem a mají větší vliv.
Nechte je, aby si zvolili nejvhodnější, prostou lekci, ze života Kristova, a pak ji předkládali lidu. Ať
příliš neulpívají na otázkách nauky, nebo na rysech naší pravdy, které víry, které se mohou zdát
zvláštní a nové, nýbrž ať předkládají utrpení a smrt Kristovu. Ať se chopí spravedlnosti a odhalují
Kristovu milost, projevují Jeho čistotu a svatost charakteru. Pracovníci na jižních polích budou
muset učit lid řádek za řádkem, poučení za poučením, něco sem a něco tam. – RH Dec. 24, 1895 *Ev*
400.2

Pracovníkům v jižních městech je zapotřebí probuzení – Pán Bůh pracoval. Moji bratři,
namísto kritizování toho, co se udělalo, šetřete svou výřečnost pro velká města, kde ještě s prací ne-
bylo započato, jako například v Novém Orleansu, Memphisu a St. Louisu. Jděte do těchto míst,
pracujte pro tamější lid, avšak nemluvte slova výčitky v souvislosti s těmi, kteří se tak těžce snažili
učinít vše, co bylo v jejich moci, pro pokrok díla. Tito pracovníci byli někdy téměř zbaveni odvahy,
avšak my jsme se za ně neustále modlili. Na mnoha místech jsem byla žádána, abych se modlila za
Boží lid. – RH May 25, 1905 *Ev* 401.1

Philadelphia, Nový Orleans a st. Louis – Hovoříte o práci, která by měla být v Americe do-
dělána, avšak ještě není hotova. Chtěla bych hovořit o zanedbaných polích tak, jak mi byla zjevena.
Chtěla bych hovořit nejen ve prospěch jižní oblasti, nýbrž i ve prospěch velkých zanedbaných a ne-
varovaných měst, jejichž stav je prokletím pro náš lid, který hlásá, že je misionářem Páně. ... *Ev* 401.2

Bůh nás kárá, poněvadž velká města, ležící právě nedaleko nás jsou neopracována a nevarová-
na. Veliká vina na zanedbání bude uvalena na těch, kteří v této části Ameriky dlouho pracovali, a
přesto nevstoupili do velkých měst. Co bylo učiněno ve Filadelfii, Novém Orleansu, St. Louisu a v
jiných městech, která bych mohla jmenovat? Pro cizí oblasti jsme toho velmi mnoho neučinili, ale
skoro nic jsme neudělali pro města, která leží nedaleko našich dveří. – Letter 187, 1905 *Ev* 401.3

Města ve středních státech

Potřeby velkých měst, včetně Detroitu. – V New Yorku a v mnoha jiných velkých městech
bylo učiněno málo. Jižní města, která byla svědectvím Božího ducha předkládáme našemu lidu, by-
la zanedbána. Zatímco bych nechtěla zdržovat ruku od díla ve vzdálených oblastech, chtěla bych,
aby každý z nás pochopil, že je zapotřebí práce u nás, v domácím poli. – Letter 43, 1903 *Ev* 402.1

Cleveland a Cincinnati – Pán má v Clevelandu, Cincinnati a v druhých městech mnoho
převzácných duší, které by mohly být zasaženy přítomnou pravdou. – Manuscript 19a, 1890 *Ev* 402.2

Varování Chicaga z venkovského pracovního střediska – V této době bude několik pracovat
v Chicagu; ale oni budou muset připravovat pracovní střediska ve venkovských okresech, z nichž se
bude zasahovat do města samého. Pán si přeje, aby se Jeho lid rozhlížel a zajišťoval nenápadně a ne
příliš nákladná místa pro tuto práci jako střediska. A čas od času poznají větší místa, jež budou mo-
ci získat za překvapivě nízkou cenu. – MM 305, 306 *Ev* 402.3

Konkrétní práce v Denveru – Z toho, jak mi byla věc předložena, vidím, že v Denveru je za-
potřebí konkrétní práce. V minulosti zde spousta lidí pracovala proti zdaru naší práce a tento nepříz-
nivý vliv není zcela odstraněn. *Ev* 402.4

V Denveru je velká třída barevných lidí. Jak pro bílé, tak pro barevné členy církve, by mělo být
vynaloženo zvláštní úsilí. Necht' ať je probuzen misijní duch a ať se vykoná opravdová práce pro
těch, kteří neznají pravdu. – Letter 84, 1901 *Ev* 403.1

Západní města

Města v Kalifornii – V Kalifornii musí být vykonáno dílo – dílo, které bylo mimořádně zane-
dbáno. S tímto dílem nesmíme již déle otálet. Jak se nám dveře zvěstování pravdy otvírají, pohotově
vstupme. Něco se již vykonalo v samotném San Franciscu; studujeme-li však toho pole, jasně vidí-
me, že byl učiněn pouze začátek. Co možno nejdříve bychom měli vynaložit dobře organizované
úsilí v různých částech tohoto města a také v Oaklandě. Bezbožnost San Francisca si neuvědomuje-

me. Naše dílo v tomto městě musí být rozšířeno a prohloubeno. Bůh v Něm vidí mnoho duší, které mají být zachráněny. – 7T 110 *Ev 403.2*

Neměli bychom učinit vše, co je v naší moci, abychom vybudovali dílo ve velkých městech, jako je San Francisco a Oakland, a ve všech jiných městech Kalifornie. Tisíce a tisíce, kteří žijí blízko nás, potřebují různou pomoc. Nechť si kazatelé evangelia uvědomí, že Pán Ježíš svým učedníkům pravil: „*Vy jste světlo světa.*“ – Manuscript 79, 1900 *Ev 403.3*

Západní stanová shromáždění – Ve velkých městech, jako je San Francisco, by se měla konat dobře vybavená stanová shromáždění, neboť tato města již dlouho od této doby nebudou moci trpět pod Božími tresty. San Francisco a Oakland se stávají Sodomou a Gomorou a Pán je navštíví ve hněvu. – Manuscript 114, 1902 *Ev 403.4*

Práce bude ukrácena – San Francisco bylo navštíveno těžkými soudy, avšak Oakland byl tohoto zdaleka ušetřen. Přejde doba, kdy naše práce na těchto místech bude ukrácena, a proto je důležité, aby k hlásání Pánova poselství bylo pro ně vynaloženo opravdové úsilí. – Manuscript 25, 1908 *Ev 404.1*

Výstraha pracovníkům v San Francisku – V San Francisku jde práce před zdárně, ale na každém kroku musí být bdělost a modlitba, protože přijdou mnohé věci a pracovníky uvedou do zmatků a nedorozumění. Byla mi pro vás sdělena slova: „*Bděte a modlete se.*“ Bděte, abyste nestáli v cestě Božímu slovu, vyvolávající dojem, že zraňujete pravdu. Ozdobte své povolání úctyhodným, čestným rozhovorem. Pěstujte milosrdenství Ducha svatého, jinak budete na cestě stát jako překážka Božímu dílu. Vyrovnajte cesty pro své nohy, aby chromí nebyli z cesty odvráceni. – Manuscript 105, 1902 *Ev 404.2*

Předměstí zálivu Oaklandu – Má duše je naplněna výčitkami – nemohu to vyjádřit jinak – výčitkami, že místa, jako je Petaluma, by měla být opomenuta. Jednou kazatel promluvil dlouho k věřícím, avšak nebylo učiněno žádné úsilí v tom směru, aby před lidstvo byla předložena víra. Proč by město Petaluma mělo být zanedbáváno, je zcela mimo mé chápání. Je tak blízko San Franciska, a přesto by mělo být vzdáleno jak Afrika, tak vzdáleno jakémukoli úsilí, které hlásá, že jeho hlavním zájmem je pravda. *Ev 404.3*

V San Francisku a jeho okolí, jakož i v Oaklandu, je zapotřebí vykonat mnoho práce. Je zapotřebí opracovat blízká města. Ach, vidím, že pro naše kazatele je zapotřebí obdržet ducha hlasitého nářku dříve, než bude příliš pozdě na práci pro přeměnu duší. – Letter 113, 1902 *Ev 404.4*

Zkušenosti ze shromáždění ve volné přírodě v lázeňských městech – Několik měsíců jsme plánovali, že otevřeme shromáždění blízko St. Heleny, Calistoga a také na jiných místech v údolí Napa Valley. První se konalo v neděli 7. června, v Hot Springs Park u Calistoga. Konference nám zapůjčila skládací židle. Členové sboru Calistoga nám horlivě pomáhali při přinášení pravdy těm, kteří ji neslyšeli a činili pro toto shromáždění pečlivé přípravy. Byli jsme přesvědčeni, že shromáždění ve volné přírodě bude prostředkem k zasažení těch, kdož nenavštěvovali bohoslužeb, konaných v církvi. A to se také prokázalo. *Ev 405.1*

Ačkoliv v tomto dni bylo únavné horko, bylo na shromáždění přítomno mnoho lidí. Pán mi dal svobodu projevu. Zdálo se, že lidé se z tohoto shromáždění radují a na místě jsme si domluvili setkání na další sobotu na ono místo a také na další neděli. Náš lid se znovu v neděli shromáždil brzy a společně jsme strávili den v parku. Další neděli bylo přítomno větší množství než první. *Ev 405.2*

Očekáváme, že takováto shromáždění ve volné přírodě budou pokračovat. Věřím, že skrze ně bylo dosaženo mnoho dobra. Příští shromáždění se bude konat nedaleko St. Heleny, pokud nalezneme vhodné místo. *Ev 405.3*

Snažíme se konat vše, co můžeme, abychom ty, kteří jsou kolem nás, varovali před brzkým příchodem Spasitele. Mé srdce je přitahováno k těm, kteří neznají pravdu pro tuto dobu. – RH July 14, 1903 *Ev 405.4*

V Jižní Kalifornii – V městě Los Angeles je zapotřebí vykonat práci. V Jižní Kalifornii a v mnoha jiných místech se naskytuje slibná příležitost ve spojení s ozdravovkami. Naši kazatelé a hlasatelé pravdy by měli být na místě a pozorovat tam svou příležitost pro předkládání poselství, a jakmile k tomu mají příležitost, konat shromáždění. ... Ať kážou Boží slovo jasně a s přesvědčením, aby ti, kdož mají uši, mohli slyšet pravdu. Kazatelé by měli nalézt svá místa v různých kra-

jích Jižní Kalifornie a vnést tam evangelium přítomné pravdy těm, kdož je neznají. – Manuscript 105, 1902 *Ev 405.5*

Los Angeles – Zvláštní světlo mi bylo ukázáno v souvislosti s povahou a velikostí díla, které je zapotřebí vykonat v Los Angeles. Několikrát mi bylo zjeveno poselství v souvislosti s povinností, která spočívá na nás, kteří rozhlašujeme poselství třetího anděla v tomto městě s přesvědčením. – RH March 2, 1905 *Ev 406.1*

Redlands a Riverside – V Redlandsu a Riverside je důležité vykonat práci. Sbory v těchto místech by se měly přidat k tomu, aby dílo šlo kupředu. – Letter 193, 1905 *Ev 406.2*

Poselství ve velkých západních městech. – Zakoupení velkých budov v městech Jižní Kalifornie by bylo omylem. Ti, kteří si myslí, že zde vidí takové výhody, toto dílo zcela nechápou. *Ev 406.3*

Aby se rozhlásilo poselství evangelia pro tuto dobu v těchto velkých městech, je zapotřebí vykonat velké dílo. Avšak budování rozsáhlých budov pro nějakou zdánlivě zázračnou práci by bylo omylem. Pán chce, aby muži s Ním kráčeli s pokorou. Ve velkých bezbožných městech by mělo zaznít varovné poselství. – Manuscript 30, 1903 *Ev 406.4*

Část XII. – Zvěstování poselství na druhých kontinentech

Brzké poselství v Evropě

Celý jih je ozářen – V každém městě by měly být dnes představitelé přítomné pravdy, a to i v nejdlehlších koutech země. Celá země má být osvícena slávou Boží pravdy. Světlo má pronikat do všech zemí ke všem národům a má vyzařovat od těch, kteří ho přijali. ... *Ev 407.1*

Některé země mají přednosti, které je předurčují na střediska výchovy a vlivu. V anglicky mluvících národech a protestantských zemích Evropy je poměrně snadné zjednat si přístup k lidem a je mnoho příležitostí zřídit instituce a šířit naše dílo. ... Amerika má mnoho institucí, které dávají dílu jistý ráz. Podobné pomůcky bychom měli opatřit v Anglii, Austrálii, Německu a Skandinávii, jakož i jiných kontinentálních zemích při šíření díla. V těchto zemích má Pán schopné dělníky a zkušené pracovníky. Tito mohou usměrňovat budovatelské úsilí, výchovu pracovníků a šířit dílo v různých odvětvích. Bůh chce, aby byli vybaveni prostředky a pomůckami. Tyto zřízené ústavy dají charakter dílu v těchto zemích a poskytnou příležitost pro výchovu pracovníků v temných pohanských národech. Takovým způsobem účinnost našich zkušených pracovníků bude zestonásobena. ... *Ev 407.2*

Cítím bolest při pomyslení, že nebyly opatřeny lepší pomůcky pro dílo v Evropě. Bolí mne srdce, když pomyslím na dílo ve Švýcarsku, Německu, Norsku a Švédsku. Tam, kde je jen jeden nebo dva lidé, zápasící o to, aby šířili dílo v různých odvětvích, mělo by jich být v práci sto. – 6T 24-26 *Ev 408.1*

Velká práce v Evropě – V Evropě je zapotřebí vykonat velké dílo. Celá nebesa se zajímají nejen o země, které jsou utlačované a potřebují naši pomoc, nýbrž i o ty, které jsou ve velké míře v blahobytu. Všichni obyvatelé nebes jsou v aktivní službě a slouží padlému světu. Velice hluboce se zajímají o spásu lidí, o padlé obyvatelstvo tohoto světa. – Manuscript 65, 1900 *Ev 408.2*

Těm, kteří zvěstují v Evropě pravdu, bylo svěřeno velké dílo. ... Jest zde Francie a Německo, se svými velkými městy a nesčíslným obyvatelstvem. Je zde Itálie, Španělsko a Portugalsko po tolika staletích temnoty, ... nyní otevřeny Slovu Božímu – otevřeny, aby přijaly poslední varovné poselství, dané světu. Je zde Holandsko, Rakousko, Rumunsko, Turecko, Řecko a Rusko, domoviny milionů a milionů, jejichž duše jsou v očích Božích tak drahocenné, jako vaše vlastní, kteří nic nevědí o zvláštních pravdách pro tuto dobu. ... *Ev 408.3*

V těchto zemích bylo již vykonáno dobré dílo. Skoro v každé zemi je možno nalézt roztroušené jako světlo ty, kteří přijali pravdu. ... Avšak, jak málo bylo vykonáno ve srovnání s velkým dílem, které leží před námi! Andělé Boží ovlivňují mysl lidí a připravují je k přijetí varovného poselství. Je zapotřebí misionářů v polích, do nichž bylo sotva vkročeno. Neustále se otevírají, aby všechny národy se mohly těšiti z jejich čistých, životodárných vlivů. – LS 305-304 *Ev 408.4*

Výzva k rozsáhlé, podstatné práci – Nadešel čas, abychom v Evropě vykonali veliké dílo. Veliké dílo, jaké bylo vykonáno v Americe, může být provedeno i v Evropě. Měli bychom zřídit sanatoria a zdravotní jídelny. Světlo přítomné pravdy mělo by se šířit tiskem, překládáním našich knih; musí jít kupředu. Bylo mi ukázáno, že na mnohých místech v Evropských zemích budou rozžehnuta světla. *Ev 409.1*

Na mnohých místech se nevěnovalo dílu Božímu náležitě pozornosti. Itálie, Francie, Skotsko a mnohé jiné země potřebují pomoci. V těchto zemích mělo by se vykonat mnohem větší dílo. Potřebujeme pracovníky. Mezi dítkami Božími v Evropě jsou nadaní lidé, a Pán chce, aby jejich schopnosti byly použity při vytváření středisek, a to v Anglii i na pevnině, odkud by se šířilo světlo pravdy. *Ev 409.2*

I v Skandinávii má být vykonáno veliké dílo. Bůh je zrovna tak ochoten pracovat pomocí skandinávských věřících jako působí skrze americké věřící. *Ev 409.3*

Moji bratři, držte se Hospodina zástupů. On budiž bázeň vaše i strach váš. Přišla doba, aby Jeho dílo bylo rozšířeno. Před námi jsou nejisté časy; sjednoťme se však v křesťanském společenství, neusilujme o nadvládu a Pán nám bude mocně pomáhat. – 8T 38 *Ev 409.4*

V Evropě je zapotřebí většího úsilí – Bude se vyžadovat daleko většího úsilí, než v Americe, aby byla práce dokončena, a to kvůli chudobě lidí. Potom zde bude dostatek kazatelů. Myslíme na slova apoštola Pavla: „*Majíce svrablavé uši, podle svých vlastních žádostí shromažďovati sami sobě budou učitele.*“ (2 Tm 4,3) Jakmile bude pravda zanesena do různých míst, budou kazatelé z jiných církví vyburcováni a ihned pošlou pro naše kazatele, aby přišli k nim, a začali se svým oživujícím shromážděním. Zde se nazývají konference. Tato shromáždění budou po týdny pokračovat, a aspoň deset kazatelů bude po ruce, nejschopnější budou zapsáni v seznamu a varování i hrozby budou vycházet proti světitelům sedmého dne, kteří jsou zařazováni s Mormony, a o kterých říkají, že boří církev a způsobují rozdělení. *Ev 410.1*

Je velice těžké duchovně zapůsobit na tento lid. Jedinou cestou, kterou pokládáme za úspěšnou, je četba Bible, a tak už u jednoho, dvou nebo třech vznikl zájem; tito potom navštěvují jiné a snaží se u nich vzbudit zájem, a takto spěje práce pozvolna kupředu tak, jak již to bylo vykonáno v Lausanne. Dvacet lidí si vzalo tuto pravdu za svou, a toto není ještě všechno dobro, které se zde vykonalo, neboť mladí lidé se připravují jako pracovníci v díle, kteří zde měli dobrý výcvik a získali vzdělání, které je v Božím díle činí užitečnějšího. – Letter 44, 1886 *Ev 410.2*

Jak zasáhnout členy evropské státní církve – Ze světla, které mi bylo v záležitosti lidí v této části země a snad v celé Evropě, usuzují, že je těžko předkládat pravdu, která vyvolává bojovnost. Mezi přítomnou pravdou a učením církve, ve které byli mnozí lidé zrozeni a vychováni, je málo souladu. Jsou naplněni předsudky a zcela jsou poddáni svým kazatelům, takže se v mnoha případech ani neodvažují přijít, aby si vyslechli přítomnou pravdu. Tak se vyskytuje otázka: Jak lze zasáhnout tyto lidi? Jak může být vykonáno hlásání poselství třetího anděla? V široké míře to musí být vykonáno tím, že vytrvají v úsilí o jednotlivce a budou-li navštěvovat lidi v jejich domovech. – HS 149, 150 *Ev 410.3*

Tichý posel – „Ale“, praví jeden, „připusťme, že nemůžeme získat přístup do domovů těchto lidí, a jestliže ano, připusťme, že povstanou proti přítomné pravdě. Nebude to pro nás omluvou, abychom nevynaložili pro ně dalšího úsilí?“ Každopádně ne. Dokonce, i jestliže by před vámi zavřeli dveře, neodejděte od nich v rozhořčení, že pro ně v tomto směru pro jejich záchranu nebudete konat žádné dílo. Ptejte se s vírou Boha, jak byste získali k těmto duším nový přístup. Neustávejte ve svém úsilí, ale studujte a plánujte, dokud nenajdete nějaké jiné prostředky, jak tyto lidi přesvědčit. Jestliže neuspějete osobní návštěvou, snažte se jim poslat tichého posla pravdy. V lidském srdci je tolik pýchy, že často kniha získává přístup tam, kde živý posel vstup nemá. *Ev 411.1*

Bylo mi zjeveno, jak četba o přítomné pravdě ovlivní mnoho lidí v Evropě a jiných zemích. Osoba obdrží traktát nebo malý časopis. Čte si v něm trochu a nalezne v něm něco, s čím dříve ne-souhlasila a odloží jej stranou. Ale těch několik slov, která si přečetla, nepřijde v zapomenutí. I když nejsou vítané, zůstávají v mysli, až se probudí nový zájem o toto téma. Znovu se chopí traktátu a objeví v něm něco, co bylo v protikladu s dlouho pěstovaným názorem a zvykem, a zlostně jej odhodí pryč. Ale odhozené poselství neříká nic, co by zvyšovalo její odpor či povzbuzoval její bojovnost. A když první hněvivý odpor zeslábně a traktát je opět po ruce, tak vypravuje tentýž prostý upřímný příběh a ona osoba v něm nalézá převzácný drahokam. Boží anděl je blízko, aby zapůsobil pomocí nevysloveného slova v jejím srdci. Ačkoliv se celá událost koná pozvolna, nakonec se osoba vzdává a její duše se zmocňuje světlo. Takto jsou neochotně přeměněni, často podávají důkazy, že patří mezi nejpočetnější věřící, a věřící, a svou zkušeností se vytrvale snaží pracovat pro jiné. – HS 150 *Ev 411.2*

Stanová shromáždění na volném prostranství – Byla jsem požádána, abych promluvila o konání stanových shromáždění v Evropě. Řekla jsem jim o tom v souladu se světlem Páně, jež mi bylo dáno, že stany mohou být použity výhodným způsobem na mnoha místech, a jestliže shromáždění jsou správně organizována, přinášejí velmi dobrý výsledek. V této chvíli jsem nevěděla, proč mě žádají mluvit o tomto tématu, ale nakonec jsem byla poučena, že bratr ____ hovořil mnoho proti těmto stanům, jako nejlepším prostředkům ke shromáždění. *Ev 412.1*

Potom jsem předložila své námitky v souvislosti se shromážděním na volném prostranství. Pro naše kazatele to bylo dosti únavné, neboť vysilovali své hlasové orgány. Hlas byl nepřírodně zesílen, a takto byl ve značné míře poškozen touto metodou práce. Jinou námitkou bylo to, že nebyla zachována kázeň a pořádek. Takové práce nemůže povzbudit pracovitě návyky a ty, kteří pilně zkoumají Písmo, aby z Boží pokladnice byly nalezeny jak nové, tak i staré věci. – Letter 2, 1885 Ev 412.2

Bůh bude mocně pracovat – V Evropě je zapotřebí vykonat práci. Zdá se, že zpočátku bude postupovat pomalu a těžce. Avšak Bůh bude skrze vás mocně pracovat, jestliže se Mu vy, věrní, zcela oddáte. Dlouhou dobu se budete muset chovat podle víry a ne podle pocitů. – HS 128, 129 Ev 412.3

Až na konec země – Světlo pravdy má zářit do všech končin země. Stále větší světlo má svou nebeskou jasností zářit z Vykupitelovy tváře na Jeho zástupce a jejich prostřednictvím osvětlovat temnotu zatemnělého světa. Jako Jeho spolupracovníci prosíme o posvěcení Jeho Duchem, abychom vždy jasněji mohli svítit. ... Ev 413.1

Naše úsilí se nemá omezovat jen na několik měst, kde světlo již v hojné míře svítí a není patřičně doceněno. Poselství evangelia má být zvěstováno všem národům, pokolením, jazykům a lidu. – 8T 40 Ev 413.2

Opásat svět – Bůh připravil svůj lid k tomu, aby osvětlil svět. Zjevil lidem schopnosti přizpůsobit se tak, aby se rozšířila a dokončila práce, která má zaplavit svět. Ve všech částech země musí být vybudována zdravotní střediska, školy, nakladatelství a jiná zařízení. Ev 413.3

Avšak tato práce ještě nebyla vykonána. V cizích zemích je mnoho podniků, které vyžadují prostředky k tomu, aby dílo bylo započato a vykonáno. Otvírání zdravotních jídelen, zřizování zdravotních středisek pro péči o nemocné a trpící je v Německu právě tak nezbytné jako v Americe. Ať všichni konají podle svých možností, vytvářejíce tak svou chloubu v Pánu a žehnajíce jiným svými dobrými skutky. Ev 413.4

Kristus spolupracuje s těmi, kdož se oddali zdravotně-misijnímu dílu. Muži a ženy, kteří bez sobectví činí to, co mohou, aby vybudovali lékařská sanatoria a střediska péče v mnoha zemích, budou bohatě odměněni. Ti, kdož tyto instituce budou navštěvovat, budou z nich mít fyzický, duševní a duchovní užitek. Vyčerpaní budou občerstveni, nemocným bude navraceno zdraví, a obtíženým hříchem se dostane odpočinutí. Ve vzdálených zemích budou slyšet slova díkůvzdání z úst těch, jejichž srdce budou odvrácena od služby hříchu k pravosti. V děkovných písních budou chválit svědectví, které se zrodilo, aby jiné duše získalo pro pravdu. – Letter 121, 1902 Ev 413.5

Anglie a její města

Jak mohou být varováni? – V Anglii a rovněž na celém kontinentu je několik velkých měst s miliony obyvatel, kteří doposud neslyšeli poslední varovné poselství. Jak mohou být varováni? Jestliže lid Boží bude vlastnit víru, bude zázračným způsobem pracovat na tom, aby toto dílo bylo dokončeno. Slyšte slova Kristova: „*Jestliže by dva z vás svolili se na zemi o všelikou věc, za kterouž by prosili, staneť se jim od Otce mého nebeského.*“ (Mt 18,19) Převzácné zaslíbení! Věříme tomu? Jaké zázračné výsledky se mohou objevit, jestliže spojené modlitby této společně budou vysílány v živé víře k Bohu! Ježíš stojí připraven převzít tyto prosby a předložit je svému Otci, řka: „Já znám tyto lidi podle jména, pošlu odpovědi na jejich modlitby, neboť Já jsem jejich jména vyryl na dlaně svých rukou.“ – HS 152 Ev 414.1

Předkládání pravdy v Londýně – V církvi je zapotřebí horlivosti a moudrosti, aby s touto horlivostí hospodařila. Dohromady jste učinili příliš skromnou práci na spáse duší. Jestliže vidíte, že práce v Londýně a jiných okolních městech je skončena, musíte mít jednotnou a nepřemožitelnou sílu, tlačte bitvu k bráně a pevně držte korouhev, jako kdybyste měli za to, že pravda má vítězit. Plachost, opatrné hnutí bylo bez víry, očekávalo se málo dobrých výsledků. ... Ev 414.2

Skutečnost, že v Anglii se věci pohybovaly pomalu, byla důvodem, proč by se měla velká misijní práce pohybovat pomalu, aby šla vstříc zvykům a obyčejům lidí před jejich překvapením. Musí být mnohem více překvapení, než byli doposud. Pán vyžaduje ve svých věcech spěch. Duše bez poznání pravdy hynou. ... Ev 415.1

Je zapotřebí opatrnost, ale zatímco někteří pracovníci jsou na stráži a velice nespěchají, když nejsou sjednoceni s prací těch, kteří vidí nutnost průbojnosti, je velmi mnoho ztraceno. Příležitosti budou promarněny a Boží prozřetelnost nebude poznána. – Letter 31, 1892 *Ev 415.2*

Velká práce v Anglii – V Anglii nás čeká veliké dílo. Světlo, zářící z Londýna, by mělo svítit jasnými paprsky do okolí. Bůh pracoval v Anglii, avšak tento anglicky mluvící svět byl velice zanedbáván. Anglie potřebovala mnohem více pracovníků a mnohem více prostředků. Londýna jsme se stěží dotkli. Hluboce jsem dojata situací v tomto velikém městě, jak mi byla předložena. ... *Ev 415.3*

V samotném Londýně by nemělo být méně než sto pracovníků. Pán zaznamenává zanedbání svého díla a bude to jednou těžké účtování. – 6T 25, 26 *Ev 415.4*

Armáda pracovníků – Zdá se mi, že nutnost práce v Anglii je pro nás v naší zemi velmi důležitou otázkou. Hovoříme o Číně a jiných zemích. Nezapomeňme však na země, ve kterých se mluví anglicky, kde, jestliže byla předložena pravda, mnozí ji přijmou a budou ji praktikovat. *Ev 415.5*

Proč nebylo v Anglii vykonáno více práce? Co bylo toho příčinou? Pracovníci nemohli získat prostředky. Nehovoří to k nám o nutnosti hospodárnosti v každém směru? ... *Ev 416.1*

Ať se nikdo nedomnívá, že práce v Londýně může být vykonána jedním nebo dvěma lidmi. Toto není správný plán. Zatímco musí být ustanoveni ti, kdož budou dohlížet na práci, je zapotřebí i armády pracovníků, kteří usilují o to, aby získali různé třídy lidí. Musí být vykonávána práce od domu k domu. – GCB April 22, 1901 *Ev 416.2*

Finanční podpora přijde – V Londýně se musí vykonat dílo. Bylo mi darováno světlo, že tato práce musí být vykonána a že odjinud přijde pomoc. Ti, kdož mají peníze, budou darovat své prostředky. Když žádáte o peníze, nemusíte být choulostiví. – GCB April 22, 1901 *Ev 416.3*

Místa shromažďování: najměte dobré sály – V Anglii mohlo býti dílo Boží mnohem dále, když byli naši bratři na počátku se nepokoušeli, tak šetrně pracovali. Kdyby byli pronajali dobré sály a práci konali tak, aby to také tak vypadalo, že máme veliké pravdy, jež jistě zvítězí, byli by měli lepší úspěch. Bůh si přeje, aby dílo bylo tak započato, že první dojem bude co možné nejlepší. – GW 462 *Ev 416.4*

Kastovní a třídní problémy – Dokonce i při předkládání pravdy v křesťanské Anglii je opravdu mnoho těžkostí. Jedna z největších těžkostí je rozdíl mezi třemi základními společenskými třídami a v pocitu kastovnictví, který je v této zemi velmi silný. V městě kapitalistů, obchodníků a nádeníků, v zemi velkostatkářů, pastýřů a rolníků se vytvářejí tři hlavní třídy, mezi nimiž jsou velmi velké rozdíly, pokud jde o víru, vzdělání, cítění a okolnosti. V této době je velmi obtížné pracovat pro jednu osobu pro všechny třídy. Bohatství představuje velikost a moc, chudoba je mnohem méně než otroctví. Toto je řada věcí, na jejichž existenci Bůh nikdy nepomýšlel. – HS 164 *Ev 416.5*

Vyšší třídy lze dosáhnout skrze nižší – V zemi, kde je velká část lidí držena v takovém stavu podmanění od bohatých a vyšších tříd, které tyto lidi drží v otroctví pomocí dávno zavedených zvyků, lze jen očekávat, že pokrok nepopulární pravdy bude zpočátku pomalý. Avšak budou-li bratři trpěliví a budou pracovníci plně probuzeni a každou příležitost, která se naskytne, budou zlepšovat k dokonalé opravdovosti, aby šířili světlo, jsme si jisti, že z anglické půdy bude počata bohatá žně duší. Takovou vytrvalostí budou nalezeny prostředky k dosažení tohoto lidu. *Ev 417.1*

Není pochyb o tom, že při dosahování vyšších cílů byly vždycky těžkosti, ale pravda nalezne cestu ku šlechticům zpočátku tak, že zasáhne chudší a střední vrstvy. – HS 166 *Ev 417.2*

Volá se po pečlivé práci – Jelikož ve staré Anglii nevidíte tytéž výsledky jako v Austrálii, neměli byste se zbavovat zásluh za to, čeho již bylo dosaženo. V Grimsby a Olceby je již několik vzácných duší a další a další budou shromažďováni. V Southamptonu je, několik dobrých duší a ten bratr _____ kterého jsem potkala u bratra _____, a těch několik málo, se kterými jsem byla ve spojení, jsou, jak myslím, dobrým materiálem. Jelikož každý bod nevidí tak, jako my, vyžaduje to moudrost v jednání v jejich případech, aby se nám podařilo sjednocení, kdekoli to je možné a nevytvářet mezi sebou větší rozdíly. *Ev 417.3*

Také sestra _____, jak věřím, přijde do prvních řad, jestliže v jejím případě bude dobré vedení. Takovíto nesmí být zanecháni netečně, nýbrž musí být vynaloženo úsilí, aby byli přivedeni ke šlechetné pravdě. Tuto ženu chceme jako pracovníci. ... Je to krásná práce, nahánět ovce a vyvíjet veškeré úsilí k tomu, aby byly přivedeny dovnitř. Snaha, zbavit je všech jejích myšlenek a zbloudilých

náhledů, zabere čas, avšak musíme být trpěliví a nesmíme je od sebe odhánět. Bůh s nimi pracuje, a jak se dívám na minulost, vidím stejně tak velkou bázeň, jakou jsme museli ovládnout, a ve Staré Anglii musíme ještě stále ovládat. – Letter 50, 1887 *Ev 418.1*

O věrné v Anglii bude Bůh pečovat – Za doprovodu bratra S. H. Lane jsem cestovala do Risesly, malého městečka, vzdáleného asi 40 mil od Londýna. Tam bratr Lane a Durland postavili stanové shromáždění na dobu čtyř týdnů. Stan počítal asi se třemi sty, každý večer byly plné a ještě velký počet lidí stál venku. *Ev 418.2*

Mé srdce s tímto lidem zvlášť cítilo a s radostí jsem mezi nimi setrvala déle. O posluchačích by se dalo říci, že tam byly vznešené, ušlechtilé ženy, a nebylo jich málo. Některé z nich počaly svítit sobotu. Mnozí z mužů byli přesvědčeni o pravdě, ale jejich otázkou nebylo, zda by mohli svítit sobotu a mít přitom luxusní a pohodlný život, nýbrž zda mohou získat chléb, prostý chléb, pro své děti. Některé zvlášť citlivé duše započaly svítit sobotu. Víra takových byla zvlášť zkoušena. Ale což pak nebude On, který se staral o krkavce, více dbát o ty, kteří Jej milují a bojí se Ho. Boží oko spočívá na Jeho svědomitých, věrných dětech v Anglii, a nalezne způsob, aby mohly zachovat Jeho přikázání. – HS 163 *Ev 418.3*

Města v Severní Evropě

Přijďte na pomoc pánu – V mém posledním vidění mi byl ukázán význam práce v severní Evropě. Lidé se probouzejí k pravdě. Pán seslal Staršímu Mattesonovi svědectví k dosažení srdcí. Ale práce je teprve v začátcích. Sebeobětující práci budou mnohé duše přivedeny k poznání pravdy. Na tomto poli by mělo být několik nesobeckých, bohabojných pracovníků, kteří budou pracovat pro duše, aby mohli vydat svědectví v den soudu. *Ev 419.1*

Bylo mi zjeveno, že ne všichni švédští, norští a dánští bratři konají tak, jak by měli konat pro své vlastní krajany. Jakmile si někdo osvojí pravdu, měl by ve svém srdci pociťovat plamen misijnářské horlivosti pro své bratry, setrávající v temnotách omylů. Mnozí hledají pomoc u amerických bratří, zatímco nekonají svou povinnost a cítí, že Boží břemeno vyžaduje, aby je hledali u svého vlastního národa. Mohou vykonat mnohem víc, než konají v přítomné době, budou-li chtít. Tito bratři musí překonat sobectví a vypěstovat si smysl zodpovědnosti vůči Bohu a svým krajanům, anebo ztratí převážnou odměnu, která jim může být zajištěna ukládáním hřiven prostředků v Boží pokladnici a moudře vedeným osobním úsilím, aby se tak stali nástroji spásy pro mnohé duše. *Ev 419.2*

Mladí muži by měli být vychováni, aby se stali misionáři pro svůj vlastní národ, aby učili pravdě ty, kdož jsou v temnotách. V Evropě by se měly tisknout publikace. Ale v přítomné době (psáno v roce 1879) je celkem příliš málo úsilí a horlivosti mezi Dány, Nory a Švédy, kteří věří, že pravdy by pro ně v této zemi představovala úbytek jejich fondů. Z tohoto důvodu naléhám na nezbytnost zavedení pracovního řádu a pociťování většího zájmu pro jejich vlastní lid, než projeví američtí bratři. Bůh vyžaduje, aby tito bratři přišli bezodkladně na pomoc Pánu. – The Advent Review Supplement, Feb. 6, 1879 *Ev 419.3*

Návyky a zvyky jsou různé, avšak lidská přirozenost je stejná – Musíte zde jít do práce tak, jak jste šli v Americe; mít své publikační společnosti a jiná zařízení, ačkoliv se může zdát, že publikace na některých místech příliš mnoho nevykonaly, musíte jít správnou cestou. Právě takovou zkušenost jsme měli v Americe, ale drželi jsme se vytčeného cíle, a rozesílali jsme publikace mezi různé vrstvy a po jisté době jsme měli pokroky. *Ev 420.1*

Bylo mi zjeveno, že práce zde, v těchto královstvích musí být započata jiným způsobem, a zatímco bratři Matteson a Olsen vám v práci zde pomohou, já si přeji, aby toto nynější poselství způsobilo, že začnete uvažovat jiným způsobem. Můžete vykonat desetkrát více, než si myslíte, že můžete; ale právě zde stojí nevěra, aby vám napověděla, že v tomto směru nemůžete vykonat nic, nebo jen to; ale vy můžete, bratři. *Ev 420.2*

Návyky a zvyky jsou zde různé, rozdílné od těch v Americe, ale lidská přirozenost je zde stejná, jako tam, a bratři, kteří se v srdci chopí pravdy, jsou ochotni pracovat, jestliže jsou v tomto směru vychováni, aby věděli, jak pracovat. A tak jsem, bratři, déle než po tři hodiny v noci přemýšlela o práci v Evropě, ale zdá se mi, že stěží ovládnou sama sebe, když si uvědomím tyto věci. *Ev 420.3*

Věděla jsem, co je Bůh pro vás ochoten vykonat, ale je to jen v souhlase s vaší vírou, co Bůh pro vás učiní. Proto chceme vyburcovat vaši víru a rozšířit vaše myšlenky a Bůh může položit břemeno práce na jednoho každého z vás, když věří v pravdu. – Manuscript 6, 1886 *Ev 421.1*

Veliké plány pro Kodaň – Jestliže v tomto krásném a bohatém městě (Kodani) není vhodná místnost, kde by byla pravda předkládána lidu, pamatujme si, že v hostinci v Betlémě nebyla žádná místnost pro Ježíšovu matku a pro Spasitele světa, který se narodil ve stáji. ... *Ev 421.2*

Jsem daleko od toho, abych byla přesvědčena, že tyto malé a temné sály jsou nejlepším místem, které lze zajistit, nebo že v takovém velkém městě s třemi sty dvaceti tisíci obyvateli, by poselství mělo být předáváno jen v suterénní místnosti, vybavené jen dvěma sty nebo snad polovinou sedadel, takže velká část shromážděných by musela stát. Když Bůh posílá naše bratry pomáhat, měli by vyvinout opravdové úsilí, dokonce i za cenu určitých výdajů, aby lidu přinesli světlo. Toto poselství má být darováno světu; ale jestliže naši bratři mají velké myšlenky a plány, neuvidí, že by bylo mnoho vykonáno. *Ev 421.3*

Zatímco bychom měli se vši vážností pracovat pro chudší třídy, nejsme vázáni pro ně svým úsilím; neměli bychom mít takové plány, aby naši posluchači pocházeli jen z této třídy. Jsou zapotřebí schopní muži. Do práce je třeba vložit rozumovou schopnost, dokud je talent zasvěcen Bohu a posvěcený Jeho Duchem, práce pak bude dokonalejší a rovněž bude vyšší i její význam před světem. Lid bude všeobecně odmítat varovné poselství; přece však v tomto směru musí být vynaloženo úsilí, aby pro lid přineslo pravdu, před ty, kteří mají nejen postavení a vzdělání, ale také před ty, kdož jsou nevzdělaní a uboží. – HS 183, 184 *Ev 421.4*

Svédké problémy se sály – Jsem přesvědčena, že by v Orebro, stejně tak jako v Kodani, bylo dostatek posluchačů, jen kdyby naši bratři zajistili vhodný sál k návštěvě lidu. Ale bratři mnoho lidí nečekali, a tak jich mnoho nepřišlo. Nemůžeme čekat, že lid vyjde, aby naslouchal nepopulární pravdě, když místo shromáždění, které se oznamuje, představuje nějaký prostor v přízemí, nebo v malé síni, která pojme snad jen stovku lidí. Charakter a důležitost naší práce bude posuzována podle úsilí, které bude vynaloženo, abychom předstoupili před posluchače. Jestliže toto úsilí bude omezené, pak dojem, který vyvolá poselství, jež předkládáme, nebude stát za zmínku. Takto si naši pracovníci z nedostatku víry činí práci velmi těžkou. – HS 200 *Ev 422.1*

Svědectví o žni v severní Evropě – Bylo mi zjeveno, že v severní Evropě přijmou mnozí pravdu skrze čtení. Jejich duše prahnou po světle a po známosti, dokud do svých rukou nedostanou traktáty nebo časopisy, a nebudou je mít předloženy k přečtení. Potřeba jejich duší byla naplněna; Boží Duch obměkčil a dojal jejich srdce; v jejich očích se objevily slzy a z obtížených srdcí se ozvalo lkání. Klečeli s brožurkami v rukou a v opravdové modlitbě hledali Pána, aby je vedl a pomohl jim přijat světlo, které přišlo od Něj. Někteří se oddali Bohu. Nejistota byla pryč; a jelikož přijali pravdu o sobotě ze čtvrtého přikázání, pocítovali, že opravdu stojí na skále věků. Mnohé osoby, roztroušené po celé severní Evropě, mi byly zjeveny jako osoby, připravené přijat světlo pravdy. – The Advent Review Supplement, Feb. 6, 1879 *Ev 422.2*

V Jižní Evropě

Kázání a osobní pomoc v Itálii – V Piemontských údolích již bylo kázáno. Ze světla, které jsem obdržela, vyplývá, že skrze tato údolí budou přijímat převzácné duše pravdu. Neměla jsem o těchto místech osobní poznatky, ale bylo mi zjeveno, že v minulosti byly s Božím dílem v určitém spojení. On nyní postupuje vpřed, aby se chopil tohoto lidu. *Ev 423.1*

Ti, kdož v těchto údolích pracují, musí mít o svou práci hluboký zájem, neboť nebudou úspěšní. Třetí anděl se zjevuje jako anděl, který prolétá prostředkem nebe. Práce musí být vykonána rychle. Pracovníci musí zachovávat pracovní řád, pracovat inteligentně a s posvěcením, a musí být připraveni čelit s milostí Boží, odporu. *Ev 423.2*

Nejde pouze o kázání, ale také o kazatele. Oni práci vedou vpřed, jsou to ti, kteří vynakládají osobní úsilí pro lid, krácejí srdce v srdci s nimi a oni pro ně otvírají Písmo. Zpočátku jich může být jen několik, kteří přijmou pravdu, ale když budou pravdou přeměněni, budou pracovat pro jiné a brzy budou s větším úsilím vytvořeny větší celky a práce půjde vpřed mnohem rychleji. *Ev 423.3*

Ještě je zapotřebí vykonat velký kus práce na všech polích, ze kterých jsem slyšela zprávy. Skrze všechny tyto země přijme Bůh převzácný dar, kterého použije, a my musíme být velice bdělí, abychom jej zajistili. – HS 147 *Ev 423.4*

Mnozí zaujmou své stanovisko pro pravdu – Anděl, který se připojuje ke třetímu andělu, má osvětit zemi slávou. V této zemi budou mnozí, kterým se zdá, že práce začíná s obtíží. Když však rozpoznají Boží hlas, který k nim promlouvá skrze Jeho Slovo a vychází z vlivu duchovních, jejich stanovisko se zastane Boha a pravdy. Toto pole není pro práci snadné, ani to není pole, kde budou spatřeny okamžité výsledky; avšak jsme zde čestní lidé, kteří v pravý čas uposlechnou. – HS 249 *Ev 424.1*

Účinná osobní práce v Itálii – Pro naše bratry není vždy příjemné žít tam, kde lid vyžaduje nejvíce pomoci. Jejich práce by byla často produktivnější, mnohem lepší, kdyby zde zůstali. Měli by přicházet v těsný styk s lidem, sedat s nimi u jejich stolu, být ubytováni v jejich skromných obydlích. Pracovníci by v těchto místech měli mít své vlastní rodiny, i kdy se to zdá nežádoucí. Ale měli by si pamatovat, že Ježíš nezůstával na místech, která byla navíc nežádoucí. Sestoupil na zem, aby mohl pomoci těm, kteří pomoci potřebovali. – HS 148 *Ev 424.2*

Jestliže není získána pozornost lidu, je všechno úsilí, vynaložené pro ně zcela neúčinné. Slovo Boží nemůže být pochopeno nepozornými. Je zapotřebí, aby tak prosté „Takto praví Pán“ se zmocnilo jejich pozornosti. Ať vidí, že jejich případy jsou souzeny a Bibli zatracovány, nikoli rty člověka; že jsou posíláni k soudu věčné spravedlnosti a že nestojí před pozemským tribunálem. Když se před ně předkládá prostá biblická pravda, přichází přímo přes dlouho pěstované touhy a je v rozporu se zvyky. Jsou přesvědčeni a potom si již zvláště přejí rady povzbuzení a modlitby. Mnohá převzácná duše je jistou dobu nerozhodná a potom zaujímá své postavení na straně omylů, neboť neměla toto osobní úsilí v pravém čase. – HS 148 *Ev 424.3*

Práce v Australských městech

Mnoho duší ze Sydney – Na celém světě je zapotřebí vykonat dílo, a jelikož jsme blízko času konce, Pán mnohým myslím ukládá, aby se touto prací zabývali. Jestliže jste schopni využít svůj vliv pro vykonání práce, kterou je v Sydney třeba vykonat, budou spaseny mnohé duše, které doposud pravdu neslyšely. Na těchto místech je zapotřebí pracovat. Boží spásná moc musí projít městy jako hořící svíce. – Letter 79, 1905 *Ev 425.1*

Vhodná evangelizace v Sydney – V Sydney je nyní třeba vykonat více rozhodné práce, jako i v jejím sousedství. Všechna předměstí se pro tuto práci nacházejí v příhodném stavu, příhodnější, než kdykoliv předtím a výhody, nyní předkládané při konání zdravotně-misijního díla, vyžadují velkou uváženost a zkušenosti při řízení prací. ... *Ev 425.2*

Mnohá odvětví, která zde v Sydney vyrostou a každý obor činnosti, vyžaduje zkušené ředitele, kteří by byli navzájem ve styku, aby tak tvořili harmonický celek. – Letter 63a, 1898 *Ev 425.3*

Slibnější v některých zemích – Zdravotně-misijní dílo slibuje, že v Austrálii bude učiněn více než v Americe, aby byla pravdě otevřena cesta k získání přístupu k lidu. Též lid Páně nyní přijme pozvání božské otevřené prozřetelnosti, že k práci je příhodný čas. – Letter 41, 1899 *Ev 425.4*

Každé město a každá vesnice uslyší – Na mnoha místech je zapotřebí vykonat dílo. Každé město a každá vesnice při železnici musí slyšet poselství, darované Pánem. Nemůžeme se zastavit a těšit se nad několika málo vítězstvími. Musíme tlačit bitvu až ke bráně. Pán se nikdy neobešel bez svědků. Pravda musí být předkládána na různých předměstích Newcastle. V příhodném období můžeme hovořit na volném prostranství. Toto jsem s dobrými výsledky uskutečnila ve dvou odpoledních chvílích. ... *Ev 426.1*

V Auburnu, na místě vzdáleném asi 8 mil od Cooranbongu, jsme najali modlitebnu, kde jsem měla možnost hovořit minulou neděli. Kdyby mi nedali možnost hovořit v modlitebně, konali bychom shromáždění na volném prostranství. – Letter 76, 1899 *Ev 426.2*

Zkušenosti ve venkovských oblastech – Nyní konáme shromáždění na volném prostranství. Dvakrát jsem mluvila nedávno k devadesáti lidem v Dora Creek, v místě, vzdáleném asi 3 míle od Cooranbongu a před dvěma týdny minulou neděli v Martinsville, v místě, které představovalo něja-

kou travnatou pastvinu, k šedesáti duším. Z desek byly narychlo v půlkruhu sestavena sedadla. Někteří seděli i na hrubých kládách, jen tak na trávě. Jiní seděli v kočárech za plotem. *Ev 426.3*

Není žádný lepší způsob k dosažení lidu, než konáním shromáždění na volném prostranství. Zdá se, že lidé projevují veliký zájem. Dva nebo tři se nyní rozhodují a zrající pole je již připraveno pro žeň. Jestliže nevyvineme rozhodné úsilí, abychom z našeho vlastního středu vykročili a setkali se tak s lidmi tam, kde jsou, nebudeme mít možnost zachránit mnohé duše. *Ev 426.4*

Nemáme nejmenší naději na to, že se dostaneme do těch malých, hrubých kostelů ve stepi. Byla nám odmítnuta veškerá příležitost hovořit k těmto lidem tímto způsobem. Ale v Pánově velkém chrámu, v otevřené přírodě, kde našim chrámem jsou otevřená nebesa, a kde naši podlahou je země, můžeme získat posluchače, kteří by jinak neslyšeli. Jsme zcela přesvědčeni o tom, že pravda vytyčí v těchto místech svou korouhev. Lidé nemají pastýře. Státní kostel v Cooranbong je týden co týden uzavřen a lidé nemají možnost slyšet kázání. Vidíme, že v těchto odlehlých místech je zapotřebí vykonat velký kus práce v otevřené přírodě. Nyní, příští neděli, mám jedno takové shromáždění v Dora Creek. Máme nyní dvě místa, kde se taková shromáždění uskuteční. – Letter 79, 1889 *Ev 427.1*

Zkušenost, jak zasáhnout těch, kdož do sálů nevstoupili – Vidím, že je zapotřebí mnohé vykonat. Nevidím však žádné místo, kterého bych se mohla chopit. Duše hynou a je třeba jim pomoci. Mluvím v kostele i mimo kostel. Vyjíždíme do venkovských oblastí, kde hovoříme ve volné přírodě, protože předsudky proti pravdě jsou tak velké, že lidé nebudou souhlasit s tím, o čem hovoříme v malých, primitivních domech, kde jsme se shromáždili za účelem pobožnosti. ... *Ev 427.2*

V neděli jsme jeli do Dora Creek, tři míle odsud, a tam jsme hovořili na volném prostranství s tímto lidem. Shromáždilo se tam asi devadesát osob a zcela svobodným způsobem jsem jim mohla předkládat Krista, velkého Lékaře a Učitele. Všichni se zájmem naslouchali. Tímto způsobem jsem dosáhla společenské třídy, které by nepřišly do žádného sálu či shromáždění. S chutí jsme si pak zazpívali. – Letter 74, 1899 *Ev 427.3*

Volání o velkou práci na Novém Zélandu – Vidíme, že na tomto poli je zapotřebí vykonat velkou práci a že si to vyžádá dlouhý čas pracovat s daným zařízením. Budu hovořit o Wellingtonu. Je to město, kde kostely jsou časté a stále plné, je zde i dostatek kazatelů. Je to hlavní město a velké středisko Nového Zélandu. Měla by se zde vybudovat misie a modlitebna, i kdyby měla být skromná, měla by se zde postavit. – Letter 9a, 1893 *Ev 427.4*

Města v Evropě, Austrálii a vzdálené kraje – Nyní máme prostředky, které bychom měli využít v neopracovaných městech Evropy, Austrálie a Ameriky a také ve vzdálených krajích. Tato města byla po léta zanedbávána. Boží andělé na nás čekají, že vykonáme pro jejich obyvatele svou práci. Od města k městu, od kraje ke kraji, od vesnice k vesnici má být varovné poselství vyhlášeno nejen vnější okázalostí, ale také s pomocí Ducha, muži víry. – Manuscript 11, 1908 *Ev 428.1*

Část XIII. – Osobní práce

Je potřeba ji konat

Konání přednášek a osobní práce – Práce od domu k domu v lidských příbytcích je právě tak důležitá jako veřejné přednášky. ... Předkládáním pravdy ve velkých shromážděních bude probuzen zájem a je nanejvýš důležité, aby tomuto zájmu bylo vyhověno osobní prací. Všichni, kteří si přejí zkoumat pravdu, musejí být poučeni o nutnosti pilného studia Slova Božího. Někdo jim musí pomoci, stavět na pevném základu. Jak je důležité, aby jim v této kritické náboženské zkušenosti byli nápomocni bibliční pracovníci a moudře je vedli otevírajíce jim pokladnici Slova Božího. – GW 364

Ev 429.1

Pěstovat půdu – Při přednášce se rozsévá vzácné símě. Nebude-li osobním úsilím obdělána půda, símě nezapustí kořeny, nebude-li srdce obměkčeno a podrobeno Božím Duchem, mnoho z předneseného se ztratí. Všimněte si těch ve shromáždění, kteří projevují zájem a promluvte k nim po přednášce. Několik slov promluvených v soukromí vykoná často více dobra, než kázání. Ptejte se, jak se jeví posluchačům to, o čem jste mluvili, zda jim poselství bylo jasné. Laskavostí a zdvořilostí projeďte, že máte skutečný zájem o ně a dbáte o jejich duše. – 6T 68 *Ev 429.2*

Přiblížit se jednotlivým osobám – Tak jako Kristus úzce cítil s každým jednotlivcem a snažil se probudit v něm pochopení pro důležitost věčného života. Lidská srdce jsou někdy tvrdá jako kamen a veškerá snaha přivést je k Spasiteli zdá se zbytečnou. Avšak tam, kde selže logika, důkazy se minou cíle, obměkčí láska Kristova, projevená osobní službou i to nejkamenitější srdce, aby v něm mohlo vzklíčit símě pravdy. – GW 185 *Ev 430.1*

Místa, která potřeba opracovat a nejen v nich kázat – Ve městech třeba pracovat. Nestačí pouze kázat. Potřeba navštívit těch, kteří se zajímají. Po výstraze, po předložení lidem pravdy z Písma Svatého se mnoho duší obrátí. – RH Oct. 14, 1902 *Ev 430.2*

Méně kázat a více osobně pracovat – Kdybychom o polovinu méně kázali a dvojnásobně se usilovali pracovat osobně v získávání duší v jejich domech a ve shromážděních, výsledek by byl udivující a neočekávaný. – Manuscript 139, 1897 *Ev 430.3*

Ztracené příležitosti – Je potřeba vynaložit pilnou osobní námahu. Bude-li osobní práce zanedbávána, bude promeškáno mnoho vzácných příležitostí, které kdyby byly náležitě využity, prospěly by dílu. – GW 364 *Ev 430.4*

Duše hynou příčinou neosobní práce – Těm, které potkáváme může říci slova útěchy: „*Nebo slovo v čas svůj ó jak jest dobré!*“ (Př 15,23) Duše hynou příčinou nedostatku osobní práce. – Letter 151, 1903 *Ev 430.5*

V čas a nevčas – Kazatel musí být vždy hotov, při každé příležitosti hlásat o Božích věcech. Nejvhodnější příležitost je v domě, při modlitební hodině a tam, kde se mluví o náboženských věcech; ne již tak často se podaří svědčit v rodinném kruhu, na poli, na cestě nebo na trhu, uvádět lidi vhodným způsobem v učení Bible a laskavě i vážně jim osvětlovat Boží požadavky. Mnoho, velmi mnoho takových příležitostí zůstává nevyužito v domnění, že není vhodná doba. Kdo však ví, jaký dojem může v mysli zanechat správná rozmluva? – GW 186, 187 *Ev 430.6*

Milujte duše tak, jako je miloval Kristus – Máme tak milovat, jako je miloval Kristus. Máme pociťovat velikou touhu, aby se hříšníci obrátili. Představte jim bezmeznou lásku Kristovu. Vlastní já odsuňte z místa k spatření. – Manuscript 42, 1898 *Ev 431.1*

Návštěva

Návštěva – Pravda má být představena nejen v době všeobecných shromáždění, ale je třeba dále působit evangelizačně dům od domu. Ať tento druh práce se stále rozvíjí a postupuje napřed ve jménu Páně. – RH Aug. 11, 1903 *Ev 431.2*

Práce, závisající dům od domu, ve vyhledávání ztracených ovcí a duší, je nejzásadnější formou působení, nejdůležitější prací, která má být konána. – Letter 137, 1898 *Ev 431.3*

Cíl práce dům od domu – Náš lid velmi bloudí, když po ukončení shromáždění a získání nemnoha duší bourá stany a domnívá se, že jeho práce je splněna. Je to teprve počátek práce. Kázané učení je nové a cizí pro lid, který je poslouchal. Nelze zanechat sítě, aby je ptáci sezobali, nebo, aby uschlo pro nedostatek vlhka. ... *Ev 431.4*

Když pravda byla představena, najdou se duchovní, přátelé a známí, kteří budou chtít posbírat ta zrna, když se jim to podaří. Tito lidé – ptáci podle přísloví, představují pravdu jako blud a nedají lidem pokoje, dříve než se jim podaří udusit sítě falešnými tvrzeními. *Ev 432.1*

Co je třeba učinit? Po ukončení evangelizační činnosti návštěvy. Ať ti nejlepší pracovníci, které jen můžeme nalézt se seskupí v svaz rozšiřující naši literaturu. Měli by dodávat literaturu těm toužícím, kteří si ji nemohou zakoupit. Přednáška není ani z poloviny tak důležitá práce, jako která má následovat potom. *Ev 432.2*

V onu chvíli, když lidé uslyší zásady a učení naší víry, mělo by se začít pracovat dům od domu. Seznamte se s těmi lidmi a čtěte jim drahocenné Kristova slova. Vyvyšte Ježíše ukřižovaného a brzy ti, kteří uslyšeli poselství výstrahy z úst Božích kazatelů ve shromážděních a dali se přesvědčit, budou sami klásti otázky. Budou se ptát na to o čem slyšeli. Pak bude příhodná doba jim představit důkazy naší víry. Představte jim učení Ježíše Krista, v duchu mírnosti a bázně, ale ne v duchu strachu, spojeného s opatrností, aby nemluvit nemoudře a nerozumně. Představte posluchačům pravdu jaká je v Kristu. Konejte to v pokoře a mírnosti a v prostotě a upřímnosti. Konejte to, jako byste dávali pokrm v čas příhodný každému člověku takový, jaký potřebuje. – Letter 18, 1898 *Ev 432.3*

Vzpomenutá práce činí přednášky skutečnými – Ze zkušeností pracovníků v místě ____ vyvozujeme přesvědčení, že úsilí po ukončení shromáždění evangelizačních přinášení má mnohem lepší výsledky, než konečná kázání. Po mnoho let bylo mi ukázáno, že práce dům od domu bude stále úspěšnější při zvěstování Božího Slova. Nebudou-li osoby zajímaví se navštíveny našimi spolupracovníky, duchovní jiných církví budou navštěvovat zajímaví se, aby skrze falešné výklady Písem odvedli je od pravdy. Tito lidé nejsou seznámeni s Božím Slovem. Považují duchovních za lidi poctivé a nezaujaté. Důvěřují jim a zavrhuji své předsudky. Jestli se naši pracovníci dovedou dostat k zajímavým se, aby jim osvětlili Slovo Pravdy přijatelnějším způsobem, aby jim ukázali kontrast mezi pravdou a lží, budou těmi, kteří je utvrdí v pravdě. *Ev 432.4*

Kdyby působnost toho druhu byla horlivě a bděle vedena a kdyby pracovníci vytrvale bděli nad takovými dušemi, na něž budou dávat počet, pak by zaseté sítě evangelizačních přednášek přineslo početnější ovoce trvanlivých obrácení. *Ev 433.1*

Tak byla vedena práce v místě _____. Nyní je tam ne méně jako padesát nově obrácených světitelů soboty. To je výsledek osobní práce získávání duší. Pokud pracovníci určení Bohem se nechopí práce jisté záležitosti ve vyhledání ztracené ovce, bude satan mít úspěchy ve své zkázonosné práci a duše, které by mohly být získány a znovuzrozené, půjdou na zahynutí. – Letter 18, 1898 *Ev 433.2*

Ne ke všem se dostaneme konáním přednášek – Ve velikých městech jsou určité třídy lidí, které nemohou být dosaženy veřejnými přednáškami. Takoví musejí být vyhledáni tak, jako pastýř hledá svou ztracenou ovci. Je potřeba vynaložit pilnou osobní námahu. – GW 364 *Ev 433.3*

Těm, kteří neprijdou na hostinu – Nemají-li v úmyslu přijít na slavnost Evangelia, na kterou je pozývá Kristus, pak se Boží vyslanci musí zařídit podle daných podmínek a přinést jim poselství chozením dům od domu. Tím způsobem rozšíří své působíště nevynechávající ani rozcestí a mezi ploty přinesou poselství celému světu. – Letter 164, 1899 *Ev 433.4*

Těm, kteří se nezajímají – Navštivte i domy těch lidí, kteří neprojevují žádný zájem. Když sladký hlas milosrdenství ještě zve hříšníka, pracujte z celého srdce a z celé mysli, tak to činil Pavel, který neustával ve varování v noci ani ve dne se slzami v očích. Kolik takových lidí v Boží den se s námi setká a zvolají: „Jsem ztracen! Jsem ztracen! Nikdo mně nevaroval. Nikdo mně nenaváděl, abych šel za Ježíšem. Kdybych byl uvěřil jako ty, šel bych s mojí duší na cestu soudu s pláčem a varoval bych jiné.“ – RH June 24, 1884 *Ev 434.1*

Zanesme Boží slovo do každých dveří – Tištěné Boží Slovo je prostředkem, pomocí kterého můžeme přijít ku mnohým lidem, které nemůžeme dosáhnout pomocí přednášek. Můžeme vykonat vznešenou práci, když lidem přineseme Bibli takovou, jaká je. Zaneste Boží Slovo do každého domu a povzbuzujte každého člověka, aby přijal Spasitelovy příkazy a opakujte všem Jeho Slova:

„Zpytujte písma.“ Napomínejte lid, aby přijali Boží Slovo, takové, jaké je a přijali Světlo Boží a osvětlení, aby s radostí přijali každý drahocenný paprsek a beze strachu plnili další požadavky. – RH July 10, 1883 *Ev 434.2*

Bůh nás povede v práci – Světlo, světlo zářící z Božího Slova – ano to lidé potřebují. Budou-li učitelé čistého slova chtít, Pán jim umožní, aby našli a navázali s lidmi kontakty. Bůh je povede do domů těch lidí, kteří potřebují a touží po pravdě. Když služebníci se zaangažují do práce, hledající ztracené ovce, probudí se jejich duchovní schopnosti a porostou. V důvěře, že konají pověření a vůli Boží, budou radostní a šťastní. Pod vedením Ducha Svatého získají zkušenosti, které budou mít neuvěřitelnou cenu. Jejich mravní a intelektuální síly, dosáhnou nejvyšší úroveň, jelikož na jejich prosby jim bude dána milost. – RH Dec. 29, 1904 *Ev 434.3*

Získání rodin

Modlete se a studujte písmo v rodinách – Když pravda mnohými pohne a lidé ji přijmou, je potřeba jejich zájem udržet horlivou a rozumnou prací. ... Jsou nezbytní mužové vlastníci Kristova Ducha, kteří by šli a pracovali pro spásu duší. Kazatel nesmí omezit svoje působení pouze na kazatelnu a nemá přebývat v pěkných bytech bratří. Musí bdít a hledat duše. Musí navštěvovat lidi v jejich domech a při osobní práci se starat, aby pravda pronikla do jejich srdcí a svědomí. Jeho povinností je se modlit v navštěvovaných rodinách a číst s nimi Bibli a vykládat její pravdy. Bude-li taktně, uměle a moudře povzbuzovat v domech své přátele, aby byli posíleni Božího Slova, pak denní hovory s nimi zjeví, co je dobré, čisté, vznešené, příjemné a šlechetné v jeho povaze. *Ev 435.1*

V době zvěstování prvního a druhého andělského poselství byla takto práce prováděna. Lidé byli povzbuzováni a vedeni k studiu Písma Svatého. Oni pak vedli pozornost jiných lidí ke zjeveným pravdám. Taková vlastně osobní práce nad jednotlivci a celými rodinami přinesla těmto poselstvím tak zvláštní úspěchy. – RH Jan. 27, 1885 *Ev 435.2*

K některým rodinám lze se dostat jen v jejich domě – Jsou rodiny, k nimž se nikdy nedostane Boží slovo pravdy, jestli Boží služebníci nenavštíví jejich domy a horlivou prací a vlivem Ducha Svatého nezboří překážky. Když lidé spatří, že pracovníci evangelia jsou posly milosrdenství, kazateli milosti, budou hotovi poslouchat slova, která k nim budou hovořit. *Ev 435.3*

Když pracovník v kruhu rodiny, kterou navštívil se modlí Bohu, srdce členů té rodiny budou pohnuta, a to by nezapříčinila modlitba ve shromáždění. Boží andělé provázejí kazatele a připravují myšlení posluchačů pro přijetí Božího Slova. Je-li Boží služebník pokorný a zkroušený, když vlastní živé spojení s Bohem, pak Duch Svatý předkládá jeho slova těm, pro které Boží služebník pracuje. ... *Ev 436.1*

Bůh touží, aby pravda se dostala k lidem, a to se stane tenkrát, když se chopíme osobně této práce. Veliký význam má doporučení: „*Vyjdíš na cesty a mezi ploty, a přinutí vjíti, ať se naplní dům můj.*“ (L 14,23) Je to práce, kterou musíme vykonat, a která ještě nebyla vykonána Ať Boží služebníci učí pravdě v rodinných kroužcích, ať se ještě více přiblíží k těm, pro jejichž dobro pracují. Budou-li takovým způsobem spolupracovat s Bohem, Pán je obdaří svou duchovní mocí. Kristus je bude v té práci předcházet, bude spolu s nimi navštěvovat přátele a dávat jim slova v ústa, která hluboko proniknou do srdcí posluchačů. Duch Svatý zapůsobí na srdce i myšlení a připraví na přijetí zářících paprsků ze zřídla veškerého světla. – RH Dec. 29, 1904 *Ev 436.2*

Najít cesty k srdci – Chtěla bych říci všem, kteří s Kristem pracují, podaří-li se vám získat přístup do rodiny, využijte té příležitosti. Vezměte sebou bibli a seznamujte je s velkými Pravdami. Váš úspěch nezávisí tak na znalostech a vyjadřování jako na schopnostech nalézt cestu k jejich srdci. Tím, že jednáte přátelsky a projevujete cit k lidem, dosáhnete u nich většího porozumění, než když mluvíte krásnými slovy. V rodinném kruhu nebo malém shromáždění je často větší předpoklad pro získání duší, správně poučených o Kristu, než tomu bývá o přednáškách a ve veřejných místnostech k množství posluchačů. *Ev 436.3*

Všichni, kteří se této osobní službě podvolí, musí být bedliví toho, aby ji nekonali mechanicky, jako kázání. Stále se musí učit. Se svědomitou horlivostí musí se snažit dosáhnout těch nejvyšších schopností muže znalého Písma. – GW 193 *Ev 437.1*

Osobní práci je třeba vést ve dvou – Naši bratři by se měli po dvou ubírat dům od domu. Třeba se o to postarat, aby nejvíce dvojic vyšlo do práce v hledání rodin zajímavých se o pravdu. – Letter 34, 1886 *Ev 437.2*

Kazatel a jeho žena – Buďte na stopě duši. Ukažte takt a umění při rodinných návštěvách. Modlete se s nimi a za ně. Přineste jim pravdu se srdečností a láskou. Pak jistě získáte úspěch. Může-li kazatel pracovat společně se ženou, pak to má činit. – Letter 18, 1896 *Ev 437.3*

Evangelizační návštěvy

Udržet zájem – Kazatel se může těšit z kázání; neboť to je příjemná část díla, a poměrně snadná; žádný kazatel by však neměl být měřen podle řečnických schopností. To těžší přichází pak, když odchází z kazatelny a musí zalévat rozseté sítě. Po probuzeném zájmu by mělo následovat osobní úsilí navštěvování, biblické hodiny, poučování o tom, jak zkoumat Písmo, modlitby v rodinách s osobami, které si chtějí utvrdit dojem, učiněný na srdce a svědomí. – 5T 255 *Ev 437.4*

Odpovědi na otázky – Žádný kazatel není dostatečně připravený do své práce, nedovede-li vniknout k lidem a přihlídnout k jejich potřebám. Třeba dát příležitost lidem klást otázky týkající se věcí předkládaných v přednášce, tj. nejasných věcí. Musejí uvidět Boží světlo. Jak to bývalo často, že když kazatel dovedl osvědčit pochybnosti svých posluchačů, pak v temnosti pohřížená mysl byla osvěcena proudem světla a srdce se spojila s jinými u víře v evangelium. A to je způsob, jakým máme pracovat, abychom vznítili světlo v myslích všech, kteří chtějí poznat cestu spasení. – RH April 19, 1892 *Ev 438.1*

Proškolení pracovníků pro pokračování v práci – Nyní třeba připravit některé pracovníky s vámi pro to, aby když budete povoláni na jiné místo, mohli pokračovat v začatém díle a šířit dobrý vliv. Modleme se o tu věc. Musíme se modlit, pracovat a věřit. Pán je naším pomocníkem. – Letter 376, 1906 *Ev 438.2*

Opravdová metoda postupování pro středně nadané – Lidé středně nadaní mohou více vykonat, když půjdou dům od domu, než budou-li přednášet v sálech, což vyžaduje plnost úsilí, aby přitáhnout větší zástupy posluchačů. Osobní vliv je moc. Čím bezprostřednější je naše práce pro dobro bližních, tím větší dobro bude dosaženo, musíte se přiblížit k těm pro něž pracujete, aby oni neslyšeli pouze váš hlas, ale mohli vám ruku stisknout, seznámit se zásadami vašeho života a pocítit náklonnost, kterou je zahrnujeme. – RH Dec. 8, 1885 *Ev 438.3*

Učení zásadám zdraví – osobní práce – Nikdo si nesmí myslet, že dosáhl plnou známost, když prostudoval zdravotní zásady a ví, jak jednat v duchovním životě. Musí získat kvalifikaci a umění, aby mohl rozumně poučovat lidi o těch věcech a nad vše dávat příklad správného jednání, neboť jen příklad dodá vhodnou moc jeho slovům. Učení pravidelným zvykům života stanoví část práce kazatele evangelia a on najde mnoho příležitostí poučovat o těchto věcech lidi, s nimiž navázal kontakt. *Ev 439.1*

Když navštěvuje domy má mít pochopení pro jejich potřeby, má poučovat zásadám správného jednání a poučovat o věcech, které pro ně znamenají nejvyšší dobro. Těm lidem, kteří se nesprávně vyživují, má poukázat, jak by měli doplnit a obohatit svůj jídelníček. Těm, kteří hodují a nadmíru jsou požívační, jejichž stoly jsou přeplněny škodlivinami a nepotřebnými chody, množstvím cukrovín, krémů a jiných sladkostí, má poukázat na to nejzdravější a nejpotřebnější jídlo pro zachování zdraví, které též přeje duchovnímu životu. – Letter 19, 1892 *Ev 439.2*

Pracovník dávající biblické lekce

Mluvit krátce – více biblických lekcí – Vyhýbejte se dlouhým kázáním. Lidé nejsou v stavu si osvojit ani polovinu z přednášek, které slyší. Mluvte krátce a vyučujte Biblicky. Takto bude možno každý bod pravdy objasnit tak, aby byl zřetelný a jednoznačný jako ukazatel na rozcestí. – Letter 102a, 1897 *Ev 439.3*

Nesvádět vše na pomocníky – Musíme využít každou příležitost v naší osobní práci. Tuto je třeba vést osobně i za cenu omezení přednášek. ... *Ev 439.4*

Tato část pastýřské práce nesmí se zanedbávat ani se nesmí přenechávat ženám nebo jiným osobám. Musíte sebe sami cvičit a přizpůsobit pro navštěvování každé rodiny, ke které jen se dostanete. Výsledky budou svědčit o tom, že je to práce nejplodnější, kterou jen kazatel evangelia může konat. *Ev 440.1*

Jestliže tuto práci zanedbá a nebude-li navštěvovat lidi v jejich domech, ukáže se, že je zlým pastýřem a Bůh jej za to potrestá. Práce kazatele nesmí být polovičatě konána. Bude-li kazatel navštěvovat těch, kteří se zajímají, bude vykonána veliká práce a získá mnoho duší pro Krista. *Ev 440.2*

Bůh nikdy neospravedlní zanedbání osobní práce kazatele, která je jeho nejdůležitější část kazatelské práce. Tato práce je základem vážícím v celek a spojuje kazatele se stádem, ovce a beránky Boží pastvy. Sám Bůh používá lidi za převody světla, které se má dostat k lidem, a to skrze jejich osobní práci, ztotožňuje sebe s lidmi, kteří pracují pro dobro jiných. *Ev 440.3*

Ti slabí ve stádu potřebují posílení a občerstvení v příhodném čase, potřebují slova útěchy, slova, která by je zmocnila a pomohla se zakotvit v pravdě. A to je cesta a způsob práce, který ustanovil Bůh: Vyjít lidem v ústřety všude tam, kde se v dané chvíli nacházejí. Viděla jsem, že v některých místech, kde jsem pracovala se práce nerozvíjela, jelikož poslové, kteří tam zanesli pravdu, nevykonávali práci osobní, jelikož v ní neměli zalíbení. – Letter 18, 1893 *Ev 440.4*

Tato práce nemůže být konána v zastoupení – Přiblížte se svou osobností k všemu lidu. Seznamte se s ním. Tato práce nemůže být nikým zprostředkována. Půjčený ani darovaný peníz nevykoná tuto úlohu, právě tak, jako kázání z kazatelny. Práce evangelisty je vyučovat Písmu svatému v rodinách a tak navazovat na kázání. Jestliže toho není, pak pozbývá kázání svůj hlavní účel. *Ev 440.5*

Ti, kteří hledají pravdu, potřebují slova v pravý čas, neboť jsou pokoušeni satanem. Chcete-li duším pomoci, nedejte se zastrašit, ani když narazíte na odpor. Někdy se zdá, že jste dosáhli jen nepatrného výsledku, ale buďte stateční. Zůstaňte na svém místě a bděte; poznejte, kdy máte mluvit a kdy mlčet. Hleďte duše jako dobří šafáři a nedejte se zmást satanovými plány, aby vás neodvedl od vašich povinností. Nedejte se zmalomyslně ani zastrašit těžkostmi, ale vzdorujte jim silou víry, pevně a rozhodně. Rozsévajte štědrá rukou sítě víry. – GW 188, 189 *Ev 441.1*

Učte a dávejte biblické lekce – Rádi kázete a všude, kam zajdete využijte každou příležitost kázáním. Tím způsobem můžete mnoho dobrého učinit, ale přesto to není ještě všechna práce, kterou třeba vykonat. Lidi třeba vychovat a poučit. Mnoho kázání by se ukázalo opravdovějšími pro posluchače, kdyby byly o polovinu kratší. *Ev 441.2*

Najděte si čas pro poučování a dávání Biblických lekcí. Zmocněte v myšleních a v srdcích posluchačů jednotlivé pravdy a biblické texty. Ať se vás oni tážou a vy se starejte jim odpovídat nejprostším a nejzřetelnějším způsobem, aby mysl mohla pochopit předložené pravdy. ... *Ev 441.3*

Poučujte jako poučoval Kristus, studujte jeho metody. Ježíš nekázal mnoho, ale kdekoli se objevil všude se shromáždily zástupy, aby poslouchaly Jeho učení. Je třeba proškolit kazatele a poučit, aby pracovali podle příkladu Kristova. V tom směru nebylo dáno ještě školení. Lidé slyší kázání za kázáním a jen nemnozí pamatují důkazy, které rychle ztrácejí sílu působení na myšlení, jelikož jiné věci uduší sítě pravdy. Boží cesta zasévání Božích pravd do lidských myšlenek bod za bodem, je cesta nejjistější a nejlepší pro spasení. Proto ať je půda lidských srdcí připravena a semeno tak zase-to, aby se ukázalo ovoce. – Letter 29, 1890 *Ev 441.4*

Umění osobní práce

Všichni mohou konat misijní práci – Všichni, kteří dovedou osobně pracovat měli by se jí zúčastnit. Chodíte dům od domu a vysvětlující Písmo Sváté, a když se to činí prostě a zřetelně, pak Bůh dá pravdě spasitelnou moc. Spasitel žehná ty, které takovou práci konají. – Letter 108, 1901 *Ev 442.1*

Učení doktríny, není úvodem ku osobní práci – Jest mnoho duší toužících za lepším světlem, za lepší jistotou a větší silou, za věcmi lepšími těch, které již mají. Ty duše třeba najít a jít za nimi vytrvale a trpělivě s nimi pracovat. Hleďte ve stálých modlitbách pomoci u Boha a předkládejte Ježíše, poněvadž Ho znáte jako svého osobního Spasitele. Mluvte o Jeho dojemné lásce, hojnosti i milosti. Nemusíte představovat ty body pravdy a víry, které by způsobily problémy. Vez-

měte Slovo a srdečně s láskou ukažte na drahocennou spravedlnost Kristovu, kterou vy i oni musejí přijmout, aby mohli být spaseni. – Manuscript 27, 1895 Ev 442.2

Učte se sbírat ovoce – Nastává potřeba proškolit každého, který má vyjít do práce v poli, nejen aby požal zralé úrody, ale aby shromážďoval, sbíral a správným způsobem se postaral o to, co má být sebráno. Všude bylo žato a výsledky byly nevelké, jelikož bylo málo osobní práce a pšeničného zrna se nevybralo z prostředku plev. Také snopy nebyly svázány pro humna. – Letter 16e, 1892 Ev 442.3

Naučte se vrhat sít' evangelia – Mysl se musí přimět k aktivitě a být vynalézavá jak se přiblížit k lidem, kteří jsou nejbližší nás. Nesmíme sahat příliš daleko a tím zvyšovat náklady. Tu se blízko nás nacházejí jednotlivé osoby i celé rodiny, pro jejichž dobro jste podnikli určité úsilí. Často nevyužijeme příležitosti, které máme po ruce a kolem nás, a to proto, že chceme pracovat dál od sebe, kde ovšem nejsou dobré výhledy na úspěch. Tím způsobem ztrácíme čas i peníze tu i tam. Je třeba tomu umění, poučit pracovníky, jak vrhat sítě Evangelia, aby ulovil duše pro Krista. – RH Dec. 8, 1885 Ev 443.1

Přirozená jednoduchost v získávání duší – Kristova práce se ve značné míře skládala z osobních rozhovorů. Měl na posluchače pohled plný víry, byť by to představovalo jen jednu duši. Dbal o to, aby jedna duše přenesla obdržené vědomosti tisícům. Ev 443.2

Vychovávejte mládež tak, aby pomáhala mládeži, a ve snaze tuto práci tak činit, obdrží každý zkušenost, která ho bude opravňovat k tomu, aby se stal zasvěceným pracovníkem v širší oblasti. Tisíce srdcí lze dosáhnout nejprostším způsobem. Ti nejinteligentnější, na které se pohlíží, a kteří jsou vychvalováni, jako největší a nejnadanější mužové a ženy světa, jsou často osvěženi nejpokornějšími prostými slovy, vyřčenými tím, který miluje Boha, kdo dovede mluvit o této lásce tak přirozeně, jak svěští hovoří o věcech, kterými se zabývají a krmí jejich mysl. Slova, i když dobře připravená a prostudovaná, mají malý význam; ale pravda a poctivá práce syna či dcery Boží na slovech při službě v malých věcech, vykonána v přirozené prostotě, bude odemykat dveře, které tak dlouho byly zamčeny mnoha duším. – RH May 9, 1899 Ev 443.3

Přiblížte se k lidem upřímně – K lidem obraťte se s klidem a upřímností, plni radosti, náklonnosti a lásky Kristovy. Ve službě Boha a Ducha svatého, není v stavu žádný lidský jazyk vyjádřit tyto ukryté poklady. Žádné vyjádření nemůže zobrazit lidskému, od přirození omezenému myšlení cenu pochopení, získanou skrze živou víru těch požehnání, jichž udílel Ježíš z Nazareta člověku. – Letter 60, 1903 Ev 444.1

Důležitost podání ruky – Velmi též záleží na našem chování vůči těm, kteří navštěvujete. Někoho můžete získat vřelým stiskem ruky, nebo jej svým chladem natolik odradit, že navždy ztratíte jeho důvěru. – GW 189 Ev 444.2

Mladí lidé do biblické práce ve městě – Je třeba proškolit mladé lidi tak, aby mohli pracovat ve městě. Možná, že nedokážou zvěstovat pravdu z kazatelny, ale mohou chodit dům od domu a ukazovat na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Bludy různého druhu ukryly drahocenné klenoty pravdy, ale pracovníci Páně jsou v stavu odkrýt ty poklady, díky tomu mnoho lidí bude hledět na ně s údivem a strachem. Je mnoho různorodé práce k vykonání a každý může se zúčastnit práce, přiměřeně ke svým schopnostem a vlohám. – HS 182 Ev 444.3

Zlomit předsudky

Biblické lekce a návštěvy v rodinách přípravou pro evangelizaci – Práci třeba zahájit s klidem a bez rozhlásování. Treba ji zahájit udílením biblických lekcí a přípravou lidí. Takový plán se ukáže mnohem opravdovější, než práce zahájením přednášek. – Letter 89a, 1895 Ev 445.1

Osobní práce zamezuje opozici – V Božím díle potřeba počítat s překážkami a je třeba přemáhat těžkosti. Výsledek patří Bohu. Jeho služebníci se musejí potkávat s těžkostmi, protivenstvími, jelikož to jsou Bohem obrané metody výchovy a Jím upevněné podmínky neklamných postupů a výsledků v práci. Prosím ale sluhy Pána Ježíše, aby pamatovali, že práce nám svěřena, má být vedena v tichosti bez probouzení protivenství, která uzavírá lidská srdce hlasu pravdy. – Letter 95, 1896 Ev 445.2

Návštěva v domě je podmíněna uměním přednést přednášku – Hovořím jménem Pána, že za přítomného stavu pracovníků nejste ještě připraveni ujmout se práce v těžkých místech, tam, kde se vyskytuje silný předsudek. Kdybyste polovinu času věnovaného na přednášku, posvětili na výuku lidí v domech, pak by se lidé seznámili s náboženskou cenou pravdy, zvěstovanou pracovníky a poznali upřímnost jejich náboženského zápalu a pochopili důvody naší víry, a to by bylo mnohem důležitější. Teprve po vykonání takové práce je možno rozhodnout jestli je účelné a žádoucí vydávat peníze na další veřejnou práci. *Ev 445.3*

Byla konána práce s dobrými výsledky. Někteří lidé se rozhodli pro pravdu a přijali ji, ale jak malá to byla hrstka. Bůh touží, aby pravda se dostala k duším a takovou práci lze vykonat jedině osobní prací. – Letter 95, 1896 *Ev 445.4*

K odstranění předsudků je třeba vhodného taktu – Natanael se modlil, když se chtěl dozvědět je-li Kristus skutečně tím, o němž psal Mojžíš a proroci. Když se modlil jeden z těch, kteří byli přivedeni ke Kristu, jménem Filip jej zavolal a řekl: „*O kterémž psal Mojžíš v zákoně a proroci, našli jsme, Ježíše, syna Jozefova z Nazareta.*“ Pohlédte, jak se rychle probouzí předsudek. Hle, co řekl Natanael. „*A může z Nazaréta co dobrého býti?*“ Filip znal ty mocné předsudky proti Nazaretu, které vyvstávaly v myslích mnoha lidí. Nepokoušel se s ním přit a nedával argumenty, jelikož se obával, že probudí ještě větší odpor a bojovnost. On řekl pouze: „*Pod' a viz.*“ (J 1,46.47) *Ev 446.1*

A to je poučení pro všechny naše kazatelé, kolportéry a jiné pracovníky. Když se potkáte s těmi, kteří podobně jak Natanael si utvořili předsudek proti pravdě, pak na ně násilně nenaléhejte, aby přijali vaše osobní názory na ně. Promluvte nejprve s nimi na ta témata, s nimiž můžete souhlasit. Skloňte spolu s nimi čela v modlitbě a v pokorné víře představte vaše prosby před trůn milosti. Tím způsobem společně jako i oni, naleznete se v úzkém spojení s nebem. To oslabí jejich předsudky a díky tomu bude snadněji dostat se k jejich srdcím. – HS 149 *Ev 446.2*

Práce s lidmi v starším věku

V očekávání na pravdu – Je to věc podivuhodná a úžasná, jak mnoho starých lidí nachází naši pracovníci, s nimiž bylo zapotřebí trochu pracovat, aby bylo možno naklonit k přijetí pravdy, uznání soboty a všech zásad. Tito lidé říkají: O to jsme se modlili. Věděli jsme, že písmo mluví mnoho na ta témata, ale naši duchovní nechtěli a nabyli v stavu nám to objasnit. Tito lidé se radují z obdrženého světla a pravdy. Jejich radost se zdá být úplná. – Letter 18, 1898 *Ev 446.3*

Nový život se začíná po obrácení – Četla jsem i následující události: *Ev 447.1*

„Jistý starý člověk, který měl kolem sedmdesáti, nebo osmdesáti let byl jednou ke mně přivezen jako památník Boží milosti. Ptala jsem se kolik má let. Hleděl na mně na chvíli, potom odvětil lámaným hlasem a slzy mu kanuly po lících: ‚Mám teprve dva roky.‘ Když jsem vyjádřila svůj údiv řekl: ‚Do doby, která uplynula před dvěma léty, jsem žil životem mrtvého člověka. Nikdy jsem nevěděl, co to znamená žít, dokud jsem s Kristem skryty život v Bohu.‘“ – Letter 160, 1903 *Ev 447.2*

Zkušenosti a metody Ellen G. White v osobní práci

Rané zkušenosti – Zkušenost opravdového obrácení se mi zdála tak jasná, že jsem pocítovala povinnost seznámit mé mladé přátele s jeho světlem a aby při každé příležitosti můj vliv šel v tom směru. *Ev 447.3*

S mými mladými přáteli jsem uspořádala shromáždění, někteří z nich byli značně starší než já a někteří byli dokonce ženatí a vdaní. Někteří z nich byli marniví, bezmyšlenkovití, má zkušenost jim zněla jako prázdné mluvení a neuposlechli mých proseb. Přesto jsem se rozhodla, že neustanu ve svých snahách, dokud se tyto milé duše neodevzdají Bohu, neboť jsem o ně měla velký zájem. Několik celých nocí jsem strávila na vážné modlitbě za ty, které jsem vyhledala a shromáždila, abych pro ně působila a s nimi se modlila. *Ev 447.4*

Někteří z nich se s námi shromáždili ze zvědavosti, aby poslechli co jim chci říci; jiní se domnívali, že to nemám v hlavě v pořádku, protože jsem byla ve svém úsilí tak vytrvalá, zvláště, když oni neprojevovali žádný zájem. Ale v každém našem malém shromáždění jsem pokračovala v napo-

mínání a v modlení za každého zvlášť, až se všichni odevzdali Ježíši a uznali zásluhy jeho odpouštějící lásky. Všichni se obrátili k Bohu. *Ev 447.5*

Noc za noci se mi zdálo, že působím pro spádu duší. V těchto dobách mi byly představeny jisté osoby; ty jsem potom vyhledala a s nimi se modlila. Všichni, jen s jedinou výjimkou, se odevzdali Pánu. – LS 41, 42 *Ev 448.1*

Za dvacet dva let po zasetí zrna – Po ukončení evangelizační práce v Michigan, jistá sestra mě vzala srdečně za ruku s radostí nad opětovným setkáním se mnou. Ptala se mně, jestli si připomínám, že jsem ji navštívila před 22 lety v domku v lese. Tenkrát nás sestra pohostila a já jsem ji nechala malou knížku „Zkušenosti a vidění“. *Ev 448.2*

Tato sestra řekla, že četla tuto knížku sousedům. S tou měrou, jak nové rodiny se osídlovaly kolem jejího domu, tato knížka kroužila stále mezi novými lidmi a nakonec z ní zůstalo jen několik stránek. Ta sestra toužila vlastnit jiný výtisk téže knihy. Sousedé byli jejími výpověďmi hluboce dojatí a chtěli vidět autora. Také mi řekla, že když jsem ji tenkrát navštívila, vyprávěla jsem o Ježíši a o divech, nebe a slova byla vyřčena s takovým nadšením, že jimi byla uchválena a nikdy na ně nemohla zapomenout. Pán poslal kazatele, kteří hlásali pravdu a teď se v tomto okolí nachází skupina světitelů soboty. Malá knížka, opotřebovaná čtením, vyvěrala vliv, který se přenášel z jedné osoby na druhou. Vykonávala svou tichou práci – půda se stala připravenou pro přijetí pravdy. *Ev 448.3*

Dobře si pamatuji dlouhou cestu, kterou jsme podnikli v Michigan. Nacházeli jsme se na cestě do Vergennes, kde se mělo odbýt shromáždění. Byli jsme 15 mil od města, kam jsme směřovali. Náš vozka, znalý dobře okolí, si popletl cestu a musel nakonec přiznat, že zabloudil. Ten den jsme projeli už 40 mil přes polámané stromy a zřídka kde jsme potkali stopy nějaké cesty. ... *Ev 449.1*

Nemohli jsme pochopit, proč musíme takovým způsobem bloudit pouští. Nikdy nám nebylo lépe, než kdy jsme přijeli k malému místu, kde stál domek oné vzpomenuté sestry. Vroucně nás pozvala dovnitř a připravila malé občerstvení, které jsme s vděkem přijali. Odpovídali jsme a hovořili s tou rodinou, a tak jsem se rozhodla dát jí onu malou knížečku. Sestra ji přijala s velkou radostí a až dodnes si ji ponechala. *Ev 449.2*

Dvaadvacet let se mi to zbloudění zdálo něčím nepochopitelným a tajemným a teď jsem tu potkala skupinu věřících lidí, kteří přijali pravdu, díky vlivu té malé knihy. Sestra, která nás tenkrát tak srdečně přijala a postarala se o naše potřeby, se dnes raduje s mnohými sousedy světlu pravdy. – ST Oct. 19, 1876 *Ev 449.3*

Zkušenosti v Nimes, Francie – Při práci v Nimes jsme měli na zřeteli zachraňování. Byl tam jistý mladý člověk, který byl znechucen příčinou satanových pokušení a jistých chyb učiněných našimi bratry, kteří nechápali jak mají jednat s mládeží. Přestal zachovávat sobotu a začal pracovat v podniku, kde chtěl dokončit učení jako hodinář. Byl to velmi nadějný a nadaný mladý člověk. Jelikož jsem musela dát hodinky do opravy, setkala jsem se s ním. *Ev 449.4*

Když mi byl představen, a když jsem pohlédla do jeho tváře, poznala jsem, že byl jedním z těch, které mi Pán ukázal ve snu. Vše mi živě vyvstalo v paměti. ... *Ev 450.1*

Ten muž přišel na shromáždění, jelikož se domníval, že tam budu hovořit. Sedl a pozorně na mne hleděl po dobu celého přednesu, který byl překládán do francouzštiny. Pociťovala jsem povinnost pracovat s tímto mladým mužem. Rozmlouvala jsem s ním po dvě hodiny a naléhala jsem, aby uvažoval o nebezpečné situaci v jaké se ocitl. Mluvila jsem mu, že nemá důvodu, i když bratři vůči němu nesprávně postupovali, aby zarmucoval Ježíšovo srdce, který jej tak miloval, že zemřel, aby ho vykoupil. ... *Ev 450.2*

Řekla jsem mu, že znám Jeho život i jeho chyby. Byly to prostě chyby mladé nerozváženosti. Řekla jsem, že to byly chyby, které nelze velikou přísností posuzovat. Prosila jsem ho se slzami v očích, aby se vrátil z cesty a nesloužil satanu a hříchu. Podobně jako marnotratnému synu, aby se vrátil do domu Otce a Jeho služby. Mládenec měl slibné postavení, učil se povolání. Kdyby začal zachovávat sobotu, ztratil by zaměstnání. Za několik měsíců měl ukončit řemeslné učení a pak by měl dobré zaměstnání. Já jsem ale naléhala, aby se rozhodl ihned. *Ev 450.3*

Modlili jsme se spolu horlivě. Řekla jsem mu, aby se neodvažoval přestoupit práh domu, dříve než se postaví před Bohem a anděly a pak všem přítomným řekl: „Chci ode dneška být pravým křesťanem.“ Jak jsem se zaradovala, když mládenec řekl tato slova. Té noci nemohl spát. Ve chvíli,

když to slíbil, řekl – že se mu zdá, že se našel na nové cestě života. Myslel si, že mu zdálo se jako očištěná, jeho záměry a odpovědnost, kterou přijal se mu zdálo tak vznešená a významná, že pod tím dojmem nemohl usnout. Následujícího dne svému zaměstnavateli sdělil, že u něho nemůže déle pracovat. Příští tři noci spal málo. Byl šťastný a vděčný, že Pán mu ukázal důvody odpuštění, a svou milost. – Letter 59, 1886 *Ev 450.4*

Opravdové využití literatury – Byl jeden člověk, kterého jsme si velmi cenili s jeho rodinou. Byl to člověk sečtělý a majitel velkého hospodářství, v němž pěstoval vyhledávané druhy citrónů, pomerančů a jiných druhů ovoce. Z počátku se nerozhodl postavit na stranu pravdy a odešel. Bylo mi o tom vypracováno. V nočním vidění se mi zdálo, že anděl Páně stojí při mně a prací: „Jdi k bratru, dej mu knihy, které máš, a to bude k jeho spasení.“ Navštívila jsem jej a předala několik svých knih, mluvila jsem s ním, jako kdyby byl členem našeho sboru. Mluvila jsem mu o odpovědnosti vůči němu. Řekla jsem: „Bratře, na tobě leží tíha velké odpovědnosti. Jsou tu kolem tebe sousedé a ty jsi odpovědný za každého z nich. Máš známost pravdy a jestli ji miluješ a uplatníš ji v celé šíři ve svém životě to získáš duše pro Krista.“ *Ev 451.1*

Pohleděl na mne s údivem jakoby chtěl říci: „Zda ses nedověděla, že jsem zavrhl pravdu a dovoluji svým děvčatům chodit do tanečních hodin, posílám je do nedělní školky a nesvětím sobotu.“ Věděla jsem o tom, ale mluvila jsem s ním, jako kdyby byl členem sboru. „Teď – řekla jsem – chceme ti pomoci v zahájení práce pro dobro sousedů. Dávám ti darem několik knih. Na to on řekl: „Máme knihovnu, z níž si půjčujeme knížky.“ Odvětila jsem: „Nevidím zde žádných knih. Možná se cítíš sklíčený využívat jiná díla. Přišla jsem, abych ti dala ty knihy, aby i tvoje děti je mohly číst a společně vás to posílí.“ Poklekla jsem a modlila jsem se s ním, a když jsme vstali, začaly stékat slzy po jeho tváři, pak řekl: „Jsem šťastný a spokojený, že jsi mně navštívila. Děkuji ti za knihy.“ *Ev 451.2*

Příště, když jsem ho navštívila mluvil mi, že přečetl část patriarchů a proroků. Řekl: „Není tam ani jediné slabiky, kterou bych chtěl změnit, každé slovo promlouvá přímo k srdci.“ *Ev 452.1*

Optala jsem se bratra –, kterou z svých knih považuje za nejdůležitější: Řekl: „Vypůjčil jsem je všechny mým sousedům. Majitel hotelu uvažuje, že Velký Spor Věků je nejlepší knihou. Ale“ já – dodal a rty se mu zachvěly „Já soudím, že nejlepší knihou jsou Patriarchové a proroci, ta kniha mně totiž vytrhla z bahna.“ *Ev 452.2*

Starší říci, že tento člověk se postavil rozhodně a mocně na stranu pravdy. Celá jeho rodina se s ním spojila a od té chvíle zachraňovali jiné rodiny. – GCB April 5, 1901 *Ev 452.3*

Rozhovory s nově obrácenými na téma práce – V Canterbury byla mi představena jistá žena kolem 40 let, která se rozhodla pro pravdu. Manžel ji velice cení a činí vše, aby jen chodila na přednášky Božího Slova. Jsou to majitelé malého úhledného domku, který splácejí. Tato osoba se přiblížila k našemu vozu a začala rozhovor. Mluvila, že obyvatelé Canterbury nechodí do kostela, ale četli pozvánky o přednáškách ve stanu ____ a jsou zvědaví, co to tam bude. Proto též přišli na naše shromáždění a mnozí se zajímají o pravdu. Nedali se přimět, aby šli do kostela nebo do nějakého přednáškového sálu, ale stan jim byl po chuti. ... *Ev 452.4*

Sestra, která se mnou rozprávěla při voze řekla: „Ty vzácné věci z Bible jsou pro mne něčím úžasným. Divím se, že jsem je dříve nepostřehla. Bible obsahuje mnoho bohatství. Chci využít každou příležitost slyšet o nich. Chci zdokonalit svou známost Bible, abych mohla pomáhat jiným. Zdejšími lidmi v Centerbury je potřebný tento druh práce. Zřídíte-li si tu svůj stan, pak na přednášky přijdou. – Letter 89a, 1895 *Ev 453.1*

Výňatky ze zápisníku z dne 26. října 1892 – Slíbili jsme navštívit bratra a sestru H, a dnes také po obědě bratři Daniellsovi, May Walling a já jsme šli na vyznačené místo. Příčinou nepřátelských pokusů sestra H zavrhl pravdu. ... Po krátké rozmluvě jsme všichni sklopili hlavy k modlitbě a Pán nás poctil svým Duchem. Pociťovali jsme Boží přítomnost a velikou naději, že naše úsilí nebude nadarmo. *Ev 453.2*

5. listopadu. Byl příjemný den, ale já jsem byla unavena. Setkali jsme se s naší sousedkou a pozvali ji, aby šla s námi. Ihned svolila a byla velmi dojata. Když jsme jeli na přednášku, svobodně hovořila, ale na zpáteční cestě byla zamlklá a vážná. Na přednášce jsem hovořila o člověku, který neměl svatebního roucha. Nálada byla okouzující. Sousedka řekla později mé sestřenici May Walling, že se jí zmocnil smutek, jelikož neměla účast na všech shromážděních, které se konaly čas od

času, kdy jsme tam přišli. Řekla, že by nechtěla vynechat ani jednu přednášky pokud tu budeme. *Ev 453.3*

6. listopadu. Naplánovali jsme výlet do hor, ... ale cítila jsem tíhu duše, starala jsem se o sestru a bratra H. Cítila jsem, že nemám jet a nemohu zanedbávat věci Páně. Jelikož jsme neznali cestu May Walling a já jsme šli hledat bydliště br. H., nakonec jsme našli. Řekla jsem bratru a sestře H., že jsme přišli si s nimi promluvit. Začali jsme hovořit o půl třetí a skončili o páté. ... Zkoušela jsem učinit vše, co bylo v mé moci, abych pomohla sestře H. Plakala skoro po celou dobu, když jsme mluvili. Jsem přesvědčena, že Boží Duch zapůsobil na její srdce. Modlila jsem se s nimi společně a přenechala jsem je Boží péči a odjela jsem. *Ev 453.4*

7. listopadu. Spala jsem dobře po celou noc. O půl páté jsem se probudila a vstala. Začala jsem psát. O desáté hodině jsme společně s May Walling navštívily sestru E. *Ev 454.1*

8. listopadu. Spala jsem dobře po celou noc. V průběhu dne jsem šla do domu, kde bydlela sestra F se svými dětmi. Vzali jsme ji na projížďku a přitom vedli dlouhý rozhovor. Je to žena, která mnoho prožila. *Ev 454.2*

9. listopadu. Na srdečné pozvání jsme šli do velmi příjemného lesíku, kde děti i rodiče sobotní školy zorganizovali výlet. ... Promlouvala jsem asi půl hodiny. Byla též přítomná určitá skupina cizích lidí. *Ev 454.3*

10. listopadu. Spala jsem do poledne a po obědě šli jsme do Bourdon, abychom se setkali dle domluvy s některými sestrami. Měli jsme tam vzácné modlitební shromáždění. Věřili jsme v Boží zaslíbení, že kde jsou dva nebo tři v Jeho jménu, že jim bude žehnat. Účastníkům tohoto shromáždění jsem přečetla mnohé úryvky z mých dopisů a hovořila jsem s nimi. Když jsem hovořila o sobotě, bylo to těžší. Byla jsem s nimi skoro 2 hodiny. Když jsme se vrátili domů, setmělo se, ale Bůh nám požehnal a byli jsme šťastni pro Jeho milost. *Ev 454.4*

11. listopadu. Obávám se, že jsem dlouho pracovala. Od poslední soboty jsem napsala 86 stran, nepočítaje v to několik návštěv některých osob. Odpoledne jsem navštívila bratra a sestru H a přenechala několik knih k přečtení. *Ev 454.5*

21. listopadu. Dnes o druhé hodině jsem navštívila sestru i bratra H a četla jsem jim některé statě, které jsem měla sepsány, abych sestře H pomohla v těžkostech, které se rýsují v jejich myšlenkách. *Ev 455.1*

27. listopadu. Navštívila jsem sestru K i její dceru. Posledně měla její dcera nehodu. ... Hovořili jsme s ní i jsme se modlili, a Pán byl blízko nás, když jsme Ho chválili, aby požehnal matce i dceři. *Ev 455.2*

Navštívili jsme též sestru G, která je vdovou. ... Modlili jsme se s ní a Duch Páně na nás spočinul. Hovořili jsme s dcerkou sestry G, dívka má kolem 16 let. Vyprávěli jsme jí o lásce Ježíše a prosili jsme, aby svoje srdce odevzdala Spasiteli. Řekla jsem jí, že kdyby přijala Krista za svého Spasitele, pak by jí Kristus udělil své pomoci ve všech situacích a v Jeho lásce by našla pokoj a odpočinek. Naše slova na ni zapůsobily. Odsud jsme odešli k bratru a sestře H. – Manuscript 21, 1892 *Ev 455.3*

Připoutání pracovníků do terénu práce – Dora Creek, Martinsville a jiné osady nacházející se uprostřed lesů, kde jsme pracovali, jsou pro mě drahé. Mám naději, že duším, bydlícím v těchto místech, bude prokázáno ještě více srdečnosti a péče a podnikne se ještě větší úsilí, aby tyto duše bylo možno přitáhnout ke Kristu. Mnoho bylo již vykonáno v těchto místech, ale je třeba vykonat ještě více. – Letter 113, 1902 *Ev 455.4*

Část XIV. – Biblický pracovník

Cíl – Vyučování biblickým pravdám

Potřeba oživení biblických studií – Celý svět potřebuje oživení ve studiu Bible. Je třeba obrátit pozornost na přísliby Božího Slova a ne na přísliby lidí. Když se to uskuteční, bude vykonáno veliké dílo. Když Bůh řekl, že Jeho Slovo se k němu nenavrátilí prázdné, měl na mysli skutečnost. Evangelium má být zvěstováno na celém světě všem národům. Bible má být zanesena a objasněna všem lidem. Známost Boha je nejvyšším stupněm vzdělání a ona má naplnit celý svět podobně jako vody naplňují moře. – Manuscript 139, 1896 *Ev 456.1*

Biblická práce je ustanovení nebeského Otce – Naši práci nám určil náš nebeský Otec. Máme vzít své Písmo a jít varovat svět. Máme být Boží pomocnou rukou při záchraně hynoucích, potrubím, jímž má protékat dennodenně Jeho láska k hynoucím. 9T 150 *Ev 456.2*

Metoda nebe – Studovat Slovo Boží je původu nebeského. Mnoho mužů i žen se může účastnit tohoto odvětví misijní práce. Služebníci Boží se tímto způsobem zdokonalují a stávají se mnohými v ruce Boží. Tisícům se takto otevřela cesta k Slovu Božímu a jeho poslové se seznamují s lidmi všech národů a řečí. Bible se dostala do rodin, kde jsou její svaté pravdy přijímány. Lidé jsou přivedeni k tomu, aby se sami naučili přemýšlet, uvažovat a konečně, aby se sami rozhodli světlo přijmout nebo zamítnout. Bůh nenechá tuto cenu, pro Něho vykonanou službu, bez odměny, ale bude korunovat úspěchem každou námahu, vynaloženou s pokornou myslí pro Jeho jméno. – GW 192 *Ev 456.3*

Biblická práce – pronikající metoda – V každém městě, do kterého vstoupíme má být položen pevný základ pro trvalé dílo. Máme následovat Boží metody. Konáním díla dům od domu, dáváním biblických hodin v rodinách, může pracovník získat přístup k mnohým, kteří hledají pravdu. Otvíráním Písma modlitbou a vírou, má poučovat lid cestě Páně. – 7T 38 *Ev 457.1*

V některých místech biblické lekce jsou působivější než přednášky – Bylo mi ukázáno jistého času okolí, v němž byly konány přednášky. Bylo mnoho příprav a mnoho vydání. Bylo učiněno mnoho, aby se probudilo celé okolí a do určitého stupně byli sami probuzeni. Šlo o to, aby byli varováni lidé před nebezpečnými bludy, které rozšiřovali ti, kteří o sobě tvrdili, že zvěstují pravdu. Proti nám byly podniknuty akce a byly rozšiřovány lživé zprávy. S úspěchem byly předkládány argumenty, pro něž by neměli lidé navštěvovat naše přednášky. Pracovníci byli znechuceni a nespokojeni z výsledků své práce, jelikož jen někteří přišli poslouchat a ještě méně se rozhodlo přijmout pravdu. *Ev 457.2*

Bylo mi ukázáno ve vidění totéž okolí trochu jinak. Viděla jsem dva biblické pracovníky sedět v rodinném kruhu. Měli před sebou otevřené Bible a mluvili posluchačům o Ježíši, Spasiteli, který odpouští hříchy. Svá srdce vyslovovali s mocí. Modlili se horlivě k Bohu a srdce posluchačů byla dotčena a svažena mírným vlivem Božího Ducha. Když už bylo Boží slovo objasněno, viděla jsem, že mírný paprsek světla osvětluje Písmo Svaté; pak jsem řekla mírným hlasem: „*Vyjdiž na cesty a mezi ploty, a přinuť vjíti, ať se naplní dům můj.*“ (L 14,23) *Ev 457.3*

Ti pracovníci se ničím nelišili, byli pokorní a plni kajícího srdce a přitom si uvědomovali, že to byl Duch Svatý, který dal úspěch jejich práci. Jeho vlivem byly odstraněny veškeré různice a byl probuzen horlivý zájem pro pravdu. Od souseda do souseda plynulo vzácné světlo. Rozbořené rodinné oltáře byly znovu postaveny a mnozí vstoupili na cestu spravedlnosti. – Letter 95, 1896 *Ev 458.1*

Osvětlení slova – V místě, v němž se vlastně nacházíte a kde se nachází lid, podnikněte horlivá úsilí. Boží Slovo bylo ukryto jakoby kbelcem a musí být objasněno těm, kteří se nacházejí v nevědomosti a nic nevědí o Jeho příkazech a požadavcích. Studujte Svaté Písmo s těmi, kteří se chtějí nechat poučit. Práce může mít skromný začátek, ale jiní se k vám připojí, aby s vámi pracovali. Když s vírou a pocitem závislosti na Bohu budete vést tu důležitou práci a budete se starat osvětit lid a poučit ho o prostých pravdách Slova, pak ti, kteří vás budou poslouchat, pochopí smysl a význam opravdového následování Ježíše. – Letter 30, 1911 *Ev 458.2*

Pracovníci a moudří poradci

Příklad našeho jednání posiluje, nebo oslabuje naše rady – Dostaví-li se v životě některé duše krize, a vy se snažíte jí poradit nebo ji napomenout, budou vaše slova jen potud působit dobrým vlivem, pokud se shodují s vaším vlastním příkladem a smýšlením. Dříve než můžete dobro vykonat, musíte být v hloubi svého nitra dobří! Nemůžete působit na druhé přeměňujícím vlivem, dokud vaše vlastní srdce nebylo pokořeno. Očištěno a obměkčeno – milostí Kristovou. Stala-li se při vás tato změna, bude vám zcela přirozené žít k požehnání jiných, jako je i růžovému keři vlastní, aby nesl vonné růže, nebo vinné révě, aby nesla své nachové hrozny. – MB 183 *Ev 458.3*

Osobní účast v biblické práci. – Jest nutné přiblížit se k lidem osobním úsilím. Kdyby se věnovalo kázání méně času a více času přinášelo se osobní službě, bylo by vidět větší úspěchy. Chudým by mělo být pomoheno, o nemocné postaráno, smutným a zarmouceným poskytnuta útěcha, nevědomí poučení, nezkušeným dána rada. Plačme s plačícími, radujme se s radujícími. Je-li provázáno takové jednání mocí vážného napominání, mocí modlitby a mocí lásky Boží, nezůstane bez účinku. – MH 143, 144 *Ev 459.1*

Ženy, poslankyně milosti – Potřebujeme posvěcené ženy, které by jako poslankyně milosti navštěvovaly matky a děti v domech a v potřebě před rozhovory na téma pravdy pro přítomnou dobu, pomáhaly v denních domácích povinnostech. Přesvědčíte se, že při použití tohoto způsobu získáte mnoho duší, jako výsledek vaší práce. – RH July 12, 1906 *Ev 459.2*

Získávání srdcí přes zájem o nemocné – Moji bratři a sestry, zasvěťte se službě Pánu. Nenechte nevyužitou příležitost. Navštěvujte nemocné i trpící a ukažte jim, že s nimi cítíte. Je-li možné učinite něco, abyste jim ulehčili v jejich postavení. Tím můžete získat jejich srdce a mluvit slova pro Krista. – 9T 36 *Ev 459.3*

Stát se přítelem dané rodině – Sestry mohou mnoho vykonat, aby se dostaly k srdcím a učinily je citlivými. Kdekoli se naleznete moje sestry, pracujte s přirozenou skromností. Přijdete-li do příbytku, v němž jsou děti, zajímejte se i o ně. Ať pocítí vaši lásku. Je-li někdo nemocen, snažte se mu pomoci. Pomozte ustarané matce zmírnit utrpení jejího nemocného dítěte. – RH Nov. 11, 1902 *Ev 460.1*

Lidé budou spaseni jednotlivě a ne masově – Sůl se musí přimísit do hmoty, již má zachovat, musí jí cele proniknout a prolnout. Také spasitelná moc evangelia může získat lidi toliko osobním stykem a přátelstvím. Lidé nebudou zachráněni ve velikých zástupech, nýbrž jednotlivě. Osobní vliv má moc; proto se musíme sblížit s těmi, jež bychom rádi obšťastnili. – MB 59 *Ev 460.2*

Potřeba žen – poradkyň – Jestliže ti nějaká žena prokazuje sympatie, (týká se jistého vedoucího bratra) máš jí opětovat tuto sympatii, odebírat od ní dopisy a cítit povinnost jí v čemkoli pomáhat? Můj bratře, musíš změnit své jednání v takové situaci a dát dobrý příklad ostatním bratrům kazatelům. Prokazuj sympatii členům vlastní rodiny, když ji oni potřebují. *Ev 460.3*

Když žena má starosti, ať se s nimi svěří jiným ženám. Jestli žena, která za tebou přišla a stěžuje si na svého muže, řekni jí, že by se měla se svými těžkostmi svěřovat jiné ženě, která pak pokud je to nutné, tobě řekne, jak se vyhnout zlým záminkám. *Ev 460.4*

Zdá se, že si neuvědomuješ, že tvé jednání přináší špatný vliv. Buď ostražitý a bdělý ve slovech i v činech. – Letter 164, 1902 *Ev 461.1*

Vznešená činnost s účastí nebes – Kéž by naše sestry pochopily, svoji zodpovědnost vůči Bohu, při práci, kterou konáš, je dobrá a nutná. (Týká se jedné sestry, která se podílela na společné práci.) Dlouhou dobu jsme zanedbávali v tom směru své povinnosti. Když této práci dáme jasný a prostý omezený směr, můžeme být jisti, že i domácí potřeby nebudou zanedbány, ale budou konány svědomitě a rozumně. Bůh chce, abychom stále více podtrhovali cenu jediné lidské duše před těmi, kteří ji neoceňují. *Ev 461.2*

Dovedeme-li zorganizovat pravidelné skupiny k proškolení, aby věděli poučovat členy co třeba činit, aby vykonali svůj díl práce, a to ve službě milovaného Mistra, pak naše sbory projeví živost a horlivost, kterou už tak dávno potřebují. Výše duše, kterou Kristus zachránil a spasil bude pak oceněna. Naše sestry mají těžký úkol ve směru přírůstku v rodině, jejich starosti a námahy nejsou náležitě oceněny. Je nedostatek žen, které by šlo vyškolit k nesení pomoci našim potřebujícím sestrám, aby jim dodávaly povzbuzení a uvědomily si, že konají práci pro Pána. Taková práce

je paprskem slunce ve vlastním životě, a osvětluje srdce jiných žen. Bůh vás požehná i všechny, kteří se s vámi spojí v té vznešené a šlechetné práci. – Letter 54, 1899 *Ev 461.3*

Hledání ztracených

Zanést bibli do každého domu – Bible není spoutána, může se dostat do každé domácnosti a její pravdy mohou být zvěstovány každému člověku. Jsou mnozí, kteří jako Berienští budou zkoumat Písmo denně, ve vlastním zájmu, aby viděli, zda by ty věci tak byly, když jim je pravda zvěstována. Kristus řekl: „*Zpytujte písma; nebo vy domníváte se v nich věčný život míti, a tať svědectví vydávají o mně.*“ (J 5,39) Ježíš, Vykupitel světa vyzývá lidi nejen číst, nýbrž „zkoumat Písmo“. Je to veliké a důležité dílo a bylo svěřeno nám, a budeme-li konat, budeme mít z něho veliký užitek; neboť poslušnost Kristova přikázání nezůstane bez odměny. Zvláštním požehnáním své přízně korunuje Bůh toto věrné následování světla, zjeveného v Jeho Slově. – SSW 84 *Ev 461.4*

Mnozí čekají na pozvání – Na celém světě vzhlíží muži a ženy toužebně k nebi. Modlitby, slzy a přání vycházejí z duší toužících po světle, po milosti, po Duchu svatém. Mnozí stojí již na prahu království a jen čekají, aby byli uvedeno. – AA 109 *Ev 462.1*

Hledání ztracené – Práce hledání musí býti prací rozhodnou. Ztracené ovce bloudí ve všech těch krajích, v nichž se i vy nacházíte. Musíte hledat a zachraňovat ty, kteří zbloudili, oni totiž nevědí, jak nalézt Boha. – Letter 189, 1899 *Ev 462.2*

Nalézt způsob ke studiu – V každém městě, do kterého vstoupíme má být položen pevný základ pro trvalé dílo. Máme následovat Boží metody. Konáním díla dům od domu, dáváním biblických hodin v rodinách, může pracovník získat přístup k mnohým, kteří hledají pravdu. Otvíráním Písma, modlitbou a vírou má poučovat lid cestě Pán. – 7T 38 *Ev 462.3*

Hledání upřímných duší – Musím činit to, co je nejlepší, to je přinášet našemu lidu vědomosti, že ve všech městech má Pán upřímné duše a třeba je pouze najít. Pán není spokojen s našimi prozatímními činy. Jest ještě mnoho měst, v nichž jsme ještě nepracovali, všichni účastníci práce, kteří si položili za cíl varovat obyvatele velkoměst, měli by poučovat a sami se učit umění získávání duší pro Krista. ... Jakým způsobem se obrátí ty duše, jestliže jim pravda nebude objasněna systematicky verš za veršem a přikázání za přikázáním? ... *Ev 463.1*

Pracovníci nesmí utrácet čas k návštěvám sborů již utvrzených v pravdě a stále v nich přebývání, když se všude lidé, kterým ještě nikdo pravdu neobjasnil. – Letter 8, 1909 *Ev 463.2*

Pracovník veden do domu zajímavých se osob – Světlo, světlo, zářící z Božího Slova je to, co potřebuje lid. Když učitelé Slova prokážou chuť, pak je Pán blíže seznámí s lidmi. Bůh je zavede do domů všech těch, kteří potřebují a touží po pravdě. Když se Boží služebníci chopí práce hledání ztracených duší, pak jejich duchovní síly se obcerství a posilní. – RH Dec. 29, 1904 *Ev 463.3*

S desateronásobnou silou – Kdyby se jen polovinu času, určeného pro přednes kázání, věnovalo práci od domu, přineslo by to znamenité výsledky. Mnoho dobrého by se mohlo vykonat, pracovníci by se mnohem blíže seznámili s lidmi. Čas věnovaný pokojnému navštěvování rodin, aby bylo možno seznámit s Božími věcmi, přinese mnohem více úspěchu, než veřejná přednáška. Osobní výzva působí na mnohou mysl desateronásobní silou, než jakýkoli jiný druh práce. Rodina, kterou se takto navštěvuje, hovoří s kazatelem doma. Členové rodiny se nenacházejí ve velkém shromáždění, kde slova přednášejícího se mohou týkat sousedů nebo příbuzných. V domě mluví k nim a pro ně a ne k někomu jinému. Mluví horlivě a srdečně, a oni mohou všechny svoje námitky i výhrady svobodně předložit, a k těmto se může kazatel postavit se slovy: „*Tak praví Pán.*“ Vykonává-li tuto práci v duchu pokory a srdce pracujících, jsou plna Boží lásky, pak se splňují slova: „*Výklad slov tvých osvětluje, a vyučuje sprostné rozumnosti.*“ (Ž 119,130) – Letter 95, 1896 *Ev 463.4*

Někteří se zdají nedosažitelní – Každý, kdo pracuje pro Boží věc, setká se s lidmi, kteří vypadají nedosažitelní, a to takových, kterým se již nic nehodí. Tito lidé se budou vydávat za uražené tím, že chcete proniknout v jejich soukromé věci, týkající se jejich víry a přesvědčení. Nepohlédnou laskavě na Božího spolupracovníka. Takový pracovník musí odvrhnout všechnu samolibost, odstranit své vlastní já pro Ježíše a pozorně a pečlivě ostříhat všech upozornění předložených v Jeho Slově. – Letter 5, 1896 *Ev 464.1*

Ženy v evangelizační práci

V době přítomné krize – Bůh má ve svém díle práci pro ženy tak jako pro muže. V době nynější krize by měly ženy najít místo pro sebe a Bůh bude skrze ně působit i konat. Pochopí-li ženy odpovědnost, která na nich spočívá, budou pracovat pod vlivem Božího Ducha a tak splní, co od nich dnes Pán žádá. Na těchto obětavých ženách spočine uspokojení Spasitele a Kristus je obdaří silou rovnou síle muže. Ženy mohou konat práci v rodině, kde nemohou konat práci muži, práci týkající se vnitřního rodinného života. Mohou se přiblížit k těm osobám, k nimž muži nemají přístup. Jejich práce je potřebná a účelná. – RH Aug. 26, 1902 *Ev 464.2*

Ženy pracují se srdcem plným zápalu – Ženy, které milují Boží dílo, mohou vykonat mohou dobrého v místě svého bydliště. Kristus vzpomíná na ženy, které mu pomáhaly zvěstovat pravdu jiným lidem. Taktéž Pavel vzpomíná ženy, spolupracující s ním v díle zvěstování Evangelia. Jak je omezena působnost těchto žen, které by mohly vykonat velikou práci, kdyby jen chtěly. – Letter 31, 1894 *Ev 465.1*

Když věřící ženy pocítují zodpovědnost za hynoucí duše – Myslela jsem, že vy s vašimi zkušenostmi a s Božím dozorem, byste mohli šířit důležitý vliv v těch úsecích práce, v nichž mohou ženy spojit úsilí a pracovat pro Pána. Jak mnohem více žen by mělo pracovat v díle pomoci trpící lidskosti, povzbuzováním a pomáháním, aby uvěřili v Ježíše Krista, našeho Spasitele. Když duše odevzdají srdce Pánu Ježíši, pak cele pochopí Jeho učení. ... *Ev 465.2*

Bolí mně, že naše sestry tu práci nekonají, kterou by měly konat pro oslavu Ježíše. Kdyby vyšly v Jeho Jménu, našly by k té práci odvahu a přesvědčení. Mnoho žen rádo pouze mluví. Proč by nemohly mluvit o Kristu hynoucími dušemi? Čím jsme blíží Krista, tím více poznáváme neštěstí těch, kteří neznají Boha a pocítujeme potupu, kterou činí Kristu, který za ně zaplatil obrovskou cenu. *Ev 465.3*

Když věřící ženy budou pocítovat odpovědnost za duše a ne za své hříchy, pak budou pracovat tak jako Kristus. Pochopí, že žádná oběť není příliš veliká, aby přivedly duše ke Kristu. Každá žena, která pocítuje takovou lásku k duším, je z Boha narozená, bude hotova jít v Jeho šlépějích, aby svoje slova, hlas a schopnosti požila ve službě pro Mistra. Tyto ženy berou pokrm pro svoji duši z Otcovy spížírny a tento pokrm přednostně obětují hladovějícím duším. *Ev 465.4*

V evangelizační práci je nezbytná stálá výchova. Touha stát se požehnáním, odkrývá pracovníkovi jeho slabost a nedokonalost. Toto vědomí ho nutí k hledání Boha na modlitbě a Pán Ježíš mu udělí svého Ducha a daruje mu světlo. Pak duše pochopí, že žádný jiný, jedině Kristus obměkčuje a opracovává zatvrzelá srdce. – Letter 133, 1898 *Ev 466.1*

Ženy jsou nezbytné ve všech úsecích práce – V Božím díle je v různých odvětvích velké pole působnosti pro naše sestry, kde mohou vykonat dobrou práci ve službě svého Mistra. Zanedbali jsme mnoho úseků této práce. Je mnoho sborů, v nichž bylo zanedbáno mnoho druhu práce, někdy ji konáme polovičatě, a přitom ta práce mohla být vykonána pomocí našich sester, kdyby byly náležitě proškoleny. Díky různým způsobům evangelizace, je možno se dostat do různých oblastí, k nimž se nedostali kazatelé. Mezi šlechtnými ženami se nachází mnoho takových, které se mohou projevit jako skutečná pracovníce. Tyto ženy se postavily na stranu pravdy pro přítomnou dobu a vyznačují se morální odvahou, taktem a bystrostí. Potřebujeme vlastně práci takových křesťanských žen. – RH Dec. 10, 1914 *Ev 466.2*

Podíl žen na evangelizaci – Vzdálená žena jednající mírně a taktně, může využít ve velmi důležitém měřítku své umění v různých úsecích evangelizace. Kdo dovede ukázat hlubokou lásku k lidským duším, pro něž Kristus umřel, když ne ti, kteří jsou účastníky Jeho milosti? Kdo může lépe reprezentovat pravdu a Krista, když ne křesťanské ženy, které se prakticky řídí požadavky pravdy? – RH Dec. 10, 1914 *Ev 466.3*

Poradkyně, spolupracovnice a přítelkyně – Když žena rozumně využije svého umění a času, když se odevzdá Bohu a hledá moudrosti a síly, pak spolu se svým manželem může působit jako poradce, společník a spolupracovník. Přitom neztratí nic ze svého ženského půvabu a povahy. Může zdokonalovat povahu důkladným cvikem, vyšlechtit charakter všech členů své rodiny. Současně může působit mocně, i když nevědomky, vlivem na celé své okolí. Proč by se neměly ženy rozvíjet intelektuálně? Proč by neměly uskutečňovat Boží záměry, které se vztahují na ně? Proč by si nemě-

ly uvědomovat, že obdržely moc od Pána, aby pracovaly pro dobro jiných lidí, propagujíc zdravotní zásady a pravdy skutečného dobra na tomto světě? Satan o tom ví, že ženy mohou působit dobrým i zlým vlivem, proto je usiluje vtáhnout do svého díla. – Good Health, June 1880 *Ev 467.1*

Síla vzorného života – Práci, kterou mohou vykonávat ženy – matky a mladší ženy, je ve své podstatě krásná. Chtějí-li, mohou působit dobrým vlivem na celé okolí. Skromnost a zdrženlivost v oblékání a rozumné chování, dávají vysvědčení pravdě a skromnosti. Sestry mají svítit příkladem, aby jiní viděli jejich dobré skutky a slavili Otce, který je v nebesích. Opravdově obrácená žena bude působit na jiné dobrým vlivem. Manžela bude podpírat v jeho práci a stane se pro něj povzbuzením a požehnáním. Když vůle a způsob budou závislé na Duchu Božím, pak naše výsledky a dobro vyplývající z nich, nemohou být ničím omezeny. – Manuscript 91, 1908 *Ev 467.2*

Ty, které nesou tíhu ve jménu Ježíše Krista – Naše mladé sestry středního věku i starší mohou v přítomné době brát podíl v ukončení díla. Když budou využívat všech příležitostí, získají vhodné zkušenosti, které pro ně bude mít největší cenu. Zřeknou-li se samolibosti, budou vzrůstat v milosti. Procvičí-li v tom směru mysl, naučí se nosit břemena pro Ježíše. – RH Jan. 2, 1879 *Ev 468.1*

Ti, kteří pracují doma – Ti, kteří zaměstnávají muže a ženy jako pomocníky doma, musejí jim dávat spravedlivou mzdu a spravedlivě je hodnotit. Nedejte jim pocítit, že neoceňujete jejich poctivou práci. Jejich práce má takový význam jako práce těch, kteří konají biblické hodiny. Patří jim slova uznání. Často touží po pochopení a soucitu. Nesmíme je o to ochuzovat, i když si to nezaslouží. *Ev 468.2*

Osoby, které se zajímají vařením a jinými domácími pracemi jsou taktéž zaangažovány v Boží službě jako ti, které konají Biblickou práci. Oni potřebují ještě více potěšení a náklonnosti. Práce duchovního pozvedá mezi jiným vše, co pozvedá ducha, dává radost a potěšuje. Pamatujme, že jsme všichni služebníky. Osoby, konající u vás domácí práci, není Bohem méně oceňována než ta, která se věnuje biblickému vyučování. – Manuscript 128, 1905 *Ev 468.3*

Do biblické práce jsou povoláni jak muži, tak i ženy

Spojit schopnosti ve vedení rozhodné práce – Když má být konána nějaká vznešená a rozhodná práce, Bůh k ní vyvoluje jak muže, tak i ženy a schopnosti jedněch i druhých se musejí v tomto díle spojit. Jestli se to nestane, dílo pocítí ztrátu. – Letter 77, 1898 *Ev 469.1*

Ženy jako i mužové, se mohou zabývat průzkumem, kde by se mohla pravda zvěstovat, a kde by mohla působit. – 9T 128 *Ev 469.2*

Přijetí některých žen do biblické práce – Jsou některé ženy, které jsou přijaty do biblické práce a prokázaly velké schopnosti ve vykládání Božího Slova, v celé jeho prostotě. Stávají se opravdovým požehnáním, mají-li přístup k ženám a matkám. Je to svatá práce a těm, které v ní mají podíl třeba dávat zmužilost. – Letter 108, 1910 *Ev 469.3*

Ženy domorodky povolány taktéž k práci – Posledně, když mi byly ukázány potřeby toho místa, spala jsem velmi málo. Je třeba vést lékařskou práci uprostřed toho lidu, je třeba je naučit, jak ošetřovat nemocné, připravovat pokrmy a konat jiné důležité práce. Jsou mezi nimi ženy, které potřeba vyučit na učitele, biblické pracovníky a kolportéry. – Letter 221, 1904 *Ev 469.4*

Výuka domorodců – Barevní lidé mají být důkladně vychováni a vzděláni, aby dávali biblické hodiny a pořádali stanovená shromáždění mezi svým lidem. Jsou mnozí, kteří mají schopnosti a mohli by být připraveni pro toto dílo. – 9T 207 *Ev 469.5*

Biblická studia vedena lidmi vlastními pochopení – Srdce byla pohnuta a duše se obrátily, když jsi jim předložil vznešené a ověřené pravdy o lásce Kristově. V práci mají pomáhat ti lidé, kteří vlastní duchovní pochopení, kteří ve spolupráci s tebou budou ve dne vést biblická studia s nově obrácenými. Mají jim zvěstovat, jakým způsobem se odevzdat moci Ducha Svatého, aby duše byly úplně a od základu v pravdě. V mnoha případech potřebují osobního poučení. – Letter 376, 1906 *Ev 470.1*

Vyškolení mužové a vyškolené ženy do práce – Bratr Haskell a sestra Haskell vedli biblická studia před polednem a odpoledne po studiu šli pracovníci dům od domu navštěvovat lidi. Návštěvy a prodej knih, časopisů razily cestu biblickým přednáškám. Kolem čtyřicet mužů a žen byli účastni

na ranních studiích a mnoho z těch posluchačů vycházelo odpoledne do evangelizační práce. – RH Nov. 29, 1906 *Ev 470.2*

Návštěvník s evangeliem

Třeba být vykladačem i návštěvníkem – Osoby mající zkušenosti, by se měli snažit, aby vybrali mladé lidi zralé věkem, kteří by jim pomáhali v práci při vedení v umírajících sborech a taktéž na nových místech. Mladí, kteří budou pomáhat v práci, kteří budou pracovat jako tlumočníci Bible, kolportéři a návštěvníci jednotlivých rodin. – Letter 34, 1886 *Ev 470.3*

Mládež povolána k navštěvování domů – Je mnoho oborů, v nichž může mládež nalézat příležitost pro užitečné úsilí. Měly by být organizovány družiny a důkladně vzdělávány, aby pracovaly jako ošetřovatelé, návštěvní evangelisté, bibliční pracovníci, jako kolportéři, duchovní a zdravotně-misijní evangelisté. – CT 546 *Ev 471.1*

Ženy mají navštěvovat lid v domech – Ženy mohou konat pro Pána užitečnou a dobrou práci, jestliže se nejdříve naučí ve Kristově škole cenných a vzácných věcí, jako místnosti a dobrotivosti. Budou-li představovat lidem vše obsahujícího Ježíše, učiní velmi mnoho dobrého pro lid. ... *Ev 471.2*

Mnoho je takových, kterým byla svěřena méně důležitá práce pro Pána a oni se po krátkém čase znechutí a myslí si, že by měli být učiteli a vedoucími. Chtějí zanechat práci, která jim byla svěřena, která je přitom taktéž důležitá, jako práce konána na více zodpovědném místě. Ti, kterým bylo svěřeno navštěvování v domech si často myslí, že tu práci může vykonat kdokoli a slova soucitu může vyslovit také kdokoli a přitom potěšit a vést lidi prostým způsobem k pravidelnému chápání Písma. Je to však práce, vyžadující mnoho takto, trpělivosti a milosti, práce v níž je nezbytná stále rostoucí zásoba moudrosti. ... *Ev 471.3*

Žádnou práci vykonávanou pro Mistra nelze považovat za méně důležitou a horší. ... Bude-li se každá práce vykonávat s radostí a pokorou v duchu mírnosti Kristovy, vždy to přinese chválu Bohu. – Letter 88, 1895 *Ev 471.4*

Žena do veřejné služby

Opravdovost ženské práce – Ženy mohou být činiteli spravedlnosti a vykonávat svatou práci. Ta, která první zvěstovala zmrtvýchvstalého Krista byla Marie. ... Kdyby i teď na místě jedné ženy se nalézalo dvacet takových, které by konaly svou svatou misií, jako oblíbený druh práce, pak by se mnohem více duší obrátilo ku pravdě. Ve vznešené práci hlásání pravdy je též potřebný mírný a poutavý vliv křesťanských žen. – RH Jan. 2, 1879 *Ev 471.5*

Muž a žena v práci – Jsou osoby, které mají pracovat ve službě Evangelia. Jsou ve stavu v mnoha případech vykonat mnohem více dobra, než kazatelé, kteří zanedbávají své povinnosti navštěvování oveček Božího stáde. – Manuscript 43a, 1898 *Ev 472.1*

Při volbě učitelů evangelia je potřebná moudrost – K vedení této práce je zapotřebí mužů moudrých a posvěcených, kteří budou v stavu vykonat dobrou práci v získávání duší. Mělo by se vybírat k této práci též ženy, které budou v stavu představit lidem pravdu jasně a inteligentním způsobem. Potřebujeme pracovníky, kteří postřehli potřebu působení milosti ve svých srdcích a takové třeba povzbudit, aby se ujali práce evangelisty. Dávno už pocítujeme nedostatek takových pracovníků. Musíme se velmi horlivě za to modlit: „Pane, pomoz nám, abychom si navzájem pomáhali. Musíme pohrbit vlastní já s Kristem a musíme být pokřtěni Duchem Svatým. Pak se v našem hovoru, v duchu a ve způsobu práce zjeví skutečnost, že skrze nás působí Boží Duch. *Ev 472.2*

Jako pracovníci, mužové i ženy, musíme si být vědomi v co věříme a též práci, kterou konáme, má posloužit lidem k předložení pravdy, Jako Boží pracovníci nesmíme zapříčinit slovem, nebo skutkem něco, co by oslabilo důvěru duší, kteří mají důvěru v Boží Slova. Nesmíme zapříčinit nic co by zničilo pouta, které mají vzájemně věřící spojovat. – Letter 54, 1909 *Ev 472.3*

Biblické pracovnice, hovořící ke shromáždění – Každý týden slyšíte, že jedna nebo dvě duše přijímají pravdu. U těch, kteří to učinily se děje v povaze a rysech předivná proměna, že to tak zřejmé pro příbuzné a sousedy, že i to je vede ke změně života. Příbuzní i sousedé postupně vedou jiné k pravdě. Mnoho lidí pilně studuje Písmo Svaté. ... *Ev 472.4*

Sestra R a sestra W konají skutečně práci kazatelů. Na některých přednáškách, když jsou kazatelé pozváni někam jinam, sestra W bere do ruky Bibli a hovoří ke shromáždění. – Letter 169, 1900 *Ev 473.1*

Sestra hovoří k početnému shromáždění – Plně věříme ve sborovou organizaci, ale ne v tvrdé předpisy o způsobu práce, které je třeba ostříhat a podle nich pracovat. Ne všechny lidi je možno získat jedněmi a těmi samými způsoby. Každý člověk má svoji vlastní svítilnu, kterou má svítit. ... *Ev 473.2*

Jedna svítilna, jejíž světlo padá na cestu poutníka, dává mu více světla, než mnoha pochodeň, která je nesena v zástupu na ukázkou. Jak veliké dílo by bylo možno vykonat, kdybychom pracovali v hranicích našeho působení! *Ev 473.3*

Tomu vyučuj, moje sestro. Před tebou jsou mnohé otevřené cesty. Kdekoli a kdykoli jen můžeš, hovoř ke shromážděným. Využij každou částčku svého vlivu, kterým můžeš působit na lidi a dávej kvasu do těsta, když se jen k tomu naskytne příležitost. Každý muž a každá žena má nějakou práci v vykonání pro mistra. Používající nejprostší způsoby s plným odevzdáním a posvěcením se Bohu, dosáhneme mnohem větší výsledky než velikým ohlašováním a práci vykonanou různého druhu úkazy. – RH May 9, 1898 *Ev 473.4*

Stanová biblická shromáždění vedená ženami – Naše stanová shromáždění je potřeba vést takovým způsobem, aby se staly pro pracovníky školou výchovy. Je třeba získat lepší pochopení ve všech směrech práce a učit pracovat všechny v každém odvětví Božího díla. ... Konejte krátké přednášky, a vyučujte v biblických třídách. Řečník si musí být jistý, že jim zvěstována pravda, zakotví v lidských myslích. Jsou-li obráceni ti, kteří pravdu rozumí a znají, mohou vyučovat v Biblických třídách. Je to široké pole působnosti jak pro muže, tak i pro ženy. – Letter 84, 1910 *Ev 473.5*

Výcvik a jeho pozadí

Cena a význam dobře připravených pracovníků – Bůh hledá pracovníky, ale potřebuje takové, kteří chtějí odevzdat svoji vůli Jeho vůli, a kteří budou vyučovat té pravdě, která je v Ježíši. Jeden pracovník vycvičený a připravený do této práce, pracovník, který se nechá vést Duchem Kristovým, vykoná víc, než deset pracovníků, jímž chybí známost pravdy a jsou slabé víry. Kdo pracuje s Božími radami v harmonii a v jednotě s bratřími, ukáže se mnohem opravdovější v činění dobra než deset pracovníků neuznávajících nutnost spoléhání na Boha a nevidících potřeby pracovat za jedno s plány Božího díla. – RH May 29, 1888 *Ev 474.1*

Bibliční pracovníci z našich škol – V každé škole, kterou ustanovil Bůh, pozorujeme, jako nikdy předtím, nedostatek biblických pracovníků. Naši žáci musejí být vychovávaní na biblické pracovníky a učitelé, vykonávají předivné dílo, když sami chtějí se poučit od velikého Učitele. *Ev 474.2*

Boží Slovo je pravou filozofií i pravou vědou. Lidská mínění a krasořečení při kázání neznamenají mnoho. Ti, kteří jsou prodchnuti Božím Slovem, jsou v stavu poučovat tomu Slovu tak prostým způsobem, jak ho vyučoval Kristus. Mnoho záleží od samotného výkladu Písma Svatého lidem pohrouženým v mrákotách, aby nepoužili jen jediného slova, kterému by nerozuměli. ... *Ev 474.3*

Jsou potřební pracovníci, kteří by se přiblížili k lidu neznajícímu pravdu a nečekat až se oni přiblíží k nim. Jsou potřební pracovníci hledající zbloudilé duše skrze osobní práci a udělující jasné a zřetelné nauky. *Ev 474.4*

Cíl našich škol záleží v přípravě nejlepšího učení a poskytnutí nejlepší výuky biblickým pracovníkům. Naše vedení by se mělo o to postarat, aby na školách učili učitelé znalí důkladně Bible a vlastníci hluboké křesťanské zkušenosti. Do škol třeba získat žáky, mající nejlepší schopnosti do práce v záchraně duší. – Manuscript 139, 1898 *Ev 475.1*

Všestranné vzdělání uzavírající biblickou práci – Pán chce, aby se škola stala místem, v němž by se vyučovala domácími pracemi: vaření, šití a účetnictví, správnému čtení a zásadám vyjadřování. Absolventky takové školy měly by zaujmout práci učitelek sobotních škol, biblických pracovníků a učitelek dětských školek. – Letter 3, 1898 *Ev 475.2*

Zkušební pracovníci, ne mládenci neb mladice – Pastorační práci nelze svěřit mládencům. Taktéž nelze svěřit nezkušeným a mladým děvčatům práci vyučování biblickým lekcím jen proto, že se přihlásily k této práci a rády by takovou práci konaly. Tuto práci lze svěřit jedině těm, kteří jsou pečlivě připraveni a mají náboženské zkušenosti. Kandidáti této práce musejí dokázat, že ob-

stojí ve všech zkouškách a jsou věrni ve všech Božích zásadách, že budou důstojně reprezentovat věc Božího díla a že jsou skutečně těmi, čím je chce Bůh mít. *Ev 475.3*

Všechny naše sestry zapojené v této práci, musejí v každém případě ukázat hloubku zkušeností, kterou získaly ve spolupráci se zkušenými osobami, rozumějícími způsoby a metody naší práce. Evangelizační působnost se stále střetává s těžkostmi, zapříčiněnou nedostatkem pracovníků, kteří by byli posvěceni Boží věci, schází těch, kteří by důstojně reprezentovali naše vyznání. – CE 45, 46 *Ev 475.4*

Práce vyžaduje důkladné pochopení – Když mladí lidé nemají známosti a vědění biblických pravd, které by měli jiným objasňovat, nesmějí vysvětlovat Svaté Písmo ani konat přednášky na téma prorocství. Mladí lidé mohou vlastnit dostatečné všeobecné vzdělání a přesto vlastnit nedostatky, které jim nedovolují dosáhnout toho, co by mohli učinit, kdyby ukončili dobrou školu. Neznámost otázek nepřispěje vyznavači Krista podle jména ke vzrůstu pokory a duchovnosti. Pravdy Božího Slova mohou být nejlépe oceněny skrze křesťana z přesvědčení. Kristus může být nejlépe oslaven těmi, kteří Mu slouží vědomě a z přesvědčení. Vznešeným cílem vzdělání a výchovy, je naučit se získávat z Boží moci, kterou nás obdaroval takovým způsobem, abychom co jak nejlépe představovali náboženství Bible a přidávali Bohu chvály. – 3T 180 *Ev 476.1*

Všestranné vzdělání a připravení pracovníci – Trojandělské poselství bylo představeno podobou andělů letících přes nebe, to znamená, že bude hlášáno po vší naší zemi. Je to nejslavnostnější poselství, které kdy zůstalo svěreno pocítit potřebu nejlepší výchovou a vzdělání, aby mohli úspěšně pracovat. Třeba proto opracovat plány a podniknout úsilí směřující k rozvoji intelektu lidí, kteří vedou tuto práci ve spojení s jakýmkoli odvětvím Božího díla. – RH June 21, 1887 *Ev 476.2*

Učitel musí znát dobře zásady pravdy – Buď zcela jist, že znáš správně zásady pravdy. Setkáš-li se potom s protivníky pravdy, nebudeš stát ve své vlastní síle; Boží anděl bude stát po tvém boku a pomůže ti zodpovědět každou otázku, jež bude položena. Den ze dne musíš pěstovat styk s Ježíšem, a tak budou tvoje slova a příklad mocným vlivem k dobrému. – GW 105 *Ev 476.3*

Vzdělat více žen na biblické pracovníky – Mým přáním je založit takový fond z něhož by bylo možno vyplácet výstroj těm posvěceným ženám, které jsou nejužitečnější v konání biblických hodin. Skoro bych ujistila, že musíme vyškolit víc pracovníků, kteří by dávali biblické hodiny. – Letter 83, 1899 *Ev 477.1*

Kvalifikace biblických pracovníků

Přednost žen v práci v Božím díle – Potřebujeme ženy, které se ve svém životě řídí pravými zásadami a vlastní silnou povahou, ženy, které věří, že skutečně žijeme v poslední době a máme poslední slavnostní poselství výstrahy a že ono má být zvěstováno celému světu. Jde o ženy, které by si byly vědomy toho, že mají účast v tom díle a rozsévaly by paprsky světla, které obdržely z nebe. Takovou skupinu žen nic nezadrží od uskutečnění jejich povinností. Nic je nezmalomyslní. Tyto ženy pracují s vírou pro tento čas i pro věčnost. Mají Boží bázeň a nedají se odvést od své práce žádným pokušením ani vlastním zájmem neb lákavým pohledem. Svatě zachovávají sobotu čtvrtého přikázání, jelikož Bůh tento den posvětil a přikázal světit jako svatý den. Tyto ženy zachovávají svůj správný postoj bez ohledu co je to stojí. ... Jsou to ženy, které vydávají dokonale svědectví o naší víře. Jejich slova jsou jasná, podobná zlatým jablkům se stříbrnou ořízkou. ... Sestry, Bůh vás vyzývá do práce na poli žně. Pomáhejte při shromažďování snopů. – RH Dec. 19, 1878 *Ev 477.2*

Svěží a nezmrzačenou energii – Aby dílo mohlo pokračovat ve všech svých odvětvích, volá Bůh po mladé síle, horlivosti a statečnosti. Povolal mládež, aby pomáhala k dokonání Jeho věci. Plánování s jasnou myslí a provádění plánu statečnou rukou, vyžaduje svěží a nezmrzačenou energii. Mladí muži a ženy jsou vyzýváni, aby Bohu poskytli sílu svého mládí, aby pomocí smělých myšlenek a mohutné činnosti mohli žít k Jeho Slávě a k spasení svým bližním. – CT 535 *Ev 478.1*

Je zapotřebí mladých mužů a žen, kteří nebudou ovládáni okolnostmi, kteří chodí s Bohem, mnoho se modlí a kteří se upřímně snaží, aby nashromáždili všechno poznání, které nashromáždit mohou. – CT 537 *Ev 478.2*

Vytrvalé ženy – Kdo pracuje pro Pána, měl by v sobě spojovat vlastnosti Marty a Marie a být ochoten sloužit a upřímně milovat pravdu. Sobectví musí zmizet. Bůh vyzývá vážné spolupra-

covníky, rozumné, srdečné, jemnocitné a věrné zásadám. Volá vytrvalé a usilovné ženy, jež pomíjejí vlastní „já“ a osobní pohodlí, ženy, které upínají svůj zrak na Krista, hlásají pravdu, modlí se s lidmi, k nimž mohou dosáhnout přístup, a pracují pro obrácení duší. – 6T 118 Ev 478.3

Ženy způsobné podnikat slušná rozhodnutí – Jsou šlechetné ženy, kterým nechybí mravní odvahy a které, když poznaly pravdu, tak ji přijaly. Přijaly ji vědomě, a s přesvědčením. Jejich jednání se vyznačuje taktem, vytrvalostí, a to je výrazem daného vlastnictví, které potvrzuje, že budou dobrými pracovníky ve službě Mistra. – RH Dec. 19, 1878 Ev 478.4

Síla povahy a moc působícího vlivu – Mnozí, kteří se staví do misionářské služby jsou slabí, bez síly, bez energie, snadno pozbývající odvahy. Chybí jim ráznost. Nemají oněch charakterových rysů, které propůjčují sílu k výkonu ducha a energie, které dávají nadšení. Kdo chce mít úspěch, musí být smělý a nadějný. Měly by se pěstovat nejen trpné, ale i činné ctnosti. Dovedou-li dát jemnou odpověď, která utiší hněv, pak musejí mít odvahu hrdiny, odpírat zlému. Vedle křesťanské lásky, která vše snáší, potřebují onu sílu charakteru, která propůjčuje jejich vlivu určitou moc. – MH 497-498 Ev 479.1

Dojít na kořen každé otázky – Jste-li povoláni být učiteli v kterémkoli odvětví Božího díla, jste tím také povoláni být žáky Kristovy školy. Máte-li vzít na sebe svatou zodpovědnost vyučování jiných, pak jste povinni důkladně prozkoumat to, co chcete vyučovat. – SSW 31 Ev 479.2

Mužnost, díla energie a vytrvalost – Křesťanský život znamená více, než zač jej mnozí pokládají. Nezáleží pouze v přívětivosti, trpělivosti, jemnosti a laskavosti. Tyto ctnosti jsou hlavní; nutné je však také odvahy, síla, energie a vytrvalost. Stezka, kterou naznačil Kristus, je úzká a vyžaduje sebezapírání. Vzkročit na tuto stezku a proplétat se obtížemi a zmalomyslněním vyžaduje muže, kteří nesmějí být slabochy. ... Ev 479.3

Mnozí nemají pevného charakteru. Jejich plány a úmysly nemají určitého tvaru a podoby. Skýtají ve světě málo praktického užitku. Tato slabost, nerozhodnost a chabost by se měla přemáhat. V opravdovém křesťanském charakteru je nutná nezkrotitelnost, kterou nemohou nízké poměry ani zformovat a ani potlačit. Musíme mít mravní postoj a ryzost, která se nedá zviklat pochlebováním, popichováním nebo zastrašováním. – MH 497, 498 Ev 480.1

Bdělost a důslednost – Boží věc vyžaduje lidi, kteří se dovedou rychle orientovat, okamžitě působit s nezbytnou zásadností. Budete-li chtít napřed změřit každou těžkost a zvážit každé protiventství, s nímž jste se potkali, pak neučiníte mnoho. Na každém kroku potkáte překážky a těžkosti, a proto je musíte s rozhodností přemáhat, protože jinak budete jimi sami přemoženi. – 3T 497 Ev 480.2

Systém a spěch v každém zaměstnání – Ve tvém pokoji se nemůže nacházet mnoho ozdob vystavených na ukázkou. Chceš-li, aby každé oko bylo výhradně zaměřeno na Boží slávu, pak učiníš dobře, když odstraníš všechny ty malé bůžky. Velmi mnoho času zabere zájem o ty předměty, očišťování, oprašování a přemísťování a ten drahocenný čas lze využít na užitečnější práci. Nemohou-li tyto ozdoby být odstraněny, pak se nauč něčemu jinému: konej rychle. Neber nudně každý předmět do ruky, jak kdybys jej s těžkým srdcem odkládala. Pomalí se musejí v tom ohledu změnit. Pán řekl: „*V pracech neleniví, duchem vroucí, Pánu sloužíce.*“ (Ř 12,11) Ev 480.3

Připravujete-li pohoštění důkladně propočtete, kolik času potřebujete pro přípravu dobrého pokrmu a nachystání jej na stůl, ve vhodnou dobu. Je lépe být hotov před stanovenou dobou než po ní. Myjete-li nádobí, konejte tu práci rychle, ale pečlivě a důkladně. Pozvolné a protáhlé konání jakékoli práce zpřičňuje, že i malé a snadné práce se stávají velkými a těžkými. Když chceš, můžeš vrtošivé a lenivé návyky přemoci. Cvičení síly vůle, učiní Tvé ruce rychlejšími a správnějšími. YI Jan. 28, 1897 Ev 480.4

Technika biblické práce

Jednoduché a oduševnělé biblické úkoly – Musíme vyjít a spolupracovat s Kristem. Buďte poslušní příkazům evangelia, jděte do světa na rozcestí a mezi ploty. Navštěvujte tolik míst, kolik jen dokážete. Konejte prosté a oduševnělé Biblické úkoly, které budou působit na lidskou mysl. – Manuscript 53, 1910 Ev 481.1

Poselství, které má povzbudit lidi ke studiu písma – Varovné poselství pro tento čas musí být zvěstováno tak zřetelně a rozhodně, že probudí posluchače a roztouží je studovat Písmo. – 9T 109 *Ev 481.2*

Učte se přiblížit bibli se zachováním stanoviska žáka – Student Bible by měl být nabádán, aby k ní přistupoval v duchu učenlivého žáka. V jejich stránkách máme pátrat nikoliv proto, abychom podepřeli své mínění a své názory, ale abychom poznali co praví Bůh. – Ed 189 *Ev 481.3*

Každé biblické studium musí mít zřetelně vypracovaný plán – Každý učitel by měl přihlížet k tomu, že jeho práce směřuje k určitým cílům. Dříve, než se pokusí vyučovat některému předmětu, měl by mít v mysli přesný plán a měl by si být jasně vědom toho, co si přeje dosáhnout. Nesmí se spokojit s pouhým přednesem, neustat v poučování, dokud žák nepochopí v daném předmětu skrytou pravdu a dokud není schopen jasně vyjádřit čemu se naučil. – Ed 233, 234 *Ev 481.4*

Prostota slov – Nikdy nevyhledávejte slova, která budí dojem přílišné učenosti. Čím větší prostota, tím lépe bude vašim slovům rozuměno. – 6T 383 *Ev 482.1*

Jednoduché vysvětlení jest lepší než argumenty – Důkazy na vhodném místě jsou dobré, ale mnohem více může být docíleno prostým vysvětlením Slova Božího. Kristus znázornil svoje učení tak jasně, že ti nejnevědomější je mohli snadno pochopit. Ve svých řečech nepoužil žádných dlouhých a těžkých slov, nýbrž použil prosté řeči, která byla přizpůsobena porozumění prostých lidí. Šel k věci, kterou chtěl vysvětlit, avšak, ne dále, jeho posluchači mohli sledovat. – GW 169 *Ev 482.2*

Několik argumentů postačí – Není nejmoudřejší způsob postupovat velmi obsírně, a říci o jednom bodu vše, co může být řečeno, když postačí několik důkazů vysvětlení určité věci a k dosažení praktického účelu, aby protivníci byli přesvědčeni nebo umlčeni. – GW 376 *Ev 482.3*

Předkládáte-li pravdu, používejte lehký způsob řeči – V našem století, kdy lidé jsou naladěni na příjemně znějící věci, je lépe pravdu předkládat lehkým stylem a doložit několik mocných důkazů a argumentů, než prohlubovat dané pravdy a vyvádět celou řadu důkazů. Jde tu o nebezpečí, že základní bod pravdy v mysli mnohých lidí nevynikne pro samotné důkazy a námitky. Pro mnohé mají určité výpovědi větší platnost, než rozsáhlé dokazování. Mnohé body berou jako samozřejmé. Tací lidé nepotřebují žádné důkazy. – 3T 36 *Ev 482.4*

Přikázání za přikázáním – Pravda by měla být stále zvěstována tak, jaká je v Ježíši, přikázání za přikázáním, předpis za předpisem, trochu z jednoho místa, trochu z jiného místa. – 9T 240 *Ev 483.1*

Síla křesťanské náklonnosti – Dobrotivá slova a malé služby, vykonané v duchu skromnosti, zahánějí mraky pokušení a pochybnosti, které zahalují duši. Prosté, upřímné a vroucí vyjádření křesťanského soucitu, má moc otevřít srdce těch, kteří potřebují jemného doteku Kristova Ducha. – 9T 30 *Ev 483.2*

Nalézt správnou cestu k srdcím posluchačů – Chtěla bych říci všem, kteří s Kristem pracují, že podaří-li se jim získat přístup do rodiny, měli by využít této příležitosti. Vezměte s sebou Bibli a seznamujte je s velkými Pravdami. Váš úspěch nezávisí tak na vašich znalostech a vyjadřování, jako na schopnosti nalézt cestu k jejich srdci. Tím, že jednáte přátelsky a projevujete cit k lidem, dosáhnete u nich většího porozumění, než krásnými slovy. – GW 193 *Ev 483.3*

Učení a praktické používání zásad – Těmto věcem by nemělo být vyučováno jako suché teorii. Ti, kteří pravdu chtějí hlásat, musí sami uskutečňovat její zásady. Teprve zdůrazňováním Božího charakteru upřímností, vznešeností a nezištností svého vlastního života, mohou ovlivnit jiné. – Ed 41 *Ev 483.4*

Vliv kříže na získávání duší – Golgotský kříž má být vyvýšen přede všemi lidmi. Má zaujmout jejich mysl a soustředit jejich myšlenky. ... Tito dělníci budou vysílat do světa paprsky světla, jako živoucí moc k záření celé země. – MB 70 *Ev 483.5*

Odpovídat na otázky – Mnohem užitečnější prací je učit a vykládat. Máte-li k tomu příležitost, jděte do rodin, přijímejte dotazy a odpovídejte s trpělivostí a prostě. Neustávejte v této práci ani při své veřejné činnosti. Kažte méně a učte více z Božího Slova a modlete se v rodinách i ve skupinách. – GW 193 *Ev 484.1*

Osobní, trpělivá, vytrvalá a důkladná biblická práce – Mnohý pracovník maří své dílo tím, že není dostatečně citově spjat s těmi, kteří jeho pomoc potřebují. S Bibli v ruce, zdvořile a přátelsky se musí snažit odkrýt překážky v nitru těch, kteří se jej hned na poprvé tážou: „Co je pravda?“

Pečlivě a zároveň mile, jako děti ve škole, je musí poučovat a uvádět v pravdu. Mnozí, když se přesvědčí, že se mýlili ve věcech víry a že není pravdou to, čemu již dlouho věřili, jsou přivedeni do zmatku a pochybností. Ti potřebují zvláštní pozornost a obezřetnost a vyžadují co nejpečlivější poučení. Je třeba se s nimi modlit za ně a přátelsky je podírat. – GW 190, 191 *Ev 484.2*

Tam, kde vyvstávají předsudky – Kristus předkládal svou lásku, přitahoval k sobě srdce posluchačů a pak postupně podle toho jak byli schopni přijímat, odkrýval jim velké pravdy království. My se musíme taktéž naučit přizpůsobit naši práci k situaci, v níž se nacházejí lidé a přijímat je takové, jací jsou. Příkazy Božího práva musejí být předloženy světu. Při této práci nesmíme nikdy zapomínat, že láska – Kristova láska je jedinou mocí, která dovede obměkčit srdce a učinit je poslušným. *Ev 484.3*

Všechny vznešené pravdy Písma svatého se soustřeďují v Kristu a jestli jsou dobře chápány vedou všechny k Němu. Ať je proto Kristus představen posluchačům jako alfa i omega, počátek i konec velikého plánu vykoupení. Předkládejte lidem takové otázky, které posílí důvěru v Boha a Jeho Slovo, a které přimějí posluchače ke studiu v něm obsaženého učení. Když budou lidé postupně studovat Bibli a prohlubovat se v ní, pak budou v stavu lépe hodnotit krásu a souhrn pravd, které jsou v ní obsaženy. – RH June 13, 1912 *Ev 485.1*

Představte pravdy o rozhodujícím významu obrácení se posluchačů – Nedomnívejte se, že vaší povinností je předložit důkazy o svěcení soboty, ihned, když se potkáte s lidmi. Když se někdo dotkne toho tématu, řekněte mu, že tato věc není v té chvíli předmětem vašeho rozhovoru. Když posluchači odevzdají svá srdce a svou mysl i vůli Bohu, pak teprve jsou připraveni k úvahám a přijetí důkazů, které se týkají rozhodujících pravd. – Letter 77, 1895 *Ev 485.2*

Více poselství a méně argumentů – Formální předložení tématu a fráze malého významu působí málo dobra. V srdcích pracovníků má přebývat Boží láska a ti, kteří pro ni pracují, musejí tu lásku poznat. Duše touží po vodě života. Nebud'te prázdnými cisternami. Zjevte-li lidem Kristovu lásku, pak budete moci k Němu přivést žíznivých a lačných a On jim dá chléb a vodu spasení. – Letter 77, 1895 *Ev 485.3*

Vzpomeňte na vaše osobní zkušenosti – Uved'te v činnost každou duchovní sílu. Těm, které navštěvujete, vypravujte, že konec všech věcí je blízko. Pán Ježíš Kristus otevře dveře jejich srdci a bude na ně působit trvalým dojmem. Snažte se probudit muže i ženy z jejich duchovního spánku. Vypravujte jim, jak jste našli Pána Ježíše a jak jste se stali šťastnými od té chvíle, kdy jste začali shromažďovat zkušenosti v Jeho službě. Řekněte o požehnáních, jichž se vám dostává, když sedíte u nohou Pána a učíte se vzájemným úkolům z Jeho Slova. Vypravujte jim, jak křesťanský život obšťastňuje a obveseluje. Vaše vřelá a upřímná slova je přesvědčí o tom, že jste našli onu drahou perlu. Necht' vaše radostná povzbudivá slova svědčí o tom, že jste našli vznešenější cestu. To je pravá misijní práce. Bude-li správně konána, mnozí procitnou jako ze snu. – 9T 38 *Ev 485.4*

Přímluva je tajemství úspěchů pro vítězí duše – Kdysi jsme měli muže, jejichž myšlenky se poutaly na určitou duši, modlili se jednou za druhou a prosili Boha: „Pane pomoz mi zachránit tuto duši.“ Nyní se takové případy stávají málokdy. Kolik jich jedná, jako by poznali nebezpečí hříšníka? Kolik duší přinesou v modlitbě před Boha, o nichž ví, že jsou v nebezpečí, aby je zachránil? – GW 65 *Ev 486.1*

Příklady Ježíšovy práce

Zvěstujte slovo Kristovým způsobem – Jestliže zvěstujeme toto Slovo Kristovým způsobem, vaši posluchači budou hluboce dojata zvěstovanými pravdami. Budou přesvědčeni, že je to slovo živého Boha. – 9T 143 *Ev 486.2*

Trpělivá láska a péče o ztracené – Ježíš vyučoval lidi s trpělivou láskou. Jeho hluboká a pronikající moudrost znala všechny potřeby každé duše mezi posluchači. Když zpozoroval, že je některá duše opovrhována poselstvím pokoje a lásky, které přinášel, usazovala se ještě hlouběji starost v jeho srdci. – GW 49 *Ev 486.3*

Mírnost a pokora – Jeho bytost neměla nádech pobožnůstkářství, ale ani chladné přísnosti. Vykupitel světa byl ušlechtlejší povahy než anděl, avšak s jeho božskou velebností byla spojena tičnost a pokora, která přitahovala všechny lidi. – MB 29, 30 *Ev 487.1*

Naděje probouzí touhu a víru – V každé lidské bytosti objevoval nekonečné možnosti. Viděl, jakými by se lidé mohli stát, kdyby byli proměněni jeho milostí, „ke slávě Hospodina Boha našeho.“ Svým pohledem, plným naděje, ne nadchl, vycházel jim vstříc s důvěrou a tou je i naplnil. Ve své osobnosti zjevoval pravý ideál člověka a probouzel jak touhu, tak i víru v jeho dosažení. Padlé a opovržené duše v jeho přítomnosti poznaly, že dosud nejsou zbaveny svých lidských práv a toužily po tom, aby mohly dokázat, že jsou hodny jeho pozornosti. V mnohém srdci, které se již zdálo být mrtvým pro vše svaté, byla probuzena nová touha. Mnohým zoufalým se otevírala možnost nového života. – Ed 80 *Ev 487.2*

Horlivost a přesvědčující moc – A zatímco mužům kázal slova, která se v základu lišila od učení a výkladu rabínů, probouzel v jejich srdcích nové naděje. Opravdovost jeho učení dávala jeho slovům přesvědčující sílu. – GW 188 *Ev 487.3*

Ozařoval životem a radostí – Když šel městy a krajem, byl jako živý proud, který šíří život a radost. – MH 20 *Ev 487.4*

Měli bychom být lidmi radostnými. Bůh si nepřeje, aby někdo na zemi měl na tváři známky nespokojenosti. Bůh si nepřeje, aby byl někdo smutný a stísněný. On touží, abychom pozvedli svou tvář a hleděli na Něj a dovolili Mu osvětit je září světla, které září od slunka Spravedlnosti. – Manuscript 42, 1894 *Ev 488.1*

Kristus učil moci – Jeho učení bylo prosté, avšak Ježíš je přednášel s rozhodností. Tím se jeho učení lišilo od učení, jež šířili všichni ostatní. Rabíni mluvili s váhavostí a s pochybnostmi, jakoby se Písmo mohlo vykládat buď tak, nebo právě naopak. Jejich posluchači denně propadali stále větší nejistotě. Ježíš však vykládal Písmo s neochvějnou rozhodností. Ať mluvil o čemkoli, přednášel to s takovou pádností, že jeho slova nebylo možno zvrátit. – DA 253 *Ev 488.2*

Touha zachránit hříšníka – Tatáž síla touhy, zachraňovat své bližní, kterou se vyznačoval život Spasitele, vyznačuje život i Jeho skutečného následovníka. – 7T 10 *Ev 488.3*

Neodolatelná moc – Je zde pozoruhodná, rychlá a bezprostřední poslušnost těchto mužů, neboť neměli vyhlídky na nějakou odměnu. Ježíšova slova však byla pozváním, jež v sobě skrývala neodolatelnou moc. – GW 24 *Ev 488.4*

Výsledky biblické práce

Andělé se blíží k pracovníkům – Když pracovník se snaží jiným předat světlo obdrženo od Boha, Bůh mu dává ještě víc toho světla; když pracovník činí co nejlépe navede a touží Boha oslovit, pak teprve si uvědomuje, jakou cenu mají lidské duše. Když navštěvuje dům od domu, stýká se s lidmi u Božího Slova i s těmi, kteří Písmu nerozumějí, pak Boží Andělé stojí blízko něj a působí vlivem na lidi, kteří touží po vodě života. – RH Oct. 6, 1896 *Ev 488.5*

Bůh spolupracuje s biblickými pracovníky – Představte ze Slova Božího mocné důkazy, pro něž jste i vy uvěřili pravdě. Kéž posvěcující moc vás provází na cestě k lidským srdcím a myslím, kteří neznají pravdu. Když naši pomocníci podávají lidem v jejich domech biblické lekce, Pán tak mocně působí na mysl těch lidí, jako to činil v době veřejných náboženských přednášek. – Letter 160, 1901 *Ev 489.1*

Činění divů skrze slovo – Stále se bojuje o to, aby se našel přístup k lidským srdcím lidí zlých, neuznávajících pravdu. Zkousíme však horlivě a s vírou vniknout do každého z těch srdcí osobně, za pomoci osobního úsilí. Jak bychom to měli činit? Neděláme velký odstup od bídných duší pohřížených v hříchu? Neměli bychom se každý z nás vyzbrojit horlivostí, trpělivostí a Kristovou vytrvalostí? Neměli bychom zde v tom směru působit více? *Ev 489.2*

Bojím se, že nemáme dostatek víry, která má tak zásadní význam. Neměli bychom se zajistit proti zoufalství, zklamání a pokušení, které nás zmalomyslnují? Bůh jest milosrdný, a když vlastníme pravdu očišťující a zušlechťující život, pravdu oživující radost, můžeme vykonat dobrou a trvanlivou práci pro Boha. Modlitba a víra je v stavu vykonat zázraky. Slovo Boží dokáže divy a zázraky; je užitečné ke všemu. – Letter 75, 1896 *Ev 489.3*

Cena duše – Duše, která se mu dnes odevzdala, je v očích Krista vzácnější než celý svět. – DA 480 *Ev 489.4*

Kdyby i jen jediná duše přijala milost Jeho evangelia, aby ji zachránil, byl by Kristus zvolil život práce, pokoření a svou potupnou smrt. – MH 135 Ev 489.5

At' jde práce vpřed – Mnozí uslyší poselství, ale nebudou mu věnovat pozornost. Přesto výstraha musí být zvěstována všem, zřetelným a srozumitelným způsobem. Nestačí samotné zvěstování pravdy, v místnostech veřejných shromáždění. Nutná jest i domácí osobní práce. At' proto tato práce jde vpřed a rozvíjí se ve jménu Páně. Ti, kteří jsou v ní zapojení, mají za své spolupracovníky nebeské anděly. Andělé odrazí nepřítelovy zaměřené útoky proti těm, kteří spolupracují s Bohem. – Letter 140, 1903 Ev 490.1

Důvěra v Boží zaslíbení – Dobré semeno může po nějakou dobu v chladném, sobeckém srdci nepozorovaně ležet, aniž by bylo znát, že zapustilo kořínky. Později však, když se Duch Boží duše dotkne, skryté semeno vzejde a přináší užitek ku cti a slávě Boží. Nevíme, co z naší práce po boku celého našeho života přinese užitek, zdali to, nebo ono. Tj. něco, s čím se nemáme vůbec zabývat. „*Z jitra rozsívej símě své, a i večer nedávej odpočínutí ruce své.*“ (Kaz 11,6) Ev 490.2

Bůh ve své smlouvě pravil: „*Dokavadž země trvati bude, setí a zeň... nepřestanou.*“ (Gn 8,22) S důvěrou v toto zaslíbení rolník orá a seje. S nemenší důvěrou se máme chopit duchovního setí a důvěřovat jeho zaslíbení. „*Tak bude slovo mé, kteréž vyjde z úst mých. Nenavráť se ke mně prázdné, ale učiní, což mi se líbí, a prospěšně vykoná, k čemuž je posílám.*“ (Iz 55,11) „*Sem i tam chodící lid s pláčem rozsívá símě, ale potom přijde s plesáním, snášeti bude snopy své.*“ (Ž 126,6) – COL 65 Ev 490.3

Jednostejné vybavení pro ženy

Platit tolik jako jejich mužům – Kde to je možné, nechť kazatelé vyjdou ku práci společně s ženou. Žena může často po boku svého muže vykonat důstojnou a šlechetnou práci. Může navštěvovat a pomáhat ženám v rodinách takovým způsobem, jak by to nedokázal její muž. ... Ev 491.1

Vybírejte ženy, které mohou vykonat dobrou a vážnou práci. Bůh si přeje, aby rozumné ženy byly učitelé v Jeho díle. At' si žádný nemyslí, že ženy rozumějící a vlastníci umění vyučovat, nemají být odměňovány za svoji práci. Třeba jim platit tak, jako jejich mužům. V práci zvěstování přítomné pravdy mohou ženy vykonat veliké dílo. Používajíce svůj ženský takt a rozumně využívajíce svoji známost biblické pravdy, mohou přemoci neb odstranit těžkosti, s nimiž by si bratři nedali rady. Potřebujeme k naší práci ženy, které budou pracovat se svými muži, a které k práci povzbudí jiné ženy, které se chtějí zasvětit tomu druhu práce. – Letter 142, 1909 Ev 491.2

Věrné ženy neomezujte v jejich posvěcení – Na našem světě musí být vykonáno veliké dílo. Třeba využít každý talent v souladu se zásadami spravedlnosti. Když Bůh k některé práci určil ženu, pak práci té ženy třeba hodnotit správně podle její ceny. Každý pracovník má obdržet náležitou odměnu, jak muž, tak i žena. Ev 491.3

Někdo si myslí, že by bylo dobré dovolit pracovat v Božím díle osobám horlivým a schopným, které neberou odměny. To by bylo okrádání a přineslo by to nepokoj. Takový plán Bůh nikdy neschválí. Autoři takových domněnek si mohou myslet, že když nevybírají peníze z Boží pokladnice pro zbožné duše milujících pracovníků, vykonávají dobré dílo. Takový plán nepřinese žádného užitku. Ti, kteří však myslí jako o něčem neobyčejném a rozumném, budou zahanbeni, když pochopí a uzří v něm vlastní lakotu. Bůh spatřuje tyto věci v docela jiném světle než omezení lidé. Ev 491.4

Jen horliví pracovníci, mohou to být mužové jako i ženy, oproštěni od sobeckých pocitů, přivedou ovečky k Mistru a Pánu. Obrácené skrze Něj, přinesou duše do pokladny své desátky. Když se požaduje zřeknutí se něčeho z příčiny nedostatku prostředků, nedovolte, aby u několik těžko pracujících žen stalo obětí. At' všichni jsou účastni v přinášení obětí toho druhu. Pán praví: „*Nenávidím loupeže při zápalu.*“ (Iz 61,8) – Manuscript 47, 1898 Ev 492.1

Určení desátků – Desátek má být dán těm, kteří slouží lidem slovem a učením bez ohledu jsou-li to muži neb ženy. – Manuscript 149, 1899 Ev 492.2

Omezení žen v práci – Mnohokrát manželky zakusily nespravedlnost a přitom rovněž tak odaně pracují jako jejich manželé, a které od Boha jsou uznány jako nutné. Postup zaplacení mužských pracovníků a jejich manželky, jež s nimi sdílí jejich práci a přitom je propustí bez odměny, je

plán, který není podle vůle Boží. Bude-li v našich sdruženích tento postup uplatněn, sestra snadno zmalomyslní ve vzdělání díla, v němž mají být zaměstnány. Bůh je Bohem spravedlnosti. Dostávají-li kazatelé odměnu za svoji službu, měly by také jejich manželky být zaplacené, které se rovněž tak nezištně věnují dílu, dokonce i tehdy, když o to nežádají. *Ev 492.3*

Adventisté s. d. by neměli práci žen žádným způsobem podceňovat. Vloží-li manželka svoji domácí práci do rukou rozumné pomocnice a odkáže ji svoje dítky v dobré ochraně, a přitom je sama zaměstnána v díle, potom mělo by sdružení pohlížet na to jako na spravedlivé, aby jí byla dána odměna. – GW 452, 453 *Ev 492.4*

Bůh ty problémy rozřešil – když ženy konají práci, kterou osoby sloužící slovem a učením nekonají moc ochotně, jejich vykonaná práce svědčí o tom, že plní dílo, které očividným způsobem bylo zanedbáváno. Nemají být pak hodnoty takové práce a bohaté výsledky stejně hodnoceny s prací kazatelů? Nevyžaduje druh této práce posvěcení více pracovníků? ... *Ev 493.1*

Tento problém nemůže vyřešit člověk. Sám Bůh to rozřešil. Máte splnit závazek vůči ženám, které pracují v díle Evangelia a jejichž práce svědčí o přičinlivosti ve zvěstování pravdy mnoha rodinám. Jejich práce je tou, která musí být vykonána, a k níž je třeba povzbuzovat. V mnoha případech dovedou ženy předat svým sestrám známost věci tak, jak to nedokáže muž. Bez účasti žen by Boží práce utrpěla ztráty. Stále mi Bůh ukazoval, že ženy jsou tak potřebné v práci Jim určené jako i muži. – Manuscript 144, 1903 *Ev 493.2*

Opatrnost biblického učitele

Osobní práce má větší význam – K misijní práci, která musí být vykonána, jsou potřebné ženy, tak jako i muži. Ženy, které se posvěcují ve službě Pánu a pracují pro spasení jiných, chodíce dům od domu, vyčerpávají sebe víc než ti, kteří stojí před shromážděním. Proto mají dostat odměnu přiměřeně k vykonané práci. – Manuscript 149, 1899 *Ev 493.3*

Vyhýbat se přepracování – Ženám, které jsou připoutané k takové práci a pracují s úsilím a nemají potřebného odpočinku, hrozí nebezpečí; ženy – pracovnice nelze takto zatěžovat prací. Něčím se nic vlastně zlého nestane, ale jsou někteří svědomití, kteří jsou přetíženi. Odpočinek je potřebný pro všechny, zvláště pro ženy. – Letter 61, 1896 *Ev 494.1*

Jsme smrtelní – Bratře ____, mám naději, že budeš pozorný na zdraví sestry _____. Nedovol, aby se přepracovala a nedovol ji dojít do takového stupně, aby práce záporně působila na její nervový systém. Snad rozumíš, co tím myslím. I ona musí pochopit, že jsme všichni smrtelní a ztrácíme zdraví, nebudeme-li se o ně starat. – Letter 44, 1900 *Ev 494.2*

Kdy pracovat samostatně – Jsou okolnosti, kdy by žena měla pracovat okamžitě a samostatně rozhodovat, když ví, že je to Boží vůle i Boží cesta. Žena má stát po boku muže, jako jemu rovna, dělící s ním odpovědnost a projevující mu úctu, jako tomu, který si ji vybral za družku svého života. – Manuscript 17, 1891 *Ev 494.3*

Nechválit lidi a vyhýbat se důvěrným poměrům – Bolí mě, když vidím, jak se lidé chvílí, jak se jim pochlebuje a jak se před nimi ponižuje. Bůh mi ukázal, že někteří, kteří přijímají takové výrazy vyvyšování, nejsou hodni vyslovovat svými ústy Boží jméno a přesto se je vyvyšuje až k nebesům. Vyvyšuje se lidi omezené a ceněné pouze podle zdání. Moje sestry! Nezbožňujte a nepochlebuje nikdy bídným, křehkým a bloudícím mužům, ať mladým nebo starým, ženatým nebo svobodným. Neznáte jejich slabiny a neuvědomujete si, že chvála a lichocení je může přivést ku ztroskotání. Jsem dotčena krátkozrakostí a nedostatkem soudnosti u mnoha lidí, kteří si dovolují škodlivé a důvěrné poměry. ... *Ev 494.4*

Ženatí mužové, kteří přijímají zbožňování, chválu a lichotky, by měli pochopit, že tento druh ženské přízně je bezcenný a nemá být přijímán. ... *Ev 495.1*

Ještě jednou podtrhuji, aby jste uznali nutnost zachování čistoty myšlení, slova i činu. Každý z nás se musí osobně vyúčtovat se svým Bohem a sám vykonat svou práci, kterou žádný za nás nemůže vykonat. Svět můžeme učinit lepším osobní prací a příkladným životem. Máme být lidmi přátelskými nejen pro příjemnost a zábavu, ale pro určitý cíl. Jde o spasení duší. – RH Nov. 10, 1885 *Ev 495.2*

Část XV. – Evangelizační zpěv

Zpěv ve službě

Prostředek spasení duší – Píseň je jedním z Božích prostředků ku záchraně duší, je-li jasně a zřetelně zpívána mnohými členy. – 5T 493 *Ev 496.1*

Síla písně – Když izraelské dívky táhly pouští, zpříjemňovaly si cestu posvátnými zpěvy. Bůh i své dnešní dívky vyzývá, aby svou životní pouť učinily radostnou. Je málo účinnějších prostředků pro zachování jeho slov v mysli, než jejich opětování ve zpěvu. Takovýto zpěv má obdivuhodnou moc. Podmaňuje si hrubé a nevzdělané povahy; povzbuzuje mysl a probouzí soucit; vede k sjednocení v činu; zahání chmury a nezdravé předtuchy, jež podlamují odvahu a zeslabují úsilí. *Ev 496.2*

Má velký vliv na srdce a působí tak, že jsou dotčena duchovní pravdou. Jak často vzpomínky vyvolají v mysli těžce zkoušené a zoufalé duše, některé ze slov Božích – dávno zapomenutý dojem ze zpěvů v dětství – a pokušení rázem ztrácí sílu; život získává nový smysl i účel, a duše nabývá nové odvahy a radostnosti i pro jiné. – Ed 167, 168 *Ev 496.3*

Nepřetržitě kázání – Slova písně Mojžíše byly opakovány celému Izraeli a vytvořily hymnu, která byla často zpívána a hrána na harfách. Mojžíš ve své moudrosti představuje pravdu lidu v písni, aby se s ní seznámili v melodii, aby tato pravda ovlivnila celý národ, jak staré tak i mladé. Veliký význam byl přikládán vyučování dětí, slovům písně promlouvaly k dětem, varovaly a udržovaly, káraly a povzbuzovaly. Bylo to nepřetržitě kázání. – Manuscript 71, 1897 *Ev 496.4*

Dalekosáhlý vliv – Zpěv se stal řádnou součástí bohoslužby; David skládal žalmy, a to nejen pro potřeby kněží k bohoslužbě ve svatostánku, ale také pro lid, aby je zpíval při procesích k národnímu oltáři ve výročních slavnostech. Jejich vliv byl pronikavý a dalekosáhlý. Žalmy způsobily, že národ se osvobodil od modloslužebnictví. Mnohé ze sousedních národů, když viděly růst blahobytu Izraele, začaly smýšlet příznivě o Bohu Izraele, který učinil pro svůj národ tak velké věci. – PP 711 *Ev 497.1*

Přitahuje k pravdě – Po dobu několika nocí mně mučilo pomyšlení nad tím, co je třeba učinit, aby bylo možno zanést pravdu lidem, bydlícím ve velkoměstech. Jsme jisti, že kdyby ti lidé uslyšeli poselství, někteří by z nich přijali pravdu a předávali ji jiným. *Ev 497.2*

Duchovní jiných náboženských společností varují své věřící říkajíce, že hlásáme nebezpečné učení, a když půjdou poslouchat, budou tím učením podvedeni ba sváděni. Ty předsudky můžeme zavrhnout, když lidi přimějeme, aby nás vyslechli. Modlíme se a věříme, že Pán najde cestu, aby v poslední době varovné poselství bylo zvěstováno a lidé byli seznámeni s pravdou. *Ev 497.3*

Zdálo se mi v jisté noci, že se nacházím na shromáždění, na němž byly ty věci přetřásány a jeden vážený muž řekl: „Modlete se, aby Pán povzbudil muže a ženy, kteří by ochotně tu práci vykonali. Takové dary se nacházejí mezi námi a třeba je pouze odhalit. Byly dány některé moudré návrhy, a pak byly vyřčeny slova, které píši. A Hle ten muž řekl: „Obracím vaši pozornost na dar zpěvu, který je třeba rozvíjet a cvičit, jelikož zpěv je jedním z Božích darů. Tento dar třeba využít na chválu a čest Boží. Nepřítel spravedlnosti využívá tento dar ve své službě. To, co je Božím darem a co se má stát požehnáním pro duše, bývá zdeformováno a falešně pro satana použito. Dar zpěvu se může stát opravdovým požehnáním, bude-li zasvěcen Pánu a bude sloužit Božím zájmům. Někdo má hlas, ale jeho dar, jest neoceněn a třeba uvažovat o možnostech, jak dar zpěvu využít, aby přitahoval lidi a uslyšeli poselství pravdy.“ – Letter 62, 1893 *Ev 497.4*

Článek pojící nás s Bohem – musí být živé spojení s Bohem přes modlitbu a spojení s Bohem v písni přinášení díky a slávy. – Letter 96, 1898 *Ev 498.1*

Vzepři se nepříteli – Když byl Kristus dítětem, podobný ostatním dětem, byl sváděn ke hříchu, ale nepodlehł pokušení. Když byl starším, byl také sváděn, ale písně díky Jeho přátelů zpívali společně s ním. Bůh si přeje, abychom využili každou příležitost, využili umění i možnosti, které nám dala nebesa, abychom se vzepřeli zlu. – Manuscript 65, 1901 *Ev 498.2*

Nese nebeskou radost – Často Jej zastihlo časné jitro na osamělém místě, pohříženého v pozorování, zkoumajícího Písmo, nebo na modlitbách. Zpěvem pozdravoval ranní svít, děkovnými písněmi a chvalozpěvy obveseloval svou práci. A přinášel radost nebes unaveným a malomyslným. – MH 52 *Ev 498.3*

Chvalozpěv – Štěstí a radost, jež naplňovaly jeho srdce, dával často najevo tím, že zpíval žalmy a nebeské písně. Obyvatelé Nazareta často slýchali jeho hlas, jenž chválil Boha a vzdával mu díky. Zpěvem rozmlouval s nebesy; a když si jeho společníci stýskali, že jsou prací unaveni, povzbudil je tím, že jim zapěl sladkou melodii. Zdálo se, že jeho chvalozpěv zahání zlé anděly a že jako kadidlo naplňuje prostor libou vůní. Mysl jeho posluchačů se přitom odpoutávala od pozemského vyhnanství a vznášela se do nebeského domova. – DA 73, 74 *Ev 499.1*

Zbraň proti znechucení – Dalo by se docílit mnoho vítězství, kdyby se Pánu dávalo více chvály na místo naříkání, stále opakujících slov, znechucení a lítosti. – Letter 53, 1896 *Ev 499.2*

Nechť chvála a díky plynou z vašich rtů. Budeme-li pokoušeni, tu na místo projevů citů, necht' povznášíme k Bohu ve víře píseň díky. *Ev 499.3*

Zpěv je zbraň, které můžeme vždy použití proti malomyslnosti. Jestliže takto otevřeme srdce světlu přítomnosti Kristovy, budeme požívat zdraví a jeho požehnání. – MH 254 *Ev 499.4*

Získávat křesťanské zkušenosti – Konejte pravidelně s dětmi ranní a večerní pobožnosti, čtěte Boží Slovo a zpívejte písně. Učte děti Božím přikázáním. Izraelcům bylo udíleno mnoho rad a příkazů i Božích tématu: „*Budeš je často opětovat synům svým, mluvit o nich, když sedneš v domě svém, když půjdeš cestou, a léhaje i vstávaje.*“ (Dt 6,7) Mojžiš ve smyslu těch příkazů, doporučil Izraeli ustálit v písni Slova Zákona. Když starší děti hrály na nástrojích, mládež zpívala sborovou píseň o Božích přikázáních. V pozdějších letech si připomínali slova zákona, kterým se naučili v dětství. *Ev 499.5*

Téměř tak zásadní význam pro Mojžiše ustalování přikázání v náboženských písních, aby se v době putování pouští děti Izraele učili zpěvu o zákoně, verš za veršem. Jak zásadní to má význam v naší době a jak je důležité ostříhat Boží přikázání. Učínme vše proto, aby v našich domech přebýval a zaznívalo jeho učení. – RH Sep. 8, 1904 *Ev 500.1*

Nebesa zaznívají zvukem radostných zpěvů – Máme myslet na velikou radost, kterou, kterou projevuje Pastýř, když opět nalezne ztracenou ovci. Volá souseda: „*Radujte se se mnou, nebo jsem našel ovci svou, kteráž se byla ztratila.*“ (L 15,6) Celé nebe se rozléhá radostí. I Otec se podílí na tomto radostném a jásavém zpěvu nad zachráněnou duší. Jaká svatá a nesmírná radost je vyjádřena v tomto podobenství. Na této radosti smíme mít všichni podíl. – 6T 125 *Ev 500.2*

Hudba v evangelizační práci

Vštěpovat evangelizační pravdy – Píseň je jedním z nejopravdovějších způsobů vštěpování duchovních pravd do srdce. Často při pomoci slov duchovní písně, se naleznou poklady víry a lítosti. – RH June 6, 1912 *Ev 500.3*

Hudební nástroje – Dar zpěvu by měl být využit. Nelze nic namítat, aby při této příležitosti nebyly využity hudební nástroje. Hudební nástroje byly používány v nejrůznějších náboženských obřadech již ve starých dobách. Boží ctitelé vzdávali Bohu chvály hrou na harfu a cimbály a hudba má doprovázet všechny naše pobožnosti. Ona probouzí v posluchačích větší zájem. – Letter 132, 1898 *Ev 500.4*

Písně po dobu pobožností nejsou koncertem – Bylo mi řečeno, že kdyby bratr ____ ostříhal rad bratří a nešel ukvapeně vlastní cestou, aby si zajistil větší množství posluchačů, pak by dokázal působit mocnějším vlivem pro dobro a jeho práce by přinesla lepší výsledky. Musí odstranit ze všech zorganizovaných shromáždění všechno divadelnictví, když takové vystoupení nedají zvěstovanému poselství žádnou moc. Má-li s ním Bůh spolupracovat, pak jeho práce nesmí vyžadovat tolik nákladů. Pak nebude třeba vydávat tolik peněz na oznámení shromáždění a nebude závislé v tak velké míře od hudebního programu. Tyto jím organizované pobožnosti, jsou podle nějakého vzoru koncertem v divadle a ne pobožnosti, jíž má sloužit duchovní píseň. – Letter 49, 1902 *Ev 501.1*

Touha po Slově – Srdce mnoha lidí žijících v tomto světě, tak jak srdce mnohých členů sborů, hladovějí po chlebě života a žízň po vodě spasení. Zajímají je nábožné zpěvy, ale netouží za nimi a netouží ani za modlitbou. Tito lidé chtějí poznat Písmo Sváté, a to co ono k nim hovoří. Duch Svátý na ně působí a přitahuje mysl i srdce ke chlebu života. Lidé pocítují, že vše se vůkol začíná měnit. Mění se lidské pocity a lidské představy o náboženství. Lidé přicházejí proto, aby slyšeli Slovo v jeho opravdovosti. – Manuscript 11, 1899 *Ev 501.2*

Téma každé písně – Učení o spasení se má stát obsahem každého kázání, a tématem každé písně. Ať se toto učení objeví v každé naší prosbě. – Manuscript 107, 1898 *Ev 502.1*

Vyhýbat se pocitům – Jsou i takoví, kteří volí opačnou krajnost, stavějí na první místo náboženské pocity a při každé příležitosti je projevují a podtrhují. Jejich náboženství vychází více z jejich povahy a pohnutek, než aby vycházelo z víry, ukryté v Kristu. *Ev 502.2*

Opravdoví kazatelé znají cenu působení Ducha svatého na lidská srdce. Proto jejich pobožnosti se vyznačují prostotou a přirozeností. Místo mnoho zpěvu a hudby, zasvěť hlavní pozornost studiu Božího Slova a vzdání Bohu chvály ze srdce. Vysoce nad zevní ozdoby poukazují na vnitřní ozdobu, krásu mírného a pokojného ducha. V jejich ústech se nenachází žádná lest. – Manuscript 21, 1891 *Ev 502.3*

Služba zpěvu v domově – Vy mladí, běžte na rozcestí a mezi ploty. Snažte se dosáhnout nejen skupiny společensky vyšší, ale i skupiny nižší. Vcházejte do domu lidí bohatých i chudých, a když se vám naskytne příležitost, optejte se můžete-li jim zazpívat? „Byli bychom velmi spokojeni, kdybychom s vámi mohli zpívat písně duchovní.“ Pak, když lidská srdce obměkčí hudba, budete se snad moci pomodlit a prokázat Bohu vděčnost za Boží požehnání. Nebude mnoho těch lidí, kteří vám to nedovolí. – RH Aug. 27, 1903 *Ev 502.4*

Při domácí práci – Naučte se zpívat nejprostší duchovní písně. Ony vám pomohou v práci dům od domu a srdce budou dotčena vlivem Ducha svatého. Slovo nás učí, že mezi anděly vládne radost, když patří jen na jednoho hříšníka činícího pokání a sám Pán se raduje ze svého zpívajícího sboru. – RH Nov. 11, 1902 *Ev 502.5*

Píseň vyzývá k rozhodnutí – Ve snech, které jsem měla poslední noci hovořila jsem ke skupině mladých lidí. Požádala jsem je, aby zazpívali píseň: „Právě již přesvědčení.“ Někteří z nich byli hluboce dojatí. Viděla jsem, že lidé právě přesvědčení, jestli se nerozhodnou přijmouti Krista, ztrácejí své přesvědčení o hříších. Mluvila jsem jim, že udělali již pevné vyznání víry, zeptala jsem se: „Budete stát pevně po straně Pána? Jestliže přijmete Ježíše pak i On vás přijme.“ – Letter 137, 1904 *Ev 503.1*

Náboženské písně při cestování – V sobotu jsme zpívali duchovní písně. Bratr Lavrence, který je hudebníkem, vedl zpěv. Všichni, kteří jeli s námi a byli účastni, byli velmi spokojeni s takovým způsobem pobožnosti. *Ev 503.2*

V neděli jsme také zpívali písně, po nichž bratr promluvil krátce na verš: „*Pohleďte, jakou lásku dal nám Otec, totiž, abychom dítky Boží slouli.*“ (1 J 3,1) Všichni pozorně poslouchali a byli potěšeni tím, co slyšeli. *Ev 503.3*

V pondělí jsme znovu zpívali a všichni pocítovali, že jsme ještě více spolu spojeni a svázáni. – Letter 135, 1905 *Ev 503.4*

Hudba na nové zemi – Ti, kteří na nic nehledí a odevzdávají se do rukou Božích a učiní vše, co jim Bůh přikáže, uzří Krále v Jeho slávě. Bude jim dáno hledět na Jeho nepopsatelný půvab a když se dotknou rukama zlatých harf, naplní se nebesa překrásnou hudbou a zpěvem o Božím Beránku. *Ev 503.5*

Když slyším tyto nástroje, které tu máte, vždy se těším. Bůh si přeje, abychom je využili. Chce, abychom mu vzdávali chválu srdcem, hlasem, duší, tím velebili Jeho jméno před tváří světa. – RH June 15, 1905 *Ev 503.6*

Zpívající evangelista

Příprava ke zpěvu v evangelizační akci – Mnohem více zájmu je třeba projevit v prohlubování známosti zpěvu a vzdělání hlasu, než se to obvykle činí. Ti, kteří se naučili zpívat hezky znějící melodické evangelizační písně a jsou výřeční, mohou vykonat mnoho dobrého jako evange-

listé-zpěváci. Naleznou mnoho příležitosti ku využití svých talentů, kterými je Bůh obdařil, aby zpěvem zanesli sluneční zář mnohým osamoceným a opuštěným a pohříženým v temnostech hříchu ve smutku a soužení. Budou moci mnoho vykonat zpěvem pro ty, kteří zřídka využívají předností navštěvování shromáždění. – RH Aug. 27, 1903 *Ev 504.1*

Moc k získání duší – V lidském hlasu zůstala utajena ohromná vážnost a díla působení. Učiní-li žák rozhodná úsilí v tom směru, pak jeho řeč a zpěv se stane mocí k získání duší, pro Krista. – Manuscript 22, 1886 *Ev 504.2*

Zvěst zvláštního poselství formou písně – Mnozí mají zvláštní dar zpěvu a jsou chvíle, kdy jediný zpěvák nebo několik, mohou přinést zvláštní poselství. Zřídka by měli zpívat jen někteří. Dar zpěvu je vlivný talent, který podle Boží vůle máme všichni pěstovat a používat k slávě Jeho jména. – 7T 115, 116 *Ev 504.3*

Zřetelný důraz a srozumitelná výřečnost – Žádná slova nemohou výstižně vyložit hluboké požehnání pravé bohoslužby. Když lidé zpívají oduševněle a s porozuměním, nebeští hudebníci berou své nástroje a připojují se svými chvalozpěvy. Ten, kdo nás obdařil všemi dary, které nás uschopňují spolupracovat s Bohem, očekává od svých služebníků, že budou pěstovat svůj hlas, aby mohli promluvit a zpívat tak, že všichni tomu porozumí. Nejde nám o hlasitý zpěv, nýbrž o jasnou intonaci, zřetelnou výslovnost a zvláštní důraz. Ať všichni najdou čas k pěstování svého hlasu, aby Boží chvála byla vyzpívána jasně a v mírných jemných tónech, a ne nevlídně a hlučně, což uráží sluch. Zpěv je dar Boží; použijte ho k Jeho slávě. – 9T 143, 144 *Ev 504.4*

Činitelé působící na vliv hudby – Hudba může být velkou mocí ve věci dobra. Přesto však tohoto odvětví bohoslužby plně nevyužíváme. Zpěv se všeobecně odbývá na základě popudu, nebo jen ve zvláštních případech. V jiném čase jsou ti, kdož zpívají, ponechání vlastnímu klopýtání a hudba tak ztrácí svůj vlastní vliv na mysli přítomných. Hudba by měla být krásou, důrazem mocí. Kéž se pozvednou hlasy v písni chvály a oddanosti. Zavolejte si na pomoc, pokud je to možné, hudební nástroje, a ať slavná harmonie oslavuje Boha jako přijatelná oběť. *Ev 505.1*

Ale přesto je obtížnější ukáznit zpěváky a udržovat je v pracovní kázni. Je to obtížnější, než zlepšit návyky v modlení a ve vykonávání bohoslužby. Mnozí chtějí vykonávat věci ve svém vlastním stylu. Mají námitky vůči sboru a jsou netrpěliví, jsou-li vedeni. Ve službě Boží je zapotřebí dobře zralých plánů. Zdravý rozum je výborná věc ve službě Pánu. – GW 325 *Ev 505.2*

Vedoucí nebeského sboru – Byl mi ukázán pořádek, dokonalý pořádek nebes. Byla jsem unesena, když jsem naslouchala tamější dokonalé hudbě. Když vidění pominulo, zněly mi naše zpěvy drsně a nesouzvukně. Viděla jsem andělské sbory, stojící do čtverce a každý anděl měl zlatou harfu. Na konci každé harfy byl přístroj na ladění harfy, nebo pro změnu tóniny. Jejich prsty neklouzali nepozorně po strunách, ale dotýkali se různých strun, aby vyluzovaly různé zvuky. Jeden anděl vždy dirigoval, první se dotkl harfy a udal Tón, potom se všichni přidali k bohaté, dokonalé hudbě nebes. To ani nemůže být popsáno. Je to nebeská, božská melodie a z každé tváří září Ježíšův obraz, vyzařující nevyslovitelnou slávu. – 1T 146 *Ev 505.3*

Dobře organizovaný plán zpěvu – Kazatel nemá udávat píseň ke zpěvu, pokud se neujistí, zda všichni tuto píseň znají. Je třeba pověřit někoho odpovědného, který se o to postará, aby vybíral vhodné písně, které mohou být zpívány ve vhodném duchu a správným porozuměním. *Ev 506.1*

Zpěv je součástí pobožnosti k Boží slávě, ale jen povrchně provedený, jak se to často vyskytne, nepřináší čest pravdě a ani chválu Bohu. Tak jako v každém odvětví díla vládne systematický pořádek, tak má podobně zavládnout i v této oblasti. Zorganizujte sbor složený z nejlepších zpěváků, jejichž hlasy povedou zpěv celého shromáždění. A potom ať všichni, kteří chtějí se mohou spojit s jejich hlasy. Zpěváci se mají starat zpívat melodicky. Měli by věnovat něco z času na výuku, aby rozvinuli a využili ten dar k Boží slávě. *Ev 506.2*

A přesto zpěv nemá odvádět pozornost, ani odvracet myšlení od pobožnosti. Kdyby jedna z těch dvou věcí měla být vynechána, pak raději vynecháme zpěv. – RH July 25, 1883 *Ev 506.3*

Působení lidského hlasu – Zpívající lidský hlas, nesoucí k Bohu melodie, plynoucí z přeplněného srdce vděčnosti a díkůvzdáním, je pro Něj mnohem příjemnější, než hudba všech nástrojů, zhotovených lidskýma rukama. – Letter 2c, 1892 *Ev 506.4*

Varování – Když jsem byla přítomna při některých vašich cvičeních zpěvu, měla jsem možnost číst pocity, odrážející se na tvářích členů pěveckého sboru, z nichž ty jsi se lišil. Byli jste plni zášti, podezřívání, nepřátelství, hovořili jste o zlých věcech. Bůh touží, abyste Mu sloužili ze srdce. Forma a prázdná slova znějí jako měď, neb zvonec znějící. Zpívali jste na ukázkou a ne na Boží chválu ve správném duchu a s celým pochopením. Stav srdce svědčí o jakosti náboženství a o zbožnosti daného vyznavače. – Letter 1a, 1890 *Ev 507.1*

Důležitost zpěvu při pobožnostech

Sborový zpěv a shromáždění – Každé shromáždění by mělo mít jistý počet stálých zpěváků. Tento zpěv může být doprovázen hudebními nástroji. Při své práci nemáme pohrdat instrumentální hudbou. Toto úsilí si vyžaduje určité péče, chceme-li zpěvem přispět k oslavě Boží. *Ev 507.2*

Zpěv nemá být vždycky záležitostí jen nějaké menšiny. Pokud jen možno, mělo by se do sborového zpěvu zapojit celé shromáždění. – 9T 144 *Ev 507.3*

Zpívání písní – Nemá to být, aby na shromáždění jen někteří zpívali. Na shromáždění třeba všechny povzbudit, aby byli činní při zpívání. – Letter 157, 1902 *Ev 507.4*

Zpívejte tak melodicky, jak nebeské sbory – Hudba je součástí pobožnosti pořádané v nebi. Měli bychom se o to postarat, aby v našich chvalozpěvech byla taková souhra, jakou se vyznačuje sbor andělů. Často mě bolelo, když jsem slyšela nevycvičené hlasy, které se vznášely do nejvyšších tónů doslovně pištící a znetvořující svatá slova chvalozpěvu. Jak nevhodné jsou takové ostré křiklavé hlasy ve slavnostním shromáždění. Chtělo by se zacpat uši aneb utéci z takového shromáždění. Oddechla jsem si, když takový bolestný výstup skončil. *Ev 507.5*

Ti, kteří část pobožnosti vymezili pro zpěv, měli by vybrat písně se správnou melodií. Neměla by to být pohřební melodie, ale radostná a kromě toho slavnostní. Hlas je možno modulovat, změkčovat a přizpůsobovat. – ST June 22, 1882 *Ev 508.1*

S pochopením srdce – Viděla jsem, že všichni mají zpívat v Duchu a také s porozuměním. Bůh nemá zalíbení v hantýrce a disharmonii. Správné se Mu vždycky více líbí než špatné. A čím více se lid Boží přiblíží k správnému a harmonickému zpěvu, tím více je On oslavován, tím více užítu to přináší církvi a nevěřící jsou příznivě ovlivňováni. – 1T 146 *Ev 508.2*

V nesprávném duchu a bez pochopení – Mnozí zpívají ve shromáždění překrásné písně o něčem, co chtějí učinit a co zamýšlejí učinit. Ale někteří toho nečiní, zpívají v nesprávném duchu a nerozumí tomu co zpívají. Čtou Boží Slovo a nemají z toho užitek, jelikož neuskutečňují toho, co čtou ve svém vlastním životě a sami toho nepraktikují. – RH Sep. 27, 1892 *Ev 508.3*

Hudební personál

Ti, kteří jsou srdcem při věci – Boží poslové, ve svém úsilí zasáhnout lid, nemají následovat způsoby světa. Shromáždění, které pořádají, nemají záviset na světských zpěvech a divadelní okázalosti, aby probudily zájem. Jak můžeme očekávat, že ti, kteří nemají žádného zájmu o Slovo Boží, kteří nikdy nečtou Jeho Slovo s upřímnou touhou pochopit jeho pravdy, zazpívají s porozuměním a oduševněle? Jak může být jejich srdce v souladu s obsahem posvátných písní? Jak se může nebeský sbor spojit v hudbě, která je pouhou formou? – 9T 143 *Ev 508.4*

Jedině milý a prostý zpěv – Jak možno Boha velebit, když ve věci zpěvu chceme být závislí od světských sborů zpívajících pro výdělek. Můj bratře, když uvidíš vše v pravém světle, pak zatoužíš, aby na tvých shromážděních byly zpívány jen milé a prosté písně. Budeš žádat shromážděné, aby své hlasy ve zpěvu spojili. Co učinit, když mezi přítomnými se najdou takoví, kterých hlasy nejsou tak vděčné jako jiných. Když zaznívá zpěv, k němuž andělé mohou připojit své hlasy, pak lidské úmysly se mohou najít pod takovým vlivem, jaký nezpůsobí žádný zpěv neposvěcených lidí. – Letter 190, 1902 *Ev 509.1*

Světští hudebníci – Neangažujte světské hudebníky, když se tomu lze vyhnout. Shromážděte raději zpěváky, kteří budou zpívat ve správném duchu a srozumitelnou řečí. Neobyčejné úkazy, jaké někdy provádíte, mají za následek zbytečné výlohy, kterých bratří nemusejí krýt. – Letter 51, 1902 *Ev 509.2*

Přijetí pomocné hudební nabídky – Zpěv nemá být zanedbáván v době organizovaných shromáždění. Bůh bude vyvýšen touto částí pobožnosti. Když zpěváci nabízejí své služby, třeba je přijmout. Ale neměly by se vydávat peníze za obyčejné zpěváky. Často zazpívání prostých písní celým shromážděním dává větší efekt a vyvěrá mocnější vliv, než zpěv sboru třeba nejvycvičenějšího a nejnadanějšího. – Letter 49, 1902 *Ev 509.3*

Hudba urážející Boha – Zevní okázalost není náboženstvím ani posvěcením. Nic není urážlivější v Božích očích, jak okázalé hudební představení, které není poznamenáno žádným posvěcením a jehož melodie nevyvěrají ze srdce. Příjemnou a libou obětí před Božím obličejem je pokorné a Bohu odevzdané srdce, které vyvyšuje kříž a následuje Ježíše. *Ev 510.1*

Dnes není čas, abychom se mohli věnovat hledání věcí, které uspokojí naše myšlení. Musíme pronikavě zkoumat svá srdce. Se srdcem zkroušeným a slzami se potřebujeme přiblížit k Bohu, aby se mohl On přiblížit k nám. – RH Nov. 14, 1899 *Ev 510.2*

Velebit Boha – Bůh je oslavován chvalozpěvy čistého srdce, naplněného láskou a oddaností k Němu. – 1T 509 *Ev 510.3*

Časové výstrahy

Vlastnosti dobré hudby – Zpěv lze vždy zdokonalovat. Někteří se domnívají, že čím hlasitěji zpívají, tím lépe zní melodie. Ale rámus není hudba. Dobrý zpěv je podobný zpěvu ptáků. Vyznačuje se mírností a melodičností. *Ev 510.4*

V některých našich sborech jsem slyšela sólisty, jejichž zpěv vůbec nebyl v souladu s pobožností v Božím domu. Dlouhé árie a vlastní tóny všeobecně se vyskytující v operách, nejsou vhodné. Andělé mají radost z písní vděků zpívaných přirozeným hlasem. Písně, jejichž každé slovo je vysloveno zřetelně a vděčně, jsou těmi písněmi, k nimž se připojují i andělé. Zachycují tóny linoucí se ze srdcí a zpívané ve správném duchu a porozumění. – Manuscript 91, 1903 *Ev 510.5*

Správný časový poměr vymezený pro zpěv – Je třeba zavést jistá zdokonalení ve způsobu vedení evangelizačních shromáždění, aby všichni přítomní mohli lépe a bezprostředně vykonat svou práci. Někdy přichází na pobožnost taková spousta lidí, že jen neveliká část shromážděných může jich být účastna a mnozí řečníci mluví tak tiše, že je slyší málo přítomných. ... V některých případech se mnoho času věnuje zpěvu. Dlouhou Píseň se zpívalo před modlitbou a dlouhou po modlitbě. Tím se mnohými písněmi proplétá celá pobožnost. Příčinou toho, mnoho zůstalo nevyužitých a nešlo získat ani polovici toho dobra, které se mohlo získat, kdyby byly správně využity tak cenné chvíle. – RH Nov. 27, 1883 *Ev 511.1*

Ceremonie a okázalost – Ceremonie a formy netvoří Boží království. Ceremonie se stavějí všeobecnými a zbytečnými, když se životní zásady Božího království ztrácejí ze zřetele. Kristus nevyžaduje ani formy ani ceremonie. Touží ze své vinice sklízet příslušející mu ovoce. Žádá zřeknutí se lakomství, žádá dobré skutky milosrdenství a pravdu. *Ev 511.2*

Přepych, vybraný zpěv a hudba ve shromáždění nepovzbuzují anděly ku spolupráci. V Božích očích je toto vše podobno fíkovým větvím nevydávajícím ovoce, ale bujné listy. Kristus očekává ovoce, očekává dobrotu, náklonnost a lásku. Ovoce je pravidlem nebes a když se zjevují v životě lidí, poznáváme, že Kristus je formován v nich, jako naděje slávy. Sbor, může být tím nejchudším sborem na zemi, může postrádat hudbu, nebo něco co lze obdivovat, ale když členové sboru budou zpívat vlastní zásady nebes, jelikož v srdcích vlastní radost Kristovu, kterou mohou obětovat Bohu, jako příjemnou oběť. – Manuscript 123, 1899 *Ev 511.3*

Hudba příjemná Bohu – Je třeba se vyhýbat a chránit zbytečných forem, které se vtlačily do pobožnosti v _____. ... Bůh uznává jen takovou hudbu, která svoji mírností obměkčuje a posvěcuje srdce účinkujících. Mnozí, kteří hudbu milují nevědí, že melodie hrané pro Boha, musejí vyplývat ze srdce. A zatím jejich srdce jsou zasvěceny jejich vlastním modlám. – Letter 198, 1899 *Ev 512.1*

Zneužití hudby – Když důslední křesťané budou chtít dosáhnout vysokou náboženskou úroveň, která se stane jejich předností, pak ve všech pobožnostech bude udržována Kristova prostota. Formy, ceremonie a dosažené hudební výsledky, netvoří sílu sboru a přesto tyto věci přinálezející Bohu zaujímají někdy způsoby, jaké měli židé ve svých pobožnostech. *Ev 512.2*

Pán mi zjevil, že je třeba mít očištěné a posvěcené srdce. Členové, musí být účastní Boží přirozenosti. Pak ze středu takového sboru, který věří pravdě, vyjde veliká moc a ona zrodí v srdcích píseň. Mužové a ženy nebudou závislí na svých hudebních nástrojích, ale na moci, slávě a milosti Boží, která dává plnost radosti. Třeba vykonat důležitou práci, je třeba očistit sbor od vlivů a návyků, které se do něj vloudily. ... *Ev 512.3*

Nynější poselství se týká nejen sboru v ____ ale všech sborů, které šly za příkladem onoho sboru. – Manuscript 157, 1899 *Ev 512.4*

Část XVI. – Zdravotní a evangelizační služba

Razí cestu evangelizace

Otvírání dveří pro evangelium – Nic neotevře dveře právě tak, jako evangelizační zdravotně-misijní dílo. Toto bude přístupem k srdcím a myslím a bude to prostředkem na přeměně mnohých k pravdě. *Ev 513.1*

Evangelista, který je připraven kázat nemocnému tělu, dostává obrovskou příležitost ke kázání nemocným duším. Takový evangelista by měl být zmocněn vykonávat křest těm, kdož jsou přeměnění a přejí si, aby byli pokřtěni. ... Zdravotně-misijní dílo je správnou pomůckou evangelia, které otvírá dveře pro průchod poselství. ... *Ev 513.2*

Dveře, které byly zavřeny tomu, kdož evangelium káže, budou otevřeny inteligentnímu lékařskému misionáři. Bůh dosahuje srdcí skrze úlevu v tělesném utrpení. – Manuscript 58, 1901 *Ev 513.3*

Získávání přístupu – Z Boží prozřetelnosti smím chápat, že zdravotně-misijní dílo má být jakýmsi mohutným klímem, umožňujícím přístup k nemocné duši. – CH 535 *Ev 513.4*

Odstraní předsudky – Zdravotně-misijní dílo je průkopnické dílo evangelia, jsou to dveře, kterými přítomná pravda má proniknout do mnohých domácností. ... Uplatněním zásad zdravotní reformy možno velkou mírou odstranit předsudky proti naší evangelizační práci. Velký lékař, původce zdravotně-misijní práce požehná všechny, kteří se takto snaží šířit přítomnou pravdu. – CH 497 *Ev 513.5*

Sjednává přístup k lidským srdcím – Konejte zdravotně-misijní dílo, takto získáte přístup k lidským srdcím. Cesta bude připravena pro rozhodnější povolání této pravdy. Zjistíte, že úleva jejich tělesných bolestí poskytne příležitost ke kázání, podle jejich duchovních potřeb. *Ev 514.1*

Svatá práce pro tělo ve smyslu Krista, a práce pro duši, je pravdivým výkladem evangelia, podle Kristova úmyslu. – An Appeal for the Medical Missionary College, pp. 14, 15 (1902) *Ev 514.2*

Přednáška na téma zdraví – Můj průvodce mě informoval, že ti, kteří věří pravdě, mají nejen ostříhat zdravotní zásady, ale mají jim pilně vyučovat, jelikož to je způsob, jak může být pravda představena cizím lidem. Tito lidé usuzují, že jestliže vlastníme tak střízlivé a rozvážné názory ve věci zdraví a zdrženlivosti, pak v našem náboženství musí být něco náležitého co třeba zkoumat. Kdybychom ustoupili od našich zdravotních zásad, ztratili bychom mnoho vlivu, který tak může působit na svět. *Ev 514.3*

Přednášky na našich shromážděních by měly mít reformátorskou povahu a osvětlit nutnost reformy našeho života. Za tím účelem třeba využít všechny dary, které jsou k dispozici, aby mohla být objasněna lidem pravda. *Ev 514.4*

Mnozí lidé nejsou spokojeni suchým formalismem, který se dnes vyskytuje v křesťanském světě. Mnozí nevěří, jelikož vidí nedostatek opravdové zbožnosti u těch, kteří se považují za křesťany. Mohli bychom vykonat dobrou práci, která připravuje zvěstování pravdy, kdybychom víc a rozhodněji zvěštovali v naší práci zdrženlivost a zdravotní učení. *Ev 514.5*

Nesmíme podceňovat věc zvěstování zdravotních zásad a zdrženlivost jako něco méně důležité, poněvadž právě každá rodina potřebuje v tom směru správného poučení a pokynů. Skoro každý člověk potřebuje vědomosti o těchto věcech, aby se mohl stát činitelem Božího Slova. Potřebuje si odepřít mnohé a zdržet se toho co není zajedno s Božími právy, podlehnouti žádosti chutí. Když uvídíte, že z vaší práce lidé pochopí zdravotní zásady, pak jste učinili mnoho ve věci přípravy cesty pro zvěstování zásad pro přítomnou dobu. Můj průvodce řekl: „Vychovávejte, vychovávejte, vychovávejte.“ Třeba osvětlit lidská myšlení, jelikož lid je pohřben v temnotě. Satan nachází přístup k duším skrze znetvořené chutě, tak je chce ponížít a zničit. – Letter 1, 1875 *Ev 515.1*

Mocně svázané se zvěstováním slova – Zásady zdravotní reformy lze nalézt v Božím Slově. Evangelium zdraví musí být pevně spjata s hlásáním Božího Slova. Je v plánu našeho Pána, aby se obrodný vliv zdravotní reformy stal částí velkého úsilí, Bůh chce, aby poselství evangelia bylo zvěstováno. – MM 259 *Ev 515.2*

Na mnoha místech – Abychom překonali předsudky a získali přístup k srdcím, musíme konat lékařské misijní dílo, nejen na jednom nebo dvou místech, kde pravda ještě nebyla zvěstována. Máme pracovat jako zdravotní evangelisté, abychom uzdravovali hříchem nemocné duše, zvěstujíc jim Boží poselství. Toto dílo překoná předsudky, které už nic nemůže překonat. – 9T 211 *Ev 515.3*

Je nutné pro pokrok díla – Lékařské-misijní dílo je pravou rukou evangelia. Je nutné pro pokrok Božího díla. Když budou lidé přivedeni k pochopení pravé životosprávy, poznají spásnou moc pravdy. Do každého města by měli přijít pracovníci, kteří byli vyškoleni v misijním lékařském díle. Jako pravá ruka třetího andělského poselství otevrou Boží způsoby ošetřování nemoci dveře pravdě. – 7T 59 *Ev 515.4*

Otevírá dveře – Na každém místě lze nalézt choré. Ti, kdož vycházejí mezi lid jako pracovníci Kristovi, musí být skuteční přívrženci reformy životosprávy. Musí být schopni provést s nemocnými prosté léčebné úkony, jimiž se jim uleví, a pak se s nimi pomodlí. Tak otevrou pravdě dveře. Taková práce bude mít dobré výsledky. – MM 320 *Ev 516.1*

Správný cíl lékařské evangelizace

Užitek z vzácné žně – Zdravotně-misijní dílo skýtá příležitost pro úspěšné nesení evangelizační práce vpřed. Je tomu tak proto, neboť tyto směry úsilí jsou sjednoceny, a tak můžeme shromáždit nejvzácnější ovoce pro Pána. – RH Sep. 7, 1905 *Ev 516.2*

Utěšování a přinášení úlevy – Kristus všude hledal lidi a odkrýval jim vznešený pravdy týkající se Jeho království. Procházel místo za místem, kde žehnal a těšil zarmoucené a uzdravoval nemocné. Taková má být i naše práce. Bůh si přeje, abychom přinášeli trpícím úlevu a ukojili potřeby opuštěných. – Letter 54, 1898 *Ev 516.3*

Vzor u Izaiáše v 58. kapitole – V 58. kapitole Izaiáše nacházíme pravdu, určenou pro Boží lid přítomné doby. Vidíme jak práce na zdravotním poli a zvěst evangelia se mají spojit v jedinou celost, a to zvěstování poselství světu. Na těch, kteří ostříhají Hospodinovy soboty, spočívá odpovědnost za vedení práce milosrdenství a dobročinnosti. Působnost na poli zdrženlivosti má být spojena s poselstvím a zapečetěním Boží pečeti samého Boha. – Manuscript 22, 1901 *Ev 516.4*

Získává a změkčuje srdce – Svět musí obdržet nějaký protijed k hříchu. Když pracovník vede svou působnost moudře a inteligentně, přináší úlevu v utrpení a zachraňuje život. Tak lidská srdce získává a obměkčuje. Lidé, kterým bylo pomoheno se za to s vděčností odplatí. *Ev 517.1*

Když lékař pracuje s tělem člověka, Bůh pracuje nad jeho srdcem. Mírně vyslovená slova útěchy, vracejí důvěru a působí jako balzám přinášející pocit bezpečí. Mluvte trpícím o Boží lásce. – Manuscript 58, 1901 *Ev 517.2*

Obnovit víru v Boha a člověka – Mnozí ztratili víru ve věčný život, ztratili představu o Bohu a těžko je jim pochopit, že budou spaseni nebo zatraceni. Ztratili víru v Boha i důvěru v člověka. Když někoho vidí, který nehledá zemské slávy ani odměny a stále přichází a navštěvuje jejich rozbité domy, pomáhá nemocným, sytí hladové a obléká nahé a všem ukazuje srdečnou lásku a Kristovo milosrdenství, jehož jest pouhým vyslancem, pak srdce těchto lidí jsou pohnuta. Rodí se vděčnost, která rozněcuje plamen víry. Vidí, že Bůh se o ně stará a tímto způsobem se stávají připravenými lidmi poslouchat Jeho slovo. *Ev 517.3*

Když se dítky Boží zasvěcují této práci, mnozí lidé se chopí jejich rukou, aby dosáhli spasení. Rozhodnou se odvrátit od svých dosavadních zlých cest. Někteří z těch, kteří byli vysvobozeni od zahynutí skrze víru v Krista, odevzdají sebe Boží službě a bude jim svěřena práce spasení duší. Díky svým zkušenostem poznají potřeby těch, pro něž pracují. Budou vědět jak pomoci a jakými prostředky zachraňovat hynoucí. Budou velmi Bohu vděční za požehnání, která obdrželi. Jejich srdce oživnou pod vlivem lásky, energie obdrží nové síly a půjdou pozdvihovat na duchu těch, kteří bez jejich pomoci by se nikdy neprobudili ze své nemoci. – RH Aug. 3, 1905 *Ev 517.4*

Pravdivost zdravotně-misijního díla – Studium chirurgie a jiných lékařských věd se těší na světě velké pozornosti, ale skutečná věda zdravotně-misijního díla, která je konána tak, jak ji konal Kristus, je nová a neznámá církevním denominacím i světu. Své oprávněné místo najde tehdy, až si lid, který měl velké světlo, adventisté sedmého dne, uvědomí svou zodpovědnost a zlepší využití své příležitosti. *Ev 518.1*

Mladí mužové a ženy musí být způsobilí, aby se zabývali zdravotně-misijní prací, jakožto lékaři a zdravotní sestry. Ale dříve, než tito pracovníci budou vysláni do praktické činnosti, musí podat důkazy, že mají smysl pro službu, že vdechují zdravotně-misijní atmosféru a že jsou připraveni pro evangelizační práci. *Ev 518.2*

Studenti by měli být připraveni pro průkopnickou misijní službu. Zdravotní misionáři, kteří jsou posíláni do cizích zemí, by měli nejdříve získat pečlivější vzdělání. Jsou to Kristovi vyslanci a mají pro něj pracovat s veškerou zručností, kterou mají. Měli by horlivě kázat, že Veliký Lékař bude mít soucit a spasí člověka zázračnou mocí. – Manuscript 33, 1901 *Ev 518.3*

Opravdová zdravotně-misijní práce – Lekci, které je nám zapotřebí se naučit, je představa skutečné zdravotně-misijní práce v praktických evangelizačních směrnicích. Předložme kdekoli před lid podmínky věčného života tak, jak jsou uvedeny ve Slově Božím, Ti, kdož uposlechnou tohoto Slova, vzdají Bohu čest, která mu patří, a prakticky dokážou, že mají znalosti o tom, co představuje zdravotně-misijní dílo. Vlastní „já“ musí být pokořeno, nesmí být povzneseno. Důležitým následkem pro ty, kdož prohlašují, že chápou zdravotně-misijní práci, bude vyučování zásadám pravdy. – Manuscript 126, 1905 *Ev 519.1*

Příbuzná služba evangelia

Pracovat s evangeliem je dvojnásobně šťastnější – Někdo si vůbec nedovede představit, že důležitost misionářské práce spočívá právě tak ve zdravotně-misijní službě. Hlasatel evangelia a kazatel budou mít ve svém poslání dvojnásobný úspěch, budou-li současně vědět, jak léčit nemoc. ... Kazatel Božího Slova, který je současně lékařským misionářem a umí léčit choroby, je mnohem úspěšnější pracovník, než ten, kdo to neumí. Jeho dílo jako hlasatele evangelia je mnohem úplnější. – MM 245 *Ev 519.2*

Nemá to být rozděleno – Zdravotní-misijní dílo žádným způsobem nemá být odděleno od služby evangelia. Pán určil, že toto dvojí má být tak těsně spojeno, jako ruka s tělem. Bez tohoto spojení není nic úplné. Lékařské misijní dílo je ilustrací evangelia. – 6T 240, 241 *Ev 519.3*

Boží plán pro spojené dílo – Dnešní potřeba světa nemůže být úplně uspokojena kázáním Božích služebníků, kteří byli povoláni, aby každému stvoření hlásali věčné evangelium. Zatím by bylo dobré, pokud je to možné, aby se evangeličtí pracovníci učili, jak pomáhat při nesnázích těla právě tak, jak duše. Bylo to dobré takto sledovat Kristův příklad, pokud nemohou strávit všechny svůj čas a úsilí na pomáhání těm, kteří potřebují pomoc. Hospodin přikázal, aby k těm, kteří zvěstují slovo, byli přidrženi Jeho zdravotní misionářští pracovníci, křesťanští lékaři a ošetřovatelé, kterým se dostalo zvláštního výcviku v léčení nemoci a v získávání duší. – CT 468 *Ev 519.4*

Lékař-misionář jako kazatel – Lékaři by neměli zapomínat, že často jich je třeba, aby vykonávali službu kazatele. Lékaři-misionáři často musí vystupovati jako kazatelé. Pracovníci by měli vycházet na pracoviště ve dvou, aby se mohli pospolu radit a modlit. Nikdy by neměli chodit sami. Pán Ježíš vysílal své učedníky do měst Izraele po dvou. Dal jim příkaz: „*Uzdravujte nemocné, kteříž by v něm byli, a rcete jim: Přiblížil se k vám království Boží.*“ *Ev 520.1*

Jsme poučeni ze Slova Božího, že hlasatel evangelia je učitel. On musí být také lékařským misionářem. Každému ovšem není určeno pracovat stejně. „*A onť dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele pro spořádání svatých k dílu služebnosti pro vzdělání těla Kristova.*“ ... *Ev 520.2*

Ti, kdo v našich konferencích vystupují jako kazatelé, by měli vědět, jak ošetřovat nemocné. Ať se žádný duchovní nevychloubá tím, co neumí, místo, aby v tom byl moudrý. Lékařská misijní služba spojuje pracovníky s lidmi i s Bohem. Projev sympatie a důvěry není omezen ani časem, ani prostorem. – MM 249, 250 *Ev 520.3*

Lhostejnost našich kazatelů – V našem světě je ještě mnoho křesťanských pracovníků, kteří dosud neslyšeli veliké a úžasné pravdy, jež máme my. Konají dobrou práci dle světla, které mají a mnozí z nich jsou mnohem dále ve známosti praktické práce než ti, kterým se dostalo velkého světla a příležitosti. *Ev 521.1*

Lhostejnost našich kazatelů ke zdravotní reformě a k lékařské misijní práci je překvapující. Někteří, kteří nevyznávají křesťanství, jednají s touto záležitostí s větší úctou, než mnozí z našich lidí, a když neprocitneme, předstihnou nás. – TM 416, 417 *Ev 521.2*

Předsedové konference použijte to – My nyní žádáme, aby naši předsedové konference začali správně konat dílo v oněch místech, kde dosud nebylo nic vykonáno. Použijte zdravotně misijní služby jako pomocné Boží ruky a všeobecné podpory a povzbuzení. Zdravotní misionáři musí mít tutéž podporu, jako uznávání hlasatelé Boží pravdy. Modlete se s těmito pracovníky. Radte jim, potřebují-li vaší rady. Neduste jejich horlivost a energii. Naopak, povzbuzujte je tím, že jim ukážete vysoké zanícení ve své vlastní práci. Je velmi zapotřebí pracovníků na vinici Páně, a ani slůvkem znechucení nesmíte srážet v práci ty, kteří se jí zasvětili. – MM 240, 241 *Ev 521.3*

Tajemník oddělení zdravotně-misijní činnosti – Práce na zdravotně-misijním poli má být v těsném spojení s kazatelskou činností. K této práci by měli být vybráni muži, kteří jsou důvěryhodnými a opravdoví ve svých zásadách. Na každé konferenci by měl být jeden muž navíc, který by měl přehled. Měl by to být muž, který se vyznačuje svědomitostí, upřímností ve svém jednání se světskými lidmi, jakožto i se spolupřítelci. – Letter 139 1898 *Ev 521.4*

Opatrnost při nezávislém díle – Čím větší je naše zdravotní misie, tím větší bude pokušení odtrhnout ji od našich unií. Bylo mi však ukázáno, že tento plán není správný. Různá odvětví naší práce jsou jen části velkého celku. Mají jeden střed. ... *Ev 522.1*

V díle evangelia Pán používá různé nástroje a tyto nástroje nemá nikdo rozdělovat. Nikdy by nemělo být vydáváno žádné, na církvi nezávislé sanatorium. Naše lékaři mají být pracovně zajedno s kazateli evangelia. Jejich úsilím mají být zachráněny duše, aby bylo vyvýšeno jméno Boží. ... *Ev 522.2*

Bůh však nechtěl, aby misijní lékařské dílo zastínilo poselství třetího anděla. Rameno se nemá stát tělem. Třetí andělské poselství je evangelijní poselství pro tyto poslední dny, a v žádném případě nemá být zastíňováno žádnými zájmy a pokládáno za bezvýznamné. Když je v našich ústavech cokoliv nadřazeno třetímu andělskému poselství, evangelium tak není onou velkou vůdčí mocí. – 6T 235-241 *Ev 522.3*

Lékařské kazatelství nezaujímá místo evangelizace – Zdravotně-misijní práce nezaujímá místo kazatele Slova. Nepohlcuje prostředky, které by měly být použity k podpoře díla Páně v cizích oblastech. Ať už jsou peníze v pokladně od kohokoli, jsou Pánovy a nemají být užity tak širokým způsobem na budování domů v Americe. Dary lidu nejsou zde na to, aby byly pohlceny prací, která přináší malé výsledky. Má být rozhlášena pravda o tom, že cesta Páně má být připravena. Polnice nesmí mít nejistý zvuk. *Ev 523.1*

Zdravotně-misijní práce musí opustit uzavřenou místnost ve prospěch kázání Slova. Opovrzení nesmí být nikdy vyjádřeno ve spojení s hlásáním Božího Slova. Poselství třetího anděla nesmí být zastaveno smrtí. – Manuscript 177, 1899 *Ev 523.2*

Kazatelská práce jako poslední – Chci vám povědět, že nejdříve nebude možno pracovat kazatelsky, ale zdravotně misijně. Prací kazatele je kázat. Naši kazatelé mají pracovat podle evangelijního plánu. ... *Ev 523.3*

Nikdy nebudete kazateli podle evangelijního pořádku, pokud neprojevíte skutečný zájem o zdravotní-misijní práci, evangelium zdraví, požehnání a posilňování. ... *Ev 523.4*

Směrnice, které jsem obdržela od Pána, mi dovolují s odvahou stát mezi vámi a oslovovat vás bez ohledu na to, jak hledíte na zdravotně-misijní dílo. Chci vám říci, že zdravotně-misijní dílo je Boží dílo. Pán chce, aby každý z jeho služebníků se přidržel této linie. Chopte se zdravotně-misijní práce, a to vám umožní přístup k lidem. Jejich srdce budou dotknuta, když budete sloužit jejich potřebám. Tím, že jim pomáháte v utrpení, najdete příležitost svědčit jim o Ježíšově lásce. – CH 533 *Ev 523.5*

Prosté metody

Kristus věděl, jak pomáhat lidem – Přečtěte si opis toho, jak Kristus nasytil davy lidu pěti bochníky chleba a dvěma rybami. ... Toto milosrdné se postarání o časné potřeby lidí, pomohlo připravit mysl na přijetí laskavých slov pravdy, které jim zvěstoval Spasitel. ... *Ev 524.1*

Za pomoci tohoto divu Kristus ukázal, jak je třeba spojovat skutky milosrdenství s prací zvěstování Slova Pravdy. Jeho učedníci mají brát chléb života a vodu spasení a podávat ji těm, kteří touží po duchovní pomoci, a když potkají lidi v potřebě, mají jich nakrmit a přiodít. Tímto vykonají dvojí službu pro dobro našeho Mistra. Krása a užitek námi vykonané práce pro Boha, se odvíjí v souměrnosti a souhře v její všestrannosti přizpůsobení a opravdovosti. – Manuscript 5, 1901 *Ev 524.2*

Přiblížit se trpícím lidem – Kristus nám dal příklad, jak bychom měli kráčet v Jeho šlépějích. Přibližoval se nejpotřebnějším, bezcílným, beznadějným a oni upozorněni Jeho náklonností, se tím více k Němu přibližovali. Ujišťoval každou hříšnou trpící a potřebnou duši, že jako veliký Lékař ukojí jejich duchovní potřeby navždy, my však stojíme příliš daleko od trpících lidí. Přiblížme se blíže ke Kristu, aby se naše duše mohly naplnit Jeho milostí a touhou obdarovat tou milostí jiné lidi. – Letter 17, 1903 *Ev 524.3*

Praktické jednání – Pamatujme, že práce získání duší nemůže být omezena pouze jediným způsobem působení. Tato nemá být vedena lidským způsobem, ale má se rozvíjet dle Kristova způsobu. Všechno co se činí, má být potvrzeno Duchem Svatým. Musíme pracovat tak, jak pracoval Kristus, podle těch samých praktických zásad jednání. Pak budeme jisti. *Ev 524.4*

Boží příkaz nepotřebuje žádnou reformu. Kristův způsob zvěstování pravdy nemůže být poopraven. Pracovník, který zkouší použít způsoby, které mají přitáhnout mysl lidí omámených věcmi toho světa, si představuje, že zvrátí lidské překážky a předsudky, které se staví těmto lidem v cestě za Kristem a zmenšuje svůj vliv. Zachovejte prostotu pobožnosti. – Letter 123, 1903 *Ev 525.1*

--- *Ev 525.2*

Vyučování zdravotními zásadám – Evangelisté by měli umět poučovat o zásadách zdravé životosprávy. Všude je plno chorob a mnohým z nich možno předejít pozorností vůči zákonům zdraví. Lidé potřebují znát dosah zdravotních zásad pro jejich zdraví, pro tento život, i pro život budoucí. Musí si uvědomit svou zodpovědnost za lidský příbytek uzpůsobený Stvořitelem jako jeho příbytek, nad kterým chce, aby oni byli věrnými správci. *Ev 525.3*

Tisíce by ochotně přijalo naučení o jednoduchých metodách ošetřování nemocných – potřebují znát metody, které nahrazují používání otravných léků. Je velmi potřebné naučení o dietní reformě. Nesprávné návyky v jídle a používání nezdravých jídel je velkou měrou odpovědnou za nestřídmost, zločin a ztroskotání, které je kletbou světa. *Ev 525.4*

Při poučování o zdravotních zásadách upozorňujte na tento velký cíl reformy. Jejím záměrem je zabezpečit nejvyšší rozvoj těla, duše i ducha. Poukazujte, že zákony přírody jsou jako zákony Boží určeny pro naše dobro, že poslušnost vůči nim podněcuje štěstí v tomto životě a pomáhá v přípravě na život budoucí. *Ev 526.1*

Povzbuzujte lid, aby zkoumal tento zázračný organismus, lidský systém a zákony, které ho ovládají. Ti, kteří postihují důkazy Boží lásky, kteří znají něco z moudrosti a blahodárnosti jeho zákonů a výsledky poslušnosti, dospějí k tomu, že svoje povinnosti a závazky budou vidět ze zcela jiného hlediska. Místo aby na zachovávání zdravotních zásad hleděli jako na oběť anebo na sebezapření, budou to pokládat za skutečně nedocenitelné požehnání. *Ev 526.2*

Každý evangelista by si měl uvědomit, že k jeho poslání patří i poučení lidí o zásadách zdravotní životosprávy. Tato činnost je velmi potřebná a svět na ni čeká. – CH 389, 390 *Ev 526.3*

Vyučovat o přípravě zdravého jídla – Měli by být zřízeny kuchařské školy a dům od domu bychom měli poučovat lid, jak si má připravovat zdravé pokrmy. Staří i mladí by se měli učit vařit prostěji. Kdekoli se zvěstuje pravda, lid má být poučen, jak si má připravovat jednoduchým a přece chutným způsobem pokrm. Má být všem poukázáno, že výživnou stravu si mohou připravit i bez masitých pokrmů. *Ev 526.4*

Poučte lid, že je lépe poznat, jak si zachovat zdraví, než jak léčit nemoc. Lékaři by měli být moudří vychovatelé, varující všechny před povolováním chuti a ukazující, že střídmost v těch věcech, které Bůh zakázal, je jedinou cestou, jak zabránit zkáze těla i duše. – 9T 161 *Ev 526.5*

Význam škol pro vaření – Kuchařské školy, mají být zřízeny na mnohých místech. Toto dílo může započít zcela skromně. Když však rozumné kuchařky konají to nejlepší co dovedou, aby osvětili jiné, Pán jim dá moudrost a porozumění. Slovo Pánovo zní: „Nebraňte jim; neboť sám se jim zjevím jako jejich učitel.“ On bude spolupracovat s těmi, kteří se řídí Jeho plánem, poučují lid jak

provést reformu stravování přípravou zdravých a levných pokrmů. Chudí budou povzbuzeni, aby přijali zásady zdravotní reformy; bude jim pomoheno se stát pilnými a odkázanými na sebe. *Ev 527.1*

Bylo mi ukázáno, že schopní mužové byly Pánem poučeni jak připravovat zdravé, chutné pokrmy příjemným způsobem. Mnozí z těchto byli mladí, byli však mezi nimi i starší. Byla jsem poučen povzbudit vedení kuchařských škol na všech místech, kde se koná zdravotně misijní dílo. Každý náznak, který vede lid k reformě, jim musí být vysvětlen. Má se jim dostat co možno nejvíc světla. Poučte je, aby při přípravě pokrmu usilovali o nejlepší výsledky a povzbudte je, řekněte jiným, co jste se sami naučili. – 7T 113 *Ev 527.2*

Navštěvujte domy a vyučujte umění vařit – Někteří by měli navštěvovat příbytky a vyučovat vaření zdravých jídel. Díky zdravotní reformě a reformě způsobu života, se velmi mnozí osvobodí od fyzické degenerace. Tyto zásady se stanou vlastnictvím všech těch, kteří hledají světla, která působí přijetí pravdy pro přítomnou dobu. – RH June 6, 1912 *Ev 527.3*

Vychovávat, vychovávat, vychovávat – Musíme poučovat, vychovávat a zase poučovat příjemně, rozumně a inteligentně. Musíme pravdu kázat, za pravdu se modlit a pravdu prožít, abychom přinesli její ozdravnou moc lásky na dosah těm, kdož ji neznají. Jsou-li nemocní přivedeni do styku s naším Životodárcem, jejich schopnosti těla i mysli jsou obnoveny. Má-li to však nastat, musí se procvičovat v sebezapírání a musí být střídmi ve všech věcech. Jenom tímto způsobem budou uchráněni od fyzické i duchovní smrti a jejich zdraví bude obnoveno. *Ev 528.1*

Když se lidské soustrojí pohybuje v souzvuku s životodárnými Božími zařízeními, jak nám evangelium byla zjevena, nemoc je zdolána a do těla urychleně tryská zdraví. Když jsou lidé v souzvuku s Dárcem života, jenž svůj život za ně obětoval, jejich mysl se naplní šťastnými myšlenkami. Tělo, mysl i duše jsou posvěceny. Lidské bytosti se naučí znát velkého Učitele, a na cokoliiv popatří, všecko zušlechťí a obohatí jejich myšlenkový zdroj. City se radostně a vděčně odnášejí k jejich Stvořiteli. Jejich světlo obnovené v srdci k obrazu Ježíše Krista, je světlem v temnotách. – MM 262, 263 *Ev 528.2*

Široké názory – Je to celá věda o tom, jak zacházet s lidmi, zejména s těmi, kdož se zdají zvláště slabí. Chceme-li napravovat jiné, musíme se nejdříve sami mnohému naučit od Krista. Musíme být širokého rozhledu, abychom dobře konali lékařskou misijní práci s nesmírným taktem a plní laskavosti. ... *Ev 528.3*

Zachovávejme úzkostlivě taktost, když jednáme s lidmi nechápavými, kteří jsou jakoby poněkud z cesty. Vytrvalým úsilím se nám nakonec podaří učinit z nich užitečné pracovníky pro našeho Pána. Nakonec projeví zájem, budeme-li k nim trpělivě, jemně a láskyplně promlouvat. *Ev 529.1*

Je pro nás nutné spolupracovat s Ježíšem Kristem, abychom zbloudilé a nevýkonné přivedli k inteligenci a čistotě. Toto je práce, jež se důstojně řadí co do důležitosti k duchovní evangelizační práci. – MM 208, 209 *Ev 529.2*

Poselství o střídmosti a proti kouření

Člověk neprodal svoji soudnost – Satan zotročil svět tím, že jej nakláněl k pití čaje a zrnkové kávy. Pod vlivem těchto omamných jedů se mysl dané Bohem člověku, mysl, která má cele být uchována jasná a bystrá, znetvořuje. Mozek není v stavu rozlišovat věci a správně chápat. Kontrolu nad ním má satan. Člověk prodává svůj rozum i soudnost za něco, co jej učiní nezodpovědným. Ztrácí pocit slušnosti, pravdivosti a spravedlnosti. Pořád se ještě povoluje alkoholu, který je příčinou zkázy člověka a ničí nejen svou oběť ale i rodinu. *Ev 529.3*

Kletba pití lihovin nachází odezvu v strašných přestupcích, kterých je velmi mnoho. Všeobecně je nedostatek zdrženlivosti. Nelze ani označit do jakého stupně se myšlení člověka znetvořuje pod vlivem alkoholických nápojů. – Manuscript 11, 1899 *Ev 529.4*

Důležitá povinnost – Před lety jsme považovali rozšiřování abstinentských zásad za jednu ze svých hlavních povinností. Tak by tomu mělo být i dnes. – MM 266 *Ev 529.5*

Metody a způsoby zvěstování zdrženlivosti – Je třeba jasně a zřetelně lidem představit otázku zdrženlivosti. Poukažte ve vši moci, že použití zdravotních zásad přinese zvláštní požehnání. Dozvědí se, jací mají být podle Božích ustanovení. Poukažte na velikou oběť, přinesenou pro zušlechťení lidstva a vyzdvižení na vyšší úroveň. S Bibli v ruce přestavte co Bůh požaduje od lidí.

Řekněte vašim posluchačům, že Bůh od nich očekává, aby využili sílu těla i myšlení pro vyvýšení Boha. Ukažte jakým způsobem si nepřítel lidstva snaží lidi zavléci k pádu. A to tím, že je naklání k užívání omezených nápojů a podlehnutí žádostem. *Ev 530.1*

Vyprávějte jasně a zřetelně, prostě a horlivě, jak tisíce mužů i žen vydává Boží peníze, aby ničili sami sebe a učinili ze světa peklo. Lidé vydají velké sumy na co je činí nešťastné. Představte tu věc jasně a zřetelně, aby byla všem viditelná. Potom mluvte lidem o Spasiteli, který přišel na svět, aby vysvobodil lidi od hříšných praktik. „Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozného dal, aby každý, kdo věří v něho nezahynul, ale měl život věčný.“ *Ev 530.2*

Proste všechny, kteří přicházejí na vaše přednášky, aby vám pomohli v práci, kterou se snažíte konat. Poukažte, že zlé návyky vedou k onemocnění těla, myslí a následek toho je utrpení a neštěstí, které nelze perem ani popsat. Užívání alkoholických nápojů okrádá tisíce lidí o rozum, prozíravost a přesto je prodej legální. Žádejte, aby podepsali příslib, že nebudou užívat alkoholické nápoje. Působení ve jménu velikého JÁ JSEM dá vašim slovům autoritu. Máte působit jeho pověřením. Připravte vhodné přísliby a ke konci takového shromáždění představte lidem jejich obsah. *Ev 530.3*

Žádný by neměl sám vést takovou činnost. Ať spojí své úsilí několik osob v tomto díle. Ať vystoupí s poselstvím pocházejícím z nebe, vybaveným mocí Ducha Svatého. Ať do toho díla vloží všechnu svoji sílu a mluví srozumitelně, zřetelně a uměle v Duchu Svatém. Ať prosí své posluchače, aby s nimi spolupracovali v díle výstrahy obyvatelů světa. Je třeba lidem ukázat zlo, které přýští z vydávání prostředků pro ukojení zlozvyků, ničících mysl duší i těla. ... *Ev 531.1*

Kristovo království nebylo založeno na moci nějaké vnější okázalosti, nebo na moci světského patronátu. Bylo založeno na moci Kristovy povahy, vštípené do lidské přirozenosti, co je možné jen působením Ducha Svatého. „*Ale ti, kteří Jej přijali, dal jim moc, aby se stali Božími syny, totiž těm, kteří věří ve jméno Jeho. Kteří z krvi, ani vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha zplození nejsou.*“ (J 1,12.13) To je jediná moc a síla, která je schopna pozvednout lidstvo na vyšší úroveň. Lidskému faktoru připadá úloha, ke splnění záležející ve vyučování a zvěstování Božího Slova. – Manuscript 42 1905 *Ev 531.2*

Zkušenost při pomoci kuřákovi – V Austrálii jsem se setkala s mužem, kterého považovali za člověka prostého všech nestrídmostí, kromě jednoho zvyku, používal tabák. Přišel, aby nás slyšel v našem stanu a jak nám pak řekl, jedné noci po tom, co šel domů, zápasil s tímto zvykem užívání tabáku a zvítězil. Někteří z jeho příbuzných mu řekli, že mu dají 50 liber, jestliže odhodí svůj tabák. Neudělal by to. „Ale“, jak nám řekl, „když předložíte zákony o střídmosti před nás, jak jste učinili, neodoláme. Předkládáte před nás sebezapření jednoho, který dal pro nás svůj život. Neznám Jej nyní, ale přeji si Jej poznat. Nenabídl jsem mu modlitbu v mém domě, ale zahodil jsem svůj tabák, jakmile jsem přišel domů. To je vše, co jsem učinil.“ *Ev 531.3*

Společně jsme se modlívali a po odchodu z toho místa jsme psali mu a později jsme jej navštívili. Nakonec přece jen svůj život odevzdal Pánu, a stal se opravdovým sloupem ve sboru na tomto místě, kde bydlel. Nyní pracuje ze všech sil a celou duší, aby své příbuzné přivedl k poznání pravdy. – GCB April 23, 1901 *Ev 532.1*

Vítězství skrze víru – Když tímto způsobem budeme pracovat, přiblížíme se ke všem vrstvám veřejnosti. Když Duch Svatý působí uprostřed nás, získáváme duše, které ještě nejsou připraveny na příchod Pána Ježíše Krista. Na naše shromáždění přichází mnoho duší, které se obracejí, kteří předtím nechodili do žádných církví. Jejich srdce získává jednoduchost pravdy. Kuřáci zanechávají svůj zlozvyk a alkoholici nechávají pití. Neučinili by to, kdyby se u víře nechopili Božích zaslíbení a odpuštění jejich hříchů. Pravda Božího Slova je předkládána malým i velikým, bohatým i prostým a ti, kteří ji přijímají, se stávají Božími i našimi spolupracovníky. Takto se sjednocují mohutné síly v harmonické spolupráci. Taková má být naše práce. – Manuscript 3, 1899 *Ev 532.2*

Lékařské evangelizace ve městech

Z místa na místo a z města do města – Všem bohatým a ubohým, svobodným a zotročeným, všem lidem, přinesl Kristus poselství smlouvy – zvěst o spasení. S jakým Naň údivem pohlíželi. Z dále i z blízka přicházeli lidé toužící po uzdravení a on všechny uzdravoval. Zvěst o tom Velikém Lékaři se rozšířila po celé Palestině, od Jeruzaléma až do Sýrie. Ve všech místech, kterými pro-

cházel, Její nemocní prosili o pomoc. A On zase všechny uzdravoval a zprošťoval nemoci. Přicházeli k němu i bohatí, aby s obavou poslechli Jeho slov a pocítili dotek jeho dlaně. A chodil od města k městu, z jednoho místa do druhého a zvěstoval Evangelium a uzdravoval nemocné. Král slávy, nesusoucí břemeno člověčenství. – RH July 23, 1914 *Ev 532.3*

Dnešní Boží výzva – Bůh povolává nejen kazatele, ale také lékaře, ošetřovatele, evangelisty a jiné posvěcené členy církve rozličného nadání, kteří znají Boží slovo a kteří poznali moc Boží milosti. Povolává je, aby uvažovali o tom, jak je městům zapotřebí varování. Čas rychle chvátá a je ještě mnoho co vykonat. Je nutno uvést v činnost všechny prostředky, aby se dosavadní výsledky mohly zlepšit. – AA 158, 159 *Ev 533.1*

Dveře v domech měst – Zdravotně-misijní dílo je bránou, kterou si pravda musí najít vstup do mnohých domovů v městech. V každém městě se najdou ti, kteří ocení pravdy třetího andělského poselství. – CH 556 *Ev 533.2*

Vynaložená úsilí v každém městě – Zásady reformy životosprávy, musí být hlášány jako část díla ve velkých městech. Hlas třetího andělského poselství musí být mocně slyšen. Nauky reformního léčení a životosprávy se musí objevit v každé evangelizaci, aby světlo pravdy zasvitlo lidem. Vybírejte si takové spolupracovníky, kteří jsou schopni zvěstovat lidu pravdu moudře, v jasných a prostých rysech. – MM 304 *Ev 533.3*

Daleko od práce – My jsme velmi pozadu s naší prací, která měla být vykonána v těchto dlouho opomíjených velkých městech. Práce bude v těchto velkých městech ještě více ztížena, než jaká byla před několika málo léty. Avšak poddáme-li tuto práci Pánu budou hráze prolomeny a rozhodná vítězství budou naše. *Ev 533.4*

Pro tuto práci potřebujeme lékaře a duchovní. Musíme se obracet s prosbami na našeho Pána a musíme naléhat se vši možnou energií na to, abychom se usadili se svým posláním ve velkých městech. Kdybychom byli v minulosti pracovali podle plánu našeho Pána, mnohá světla by dnes jasně svítily, jež jsou dnes na zhasnutí. – MM 301, 302 *Ev 534.1*

Poselství o zdraví a zdrženlivosti – Veliké a vznešené dílo má být vykonáno za účelem obrácení pozornosti lidí k zásadám zdravotní reformy. Je třeba pořádat veřejná shromáždění, na nichž posluchačům mají být předloženy zdravotní zásady. Je třeba zakládat školy, v nichž by se zajímající lidé mohli prakticky seznámit, jak přichystat zdravá a chutná jídla a zdravé bezmasé pokrmy a nápoje bez užívání čaje a kávy. ... *Ev 534.2*

Se vši silou a mocí Ducha Svatého, zdůrazněte význam zdrženlivosti. Snažte se ukázat na důležitost úplné abstinence, jde-li o opojné nápoje. Poukažte lidem na příšerné zlo, které v lidském organismu působí tabák a alkohol. Na tomto základě mluvte o způsobech léčení nemocí. Zaveďte hovory, které osvítlí vaše posluchače. Bůh jest milosrdný a laskavý pro hříšníky. Práce toho druhu vám poskytne příležitost vysvětlit to, co je v zásadě zdravotní reforma. – Letter 343, 1904 *Ev 534.3*

Ozdravovny poblíž významných měst – Pán mi ukázal, že by poblíž mnoha významných měst měly být ozdravovny. ... Je zapotřebí pohledat vhodná místa, na která byste mohli přinést nemocné a trpící z měst, kteří nevědí nic o našem lidu a stěžují něco o biblické pravdě. Každé možné úsilí je třeba namířit tak, abychom ukázali nemocným, že choroba může být léčena racionálními metodami bez toho, že bychom používali škodlivých léků. Necht' jsou nemocní odloučeni od škodlivého okolí pro společnosti a umístěni do našich ozdravoven, kde mohou obdržet léčbu od křesťanských sester a lékařů, a tak se mohou obeznámit se Slovem Božím. – Letter 63, 1905 *Ev 534.4*

Budování středisek pro šíření poselství – Je přáním Pána, aby se obnovilo úsilí, které se bude rozšiřovat na mnoha místech a budou tak zřízena malá střediska. Je zapotřebí udělat práci, která otevře cestu pro pokrok pravdy, a která zvýší víru duší. ... *Ev 535.1*

Je mnoho oblastí, kde je zapotřebí práce a přemýšlení a nemělo by se počítat s vytvářením mnoha širokých zájmů jen v několika málo oblíbených místech. Pán mě poučil, že nemáme vytvářet mnoho velkých středisek, neboť na každém poli by mělo být nějaké zařízení pro úspěšné vykonávání této práce. Z tohoto důvodu by nemělo několik velkých institucí zcela vyčerpávat příjem prostředků. V malých a větších městech a osadách, která leží na pokraji velkých měst, by měla být udržována malá střediska, kde jsou umístěni věrní strážci, kteří budou pracovat pro duše. Kamkoli misijní pracovník jde, mělo by být jeho úsilím vybudovat nějaké malé středisko, kde pokrok díla

bude uspíšen. Když Boží služebníci konají svou práci věrně, prozřetelnost otevře cestu pro jejich zařízení na mnoha místech. *Ev 535.2*

Dílo Boží se musí rozvíjet. Musí jít nejprve hlavními cestami a potom vedlejšími. Nerozvíjíme práci v souhlase s nejlepšími plány. Měli bychom plánovat skupiny a skupinky našeho pracovního úsilí, abychom tak mohli pracovat na nových polích. – Letter 30, 1911 *Ev 535.3*

Města v mnoha zemích – Lékařství – misijní dílo je pravou rukou evangelia. Je nutné pro pokrok Božího díla. Když budou lidé přivedeni k pochopení pravé životosprávy, poznají spásnou moc pravdy. Do každého města by měli přijít pracovníci, kteří byli vyškoleni v zdravotně-misijním díle. Jako pravá ruka třetího andělského poselství, otevrou Boží způsoby ošetřování nemocí dveře pravdě. Zdravotní literatura musí být rozšířena v mnoha zemích. Naše lékaři v Evropě a jiných krajích by si měli uvědomit nutnost zdravotního díla konaného muži, kteří stojí na základě a kteří mohou jít k lidem tam, kde tito jsou a přinést jim nejdůležitější poučení. – 7T 59 *Ev 536.1*

Evangelizační ústav

Naše sanatoria – Zvěstovat evangelium znamená více než se mnozí domnívají. Bylo mi ukázáno, že naše sanatoria jsou nejoprávnějším střediskem šíření poselství evangelia. – Manuscript 5, 1908 *Ev 536.2*

Vraťte lidem zdraví – Někdo je upoután jednou částí Písma svatého, jiný jinou. Je nám dán příkaz naším Pánem, abychom pracovali tak, aby všechny třídy byly dosaženy. Naše poselství, ať jde do celého světa. Naše sanatoria jsou k tomu, aby nám pomáhaly v rozhodnutí lidu Božího. Nezakládejme několik málo mamutích ústavů; pak by nám nebylo možno dobře poskytovat pacientům ona poselství, jež přináší zdraví jejich duším. Musí být zakládána malá sanatoria, ale na mnoha místech. – MM 327 *Ev 536.3*

Učinit evangelium zajímavé – Všichni, kdož jste spokojeni s našimi ústavy, buďte vychovatelé. Příjemným slovem a laskavým činem učíte evangelium přitažlivé. Jako následovatelé Kristovi musíte dělat nejlepší dojem skrze náboženství, jehož jste vyznavači, a musíte vzbuzovat vznešené myšlenky. Někoho svým chováním určitě ovlivníte pro časnost i pro věčnost. *Ev 537.1*

A právě, pomáháme-li jiným, můžeme dosáhnout největšího vítězství. Věnujme se s neochabujícím zanícením, s vážností víry, se sebezapřením a s trpělivostí té práce, kde můžeme pomoci těm, kdož se potřebují rozvíjet. Laskavá, povzbudivá slova vykonají zázraky. Je mnoho lidí, kteří jsou ochotni se napravit, jestli o to někdo vytrvale a radostně usiluje, aniž by stále vytýkal chyby nebo směřoval k dobrému. Příliš mnoho opakovaných a odůvodňovaných pokárání škodí mnohem více, než prospívá. Uplatňujeme u všech laskavost jakou by uplatňoval Kristus. – MM 208, 209 *Ev 537.2*

Veliký cíl – Obrácení duší je tím velikým cílem, který má osvěcovat všechny naše instituce. Pro tento cíl byly vlastně založeny. Trpící a nemocní, kteří přicházejí do našich léčeben, se musí seznámit s poselstvím evangelia. Tam se jim naskytnou vzácné příležitosti setby pravdy. – Letter 213, 1902 *Ev 537.3*

Zvěstování poselství uváženým způsobem – Ať duchovní atmosféra těchto institucí je taková, aby muži a ženy přicházeli do zdravotních středisek, kde by obdrželi léčbu pro své tělesné nemoci a neučili se tak lekci, že jejich nemocné duše se potřebují léčit. ... *Ev 537.4*

Prostý, opravdový hovor se může konat v hovornách, kde je ukazováno nemocným na jejich jedinou naději pro spásu duše. Tato náboženská shromáždění by měla být krátká a přímá a měla by poskytovat požehnání posluchačům. Mělo by být účinným způsobem přivedeno k mysli Slovo Toho, který založil svět v šesti dnech, sedmý den odpočíval a tím byl posílen. ... *Ev 538.1*

Publikace, obsahující převzácné pravdy evangelia, by měly být v místnostech pacientů nebo aspoň tam, kde jsou jim snadno dostupná. V každé ozdravně by měla být knihovna a měla by být zásobena knihami, obsahujícími světlo evangelia. Měly by se předkládat uvážené plány, jak mohou mít pacienti neustálý přístup k četbě materiálů, jež obsahují světlo přítomné pravdy. ... *Ev 538.2*

Kéž naše sanatoria se stanou tím, čím by měla být – domovy, kde se káže léčení duším, nemocným hříchem. A toto by se mělo uskutečnit, jakmile mají pracovníci živé spojení s Velikým Lékařem. – Manuscript 5, 1908 *Ev 538.3*

Pracovníci mohou udílet duchovní pomoc – V našich sanatoriích potřebujeme na prvním místě ze všech míst, na světě, zdravé lékaře pro víru získané. Potřebujeme rozumné pracovníky – muže a ženy, kteří nemocným nebudou vnucovat své zvláštní názory, nýbrž budou předkládat pravdu slova Božího takovým způsobem, že to pacientům přinese útěchu, povzbuzení a požehnání. To je práce, pro niž svá sanatoria zřizujeme – přesně a správně předkládat pravdu Slova Božího a vést mysl mužů i žen ke Kristu. *Ev 538.4*

Nechť jsou denně konány pobožnosti, krátké, ale výchovného rázu. Dejte jim znát Bibli a jejího autora, Boha na nebi i na zemi, a Krista Syna Božího, největší to dar samého Pána, našemu světu. Sdělte pacientům, že Spasitel přišel na svět, aby zjevil lidem lásku Boží. Ukažte jim, jakou velikou obět přinesl, že přišel sem, aby zde žil a za nás zemřel. Nechť je jim známo, že vírou v Ježíše Krista se může stát každá hříšná lidská duše účastná božské přirozenosti a naučit se spolupracovat s Bohem na díle spásy. – MM 208 *Ev 538.5*

Odstraňování predsudků – V našich léčebnách by se neměly vydávat poučná práva, kterých je třeba absolutně poslouchat. Mějte zásadu: „Učiňme vše, aby nemocný a trpící byl připraven k poznání pravdy a Boží spravedlnosti. Evangelizace stanoví jeden ze způsobů uskutečnění toho požadavku. Nevíme, kolik predsudků bývá odstraněno, když lidé přichází do spojení s pracovníky evangelia. Když se snaží trpícím přinášet podobnou pomoc jako přinášel Kristus za svého pobytu na zemi. Pravda určená pro naši dobu, nalezne přístup k srdcím a myšlení.“ ... *Ev 539.1*

Večerní pobožnosti v našich léčebnách by se měly vést takovým způsobem, aby daly lidem příležitost klást otázky. – Letter 213, 1902 *Ev 539.2*

Problém doktrín – Čekárna a klubovna sanatoria, kde se scházejí pacienti, není vhodným místem pro rozhovory na téma týkající se správného způsobu života. Ať způsob našeho života povzbudí důvěru a vzbudí touhu poznat proč tak věříme a ne jinak. Ty, kteří se vás doptávají na sobotní pobožnosti, poznejte potom. – Manuscript 53, 1899 *Ev 539.3*

Rozumné se zdržování – V sanatoriích máte vykonat velmi důležitou práci. Při léčení nemocných nečiňte dojem, že vám velmi záleží na tom, aby pochopili a přijali pravdu. Je nutná zdrženlivost. V některých případech slova, která by se zdála vhodná, způsobí vážnou škodu a uzavrou dveře srdce, které by se mohly otevřít. *Ev 539.4*

Ukazujte srdečnou lásku a praktikujte rozumnou zdrženlivost. Přejde-li vhodná příležitost použít řízený argument, lépe je zdržet se toho. Při všech příležitostech nepoužívejte nejpádnejších důkazů a argumentů, jaké jen znáte. *Ev 540.1*

Prosté, Boží Slovo má velikou moc přesvědčit o pravdě. Boží Slovo mluví samo za sebe a ono také svou práci vykoná. V evangelizační práci třeba vždy použít umění a zdrženlivost. Neprosazujte drastické body víry. Vyčkejte, až padnou otázky. Ať poučuje lidi váš příklad a jednání. A vaše práce a vaše řeč dosvědčí, že věříte Slovům živého Učitele. – Letter 308, 1906 *Ev 540.2*

Umění taktního přístupu – V našich institucích má být zvěstována živá Boží pravda. To neznamená, že někdo z našich pracovníků má tu pravdu zvěstovat všem. Nejde o takový postup svědectví. O pravdě lze svědčit i bez hlásání. Pracovníci nemají přicházet k lidem a mluvit, pokud pacienti sami nezatouží to uslyšet a pokud se nezbaví predsudků a neobměkčí srdce. *Ev 540.3*

Jedněte tak, aby se lidé přesvědčili, že Adventisté vlastní zdravý úsudek. Pracujte, aby pocítili, že naše instituce, jsou místem odpočinku. Biblická pravda má být lidem předložena v celistvosti, avšak některé body této pravdy nelze zvěstovat všem přítomným. Postaví-li nějakou otázku, pak odpovzte proč tak věříte. Takto bude svítit vaše světlo. *Ev 540.4*

Můžeme prosit a zvat na naše pobožnosti, ale nelze nikoho nutit k přijetí pravdy. Když pacienti sanatorium opustí vydají svědectví, že pracovníci nikomu nevnučují svou víru. *Ev 541.1*

Nebude možné, aby se lidé nezajímali o naše náboženství, jelikož mnozí touží po pravdě. A právě takoví se najdou. – Manuscript 11, 1899 *Ev 541.2*

Svědectví křesťanského života – Svaté pravdy, v níž věříme a používáme v životě nesmí být zvěstovány způsobem nucení k přijetí v duchu Mistra. Duch svatý dosáhne šlechetných myšlení i lidí dobrého ducha. Ve všech našich institucích by měli být zaměstnáni takoví muži, kteří rozumějí učení pravdy a jsou v stavu ji představit jak perem, tak i slovem. Spojí se s myslícími lidmi a budou prosit za ně u nebeského Otce tak, jako otec prosí za svého jediného syna. Nemůžeme, praví Pán,

pověřit zodpovědnými funkcemi lidí, nemající odpovědné zkušenosti a nevlastníci hluboké porozumění biblických pravd. *Ev 541.3*

Mnozí lidé soudí, že postava a reprezentace odehrávají velikou roli v dosažení vyšších společenských vrstev. Takto nahlízející lidé bloudí. Dobrý vzhled má jistě veliký význam a působí dojem, ale dobrému vzhledu má razit cestu zbožnost. Ať je zřejmé, že pracovníci jsou spojeni s Bohem a nebesy. Nelze toužit po uznání světa, aby se tak získal ohlas a větší vliv v posledních dnech. Snášenlivost a zásadnost jsou opravdovým klenotem. Naše víra, náš oděv a naše chování musí být v souladu s povahou naší konané práce, která záleží na reprezentaci a zvěsti nejposvátnějšího poselství, jaké kdykoli bylo dáno tomuto světu. *Ev 541.4*

Naší úlohou je získat lidi pro pravdu zvěstováním evangelia, příkladným životem a zbožností. Pravda ve všech projevech má být viditelná v činech vyplývajících z hluboké víry. Cenu naší víry ukazujeme v činech. Bůh může a bude působit na lidi skrze naši intenzivní horlivost. Naš oděv a způsob chování, naše rozhovory a vzrůstající zkušenosti v duchovních věcech mají prokázat, že veškeré zásady pravdy, které máme ve svých rukách, jsou skutečné. Tím způsobem bude pravda působit jako celek na lidi a navrhopvat příkazy intelektu. Biblická pravda bude autoritou pro svědomí s láskou a životem pro duši. – Letter 121, 1900 *Ev 542.1*

Ne slova, ale činy – Po seznámení lidí s naší vírou nesmíme jednat tak, aby to skrývalo naši víru, nebo ji vysouvalo do popředí. Do společenství budou přibývat osoby způsobilé na vliv pravdy. Budou-li tito lidé klást otázky, týkající se naší víry, bude nejsprávnější nejprostším a nejsrozumitelnějším způsobem formulovat to, v co věříme. Praktikovaná a uskutečňovaná zbožnost dává moc opravdovému vyznavači ke správnému jednání a ovlivňování ve směru dobra a spravedlnosti. *Ev 542.2*

Náš postoj v těchto problémech by měl charakterizovat rozvážnost a umíněnost. Někteří považují za svou povinnost svobodně hovořit o bodech víry, v nichž vládne rozdílnost názorů, tudíž v otázkách, které mohou vzbudit odpor a lidský hněv. Některý takový předčasný a nerozvážný krok, může uzavřít uši těch, kteří by v jiném případě poslouchali trpělivě učení pravdy a nyní bude jejich vliv na jiné z Božích věcí negativní. Tak se zakořeňuje v mnohých nepřátelstvích umíněnost, čím se poskvňuje jejich duše. Příčinou nedostatku umíněnosti a rozvážnosti jednoho člověka, se mohou uzavřít uši a srdce mnohých lidí před hlasem pravdy. *Ev 542.3*

Všem je známý fakt, že horliví náboženští vyznavači z různých církví prokazovali málo úcty lidem, kteří se od nich lišili náboženskými názory. Ti, kteří o tom vědí se domnívají, že s tím samým nedostatkem rozvážnosti a tím samým duchem se setkají u Adventistů sedmého dne. Proto také nezajistí úctu ani cenné domy, ani bohatě zdobený nábytek ani obrazy. Lidé touží a potřebují to, co nevlastní. Ale osoby patřící k jedné skupině jsou sebou úzce spojené. Jeden je závislý na druhém a je těžko najít k nim přístup. Z toho důvodu mnozí hynou v hříších a touze po něčem, co by přineslo pokoj, odpočinutí a klid. Tito lidé potřebují Ježíše, který je světlem spravedlnosti. Existuje jistý běh práce vykonávaný označeným způsobem, a proto ta velká skupina lidí je těžko dosažitelná. *Ev 543.1*

V minulosti někteří naši pracovníci sanatorií považovali za svou povinnost na každém místě mluvit všem o svěcení soboty. Přesvědčovali o tom s velkou horlivostí a vytrvalostí. Těmto lidem mohli Boží andělé říci: „Ne slovem ale činem.“ Souhlas, duševní pohoda, upřímnost a náklonnost odstraní předsudky a otevrou srdce pro přijetí pravdy. Jen nemnozí pochopí moc takového cenného vlivu. – Manuscript 53, 1899 *Ev 543.2*

Posvěcený pracovník

Křesťanští lékaři a ošetřovatelky – Náš Pán přikázal, aby křesťanští lékaři a ošetřovatelky spolupracovali s těmi, kdo hlásají evangelium. Zdravotně misijní dílo musí být spojeno s hlásáním duchovních pravd evangelia. – MM 240 *Ev 543.3*

Příklad Lukáše – V Božím díle dnešní doby musí být spojena lékařská činnost se zvěstováním Božího slova. *Ev 543.4*

Lukáš byl nazván „milým lékařem“. Pavel s ním viděl hbitého člověka, jemuž Bůh světil zvláštní práci. Přislíbil, že bude s ním spolupracovat. Po nějaké době ho nechal ve Filipis. Zde Lukáš pracoval po několik let, konal dvojí práci – lékařskou a kazatelskou. Byl to lékař-misionář. On vykonal svůj díl práce a pak prosil, aby Bůh udělil ze své uzdravující moci trpícímu i nemocné-

mu. Lukášova hbitost otevírala cestu poselství evangelia a dovolovala apoštolovi najít přístup k lidským srdcím. Otevírala před ním mnohé dveře, dávala příležitost zvěstovat evangelium mezi pohany. ... *Ev 544.1*

I my máme pracovat v souladu s Božím plánem, jako pracovali Kristovi učedníci. Když spolupracujeme s Božským Lékařem, můžeme vykonat ve světě mnoho dobrého. Evangelium je jediným lékařstvím proti hříchu. Jako Kristovi svědkové musíme svědčit o Jeho moci. Naší úlohou je dovést trpící ke Kristu. Jeho přetvořující moc a milost získá mnoho duší pro pravdu. Jeho uzdravující síla, spojená s poselstvím evangelia, přinese neočekávaný výsledek. Duch Svatý bude působit na lidská srdce a my užíme Boží spasení. Léčení nemocných je do jistého stupně naší zvláštní prací. ... *Ev 544.2*

Čas nepřinesl žádné změny v poměru k Božím zaslíbením. I dnes je s námi, jako kdysi s učedníky a bude s námi až do konce. Kristus to zařídil, aby Jeho následovníci zvěštovali Jeho evangelium autoritou svého velikého Učitele. – Letter 134, 1903 *Ev 544.3*

Veřejné přednášky – Ten, kdo je učitelem evangelia může konat práci, jejímž výsledkem bude spasení duší. V oblasti náboženské výuky, bude na lidi působit spásným vlivem používání zvukně zřetelných a mocných slov posílené pádným „*tak praví Pán*“. Pracovník může jednat tak, že lidé jej sami budou žádat, aby jim mluvil o pravdě. Jako učitel může bdít a využít každou příležitost, aby zajistil Božímu slovu svobodné rozšíření. – Letter 4, 1910 *Ev 544.4*

Zvláštní příležitosti misijní ošetřovatelky – Na každém místě, kde je zvěstována pravda, mělo by být vynaloženo hned od začátku opravdové úsilí kázat evangelium chudým a uzdravovat nemocné. Věrně vykonané toto dílo přivede do církve mnoho duší, které mají být zachráněné. *Ev 545.1*

Ti, kteří pracují dům od domu, najdou příležitost k službě v mnohém odvětví. Měli by se modlit za nemocné a vykonat vše co mohou, aby jim ulehčili utrpení. Měli by pracovat mezi chudými a utlačenými, měli by se modlit za bezmocné, kteří nemají sílu vůle všemožně zachraňovat ty, v jejichž srdci je probuzený zájem. K mnohým se přiblížíme jen nesobeckým, sebeobětavým, laskavým skutkem. Musíme již nejdříve pomoci v jejich tělesných potřebách. Když uvidí důkaz naší nesobecké lásky, snadněji uvěří v lásku Kristovu. *Ev 545.2*

Zdravotní misionáři nejlépe připraveni pro toto dílo; avšak i jiní by se k nim měli přidat. Tito, ačkoliv nejsou zvláště vychováni a vycvičeni v ošetřovatelské službě, mohou se naučit od svých spolupracovníků těm nejlepším pracovním metodám. – 6T 83, 84 *Ev 545.3*

Dosažení vyšších tříd – Lékaři, jejichž profesionální schopnost je nadřazená prostým pracovníkům, by se měli zapojovat v Boží službě ve velkých městech. Měli by se snažit dosáhnout vyšších tříd. ... *Ev 545.4*

Zdravotní misionáři, kteří pracují podle evangelizačních směrnic, konají práci tak vysokého významu, jako jejich kazatelští spolupracovníci. Tento druh lékařské práce, kombinovaný kazatelskou prací, nemá být omezen na chudší třídu. Vzdělanější lhostejně přecházející mimo. Ve vyšších stupních života bude shledáno mnoho těch, kdož budou zodpovídat pravdě, protože je věčná a nese známku vysokého charakteru evangelia. Ne všichni schopní muži vstoupí odhodlaně do svého díla. Užívající Bohem jim darovaných schopností, budou rozsévat stejně tak dobře, jako žnout. *Ev 546.1*

Kazatel a lékař plný víry se podílejí na téže práci. Měli by pracovat v naprosté harmonii. Měli by si navzájem radit. Svou jednotou by měli podat svědectví, že Bůh seslal svého jediného darovaného Syna na svět, aby spasil všechny, kdož v Něj budou věřit, jakožto ve svého osobního Spasitele. – Manuscript 79, 1900 *Ev 546.2*

Služba zdravotně-misijní – Působnost zdravotního-misionáře má povahu duchovní práce. Obsahuje modlitbu vzkládání rukou. Proto by měl být taktéž oddělený pro svou práci, jak jsou oddělováni kazatelé evangelia. Ti lékaři, kteří byli vybráni a pověřeni k práci misionářské povahy, měli by být ordinováni. Posílí je to a uchrání před pokušením zanechat práci v sanatoriu a zařízení privátní lékařské praxe. Pracovníka by neměl odtrhnout žádný sobecký motiv od vytrvání na stanovišti a konání svých povinností. Žijeme v době, která je charakteristická slavnostní zodpovědností, v době, kdy je třeba vést Boží dílo. Hledejme Pána pilně, vytrvale a s celým pochopením. – Manuscript 5, 1908 *Ev 546.3*

Výstrahy

Naše trojí úloha – Bůh pracuje pomocí jistých prostředků, čili činitelů. Používá kazatele evangelia, lékaře, ošetřovatele a literaturu obsahující přítomnou pravdu. Jejich úkolem je pohnout lidskými srdci. Díky víře, všechno přinese užitek. Když se čte pravda, nebo se jí poslouchá, Duch Svatý ji přibližuje a vede ji k těm, kteří čtou a poslouchají s horoucí touhou poznat co jest pravda a spravedlnost. Opravdová kazatelství, lékařské práce a naše literatura, jsou faktory Boží za účelem zvěstování pravdy. Jedno nenahradí druhé, a tak se nemůže nad druhé vyzvedávat. – Letter 54, 1903

Ev 547.1

Připojit slovo – „zdravotní“ – Působnost v službě evangelia nemá být ve skutečnosti zmenšována, ale rozmnožena a zvětšena. Ať se stane velkým faktorem osvětlujícím náš malý svět. Je třeba učinit vše, co je možné, aby se do práce vyslalo mnohem více pracovníků. Nelze připustit, aby nějaký vliv odloudil mladé lidi od získání kvalifikace, potřebné ke konání kazatelské práce. Připojme ještě k tomu označení přídavné „lékařský“, jelikož zásadní význam má to, aby kazatel evangelia vlastnil zároveň umění lékařské, umění rozeznávat nemoci a příčiny vzniku. Takový kazatel bude vědět jak udělit výraznou pomoc nemocnému. Měl by učit lidi, jak se mají starat o dům, v němž žijí. Toto určuje část evangelia. – Letter 123, 1900 *Ev 547.2*

Naše práce je zvláštní, tak jako práce Müllera – Bůh neobtěžuje dnes lid povinnostmi takové práce, jakou poručil Müllerovi (George Müller, Bristol, England). Müller vykonal vznešené, šlechetné dílo. Svému lidu Bůh pověřil prací dle jiného plánu. Svěřil mu zvěstovat poselství celému světu. Naši povinností je postupovat stále na nové terény a podnikat intenzivní boj s hříchy, které ničí lidskost. – Letter 33, 1900 *Ev 547.3*

Pracovat pro bohaté i chudé – V nedávné době (1899) byl vzbuzen velký zájem o chudinu a třídy vydědenců. Byla započata velká, pilná práce pro povznesení padlých a ponížených. To je samo o sobě dobrá práce. Vždy máme kráčet v duchu Kristově a máme činit týž druh práce, kterou On činil pro trpící lidstvo. Pán si přeje, aby se něco vykonalo pro vydědence. To přece nemůže být otázkou, zda je to povinnost, aby se mezi nimi pracovalo a abychom se pokusili o spásu duší, jež hynou. To musí mít své místo ve spojení s hlásáním třetího andělského poselství a s přijetím biblické pravdy. Ale je nebezpečí, že každý pracovník bude strašně přetížen, jakmile se do ní pustí, následkem intenzity, kterou tato práce pro sebe vyžaduje. Je nebezpečí, že muži soustředí svou energii jen na tuto práci, zatímco Pán po nich žádá plnění jiných povinností. *Ev 548.1*

Velká otázka našich povinností k společnosti je velmi závažná a bude nám zapotřebí velké dávky Boží milosti, máme-li rozhodnout, jak pracovat, abychom vykonali co největší kus práce. Nejsou všichni povoláni k tomu, aby pracovali mezi nejnižšími třídami. Bůh si neřádá od svých dělníků, aby se jim dostalo vzdělání a tréninku jen proto, aby se výlučně věnovali těmto třídám. *Ev 548.2*

Boží dílo se projevuje takovým způsobem, že vzbuzuje důvěru, že práce jde podle Jeho plánu a že je podložena zdravými zásadami v každém i nejmenším činu. Pán mi však ukázal, že při práci pro vyhoštěné je nebezpečí, že se stane vzrušeným a křečovitým hnutím. Pak by se nedostavily skutečně blahodárné výsledky. Je nevyhnutelně třeba podnitit a posílit všechny části této práce k souzvučné a harmonické činnosti. *Ev 548.3*

Pozvání, plynoucí z evangelia se vztahuje na bohaté právě tak, jako na chudé, na lidi ve vysokém postavení i s nejnižší životní úrovní. My musíme nalézt prostředky, jak vnést pravdu do nových míst a ku všem společenským třídám. Pán nás nabádá: „*Vyjdě na cesty a mezi ploty a přinuť vjíti, ať se naplní dům můj.*“ On praví: „Začněte na cestách a mezi ploty. Připravte společnost, která by sjednocena s vámi kráčela ku předu a činila právě ono dílo, jež Kristus činil, hledaje a ke spáse přivádějte ztracené.“ *Ev 549.1*

Kristus kázal evangelium chudým. Ale On neomezil své dílo jen na tuto třídu. On pracoval pro všechny, kdo byli ochotni slyšet Jeho slova – ne jenom pro publikány a vydědence, ale i pro bohaté a uhlašené Farizeje, pro židovská knížata, pro setníka i pro římského vládce. To je ona práce, jak jsem to vždy viděla, jež by měla být konána. Nesmíme napínat každý duchovní nerv a sval v práci pro nejnižší třídy, a vyčerpávat se v této práci úplně. Jsou ještě jiní, které musíme přivést k Kristovi, duše, jimž je třeba pravdy, jež nesou odpovědnost, a jež budou se vši posvěcenou schopností pracovat pro vysoce postavené, jako pro ty, kdož jsou na nejnižších místech. *Ev 549.2*

Práce pro chudší třídu nezná mezí. Nikdy s ní nebudete u konce, a proto ji musíme řadit jako část práce do celku našeho díla. Budeme svůj hlavní zřetel obracet jen na tuto práci, zatímco nesmírné rozlohy na vinici Páně, připravené pro pěstitelskou péči zůstanou netknuty. Znamenalo by to začínat znovu a na opačném konci. Jako je pravé rámě potřebné tělu, tak je zdravotní-misijní dílo potřebné třetímu andělského poselství. Právě ruka se však nemůže stát celým tělem. Práce spojená s vyhledáváním vyděděnců je důležitá, ale nesmí se stát hlavním břemenem našeho poslání. – MM 311, 312 *Ev 549.3*

Souměrná práce – Lékařská práce se nemůže stát prací nesouměrnou. Musí to být práce vykonávána ve shodě s ostatní naší působností. – Letter 38, 1899 *Ev 550.1*

Zdraví pracovníků – Kdo vkládá celou svou duši do zdravotně misijního díla, kdo pracuje v nebezpečí, v odříkání, ve bdění, příliš často v únavě a v horlivosti, je vystaven nebezpečí, že zapomíná na sama sebe a není svědomitým strážcem duševních a tělesných sil. Nesmějí si to prostě dovolovat, aby své díly přepínali. Avšak jsou naplněni horlivostí a snaživostí a někdy se příliš nezodpovědně vystavují velkému nervovému vypětí. Jestliže takoví pracovníci se ve své horlivosti nezmění, je brzy jejich údělem nemoc a zhroucení. *Ev 550.2*

Boží pracovníci jsou naplněni ušlechtilým nadšením a rozhodnutím, že budou následovat příkladu toho božského Pracovníka, Velkého Lékaře Misionáře, ale zapomínají, že nesmějí naplnit denní rozvrh příliš mnoho úkolů. Jestliže to činí, brzy musí úplně opustit svou práci zhroucení, poněvadž nesli příliš těžké břímě. Můj bratře, je to od tebe správné, jestliže co nejlépe využíváš Bohem ti svěřených darů v usilovné práci pro ulehčení utrpení a pro spásu duší. Ale neobtěuj své zdraví. *Ev 550.3*

Máme mnohem vyšší povolání, než obvyklé sobecké zájmové zaměstnání, a to o tolik, o kolik výš jsou nebesa nad zemí. Avšak tato úvaha nesmí vést ochotné, Boží služebníky, kteří těžce pracují k tomu, aby nesli všechnu tíž, kterou mohou unést, bez jediného údobí odpočinku. *Ev 550.4*

Jak by to bylo velkolepé, kdyby mezi všemi, kdo jsou ustanoveni, aby prováděli skvělý Boží plán pro spásu duší, nebyli žádní leniví a liknaví lidé. Oč více by se dalo dosáhnout, kdyby si každý pro sebe řekl: „Bůh chce, abych s plným vědomím konal svou práci tak, aby výsledky mluvily pro pravdu, kterou vyznávám a v níž věřím. Musím být praktickým dělníkem a nikoliv snílek.“ – MM 292, 293 *Ev 550.5*

Část XVII. – Práce uprostřed zvláštních skupin společností

Získávání členů ze všech skupin

Zvěstovat pravdu všem skupinám společnosti – Pozvání, plynoucí z evangelia se vztahuje právě tak na bohaté, jako na chudé. Vztahuje se na lidi ve vysokém postavení i s nejnižší životní úrovní, a my musíme nalézt prostředky, jak vnést pravdu do nových míst a ke všem společenským třídám. – MM 312 *Ev 552.1*

Dát příležitost ke srozumění – Necht' se nikdo nedomnívá a nesoudí, že můžeme pominout lidi chudobné a bez vzdělání. Správné metody působnosti nikdy nepřehlédnou tuto práci. Byl to jeden důvod mesiášství Kristova, že právě ubohým bylo zvěstováno evangelium. Měli bychom zkoumat možnosti, dát všem skupinám společnosti možnost porozumět zvláštní pravdy pro naši dobu. – RH Nov. 25, 1890 *Ev 552.2*

Spásné poselství pro každou duši – Mnozí lidé hluboce pocítují to, co pozemské bohatství a příjemnosti nejsou v stavu uspokojit. Nevědí ale, jak mohou obdržet to, po čem touží. *Ev 552.3*

Evangelium Kristovo je od počátku až do konce spásným poselstvím milosti. Je vynikající a vítězí myšlenkou. Je pomocí pro budoucí v potřebě, světlem pro slepé vůči pravdě a průvodcem pro duše hledající opravdového základu. Úplné a věčné spasení je bohatstvím pro každou duši. Kristus toužebně očekává chvíli, aby mohl vyslovit slova odpuštění a udělit zdarma svou milost. On bdí a čeká říkáje: Jak řekl slepému u Jeriškých zdí: „Co chceš abych ti učinil?“ Chce tě osvobodit od hříchu a obmýt Svou krví. *Ev 552.4*

Na všech cestách života potkáme duše, které mají být spaseny. Slepí zase tápou v temnostech. Zanechte jim světlo a Bůh vám požehná, jako svým pracovníkům. – Letter 60, 1903 *Ev 553.1*

Plány pro vyšší skupiny obsáhnou všechny – Pozorujte velikost díla. Vaše skromné plány omezené v dosahu, nemohou být zásadními podklady v práci. V té oblasti musí nastat změna. Je potřeba použít mnohem víc prostředků, aby se umožnilo povznesení díla na vyšší úroveň, mělo by se pořad usilovat o dosažení cíle. Někteří budou mít takové podmínky, které dovolí vnést něco zvláštního do díla, i když nebudou mít odvahu zvedat kříž a snášet výčitky, které provázejí pravdu, pro svět nepopulární. Je třeba proniknout do vyšších skupin, je-li to možné, ale nezanedbávat i nižší skupiny. *Ev 553.2*

Může se přihodit i něco takového, že se plány a úsilí na mnohých terénech uloží tím způsobem, že budou dosažitelní pouze skromnější lidé. Pak třeba vyhledat takové způsoby, které pomohou dosáhnout výše postavené skupiny, které taktéž potřebují světlo pravdy. Ti, kteří chápou pravdu, ale trochu váznou v duchovní chudobě, by ji měli přijmout, pocítují-li takovou potřebu. Plánujte proto získat vynikající skupinu lidí a nebudete mít překážek v cestě získat maličké. – Letter 14, 1887 *Ev 553.3*

Talenty převychované skrze obrácení a jejich působení – Boží služebníci by neměli ztrácet čas a úsilí v práci nad těmi, kterých je celý život oddán ve službě satana a myšlení je sežráno zlem. Když ale přijdou mravní zvrhlíci ke Kristu, nelze jim v tom bránit. Bůh vyzývá pracovníky, aby svou prací objali ty, kteří jsou přední, kteří, když se obrátí, budou pak moci postupně působit na ty, kteří pocházejí z jejich vlastního středu. On touží pohlížet na přetvořené dary skrze obrácení a jejich působení využít ve svém díle. Sám Bůh působí na nadané a schopné muže, kteří mohou svými schopnostmi ovlivnit manželky a také je vést k navázání kontaktu s těmi, kteří dál předají světu poslední poselství milosti. – Manuscript 6, 1902 *Ev 553.4*

Díky Pavlovým způsobům, kterým se přiblížil ke všem národům – Pavel svými cestami spojoval vnitřní misie se zevní misíí. Promlouval k lidem v místech jejich osobního kultu. Zvěstoval evangelium pohanům před jejich svatyněmi a před tváří jejich bůžků. Pavel nezvěstoval Židům Mesiáše, kterého vystoupení mělo odstranit staré náboženské obřady, ale zvěstoval Mesiáše, který přišel, aby rozvinul nedílně židovskou ekonomii spasení jednotně s pravdou. *Ev 554.1*

Ti učedníci, kteří nesli slovo pravdy na odlehlá místa, mohli bránit pravdu v každé diskusi, dávající vhodnou odpověď každému, kdo se dotazovali. Totéž stanovisko zaujímal ti, kteří zůstávali ve svých rodinných městech. Tím způsobem křesťanství získalo vítězství a skrze obrácené židy bylo vyvýšeno na vyšší úroveň a udržení dobré pověsti, že křesťanství a spasení je určené pro všechny národy, jazyky a pokolení na tváři vsí země. – Letter 17, 1900 *Ev 554.2*

Přístup k vlivným a zámožným lidem

Poselství pro všechny – Výzva má být rozhlášena všem, kdo mají aktivní účast ve světovém díle, učitelům a vůdcům lidu. Ti, kteří nesou těžkou zodpovědnost za nevěrný život, jako jsou lékaři, učitelé, soudcové, veřejní úředníci a hospodáři, by měli dostat jasné a určité poselství. – 6T 78 *Ev 554.3*

Hledat vlivné lidi – Toho musí dbát poslové Pána a od Boha zvoleným učitelům, pastýřům stáda by to mělo znít jako výstražné volání. Ti, kteří ve společnosti patří k vyšším třídám, by měli být vyhledáváni s vroucí láskou a bratrskou úctou. Muži obchodníci, ve vysokých důvěrných postaveních, obdaření vynalézavostí i věděním, a učitelé evangelia, jichž pozornost dosud nebyla obrácena k zvláštním pravdám pro tuto dobu, by měli být první, kteří by slyšeli volání. Musí jim zaznít pozvání. – COL 230 *Ev 555.1*

Mluvíme a píšeme mnoho o zanedbaných chudých. Neměli bychom také věnovat pozornost zanedbaným bohatým? Mnozí hledí na tuto třídu jako na beznadějnou a jen málokdo se snaží o to, aby otevřel oči těch, kteří jsou zaslepeni a mámeni satanovou mocí, a kteří ztratili ze zřetele věčnost. Tisíce zámožných lidí odešlo do svých hrobů bez varování, protože byli souzeni podle zjevu a pokládáni za beznadějně případy. Bylo mi ukázáno, že při vsí zdánlivé lhostejnosti většina této třídy má obtíženou duši. Tisíce bohatých lidí hladoví po duchovním pokrmu. Mnozí ve veřejném životě cítí, že potřebují něco, co nemají. Jen někteří z nich chodí do kostela, neboť vidí, že z toho nemají žádný užitek. Zvěst, kterou slyší se nedotýká jejich duše. Nevynaložíme žádné osobní úsilí na jejich záchranu? – 6T 78 *Ev 555.2*

Pracovníci obdarovaní inteligencí by se měli přiblížit lidem výše postaveným – Nebyly podniknuty vhodné kroky proto, aby se přiblížilo k vyšším vrstvám společnosti. Máme zvěstovat evangelium lidem prostým, ale taktéž jsme povinni představit ji v nejpřitažlivějším světle vrstvám inteligence. Musíme vyvinout mnohem rozumnější, rozhodnější a zbožnější úsilí, než jsme dosud činili, abychom ty duše získali pro pravdu. *Ev 555.3*

Chceme-li to vykonat, musí všichni naši pracovníci získat vyšší vzdělání a inteligenci. Nevykonají tu práci, když zůstanou na nízké úrovni. Nesmějí se domnívat, že pracují pouze pro lidi neúčené a chudobné, a proto není důležité jak pracují a co zvěstují. Pracovníci by měli zaostřit svá myšlení, vyzbrojit se a vybavit vším, co je nutné ku předložení pravdy tak inteligentně, aby zasáhla i vyšší společenské vrstvy. Myšlení těchto pracovníků by se měla povznášet stále výše a prokazovat stále větší sílu, jasnost a bystrost. ... *Ev 556.1*

Jedná z příčin, proč taková úsilí nebyla dosud podnikána, je nedostatek víry a opravdové odvahy založené v Bohu. – Manuscript 14, 1887 *Ev 556.2*

S lepšími způsoby – Vzdělání lidé byli často opomíjeni. Nebyly na modlitbě opracovány a způsoby, pomocí kterých bylo možno tyto lidi seznámit s naším poselstvím. Většina zámožných lidí poddaných světským cílům, chápe příčinu svých zkušeností. Většina chápe, že štěstí není v tom co lze získat za peníze, že si je nelze zajistit cennými budovami, nebo vzácně zdobeným nábytkem a také ne obrazy. Tito lidé chtějí a potřebují něco, co nevlastní. Ale tito lidé jsou vzájemně spojeni, závislí na sobě a je těžko k nim získat přístup. Z té příčiny jich mnoho hyne v hříších, i když touží po něčem, co by jim přineslo pokoj, odpočinutí a pohodu myšlení. Tito lidé potřebují Ježíše, který je světlem a spravedlností. *Ev 556.3*

Utváří se jistý okruh práce, povstává rutina v naší působnosti tím, že tato velká vrstva lidí zůstává stranou. ... *Ev 556.4*

Zámožné lidi se přenechává samým sobě, nepodniká se žádné úsilí, aby se je zachránilo. A výsledek takového jednání je, že žijí podle svých idejí. Budoucí věci prostě vypadnou z jejich počtů. Stávají se čím dál hrdější, čím dál soběstačnější, zatvrzelejší, nezpůsobili pro jakékoli jiné prožitky

neb dojmy. Stávají se stále více podezíraví a zdá se jim, že všem jde o to, jak získat jejich peníze. Chudobní se nepřátelsky stavějí k zámožným lidem, kteří potřebují spíše soucit než nepřátelství. Podejte těm lidem spasitelnou pravdu a práce na věc stavby Božího království se bude rozvíjet a postupovat vpřed a přinášet vážné výsledky, mnohem větší od dosavadních. – Manuscript 66, 1894 *Ev 556.3*

Okouzlení pravdami písma svatého – Lidé, zájímající důležité a zodpovědné postavení, lidé, kteří mají důvěru ve světských kruzích, mohou podlehnout kouzlu jasného a zřetelného výkladu pravd Písma Svatého. – Letter 111, 1904 *Ev 557.1*

Vyhnout se ostrých a sporných bodů – Když se ukáže prostota zbožného života, na rozdíl od vyhledávání slovní argumentace, lze se lépe přiblížit k lidem velkým a vzdělaným. Dobrý vliv působí tehdy, když náboženství se ukáže jako náboženství plné života povzbuzující rozvoj a přinášející postup. Tam, kde cenné símě pravdy nalezne místo v lidském srdci, tam díky působení Ducha Svatého odkrývá člověk hříšnost lidských tužeb, prázdnotu a lidskou neznalost. To vše je potřeba odstranit a očistit z toho duši, aby se stala Boží milost vnitřní zásadou lidského jednání. Pak se všechny zásady pravdy budou moci rozvíjet v Boží zahradě, zásady jako pokora, mírnost, trpělivost, pochopení a láska. – Letter 6b, 1890 *Ev 557.2*

Pravdu předkládat názorně a v podobenstvích – Pravdu třeba hlásat nejrozumnějším způsobem. Někteří z vyšších společenských vrstev ji pochopí, bude-li jim předložena názorně a v podobenstvích. – MM 318 *Ev 557.3*

Přitáhnout prostotou evangelia – Díky prostotě evangelia a úsilí, které získala lidská moc, lze se k vzdělaným lidem lépe přiblížit a snadněji je pro dílo získat. Potřebujeme více Boha a méně vlastního já. Bůh bude působit prostřednictvím nejslabšího člověka, který se poddá vůli Jeho Ducha. – Letter 72, 1899 *Ev 557.4*

Nadání, schopnost a prostředky – Svou práci musí podporovat obzvláště ti, kdo jsou na zodpovědných místech. Pán povolává ty, jimž svěřil své statky, aby v Jeho službách uplatňovali své hřívný, svůj rozum a své prostředky. Někteří budou osvětleni Duchem Svatým, aby bylo použito prostředků našeho Pána tak, že naše práce bude postupovat. Oni splní Jeho přání, když budou nápo-mocni při zakládání vlivných středisek v našich velkých městech. Naši pracovníci by měli těmto mužům prostě říci, čeho se nám nedostává. Nechť je jim známo, co potřebujeme, abychom mohli pomáhat chudákům, ubožákům a založili svou práci na pevných základech. – MM 329 *Ev 558.1*

Práce pro lidi takové jako Kornelius – Příklad Korneliův je pro nás poučný a můžeme si z něho vzít příklad jak máme jednat. Bůh posílá své posly na zem a přikazuje jim jednat v různých okolnostech. Celý řetěz různých okolností vede k setkání se Petra s Korneliem proto, aby se Kornelius dozvěděl pravdu. Prostřednictvím andělů Petr navazuje spolupráci s dušemi hledajícími pravdu, které byly hotovy poslechnout pravdu a přijmout větší světlo. ... *Ev 558.2*

Obrácení Kornelia a všech jeho domácích bylo prvním ovocem žně, která měla být sklizena ze světa. Právě z toho domu vyšlo v ústřety pohanskému městu působení milosti v nejširším měřítku. – Letter 17, 1900 *Ev 558.3*

Mezi Božím lidem se probudí touha rychlého rozmachu a postupu Božího díla. Lid potřebuje křtu Ducha Svatého. Je nutné porozumění, že Bůh posílá řady Božího lidu schopnými a vlivnými, kteří budou mít veliký význam v nesení varovného poselství světu. Ne všichni lidé na světě mají být až do konce hříšní a ne všichni mají páchat bezpráví. Bůh má tisíce takových, jejichž kolena se ne-sklonila před bálem. I v jiných církvích se nacházejí zbožní lidé. Kdyby tomu tak nebylo, nedal by poselství, které máme nésti. „*Padl, padl Babylon ten veliký. Vyjděte z něho lide můj.*“ *Ev 558.4*

V našich městech máme vlastně zvěstovat toto evangelium. To poselství musí slyšet lidé vzdě-laní a vlivní. Tuto víru musejí uznat a přijmout nejen bílí, ale i barevní, kteří budou pracovat pro dobro svého národa. Je třeba je podchytit a podpírat v práci, kterou chce Pán skrze ně vykonat. *Ev 559.1*

V mnohem větším měřítku je třeba Boží dílo posilovat modlitbou, křesťanským duchem, jednotou a Boží vůlí. Vnější okázalost zvláštnost a neúměrně velké prostředky – to všechno nevede k uskutečnění vytyčeného díla. Mnozí lidé očekávají dech života z nebe. Poznají evangelium, když bude předloženo takovým způsobem, jak určil Bůh. *Ev 559.2*

Ve světě plného rušných událostí, plném obchodu a kupeckého zmatku se zjevil Kristus. Zjevil se ve světě v němž se lidé snaží pouze pro sebe všechno sobecky získat co se jen dá. Nad tímto shlukem zazněl Jeho mocně znějící hlas jako Boží trouba. Bylo slyšet slova: „*Nebo co pomůže člověku být celý svět získal a své duši uškodil? Nebo jakou dá člověku odměnu za svou duši?*“ (Mt 16,26) *Ev 559.3*

Kristus ukazuje světu mnohem šlechetnější svět a vznešenější. Svět, který lidé vyškrtli ze svých výpočtů a ztratili ze zorného úhlu vidění. Ukazuje jim tento svět a zvěstuje, že jediným městem, které zůstane, bude město, kterého stavitelem a tvůrcem je Bůh. Ukazuje jim práh nebes zářící Boží slávou a ujišťuje je, že nebeské poklady jsou jedinými, které přemohou a zvítězí nade vším. Vyzývá lidi, aby vítězili nad protivenstvími a rozvíjeli svatou ctižádost, která člověku zajistí získat nesmrtelné dědictví. Naléhá, aby umístil svůj podklad za Božím trůnem, místo aby se lopotil a ohýbal pod zemským bohatstvím. Místo, aby si vytrvale zajišťoval pozemská bohatství, měl by ze všech sil těla a myšlení pracovat pro Krista. Tím, že budou využívat schopností a hmotné prostředky pro získání duší Kristu, budou konat mnohem důležitější práci, než jaká kdy byla na zemi konána. *Ev 559.4*

Mezi zámožnými lidmi se najdou i takoví, kteří obrátí pozornost na poselství záchrany. Přikažte boháčům toho světa, aby nedoufali sami sobě a nepokládali v bohatství svou důvěru, které neobstojí. Přikažte jim, aby pokládali své doufání v Bohu, který dává k naší radosti všeho hojnost. Navrhněte jim, aby konali dobro, aby se tak stali majiteli skutků a tím se byli i ochotni dělit s druhými. Ať založí svou pokladnu pro sebe samých založenou na trvanlivém základě, kterým nepohnou budoucí časy. Takovým způsobem získají věčný život. – Letter 51, 1902 *Ev 560.1*

Musejí to uslyšet králové a vůdcové – Světlo evangelia musí proniknout je ke králům a velikým toho světa. Mohou je obdržet tím samým způsobem jako od Božích služebníků. Farao je obdržel, když se ptal: „Kdo je Bůh, jehož hlasu mám poslechnout?“ *Ev 560.2*

Králové a velikáni té země o vás uslyší a budou číst o vás posudky vašich nepřátel. Vámi vyznávaná víra a její povaha jim budou představeny ve falešném světle a křivém zrcadle. Ale ti, kdož budou falešně obviněni, budou mít příležitost se postavit před svými žalobníky a odpovídat na položené otázky a mluvit i o sobě. Budou mít přednost zanést světlo pravdy před ty, kteří jsou velkými toho světa, a když jste důsledně studovali Písmo a jste hotovi dát odpověď každému, který se vás doptává na naději, která jest ve vás v mírnosti a s bázní, vaši nepřátelé se nebudou moci zprostit vaší moudrosti. – RH April 26, 1892 *Ev 560.3*

Napomenutí vůdcům národů – Ti, kteří stojí v čele národů, by měli své nohy opřít na základě pravdy. Často z neznámosti pravdy stavějí na písku. Jsou před Bohem odpovědní za druh a průběh své činnosti. Jestli se stali vůči smrti na „smrt“ těm, kteří podléhají jejich soudnosti, musí se před Ním zodpovědět. – Letter 187, 1903 *Ev 561.1*

Nebezpečí blahobytu – Z dějin lidstva čerpáme naučení, jaké nebezpečí tkví v blahobytu. Nejde o to, aby lidé, kteří ztratili movitý i nemovitý majetek se našli v největším nebezpečí. Ale týká se to těch, kteří měli štěstí a umístili se na „svícnu“. Od nich se očekává pečlivá a důležitá práce. Protivenství mohou působit sklíčenost a úspěch a blahobyt zas může přivést k domýšlivosti. *Ev 561.2*

Modlitby se především zaměřují za těmi, kteří se nacházejí v neštěstí. To je nakonec slušné. Ale nejvroucnější modlitby by měly být předkládány za těch, kteří jsou v blahobytu. Tito lidé se nacházejí v největším nebezpečí – ztráty duše. V okrase pokory můžeme chodit bezpečně, jestliže prokážeme úctu a důvěru jen Bohu. Na vyvýšených štítech, kde je naše moudrost a velikost vyvednuta, potřebujeme zvláštní síly a zvláštního ramene, které by nás udržovalo. *Ev 561.3*

Na lidi neznalé pravdu bychom měli hledat v takovém světle. Lidé obklopení úctou a slávou potřebují větší pomoci, než získávají v dobývání Kristovy prostoty. Potřebují mnohem více horlivé a neustálé modlitby, příčinou které mohou být zachráněni před zahynutím. – Letter 72, 1899 *Ev 561.4*

Duchovní jiných vyznání

Přiblížit se k duchovním jiných vyznání – Naši kazatelé by se měli snažit přiblížit ke kazatelům jiných denominací. Modlete se s nimi za těch, za něž se Kristus přimlouvá. Spočívá na nich

vážná zodpovědnost. Jako Kristovi poslové bychom měli projevit hluboký a opravdový zájem o tyto pastýře. – 6T 78, 1900 Ev 562.1

Důležitost práce pro duchovní jiných vyznání – Třeba podnikat co nejrozumnější úsilí a vykonávat nejvytrvalejší práci pro duchovní jiných vyznání. Je mnoho takových, kteří neznají nic lepšího. Ať se věrní a horliví a zbožní pracovníci, jejichž život jest skrytý s Kristem v Bohu modlí a pracují ve věci spásy duchovních, kteří se v přípravě ke své práci naučili mylně vykládat Boží Slovo. Ev 562.2

Naši kazatelé by měli být připraveni k práci pro spasení těchto vlastně duchovních. Neměli by s nimi vést spory, ale s Bibli v rukou povzbuzovat je ke studiu Slova. Vykonal-li takovou práci, najde se mnoho duchovních, nyní zvěstující bludné nauky, kteří začnou zvěstovat pravdy pro přítomnou dobu. – Letter 72, 1899 Ev 562.3

Proč bychom je měli zanedbávat? – Mnoho jsme ztratili, jelikož jsme se řídili omezenými plány, nemohli jsme získat lidi inteligentní a vzdělané. Velmi často byla práce vedena takovým způsobem, že lidé kolem nás měli dojem, že jsou nevelké rozdíly v zachování našeho vyznání a že jest to nějaká divná náboženská sekta, která není hodna pozornosti. Mnohé jsme ztratili příčinou nedostatku rozumné práce. Každé úsilí by mělo být podnikáno takovým způsobem, aby dával náležitý charakter našemu počínání. Ev 562.4

Získávání vlivných a duchovních lidí vyžaduje mnoho moudrosti. Proč je máme zanedbávat jak to činí náš lid, který nese odpovědnost před Bohem v úměrném poměru k darům a umění, které mu byly dány. Tam, kde se dává mnoho, také se mnoho požaduje. Bylo by třeba podniknout hlubší bádání a modlit se více o moudrost, aby bylo možno zjistit, jak získat onu skupinu lidí. Nemělo-li by se jednat moudře a taktně, aby se získaly tyto duše, které, když se opravdu obrátí, stanou se dokonalým nástrojem v Božích rukou? Získáme-li pro Krista a opravdu duše, které Bůh obdaroval mnoha schopnostmi a dary, pak náš vliv poroste, bude sílit až se nakonec stane dalekosáhlou mocí. Ev 562.5

Bůh chce, aby jako pracovníci konali práci, jejíž význam sami plně nechápou. Světlo pravdy určené pro přítomnou dobu by mělo zazářit a zprubovat moudré a duchovní toho světa. Poselství třetího anděla by mělo být předloženo v celé důstojnosti. Boha třeba hledat skrze studium Slova, jelikož chceme-li Boží dílo vyzvednout na vyšší úroveň, nemůžeme to učinit naším slabým úmyslem. Rozvoj Božího díla by měl stále stát na vysoké příčce. Avšak těsné plány a lidské ideje Boží dílo omezují a snižují Jeho hladinu. – RH Nov. 25, 1890 Ev 563.1

Ne všichni přijmou pravdu – Neznechte se, když lidé po horlivém a vytrvalém zvěstování pravdy, kterým Bůh svěřil velkou zodpovědnost tuto pravdu zavrhnou. To samé bylo činěno za dob Pána Ježíše. Mějte jistotu, že zachovávejte v práci důstojnost a uskutečňujete dobře promyšlené plány a zvěstujete pravdu. Nedomnívejte se, že kladete lidem veliké požadavky. – Letter 12, 1887 Ev 563.2

Mluvení v jiných církvích – Možná, že budete mít možnost přednášet i v jiných církvích. Pamatujte na Spasitelova slova: „*Buďte chytrí jako hadové a sprostní jako holubice.*“ Nepodněcujte zlost nepřítele potupující přednáškou, jestliže taková slova uzavřou dveře pravdě. Zvěstujte zřetelně a krátce poselství. Střeste se vzbuzovat rozpor. V těch církvích se nachází mnoho lidí, kteří mají být spaseni. Zdržte se ode všech ostrých a tvrdých rčení. Buďte moudrymi ke spasení jak v slovech, tak i v činech a představte Krista všem, s kterými se stýkáte. Ať všichni vidí, že vaše nohy jsou obuté v hotovost evangelium pokoje a dobré vůle. Uvidíme krásné výsledky, když k této práci přistoupíme naplnění mocí Kristova ducha. Budeme-li naši práci rozvíjet ve spravedlnosti, milosti a lásce, přijde nezbytná pomoc. Pravda bude triumfovat a vítězství se stane naším údělem. – Manuscript 6, 1902 Ev 563.3

Práce uprostřed středních vrstev lidu

Skupina, k níž lze snadno proniknout – Je ještě jiná skupina, k níž máme snadný přístup. Mnozí z této skupiny představují cenu mnohem větší, než lidé zámožní, jelikož ne vždycky bohatí lidé dosahují bohatství poctivou a řádnou cestou. Jsou i takoví, kteří neobětují žádné zásady a nezaprodají svou poctivost, aby dosáhli jakékoli materiální prostředky. Jsou to lidé, kteří by se mohli stát skupinou řádných a solidních Božích spolupracovníků, kdyby přijali pravdu, představenou jim

rozumným způsobem. Pracovník, který těží z moudrosti, které jemu Bůh svěřil, bude tak pracovat, aby ty lidi získal pro Ježíše Krista. – Manuscript 66, 1894 *Ev 564.1*

Jak lze k nim proniknout? – Jakým způsobem můžeme proniknout k našemu Lidu? Kristus pracoval s nejvyššími hodnostáři národa. Oni Ho ale nepřijali, jelikož jim mluvil pravdu. Měli osobní nadřazené mínění o své zbožnosti a nechtěli přijímat žádné učení. Domnívali se, že jejich úloha spočívá v poučování jiných, ale sami nemají být nikým poučováni. O chudých Písmo vydává svědectví: „*A mnohý zástup rád ho poslouchal.*“ (Mk 12,37) „*Ty nastrojil dobrotivostí svou pro chudého, ó Bože.*“ (Ž 68,11) „*Pán dal slovo své, i těch, kteréž potěšené zvěstovaly, zástup veliký.*“ (Ž 68,12) – Manuscript 125, 1897 *Ev 564.2*

Kristus těmto lidem vyšel vstříc – Můžeme mnoho vykonat v průběhu krátké doby, budeme-li pracovat tak, jako pracoval Kristus. Můžeme následovat způsobů vyučování s užitkem. On se totiž snažil vyjít vstříc obyčejnému člověku. Způsob, který používal Kristus byl prostý, jasný a srozumitelný. Používal ilustrace ze scén, s nimiž byli Jeho posluchači co nejvíce seznámeni k věcem a jevům v přírodě se odvolával, příslovími a příklady. Ilustroval význam věčné pravdy a spojoval tímto způsobem nebe se zemí. – Manuscript 24, 1903 *Ev 565.1*

Studium Kristovy prostoty – Spasitel přišel, aby „kázal evangelium chudým“. V učení používal nejprostších výrazů a nejpochoptelnějších přirovnání. Je pověděno: „Mnohý zástup ho rád poslouchal.“ Všichni, kdož chtějí konat v této době jeho dílo, potřebují hlubšího názoru o učení, které on dal. – MH 443 *Ev 565.2*

Boží lid – je lid celkem prostý – Boží lid se především skládá z chudobných lidí toho světa a jeho jádro stanovi všední lid. Nebylo povoláno mnoho moudrých, velikých, nebo urozených. Bůh „vyvolil chudé na světě“. „Chudým bylo zvěstováno evangelium.“ V jistém významu byli též povoláni lidé bohatí, ale mnozí z nich toho pozvání nepřijali. Ale i v hříšných městech má Bůh takové, kteří Mu jsou věrní a pokorní. – Manuscript 17, 1898 *Ev 565.3*

Když se zdržuje Boží světlo – Pán Bůh nepěstuje kastovníctví. U Něho není rozlišování tříd. Všecky duše mají stejnou cenu. Práce na záchranu lidských duší je zaměstnání hodné nejvyšší cti bez rozdílu, v jaké formě, nebo mezi kterou třídou se to koná, jestli vysokou, nebo nízkou. Tyto rozdíly nemají u Pána žádného vlivu. Každá upřímná a vážná pokání činící duše, třebaš vůbec neučená, má před Ním cenu. Pán dává svou vlastní pečeť na lidi. Netáže se po jejich hodnotě, bohatství, nebo rozumu. Důležité je, zda duše byla zapojena v Kristu. Neučení, odstrčení, i lidé v otroctví učiní vše, co jest od nich požadováno, jen když využijí příležitosti a přednosti, kterou jim Bůh nabízí k přijmutí světla. Svět je má za nevědomé, ale Bůh je má za moudré a dobré a jejich jména jsou zapsána v nebesích. Bůh si je připraví, aby nejen v nebi, ale již zde na zemi žili k jeho cti a chvále. – GW 332 *Ev 566.1*

Práce mezi padlými lidmi

Padlí lidé jsou polem našeho působení – Mnozí lidé jsou lhostejní k lidem oddávajícím se náruživému pití a kouření. Pravda musí zasáhnout i tyto lidi. Pravda způsobila mnohé zázraky v takových případech (Austrálie) a působí i větší. Naše víra v Pána Ježíše a v pravdu pro přítomnou dobu nemůže zůstat jen u těch, kteří přijali Krista. Kristus zemřel, aby spasil svět a my musíme horlivě konat tu část práce, která nám náleží. Lidé padlí a zavržení jsou předmětem našeho působení. Bůh o ně všechny pečuje. Ani jedna duše nemůže být ponechána sama sobě. – Letter 76, 1899 *Ev 566.2*

Všichni mají právo na spasení – Situace v našich velikých městech připomíná situaci, která byla před potopou, když „*Bůh usoudil, že veliká byla lidská zlost na zemi a všeliké myšlení lidského srdce nebylo než zlé po všechen čas.*“ Lidé žijící v krásných vilách a palácích, elita společnosti, jak se stává – páchají hříchy a uráží Boha. Ale mnozí z nich, když uslyší poslední varovné poselství, poznají pravdu a obrátí se. *Ev 567.1*

Svoji nevyčerpanou láskou Bůh může poctit všechny, kteří k němu přicházejí. Když se Bůh na tonoucí lidstvo v hříchu dívá, pak slibuje, že vylije v hojnosti Ducha Svatého na všeliké tělo. Mnoho lidí, kteří neslyšeli zvláštních pravd pro přítomnou dobu, když uslyší poselství, budou přesvědčeni Duchem Svatým o Jeho veliké důležitosti. *Ev 567.2*

Bůh povolá pracovníky, kteří budou zvláštním způsobem ovlivňovat jisté skupiny lidí a zanesou pravdu na velmi málo slibná místa. Lidé řeknou „ano“, kde kdysi mluvili „ne“. Bývalí nepřátelé se stanou cennými pomocníky a budou podpírat dílo vlastními prostředky a vlivem, kterým budou působit. – RH Sep. 30, 1902 *Ev 567.3*

Práce pro dobro hříšných – Nic nemůže dát význam a charakter práce zvěstování pravdy, jak působení záležející v nesení pomoci lidem v jejich aktuální situaci a tou je práce samaritánská. Bude-li se práce vést správným způsobem a působit ve věci spasení těch, kteří byli opuštěni svými církvemi, pak pravda jako klín najde průchod všude. Mezi námi lidmi třeba stanovit odlišný běh věci, a když budeme konat tento druh práce, vytvoříme kolem sebe jinou atmosféru. Duch Svatý udělováný všem pracujícím pro Boha i těm, kteří touží po spasení, se stává mocí všem. Těm, kteří se chtějí vznést výše, posiluje a vytrhuje duše, které by měly zhynout. – Manuscript 14a, 1897 *Ev 567.4*

Chránit lid před zkažením – Naše prostředky a náš vliv jsme povinni užít pro zvěstování pravdy, která chrání před zkažením. Podnikneme-li práci, kterou nám Bůh svěřil, dostane se pravda k lidem nejrůznějšími cestičkami. Nesmíme tuto práci zanedbávat, jelikož pravda musí přijít ke všem vrstvám společnosti. *Ev 568.1*

Když všichni, kteří pracují nad padlými a zkaženými budou pracovat s Boží bázní a touhou, aby lidé pochopili pravdu, pak mnozí zavržení budou uznáni za Boží dítky. – Letter 143, 1904 *Ev 568.2*

Výběr pracovníků pro ponížené – Musíme být velmi opatrní při práci pro ponížené. Ani mladé muže ani mladé dívky nesmíme posílat do nejzapadlejších a nejtemnějších míst v našich velkých městech. Mladí lidé nemají vnímat zulo ani očima ani ušima. Je toho velmi mnoho, co mládež pro našeho Mistra může vykonat. Budou-li bdít a modlit se a učiní Boha svým důvěrníkem, budou připraveni dělat pod dohledem zkušených pracovníků vynikající práci. – MM 312 *Ev 568.3*

Celý svět

Dosáhnout všechny národy, skupiny a denominace – Kristus neznal žádného národnostního rozdílu, buď třídního nebo náboženského vyznání. Zákoníci a farizeové chtěli omezit dary nebes na jedno místo a na jeden národ a ostatní na světě z Boží rodiny odloučili. Kristus ale přišel, aby strhl dělicí stěnu. Jeho posláním bylo ukazovat, že dary jeho milosti a lásky jsou tak neomezené, jako vzduch, světlo nebo déšť, který občerstvuje zemi. – MM 25 *Ev 568.4*

Jako cizinci v neznámé zemi – V ulicích a nádvořích velkých měst, na osamělých cestách venkova, jsou rodiny i jednotlivci, – snad cizinci v cizí zemi – nenáležející k žádné církvi a ve své osamělosti se domnívají, že Bůh na ně zapomněl. Nevědí, co by měli činit, aby byli spaseni. Mnozí jsou zabředlí do hříchu, jiní v bídě a v nouzi. Utrpením, nedostatkem, nevěrou a pochybnostmi jsou stísňeni, nebo všelijak nemocní na těle i duchu. Ve svém soužení touží po útěše a satan je pokouší, aby jí hledali v rozkoších a radovánkách, které vedou ke zkáze a k smrti. Nabízí jim sodomská jablka, která se na jejich rtech stanou popelem. Vydávají své peníze na to, co není chléb, a pracují pro něco, čím nemohou býti nasyceni. – COL 232, 233 *Ev 569.1*

Boží záměr s cizinci v naší zemi – Zatímco se vypracovávají plány, aby byli varováni obyvatelé různých národů ve vzdálených zemích, musí být vykonáno mnoho ve prospěch cizinců, kteří přicházejí na pobřeží naší země. Duše v Číně nejsou o nic vzácnější, než duše ve stínu našich dveří. Boží lid má pracovat věrně ve vzdálených zemích, když jim jejich Prozřetelnost může otevřít cestu. A také mají plnit svou povinnost vůči cizincům národností blízkých městech, vesnicích a venkovských oblastech. *Ev 569.2*

Je nutné, aby ti, jež mají zodpovědnost, nyní moudře plánovali zvěstování poselství třetího anděla ke stovkám tisíců cizinců v Americe. Bůh si přeje, aby jeho služebníci konali cele svou povinnost vůči neupozorněným miliónům ve městech, a zejména vůči těm, kteří přišli do měst v naší zemi z různých národů této planety. Mnozí z těchto cizinců jsou zde z Boží Prozřetelnosti, takže mají příležitost slyšet přítomnou pravdu. *Ev 569.3*

Boží věc ve vzdálených krajích bude velmi požehnána tehdy, jestliže bude vynaloženo věrné úsilí ve prospěch cizinců ve městech naší domoviny. Mezi těmito muži a ženami jsou někteří takoví, kteří by brzy mohli být po přijetí pravdy schopni pracovat pro svůj vlastní lid v této zemi, a také i v jiných zemích. Mnozí by se mohli vrátit do míst, ze kterých přišli, v naději, že získají své přá-

tele pro pravdu. Měli by vyhledávat své příbuzné i sousedy a sdělovat jim známost o poselství třetího anděla. – RH Oct. 29, 1914 *Ev 570.1*

Způsob rozšíření práce a dosažení všech národů – Bůh má zálibu, když vidí, že lid dosáhl více než předtím v díle předkládání pravdy pro přítomnou dobu cizincům, kteří u nás bydlí. Má radost, když vidí, že vykonal v té oblasti více než kdykoli v minulosti. Tak jako jsem to osvědčovala po mnoho let, tak i dnes tvrdím, že kdybychom byli lépe využili a šetřili vyskytující se příležitosti a Boží prozřetelnost, pak bychom byli schopnější zpozorovat v těch množících se příležitostech způsob, jak dosáhnout mnohé cizince. Mohli bychom zpozorovat na naší zemi Bohem ustanovené prostředky a Bohem připravenou situaci, která je příznivá pro rychlé šíření poselství třetího anděla mezi národy země. Bůh ve své moudrosti přivedl lidi k branám naší vlasti a přivedl do naší náruče, aby se mohli od nás učit pravdě a získat nezbytnou kvalifikaci pro práci mezi lidmi různých jazyků. My jim nemůžeme zanést světlo, protože neznáme jejich řeč. *Ev 570.2*

Před námi je mnoho věcí k vykonání, a to vznešené práce. Celý svět má být varován. Pravda má být přeložena do mnoha řečí, aby se mohly všechny národy radovat z jejího životodárného vlivu. Tato práce vyžaduje využít všechny dary, dané nám Bohem, všechny prostředky, které můžeme použít. Tato práce vyžaduje zaměstnat pera, tisk, hlas, peníze a posvěcené konání (působení) pro duše. Kristus nás učinil vyslanci, abychom svědčili lidským dítkám o spasení a dali jim je poznat. Oblékneme-li si Kristovou spravedlnost a naplní-li nás radost Ducha, který v nás přebývá, pak nebudeme nepostrádat pokoje, který nám byl dán. Tak ho nepustíme ze sevření a také ho ani neztratíme. – RH Oct. 29, 1914 *Ev 570.3*

Zůstává nevykonáno před našimi dveřmi – Poselství musí zaznít tisícům cizincům žijících v těchto městech domácího pole. ... *Ev 571.1*

Kdo cítí tu přetěžkou odpovědnost a vidí nutnost zvěstování poselství ve velkém New Yorku a ve mnoha jiných, dosud neopracovaných městech? Všechny prostředky nemají být sebrány a odeslány z Ameriky do vzdálených zemí, a přitom domácí pole, kde se skýtá jí tak skvělé příležitosti pro zvěstování pravdy miliónům, kterou oni nikdy neslyšeli by zůstalo neopracováno. Mezi těmito milióny jsou představitelé mnohých národů, z nichž mnozí jsou připraveny přijmout poselství. Mnoho ještě zůstává nevykonáno před našimi dveřmi – ve městech Kalifornie, New Yorku a mnoha jiných států. ... *Ev 571.2*

Probud'te se, probud'te se, moji bratři a sestry a vstupte do amerických polí, které nikdy nebyly opracovány. Když jste dali něco pro cizí misijní pole, nedomnívejte se, že vaše povinnost je tím splněna. V cizích polích musí být vykonáno určité dílo, avšak i v Americe nutno ještě mnoho důležitého vykonat. Ve městech Ameriky žijí lidé téměř ze všech národů. Tyto potřebují světlo, které Bůh dal své církvi. – 8T 34-36 *Ev 571.3*

Radujme se, že úsilí, vynaložené průkopníky práce mezi cizími národnostmi ve Spojených státech a Kanadě, přineslo bohatou ženi duší. – RH Oct. 29, 1914 *Ev 571.4*

Střediska pro zahraniční práci ve městech – Vyjíždíme ven, abychom shlédli nově vybudovanou Švédskou misii v ulici Oak Street (Chicago). Je tam možno vidět budovu, kterou naši švédští bratři pod vedením staršího – nedávno koupili, stala se hlavní budovou pro práci v Chicagu. Budova působí velmi milým dojmem. V přízemí je velmi dobře vybavená vegetariánská restaurace. Na prvním poschodí je příjemný a pohodlný sál pro shromažďování lidí. Dvě hořejší poschodí jsou pronajímána jako příbytek. Byla jsem opravdu ráda, když jsem viděla tento důkaz pokroku ve švédské práci v Chicagu. *Ev 572.1*

Je zapotřebí vykonat veliké dílo pro lid všech národností ve velkých městech Ameriky. Takovéto spojovací body mohou představovat velkou pomoc pro upoutávání pozornosti lidu a při školení pracovníků. V každém velkém Americkém městě jsou lidé různých národností, kteří musí slyšet poselství pro tuto dobu. Toužím po tom, abych uviděla důkaz, že práce, kterou pro nás Pán určil, se koná obětavě. Práce, podobná té, které se koná v Chicagu pro švédský lid, by měla být vykonána v mnoha místech. – RH Feb. 9, 1905 *Ev 572.2*

Pečlivě opracovat metody práce – Jeden člověk vedl práci v ____, ... a my s ním spolupracujeme ze všech sil a staráme se mu pomoci v jeho počínání. Jde o to, aby zanechal svůj způsob práce, protože to bylo válčení s lidmi, majícími jiné názory. Polemizování a pření se s lidmi spíše

odpuzuje, než přitahuje. Proto bylo dobré, že ten člověk měl možnost pozorovat to jak mluvíme my na téma pravdy. Viděl, že jsme to dělali bez bouřek a hromů, protože jsme se vyhýbali odsuzování lidí a házení na ně kamení. ... *Ev 572.3*

Ten bratr – řekl, že mu to dalo hodně světla, a že bude od nynějška pracovat jinak. Jeho posluchači jsou živí a rychle pak vzplanou. Prchlivost zanícení jej často přivádí k takovým výstupům jako „nemáš pravdu?“ „Co budete činit?“ Budete zachovávat sobotu? „Řekněte ano nebo ne!“ Jsou to rčení tak ostré, jak břitva a tak znějí i v uších lidí. V takových případech se často stává, že již více nelze učinit nic proto, abychom mohli přivést takové lidi na cestu pravdy. *Ev 573.1*

Nyní máme povinnost pracovat mezi inteligencí. Musíme mluvit lidem vzdělaným o Ježíši a Jeho veliké lásce, mírností ponížení a sebezapření. To drsné kamení, které přinášíme v míru možnosti do Božích základů, kde se pulíruje a hladí a všechny ostré hrany a vypoukliny sbrušuje. Tam se má stát pod mistrovskou Boží rukou vzácným uhlazeným a leštěným kamením. Dříve než se stane drahocenným a opravdovým klenotem, které zazáří plným leskem v Božím chrámě, jako živé kameny. Odtud zůstat a vzrůstat ve svatém Božím příbytku. – Letter 44, 1886 *Ev 573.2*

Publikace v každé řeči – Cílem našeho úsilí je předat poselství výstrahy všem národům. ... Publikace by měli putovat z města do města a z kraje do kraje se zaslíbeními brzkého příchodu Spasitele. Tyto traktáty je třeba vydávat ve všech řečech, protože evangelium má být zvěstováno celému světu. – RH Feb. 9, 1905 *Ev 573.3*

Získávání katolíků

Opatrně se přibližovat – Začínáme-li práci na nějakém místě, nesmíme si způsobovat těžkosti mezi námi a jinými vyznáními, zvláště mezi katolíky, aby si nemysleli o nás, že jsme jejich úhlavními nepřáteli. Nesmíme v jejich myšleních vytvářet nepotřebné předsudky vyvolávané naší kritikou nebo napadáním. Z toho, co mi Pán ukázal vidím, že mezi katolíky bude spasen veliký počet lidí. – Manuscript 14, 1887 *Ev 573.4*

Pracujeme opatrně – Bratři, buďte opatrní ve vaší práci a neprohlubujte proti sobě předsudky skrze útoky. Neútočte na jiná vyznání, protože útok budí bojového ducha, zamyká uši a lidská srdce proti přijetí pravdy. Při konání naší práce nesmíme bořit a ničit, ale stavět a podpírat. Musíme napravit zbořeniny, způsobené v Božím zákoně. Jest čestnější pravdu zvěstovat a stavět ji vši silou. Ať si pravda razí cestu uprostřed předsudků a odhalí klam, který tak mocně kontrastuje s pravdou. *Ev 574.1*

Naším kazatelům hrozí nebezpečí příliš ostrého vystupování proti katolíkům. Je nebezpečí, že budeme provokovat a vystupovat proti nim a zvěstovat jejich předsudky. Mezi vyznavači římskokatolické církve lze nalézt mnoho duší vzhlížejících k nám se zájmem. Ale vláda kněze nad vyznavači je tak veliká, že v nich může vzbudit předsudek, užitím jakýchkoli argumentů. Bude-li útočně šířit pravdu o padlé církvi, kněz se postará o to, aby lidé tuto pravdu neslyšeli. Jako Boží spolupracovníci jsme vyzbrojeni duchovní zbraní, která je v stavu nejpevněji opevněnou nepřátelskou tvrz. – Letter 39, 1887 *Ev 574.2*

Vyhýbat se neupřímným vyjádřením. – Kdo píše do našich časopisů, ten by neměl v nich psát nepřívětivé útoky a narážky, které jistě přinesou škodu, způsobí těžkosti a budou nám překážeti v získání všech vrstev tedy i katolíků. Naší úlohou je zvěstovat pravdu v lásce a nesměšovat neposvěcené vlastnosti přirozeného srdce s pravdou. Nemáme ani mluvit něco, co by bylo prodchnuto tímž duchem, jakého mají naši nepřatelé. Všecky tvrdé útoky by se nám vrátili dvojnásobnou mírou, jakmile by se moc dostala do rukou těch, kteří by ji použili k naší škodě. Vždy znovu a znovu jsem dostávala poselství, že nemáme promluvit ani jediného slova a neuveřejnit ani jediné řádky – zvláště pak ne ve smyslu urážlivém, pichlavém a osobním – čímž by naši nepřatelé byli popuzeni a jejich vášně by pak cele vzplanuly. ... *Ev 574.3*

Je sice pravda, že je nám přikázáno: „*Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého a oznam lidu mému převrácenost jejich a domu Jákobovu hříchy jejich.*“ (Iz 58,1) Toto poselství musí být zvěstováno. I když musí být zvěstováno, měli bychom se varovat utiskování, odsuzování a útočení na ty, kteří nemají takové světlo, jako my. Neměli bychom překračovat své hranice a zaútočit ostře proti katolíkům. Mezi katolíky jsou mnozí velice svědomití křesťané a chodí cele ve

světla, které jim svítí. Bůh má i pro ně poselství záchrany. Kdo se naproti tomu těží z velikých předností a vhodných příležitostí, ale přitom zameškal zdokonalení své tělesné, duchovní a duševní schopnosti a žil jenom pro své zalíbení a zdráhal si na sebe vzít svou odpovědnost, je ve větším nebezpečí a ve větším odsouzení před Bohem, než ti, kteří sice – co se učení týká – bloudí, ale ve svém životě se snaží činit dobře. Nesud'te jiné a neztracujte je. – 9T 241-244 *Ev 575.1*

Nezavírejte dveře před nimi – Zvěstujte pravdu, ale zdržte se slov, které jsou prodchnuty hrdostí, (duchem odpuzujícím, hrubým, drsným), jelikož taká slova nemůžou nikomu pomoci a nejsou v stavu nikoho osvětit. „Echo“ je časopis, který má být daleko rozšířen. Nečiňte nic, co by brzdilo prodej tohoto časopisu. Proč by nemohlo být světlem zářícím v temném místě? Pro dobro Kristovy věci ostříhejte napomenutí a nepište žádné statě, které urážejí katolíky. Mnoho katolíků „Echo“ čte a mezi nimi jsou vzácní a čestní lidé, kteří přijmou pravdu. V „Echu“ se píše někdy o věcech, které před nimi uzavírají dveře. Umístěte v obsahu tohoto časopisu více potěšujících článků a svědectví díkůvzdání. Nezamykejte tomu časopisu cestu a nepřekázejte v rozšíření po celém světě. Satan se raduje, když se na stránkách tohoto časopisu najde byť jediné slovo vzbuzující hořkost. – Counsels to Editors, p. 45 *Ev 575.2*

Ukazujte falešné rozumování při zvěstování pravdy – Pravdu je třeba zvěstovat rozhodným způsobem. Jestli jde o tu pracovní oblast, obdržela jsem příkazy, které musím tlumočit našemu lidu. Buďte proto opatrní. Při zvěstování poselství neútočte na jiná vyznání, zvláště ne na církev římsko-katolickou. Boží andělé spatřují mezi jinými církvemi mnohé, které lze získat, přiblížíme-li se k nim opatrně. Dávejte pozor na naše výpovědi a slova. Ať se naši kazatelé nepoddávají vlastním podnětům zjevujícím tajemství nepravosti. Promlčení je často přikázané. Mnozí lidé jsou svedeni. Hovořte jim o pravdě slovy protkanými láskou. Vyvyšte Ježíše Krista. Zdůrazňujte pravdu. Nikdy nescházejte s prosté cesty, kterou Bůh vytyčil. Bůh nechce, abychom někoho hanili, nebo na něj útočili. Útok působí mnoho zla a nepřináší nic dobrého. Vyvolá v myslích mnohé předsudky. Necht' ukáže lépe samo Slovo Boží, které je pravdou nelogičnost v myšleních lidí pohřížených v klamu. *Ev 576.1*

Nelze očekávat, aby lidé ihned rozeznali výši a převahu pravdy nad bludy, které se dlouho zastávají. Nejlepším způsobem ukázání falešného chápání a bludu, je představení důkazů pravdy. Je to nejmocnější pokárání jaké si lze představit. Rozhánějte mračna tmy, v nich jsou pohřížena lidská myšlení. Pak bude moci zářit Slunce spravedlnosti. – Manuscript 6, 1902 *Ev 576.2*

Méně mluvmě za sebe – Je velmi potřeba pečlivě a důsledně a hlouběji studovat Slovo Boží, zvláště pak knihy Zjevení a Daniele. Těm knihám musíme věnovat dnes víc pozornosti, než kdykoli v naší působnosti. Méně mluvmě za sebe na téma některých věcí, týkajících se římské moci a papežství a místo toho obraťme pozornost na to, co napsali proroci a apoštolové inspirováni Duchem Svatým. Duch Svatý tak zformoval správu věcí podaných v proroctví a existujících událostech, že člověk sám od sebe nemusí k tomu nic dodávat. Člověk se má skrýt v Kristu a vyvýšení mají být nebeský Bůh a Jeho práva. – Consels to Editors, 45, 46 *Ev 577.1*

Ilustrované pravdy působí na katolíky – Přicházejí jej poslouchat lidé všech vrstev společnosti a chtějí vidět jim učiněnou šelmu ze Zjevení, která vypadá vskutku jako živá. Přichází jej poslouchat mnoho katolíků. Mnoho svých přednášek proslovil slovy Písma Svatého. Stará se užít tak málo vlastních slov, jak to je jen možné. Když se jeho posluchači protíví tomu co jim zvěstuje, protíví se Božímu Slovu. – Letter 352, 1906 *Ev 577.2*

Ať se nikdo nedomnívá, že nelze vniknout do myšlení katolíků. – Manuscript 14, 1887 *Ev 577.3*

Velká žeň Židů

Židé se započítávají do Božího Izraele – V dnešních dnech vidíme, že pohané se začínají radovat se Židy. Židé, obrácení na víru, nyní pracují v – a různých jiných místech ve prospěch svého vlastního lidu. Židé přicházejí do řad Bohem vyvolených následovníků a jsou v těchto posledních dnech počítáni do Božího Izraele. Takto budou ještě někteří ze Židů jednou začleněni do Božího lidu a požehnání Páně na nich bohatě spočine, jestliže chtějí vejít do postavení, kdy se budou radovat nad předloženým Písmem: „*A opět dí: Veselte se pohané s lidem jeho.*“ (Ř 15,10) – Manuscript 95, 1905 *Ev 577.4*

Mnozí přijdou ke světlu – Na našem světě má být vykonán velký kus práce. Pán vyhlásil, že budou do něj zahrnuti nejenom Galatští, ale i Židé. Tak jak jde Boží spasení vpřed, jako hořící pochoděň, najdou se mnozí Židé, kteří změní svou víru. Všude jsou Židé a musí k nim být přineseno světlo přítomné pravdy. Jsou mezi nimi mnozí, kteří přijdou ke světlu, a kteří budou prohlašovat nezměnitelnost Božího zákona se zázračnou mocí. Pán Bůh bude pracovat. Bude vykonávat zázračné věci spravedlnosti. – Manuscript 87, 1907 *Ev 578.1*

Židé v mnoha zemích – Až dosud bylo pro mě podivnou věcí, že bylo tak málo těch, kteří cítí břemeno práce ve prospěch Židovského národu, který je roztroušen po tak mnoha zemích. Kristus bude s vámi, jestliže se budete snažit posílit svou schopnost a pochopit, že můžete jasněji uzříti Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Je třeba vyburcovat dřímající schopnosti Židovského lidu. Písmo starého zákona, spojující se s novým zákonem, bude pro ně jako záblesk nového stvoření, nebo jako zmrtvýchvstání duše. Paměť bude probuzena, protože Kristus je zobrazován na stránkách Starého zákona. Duše z Židovského národa budou spaseny, neboť dveře Nového zákona jsou odemčeny klíčem Starého zákona. Jestliže bude vidět, jak jasně Nový zákon vysvětluje Starý zákon, bude Kristus chápán jako Spasitel světa. Mnozí z Židovského národa poznají vírou Krista, jakožto svého Spasitele. – Letter 47, 1903 *Ev 578.2*

Židé, obrácení v závěrečné práci – Bude mnoho obrácených Židů, a tito budou pomáhat v přípravě cesty Páně a ve vyrovnávání cesty na poušti pro našeho Boha. Obrácení Židé na víru mají významnou úlohu těchto velkých přípravách, které mají být v budoucnu vykonány, aby byl přijat Kristus. Národ bude zrozen v jednom dni. Jak? Muži, kterým Bůh určil, aby byli přeměněni na víru, budou vidět „*nejprv bylinu, potom klas, potom plně obilé v klasu*“ (Mk 4,28). Předpověď proroctví bude naplněna. – Manuscript 75, 1905 *Ev 579.1*

Evangelizace uprostřed dětí

Děti jsou hotovy poslouchat a přijmout pravdu – Ježíš spatřoval v dětech, které s Ním přišli do styku, muže a ženy, kteří měli být dědici jeho milosti a poddanými jeho říše. Někteří z nich se dokonce pro něj stali i mučedníky. On věděl, že tyto děti mu naslouchají mnohem ochotněji a přijímají ho za svého Vykupitele, než-li dospělí lidé, v nichž mnozí bývají přemoudřelí a tvrdého srdce. Ve svém poučování se k nim snižoval. On, vládce nebes, odpovídal na jejich otázky a učinil své důležité učení tak prostým, že jejich dětský rozum je mohl chápat. Zaséval do jejich duší semeno pravdy, které vzejde v pozdějších letech a ponese plody věčného života. *Ev 579.2*

Když Ježíš přikazoval učedníkům, aby nebránili dětem, které k němu přicházely, mluvil ke svým následovníkům všech věků; – on mluví k obecním úředníkům, kazatelům, pomáhačům a všem dnešním křesťanům. Ježíš kupí děti u sebe a nám přikazuje: „*Nebráňte jim*“; jako by chtěl říci, jestliže jim nebudete bránit, ony ke mně přijdou samy. *Ev 580.1*

Neukazujte Ježíše svým nekřesťanským charakterem ve falešném světle. Svým chladem a tvrdostí malým v přístupu ke Kristu. Nedávejte jim nikdy příčinu, aby pociťovaly, že by to pro ně nebylo v nebi příjemné, kdybyste i vy tam byli. Nemluvte o náboženství jako o věci, kterou děti nemohou pochopit. Nejednejte nikdy tak, jako byste očekávali, že ve svém mládí nemohou Krista přijmout. Nedávejte nikdy podnět k falešným dojmům, že Kristovo náboženství je něco truchlivého nebo skličujícího, anebo že chtějí přijít ke Spasiteli, musejí se vzdát všeho, co utváří život vlivným a krásným. *Ev 580.2*

Působí-li Duch svatý na srdce dětí, buďte jeho pomocníky. Učte je, že Spasitel je volá a že nic mu nemůže způsobit větší radost, než-li to, když se mu oddají v květu svého mládí a ve své plné mladické síle. *Ev 580.3*

Spasitel pozoruje s nekonečnou něžností duše, které vykoupil svou drahocennou krví. Ony jsou odměnou jeho nezbadatelné lásky. Hledí na ně s nevyslovitelnou touhou. Jeho srdce touží nejen po dobře vychovaných a pěkných dětech, nýbrž i po takových, které mají zděděné, nebo zanedbáním nabyté špatné rysy charakteru. – MH 42-44 *Ev 580.4*

Časný vliv má účinek na pozdější život – Dojmy z dětských let mají vliv na pozdější život. Poučení, které děti a mládež obdrží, působí na jejich mysl mocným dojmem, které ve větší míře formují jejich povahu, než si to mohou uvědomit lidé dospělí. V mém dětství k nám přišel v Portland

Maine jistý kazatel, který přečetl kapitolu ze Skutků apoštolských, týkající se vysvobození Petra a Silu, když jej anděl osvobodil z rukou nepřátel usilujících o jeho bezživotí. Kapitola byla přečtena pomalu s důstojností a slavnostně. Zapůsobil dojem na moji mladou mysl; obsah kapitoly mi zůstal do dnešního dne, neztratil nic z barvitosti a životnosti. *Ev 580.5*

Na podkladě světla, které jsem obdržela od Boha, zjišťuji, že jako lid jsme nevyužili dané příležitosti k výchově a vzdělání mládeže. Měli bychom mládež poučit jak má číst a chápat Písmo svaté. Kdekoli jsou zorganizované biblické kursy pro kazatele a dospělé, všude tam bychom měli zorganizovat třídu pro mládež. Je třeba oznámit zápisy mládeže na kurzy. Měli bychom si uvědomovat důležitost navštěvování takových kurzů za účelem pochopení Písma Svatého. Je třeba takové kurzy vést v prostotě pravdy. Mysl mládeže je třeba vést od jedné pravdy k druhé a stále výš a ukazovat mládeži jak jeden verš Písma Svatého objasňuje a opakuje jiné verše. Tím způsobem se Písmo Svaté stává přetvářející a vzdělávající mocí pro mládež, která podřizuje mysl v poslušnost Kristu. – Letter 27a, 1892 *Ev 581.1*

Zvláštní shromáždění pro děti v době evangelizačních akcí – Třetí anděl letí prostředkem nebe a na jeho praporu se skví nápis „Boží přikázání a Ježíšova víra“. V každém městě, kde začínáme práci, je zapotřebí horlivého úsilí, abychom zvěstovali evangelium ihned z počátku chudým a léčili nemocné. Působnost závisající v otevírání duchovního zraku, zvětšila náš počet členů mnohými dušemi, které mají být spaseny. *Ev 581.2*

Dětské shromáždění by měla být organizována nejen proto, aby je vychovávat a obrátit, ale proto, abychom je přivedli ke spasení. Toto můžeme dosáhnout jedině, když věříme Bohu. Pak budeme v stavu dětem poukázat na Božího Beránka, který snímá hříchy světa. Všichni přicházející na naše shromáždění, mají být zasaženi touto působností. Velicí i malí, bohatí i chudí, všichni mají být zahrnuti tímto druhem naší práce. – Manuscript 6, 1900 *Ev 582.1*

Děti pro Krista získává láska – Díky správnému přístupu k dětem a vhodnému zacházení s nimi, budeme zmocnění milosti Kristovou formovat charaktery dětí a připravovat je do věčného života. Taktéž příčinou nesprávného jednání můžeme vtlačit do jejich povahy d'ábelské znamení. Při usměrňování nebudte nikdy prchlivi. Spojte vaši autoritu s láskou. Ošetřujte a chraňte vše to, co je milé a dobré, probouzejte u dětí touhu vyššího dobra zjevováním Ježíše. Zabraňujete-li ve škodlivých věcech, ať také pochopí proč a přesvědčí se, že je milujete a toužíte po jejich štěstí. Čím víc jsou neslušné, tím více vynaložte úsilí prokázat jim lásku. Když se dítě přesvědčí, že je chcete obšťastnit, pak láska zlomí všechny záporny. Taková je zásada jednání s lidmi samotného Spasitele a taková metoda musí být používána ve sborovém životě. – Letter 23a, 1893 *Ev 582.2*

Dobře naplánované zájmy pro děti – Zájem, který zde v Austrálii probudily naše shromáždění, převyšuje vše, co kdy bylo možno vidět na shromážděních v Americe, nebo jakémkoli jiném kraji. V době dovolených a vzrušení četných zábav a příjemností a řady zjevů a podívaných, přicházelo na naše shromáždění ve všední dny kolem 1 200 vážených lidí. Přicházelo mnoho dětí a rekreantů. Poslední neděli přišlo na připravené shromáždění na 400 dětí. Toto shromáždění vedla sestra _____. Rozdělila do různých tříd vedené učiteli, dětem byly dány pokyny a naučení a tím způsobem jim byla poskytnuta pomoc. Bylo použito v hranicích možností metodu práce mateřské školy. ... *Ev 582.3*

Peníze, které byly vydané na zájezdy evangelizačními vozidly, bylo možno mnohem lépe využít na něco mnohem lepšího a trvanlivějšího. Je pravda, že i evangelizační akce na vozech určité dobro. Viděla jsem jednak, že jde-li o konečné výsledky této práce, tak jsme byli překvapeni. V protikladu k tomu byla mi ukázána jiná práce. Ve vhodných ročních údobích ve mnoha místech, byla organizována mnohá evangelizační shromáždění. Vedli je schopní a zbožní mužové, kterým pomáhali pracovníci. Byla organizována pro děti a měla za cíl povzbudit lidi k obrácení a přijetí pravdy. ... *Ev 583.1*

V době těchto shromáždění, jsme vlastně konali práci, kterou jsme měli vykonat už předtím. Mnoho dobrého učinili dětská shromáždění a dětské biblické školky. Dětem udělené lekce opakovaly doma a matky se zajímaly o správnou přípravu dětí pro naši školu. Ve většině to byly děti rodičů, kteří nebyli členy našich sborů. Semena pravdy vpadly hluboko do srdcí. Není to lehký úkol, ale vykoná mnoho dobra. Tak působí správný vliv na srdce dětí i rodičů. Kolik dobrého při-

nesly tyto shromáždění. Jaké to přineslo výsledky se ukáže teprve v den Hospodinův. Je to široké pole pro úpravu. Kéž je tato práce konána. Kde lze lépe využít vlohy a schopnosti? Pracovníci rozseívají zrna, aby mohli sebrat užitek ve žních. ... Mužové, ženy i děti chtějí konečně vědět co mají činit, aby se stali dědici věčného života. – Letter 2, 1899 *Ev 583.2*

Lekce v lůně přírody – Dětská shromáždění se konala dvakrát denně. Po ukončení ranních úkolů, když počasí bylo krásné a příjemné, učitelé společně s dětmi odcházeli na dlouhou procházku. V době takové vycházky se zastavovalo nad břehem řeky, nebo na zelené pláni, nebo v poli, aby bylo možno dát dětem poučení z přírody. Bylo pozoruhodné, že ve dnech, kdy mohly děti svobodně běhat, byly velmi pokojné a projevovaly ukázněnost. Přítomnost za ranních pobožností činila kolem 30 dětí. Odpoledne, kdy přicházely děti ze sousedství, bylo pak přítomno 50-60 dětí. – Manuscript 27, 1895 *Ev 584.1*

Získání rodičů prostřednictvím dětí – Naše táborová shromáždění tvořila jeden z nejdůležitějších faktorů naší práce. V době každého takového shromáždění jsme také pracovali s dětmi. Ať se vhodně připravení pracovníci stále zajímají o výchovu a vzdělání dětí. Proste Boha o požehnání pro zaseté símě a Boží Duch bude přesvědčovat i ty maličké. Mnohé rodiče získáme prostřednictvím jejich dětí. – Manuscript 52, 1900 *Ev 584.2*

V turistických střediscích

Proč Ježíš vybral Kafarnaum – Ti, kdo vstoupili do Mistrovy služby na pokyn, mohou výhodně studovat Jeho pracovní metody. Za své pozemské služby Spasitel čerpal z příležitostí svých dlouhých cest. V Kafarnau Ježíš odpočíval na své cestě. Toto město bylo známo jako „Jeho vlastní město“. Dobře se hodilo za středisko Spasitelova díla. Tím, že bylo na cestě z Damašku do Jeruzaléma, Egypta a k středozemnímu moři, bylo velikou cestovní křižovatkou. Lid z mnoha zemí tímto městem prochází, anebo zde odpočíval na svých dlouhých cestách. Ježíš zde mohl různé národy potkat a vrstvy bohaté a vznešené, jakož i chudé a nízko postavené. Jeho naučení se mělo dostat do jiných zemí a mnohých domácností. Takto mělo být podníceno zkoumání prorocké zvěsti; pozornost měla být usměrněna k Spasiteli a Jeho dílo by se bylo rozšířilo do celého světa. – 9T 121 *Ev 584.3*

Obracet pozornost širším vrstvám – Ve světoznámých zdravotních ústavech a centrech turistického ruchu, zaplavených mnoha tisíci hledajícími zdraví a radost, by měli být kazatelé a kolportéři, kteří by dovedli uchvátit pozornost těchto zástupů. Tito pracovníci by neměli promarnit svoji příležitost k obeznamování lidu s poselstvím pro tento čas, ale jak se jim naskytne možnost, měli by pořádat shromáždění. Pohotově by měli uchopit příležitost promluvit k lidem. Doprovázení mocí Svatého Ducha by měli seznamovat lid s poselstvím Jana Křtitele: „*Pokání činite, nebo přiblížilo se království nebeské.*“ (Mt 3,2) Slovo Boží má být zvěstováno jasně a mocně, aby ti, kdo mají uši k slyšení mohli pravdu slyšet. Takto evangelium přítomné pravdy posvítí na cestu těm, kteří je neznají. Nemálo jich tuto pravdu přijme a přinese do svých domovů ve všech částech světa. – 9T 122 *Ev 585.1*

Shromáždění ve velkých střediscích – Evangelizační shromáždění je třeba organizovat ve velkých turistických střediscích. Sdružení by mělo organizovat takové shromáždění s pomocí pracovníků, které má. Vystala-li kdy potřeba upozornění na důležitost takové práce v střediscích takového druhu, je to vlastně dnes. – Letter 138 1902 *Ev 585.2*

Tam, kde lidé projíždějí a odjíždějí – Zvláštní druh práce se měl konat v místech, kam lidé přijíždějí a odjíždějí. Kristus pracoval dlouhou dobu v Kafarnaum, jelikož to bylo město, kde se stále cestovalo a kde se mnozí zdržovali. – RH July 12, 1906 *Ev 585.3*

Pracovníci pro turistické centra – Je těžko najít mladé a schopné lidi, muže a ženy, kteří by šli do těchto míst, aby vykonali dobrou práci. V turistických střediscích, kam mnozí přicházejí, aby získat zdraví a našlo mnoho příjemného, jsou potřební mladí lidé utvrzení v poselství třetího anděla, kteří časově půjdou zvěstovat Boží Slovo a ponesou lidem občerstvení a útěchu. – RH July 12, 1906 *Ev 586.1*

Shromáždění pod širým nebem

Dosáhnout některé lidi v době shromáždění pod širým nebem – Musíme vykonat větší práci ve městech. Jsou takové místa, kde nejsnadněji se lze přiblížit k lidem pomocí zorganizování shromáždění pod širým nebem. Mnozí jsou schopni vést takové shromáždění, ale musejí se vyzbrojit ve spravedlnost. Všichni jsme příliš skromní v naší práci a musíme se přizpůsobit k její velikosti a prokázat zdravou soudnost. – Special Testimonies, „An Appeal for Missions,“ p. 15, (1898) *Ev 586.2*

Problémy spojené se shromaždištěm – Shromáždění pod holým nebem je možno svolávat za speciálních příležitostí a mohou být dobrým způsobem jak proniknout k lidem. Avšak použití toho způsobu práce by stále nepřinášelo očekávané výsledky. Pracovník totiž nemůže plně vyplnit své úkoly. Přednes příležitostné přednášky přivede posluchače na určitý sled myslí, který příčinou jiných vlivů může přivést k obrácení, ale i to jsou velmi řídké případy. – GW 339, 340 *Ev 586.3*

V době shromáždění pod širým nebem nelze vykonat celou práci záležející v tom, aby každého člověka postavili dokonalého v Ježíši Kristu. Mnohdy toto shromáždění přinese mnoho dobra. Zkušenosti ale též ukazují, že se je lépe přiblížit k lidem i jinými cestami. – Letter 2, 1885 *Ev 587.1*

V rodinném kruhu nebo malém shromáždění je často větší předpoklad pro získání duší, správně poučených o Kristu, než tomu bývá o přednáškách k množství posluchačů ve veřejných místnostech. – GW 193 *Ev 587.2*

Shromáždění pod širým nebem na téma zdrženlivosti – Musíme podniknout práci mezi neuvědomělými lidmi naší pozemské vlasti. ... Často i já pod širým nebem pozvedám hlas a hovořím k posluchačům shromážděným kolem mne. Viděla jsem ženy s dětmi na rukách, které stály celé hodiny a poslouchaly mých slov. Byla jsem obklopena moha muži a ženami. Ptala jsem se jich: „Kolik z vás ví, proč věříte v Ježíše Krista? Kolik z vás je křesťanů? Ti, kteří jsou křesťané, nechť zvednou ruku vzhůru.“ Ani jedna ruka se zvedla. Či nepotřebovali tito lidé Krista? Či nepotřebovali známosti pravdy? Nebyly jim potřebné nauky na téma zdrženlivosti? Samozřejmě to potřebovali a jak velice. *Ev 587.3*

Bůh od nás žádá, abychom zaujali stanovisko tam, kde můžeme varovat lidi. Touží, abychom se zajímali o otázky zdrženlivosti. Nesprávné a škodlivé zvyky v jídle a pití, ničí v lidech fyzické a duchovní síly. My se nepotřebujeme s sekerou dostávat do barů a restaurací. V našem vlastnictví je mnohem mocnější zbraň od této, jmenovitě – Slovo živého Boha. Ona sobě razí cestu prostředkem stínů a mraků, kterými se snaží satan cestu zabarikádovat. Bůh je mocný vládce. On sám promlouvá k srdcím. Viděli jsme jak to činil. Viděli jsme duše, přecházející na stranu pravdy. – GCB April 23, 1901 *Ev 587.4*

Část XVIII. – Způsob zacházení s falešným učením spiritismem a tajemnou vědou

Pomocí falešných doktrín získává satan duše

Faleš se živí pravdou – Tím, že satan používá svou svádějící moc zavádí mnohé bludy, které zastiňují pravdu. Blud nemůže sám v sobě existovat, rychle by zanikl, kdyby se podle vzoru cizopasnika neživil šťávou z dřeva pravdy. Lidské tradice podobné nárůstům přirůstají k Boží pravdě, a lidé ji považují jako část pravdy. Satan posiluje svoje postavení pomocí falešných doktrín. Ovládá lidské myšlení a způsobuje, že lidé přijímají a uznávají teorii, která není opřena o základ pravdy. Lidé opovážlivě učí doktrínám, čili lidským příkázáním. V průběhu staletí ovládly úplně lidské myšlení, ale staletí nedovedla učinit z bludu pravdu, ani obtížná tíha falše nezapříčinila, aby se pravda stala cizopasníkem. Dřevo pravdy vydává své původní a správné, opravdové ovoce pravdy. Cizopasník také vydává svoje vlastní ovoce, ale je viditelné, že se úplně liší od ovoce rostliny nebeského původu. *Ev 589.1*

S pomocí falešných teorií a tradic satan roztáčí svou vládu nad lidským úmyslem. Vidíme-li ve světě neposlušnost, můžeme porozumět do jakých rozměrů sahá Jeho moc. I církve se považují za křesťanské a přitom odvrátily od Božích příkázání a ustanovily falešné vzorce. V tom všem má satan své prsty. Přivádí ku přijímání falešných vzorů, křiví lidskou povahu a způsobuje, že jej lidé považují za nejvyššího vládce. Působí v protikladu do Božích příkázání a neuznává Boží jurisdikci. Všechno zlo, které existuje má svůj původ v něm a on je podporuje. – RH Oct. 22, 1895 *Ev 589.2*

Odlišné cesty pravdy a bludu – Satanovy andělé jsou moudří v konání zla. Činí něco, co někteří nazývají světlem a vyhlásí za zvláštní věc. I když z jistého hlediska může takové poselství obsahovat pravdu, přece je smíšené s lidskými teoriemi. Výsledek toho poselství je ten, že bude uzavírat lidská příkázání a ustanovení. Byl-li někdy čas, v němž bylo zapotřebí bdít a modlit se, pak je to nyní. Mnohé věci na pohled dobré, bude potřeba pečlivě rozvážit na modlitbě, protože to mohou být zrádné svody ze strany nepřítele, který směřuje duše zavést na cestu, podobnou tak velice cestě pravdy. Jen velmi těžko ji bude lze rozeznat. Ale okem víry poznat, že tato cesta se neviditelně vzdaluje od cesty pravdy. Z počátku se může vydávat dobrou, ale po nějakém čase se ukáže, že se velice vzdaluje od cesty vedoucí k svatosti a nebi. Moji bratři, varuji vás, abyste vyrovnali stezky vašich nohou, aby kulhaví z ní nesešli. – Undated Manuscript 111 *Ev 590.1*

Kacířství představováno jako biblické doktríny – Přišla doba, kdy nemůžeme přijímat učení přicházející k našemu sluchu dříve, než se přesvědčíme, že je ve shodě s Božím Slovem. Je mnoho nebezpečných kacířství, které jsou předloženy jako biblická učení. Musíme znát dobře Bibli, abychom věděli, jak se k tomu postavit. Víra každého člověka bude podrobena zkoušce a každý z nás projde ostrou kritikou. – RH May 3, 1887 *Ev 590.2*

Satan vykládá mylně písmo – Všichni by se měli seznámit s Písmem Svatým, jelikož satan překrucuje a mylně vykládá Svaté Písmo a lidé po jeho příkladu představují pouze část Božího Slova těm, kteří se nechají vést na bludné cesty. Ukrývají před nimi tu část Slova, která ničí jejich záměry. Všichni se mají příležitost seznámit s prostou výpovědí „*tak praví Pán*“. ... *Ev 591.1*

Jsou falešní pastýři, kteří mluví i činí převrácené. Je třeba děti vyučovat Božímu Slovu, aby ho důkladně znali a byly schopné rozeznat, kdy se čte jedna část Písma, zatímco se ta druhá pomíjí, aby tak mohly představit falešný obraz. – Manuscript 153, 1899 *Ev 591.2*

Bludy zavedené náboženskými vůdci – I dnes listují mnozí náboženští vůdcové v Písmu, předstírajíce, že mají v úctě učení v něm obsažené, maří však víru ve slovo Boží. Zabývají se jeho pitváním a své vlastní názory kladou nad jeho jasná prohlášení. V jejich rukách ztrácí slovo Boží svou oživující moc. Proto se rozmáhá nevěra a zraje nepravost. *Ev 591.3*

Když satan podkopává víru v Písmo, působí současně na lidi, aby hledali světlo a moc v jiných zdrojích. A pak pozvolna sám proniká. Ti, kdož se odvracejí od jasného učení Písma a přesvědčující síly Ducha svatého, otvírají dveře satanské moci. Posuzování Písma a spekulování o něm, otvírá

cestu pro spiritismus a teosofii, jež jsou v současné době přizpůsobenými formami někdejšího po-
hanství a jež pak pronikají i do církví, které se hlásí k Ježíši Kristu. *Ev 591.4*

Souběžně s hlásáním evangelia působí síly, jež nejsou ničím jiným, než prostředníky lživých
duchů. Mnohý člověk se s nimi zaplete z pouhé zvědavosti, a když vidí důkazy o činnosti nadlidské
moc, je lákán dál a dál, až ho ovládne vůle, silnější než je jeho. Pak už se nemůže vyprostit z její
temné moci. *Ev 592.1*

Obrana duše je rozrušena. Člověk ztrácí zábrany proti hříchu. Kdo jednou zavrhně omezení, jež
ukládá slovo Boží a jeho Duch pak netuší do jakých hlubin ponížení může klesnout. Tajný hřích ne-
bo zhoubná vášně ho mohou zotročit tak, že se stane bezmocným jako posedlý v Kafarnau. Přesto
však jeho situace není beznadějná. – DA 258 *Ev 592.2*

Fanatismus a blud v kazatelství – Bůh vyzývá svůj lid, aby byl křesťanským lidem činem,
myslí i slovem. Luther zjistil, že z žádné strany a odjinud nehrozí náboženství tak veliké nebezpečí,
jako se strany duchovních. Mohu říci, že mnozí učitelé pravdy nejsou skrze ní posvěceni. Nemají
víry, skrze níž by jejich skutky plynuly z lásky, a která očisťuje duši. Denně přivykli dělat se svatý-
mi věcmi a z toho důvodu se mnozí z nich přibližují bez náležité úcty a s pohrdáním do Božího
Slova. Nechodí ve světle, ale zavřeli oči před ním. *Ev 592.3*

Naše doba je poznamenanou dobou zavrhováním milosti, kterou Bůh chtěl seslat na svůj lid,
který by v době nebezpečí v posledních dnech nebyl přemožen tíhou nepravostí a nespojil se s
nenávistí světa vůči Bohu. Pod pláštěm křesťanství vzroste bezbožnost do obřích rozměrů a bude
stále vzrůstat až do časů, kdy přijde Kristus, aby byl oslaven těmi, kteří v něj věří. V předsíních sva-
tyně vyvstanou scény, kterým nebudou rozumět. Boží lid bude vyzkoušen, aby Bůh mohl rozlišit
toho, který mu slouží. – Manuscript 15, 1886 *Ev 592.4*

Konflikt mezi falešnou vědou a náboženstvím – Obrázla jsem upozornění, že od toho času
budeme se stále setkávat s protivenstvími. Tak zvané náboženství a učení přijdou vzájemně do
konfliktu, jelikož omezení lidé nepochopí moc a Boží velikost. A tu jsem slyšela slova Svatého
Pisma: „Z vás samých povstanou mužové, převrácené věci zvěstující, aby za sebou mnohé učedníky
zvedli.“ Mezi Božím lidem to bude viditelné. Najdou se mezi nimi takoví, kteří budou neschopni
pochopit nejdůležitější a nejkrásnější pravdy naší doby. Budou neschopni pochopit základní pravdy
pro jejich vlastní spasení a jistoty. Zatím zaměstnají jejich pozornost poselství, v nichž není ani
zrníčka pravdy. Tyto lži satanská moc vyvýší, že se budou zdát věcmi velmi důležitými. *Ev 593.1*

Mravní zrak těchto lidí je nemocný, přesto nepocítí potřebu získat nebeského pomazání, aby
mohli vidět duchovní věci. Považují se za moudré, než aby se mohli mýlit. Lidé nevlastní ani nej-
menší zkušenosti v Božích věcech, nebudou rozumně jednat při konání svatých povinností a budou
považovat světlo pravdy za omyl (blud) a nejeden blud za světlo pravdy. Falešné zjevení budou
pokládat za skutečnost a skutečnost za falešné zjevení, nazývají svět atomem a atom světem.
Upadnou do osidel klamu a podvodů, které nalíčil a ukryl satan, aby se v těchto osidlech zapletly
nohy ti, kteří se domnívají, že mohou chodit v lidské moudrosti a nepotřebují být obdarováni zvlášt-
ní Kristovou milostí. Ježíš nechce, aby člověk viděl lidi jako stromy chodící, ale aby viděl všechny
věci zřetelně. Je jen jedno lékařství pro hříšnou duši a dokud je neobdrží, lidé budou přijímat jeden
klam za druhým, až jejich mysl podlehně úplnému zatemnění. – Manuscript 16, 1890 *Ev 593.2*

Divy nejsou důkazem pravdivosti

Satan bude činit divy – Mnozí lidé, kteří zavrhnou Bohem seslané poselství, snaží se nalézt ně-
jakou záminku a objasnit své pochybnosti, pro které zavrhnou světlo nebeského původu. Vzhledem
ke zřetelnému důkazu, mluví podobně jako kdysi lidé: „Ukaž nám zázrak a uvěříme. Jestliže tito
poslové mají pravdu, pak proč neuzdravují nemocných?“ ... *Ev 594.1*

Kdyby ti lidé měli otevřené oči, pak by kolem sebe viděli padlé anděly, které je s radostí
obklopují a triumfují ve své svůdné moci. Je blízko den, kdy satan odpoví na žádost pochybujících
lidí a ukáže jim sérii divů, aby posílili víru všech těch, kteří žádají nějaký důvod. Jak bude hrozná
situace lidí, kteří nepřijali světlo pravdy a domáhají se zázraků, aby je utvrdily v klamu. – Letter 4,
1889 *Ev 594.2*

Zázračné uzdravení a fanatismus – Sanatoria by měly získat ty lidi, které nemůžeme získat žádnými jinými způsoby. Proč – ptá se jeden i druhý – proč se nemodlíme o zázračné vyléčení nemocných, místo zakládání tak mnoho sanatorií? Kdyby se tak stalo, vyvstal by v našich řadách neobyčejný fanatismus. Ti, kteří hodně věří sobě, působili by ihned jak to činili jistí lidé v místě –, kteří pak mnoho mluvili o svatosti těla. Klamem se nechali odvést od pravdy. Na generální konferenci v roce 1901 byli kritizováni poselstvími, které mi pro ně udělil samotný Bůh. Kdybychom provedli plány, jaké nám někteří navrhovali, pak by vznikly skupiny, které by zapříčinily spiri-
tistické demonstrace, a to by způsobilo desorientaci ve víře. ... *Ev 594.3*

Množí se mnohé bludy a lidé budou hlásat divné a falešné učení. Někteří odejdou od víry, budou poslouchat bludné duchy a ďábelské učení. Tak se to jevílo při založení prvního sanatoria. Bylo to podobné bludům, které činili někteří hned po době zklamání v roce 1844. Byl to čas mocného fanatismu, jehož přívrženci se jmenovali svědkové Ducha Svatého. Obdržela jsem poselství, které hanilo tyto zlé věci. – Letter 79, 1905 *Ev 595.1*

Falešné posvěcení a pravá svatost

Chraňte se teorie „pouze věř“ – Setkáme se s falešným učením stejného původu. Jestliže se neseznámíme s tím, co řekl Ježíš, a nebudeme následovat Jeho příkazu, budeme svedeni. Jedna z nejvíce nebezpečných věd, je věda o falešném učením. Jsou lidé, kteří se mají za svatých a přímo přestupují Boží přikázání. Jejich tvrzení, že jsou bez hříchu, je falešné a nesmíme je přijímat. ... *Ev 595.2*

Jiné učení, které bude hlásáno, praví, že vše, co máme činit, je věřit v Krista, že Kristus nám odpustil všechny hříchy, a že s této milosti, která nám byla dána, nebudeme moci hřešit. Toto učení – je satanská zásada. Je pravdou, že musíme věřit v Krista. On jest naše jediná naděje spasení. Bohu musíme sloužit ze všech sil a jestli dáme Bohu vše co máme, pak se můžeme zamyslet a říci, že jsme neužiteční sluhové. Boží moc se pojí s naší námahou. Když se uchopíme Krista rukou víry, pak nás obdaruje svou moudrostí i spravedlností. Proto z vděčnosti za Jeho lásku budeme schopni budovat na trvalém základě. – Manuscript 27, 1886 *Ev 595.3*

Povrchní svatost – Kristovi následovníci musí být upevněni v zásadách pravdy. Měli by pochopit, co učí Bible ve věci víry. Měli by být posvěcení pravdou. Musí být tak zakořeněni v pravdě, že se nedají svést na scestí falešné zbožnosti. Musí dokázat uplatnit skutky působení posvěcení pocházejícího z nebe. Lid Boží musí být v stavu odlišit to, co je opravdové a skutečné od toho, co je nepravé a falešné. *Ev 596.1*

Jsou i takoví, kteří se považují za posvěcené a tvrdí, že se cele odevzdali Pánu a činí si nárok na Boží zaslíbení a současně nejsou poslušní Božím přikázáním. ... *Ev 596.2*

Je pravdou, že je mnoho těch, kterým se nedostalo světla přítomné pravdy, ale skrze milost darovanou jim Kristem, ostříhají natolik přikázání kolik mohou pochopit. Lidé usilující žít dle darovaného světla nejsou z těch, které tupí apoštol Jan. Jeho slova platí lidem, kteří se honosí, že věří v Ježíše a považují se za svaté a současně pohrdají požadavky Božích pravd. Mluví-li o lásce Ježíše Krista, pak tato láska v nich není tak hluboká, aby je přiměla k poslušnosti. Ovoce, které přinášejí svědčí o tom, jakým jsou stromem. Dokazuje to neupřímnost víry těchto lidí. A přesto lidé, kteří nemají práci v ničem, ani v Božích zaslíbeních opovážlivě si je přisvojují a činí si nárok na všechna požehnání. Nic nedávají a chtějí všechno vlastnit. Uzavírají uši hlasu pravdy, zdráhají se poslouchat jasným a prostým slovům: „*Tak praví Pán.*“ Svádějí strojenou svatostí a podvádějí. Svou chlubitou víru, která nemá žádného základu, odvádějí duše od pravdy. – GW 226, 227 *Ev 596.3*

Falešné učení tvrdí, že není důležité, kdo v co věří – Je mnoho lidí, pro které je náboženství pouhou teorií. Pobožnost je pro ně blahé vzrušení. Hle co říkají: „Přicházejte k Ježíši a věřte v Něj. Nemá žádný význam v co věříte, hlavně když věříte upřímně.“ Takovou teorií zvěstují tito lidé a přitom se nestarají o to, aby hříšník poznal opravdovou povahu hříchu. ... *Ev 597.1*

Satan vlastně chce, aby každý přestupník Božích přikázání se považoval za svatého. Totéž činí i on. Je spokojený, když lidé opírají své učení a víru na klamném náboženském nadšení, protože takové lidi může použít pro oklamání jiných. Je mnoho lidí, kteří se považují za posvěcené osoby a tím pomáhají satanu v jeho práci. Mnoho mluví o pocitech a vyprávějí o své lásce k Bohu. Bůh však nepřijímá tuto lásku, jelikož je to neupřímnost nepřitele. Bůh obdaroval takové osoby Svým svět-

lem, ale oni nechtěli toho světla přijmout a zavrhli je. Spolu s otcem veškeré lži vezmou odplatu za svou neposlušnost. – RH June 26, 1900 *Ev 597.2*

Jiný blud zavržení přikázání – Kristus varuje své následovníky: „*Varujte se falešných proroků, kteříž přicházejí k vám v rouše ovčím, ale uvnitř jsou vlci hltaví.*“ (Mt 7,15) Ježíš nás varuje, abychom se nedali svést falešným pastýřům, hlásajícím svá učení. Oni mluví, že přikázání byla zrušena ve chvíli smrti Pána Ježíše. Máme uvěřit lidem, kteří se považují za svaté a nechtějí být poslušní Bohu? Mluví, že Bůh jim řekl, že nepotřebují zachovávat deset přikázání, ale pověděl jim to Bůh skutečně? Ne, Bůh neklame. *Ev 597.3*

Satan, který je otcem lži, podvedl Adama podobným způsobem. Nalhal mu, že nepotřebuje být Bohu poslušný a že neumře, i když přestoupí přikázání. Adam hřešil. Otevřel jeho dveře neštěstí, které přišlo na svět. Satan řekl Kainovi, že nemusí ostříhat Boží příkaz a zabíjet k oběti beránka. Kain uposlechl hlas svůdce a když Bůh nepřijal jeho oběť a oblíbil si oběť Abelovu, Kain se rozlítil a v hněvu zabil svého bratra. *Ev 598.1*

Musíme vědět, který hlas posloucháme, zda hlas živého a skutečného Boha nebo hlas velkého odpadlíka. ... *Ev 598.2*

Když na místo symbolické oběti nastoupila skutečná Kristova oběť, pohasla povinnost přinášení obětí a zákon ceremonií byl zrušen. Ale zákon – desatera přikázání jejich moc a zavazující důležitost – Kristovo ukřižování nezmenšilo. Dekalog je ozvěnou hlasu samotného Boha, vyzývajícího každou duši, aby se vznášela stále výš, aby byla svatá a stále svatější. – RH June 26, 1900 *Ev 598.3*

Časová výstraha – Jako lidé jsme učinili chybu opačného druhu. Respektujeme požadavky Božích přikázání a učíme lid povinností poslouchat tato přikázání. Věříme, že náleží vše dávat, ale nevidíme, že musíme i brát. Nevlastníme té víry a důvěry, která zachovává duši v Kristu. Žádáme málo, i když možná žádáme mnoho, protože v Božích zaslíbeních není skoro žádného omezení. *Ev 598.4*

Příčinou nedostatku víry mnohých, kteří se snaží být poslušní Božím přikázáním, je nedostatek radosti a pokoje. Nevydávají správné vysvědčení a posvěcení, které vyplývá z poslušnosti k pravdě. Nejsou zakotveni v Kristu. Mnoho z nich pociťuje nedostatek zkušenosti. Touží po něčem co nemají. Z toho důvodu mnozí navštěvují tak zvaná posvěcující shromáždění a jsou nadšeni přepjatou zbožností, kterou přestupují Boží přikázání. *Ev 599.1*

Naši povinnosti je zvěstovat víru a lásku v Krista spolu s požadavky Božích přikázání, protože jedno bez druhého nelze pochopit. V každé přednášce je třeba zdůraznit Boží lásku, zjevenou v Kristu, který je jedinou nadějí hříšníků. Je třeba ji tak dlouho zdůrazňovat, až lidé pochopí její cenu a sílu. Učiníme-li to tak, jak jsme povinni, nebudou lidé tvrdit, že víme o přikázáních, ale nevěříme v zkoušenost, víru a obrácení. Všechna tato témata musíme spojit v jediný celek, tak jako to spojil Bůh, jelikož pak pravda bude představena v celé své dokonalosti a nejen jako teorie. Bude představena jako moc, která mění povahy. Pak bude zvěstována v duchu i moci. Ti, kteří přijmou biblické učení, neodejdou hladoví a nenasycení, ale pocítí výživný vliv Ducha Svatého. – GW 227, 228 *Ev 599.2*

Panteistické a spiritistické teorie

Nebezpečí falešného učení a klamné teorie – V New Hampshire se našli lidé, kteří rozšiřovali falešné názory o Bohu. Obdržela jsem světlo, že tito lidé, hlásající své ideje, šíří zlý vliv a oslabují pravdu a některé z jejich idejí zavádějí přímo volnou lásku. Bylo mi ukázáno, že tito lidé svádějí duše skrze hlásání těchto spekulativních teorií na téma Boha. ... *Ev 600.1*

Mezi jiným zvěstovali, že lidé, kteří se už jednou posvětili, nemohou více hřešit. Falešné teorie těchto lidí a jejich klamný vliv, způsobily veliké křivky jim samým i jiným. Zmocnili se spiritistické nadvlády nade všemi, kteří neodhalili pod pláštěm ukryté zlo, tak krásně přijatých teorií. Výsledek toho je, pánovitost zla. Hlásající doktrína, že všichni jsou posvěcení, přivádí k utvrzení v tom, že posvěceným lidem nehrozí žádné nebezpečí ztrát pocitů a duchovních prožitků. Výsledkem takové víry je konání zlých přání lidských srdcí a jmenovitě, že mimo jejich povrchního posvěcení jsou daleko čistoty svých myšlenek a jednání. *Ev 600.2*

Je to jeden z příkladů, v němž jsem byla povolána pokárat lidi, kteří zvěstují nauky neosobního boha prostoupeného v přírodě a doktríny svatého těla. *Ev 600.3*

Pravda bude v budoucnosti zfalšována lidskými příkázáními. Budou hlášány falešné teorie a přeloženy jako zdravé a jisté nauky pravdy. Falešná věda je jedním z faktorů, který používal satan v nebi, a který používá i dnes. ... *Ev 600.4*

Prosím všechny, kteří pracují pro Boží věc, aby nepřijímali věci nepravdivé jako pravdu. Máme Bibli, nejpodivuhodnější knihu drahocenných pravd. Nemusíme pochybovat ani ukazovat nejistotu. Ve zlaté kadidelnici pravdy, která představuje Kristovy nauky, máme vše, co překonává a obrací duše. Představte v Kristově prostotě ty pravdy, které přišel On na zemi zvěstovat a moc vašeho poselství bude pocíťována. Nezvěstujte žádné teorie nemající základy v Písmu! Musíme zvěstovat vznešené a slavnostní věci. „*Psánoť jest*“ tj. zjištění, které musíte zanést do domu každého člověka. – RH Jan. 21, 1904 *Ev 600.5*

Falešná teorie – Bůh je podstatou všeho – Mezi náš lid pronikají spiritistické nauky, které podvrátí víru těch, kteří si jich všímají. Teorie, že Bůh je podstatou všeho, je jednou ze satanských zrádných výmyslů. Falešně představuje Boha a je to neúcta k Jeho velikosti a majestátu. *Ev 601.1*

Boží Slovo nepodporuje panteistické názory. Světlo jeho pravdy ukazuje, že tyto teorie jsou zhoubné. Jejich živlem je temnota a ovzduším je výmysl. Uspokojují přirozené srdce a povolují náklonnostem. Po přijetí vedou k odloučení od Boha. ... *Ev 601.2*

Existuje pouze jediná moc, která může zvítězit nad zlem lidského srdce, a to je moc Boží v Ježíši Kristu. Pouze skrze krev Ukřižovaného může být člověk očištěn od hříchu. Pouze jeho milost nás může uschopnit odolat sklonům naší padlé přirozenosti a podrobit si jí. Boží moc činí spiritistickou teorii o Bohu bezvýznamnou. Jestliže Bůh je všechno pronikajícím jsoucím, pak přebývá ve všech lidech, a k dosažení svátosti stačí, aby člověk rozvinul svou vlastní moc. *Ev 601.3*

Tyto teorie dotaženy do svých logických důsledků, odstraňují celou křesťanskou hospodárnost. Smíření činí zbytečným, a člověk se stává sám sobě Spasitelem. Tyto teorie o Bohu činí zbytečným Jeho Slovo, a ti, kteří je přijímají, jsou ve velkém nebezpečí, že budou nakonec přivedeni k tomu, aby na Písmo hleděli, jako na lidský výmysl. Ovšem, mohou pokládat ctnost za lepší, než zločinnost; jestliže je však Bůh odstraněn ze svého svrchovaného postavení, pak svoji závislost odvozuji od lidské moci, která je bez Boha bezcenná. Lidská vůle bez pomoci, nemá žádnou skutečnou moc odolat a zvítězit nad zlem. Obranné schopnosti duše jsou zmařeny, člověk nemá žádné obrany před hříchem. Jestliže jsou omezení Božího Slova a Jeho Ducha odstraněny, pak nikdo neví jak nízko člověk může upadnout. *Ev 601.4*

Ti, kteří se i nadále přidržují těchto spiritistických teorií, určitě promarní svou křesťanskou zkušenost, odejdou od Pána a ztratí věčný život. *Ev 602.1*

Mudrování o Bohu a přírodě, které zaplavuje svět skepticismem, má svůj původ v padlém nepříteli, který je sice také badatelem Písma a pozná spásnou pravdu nutnou pro člověka. Snaží se však odvrátit mysl od důležitých pravd, zjevených pro přípravu těch, pro které Kristus přišel na svět. *Ev 602.2*

Viděla jsem následky těchto falešných náhledů na Boha, v odpadnutí, ve spiritismu a volné lásce. Sklon těchto učení k volné lásce byl tak zastřen, že nejdříve bylo těžké postřehnout oč jde. Dokud mi to Pán nepředstavil, nevěděla jsem jak to nazvat. Byla jsem však poučena, abych to nazvala nesvatou duchovní láskou. – 8T 291, 292 *Ev 602.3*

Různé druhy spiritismu

Snaží se zotročit celý svět – Spiritismus je již blízko toho, že opanuje celý svět. Mnozí lidé se domnívají, že spiritismu schází na různých intrikách, podvodech a i lstech, ale tento názor je daleko od pravdy. Spiritismus je nadlidská moc, která působí pomocí různých způsobů. Málo si uvědomuje co způsobí v budoucnu. Základem úspěchu spiritismu, byly prohlašovaná tvrzení z kazatelen v Americe, že nauky Bible jsou falešné. To se stalo přičiněním velkého arcivůdce. *Ev 602.4*

Doktrína, že mrtví vědí, co se děje na zemi a že živí se mohou s duchy zemřelých stýkat, nenachází v Písmě svatém žádné potvrzení. Přesto byly tyto teorie přijaty a uznány za pravdu. Tato falešná doktrína otevřela dveře ďábelským duchům, které vystupují jako duchové zemřelých, aby sváděli lid. Duchy ďábelské se zosobňují a vydávají se za zemřelé a tímto způsobem ovládají lidi. Sa-

tan má své náboženství, svou svatyni a své nábožné ctitele. Chtějí rozmnožit řady svých poddaných, používá všech způsobů lži. – Undated Manuscript 66 *Ev 603.1*

Cílem satanova svodu je, aby byli lidé ponořeni ve smutku – Uctívání zemřelých, zaujímá důležité místo téměř v celém systému pohanské víry. Věří se tomu, že s mrtvými se lze stýkat. Věří se, že bohové svou vůli oznamují lidem a radí jim, když se lidé k nim obracejí. Takový ráz měly proslulé věštírny Řecka i Říma. *Ev 603.2*

Víra v dorozumívání se s mrtvými, se udržuje déle i dokonce v krajích, které se považují za křesťanské. Široko se rozšířil systém vystupující pod jménem spiritismus, který je praktikován stýkáním se s bytostmi, které tvrdí, že jsou duchové zemřelých. Tento vypočítavý systém je pro, aby získal přízeň zvláště těch lidí, kteří pochovali své nejbližší. – ST June 23, 1890 *Ev 603.3*

Položení základů spiritismu – Někdy přichází v podobě mladé líbezné osoby, nebo nádherného stínu. Uzdravuje a je uctíván oklamanými smrtelníky, jako dobrodinec lidstva. ... Tisíce duší je s ním ve styku a přijímá instrukce tohoto démona – boha a pracuje podle jeho učení. Svět nebyl nikdy tak zkažený jako nyní, kdy se domnívá, že má tolik užitku z frenologie a živočišného magnetismu. Ke zničení ctnosti a ku položení základů spiritualismu používá satan právě těchto věcí. – 1T 296-297 *Ev 604.1*

Častější a více útočné manifestace – Rychle roste počet příslušníků spiritismu. Budou přicházet k lidem vyznávajícím pravdu, tak jako satan přicházel ke Kristu. Budou je pokoušet, aby prokázali svou moc v divech a dokázali, že je s nimi Bůh a že jsou lidmi vlastnicími pravdu. ... Jedním pevným východiskem pro Boží lid je důkladná známost Písma Svatého a úplné porozumění pravdivosti našeho vyznání, co se týká stavu zemřelých, že spí a o ničem nevědí. *Ev 604.2*

Satan je chytrý a úskočný nepřítel. Jeho andělům není za těžko se přiodít v postavu zemřelých, jak svatých, tak i hříšníků a ukázat se lidským zrakům. Projevy takového rázu budou častější tou měrou, jak se budeme blížit době konce, budou tyto pronikavější zjevy. – RH April 1, 1875 *Ev 604.3*

Duchovní je budou zkrášlovat – Duchovní nadchnutí satanem, dovedou svou výmluvnost okrášlit ohavnou nestvůru. Dovedou zastítn jeho ošklivost a ukázat ho krásného mnoha lidským zrakům. Nemění to skutečnost, že to vše pochází bezprostředně ze satanského majestátu a všichni, kteří mají s tím co do činění jsou poddanými jeho vládě, jelikož přešli na zakázanou půdu a ztratili ochranu Stvořitele. – RH May 13, 1862 *Ev 604.4*

Spiritismus a jiné kulty snižují způsob myšlení – Jak mi bylo ukázáno, bylo tisíce lidí zkaženo filozofií, frenologií a živočišným magnetismem a bylo vehnáno do nevěry. Jestliže se dá lidská mysl touto cestou, je téměř jisté, že ztratí svoji rovnováhu a bude ovládána démonem. *Ev 605.1*

„Marné zklamání“ naplňuje mysl ubohých smrtelníků. Domnívají se, že mají v sobě takovou moc k vykonávání velkých činů, že si ani neuvědomují potřeby vyšší moci. Jejich zásady a víra jsou podle „*ustanovení lidských, podle živlů světa a ne podle Krista*“. Ježíš je neučil této filozofii. V Jeho učení nemůže být nalezeno nic podobného. Nikdy neobracel mysl ubohých smrtelníků na ně samé, na moc, kterou by snad měli. On vždy obracel jejich mysl k Bohu, Stvořiteli vesmíru, jako k prameni jejich síly a moudrosti. ... *Ev 605.2*

Učitelé spiritismu se k vám blíží příjemným a okouzlujícím způsobem, aby vás klamali. Nasloucháte-li jejich pohádkám, jste podváděni nepřítelem spravedlnosti a určitě ztratíte svoji odměnu. Když se vás jednou zmocní okouzlující vliv arcipodvodníka, budete otráveni a jeho smrtonosný vliv zkazí a zmaří vaši víru v Krista, jako Syna Božího a vy se přestanete dovolávat zásluh Jeho krve. Oklamání touto filozofií a satanovými podvody, jsou podvedeni o svoji odměnu. Opírají se o své vlastní oběti, ponižují se a dovolují svému rozumu věřit v největší nesmysl. Přijímají neabsurdnější myšlenky od těch, o kterých se domnívají, že jsou jejich mrtvými přáteli. Satan tak zaslepuje jejich zrak a překrucuje jejich úsudek, že ani nepozorují zlo; a poslouchají instrukci, domnívajíce se, že pocházejí od jejich mrtvých přátel, nyní andělů ve vyšších sférách. – 1T 297, 298 *Ev 605.3*

Křesťanská věda, kulty uzdravování, kulty orientální – Mnozí lidé se s odporem odvracejí v myšlence setkávání se s duchy prostřednictvím médií. Tyto lidi přitahují příjemnější formy spiritismu, na příklad hnutí Emanuele. Jiní se nechají svést učením, hlásaným křesťanskou vědou, theosofický mysticismus a jiná orientální náboženská odvětví. *Ev 606.1*

Apoštolové skoro všech forem spiritismu hlásají, že vlastní moc uzdravování nemocných. Připisují svou moc jevům elektřiny magnetismu tak zvaným „prostředkům které vlastní léčivou sílu, rovně neuplatněným silám tkvícím v lidském myšlení. V našem křesťanském věku není nouze o lidi, kteří k takovým lékařům jdou o radu, místo, aby důvěřovali živému Bohu a zběhlým a dobře kvalifikovaným lékařům. *Ev 606.2*

Matka, která hledí na nemocné dítě volá: „Už nemohu více nic učinit. Není lékaře, který by vyléčil moje dítě.“ Někdo jí mluví o zvláštní praxi jistého jasnovidce nebo mastičkáře, používajícího magnetismus. Své nejdražší dítě svěruje péči takové osoby, po boku které stojí Balám a odevzdává je bezprostředně v jeho ruce. V mnoha případech je budoucí život dítěte v moci, kterou nelze zložit. – RH Jan. 15, 1914 *Ev 606.3*

Klamné výhody – Ti, kdož se oddávají satanovým kouzlům, mohou se vychloubat velkým dobrodiním, které obdrželi. Avšak dokazuje to, zda jejich skutky jsou moudré či bezpečné? Co kdyby měl být život prodloužen? Co kdyby dočasné zisky měly být zajištěny? Vyplatí se nakonec znevažovat Boží vůli? Všechny takovéto zdánlivé zisky se nakonec ukážou jako neodvolatelná ztráta. Nemůžeme beztrestně porušovat a ztrhávat přehradu, kterou Bůh vytyčil, aby střežil svůj lid před satanovou mocí. – RH Jan. 15, 1914 *Ev 606.4*

Nebezpečí dorozumívání se s lékaři uzdravujícími různými kulty – Nebezpečí záleží v úchylných od nejnepatrnějších Božích příkazů. Když sejdem s prosté cesty pravdy a povinnosti, pak se rozvine celý řetěz různých okolností, které nechráněně stále více odvádějí od zásad spravedlnosti. Nepotřebné intimní kontakty s lidmi, neprokazujícími Bohu žádnou úctu, budou nás nevědomě sklánět k činění zla. Obavy před urážkou přátel nás zdrží, abychom neprojevíli Bohu vděčnost a závislost na Něm. ... *Ev 607.1*

Boží andělé budou chránit Boží lid, když budou kráčet stezkou spravedlnosti a povinnosti. Není záruky a péče pro toho, který promyšleně vstupuje na satanskou půdu. Reprezentant velkého klamu bude mluvit a činit vše, aby polapil člověka a dosáhl cíle. Není většího významu v tom, zda sebe nazývá spiritistou, jasnovidcem, neb lékařem léčícím magnetismem – šarlatánem – bylinkářem. S pomocí určitých jevů se snaží získat důvěru nevědomých lidí. Přičítá si, že umí číst v lidském životě, chápat všechna utrpení lidí, kteří s ním navazují kontakt. Představuje se jako anděl světla. Mnozí z nich se zajímají o ženy, které vyhledávají u nich radu. Takoví mluví, že jejich nesnáze jsou výsledkem nešťastného manželství. Může to souhlasit s pravdou, ale nijak tu situaci nespraví. Říká, že potřebují lásky, soucitu a náklonnosti. Udává, že mu velmi záleží na nápravě jejich osudů a že chce něco učinit pro jejich dobro, a vrhá sítě na svoje nic netušící oběti. Jako had je okouzluje. Jako had, který chytá strachem se třesoucí ptáky. Zakrátko se ty ženy nacházejí úplně pod jeho nadvládou a následek toho je hřích a trosky. – RH June 27, 1882 *Ev 607.2*

Hrozné praktiky působí zoufalství a trosky – Poselství démona Saulovi, jakkoli odsuzovalo hřích a obsahovalo prorocké pokárání, nebylo za účelem nápravy Saula, ale přivedlo ho do zoufalství a ztroskotání. Častěji jeho účelem je vábit lid lichocením a tím způsobem ho přivést do záhuby. V starověkém učení o modlářích a démonech, způsobovaly nejohrovnější praktiky. Zavrhovali božské zásady spravedlnosti a příkazy odsuzující hřích. Zlehčování pravdy a nečistoty bylo nejen trpěno, ale i pěstováno. Spiritismus hlásá, že není smrti, není hříchu, není soudu, není trestu. Lidé jsou nepadlými polobohy, chuť je nejvyšším právem a člověk je zodpovědný pouze před samým sebou. Bariéra postavena Bohem pro záchranu pravdy, čistoty a uctívání, zůstala zbořena. Důsledkem toho jsou mnozí lidé pohroužení do hříchu. Zdali nejsou taková učení podobná démonů? – ST June 30, 1890 *Ev 608.1*

Mystické hlasy, vyvolávání duchů, jasnovidectví a věštby – Ty hlasy, které byly slyšeny v Akaron a v Endor svádějí lidi klamnými slovy ještě dnes. Knižní temnosti se zjevuje v nové škrabošce. Pohanské věštírny minulých věků byly nahrazeny působností spiritistických médií, jasnovidců a věstců. Pohanská mystéria a kulty zastoupily tajné společenství a sedánky s tajemnými divy, konané čaroději dnešní doby. Všechna tato tajemství a praktiky, přijímá horlivě tisíce lidí, zavrhuje přitom světlo pravdy, které plyne ze Slova a které pochází od Ducha Svatého. Tito lidé vystupují s tím samým posměchem, jako čarodějové v dávnověku a velký podvodník triumfoval, když viděl, jak oni dokazují jeho nejrůznější umění. *Ev 608.2*

Tito satanovi agenti tvrdá, že mohou vyléčit nemocné. Připisují svou moc elektrizace a magnetismu i tak zvaným prostředkem působícím vliv. Ve skutečnosti to jsou převody, jimiž procházejí satanské proudy. S pomocí těch prostředků roztahuje satan svoji sílu přitahování lidské duše i těla. – ST March 24, 1887 *Ev 609.1*

Cesta ke zhoubě – Satanská filozofie představuje cestu vedoucí do záhuby, jako cestu bezpečnou. Vyznavači této filozofie, pomocí vysoké obrazotvornosti a zvučných slov, představují širokou cestu, jako cestu ke slávě a štěstí. Tak jako satan jednal s Evou u svěcených duší, povzbuzuje touhu svobody a štěstí, které nikdy se nestane. Oslavuje a chválí se lidi, kteří šli širokou cestou, vedoucí do zahynutí. Po smrti se je vyzvedává na nejvyšší postavení ve věčnosti. Satan oděný rouchem plného lesku a v postavě vznešeného anděla, nemůže svést, který patří Vykupiteli. Přichází-li k člověku jako anděl světla, má úspěch. Ukrývá tímto své ohavné plány a úspěšně svádí nevědomé lidi, kteří nejsou zakotveni v hlubinách věčné pravdy. – RH April 1, 1875 *Ev 609.2*

Síla modlitby při setkání se satanem – Modlitba víry je velikou silou křesťana, a má určitou převahu nad satanem. Proto nám namlouvá, že modlitby nepotřebujeme. Nenávidí jména Ježíše, našeho zástupce a když Ho prosíme vroucně o pomoc, je satanovy zástup plný neklidu. Dobře slouží jeho úmyslům, jestliže zanedbáváme modlitby, neboť tehdy jsou jeho prolhané zázraky ochotněji přijímány. – 1T 296 *Ev 609.3*

Fanatismus a extrémnost

Falšování duchovních darů – Povstalo mnoho bludů, a i když jsem byla mladou dívkou, Bůh mne posílal z místa na místo, abych znamenala ty, kteří věřili falešným doktrínám. Některým hrozilo nebezpečí fanatismu. Bylo mi přikázáno dát jim ve jménu Páně výstrahu, pocházející s nebe. *Ev 610.1*

Znova se setkáme s falešným učením. Najdou se takoví, kteří budou dokazovat, že obdrželi vidění. Když dá Bůh zřetelné důkazy, že vidění pochází od Boha, můžete je přijmout, ale nepřijímejte žádného vidění na podkladě jakýchkoli jiných důvodů, poněvadž všude potkáte lidi chodící bludnými cestami. Bůh chce, aby jeho lid vždy jednal rozumně. *Ev 610.2*

V budoucnu povstanou různorodé lži, proto je nám pro naše nohy potřebný pevný základ. Potřebujeme pro naše stavení mocné sloupy. Ani jeden špendlík nemůže být odsunutý z toho, co ustanovil Bůh. ... Kde najdeme pevnost, ne-li v pravdách, které nám Pán zanechal v posledních padesáti letech. – RH May 25, 1905 *Ev 610.3*

Tak jako had sváděl Evu – Falešná teorie postupně opakována, stává se dnes takovým klamným povzbuzením, jakým bylo ovoce zakázaného stromu v zahradě Eden. Ovoce bylo hezké a zdálo se, že je i požitelné. Vlastně příčinou falešných doktrín byly mnohé duše lidské zničeny. – Manuscript 37, 1906 *Ev 610.4*

Nemocní z fanatismu a extrému – Tak jako přirozený lidský zrak byl do toho stupně oslabený, že nemá dávné dokonalosti, tak je to i v případě náboženského fanatismu a extrémů. Lidské oči, které by měly rozlišovat dobro od zla, jsou tak zkřivené, že nedovedou už nic rozlišit. Zdravý úsudek podlehne úplnému ztroskotání tak, že nelze odlišit Ducha pravdy a spravedlnosti od ducha bludu a fanatismu. *Ev 610.5*

Je to nemoc myšlenek, když muž nebo žena si představují, že vidí věci, kterých vůbec není. Taková bytost je omráčena klamem tak, jako pijan, který se opil alkoholem. Je to nadchnutí určitého druhu, ale ne Boží. Myšlenkové schopnosti byly pokřiveny. Proto ať každá duše hledá stálosti v Bohu a získá správné a zdravé zkušenosti. – Manuscript 41, 1900 *Ev 611.1*

V ohni neb vodě – Jsou i takoví lidé, kteří náhle mění způsob jednání a hledají něco nového a zvláštního. Bůh od nás všech žádá, abychom jednali klidně, rozvážně v našich rozhovorech využívali slov, která jsou pro přítomnou pravdu. Pravda, kterou předkládáme lidem, musí být prostá ode všeho vzrušení a musí vykazovat moc a vážnost, která ji je charakteristická. Musíme bdít, abychom nepodporovali názory extrémních lidí a také těch, kteří jsou pečení v ohni nebo koupení ve studené vodě. *Ev 611.2*

Prosím vás, abyste se při vyučování vystříhali všech nedosažitelných vyjádření a vyhýbali se všemu, co by mohlo porušit rovnováhu myšlení. Vyhýbejte se všeho, čeho by se mohli chopit ne-

zkušené lidé a co by je mohlo přivést ke klamným a nesprávným jednáním. Je nezbytné, abychom byli velmi opatrní ve vyjadřování, abychom neudělali nějakou chybu a nezapřičinili roztržku, jejíž urovnání by vymáhalo mnoho práce a tím by síly pracovníků byly zaměřeny na věci, které Bůh neuznává. Prokázání fanatismem uzavře dveře před nejzdravějšími zásadami pravdy. – Undated Manuscript 111 *Ev 611.3*

Rozčilení tupí svatou pravdu – Aby bylo možno uvažovat o zjevené pravdě, musíme být lidmi rozumnými a pokojnými. Vzrušení nepřináší úspěch pro vzrůst v milosti pro opravdovou čistotu a posvěcení Ducha. *Ev 612.1*

Bůh chce, aby nás pravda posvětila. To jedině přesvědčí ty, kteří o ní pochybují. Je třeba pracovat klidně a rozvážně. ... *Ev 612.2*

Bůh vyzývá svůj lid, aby jednal střizlivě a se svatou trpělivostí. Boží lid by měl s velikou péčí dbát o to, aby nekřivil a neznevažoval svaté nauky pravd nesprávným způsobem při pobožnostech, nepokojem a křikem. Ty věci jsou pak příčinou, že cizí lidé na Adventisty hledí jako na shromáždění fanatiků. Takový názor působí, že duše se zdráhají přijmout určené pro přítomnou dobu. Mluví-li věřící o pravdě, která je ukryta v Ježíši, zjevují svatý a moudrý pokoj a ne bouří plnou roztržek. – Manuscript 76a, 1901 *Ev 612.3*

Falešní učitelé křiví význam prorocství – V našich dnech jako i za časů Kristových, mnozí lidé mohou pokřivit význam Písma svatého a nesprávně je vykládat. Kdyby Židé studovali Písmo svaté horlivě a na modlitbě, to by jejich studia byla korunována opravdovou známostí času. A nejen času, ale okolností zjevení se Krista. Neočekávali by, že Kristus při svém prvním příchodu zjeví se v takové slávě, s jakou přijde při druhém příchodu. Pamatovali by na slova Daniele a Izaiáše a jiných proroků. Znali přece učení Mojžíše, kterých obsahem a osnovou byl Kristus. Přesto hledali ve Svatých Spisech důkazy, týkající se příštího příchodu Mesiáše a činili vůči Kristu ty věci, které byly prorokovány, že budou činěny. Byli tak zaslepeni, že nevěděli co činí. *Ev 612.4*

I dnes v roce 1897 mnozí lidé jednají taktéž, jelikož jim chybí zkušenosti a prožití, nedostává se porozumění poselství prvního, druhého i třetího anděla. Jsou dnes i takoví, kteří prohlubují Písmo Svaté a hledají důkazy, že ta poselství patří budoucnosti. Sbírají a shromažďují důkazy pravdy spojené s těmi poselstvími, ale nemohou je náležitě umístit v prorockém dějepisě. Takovým lidem hrozí nebezpečí svádění lidu, jde-li o správné umístění toho poselství v čase a prostředí. Nevidí a nechápou konec času. Nevědí, kde třeba toto poselství umístit. Boží den se blíží, přichází neúprosně. Niť se rozvíjí a lidé pokládající se za moudré a velké, hovoří o vyšší výchově. Nevědí a nevidí znamení Kristova návratu, nepozorují ani blížící se konec světa. – Manuscript 136, 1897 *Ev 613.1*

Falešná představa božství

Ať poznají lidé náš postoj – Naší moudrostí je: Neklad' důraz a nestav do popředí zvláštní body naší víry, proti kterým mohou býti činěny námitky, poněvadž potírají co nejrozhodněji zvyky a obyčeje lidu. Vyčkej až jim Bůh dá vhodnou příležitost, aby poznali, že věříme v Krista, že věříme v božství Kristovo a v Jeho preexistenci. – TM 253 *Ev 613.2*

Setkáme se s bludnými učenými – Znovu a znovu budeme muset čelit vlivu lidí, kteří studují vědu satanského původu, skrze něž satan pracuje, aby popřel existenci Boha a Krista. Jak Otec, tak i Syn mají svojí osobnost. Kristus prohlásil: „*Já a Otec jedno jsme.*“ Avšak na svět přišel Syn Boží v lidské podobě. Odložil svůj královský šat a korunu. Přiděl své božství lidskou přirozeností, aby se lidé Jeho nekonečnou obětí stali účastníky božské přirozenosti a aby mohli být uchráněni od zkaženosti, která ovládla svět. – 9T 68 *Ev 613.3*

Skutečná pravda a spiritistické názory – Obdržela jsem příkaz říci vám následující důležité věci: Sympatie s pocity lidí vyhledávající nové představy a tajemství vědy, nejsou pocity důvěryhodné. Hle jaké to rozšiřuje představy: „Otec je neviditelným světlem, Syn je světlem vtěleným a Duch jest světlem rozlitém.“ „Otec je připodobněn k dešti, k neviditelné páře; Syn je připodobněn k dešti sebraného ve formě krásy a Duch je připodobněn k dešti padajícímu na místo života.“ A ještě jiné představy „Otec je připodobněn k neviditelné páře, Syn je připodobněn oblaku a Duch je jako déšť, který spadl a působí svou občerstvující mocí.“ *Ev 614.1*

Všechny spiritistické představy jsou prostě nicotou. Jsou nepravdivé a neschopné. Zeslabují a zmenšují Majestát, s nímž žádné pozemské podobenství nemůže být srovnáno. Nelze porovnávat Boha s věcmi, které jsou dílem Jeho rukou. To jsou pouze zemské věci, které se nacházejí příčinou lidského hříchu pod Boží kletbou. Otce nelze popsat pomocí pozemských věcí. Otec je plností Božství ve své podstatě a jako takový je neviditelný zrakům smrtelníků. *Ev 614.2*

Syn je plností zjeveného Božství, Slovo Boží potvrzuje, že je obrazem Otcovy osoby. „*Bůh tak miloval svět, že dal svého Syna jednorozeného, aby každý kdo v něj věří ne zahynul, ale měl život věčný.*“ Zde zůstala ukázána osobnost Otce. *Ev 614.3*

Utěшитelem, kterého Kristus slíbil poslat po svém nanebevstoupení je Duch v celé plnosti božství. Všem, kteří přijímají Krista a věří v Něj jako osobního Spasitele ukazuje moc Boží milosti. Jsou tři živé osoby nebeského tria. Ve jménu těchto tří velikých mocí – Otce, Syna a Ducha Svatého – ti, kteří přijímají Krista živou vírou, jsou pokřtěni. A tyto moci budou působit a spolupracovat s těmi, kteří jsou jim poslušní, poddanými nebes a jejich úsilí, směřujících k tomu, aby mohli začít nový život v Kristu. – Special Testimonies, Series B, No. 7, pp. 62, 63 (1905) *Ev 615.1*

Boží Syn, bytost odvěká a samostatná – Kristus je samostatně existující bytost. Je Božím Synem, který je od věčnosti. ... Když Kristus hovoří o svém bytí, pak vede naši mysl k staletím, které zapadají v soumraku dějin a na druhé straně až k časům na které si nikdo nepamatuje. Ujišťuje nás, že nikdy nebylo času, v němž by nebyval v úzkém společenství s věčným Bohem a nepřebýval s Ním. Ten, jehož hlasu naslouchali židé byl Tím, který zůstával ve společenství s Bohem. – ST Aug. 29, 1900 *Ev 615.2*

Byl rovný Bohu, nekonečný a všemohoucí. ... Je to věčný a samobytný Boží Syn. – Manuscript 101, 1897 *Ev 615.3*

Od nepamětných dob – věčně – Když Boží Slovo mluví o Kristově lidství v době jeho pobytu zde na zemi vyjadřuje zároveň rozhodnost na téma Jeho preexistence. Slovo existovalo jako božské bytí, jako věčný Syn Boží zůstávající ve svazku a jednotě s Otcem. Od věčnosti byl a prostředníkem smlouvy, v Němž všechny národy země, jak židé tak i pohané, měly najít pro sebe požehnání pod podmínkou Jeho uznání. „*Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh.*“ Než byli stvoření andělé a lidé, bylo Slovo u Boha, a bylo Bohem. – RH April 5, 1906 *Ev 615.4*

Kristus objasňuje, že jakkoli lze vypočítat, že Jeho život na zemi trval méně než 50 let, přesto se Jeho božský život nedá změřit lidským počítáním. Jeho existence před vtělením se nedá měřit ani počítat číslicemi. – ST May 3, 1899 *Ev 616.1*

Původní, nevypůjčený, neodvozený život – Ježíš prohlásil: „*Já jsem vzkříšení a život.*“ V Kristu je život, původní, nevypůjčený, neodvozený. „*Kdo má Syna, má život.*“ Božství Kristovo je jistotou věřícího o věčném životě. – DA 530 *Ev 616.2*

Spolu s otcem na hoře Sinai – Když Izraelité přišli pod horu Sinai, měl příležitost v jejich myšleních obnovit všechno to, co se týkalo skrze Něj daných požadavků. Kristus a Otec stali na hoře vedle sebe v jasu majestátu vyhlásili deset přikázání. – HS 251 *Ev 616.3*

Odvěká důstojnost trojice – Božské osoby – Bůh, Kristus a Duch Svatý – vyzbrojí učedníky a vybaví větší zásobou moci, než jaké vlastní obyčejný smrtelník, aby spolu s nimi rozvíjel své Dílo a přesvědčoval ponořený svět v hříchu. – Manuscript 145, 1901 *Ev 616.4*

Osobnost ducha svatého – Je třeba si uvědomit to, že Duch Svatý, který je taktéž osobou jako i Bůh je osobou, která přebývá na naší zemi. – Manuscript 66, 1899 (Z rozhovorů studentů v Avondale.) *Ev 616.5*

Duch Svatý jest Osobou, která osvědčuje našemu duchu, že jsme dětmi Božími. Když se tento svědek zjevuje, přináší sebou vlastní důkazy. V Takových chvílích věříme a získáváme jistotu, že jsme dítkami Božími. ... *Ev 616.6*

Duch Svatý je osobnost, která nám připomíná, že jsme Božími dítkami. Napomíná nás tehdy, když se od Boha vzdalujeme. Musí být rovněž Božská osoba, protože nám zjevuje tajemná Boží myšlení. Protože co ví člověk o lidské podstatě, vyjma duch, který je v něm? Tak i o Boží podstatě žádný člověk nic neví, toliko Duch Boží. – Manuscript 20, 1906 *Ev 617.1*

Boží moc obsažená ve třetí osobě božství– Působnost knížete zlých sil, může být zabrzděna jedinečně skrze Boží moc třetí božské Osoby – Ducha Svatého. – Special Testimonies, Series A, No. 10, p. 37 (1897) *Ev 617.2*

Spolupráce s třemi nejvyššími mocemi.– Naší povinností je spolupracovat s třemi nejvyššími mocemi nebes – Otcem, Synem a Duchem Svatým – a tyto moci budou působit prostřednictvím nás, tím že z nás učiní Boží spolupracovníky. – Special Testimonies, Series B, No. 7, p. 51 (1905) *Ev 617.3*

Sdružení tajemné vědy

Nebezpečí, které vyplývá z povstání takovýchto sdružení.– Boží výstraha: „*Netáhněte jha s nevěřícími.*“ Týká se netoliko manželství křesťanů s cizími osobami, ale týká se všech spojenectví, jejichž účastníci se zavazují k důvěrnému vzájemnému scházení, které vyžaduje souhru v duchu a působení. ... *Ev 617.4*

Pán prohlásil skrze proroka Izaiáše: „*Vztěkejtež se lidé, však potříní budete, nýbrž pozorujte všickni v daleké zemi; přepašte se, však potříní budete; přepašte se, však potříní budete. Vejděte v radu, a zrušena bude; mluďte slovo, a neostojíte; nebo s námi jest Bůh silný. Tak zajisté mluvil Hospodin ke mně, ujav mne za ruku, a dav mi výstrahu, abych nechodil cestou lidu tohoto řka: Neříkejte: Spiknutí, když koli lid ten prací: Spiknutí, aniž se jako oni strachujete, nerci-li, abyste se děsiti měli. Hospodine zástupů samého posvěcujte; on budiž bázeň vaše, a on strach váš.*“ (Iz 8,9-13) *Ev 617.5*

Někteří se ptají, zda-li křesťan může náležet ke svazku Svobodných Zednářů, nebo jiných tajných spolků. Ať všichni, kteří se na to ptají, uvažují nad výše citovanými verši z Písma Svatého. Když jsme křesťané, pak musíme být jimi vždy a všude. Musíme šetřit rad, které nám jsou poskytnuty. Tyto rady z nás mají učinit křesťany podle vzoru Božího Slova. ... *Ev 618.1*

Přijetím Krista za našeho Vykupitele, přijímáme požadavky, které jsou s tím spojené, rovněž se zavazujeme, že budeme Božími spolupracovníky. Činíme s Ním smlouvu a rozhodujeme se úplně odevzdat Bohu, být věrnými šafáři jeho milosti a pracovat neúnavně pro rozvoj jeho království na tom světě. Každý Kristův následovník se slavnostně zavázal posvětit všechny síly ducha, duše i těla Tomu, který zaplatil výkupné za jeho duši. Nechali jsme se zajmout jako žoldněři a vstoupili jsme do aktivní služby, abychom snášeli těžkosti, ponížení, hanu a bojovat boj víry a ve všem následovali Vůdce našeho spasení. *Ev 618.2*

Dodržujeme věrnost smlouvy, kterou jsme uzavřeli s Bohem, když náležíme do takové společnosti. Směřují tyto svazky k tomu, aby se vaše pozornost zaměřila k usměrnění jiných k Bohu, anebo k odvrácení od Boha? Posilují se vaše spojení se vším co je Boží, neb místo na Boží věci obrazení pozornost na věci lidské? *Ev 618.3*

Přinášejí vaše služby chválu Bohu a velebí Jej nebo jej zneuctví a hřešíte myšlenky a plány a horlivá úsilí posvěceny takovým organizacím? Byly vykoupěny cennou Kristovou krví? Můžete sloužit Kristu, představujete a spojujete s nevěrnými a lidmi znesvěcujícími Boží jméno? *Ev 618.4*

I když se v působení těchto organizací mohou mnohé věci zdát dobré, přesto jsou spojené s mnoha jinými, které nepřinášejí nic dobrého, ale naopak škodí účastníkům. ... *Ev 619.1*

Ptám se těch, kteří rádi přebývají v organizacích toho druhu a zakládají si na schůzkách toho druhu, aby se pobavili, zašprýmovali si a pohostili se. Berete tam sebou také Ježíše? Snažíte se zachraňovat duše vašich spoluúčastníků? Je to cílem tvého přebývání v tomto kroužku? Pociťují a vidí spolutovaryši, že je ve vás Kristův Duch a že vy žijete v něm? Je to viditelné, že jste Kristovi svědkové, kteří náležejí k oddělenému lidu, který se stará o věčné hodnoty? Lze poznat, že ve vašem životě jsou uplatňovány Boží zásady, „Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své a z celé mysli své a bližního jako sebe samého“? ... *Ev 619.2*

Lidé, kteří neumějí odlišit to, kdo slouží Bohu, od toho, který Mu neslouží, mohou se nechat opojit, mohou se nechat unést společenstvím, které nemá žádné spojitosti s Bohem. Ale opravdový křesťan nebude moci vzrůstat v takové atmosféře, v které je nedostatek životodárné a nebeské atmosféry. Jeho duše pocítí prázdnotu a nedostatek rozvážení Ducha Svatého, po kterém tak touží, jako vrcholky Gelboe žíznily po rose a dešti. *Ev 619.3*

Někdy se může stát, že Kristův následovník bude muset hledět na nesvatý zjev a pak to ponese s těžkým srdcem. Kde jazyk není jazykem Kanaánu, tam si Boží dítě takovou společnost nikdy nevybere. Když se přesto octne ve společnosti, kterou si nevybral, pak ať se spolehne na Boha a Bůh ho zachová. V žádném případě se nelze zřít Božích zásad. *Ev 619.4*

Kristus nikdy nesvede své následovníky do situace, v níž by měli být zajedno s lidmi, kteří nemají duchovní spojení s Bohem a lidmi, kteří nejsou pod kontrolou a vlivem Svatého Ducha. Pro nás jsou jediným správným vzorem svatá Boží přikázání. Pro ty, kteří si ji vzali jako svoji životní zásadu, je nemožné se spojovat se svazky srdečného bratrství, v níž jsou ti, kteří převracejí Boží pravdu v lež. *Ev 620.1*

Mezi člověkem, který žije po světském způsobu a člověkem, který věrně slouží Bohu, nachází se hluboká propast. Chodí-li o vznešené věci, kterými jsou Bůh, pravda, věrnost, jejich mysli, zájmy a pocity spolu nesouhlasí. Jedni dozrávají na podobenství pšenice, do Boží stodoly, druzí jako koukol pro oheň ke spálení. Jak by mohla panovat jednota činů a cílů mezi jedněmi a chudými? „*Což nevíte, že přízeň světa jest nepřítelkyně Boží. Protož kdo by koli chtěl býti přítelem tohoto světa, nepřitelem Božím bývá.*“ (Jk 4,4) „*Žádný čeledín nemůže dvěma pánům sloužit. Nebo buď jednoho nenáviděti bude, a druhého milovati, aneb jednoho přidržeti se bude, a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti a mamoně.*“ – Should Christians Be Members of Secret Societies? pp. 3-10 (1892) *Ev 620.2*

Zřetelný rozdíl. – Za večera jsem potkala bratra – a řekla, že mu mám něco sdělit od Pána. Ptal se: „Proč mi to neřekneš ihned?“ Byla jsem slabá a bylo mi špatně a on bydlel v místě –, vzdáleném 10 mil od školní budovy, v níž jsem bydlela. Ale vstala jsem a přečetla mu 50 stran, týkající se jednoho úřadu (služby) a zvláště osoby, která byla tímto úřadem pověřená. *Ev 620.3*

Mluvila jsem zřetelně a srozumitelně a navazovala do oblasti jeho minulé práce. Řekla jsem mu jakou ztrátu přinesl po dobu této funkce. Jeho spojení se Svobodnými Zednáři mu zabíralo čas a otupovalo duchovní soužití. Mysl a myšlení bylo oddáno společnosti, k níž náleželi různí lidé – pijani alkoholu a jiní toho druhu. Připoutal se k záhadné organizaci. Mohl učinit jen jedno, zpřetrhat spojení s těmi lidmi a úplně se postavit na Boží stranu, jelikož nelze společně sloužit Bohu i mamonu. *Ev 621.1*

Na to odpověděl: „Přijímám to svědectví a budu zachovávat v něm obsažené příkazy.“ – Manuscript 17, 1892 *Ev 621.2*

Bratr – se nacházel v nebezpečném rozpoložení. Byl podoben člověku, který ztratil rovnováhu a jemuž hrozil pád. Uvědomovala jsem si to, jak je krásná práce, když pomáháme lidem vrátit rovnováhu. Pociťovala jsem vděčnost k Bohu za to, že přišel čas, kdy mohu tomu bratru hrozící nebezpečí svobodně představit. Pán nebes chce, abychom se báli soudit jedni druhé. Jako omezené a chybující bytosti máme být podezíraví sami k sobě a obávat se, abychom nezneuctili Boha a nezranili duši Jeho dětí. Tyto duše jsou vlastnictvím Syna Božího, který je vykoupil drahocennou krví. Nesmíme se na ně osočovat, nebo je mučit slovy neb činy, protože Pán se postaví k jejich obraně. *Ev 621.3*

Ve středu jsem byla vyzvána, abych mluvila o zásadách, které máme představit lidem. Jejím úmyslem bylo usměrnit lidi na pravou cestu. Mnozí ve světě nacházejí upokojení, v tom, že mají zálibu ve věcech, které sice jsou dobré, ale tito lidé nehledají vyššího a vznešenějšího dobra, kterým je chce Kristus obdarovat. My je nemůžeme násilím zbavit toho, co pokládají za dobré a drahé pro svou duši. Je třeba těm lidem ukázat krásu a cenu pravdy. Představujte jim Krista a Jeho Lásku a sami se pak odvrátí ode všeho, co je odtahuje od Jeho lásky. – Letter 23a, 1893 *Ev 621.4*

Poselství chvály. – Jsem velmi vděčná našemu nebeskému Otci, že ti dal sílu a díky Jeho milosti, že ses mohl odtrhnout od Svobodných Zednářů, ale i ode všeho co má jakékoli spojení s tímto společenstvím. Spojení s tímto bylo pro tebe nebezpečím. Ti, kteří stojí pod praporem krve knížete Immanuele, nemohou se spojovat se Svobodnými Zednáři ani s žádnou jinou tajnou organizací. Boží pečeť nespočine na nikom, který má světlo pravdy, které osvětluje stezku jeho, a přesto udržuje takové spojení. Kristus není rozdělen a tím také křesťané nemohou sloužit Bohu a mamonu. Bůh mluvil: „*Protož vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, ... a nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu a vy mi budete za syny a dcery mluví Pán Všemohoucí.*“ – Letter 21 1893 *Ev 622.1*

Svody – dílo tajných společností – Svět je divadlem, jeho obyvatelé se jako herci připravují na poslední velké drama. Veliké masy lidstva nejsou sjednoceny, jediné v tom, aby provedli své sobecké záměry. Bůh na to hledí. Jeho úmyslu s těmito odbojnými lidmi budou splněny. Svět nebyl vydán lidem na pospas, i když Bůh dovoluje, aby zde působili živly zmatku a nepořádku. Jistá moc z hlubin připravuje poslední velikou scénu tohoto dramatu – satan přicházející jako Kristus a působící, se vším svodem nepravosti při těch, kteří se sdružili v tajná společenství. Ti, kteří povolují po sdružování vášni, uskutečňují plány nepřítele. Po příčině přijde následek. *Ev 622.2*

Přestoupení již dosáhlo svých hranic. Zmatek naplňuje svět a zanedlouho lidi překvapí veliká hrůza. Konec je velice blízko. My, kteří známe pravdu, měli bychom se připravit na to, co brzy přijde na svět, jako strašné překvapení. – 8T 27, 28 *Ev 623.1*

Boj proti bludnému učení

Falešné důkazy odrážet pravdou – Obdržela jsem pověření vám sdělit, že není dobré hovořit o spiritistických názorech, které nám jsou cizí a podvodných teoriích, které léta krouží mezi námi. *Ev 623.2*

Není dobré mluvit na téma panteismu, nebo čist působivé citáty pocházející od autorů, nebo o těch, kteří píšou o speciálních svádivých bludech, které k tomu směřují. Důkazy dané ve svědectví v 8. svazku postačí, aby uchránily náš lid před přijetím těchto bludů. Tyto důvody mají větší význam k osvícení mysli, než všechna objasnění a teorie, které mohou naši kazatelé a učitelé dát tomuto problému. *Ev 623.3*

Budete-li objasňovat otázky, pak budete muset uvádět falešné důkazy a tím způsobem pomáhat satanovi ve zvěstování lidem jeho falešných teorií. Rozhodněte se nikdy neopakovat bludy, ale zvěstovat vždy pravdu. Naplňujte srdce i myšlení vašich posluchačů obsahem vznešených a slavnostních pravd, které jsou určené pro přítomnou dobu. *Ev 623.4*

Hovořte o druhém příchodu Pána Ježíše. Pán již brzy přijde. Nezbylo nám již mnoho času pro zvěstování pravdy, pro přítomnou dobu, která má obrátit duše. Tuto pravdu je třeba zvěstovat lidem s největší prostotou a jasností, tak jak ji zvěstoval Kristus, aby mohli lidé porozumět a pochopit co je pravda. Pravda rozptýlí mračna bludů. *Ev 624.1*

Podávejte lidem pravdu pro přítomnou dobu. Naplňte obsahem pravdy lidská myšlení a zakládejte a stavějte tvrzení pravdy. Nevzpomínejte lidem něco o satanských teoriích, které by neměli slyšet. Lidé potřebují pravdu, která je v Kristu, ale ne v známosti svádějících satanských umění. Nezapomínejte, že opakováními satanské lži se může někomu jen zalíbit. Čím méně budete mluvit na to téma, tím čistší a jasnější a méně zamlžené bude naše myšlení a zásady našeho jednání. ... *Ev 624.2*

Současně mi bylo ukázáno, že nemáme vést spory na téma spiritistických učení, poněvadž tyto spory křiví způsob myšlení. Nelze o těchto věcech diskutovat na našich shromážděních. Není nám třeba převracet tyto teorie. Odevzdají-li se naši učitelé a kazatelé studiu těchto bludných teorií, pak někteří mohou odejít od víry, přitom poslouchat bludným duchům a ďábelským učením. Kazatelé evangelia by neměli hlásat teorie satana. ... *Ev 624.3*

Pozvedejte a vyvyšujte pravdu. „*Psáno jest.*“ – Letter 175, 1904 *Ev 624.4*

Je třeba uměle odhalovat faleš – Apoštol Pavel nás varuje „že v posledních časech odvrátí se někteří od víry, poslouchajíce duchů bludných a učení ďábelských.“ Čeho se můžeme nadít. Nejtěžší zkoušky nás potkají od těch, kteří dříve vyznávali pravdu, zavrhlí ji a vrátili se do světa, z důvodu nenávisti pošlapali pravdu a vysmívali ji. *Ev 624.5*

Bůh svým věrným služebníkům vymezil k vykonání pevné dílo. Útokům nepřítele třeba předložit pravdu Božího slova. Prvý charakter lži musí být zjeven a světlo Božích přikázání musí zazářit a svítit ve mravních temnostech, obklíčujících svět. Musíme zvěstovat požadavky Božího Slova. Nebudeme svobodni od viny, když zanedbáme tento slavnostní závazek. Když budeme zastávat pravdu, nezastáváme sebe a nečiňme velkého křiku kolem toho, že lidé nás tupí a zle se o nás vyjadřují. Nevzdychejme nad sebou, ale horlivě se zastávejme přikázání Nejvyššího. *Ev 625.1*

Apoštol hovoří: „*Nebo přijde čas, že zdravého učení nebudou trpěti, ale majíce svrablavé uši podle svých vlastních žádostí shromažďovati budou sami sobě učitele. A odvrátí uši od pravdy a k básním je obrátí.*“ (1 Tm 4,3.4) Všude najdeme lidi, kteří se dají lehce svést podvodnými před-

stavami, neb lidmi, kteří Boží Slovo překrucují. Když těm lidem přinášíme pravdu, jsou netrpěliví a propukají v hněv. Apoštol napomíná Božího služebníka slovy: „*Ty ve všem buď bedliv, protivenství snášej, dílo evangelisty konej, služebnost svou vyplň.*“ (2 Tm 4,4) ... Ev 625.2

Musíme bedlivě ostříhat slova našeho Boha, abychom se nenakazili svádějícím dílem nevěrných lidí. Musíme se opřít jejich duchu i vlivu, používaje té samé zbraně, kterou používal náš Pán v boji s knížetem temnosti: „*Psánoť jest.*“ Musíme se učit umění rozumně používat Boží slovo. Napomenutí zní: „*Pilně se snažuj vydati sebe Bohu zkušebného dělníka, za něž by se nebylo proč stydět, kterýž by právě slovo pravdy rozděloval.*“ (2 Tm 2,25) Aby bylo možno stavět odpor vytáčivým bludům falešných učitelů a svůdců, jest nutná vytrvalá práce a horlivá modlitba, víra, poněvadž „*v posledních dnech nastanou časové nebezpečí*“ (2 – Tm 3,1). – RH Jan. 10, 1888 Ev 625.3

Před svody upřímnost chrání – Je možno zvítězit nad bezbožníkem tímž způsobem, jakým nad ním zvítězil Kristus – mocí slova. Bůh neovládá naši mysl bez našeho souhlasu. Jestliže však opravdu toužíme znát a konat jeho vůli, pak máme jeho zaslíbení: „*Poznáte pravdu, a pravda vás vysvobodí.*“ „*Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, ten bude umět rozeznati, jestli to učení z Boha.*“ (J 8,32; 7,17) vírou v tato zaslíbení může být každý vysvobozen z osidel bludu a z nadvlády hříchu. Ev 626.1

Každý člověk se může svobodně rozhodnout, kterou mocí se dá ovládnout. Nikdo neklesl tak hluboko. Nikdo není tak zkažený, aby nemohl najít v Kristu vysvobození. Posedlý ďáblem mohl pronést místo modlitby jen satanova slova; přesto bylo slyšeno nevyslovené volání jeho srdce. Žádné volání duše v nouzi, i když není vyjádřeno slovy, nebude vyslyšeno. Ten, kde se rozhodne pro spojení s nebeským Bohem, nebude ponechán v moci satanově, nebo slabosti své vlastní povahy. Spasitel jej vyzývá: „*Zda-li sváže sílu mou, aby učinil sem mnou pokoj, aby, pravím, učinil se mnou pokoj.*“ (Iz 27,5) Duchové temna svedou boj za duši, která byla jednou pod jejich vládou, avšak andělé Boží budou za ni bojovat a na jejich straně bude převaha. – SA 258, 259 Ev 626.2

Nebudujme zvědavost – Dostali jsme dopisy s otázkami o věcech, v nichž Bůh nedal žádné vysvětlení. Tázajícím jsme byli nuceni říci. To nevíme. Přáním a touhou každého člověka mělo by být poznat Boha a Jeho požadavky. Blahoslaveni ti, kteří poslouchají hlasu Božího Slova a ostříhají Jej. ... Ev 626.3

Lidé vyhledávající vlastních věcí, o kterých Písmo Svaté nevzpomíná a neobjasňuje je, jsou zpravidla lidmi velmi povrchně posuzujícími věci, které mají důležitý význam v denním životě a jednání křesťana. ... Naší povinností je zjevit světu to, co uznal Bůh za nezbytné, a to co nám zjevil. Nevykonáváme vůli našeho nebeského Otce spekulacemi na téma věc, které uznal za správné nezjevit. Je předností každého člověka zjevit jiným to, co považuje sám za cenné pravdy Boží, aby tím způsobem ohodnotil cenu pokladu věčného života a vykonal vše aby tuto odměnu získal. – Manuscript 104, 1898 Ev 627.1

Část XIX. – Pracovník a jeho kvalifikace

Kazatelský duch

Pocit obavy – Podobně jako pastýř odchází hledat ztracenou ovci, tak kazatel má pociťovat bolest za hynoucími dušemi, neměl by ukazovat průměrný zájem. Vyžaduje základní vyšetření srdce a horlivého hledání Boha na modlitbě, protože chce, abychom Jeho samého poznali a aby nám mohl Bůh přes Ježíše Krista ukázat v budoucích věcech moc Jeho milosti a bezmezného bohatství své milosti ve svém království. – Letter 8 1895 *Ev 628.1*

Soucit s těmi, kteří zavrhují spasení – Avšak jak málo z nás vidí spasení hříšníků na světě nebes, ve shodnosti s plánem, který povstal v Boží mysli před věky. Jak málo z nás působí s Vykupitelem z celého srdce, v této ukončující tak slavnosti, práci je zde sotva desetina nutného soucitu s dušemi, které ještě nejsou zachráněny, musí jich být varováno hodně a přede je tak málo těch, kdož jsou jedno s Bohem. Je málo těch, kteří by nechtěli něco jiného nebo něco víc, než jen to, aby mohly být pro Krista získány duše! – GW 116 *Ev 628.2*

Posvěcení, láska a obětavost sama sebe – Boží pracovník by měl vynaložit největší duševní a morální energii, kterou ho obdařila příroda, vzdělání a Boží milosrdenství. Jejich úspěch bude spíše úměrný stupni posvěcení a sebeobětování v jakém koná své dílo, než-li přirozeným nebo získaným vlohám. ... Božská milost je velkým prvkem spásné síly; bez ní je veškeré lidské úsilí marné. – CT 537, 538 *Ev 628.3*

Láska a soucit – Bůh chce, aby lidé, kteří pracují pro záchranu duší, zapomínali na sebe. Když neukazujeme lásku a soucit, stává se náš život něčím horším než nezdar. Bůh nebude spolupůsobit s člověkem hrubým, brutálním a nepříznivým bez lásky. Takový člověk bourá Kristův vzor, který mají pracovníci ukazovat světu. Boží pracovníci bez ohledu na druh práce, kterou konají – mají ve svém jednání dávat výraz zbožnosti a Kristovy lásky. *Ev 629.1*

Bůh povolává nositele světla, kteří naplní svět světlem, pokojem a radostí, které vychází z Krista. Bůh k tomu použije pokorných lidí, kteří si vždy budou vědomi svých slabostí a nebudou myslet, že Boží dílo je na nich závislé. Budou pamatovat, co od nich Boží služba vyžaduje, to znamená vhodných slov a zodpovědných činů, které souhlasí s Božími požadavky. Svým postojem zjevují, že v jejich srdcích přebývá Kristus, který svou čistotou obklopuje celou lidskou bytost. – Letter 197, 1902 *Ev 629.2*

Jednoduchost dětí – Pracujeme se všemi našimi schopnostmi a staráme se zřetelně a jasně představit přítomnost pravdu těm, kteří ji nechápou. Požehnání Páně spočine na každém, kdo bude rozumně vykonávat tuto práci. ... *Ev 629.3*

Rozvíjíme a osvojujeme si prostotu, kterou vlastní malé děti. Naším učitelem je drahocenná Bible, Boží kniha. Všem, kteří budou pokorně chodit před Bohem, dá Bůh Ducha Svatého a On jim bude pomáhat skrze svaté anděly, aby působili na lidské myšlení správným vlivem. – Manuscript 77, 1909 *Ev 629.4*

Bez chvály – Musíme vykonat naši práci poctivě a řádně, i kdyby se na světě nenalezl ani jeden člověk, který by řekl: „Ta věc byla vykonána dobře.“ Náš život se vlastně musí stát tím, čím je chce učinit Bůh: životem pravdomluvným, prokazujícím upřímné a rozvážené jednání životem, který svědčí o důstojnosti, pokoře a lásce. Tím způsobem představíme světu Krista. ... *Ev 630.1*

Znavení lidé, kteří byli prvními a předními ve velikém díle spásy duší, jsou vlastně těmi, které Bůh oslaví. – Letter 120, 1890 *Ev 630.2*

Nebezpečí lichocení – Mějte zrak upřený v Kristu. Nevzhližte k oblíbenému kazateli. Nenapodobujeme a nenásledujeme jej, jeho gesta, jako kdybychom chtěli být jeho stínem. Ať žádný člověk neformuje jednání a chování nějakého kazatele. *Ev 630.3*

Nechvalte žádného člověka a nelichotejte nikomu. Nedovolte, aby někdo vás chválil, nebo vám lichotil. Satan v tom směru učinil mnoho. Nehleďte na nástroj, ale přemýšlejte o Ježíši. Chvalte Pá-

na a vzdejte slávu Bohu. Zpívejte ve vašich srdcích hymnu. Mluvte o pravdě a vyprávějte o naději křesťanů a o křesťanském nebi. – Manuscript 8a, 1888 *Ev 630.4*

Nedovolte ranit své city – Neměli bychom dopustit, aby naše city se tak lehce urazily. Žijeme, abychom zachraňovali duše, a nikoliv, abychom hlídali naše city, nebo naši vážnost. Získáme-li zájem o záchranu duší, přestaneme si všímat malých nedorozumění, která tak často v našem jednání povstávají. Ať si jiní o nás myslí co chtějí, nebo ať nám činí cokoli, nic nám nemůže porušit naši jistotu s Kristem a společenství ducha. – MH 485 *Ev 630.5*

Radostný a klidný duch – Máme-li jasnou a zřetelnou jistotu našeho osobního spasení, bude z nás vyzařovat štěstí a radost. To je i údělem každého následovníka Ježíše Krista. Mírný vliv Boží milosti použitý v denním životě, zanechá trvalý vliv na lidech a stane se vůní života k životu. Ale zjevování hrubého a udavačského ducha, odvrátí mnoho duší od pravdy a zavede je do řad nepřítelů. Je to vznešená mysl. Chceme-li trpělivě zacházet s padlými do hříchu, je třeba podstoupit být se sebou samým. – Letter 1a, 1894 *Ev 630.6*

Jemnost a srdečná pokora – Cena naší práce není oceňována podle hluku, který působíme ve světě, neb vykazováním horlivostí a aktivity v našich činech. Cena naší práce závisí v tom, jaký poměr v ní má Svatý Duch. Cena a význam naší práce se měří důvěrou založenou v Bohu, která posvěcuje mysl tak, že v trpělivosti vládneme svou duší. Stále se musíme modlit a prosit Boha o posílení našich sil, abychom se stávali stále silnějšími v Jeho síle a aby ona v našich srdcích rozněcovala plamen Boží lásky. Boží věc se nejlépe rozmáhá skrze těch, kteří jsou v srdci jemní a pokorní. – Manuscript 38, 1895 *Ev 631.1*

Boží dílo není naše dílo – Ted' přicházíme k jádru věci, které musíme rozumět. Není to naše dílo, ale Boží a my jsme pouze nástrojem v Jeho rukách, které mají toto dílo dokončit. Je třeba hledat Pána s hloubkou celého srdce a Pán bude za nás pracovat. – RH May 10, 1887 *Ev 631.2*

Obět' na každém kroku – Blížíme se ke konci dějin této země, a různé druhy Boží práce mají být vykonány s mnohem větší obětavostí a odříkáním, než kdykoli bylo učiněno předtím. Evangelizace je prací posledních dnů. Přítomná pravda od prvního do posledního písmene abecedy, představuje úsilí evangelia. Dílo, které je třeba vykonat vyžaduje oběti na každém kroku. Pracovníci, konající a vycházející ze svých zkušeností, jsou očištěni a zprubováni jako zlato v ohni. – RH Nov. 18, 1902 *Ev 631.3*

Vyučování zásadám a život podle těchto zásad – Boží služebníci musí být ostražiti v postoji k zásadám, jimž vyučují. Musejí zářit příkladem a snažit se o to, aby šířili správný vliv kolem lidí, s nimiž pracují. Veliký apoštol se obrací k Bohu, aby potvrdil pravdivost a upřímnost jeho povolání. „*Vy jste svědkové i Bůh*“, praví: „*žeť jsme svatě, a spravedlivě, a bez úhony obcovali mezi vámi, kteříž jste uvěřili.*“ (1 Te 2,10) – RH Dec. 11, 1900 *Ev 632.1*

Zdržovat se obchodování – Máme být Božími pracovníky. Všichni, kteří pracují pro Pána, musejí být prostí všeho světského spojení, aby neposkvřili svou povahu, která má být podobná povaze Kristově. Rybáři, které Spasitel povolal, ihned opustili svoje sítě. Ti, kteří se posvěcují kazatelské práci nemohou se současně zajímat vedením, které v jejich životě zavádí nežádoucí vlastnosti charakteru. Tyto nežádoucí vlastnosti by pak mohly překážet duchovnímu rozvoji a v práci, kterou jim Pán svěřil. – Letter 53, 1905 *Ev 632.2*

Nedostatek opravdovosti je záhuba – V životě pracovníka není místa pro dvojí hru, a žádnou neupřímnost. Chyba učiněná v upřímnosti, je již pro člověka nebezpečím, ale nedostatek upřímnosti v činech, je přímo záhubou. – Medical Missionary, January 1891 *Ev 632.3*

Hrubý duch se zřiká Krista – Lidé mohou mnoho mluvit na téma zásad a mohou prokázat i mocnou víru v hlásání teorií, ale za vlastní Kristovu mírnost a lásku. Vykazujeme-li drsnost a ducha kritizování, pak tímtež urážíme a zneuctujeme Krista. Nejsou-li trpělivi a upřímného srdce, pak nejsou podobni Ježíšovi a oklamávají vlastní srdce. Duch opačný lásce, pokoře, mírnosti a Kristovy spořádanosti Jej zapírá bez ohledu, jaké postavení člověk zajímá. – RH Feb. 9, 1892 *Ev 632.4*

Podněcujeme víru a naději – Buďme pozorní na vyslovená slova. Rozněcujeme víru a pak ji sami budeme vlastnosti. Nikdy nepřipusťme mysli myšlenku o znechucení v Božím díle. Nikdy nevyslovujeme slova zoufalství. Je to símě, které může být zaseto v srdci mluvícího i posluchačů, aby přineslo ovoce v podobě oslabení i nevěry. – Letter 77, 1895 *Ev 633.1*

Kritizování znechucuje spolupracovníky – Je předností mluvit slova povzbuzení našim pracovníkům a spolupracovníkům. Nemáme vyslovovat slova, která druhé ubíjí. Nejednáme rozumně, když se srovnáváme s jinými pracovníky, mluvíme o nich, o jejich poklescích a máme výhrady k jejich práci. Není nic divného, že se osoby, které vykonávají tak důležitou práci setkávají s těžkostmi a někdy i chybují. ... *Ev 633.2*

Seznamme se i s dobrými věcmi, které dosáhli naše bratři a hovořme o tom. – Letter 204, 1907 *Ev 633.3*

Závist a podezřívání vzbuzuje nedostatek jednoty – Nic neškodí tolik Božímu dílu v různých odvětvích a oblastech práce, jako závist, podezírání a zlé úsudky. Tyto vady vedou k rozbití jednoty, a to se má pozorovat mezi Božími pracovníky. Sobectví je kořenem všeho zlého. – Letter 113a, 1897 *Ev 633.4*

Nenapravitelná křivda způsobená spolupracovníkům – Žádný si nesmí dovolit hrubost a mluvit diktátorským tónem k Božím pracovníkům. Ti, kteří jsou náchylní jiné trestat, neměli by zapomínat, že také sami bolestně chybují tak jako ti, které by chtěli tupit. Necht' skloní hlavy v pokoře a ponížení před Bohem a prosí Jej o milost a odpuštění svých drsných a prudkých výstupů proti jiným i za neovládnutí ducha. Pamatujte, že Bůh slyší každé vámi vyřčené slovo a že tak jako vy soudíte, budete sami souzeni. ... *Ev 633.5*

Zda nemáme jiný způsob odstraňování těžkostí, které vyvstávají, když chceme léčit zraněné, než radikální řezy je činit duchovními mrzáky pro celý život, a to i tenkrát, když by mohli být vyléčeni. – Manuscript 143, 1902 *Ev 634.1*

Kritizování jiných oslabuje naši vlastní práci – Všechny činy a metody práce Božích pracovníků, by měly být jiné od způsobu jednání světa. Jejich práce by se měla rozvíjet v duchu Kristovy prostoty. Nezapomínejte, že ten, který jiné kritizuje, oslabuje činy vlastních rukou. Bůh nám nedal povinnost vyhledávat chyby u spolupracovníků. – RH Sep. 2, 1902 *Ev 634.2*

Různorodé satanské svody – Jestli se lidé chtějí nacházet tam, kde by je mohl Bůh použít, nesmějí jiné kritizovat a vytahovat na denní světlo vady a nedostatky bližních. Je to speciální satanské pokušení, který se tím způsobem snaží přibrzdit rozmach díla. – Manuscript 152, 1898 *Ev 634.3*

Soběstačnost ničí dílo – Potřebujeme lidi, kteří zmocní a vystaví dílo a nebudou kazit, ničit a bořit to, co se jiní snaží pozvednout a vystavit. Potřebujeme muže i ženy, které by mohl použít Bůh k úpravě úhorů v lidských srdcích. *Ev 634.4*

Nejsou nám potřební pracovníci, kteří se považují za dokonalé, aby museli podpírat a držet za ruce ty, co jsou už dávno v pravdě. Takovým pracovníkům bychom měli říci, „Zůstaňte tam, kde jste.“ Přišli jsme už mnohokrát do styku s takovou skupinou pracovníků. Potřebujeme lidi mocné, kteří se neponoří do sobectví a nepovažují se za soběstačné. – Manuscript 173, 1898 *Ev 634.5*

Komplikace postupu díla – Vlastnosti Božího protivníka i lidí se často vidí v duchu zacházejí jedněch vůči druhým. Vzájemně se zraňují, jelikož nejsou účastníky Boží povahy a takto vystupují proti zdokonalení vlastní povahy. Sami sobě tvoří těžkosti, překáží dílu a činí práci složitou, protože mají takového ducha. Své chyby povahy klasifikují jako ctnosti, na které poukazují a vnucují je jiným. ... *Ev 635.1*

Lidé, kteří zkoušejí celé Boží dílo vzít do svých rukou, ztěžují desateronásobně jeho rozvoj, než tomu je ve skutečnosti. Domnívají se, že musejí stále vynalézat něco takového, co by přimělo k vykonání věcí, které by podle jejich mínění měla daná osoba činit. Všechn čas užívají na to, aby komplikovali dílo a to proto, poněvadž zavrhnou Krista, který se sám stará o svoje dědictví. Lidé se zajímají o kritizování slabostí povahy svých bližních. Jediným jejich nezdarem je, že sami činí ještě horší chyby. Bylo by lepší, kdyby tuto práci přenechali k vykonání Bohu, protože Bůh je neuznal za schopné formovat lidské povahy. – GCB Feb. 25, 1895 *Ev 635.2*

Otesaný a vyhlazený v službě – Lidé, kteří mají vady a jsou neduživí v povaze, kteří projevují nedostatky v chování a vlastní zlovyky, měli by ostříhat daných rad a napomenutí. Náš svět je Boží dílnou a každý kámen, který může být použit v Boží svatyni, musí být otesán a vypulírován, aby jako vyzkoušený a drahocenný měl svoje místo v budově Pána. Nedovoláme-li se otesat a vychovat, pak budeme neotesaní a nevypulírovaní zavržení, jako neužitečné kameny. – YI Aug. 31, 1893 *Ev 635.3*

Dobrodiní vyplývající z upřímnosti

Náš veliký příklad – Své božské učení uváděl Kristus v pozemském životě. Jeho zápal a nadšení, ho nikdy nesklonily ku hněvu. Udržoval postavu v rovnováze bez neústupnosti, dobrotu bez slabosti i jemnosti a soucit bez citlivosti. Kristus byl velmi společenský a přesto vlastnil úctu, která nedovolovala nikomu důvěrnou intimnost. Jeho zdrženlivost Jej nikdy nevedla k přehnané zbožnosti a krutosti. On se nepřizpůsoboval tomu světu a přesto se nelišil v potřebách i od nejprostších lidí. Obracel pozornost na potřeby všech. – Manuscript 132, 1902 *Ev 636.1*

Dokonalý vzor – Od nejútlejšího věku až k zralosti žil Kristus životem, který představoval dokonalý vzor pokory, pracovitosti a poslušnosti. Byl rozvážný a ohleduplný vůči jiným, zříkal se vlastního prospěchu. Když na sobě nesl nebeské znamení nepřiel proto, aby mu bylo slouženo, ale aby sám sloužil. ... *Ev 636.2*

Nesobecký Kristův život je pro všechny vzorem. Chceme-li jít jeho šlépějemi, měla by být Jeho povaha naší povahou. – Manuscript 108, 1903 *Ev 636.3*

Důstojnost, zdvořilost, jemnost – Dodávejte důstojnosti vaší práci, skrze dobře založený život a zbožné rozhovory. Nikdy se nebojte, že povznesete vysoko vaši úroveň. Rodiny, které jsou zaměstnány v misijní práci, by měly žít v srdečném přátelství. Ježíšův Duch by měl proniknout celou duší pracovníka. Upřímné a soustrastné slova a prokazování nezištné lásky druhým pracovníkům, zlomí pýchu a sobectví, a to bude důkazem, že vlastníme Kristovu lásku a také si pravda najde přístup k lidským srdcím. To je naše práce a splnění Božího plánu. Musíme pozbyt veškerou hrubost a drsnost a místo toho pěstovat zdvořilost, jemnost a křesťanskou mírnost. Chraňte se prudkých rozhovorů bez uvážení. Nehodnoťte osobní vlastnosti, jako povahové přednosti, jelikož Bůh je takto nehodnotí. Snažte se, abyste žádného zbytečně neuráželi. – RH Nov. 25, 1890 *Ev 636.4*

Kristus je naším příkladem v dodržování společenských pravidel – Skutečnému zjemnění myšlenek i chování se lze naučit ve škole božského Učitele, nežli zachováváním stanovených pravidel. Jeho láska proniká srdcem a dává charakteru ony zjemňující popudy, které jej utváří k jeho vlastní podobě. Tato výchova propůjčuje v nebi zrozenou důstojnost a smysl pro slušnost; propůjčuje laskavost smýšlení a jemnost způsobů, které nemohou být nikdy srovnávány s povrchní zdvořilostí moderní společnosti. – Ed 241 *Ev 637.1*

Opravdová společenská pravidla pochopení a laskavost – Mnozí, kteří kladou veliký důraz na způsoby společenských pravidel, prokazují málo úcty k věcem jakkoli výtečným, neodpovídají-li jejich vyumělkovanému stanovisku. To je falešná výchova. Podporuje jenom pýchu, ducha kritiky a úzkoprsou omezenost. *Ev 637.2*

Podstatou pravé zdvořilosti je respekt k ostatním. Podstatná a trvalá výchova je ta, která prohlubuje soucit a podporuje všeobecnou laskavost. – Ed 241 *Ev 637.3*

Srdečnost a laskavost – Vám oběma je potřebné šlechetnější chování. Vaše slova mají zmírňovat a ne dráždit. Mějte v srdcích lásku pro lidské duše. Pracujte pro celá vaše prostředí, v duchu hlubšího a srdečnějšího zájmu. Zpozorujete-li, že někdo chybil, zajděte za ním tak, jako to přikázal Kristus ve svém slově a snažte se celou věc v Kristově mírnosti prodiskutovat. Společně se modlete a věřte, že vám Spasitel ukáže východisko z těžké situace. *Ev 637.4*

Kazatelé potřebují mnoho Boží milosti, aby mohli vykonávat svou práci způsobem dobře viditelným. Když kazatel přistihne členy sboru v neshodě, nechť se postará je přivést do vzájemného urovnání a pochopení. Ať nikdy nenapomíná a nadává příkaz ostře, nebo diktátorským a panovačným tónem. Je to nepotřebné, protože působí ještě větší škodu než zpustošení. ... *Ev 638.1*

Bůh od vás vyžaduje, abyste vyvěrali dodatečný vliv. Přijměte do vašich srdcí pravdy Božího Slova. Boží přirozenost jen příčinou těchto pravd získáte. Poddejte se mírnému vlivu ducha svatého, který vás bude formovat. Pak budete moci vyvěrat větší vliv a vlastnit větší moc pro Boží věci. ... *Ev 638.2*

Všude, kde vládne Kristova láska, je pokoj a oddech. Všude, kde je tato láska pěstována, působí oživením jako potok na pustinách, který přetváří neúrodnou zemi na úrodnou. Manuscript 105, 1902 *Ev 638.3*

Takt a zdravý úsudek podmaňují srdce – Útlocit a dobrý úsudek, zvětší užitečnost pracovníků stonásobně. Mluví-li pravá slova ve vhodný čas, a zjeví-li správného ducha, potom bude mít blahodárný vliv na srdce těch, jimž se snaží pomoci. – GW 119 *Ev 638.4*

Laskavé hodnocení těch, kteří se liší vyznáním – Lidé, kteří jsou odlišného vyznání, je třeba hodnotit laskavě. Jsou i oni Kristovým vlastnictvím a setkáme se s nimi ve velký den posledního zúčtování. budeme se muset v den soudu postavit tváří v tvář ke každému z nich a pak uvidíme následky našich slov a činů. Budeme se vidět ne takové jaké se nám vydávaly, ale takové jaké opravdu byly. Bůh nám přikázal se vzájemně tak milovat, jako nás miloval Kristus. – YI Dec. 9, 1887 *Ev 638.5*

Bez osobních urážek a sobectví – Mají-li lidé ve své práci získat úspěchy, musejí pracovat podle Božích zásad a pokynů. Bůh uzná a potvrdí úsilí pouze těch, kteří pracují ochotně a s pokorou v srdci, bez jakýchkoli osobních vlastností, kořistí a sobectví. – Letter 66, 1887 *Ev 638.6*

Obléci se v hotovost evangelia – Můj bratře, vroucně si přeji, aby ses stal člověkem podle Božího srdce. Musíš se změnit a svůj život přetvořit. Vlastníš drahocennou pravdu, kterou máš zvěstovat, ale musíš se obléci nejprve v hotovost evangelia. Tvoje nohy musejí být obuty „v hotovost evangelia pokoje“. Tvůj způsob, jak k lidem přicházíš, se vždy Bohu nelíbí. Potřebuješ jeho moc obrácení. Tu sílu denně musíš pociťovat. Jsi naplněn fyzickou silou a energií, ale potřebuješ Kristovy milosti, aby o tobě bylo možno říci to, co bylo řečeno o Něm: „*Dobrotivost tvá mne zvelebila.*“ (Ž 18,36) Když Duch Svatý zaujme Tvé myšlení a bude kontrolovat tvou citlivost, staneš se Kristovi podobnější. – Letter 164, 1902 *Ev 639.1*

Svatost Božího díla – Když zacházíme se svatými věcmi tak, jako s obecnými, urážíme Boha. Neboť to, co Bůh oddělil, aby Mu sloužilo pro nesení lidem světla, je svaté. Lidé, kterých práce se váže s Božím dílem, nemohou důvěřovat své omezené moudrosti, ale důvěřovat Boží moudrosti, jinak jim bude hrozit nebezpečí, že by považovali svaté věci na stejné výši, jako věci obecné a tím se oddělí od Boha. – RH Sep. 8, 1896 *Ev 639.2*

Význam svaté odpovědnosti – Hlásí se mladí lidé, kteří chtějí pracovat v Božím díle. Někteří nemají žádného pochopení pro svatost a odpovědnost spojenou s touto prací. Mluví hlouposti, žertují s mladými děvčaty, i když denně poslouchají nejslavnostnější pravdy, které se hluboce dotýkají duše. – 3T 473 *Ev 639.3*

Ne herci, ale učitelé Božího Slova – Vidím, že musí nastoupit reforma v kazatelské službě, aby se stala tím, čím se má stát podle Božího určení. Kazatelé vystupují za kazatelnou, nemají práva se chovat jako herci na divadelní scéně, přijímajíce jejich postavu, způsob řeči i gestikulaci, aby působil jistým dojmem. Nezajímají místo za posvátnými kazatelnami jako herci, ale jako kazatelé posvátných, vznešených a slavnostních pravd. Máme také fanatické kazatele, kteří při kázání o Kristu propukají v křik a hluk, vyskakují, gestikulují a bijí v kazatelnou, jako kdyby ty fyzické cviky mohly přinést úspěch. Takové hlouposti za žádnou cenu nedodají moc hláсанé pravdě, ale opačně, vyvolají nechť u lidí zdravého úsudku a zdravých názorů. Je to povinností lidí, kteří se posvětili kazatelské službě, vyvarovat se všech druhů neotesanosti a hlučného chování za kazatelnou. *Ev 640.1*

Neuhlazené a divoké chování není tolerováno v denním životě. O kolik méně je možno snášet při konání tak posvátné práce, jako je zvěstování evangelia. Kazatel by měl rozvíjet a pěstovat při sobě takové vlastnosti, jako zdvořilost, upřímnost a společenské vystupování. Pamatuj přitom na své vznešené povolání, ve kterém musí kazatel zachovat důstojnost. Charakter, nebo jistého druhu autorita spojená s mírností, by měla charakterizovat toho, který se stal učitelem Boží pravdy. *Ev 640.2*

Kazatelé by si neměli zvykat vypravovat za kazatelnou anekdoty, nebo vtipy, které zbavují představovanou pravdu přesvědčující moci a zbavují ji vznešené povahy. Vyprávění anekdot, nebo něčeho podobného, co vyvolává smích a povzbuzuje u posluchačů lehkomyšlnost, je hodno všestranného pokárání. Pravdy by měly být vyjádřeny čistě a důstojně. Podobně i ilustrace těch pravd, by měly mít takový ráz. *Ev 640.3*

Kdyby kazatelé evangelia opravdu byli tím, čím by se mohli stát, pak učitelé Kristovy pravdy ve spolupráci s anděly, stali by se spolupracovníky svého Velkého Učitele. Kristovi kazatelé se málo modlí, ale naopak se vyvyšují. Je málo pláčou mezi sínci a oltářem, málo volají: „*Odpusť ó Hospodine lidu Tvému a nevydávej dědictví své v pošlapání.*“ Konají se mnohá dlouhá doktrinální kázání, kterým chybějí i nástinů útechy a Boží milost. Příliš mnoho vidíme gestikulace a příliš

mnoho slyšíme humoristických anekdot používaných promlouvajících za katedrami a málo o lásce a soucitu, jaký k nám má Kristus. *Ev 640,4*

Nestačí pouze lidem zvěstovat pravdy, musíme se s nimi za ně modlit. Nesmíme být lhostejnými vůči lidem a distancovat se od nich, ale přiblížit se k nim s náklonností a se sympatií je doma navštívit a hovořit s nimi. Kazatel, který navštěvuje lidi v domech a pracuje správným způsobem, vykoná desetkrát více, než ten kazatel, který omezí svou činnost pouze na kazatelnu. – RH Aug. 8, 1878 *Ev 641,1*

Vyhýbat se vtipům a žertování – Žertování, vtipy a lehkomyšlnost s nedostatkem vážnosti, jsou překážkou obrácení duší, které jsou ve svém neposvěceném srdci k těm věcem nakloněny. Je skutečnost, že někteří lidé dovolili rozvinout a sílit tyto vlastnosti povahy, že vtipy a žertování se staly pro ně normální, tak jako dýchání, žádnou měrou nezmenšuje zlé skutky tohoto návyku. Kdyby někdo dovedl poukázat na nějaké malicherné slovo, vyřčené naším Pánem, aby se dopátral v Jeho povaze lehkomyšlnosti, mohl by usuzovat, že lehkomyšlnost a vtipy, které jsou účelem jeho povahy jsou ospravedlněné. Není to křesťanský duch, poněvadž být křesťanem, znamená být podobný Kristu. Ježíš je dokonalý vzor a my musíme následovat Jeho příkladu. Křesťan je nejvyšším typem člověka a reprezentantem samého Krista. *Ev 641,2*

Za posvěcenými kazatelnami se mohou objevit lidé, kteří si dovolují žerty a vtipy a lehkomyšlné poznámky, i když zachovávají přitom postavu plnou důstojnosti. Mohou ihned přejít k věcem s rozjímání věcí vážných, zvěstující svým posluchačům nejvzácnější rozhodující pravdy, které kdy smrtelníkům byly předány. Ale může se stát, že spolupracovníci, na něž vyvěrali vliv a kteří spolu s nimi žertují a vtipkují, nejsou v stavu tak rychle změnit proud mysli. Tyto osoby mají výčitky svědomí, jejich mysl je ostýchavá a roztržitá a nejsou schopni rozvažovat nad otázkami vážnými a kázat o Kristu a Jeho ukřižování. *Ev 641,3*

Není to podle Kristovy vůle, když vidí na poradních schůzkách a administrativních shromážděních náchylnost k vyprávění zábavných věcí; a přitom je třeba uvažovat o potřebách Ducha svatého. Veselost v nepříhodném čase působí nemorálně. Boha tím zneuctíme, když jednoho dne bereme vše zvesela a druhého jsme znechuceni a bezradní, zbavení Kristova světla a vyhledávající všude jen zlo. Bůh má libost v tom, když Jeho lid ukazuje sílu a stálost povahy, a když vlastní radostné, šťastné a plné naděje chování – povahu. ... *Ev 642,1*

Když se mysl křesťana soustřeďuje na nebeské věci, pak i témata jeho rozhovorů budou taková. Srdce křesťana bude až po okraj naplněno uvažováním o naději křesťana, což je největší a nejcennější zaslíbení, která máme od Boha k otužilosti a povzbuzení, abychom radosti z milosrdenství a dobroty Boží nepociťovali žádné trápení. A to je radost, kterou nám člověk za žádných okolností nemůže vzít. – RH June 10, 1884 *Ev 642,2*

(Viz též „Historky, anekdoty, žerty a posměšky“, str. 206-211)

Žertující kazatelé – Ve vašem sdružení je kazatel (jméno jeho neznám), který by neměl tento úřad konat, jelikož jeho vliv, kterým působí na lidi hledající pravdu, není prospěšný. Byl mi ukázán a uslyšela jsem ta slova: „V Božím díle nejsou potřební frivolní a neobrácení kazatelé. Duch toho člověka neharmonizuje se vznešeným a slavnostním charakterem práce, kterou konáme.“ Pravda, ve kterou věříme nesnese, aby byla zvěstována mužům, kteří v pocitu humoru rádi vyprávějí bláhovosti a hlouposti. Jeden náchylný člověk k lehkomyšlnosti a žertům, nakazí celý sbor takovým duchem, že deset vážných mužů nedokáže tento sbor z toho kvasu vytáhnout. ... *Ev 642,3*

Boží znovuzrozuující moc musí ovládnout srdce takových kazatelů, jinak ať hledají jinde zaměstnání. Když si Kristovi vyslanci uvědomí vznešenost zvěstování pravdy, pak se stanou lidmi střízlivě myslícími, vážnými, a tím i Božími spolupracovníky. Když opravdu porozumí významu pověření, které Kristus dal svým učedníkům, pak budou otvírat Slovo Boží s úctou, aby slyšeli Boží pokyny. Budou prosit nebesa o moudrost, aby když budou stát mezi živými a mrtvými, mohli si uvědomit, že ze své práce budou klásti počet Bohu. *Ev 643,1*

Co dovede vykonat kazatel bez Kristovy pomoci? Nic. Ne-li lehkomyšlný a žertující, není náležitě připraven plnit povinnosti, které jsou určeny samým Pánem. Kristus mluví: „*Beze mne nic nemůžete učiniti.*“ Lehce vyřčená slova, vtipné historky, slova vypočítaná za účelem smíchu – to vše

Slovo Boží odsuzuje a tupí a v žádném případě nemohou zaujímat místa za posvátným řečnickým pultem. ... *Ev 643.2*

Pokud nejsou kazatelé obrácení, pak bude stav nesprávný. Pouze Boží moc dovede změnit srdce a naplnit je Boží milostí. Jedině Boží moc je v stavu ovládnout a podrobit si žádosti a vášně a posvětit lidské city. Všichni, kteří pracují v Božím díle, musejí pokořit svá pyšná srdce, poddat svou vůli Boží vůli a společně s Kristem ukryt svůj život v Bohu. *Ev 643.3*

Jaký je cíl kazatelského povolání? Snad spojení směšných věcí s náboženstvím. Pro takové výstupy je vhodným místem divadlo. Bude-li v kazateli viditelný Kristus, nalezneme-li pravdu a její posvěcující moc ve svatyni duše, pak nebudete mít muže smíšky, ani muže zarputilce, utlačené a prchlivé, kteří učí hynoucím duším vzácné Kristovy nauky. – Letter 15, 1890 *Ev 644.1*

Opatrné zacházení – Ukazování frivolnosti, dnes tak běžné, divadelní gestikulace, všeliká lehkomyšlnost, pohrdání a žerty, jsou urážkou Boha a zapíráním Krista. Každý, kdo nese Kristovo jho, měl by tyto věci považovat za nesprávné. Takové jednání znemožňuje zdravé chápání a činí mysl neschopnou vykonat řádnou práci. Zapřičiňuje, že lidé se stávají neschopní, povrchní a duchově nemocní. ... *Ev 644.2*

Každý kazatel má být statečný. Když prostuduje Kristův život pozná důležitost opatrného jednání. Sváže-li se pevně se Sluncem Spravedlnosti, bude radostný a šťastný a přinese hold Tomu, který jej vytrhl z temnosti a vyvedl k předivnému světlu. Řeč takového kazatele bude čistá a osvo-bozená od všeho pospolitého hlučných přelomů a výrazů. – Manuscript 8a, 1888 *Ev 644.3*

Úsilí v práci

Posvětit se práci – Krista pohlcovala práce, kterou přišel vykonat na svět. Při všech příležitostech byl viditelný jeho zápal a touha, aby působil ve směru záchrany ztraceného lidstva. – Manuscript 132, 1902 *Ev 644.4*

Pracovat celým srdcem – Ujměte se této práce, jako práce Pána. Pracujte rozvážně a trpělivě. Jen tenkrát vaši práci Mistr uzná a schválí. Pracujte s upřímným pocitem důležitosti závazků, které na vás u vědomí spočívají, že Boží andělé jsou přítomní, aby schválili a vtiskli nebeskou pečeť na vaši věrně vykonanou práci, ale současně i potupit vaši nevěrnost v jakékoli formě. *Ev 644.5*

Těm, kteří konají tuto práci odvážně, a přikládají ji celé srdce, pak jim dá spokojenost a přinese dobré ovoce. Když takto jednáme, velebíme Boha. ... *Ev 645.1*

Když vykonáváte věrně vám uloženou práci, pak váš duch se stane podobný duchu Kristovu. Hleďte přislíbené milosti a požehnání na cestě modlitby a proseb. Proste Boha, aby vám dal pravé pochopení díla, které má být vykonáno. Nedovolte, aby vás jakýkoli vliv od té práce odvedl, nebo ji zabrzdil. V nesení bližním Božího požehnání vykonávejte vaši úlohu věrně a opravdově. Chvalte Boha za tu přednost, kterou vám dal, za možnost spolupráce s Bohem v tomto Jeho díle. Když celým srdcem přistoupíte k práci, která musí být vykonána, pak vstoupíte do opravdového společenství s vašimi spolupracovníky. Ve vašich bratřích užijete Krista. ... *Ev 645.2*

Všechny povinnosti, k nimž se nepřikládá srdce, jsou nepřijemné. Čas má cenu zlata. Máme vykonat práci, které se musíme věnovat celým srdcem. Povinnosti, které nám Bůh svěřil, nelze konat lhostejně, pouze jako suchou činnost, ale považujeme ji jako službu lásky. Vložte do té práce celou vaši sílu a zájem a přesvědčíte se, že je v tom Kristus. Jeho přítomnost učiní vaši práci snadnou a učiní to, že se vaše srdce naplní radostí. Budete pracovat v souladu s Bohem, v duchu poslušnosti lásky a věrnosti. *Ev 645.3*

Musíme se stát upřímnými a horlivými křesťany, kteří konají sobě svěřené povinnosti věrně a přitom stále hledí na Ježíše, který jest počátkem i koncem víry. Odměna, která nás očekává, není závislá od našeho domnělého úspěchu, ale od ducha, jakým konáme naši práci. ... *Ev 645.4*

V této nesobecké službě třeba zapojit sílu celé lidské bytosti. Třeba využít každou schopnost. Pracujte zítra lépe než dnes. Využijte vaše vlohy, jelikož Kristus touží po spasení duše. – Manuscript 20, 1905 *Ev 646.1*

Energicky a důsledně – Bůh není spokojen nedbalým a ospalým konáním svých pověření a považování je za obtížné úlohy. Nemůžeme plýtvat časem na nedbalou a neochotnou činnost. Náš

zájem, který prokazujeme v každém jednání, učiní každou naši práci zajímavou a užitečnou. – Letter 147a, 1897 *Ev 646.2*

Vytrvalá energie a důkladná pilnost – Tam, kde chybí vytrvalá energie a důkladná pilnost v časných věcech a vedení vlastních zájmů, tam se projevují tyto samé nedostatky ve věcech duchovních. – 2T 498 *Ev 646.3*

Převýšení satanskou taktikou – Bylo vám ukázáno, že podlehnutím svým sklonům jste poddajní a leniví, a proto dovolujete, aby minuly dobré příležitosti bez využití. Ztrácíte čas a zájem. Ke všemu se přibližujete pomalu, tak, že satan vás stále svou taktikou převyšuje. Práce, kterou konáte, není obyčejná práce. Pracujete mezi lidmi, kteří se vzdálili Boha a chcete-li je získat zpět pro Boha, potřebujete vynaložit nejhrošlivější úsilí. *Ev 646.4*

Jestli jsi měl zřídka kdy něco pro lidi, při vykonávání svých povinností, pak myslím, že nejsi vhodným mužem k práci v této oblasti. ... *Ev 646.5*

Neplánoval jsi vše, co je potřeba, aby shromáždění bylo co nejvíce zajímavé? Mám naději, že budeš dávat počet z odpovědnosti za práci, která ti je uložena. Byl jsi v práci na stráži, nebo jsi přebýval doma a zajímal ses věcmi, které neměly nic společného s tvými povinnostmi? Boží práce, jejíž úloha je stát proti morálnímu poklesu se vyžaduje zřící vlastního já, vyžaduje sebezapření, obtížné námahy a vytrvalého úsilí a takové horlivé víry. Mnozí se chvástají, že by mohli vykonat velké věci, kdyby jim byla dána k tomu nějaká dobrá příležitost, ale něco jim vždy stálo v cestě. Prozřetelnost vždy něčím zamezovala cestu, příčinou čeho nemohli vykonat to, co chtěli. Neočekávejme, že se objeví na naší cestě nějaká neočekávaná možnost, ale utvořme si příležitost stálým a energickým působením a překonejme překážky. *Ev 646.6*

Potřebujeme energii, která plyne z nebe. V naší práci musíme nejen kout železo, pokud je žhavé, ale kout železo, aby bylo stále žhavé. Pozvolné lehkomyšlné a vlažné jednání, nedodá v naší práci žádného úspěchu. Musíme jednat včas i nevčas. Pro naši činnost nadešla kritická doba. Odvlékáním a váháním můžeme ztrácet mnohé možnosti a příležitosti. ... *Ev 647.1*

Toto nám nejvíce překáží a zatarasuje cestu. Protože je nedostatek rozhodnosti a zřetelnosti našeho cíle, znemožňuje nám to konat povinnosti. Kéž by vám Bůh pomohl obléci Boží odění a vykonat Jeho dílo. – Letter 13, 1886 *Ev 647.2*

Věrnost, pilnost a poslušnost vůči vedení – Věci Božího království vyžadují věrnost a pilnost v mnohém měřítku, jelikož věci duchovní a věčné mají mnohem větší význam než časné věci. Nelze dovolit konání žádné cizí práce a také žádné zbytečné a vleklé počínání, poněvadž to způsobí škodu a připraví nám i jiným duším nebezpečí. ... *Ev 647.3*

Který generál by se ujal vedení armády, kdyby mu poddaní důstojníci odřekli poslušnost a vzpírali se konat jeho příkazy, do doby až by se přesvědčili, že tyto rozkazy jsou správné a rozumné? takové jednání by přivedlo záhubu celému vojsku a oslabilo by ruce vojáků. V jejich myšlení by se zrodila otázka: Není lepší cesty a lepšího východiska? I kdyby bylo lepší vyjítí, rozkazy musejí být splněny, v opačném případě by došlo k rozbití celé armády a k pohromě. Odklad může zapříčinit ztrátu a ne vítězství. *Ev 647.4*

Každý dobrý voják prokazuje svému veliteli okamžitou poslušnost. Vůle nadřízeného se stává vůlí vojáka. Někdy se může voják vědět, že byl vydán takový příkaz a ne jiný, ale přesto se nesmí zdráhat jej vykonat z příčiny prohloubení pravdy obdrženého rozkazu. Když se rozkaz velitele podle mínění vojáka nehodí, nesmí váhat ani naříkat, že v tom rozkazu smysl (správnost) nevidí. Nelze se ospravedlnit z nevykonání toho příkazu. Takoví vojáci by se nehodili vést válku o pozemské věci a tím víc by nemohli být přijati do služby v Kristově armádě. Když Kristus vydává rozkaz, Jeho vojín Jej musejí poslechnout bez otálení. Musejí být věrnými vojíny, v opačném případě je nepřijme do své služby. Každé duši byla dána svoboda rozhodování, ale kdyby se člověk do služby zapojil, musí být vzhledem k životu a smrti tvrdý jako ocel. – Manuscript 7 1/2, 1900 *Ev 648.1*

Potřebujeme ukázněné a organizované úmysly – Ti, kteří vyučují Slovu, nesmí obcházet kázeň ducha. Každý pracovník, neb sbor pracovníků, by měl vytrvalým úsilím propracovat takové stanovy a směrnice, které přivedou pracovníky k vytvoření správných návyků myšlení i konání. Takový výcvik je potřebný nejen mladým, ale i starším pracovníkům, a to z důvodu, aby jejich práce byla bez omylů a jejich kázání čistě zvučela, byla důkladná a měla přesvědčující moc. *Ev 648.2*

Myšlení některých pracovníků jsou spíše podobná starému obchodu se zvláštnostmi, než k něčemu pořádnému. V jejich myšleních leží hromada různých ústřížků pravdy, ale ne vědomosti, jak představit celistvou pravdu jasným a stručným způsobem. Umění, spojení všech těchto odkrojků v jedinou celost, dává teprve pracovníkovi správnou cenu. Každá idea a tvrzení by mělo být se sebou tak úzce spjato, jako jsou spojeny články řetězu. Když kazatel vrhá lidem celé spousty slov, otázek a problémů v očekávání, že si to všechno lidé sami uspořádají a pochopí, pak jeho práce se mívá cíle, protože takových je velmi málo, kteří by to byli schopni učinit. – RH April 6, 1886 *Ev 648.3*

Systematická práce přináší úspěchy – Jsou mnozí mladí muži i ženy, kteří ve své práci nejsou vůbec systematictí. I když jsou stále zaneprázdněni, mohou se prokázat jen nemnohými výsledky svého působení. O práci mají mylné představy a soudí, že pracují těžce; stačilo by, kdyby jen pracovali systematicky a rozumně plnili své povinnosti a dosáhli by mnohem více a ještě dodatečně v kratším čase. Když se zajímají méně důležitými problémy, jsou uhoněni, znavení a roztržiti a přesto byli povoláni k povinnostem mnohem důležitějšího a základního významu. Tito pracovníci stále něco konají a myslí, že velmi těžce pracují a ve skutečnosti jejich počiny a úsilí nepřinášejí valné výsledky. – YI Aug. 31, 1893 *Ev 649.1*

Systematizace a dochvilnost šetří čas – Musejí se najít lidé, kteří přistoupí k práci správně, chopí se jí a budou jí posilovat a rozhodně rozšiřovat. Vše musí být realizováno zajedno s plánem a systematickým způsobem. Bůh své svaté dílo svěřil lidem a prosí, aby je lidé vykonali co nejpečlivěji. Ve všech věcech díla má zásadní význam správně pochopena pravidelnost a systematickosti. Nikdy se neopozďuj na smlouvenou schůzku. Neztrácej čas na nepotřebné rozhovory a rozmluvy, ať v táboře nebo v kanceláři. Boží dílo vyžaduje posvěcení. Lidé ve svém životě kladou důraz příliš mnoho věcem, mnohdy odkládají na zítřek to, co okolnost vyžaduje vykonat vlastně dnes. Příliš mnoho času ztrácejí na přetřásání bláhových a nepotřebných věcí. ... *Ev 649.2*

Někteří pracovníci by se měli zřící dosud používaných způsobů práce a měli by se naučit přesnosti. Přesnost je taktéž nezbytná jako pilnost. Chceme-li vykonat práce podle Boží vůle, musíme ji vykonat rychle, ale přesto nebezmyšlenkovitě a nedbale. – Manuscript 24, 1887 *Ev 650.1*

Organizace naší denní práce – Osoby, které ještě nejsou zvyklé být pilné, a neumí šetrně zacházet s časem, měly by se k přesnosti a rychlosti nechat určitými pravidly přidržet. George Washington byl schopen stoprocentně plnit mnohé povinnosti a o mnohé věci se starat, jelikož velmi důkladně dbal o pořádek a systematickosti. Každá věc byla datována a nacházela se na pravém místě. Nebylo třeba ztrácet čas na hledání ztracených papírů, ani přivádět do pořádku nebo zanedbaného. – GW 227, 228 *Ev 650.2*

Používat vlastní iniciativu – Má-li pracovník vykonat vymezenou část práce na Boží vinici, pak tato práce mu byla svěřena Bohem, jako věrnému pracovníkovi, který má na této vinici vlastně spolupracovat s Bohem. Nemá čekat, až mu někdo řekne co má činit, ale ať si naplánuje práci tak, aby ji mohl vždy vykonat tam, kde je toho nejvíce potřeba. Bůh vám dal možnost přemýšlet, abyste z této možnosti čerpali. Je třeba pečlivě prostudovat nedostatky věřících a potřeby nevěřících a vy pracovníci máte tyto potřeby uspokojit. Co je třeba činit je nutné se tázat Boha, a ne nějakého člověka. Pamatujte, že jste služebníky živého Boha a ne lidskými služebníky. Když jste odrazem myšlenek jiného člověka a chodíte po jeho cestě, nemůžete vykonávat Boží práci. Uvědomte si, že jste podřízeni Bohu. – Letter 8, 1895 *Ev 650.3*

Přesnost a důslednost chrání před chaosem – Mezi pracovníky je nedostatek přirozeného pochopení potřeb prohloubení a opravení práce. Namísto toho se dá pozorovat chaos, těžkopádnost a nedostatek přesnosti, úlohy se nevykonávají ve vymezeném čase. Pak se někde projeví těžkosti a zamotání, které je těžko přemoci. Když bude v působení nedostatek jednoty. Když se takový stav věcí nenapraví a neozdraví, pak se ukáže, že v budoucnu těžkostí toho druhu budí víc, poněvadž Boží dílo se rozroste a vznikne větší potřeba důkladného porozumění věci. Nešťastný zvyk zanedbávání této zvláštní práce, kterou je potřeba konečně vykonat ve stanovené lhůtě, zdržuje ji vykonat v pozdější době důkladně, a bez zanechání našeho nedokončeného a zanedbaného. – Manuscript 24, 1887 *Ev 650.4*

Vstávání z postele ve správnou dobu – Mnozí mladí lidé nedodržují pořádek a disciplínu. Nezachovávají žádná pravidla a nechtějí vstávat z postele ve vymezenou hodinu. Leží několik hodin

děle, i když nadešel čas vstávat a všichni jsou již vzhůru. Do půlnoci svítí lampy a jsou závislí na umělém světle, které jim nahrazuje přirozené světlo, které svítí ve správných hodinách. Když tak jednají, tak neutrácejí jen čas, ale ztrácí i mnohé cenné příležitosti, aniž by ušetřili dodatečné náklady. Skoro vždy slyšíme ospravedlňování: „Nemohu si dát rady s prací a pořád mám co dělat.“ Nemůže jít včas do postele. Místo se ráno probouzet společně s přírodou a časné probuzenými ptáky, to tenkrát se vlastně spí nejsladší. Svým jednáním porušují přirozený pořádek věcí a tím způsobem se promarněné ranní hodiny odrazí pořádně v pořadí celého dne. *Ev 651.1*

Náš Bůh je Bohem pořádku a řádu. Touží, aby je Jeho dítky se vřadily do systematickosti a poddávaly se Jeho kázni. Nebylo by vzhledem k tomu lépe zanechat zlovyku zaměňuje den a časné ranní hodiny za noc. – YI Jan. 28, 1897 *Ev 651.2*

Úspěchy, které dává koordinování různých věcí – Koordinace různých věcí může mnoho přispět ve prospěch pravdy. Často bylo příčinou otálení utraceno vítězství. V Božím díle budou přicházet různé krize. Pevná a rozhodná akce, podniknutá ve správné době, přinese slavné triumfy, zatímco odvlékání a zanedbání přinesou nakonec mnoho porážek a zneuctí Boha. – 3T 498 *Ev 651.3*

Prospěch v zavedení zápisníku – Bude-li mládež dbát pořádku a systematickosti, pak bude mít úspěch ve zdraví. Zdokonalí si paměť a bude mít dobrou sebedůvěru. *Ev 652.1*

Povinností nás všech je ostříhat v naší denní činnosti správné zásady. Jde tu drahá mládeži o vaše morální i fyzické dobro. Když ráno povstanete z postele, rozvážně přemýšlejte jaké povinnosti vás čekají v průběhu dne, jakou práci musíte daného dne vykonat. Je-li to nutné, mějte po ruce malý zápisník, do něhož запиšte vše, co můžete vykonat a přitom i délku doby pro vykonání určité práce. – YI Jan. 28, 1897 *Ev 652.2*

Práce, která se neomezuje na určité hodiny – Zřízení osmihodinové pracovní doby nemůže být uplatněno v pracovním plánu Božího služebníka. Musí být připraven ke službě v každý čas. – GW 451 *Ev 652.3*

Horlivá práce pomáhá k vyslyšení modlitby – Nemáme se jen modlit o Boží požehnání, ale našim modlitbám musí vypomáhat horlivá, pilná a důkladná práce. – Manuscript 25, 1895 *Ev 652.4*

Večerní práce Spasitele – Celý den sloužil těm, kteří k němu přicházeli; večer pak věnoval svou pozornost těm, kteří ve dne museli pracovat, aby si vydělali na obživu své rodiny. – MH 18 *Ev 652.5*

Nečekejte na zázraky – Bůh celkem nekoná divy, aby pravdě zvětšil uznání. Zaseje-li rolník semeno a nepřipraví půdu, pak Bůh neučiní zázraku, aby působil proti nepochybným následkům této nedbalosti. Rolník uvidí v době žně, že jeho pole mnoho nerodilo. Bůh pracuje podle zásad, které zjevil lidem a naší úlohou je ukládat rozumně plány a používat ty prostředky, prostřednictvím nichž nám Bůh může dát dobré výsledky. *Ev 652.6*

Ti, kteří nepodniknou žádné rozhodné úsilí, ale prostě čekají na to, aby je Duch Svatý přiměl k práci, zahynou v temnosti. Ti, kteří očekávají na zázraky, chtěla bych se jich tázat: Kolik prostředků jste v práci použili, z těch co vám Bůh propůjčil? Měli bychom se otázat těch, kteří doufají, že uvidí nadpřirozené působení a kteří prostě mluví: „Věř, věř.“ Jste poslušní jasnému Božímu příkazu? Bůh řekl: „Budeš činit“, a „Nebudeš činit.“ *Ev 653.1*

Ať si všichni prostudují přísloví o hřivnách a uvědomí si, že každému Bůh určil k vykonání jistou práci, každému dal určitou hřivnu, aby při používání svých schopností zvětšoval v práci svou výnosnost. V Božím díle nesmíte sedět nečinně a nic nedělat. – RH Sep. 28, 1907 *Ev 653.2*

Nebud'te leniví – Pracujte s těmi, kteří zbytečně utrácejí čas, život, energii, kteří vykonávají sotva polovinu toho, co by mohli pro dobro Mistra vykonat. Snažte se, aby si uvědomili odpovědnost, která na nich spočívá. Modlete se, napomínejte jedni druhé a činite to horlivě, čím lépe rozeznáváte přicházející den. Ať bratr promlouvá k bratru a sestra k sestře. „Pojďme k spolupracovníkům práce, pracujme horlivě, jelikož se přibližuje moc, a žádný člověk nebude moci pracovat. Když bychom měli pracovat, neztrácejme nikdo cenné minuty na rozmluvy.“ *Ev 653.3*

Člověk, který rád mluví, by měl pamatovat, že jest čas, kdy už nemá práva mluvit. Nechybí ani takových, kteří marní čas. Proto ať se rozléhá hlas věrného a bdělého strážného: „*V práci neleniví, duchem vroucí a Pánu sloužící.*“ Konáte něco pro Mistra? Stavíte dům, v němž by Jeho dílo mohlo jít vpřed? Mlčte a nezadržujte vašimi rozhovory jiné v práci. Mnoho lidí ztrácí čas, když pracují pouze jazykem místo nástrojem. – Manuscript 42, 1901 *Ev 653.4*

Kazatelé by se neměli angažovat světským věcem – Chtěla bych říci bratřím, že pracují nejvíce uprostřed lidí světa. Ti, kteří jsou správnými vykladači biblických pravd, musejí se postavit před tvář lidí, kteří ještě neslyšeli poselství, určené pro přítomnou dobu. Bratři, kterých jména jsem uvedla, musejí na našich táborových shromážděních vykonat práci, kterou budeme pořádat ve velkých městech. Těmto bratřím ale hrozí nebezpečí, že si sami sníží kvalifikaci v konání práce, kterou jim Bůh svěřil. Starší bratr – určitě ztratí svou kvalifikaci, jestli se nepřestane zajímat o práci, kterou mu Bůh nesvěřil a která vymáhá seskupení a soustředění myšlenek pro obchodní věci. Nechá-li se člověk zaplést do věci toho světa, nevykoná to, co mu Bůh svěřil. Zvěstování poselství evangelia by se mělo stát světlem a životem. – Manuscript 105, 1902 *Ev 654.1*

Okem upřeným v slávu Boží – Satan se stále pravidelně a systematicky zajímá zmařit a brzdit Boží dílo a usiluje přitom zničit lidi. Stává se, že když v některém místě dosáhne pravda nejvyššího bodu, satan nasouvá pracovníkovi myšlenku, aby se vrátil domů, jelikož se vyskytly důležité věci, které okamžitě potřeba vyřešit. Pracovník, jehož zrak se neohlíží na Boží Slávu, zanechává pak práci nedokončenou a pospíchá domů. Tam jej mohou držet některé věci celé dny i týdny a zatím práce, kterou započal je vystavena nebezpečí, protože klesá a odumírá. Zápal chladne a již více se k tomu dílu nevrací. To probouzí radost a spokojenost nepřitele. Když nepřítel zjistí, že se mu podaří odvést pracovníka od věčných věcí a obrátit k věcem časným, které pokládá za důležitější, pak zatěžuje jeho ruce náručí plnou pečování a starostí. Ihned utváří rodinné těžkosti, aby znepokojil a ovládl mysl pracovníka a úplně jej pozdržel od vykonání této práce. ... *Ev 654.2*

Prosím vás, nedovolte se dát odtrhnout z pole práce v době, když se duše rozhodují přijmout, nebo zavrhnout pravdu. Neopusťte tuto práci, i kdyby ve vašem domě někdo zemřel. Kristus řekl: „Pojď za mnou a necht’ mrtvé pochovávají zemřelé.“ Kdybyste mohli vidět důležitost této práce, tak jak mi byla ukázána, pak mnozí by se vzchopili ze své duchovní nemoci a duchovně mrtví by skrze Ježíše Krista ožili. ... *Ev 655.1*

Když se jako Ježíšovi pracovníci mocně postavíme po Božím bodu a řekneme: „Pán nám svěřil poselství a my se staneme jen tehdy věrnými strážci, když zajmeme své stanoviska a přistoupíme k vykonání povinností a budeme pracovat i pro všechny těžkosti a rizika. Když se tak rozhodneme, pak se přesvědčíme, že Boží andělé budou v době naší nepřítomnosti chránit naše domovy a řeknou satanu: „Jdi pryč.“ – HS 127, 128 *Ev 655.2*

Soustředění se na hlavní úlohu

Duše hynou, protože kazatelé se ujímají jiných prací – Někteří kazatelé se zasvětili v době vážného vzrůstu náboženského zájmu práci psaní a často se tak stávalo, že jejich dopisy neměly žádného zvláštního spojení s začatou prací. Je to velká chyba, jelikož v takovém čase je povinností kazatele posvětit všechny svoje síly k rozkvětu Božího díla. Mysl kazatele by měla být jasná a usměrněna k jedinému cíli, spasení duší. Budou-li jeho myšlenky zaujaty jinými věcmi, pak mnozí, kteří by mohli být spaseni, zahynou, poněvadž jim nebylo včas uděleno poučení. – 4T 265 *Ev 655.3*

Ztráta – následek zájmu o jinou práci – Vaše chyba je v tom, že často přistupujete v práci získávání duší a ihned začínáte mnoho psát. Máte psát, až vám to Bůh řekne, jako to řekl Janovi: „Napiš ty věci“, pak se této práci věnujte a jinou nezačínajte. Máte-li kázat, navštěvovat a zároveň psát. Když přistupujete ke kázání musíte dbát, aby vaše myšlenky byly odpočaté, abyste dosáhli cíle, a to představit lidem nové ohromující pravdy, jejichž obsahem je Kristův kříž. Máte témata pečlivě vybírat, zvěstovat krátké výklady, v nichž představili zřetelně a jasně důležité zásady pravdy. ... *Ev 656.1*

Chceme-li být úspěšní v naší práci, musíme v dané době vykonat jednu věc, a to je sjednotit své síly na jediné práci. V tom směru bloudíte, když začínáte s mnohými přednáškami a hodinami, v níž všechnu vaši energii vkládáte. Pak nepište žádná psaní ani dlouhé články, čímž nepotřebně rozmělníte svoje síly. Bratr – a bratr – byli v této věci poučení. Pán mi ukázal, že důležité dílo zvěstování pravdy v jejich rukách bylo přibrzděno a ani polovice svých sil neposvětili té práci, jelikož mnoho času zužitkovali psaním listů. Důležitou součástí jejich práce je navštěvování těch, kteří se o pravdu zajímají v domech, ale tito bratři skoro celý svůj čas zužitkovali psaním, což jim v

práci nepomáhalo, ale naopak ji brzdilo. Lidé byli zbaveni zřetelného a přesvědčujícího výkladu Pisma Svatého, čímž byla zanedbána důležitá posvěcující část práce. ... *Ev 656.2*

Odůvodnění: Tito bratři posvětili mnoho času ku psaní. Ospravedlňovali sebe tím, že jsou přepracováni a znaveni, než aby mohli navštěvovat osoby v jejich domech. Nakonec vystupovali za kazatelnou s unaveným myšlením a nebyli pro svůj úkol náležitě připraveni. Nekonalí práci, na níž by Bůh mohl vložit svou pečeť, když nemohli kázat jasným způsobem a přesvědčujícím pod dojmem vysokých snah (úsilí) a podnícení mysli, že jejich kázání jsou plné moci. Tito bratři se dotkli mnoha věcí najednou. Nashromáždili ohromné množství materiálu, který pokládali jako přesvědčující důkazy. Ve skutečnosti však hubili a potápěli hromadu materiálu, kterým ohlušovali posluchače tak, že se nebylo možno dopídit cíle, k němuž směřovali. Vše co překládali bylo nejasné. V průběhu jednoho kázání se dotkli tak mnoha témat a otázek, že asi jeden bod nebyl zdůvodněn a v myslích lidí jasně utvrzen. A to byli lidé, kteří ještě s pravdou dosud nebyli seznámeni. ... Mnohem důležitější věcí pro posluchače, by bylo představit mu jednu otázku a výrazně, zřetelně, několika body, než zasypání ho masou materiálu, který v domnění překladatelů měl přesvědčit posluchače a udržet zvěstované hledisko. – Letter 47, 1886 *Ev 657.1*

Zdraví a zdravotní zásady

(Viz též „– Zdravotní a evangelizační služba“, str. 513-551)

Evangelistům hrozí nedostatek péče o vlastní zdraví – Satan vede ničivou působnost. Chce přimět lidi, kteří milují Boha a zvěstují evangelium, aby se nestarali o své zdraví, jelikož dobré zdraví má zásadní spojení s ostatními vlastnostmi člověka. Kazatelé potřebují příliš mnoho času pro konání kázání (přednášek), což vyčerpává jejich životní síly. Dlouhá kázání a přednášky vyčerpávají a unavují. Polovina tohoto evangelizačního pokrmu, který je dobře představen i uměle, přinese větší úspěch. – Letter 91, 1898 *Ev 657.2*

Přetížení prací – Nedělní večerní shromáždění jsou velmi namáhavá, jelikož vás v největším měřítku vyčerpají. Reakce společnosti je pak taková, že tam napětí povoluje a tvoje společenství se sborem nepřináší ani pokoj ani spravedlnost. ... *Ev 658.1*

Ohromná úsilí, která vkládáte pro přípravu vašich shromáždění, nevykonají práci, která je nejvíce potřebná. Lidé vás mohou oslovovat a chválit, ale to ještě není důvodem, že vaše práce vyvěrá žádoucí vliv. *Ev 658.2*

Pán praví: „Když se připravujete promlouvat k lidem, musíte se chránit znavení a vyčerpání.“ – Letter 51, 1902 *Ev 658.3*

Střídmost a Boží práci – Kristovi služebníci nemají být ke svému zdraví lhostejní. Nemají pracovat až do vyčerpání, a pak být neschopni dalších výkonů. Práce dvou dnů nesmí být nahromaděna v jednom dni. Nakonec se ukáže, že ti, kteří svědomitě a moudře pracují, vykonají stejně jako ti, kteří své tělesné i duševní díly potřebují a nemají zásobu pro čas nouze. – GW 244 *Ev 658.4*

Pracujte rozumně – Každý pracovník má pracovat rozumně, a má mít přitom na zřeteli Boží slávu. Měl by být zvláště pečlivý, aby nenamáhal žádné dary a vlohy, které mu Bůh svěřil. *Ev 658.5*

Můj bratře, Bůh od tebe žádá, abys svůj způsob práce zreformoval. Očekává, že uvedeš do rovnováhy myšlení, správný charakter a síly ducha, abys mohl moudře radit. Lidí, kteří vlastní zkušenost známosti pravdy je málo, a proto by se měli šetřit. Skoro stále svoje fyzické síly i duševní přetěžujete, protože jste přepracováni. Vkládáte-li do své živé představy tolik horlivosti ve svých kázáních, udržujete mysl v ustavičném napětí a maximálně vysilujete svůj hlas. To unavuje nejen samého sebe, ale působí to i na lidi, kteří pociťují únavu, protože nevíš co máš činit, abys to napětí postupně zmírnil. Bídné smrtelné tělo pociťuje znavení. Výsledek toho je pocit deprese, které pak okolí přijímá. *Ev 658.6*

Nedovol, aby tvá práce byla tak intenzivní. Vyčerpáváš se jak v mluvení, tak i psaní. Bůh toho od tebe nevyžaduje. Zachovávej důsledně zdravotní zásady a budeš stále svěží a hotov konat pro Mistra dobrou práci. Pak budeš mít svěží mannu, abys na Kristově pastvě nakrmil stáde. – Letter 39, 1887 *Ev 659.1*

Dopřejte si nutný odpočinek – Někteří se domnívají, že musí každý den pracovat na nějaké práci, k níž by mohl přizvat i jiné. Ale tím, že o to usilují sami, je často jejich výkon slabý a nedostatečný. Musí mít chvíle klidu, kdy jsou zcela oproštěni od myšlenkového vypětí. To však nenahradí denní tělesné cvičení. – GW 240 *Ev 659.2*

Příprava na příští povinnosti – Je-li služebník evangelia tíhou starostí a námahy tělesně i duševně přemáhán, má se vzdálit a trochu si odpočinout, ne, aby užíval pohodlí, ale aby se posílil k dalším povinnostem. Máme bdělého nepřítele, který je nám stále v patách. Je připraven obrátit každou slabost ve svůj prospěch. Je-li duch přetížen a tělo bezmocné, jsou pak jeho palčivá pokušení, kterými útočí na duši účinnější. Boží služebník musí hospodařit svými silami a je-li po práci unaven, máji zanechat a posilovat se v Ježíši. – GW 245 *Ev 659.3*

Vyhýbej se přetížení a přepracování – Slyším o pracovnících, kterým pod tíhou břemen, která jsou na ně uloženy, klesá zdraví. To by nemělo být. Bůh si přeje, abychom nezapomínali, že jsme smrtelní. Nesmíme se vyčerpávat nadměrnou prací. Nemůžeme se přepracovávat do té míry, až by se naše fyzické a duševní síly vyčerpaly do dna. Potřebujeme více pracovníků, abychom na ně mohli vložit část břemene, pod nímž se jiní sklánějí. – RH April 28, 1904 *Ev 660.1*

Čas pro odpočinek, fyzické cvičení a rodinné povinnosti – Má snad být kazateli snížena mzda, když se ve volném čase zaměstnává v zahradě, nebo v sadě? Jistě že ne, protože kazatel svou práci vykonává v každé době a v každé hodině a přitom nepočítá s časem. Někteří kazatelé nepočítají s časem. Někteří kazatelé nepočítají hodiny práce, a když na to mají čas, přináleží jim odpočinek, protože jinak by to nevydrželi. V průběhu dne jsou i takové hodiny, které vymáhají zvětšeného úsilí práce, za něž kazatel neobdrží žádné dodatečné odměny a jestli najde hodiny v průběhu dne pro osobní zdraví, má na to právo. Nelze od kazatele očekávat, aby stále kázal, neb navštěvoval lidi v domech. *Ev 660.2*

V tom směru mi bylo dáno světlo, že kdyby naši kazatelé vykonávali více fyzické práce, měli by ve zdraví mnohem víc požehnání. Po celodenní práci, kdy zavírají v sobě kázání, studium a návštěvy v domech, měl by kazatel mít čas pro vlastní potřeby. Lidé úzkoprsí mohou v tom vidět důvod ke kritizování, ale Bůh to dovolí. *Ev 660.3*

Bylo mi ukázáno, že kazatelé musí časem pracovat dnem i nocí. V nejvyšším bodě únavy je každý nerv a sval napnutý a vyčerpán. Kdyby tito lidé toho svého zájmu na chvíli zanechali a odpočinuli, chopili se fyzické práce, pak by jim přinesla mnohou úlevu. Kteří odešli do hrobu si mohli tímto způsobem prodloužit život. Pro zachování fyzického zdraví a bystrosti myšlení je nutná v průběhu dne jakákoli fyzická práce. Pohyb uvádí krev z mozku do jiných částí našeho těla. – Letter 168, 1899 *Ev 661.1*

Stále zlepšování – Ti kazatelé, kteří překročili čtyřicet nebo padesát let, by se neměli poddávat pocitu, že jejich práce se stala méně opravdová a vydatná, než předtím. Právě zletilí a zkušenější mu-žové, mohou konat určitou a dobře připravenou práci. V přítomné době jsou právě velmi potřební a nepostradatelní i pro sbory. Takoví by neměli mluvit, že se cítí fyzicky i duševně slabí, ani by neměli uvažovat o tom, že dny jejich užitečné práce pominuly. *Ev 661.2*

Mnozí z nich trpí duševním znavením, zapříčiněného nedostatkem fyzické práce. Jako následek toho, jejich síly chabnou a jsou náchylní vzdát se vši odpovědnosti. To, co tito lidé potřebují, je více aktivní práce. Týká se to nejen lidí, jejichž vlasů se dotkla jinovatka a šediny, ale i lidí v plné síle věku, kteří padli do takového stavu a duševně oslabli. Mají vypracované série témat, ale když se dostanou za rámec dispozic, pak ztratí rovnováhu. *Ev 661.3*

--- *Ev 662.1*

Starší a zkušenější kazatelé, jako pronajatí Boží služebníci, měli by pokládat ze svou povinnost, aby se den ze dne stávali vydatnějšími v práci shromažďování stále nových věcí, které by předkládali lidem. Každé slovo, které slouží k osvětlení evangelia, mělo by být doplněním toho, co bylo mluvené předtím. Každým rokem by měli dosáhnout hlubší zbožnosti, mírnosti a příjemnosti a větší duchovnosti a též větší a všestrannější známosti pravd Bible. Čím jsou kazatelé starší a více zkušenější, tím by se měli umět lépe přiblížit lidem, neboť má s nimi určitou známost. – 4T 269, 270 *Ev 662.2*

Finanční těžkosti – Když kazatelé a učitelé, kteří jsou tísněni finančním břemenem odpovědnosti, vstupují na pódium s unaveným mozkiem a vyčerpanými nervy, co jiného lze očekávat, než že použijí obecný oheň, místo svatého ohně z Božího oltáře? Napnuté, unavené úsilí mate posluchače a uráží řečníka. Neměl času hledat Pána, neměl času žádat u víře o pomazání Duchem Svatým. – 7T 250, 251 *Ev 662.3*

Vyhýbat se dlouhotrvajícím schůzkám do pozdní noci – Kazatel nemůže v dobrém stavu udržet svého ducha, když bývá zván k vyřizování ve sborech drobných těžkostí. Takové práce mu nebyla vymezena a Bůh si nepřeje, aby k takovým věcem využíval síly ducha Jeho vybraných služebníků. Mysl kazatelů nemá být zatížena dlouhými schůzkami, protahujícími se až do pozdní noci, jelikož Bůh chce, aby celá noc jejich ducha byla využita pro zvěstování evangelia. *Ev 662.4*

Znavený a zatížený kazatel je často tak zaneprázdněn, že nenalézá času, aby se pozastavil sám nad sebou a nad svou vírou. Zůstává mu málo času na přemýšlení a modlitbu. Kristus ve své kazatelské činnosti spojoval práci s modlitbou. Ne jednu noc ztratil na modlitbě. Aby kazatelé mohli představit lidem správně pravdu, musejí prosit Boha o pomoc a o Ducha Svatého. – Manuscript 127, 1902 *Ev 663.1*

Pevný postoj – výzva zaměřená jistému evangelistovi – Bylo mi to zřetelně představeno a ukázáno, že Boží lid musí zaujmout zřetelné stanovisko v otázce požívání masa. Bůh posílal svému lidu poselství, že jestli chce mít čistou krev a jasného ducha, pak se musí omezovat v jedení masa. Kdyby Bohu nezáleželo na dodržování tohoto poselství, pak by ho nebyl posílal za čtyřicet let. Požívání masitých pokrmů v nás posiluje zvířecí přirozenost a oslabuje přirozenost duchovní. Tak začlenění do nejvznešenější a důležité práce, jaká jen kdy byla lidským bytostem svěřena, měli by být zvláště pozorní na to, čím se živí. *Ev 663.2*

Pamatuj, že požíváním masitých pokrmů používáš zrna i luštěniny dodané z druhé ruky, jelikož zrna i luštěnina vyživuje zvíře, dává mu vzrůst a připravuje prodej. Život, který tkví v semenech a rostlinách, přechází do těla zvířat a stává se součástí jeho organismu, toto maso pak člověk požívá. Proč lidé tak velmi rádi užívají z druhé ruky tak méně cenný (hodnoty) pokrm? *Ev 663.3*

Na začátku Bůh řekl, že ovoce je „dobrou výživou“. Svolení k požívání masa bylo zapříčiněné pádem člověka. Bůh dovolil požívat maso zvířat až po potopě. Musíme se snad vyživovat zvířecím masem? Jen málo lidí, které požívají maso si uvědomuje, kolik vyvolává nemocí. Zvířecí maso nebylo nikdy nejlepší výživou a dnes je zkažené nejrůznějšími nemocemi. *Ev 663.4*

Už myšlenka, zabít zvířata proto, abychom je mohli sníst, je sama o sobě otřesná. Kdyby přirozená lidská chuť nebyla pokřivena, nikdy by lidské bytosti nemyslely na požívání zvířecího masa. *Ev 664.1*

Byla nám pověřena práce zvěstovat zdravotní zásady. Pán touží po svém lidu, abychom všichni v tom ohledu zůstali spolu v souladu. Musíme vědět, že nám není dovoleno zavrhnout stanovisko ku přijetí, k němuž nás povolával za třicet pět let. Chraň se, abys se neprotivil zdravotním zásadám. Toto dílo se bude rozvíjet, protože Bůh si přeje, aby přišla úlevy utrpení pro náš svět, ale chce očistit i svůj lid. *Ev 664.2*

Buď bedlivým a zaujmi v tom směru správný postoj, aby nebyl příčinou roztržek. Můj bratře, jestli ve svém životě a v životě své rodiny neuplatňuješ zdravotní zásady, pak se nemůžeš těšit z požehnání, které vyplývá ze zachovávání těchto zásad. Když zavrhuješ světlo, které nám Bůh v tomto směru dal, pak aspoň nekřivdi jiným. *Ev 664.3*

I když požívání masa nestavíme jako pravidlo víry a nikoho nenutíme k nejedení masa, přesto je to naší povinností se ho zdržovat. Ať se žádný kazatel ve sdružení nestaví proti světlému a poselství, které se týká tohoto problému. Když máš od Boha světlo a znáš také následky požívání masa a budeš ho přesto dál jíst, pak budeš muset nést také následky. V žádném případě nezaujímej před lidem takové stanovisko, které by připustilo domněnku, že uskutečnění zde této reformy není nutné, protože Bůh se takové reformy přímo domáhá. Bůh nám přikázal zvěstovat poselství o zdravotních zásadách. Nemůžeš-li se nacházet v radách těch, kteří to poselství zvěstují, pak to nepodtrhuj. Protivíš-li se úsilí tvých spolupracovníků, kteří učí zdravotním zásadám, nacházíš se na nesprávné straně. – Letter 48, 1902 *Ev 664.4*

Hlas pracovníka evangelia

Kazatel – hlas Božích úst – Člověk, který tento postoj přijímá v moci Boží milosti jako hlas Božích úst, měl by považovat za zásadní věc, aby zvěstoval pravdu inteligentně a aby pravda neztrácela nic ze své ceny v očích i uších lidu. Ti, kteří tuto věc považují za bezvýznamnou a nedbají o dobrou a opravnou výřečnost, urážejí Boha. – Manuscript 107, 1898 *Ev 665.1*

Plným a zřetelným hlasem – V každém odvětví díla je neocenitelná schopnost mluvit jasně a srozumitelně, plně a výrazně. Rozhodně se bez této schopnosti neobejdou kazatelé, bibličtí pracovníci, evangelisté a kolportéři. Ti, kteří chtějí pracovat v některém z těchto odvětví, musí se naučit používat svůj hlas tak, aby mohli lidem přednášet pravdy mocně a působivě. Je-li pravda přinášena nesrozumitelně, je její vliv zmařen. – 6T 380 *Ev 665.2*

Hovořit jasně a zřetelně – Třeba poučit všechny pracovníky, ať už kážou neb vyučují biblickým lekcím, že jejich povinností je hovořit jasně a zřetelně. – Letter 200, 1903 *Ev 665.3*

Hlas biblického pracovníka má být mírný a působný – Ten, kdo dává biblické hodiny v shromážděních nebo v rodinách, měl by vědět příjemně melodicky číst, což určitě na posluchače způsobí. – 6T 381 *Ev 666.1*

Přesvědčivě a dojemně – Umění správného čtení a správného důrazu má velkou cenu. Není problém se mnohému naučit v jiných oblastech, ale zanedbáte-li tuto oblast, zanedbáte-li svého hlasu a způsobu vyjadřování dodat správných vlastností, nedovedete-li hovořit zřetelně a inteligentně, pak celá vaše výuka se nehodí na nic, poněvadž bez vzdělání hlasu a slova nelze prokazovat (předávat) zřetelně srozumitelným a rychlým způsobem to, co se má povědět. *Ev 666.2*

Pro ty, kteří se chtějí stát pracovníky v Božím díle má zvláštní cenu výuka mluvení přesvědčujícím a podmaňujícím způsobem. Čím více vkládáte síly v slova mluvené pravdy, tím lepší dojem zapůsobí na vaše posluchače. Správné představení Boží pravdy je důstojné a hodné největšího úsilí. Je třeba si toto umění osvojit. Proto ať lidé, kteří touží se seznámit s požadavky Boží služby podniknou mnohé úsilí. Ať se cvičí a učí rozhodně správně a přesvědčivě mluvit. Ať se učí proto, aby když se zapojí do kazatelské činnosti předkládali pravdu nebeského původu správným způsobem. – Manuscript 131, 1902 *Ev 666.3*

Hlas mluvícího má vliv na rozhodování – Někteří mluvčí kazí a ničí zvýšený dojem, kterým by mohli zapůsobiti na posluchače. Zvyšují hlas až do konečné výše, hlasitě křičí a příliš hulákají a tím způsobem kazí pravdu. Pravda, která je tím způsobem předkládána trátí mnoho ze své sladké příchuti, ze své síly a vznešenosti. Když používáme hlas správným způsobem. Když intonujeme a dbáme, abychom mluvili vznešeně o věcech vznešených a modulujeme tak rozumně hlasem, aby vyvolal vzrušení (pohnutí). Dává to mnohem lepší výsledky a působí mnohem hlubším dojmem. Vlastně takovým tónem hovořil Kristus ke svým učedníkům, vyvěral na ně silný dojem vysokostí a vznešeností své řeči; hovořil patosem, který měl vrozený. Budí-li hlasité pokřikování podobný účinek, nedává lidu poznat žádný vznešenější názor na téma pravdy a nevyvolá žádný hlubší dojem. Jediným výsledkem je vyvolat u posluchačů pocit senzace – v tom případě nastane nežádoucí vyčerpání a využití vokálních orgánů samotného řečníka. Z melodičnosti hlasu vyvěrá na srdce posluchačů vážný vliv a přičiňuje se ku správnému ocenění slušných věcí. – 2T 615 *Ev 666.4*

Používání hlasu správným způsobem – Zvláštní pečlivou pozornost bychom měli věnovat orgánům hlasu, které používáme. Nezbytný jest stálý cvik. Třeba je posilovat pravidelným používáním a nezapomínat, že nesprávné užívání zapříčiňuje oslabení a poškozování. Příliš vyčerpávající používání těchto orgánů, zvláště při dlouhých kázáních, zapříčiňuje, že při častějším opakování se orgány poškodí a vyvolají v celém nervovém systému člověka zhoubné a neodvratitelné, skoro nepředvídané výsledky. Jemná harfa, která se skládá z tisíce strun, se poškodí, bude vyžadovat nápravy. Místo harmonické melodie vydá falešný akord. *Ev 667.1*

Důležitý význam pro každého řečníka má správné cvičení, jehož cílem je udržet je ve správném stavu a zdraví proto, aby řečník mohl lidu zvěstovat slova života. Každý člověk by měl toužit po tom, aby se mohl stát vědomým a inteligentním vykonavatelem Boží vůle, aby mohl co nejpřirozenějším způsobem používat dary a hřivny, které mu Bůh propůjčil, aby v praxi používal k tomu k čemu se naučil. Není nutné hovořit silným hlasem a pozvedat jej do nejvyšších tónin. Přináší to řečníkům pouze škodu a křivdu. Násilná řeč kazí efekt, jelikož nemůže vyjádřit slova důkladně

a zřetelně, jak to lze tenkrát, když hovoříme mnohem rozvázněji, beze spěchu a dáme posluchačům čas, aby pochopili význam každého slova. *Ev 667.2*

Boží hlas je drahocenný Boží dar. Je to moc působení a síla, kterou lze využít pro dobrou věc. Pán si přeje, aby jeho služebníci zachovali vhodným způsobem melodičnost hlasu a dovedli vyvolat vzrušení a sílu řeči. Aby hlas nabyl melodického zvuku měl by se ošetřovat, aby mohla slova zapadat do sluchu příjemněji a v srdci vyvolávat ozvěnu. ... *Ev 667.3*

Pán nevyžaduje od člověka, který je Jeho nástrojem, aby dal ve svém způsobu řeči důraz impulsům. Nechce, aby se dal uvést vlastním popudům, ale chce, aby člověk mluvil mírně, volně a rozvázně. Věc opravování a dodávání pravdě sílu nechť přenechá Duchu Svatému. Nedomnívejte se, že když hovoříte impulsivně a dáváte průchod vášnivě touze odkrytí různých věcí, když neovládáte své pocity a povznášíte hlas v nepřirozené výši, že dokazuje, že na vás spočívá veliká Boží moc. ... *Ev 668.1*

Váš vliv bude dalekosáhlejší a síla hlavy a moc řeči správná, když ji podřídíte kontrole rozumu. Vysilováním hlasových orgánů ztrácíte možnost modulace hlasu. Proto je potřeba tuto náchylnost různě přemoci a to tím, že budete mluvit násilným způsobem. Bůh vymáhá od lidského nástroje plné služby. Vymáhá vše, co člověk může Bohu dát a vrátit. Všechny hřivny, které byly lidskému nástroji svěřeny mají být ošetřovány a oceňovány. Člověk by měl své hřivny a schopnosti užívat a oceňovat je jako drahocenné nebeské věno. Pracovníci zaměstnaní na poli žně, jsou jmenováni Bohem a jsou označeny představiteli faktory a průduchy, pomocí kterých Bůh předává proudící světlo z nebes. Bezstarostné a nevhodné využívání kterýchkoli z těch Božích darů, zmenšuje skutečnost a správnost celého předsevzetí. I když by mohli vykonat největší dobro, ukážou se slabými, křehkými a nemocnými mrzáky. Nemohou a nejsou v stavu učinit víc. – Special Testimonies, Series A, No. 7, pp. 9-11 *Ev 668.2*

Kultura hlasu má pro kazatele důležitý význam – Učitelé, kteří vyučují v našich školách, nesmí mezi studenty tolerovat nesprávné postavy a nesouladné gesta a používání při čtení vadného zabarvení, taktéž i nesprávného zdůrazňování vět. Třeba na každém studentu vymáhat bezvadnost řeči a používání hlasu. Jelikož je nedostatek péče o tyto věci – výsledkem čeho jest zlý zvyk, který se často staví proti plánům, jaké spojujeme s prací kazatele. Staví v jeho práci ohromnou překážku, kromě toho že kazatel obdržel nezbytné vzdělání a vlastní potřebný talent. V tom směru je třeba skoncovat s povolováním. Každý student musí být pod dojmem té pravdy, že když spojí vlastní úsilí s Boží milostí, v jeho moci leží dosažení cíle. Je možno a potřeba rozvíjet fyzické a duševní nadání, kterým jej Bůh ozdobil. Nešetři úsilí ani námahy, aby se tato nadání stala mocí v dobré službě bližním. – Manuscript 22, 1886 *Ev 668.3*

Cvičení hlasu – Cvičení hlasu má důležité místo v péči o tělo; přispívá k rozšíření hrudníku a k zesílení plic a zabraňuje tak nemocím. Abyste zajistili správnou výslovnost při čtení i řeči, dbejte, aby měly břišní svaly plnou účast při dýchání, a aby dýchací orgány nebyly nijak tísněny. Je lépe, jsou-li namáhány břišní svaly než-li svaly krční. Předejdete tím značné únavě a vážným onemocněním krku a plic. Bdělá pozornost má býti věnována zachování správné a plynulé výslovnosti, a také správně modulované mluvě a ne příliš rychlému přednesu. – Ed 199 *Ev 669.1*

Mluvit k tisícům lidí tak snadně jako k deseti – K zachování zdraví není nejlepší způsob mluvení přímo z hrdla. Taktéž to není dobré k posílení výkonnosti hlasivek, protože jinak by z hrdla vycházely slova příčinou největšího napětí hlasivek, které by byly po celou dobu napnuté a podrážděné. Řečník by měl hluboce dýchat a uvádět do pohybu všechny svaly. Plíce nemají být jediným kanálem, skrze něž proudí vzduch. Budou-li vaše slova posílána zhluboka nadechnutým vzduchem z hloubi a uvedete do pohybu a vycvičíte přiměřené břišní svaly, budete schopni mluvit k tisícům lidí tak snadně, jako byste hovořili k deseti. – 2T 616 *Ev 669.2*

Cvičit oddechování – Pro kazatele je nutná rovná postava, volný způsob řeči, dodávání slovům jistoty a moci, výrazná řeč a používání při vyslovování každé věty správného oddechu, a vyjadřování takovým způsobem, aby byly vycvičeny břišní svaly. Budete-li používat tyto prosté pravidla a dbát o zdraví, pak si budete moci zachovat mnohem déle život a obratnost, než lidé jiných povolání. Je třeba usilovat o to, aby se hrudní koš rozšiřoval... řečník měl pozbyt trhavý a

drsný hlas a nabýt trvalý hlas. Místo pocitu vyčerpanosti může kazatel, zásluhou pečlivých cviků, získat v používání nástroje hlasu vynikající zběhllost. – 4T 404 Ev 670.1

Hovořit volně a pokojně – V mládí jsem si zvykla mluvit příliš hlasitě. Pán mi ukázal, že když pozvednu hlas do abnormální výše nebudu moci na posluchače působit vhodným dojmem. Potom se mi ukázal před zraky Kristus a pozorovala jsem způsob Jeho řeči. V Jeho hlase byl slyšet sladký tón. Jeho hlas přicházel ke sluchu posluchačů pomalu a klidně, Jeho slova pronikla srdce a posluchači byli sto pochopit to, co chtěl Kristus říci. Pochopili to ještě dřív, než byla vyřčena poslední věta. Některým lidem se zdá, že musejí slepě chvátať vpřed, neboť v opačném případě ztratí nadšení a lid bude postrádat to, co získal díky jejich nadšení. Je-li nadšení pouze takové, pak ať je ztratí a čím dříve, tím lépe. – Manuscript 19b, 1890 Ev 670.2

Osobní vzhled evangelisty

Osobnost evangelisty – Na podkladě světla, jež mi bylo dáno prohlašuji, že kazatelská služba je svatým a vznešeným úřadem. Ti, kteří se této práce ujímají, měli by mít v srdci Krista. Měli by mít touhu jej před lidmi představit a reprezentovat. Měli by o Něm svědčit ve všech svých jednáních, oděvem, způsobem řeči, ba i zabarvením hlasu. ... Ev 670.3

Naše slova, činy, oděv, chování i postava – to všechno by mělo učit. Mělo by to být součástí kazatelské práce. Měli bychom mluvit lidu nejen prostřednictvím slov, ale vším, co souvisí s naší osobou. To všechno by se mělo spojovat v jedno kázání. – 2T 615, 618 Ev 671.1

Ztracené duše příčinou bezstarostnosti – Kazatel, který je často zanedbán vzhledem oděvu, zraní dobrou chuť posluchačů a příliš citliví lidé jsou znechuceni. Lidé, kteří v tom směru chybují by měli to napravit a dát na sebe více pozor. Ztráta několika duší nakonec dokazuje o neúplné způsobilosti kazatele. První setkání kazatele se svými posluchači může vyvolat nepřístupný názor a špatný dojem, protože jejich vědomí se nespojí s pravdami, které kazatel zvěstuje. Jeho povrchnost a jeho oblek svědčí proti němu. Dojem, kterým ten člověk působí potvrzuje, že lidé vidí nedostatek v péči o oděv. V tomto konkrétním případě ho upozorovali i posluchači a nechtěli mít s typem takového člověka nic společného. – 2T 613 Ev 671.2

Chuť, barva a dobrý střih – Někteří kazatelé, kteří se zajímají svatými věcmi, se tak oblékají a pořizují si takové obleky, že tím i v nejmenším stupni ničí vliv svého působení. Lez spatřit nedostatek vkusu v barvě i ve střihu a také se málo věnuje pozornosti tomu, jak jim sedí ten oblek. Jaký dojem může takové oblékání vyvolat? Takový, že práce těchto kazatelů nebyla hodnocena o nic více a ne důstojněji od všeobecné práce – odpovíme jaké? – Rozryté pole. Takový kazatel snižuje vlastním příkladem celou posvátnost věci. Vlastním příkladem je činí vulgárními a přitom to není dovoleno, protože měly být vždy vysoko povznesené. – 2T 614 Ev 671.3

Výběr barev – Pro oblek kazatele, který hovoří z kazatelny a chce učinit na posluchačích větší vliv je vhodnější odstín látky černý nebo tmavý, místo obleku, který je kombinovaný ze dvou nebo tří barev. – 2T 610 Ev 672.1

Správný oblek a správné chování – Svou postavou i oblekem máme ukazovat důstojnost našeho povolání. Nikdy nemůžeme být jak v práci, tak v postavě nedbalými, znavenými nebo zanedbanými. – Letter 49, 1902 Ev 672.2

I podle obleku se hodnotí povaha pracovníka – Charakter člověka bývá posuzován podle oděvu. Ve volbě jednoduchého a vhodného šatu se projeví jemný vkus a vytříbený duch. Ukázněná jednoduchost v odívání spolu se skromností vystupování, budou působit k tomu, že mladá žena bude obklopena ovzduším svatého vlivu, který ji bude štítem proti tisícovým nebezpečím. Ed 248 Ev 672.3

Cizí hodnotí skromnost oděvu s uznáním – Mnozí se oblékají jak ostatní ve světě, to znamená, že usilují o to, aby byl jejich vliv působivý, ale přesto velmi chybují. Chceme-li působit vlivně ke spasení tak, aby naše víra měla takový význam jako i naše povolání, musíme také takový život vést a dělat rozdíl mezi křesťanským a světským. Naše slova, činy a oblek by měly svědčit o Bohu. Pak celé okolí pocítí svatý vliv těch činů ba i cizí se dovedí o těch, kteří se setkali s Ježíšem, setkali a chodí s Ním. Chce-li někdo působit pro dobro víry a touží, aby jeho vliv byl pro pravdu užitečný, pak ať žije podle zásad svého povolání a ať následuje pokorný Vzor. – 4T 633, 634 Ev 672.4

Vychloubání oděvem odstraňuje cizí – Pýcha a světská láska našich sester zapříčiňuje, že mnohé obrácené duše na cestu pravdy byly se jí nuceny rozhodně vzepřít. Zvěstovaná nauka se zdála jasná a harmonická. Posluchači pociťovali, že musejí zvedat těžký kříž a pravdu nést dále. Když ale viděli naše sestry, které prokazovali tolik marnotratnosti a vyhledávaly svoje uspokojení v oblékání, potom řekli: „Tento lid se obléká taktéž honosně jako i my.“ Tito lidé pak opravdu nemohou věřit v to, co zvěstují a mimo to jsou svedeni a oklamáni. Kdyby opravdu věřili, že Ježíš brzy přijde a že každá duše se musí rozhodnout co zvolí: věčný život, nebo věčnou smrt, pak by peníze a čas neztráceli na to, aby se oblékali podle módy se stále měnící. Jak málo tyto sestry zvěstují svou víru, protože znají výmluvnost jejich odívání. *Ev 672.5*

Naše slova, činy i odívání jsou denními živými kazateli, které s Kristem buď spolupracují nebo rozptylují. Není to malicherná věc, kterou by bylo možno přejít žertem. Věc oblékání vyžaduje vážného zamyšlení a mnoha modliteb. Mnoho lidí, kteří se nechávají zotročit módě cítí, že jedná nesprávně. Když ale vidí, že věřící a zbožní lidé, které jsou vysoce postaveni se oblékají podle světských požadavků, aby uspokojili nekritický pud, pak mají názor, že v tom není nic nesprávného a zlého. – 4T 641 *Ev 673.1*

Obyčejný oblek nepůsobí ubohým rozpaky – Náš oděv má být jednoduchý, abychom své chudé při návštěvě neuvedli do rozpaků rozdílností našeho a jejich zevnějšku. – GW 189 *Ev 673.2*

Oblek, který odpovídá svatému povolání – Pečlivost v odívání je velmi důležitá. Kazatel by měl se odívat takovým způsobem, který je v souladu s důstojností jeho úřadu. Mnozí v tomto klesli; nedokázali pouze nedostatek vkusu a správného sestavení, nýbrž jsou nepořádní a nedbalí i v odívání. *Ev 673.3*

Nebeský Bůh, jehož rámě pohybuje zemí, který nám dává život a udržuje nás ve zdraví, je odíváním těch, kterým předal úřad ke cti, bude ctěn, nebo zneuctěn. – GW 173 *Ev 674.1*

Kazatelova žena

Zodpovědná za své schopnosti – Na kazatelově manželce spočívá odpovědnost, které se snadno nemůže zbavit. Bůh bude i s úroky požadovati schopnosti, které jí propůjčil. Na záchraně duší by měla pracovati upřímně, věrně a ve spojení s manželem. Neměla by nikdy umíněně trvati na svých tužbách a přáních, anebo projevovat nepochopení a nezájem na práci svého manžela a podávat se nespokojenosti. Musí všechny tyto zcela přirozené pocity přemáhat. Měla by mít životní cíl, za kterým by měla pevně a rozhodně jít. Co však potom, když se tento úmysl střetne s city, radovánkami a s přirozenými choutkami? To vše má s radostí a ochotně obětovat, aby mohla konat dobro a zachraňovat duše. *Ev 674.2*

Manželky kazatelů by měly žít oddaným a zbožným životem. Ale některé by se rády těšily z náboženství, kde by nebylo kříže a které by nevyžadovalo sebezapření a nápravy. Místo, aby byly vytrvalými a stálými, aby se opíraly o Boha, aby měly dost síly a aby nesly svojí zodpovědnost, tráví většinou času v závislosti na druhých a přejímají od nich svůj vlastní duchovní život. Kdyby se jen důvěřivě, s dětskou důvěrou spoléhaly na Boha a kdyby soustředily svoji lásku na Krista a odvozovaly svůj život od Krista, vinného to kmene, jak mnoho dobrého by mohly vykonat, jakou pomocí by mohly býti druhým, jakou podporou svým manželům a jaké odměny by se nakonec dočkaly! – 1T 452, 453 *Ev 674.3*

Má doprovázet muže v práci získávání duší – Doprovází-li kazatelova manželka svého muže na jeho cestách, nemá tak činiti pro své vlastní potěšení z konání návštěv, že bude obsluhována, ale proto, aby s ním pracovala. Měla by s ním mít společný zájem na konání dobra. Nezabraňuje-li v tom péče o domácnost, měla by ráda a ochotně doprovázet svého manžela. Měla by mu pomáhat v jeho snaze zachránit duše. Měla by ovládati mysl všech kol sebe skromně a pokorně, avšak ušlechtilou sebedůvěrou. Měla by přispět svým dílem v hlásání kříže a břímě ve shromáždění, u rodinného oltáře a v pohovorech u rodinného krbu. Lidé to očekávají a mají právo to očekávat. Nejsou-li tato očekávání splněna, je manželova práce více než z poloviny zmenšena. *Ev 675.1*

Kazatelova manželka může mnoho udělat, jen když chce. Má-li ducha sebeobětování a lásku k duším, může s ním vykonat téměř stejné dobro. Pracovnice může pochopit a podchytit některé případy, zvláště mezi sestrami, kde často kazatel nemůže zasahovat. – 1T 452 *Ev 675.2*

Oděv kazatelovy ženy – Zvláště ženy našich kazatelů by se měly pečlivě varovat jakékoli odchýlování od zřetelných biblických nauk v oblasti oblékání. Mnoho žen hodnotí tyto připomínky jako učení, kterým netřeba věnovat pozornost, ale Ten, který je svým učedníkům dal, rozuměl nebezpečí, které vyplývá ze záliby oblékání, oděvů a módy v našich dnech. Proto nám je zaměřil ve formě výstrahy. Přijmeme tyto výstrahy a budeme rozumní? Přepjatost a zbytečnosti v oblasti oděvů neustále vzrůstají a není tomu konec. Móda se stále mění, objevují se stále nové fazóny a naše sestry jsou slepě po této cestě a nepozorují ani čas ani na výdaje. Velmi mnoho peněz se marní na obleky. Marní se peníze, které by měly být vrácené Bohu, jako jeho Dárci. – 4T 630, 631 Ev 675.3

Příklad náboženství domova – Kazatelova žena nesmí zapomenout, je-li matkou, že její misijní pole je její domácnost. V domově má působit s neúnavnou horlivostí a s plným vědomím, že výsledky její práce sahají na věčnost. Nejsou snad duše jejich dětí právě tak cenné, jako duše pohánů? A proto potřebují její laskavé péče. Je zodpovědná ukázat světu sílu a přednosti náboženské výchovy. Musí být vedena zásadami a ne citem. Musí pracovat s vědomím, že Bůh je jejich pomocníkem. Nic ji nesmí odvést od její misijní práce. Ev 676.1

Matka, která je úzce spojena s Kristem, má vliv nedožrnné ceny. Její laskavá služba učiní z domova pravý Bethel. Kristus je jí nápomocen a mění vodu obyčejného života v nebeské víno. Její děti budou prospívat a budou jí, jak v tomto, tak v budoucím životě ku požehnání a cti. – GW 206 Ev 676.2

Vznešenost domácí práce – Jdou-li ženatí mužové do práce a přenechají ženě starost o péči o děti, spočívá na ní stejně velký a důležitý úkol, jako na muži. Muž pracuje na misijním poli, žena se má věnovat vnitřní misii, a to jsou její obtíže a starosti často větší, než mužovy. Matka má svaté a důležité poslání, totiž utvářet charakter svých dětí, vychovávat je k užitečnému životu zde na zemi a připravovat je pro budoucí nesmrtelný život. Ev 676.3

Manžel sklízí na misijním poli lidské uznání, zatím co jeho žena, která pracuje doma, není oceněna. Pracuje-li však pro dobro své rodiny a snaží se přitom působit na povaze svých dětí podle nebeského vzoru, bude její jméno zaznamenáno andělem, který zapisuje naše skutky, jako jméno největšího misionáře světa. Ev 677.1

Žena Božího služebníka může být svému muži velkou pomocí a ulehčit mu jeho břímě, jestliže je její vlastní duše naplněna Boží láskou. Umí své děti vyučovat Božímu Slovu, vede svou domácnost šetrně a pečlivě. Šetrnosti a omezování svých potřeb učí i své děti. – GW 203 Ev 677.2

Duch naříkání a bédování – smrtelná tíha – Jestliže Bůh povolal jejich manžely k hlásání přítomné pravdy, pak jsou tyto sestry s Božím dílem úzce spjaty. Jestliže tito sluhové opravdu povoláni byli Bohem, pocítí důležitost pravdy. Stojí mezi živými a mrtvými a musí opatrovat duše, jelikož z nich jednou musí klásti počet. Jejich povolání je velebné a jejich družky jim mohou být buď velkým požehnáním, nebo také velkým prokletím. Mohou je povzbuzovati, když jsou zoufalí, posilovat, když jsou sklíčení a dodávat jim odvahy, když jejich víra kolísá, aby hleděli vzhůru k Bohu a plně v Něj důvěřovali. Nebo mohou také jít opačnou cestou. Mohou pohlížet na vše černě, domýšlet se, že prožívají těžký život, neprojevovali důvěru v Boha, vypravovat o svých zkouškách a své nevěře druhým, libovat si v naříkání a reptání a být tak muži mrtvou přítěží, nebo dokonce i kletbou. ... Ev 677.3

Neposvěcená žena je největší kletbou, jaká jen může kazatele postihnout. Ti Boží služebníci, kteří byli a dosud jsou tak nešťastní, že mají ve svém domově tento ničující vliv, necht' své modlitby a svoji bdělost zdvojnásobí, necht' zaujmou pevné a rozhodné stanovisko a nedopustí, aby je tento stín srážel k zemi ještě hlouběji. Necht' se přimknou ještě úžeji k Bohu, necht' jsou pevní a rozhodní ve vedení svých domovů a necht' žijí tak, aby měli Boží schválení a bdělou andělskou péči. Ale jestliže povolí přáním svých neposvěcených družek, Boží hněv postihne celý příbytek. Truhla Boží smlouvy nemůže zůstat v domě, poněvadž tam podporují své omyly a stále v nich setrvávají. – 1T 138, 139 Ev 677.4

Získat vysokou mravní úroveň

Zásada vtlačuje znamení – Všude vidíme zničené lidi, ztroskotané rodinné oltáře a zničené domovy. Odcizili jsme se Boží zásadě. Mravnost zaujímá nízké stanovisko a země bude rychle Sodomou. Rozmnožují se velmi zvyky, na něž byly před potopou vylity Boží soudy a způsobily, že

Sodoma byla zničena ohněm. Blížíme se rychle ke konci, kdy má být země očištěna ohněm. – GW 125, 126 *Ev 678.1*

Kazatelé jsou terčem satanových útoků – Satanova zvláštní pokušení jsou zaměřena proti služebníkům evangelia. Ví, že kazatelé jsou pouze lidé, sami v sobě nemají žádnou ctnost a svatost, že poklady evangelia jsou svěřeny pozemským nádobám, které mohou být přetvořeny v nádoby cti jedině Božskou mocí. Ví, že Bůh zřídil kazatele k záchraně duší za mocné prostředky, a že ve svém působení mohou být úspěšnými pouze tehdy, nechají-li svůj život utvořit nebeského Otcí. Proto se je satan s celým svým důvtipem snaží svést k činění nepravosti. Dobře ví, že jejich úřad činí hřích hříšnějším, protože jestli hřeší, stávají se služebníky nepravostí. – GW 124 *Ev 678.2*

Rovnoměrná důstojnost je společensky-přátelsky výtvar – měli bychom dbát o čistotu a mravní chování. Musíme se chránit před hříchy tohoto znetvořeného věku. Kristovi poslové se nesmí uchýlit k pošetilým rozhovorům, nebo k důvěrnostem se ženami, buď vdanými, nebo svobodnými. Postavení jež jim náleží musí to zastávat s náležitou důstojností. I přes to mohu být ke každému družnými současně, přívětivými a zdvořilými. Musí býti povzneseni nade všechnu obyčejnost a velikou důvěrnost. Je to zapovězené území, na něž, když vstoupí, jsou zajati. Každé slovo a každé jednání by mělo sloužit k povznesení, k zjemnění a k zušlechtnění. Bezmyšlenkovitost je v takových věcech hříchem. – GW 125 *Ev 679.1*

Unikat lichotkám žen – Často vám budou lichotit muži, ale mnohem častěji ženy. Když budete zvěstovat pravdu na nových místech, setkáte se s lidmi, kteří nebudou šetřit lichocením. Jako Kristův služebník by ses měl distancovat od lichocení a zavrhnout je od sebe takovým způsobem, jak se odhazuje jedovatý had. Potrestej a kritizuj ženu, která bude chválit jak vypadáš, hovořit, že jsi hezký a vztáhnout ruku, jako kdyby tě chtěla obejmout. S lidmi toho druhu nemluv mnoho, protože to jsou lidé, kteří působí jako agenti a mají za cíl zmařit tvé plány. Chtějí položit osidla a svést tě z cesty svatosti. Každá opravdová křesťanka bude působit skromně, bude chápat satanovy podvody a nebude s ním spolupracovat. *Ev 679.2*

Nikdy neceň vysoce pověst kazatele, který získal náklonnost mnoha žen. Zdržuj se od lidí, kteří by chtěli pomocí svých kousků zeslabit tvé záměry konání dobra, nebo poskvřít čistotu tvého svědomí. Neměj pro ně čas ani důvěru, jelikož tě zbaví tvé duchovní síly a tvých pocitů. Nečín mezi cizími ani doma, ani na ulici nic, co by dávalo jen nepatrný stín zlu. – RH July 8, 1884 *Ev 680.1*

Vyhni se každému přiblížení k zlu – Když člověk, který hlásá pravdu projevuje náklonnost zůstávat příliš dlouho v kruhu mladých žen neb dívek, a když důvěrnost přátelství s nimi vtlačila znamení jeho osobnosti a lze jej s nimi často spatřit v důvěrného rozhovoru, měli bychom ho varovat, neboť se v jeho srdci neujaly čisté zásady pravdy. Takoví lidé nejsou Kristovými pracovníky a nejsou v Něk ani On není v nich. Dříve než Bůh jejich práci přijme, potřebují všestranně hluboké obrácení. Pravda nebeského původu nikdy nesnižuje člověka, který ji přijal. Nikdy nevede k nežádoucímu se sblížování a nežádoucí důvěře, ale opačně. Posvěcuje toho, který věří a šlechtí jeho vkus. Pravda pozvedává a přivádí k bližnímu soužití s Ježíšem a přivádí k vysokému ohodnocování Pavlových pokynů a nutnosti zdržovat se třeba nejmenších náznaků zla, aby dobré činy člověka promluvily samy o zlých činech jiných. ... *Ev 680.2*

Lidé, kteří vykonávají Boží práci a je v jejich srdcích Kristus, nebudou nikdy snižovat svou mravní úroveň ale budou se ji starat ještě pozvednout. Nebudou vyhledávat ani nacházet příjemnost v lichotkách žen a nedají se jimi svádět. Ať lidé mladí i ženatí odpoví, ruce pryč! Nedám nikomu ani nejmenší příležitosti, aby bylo o mně hovořeno zle. Moje dobré jméno je pro mne mnohem cennějším kapitálem nad zlato a stříbro. Ať zůstane tento kapitál nenarušený. A jestli lidé zaútočí na mé jméno, pak ne proto, že jsem k tomu dal příčinu, nebo podnět, ale z toho samého důvodu kvůli němuž mluvili falešně o Kristu, jelikož nenáviděli čistotu a svatost Jeho charakteru, která byla pro ně stálou výčitkou. *Ev 680.3*

Přeji si a toužím o to, abych mohla zapůsobit na každého pracovníka Božích věcí a dát mu pocítit potřebu stálých a horlivých modliteb a přiměla jej tak ku častější a horlivější modlitbě. Je jisté, že lidé nemohou stále klečet, ale mohou stále své srdce pozvedat k Bohu. Když Enoch chodil s Bohem, kráčel vlastně toutéž cestou. – RH Nov. 10, 1885 *Ev 681.1*

Souboj o duši – Najdou se ženy, které se stanou pokušiteli a učiní vše, co je v jejich síle, aby upozornily a obrátily muže k sobě. Nejprve se vynasnaží získat jejich sympatii, pak pocit a nakonec svěst k přestoupení svatého Božího práva. Ti, kteří svůj rozum vystavují nebezpečí, a city stavějí proti zákazům Božího Slova, anebo uráží Boha jiným druhem modlářství, nebudou mít už pocit víry. Bůh je nechá s hříšnými pocity. Je třeba se chránit hříšných myšlenek. Je třeba o svoji duši podle příkazů a pokynů Božího Slova bojovat; je třeba být opatrným, rozvázným v každé myslí slovu i činu, aby se nedal hříchu zrádně ovládnout. – RH May 17, 1887 *Ev 681.2*

Vyhýbat se určitému bezpečí – Náš veliký nepřítel má pomocníky, kteří ustavičně střeží nějakou příležitost, aby zničili duše. Je to podobné lvu, který nahání svou kořist. ... Příliš mnoho bezpečí oslabuje svědomitost a trpí tím i svědomí. Začátkem svůdné cesty, může být povolnost jednomu zlému zvyku, anebo jediné zanedbání naléhavé povinnosti. Tato cestě tě pak zavede mezi ty, kdo slouží satanu, i když přitom můžeš stále vyznávat lásku k Bohu a jeho dílu. Nestřežený okamžik, jediný nesprávný krok může celý proud tvého života zvrátit nesprávným směrem. A snad se nikdy nedovíš, co způsobilo tvou zkázu, dokud nebude vyřčen soud: „*Odejděte ode mne, činitelé nepravosti.*“ – 5T 397, 398 *Ev 681.3*

Obrácení neobrácenými kazateli – Člověk může slyšet i znát celou pravdu a přesto nemusí nic vědět o potřebě osobní zbožnosti, nemusí z ní nic prožít, nic nezkusit, a to ani z oblasti pravé zbožnosti. Člověk může vysvětlovat i jiným cestu spasení a přitom se může sám stát propastí. Pravda jest svatá a mocná, prohlubuje a proniká úmysly a záměry srdce. Vznešenost, důležitost a autorita pravdy, která je obsažená ve velikém plánu vykoupení má svůj původ v Bohu. Jeho autorita se nezastírá a ani neztrácí na hodnotě. Jeho autorita se nestává prázdnotou příčinou vadných náradí, které používá k jejímu představení lidí, kteří nejsou svatí nebo věřící. *Ev 682.1*

Člověk, který praktikoval zlo a ještě dál je praktikuje, se ptal: „Proč se pod mým vlivem obracejí duše na cestu pravdy?“ Odpověděla jsem: „Kristus k sobě stále přitahuje duše a vrhá svoje světlo na cestu jejich života. Ten, který hledá spasení, nemá možnost rozeznat povahu toho, který jej poučuje. Je-li ale sám upřímný a lne k Bohu, když v Něj věří a vyznává Mu svoje hříchy, pak bude přijat a uznán. – Letter 12, 1890 *Ev 682.2*

Doba vstupu

Mladí pracovníci zahajují práci – Jsou mladí muži, kteří se připravují posílit naše řady a jsou hotovi pracovat. Budou-li pokorně kráčet s Bohem, pak On s nimi bude rozmlouvat a poučovat je. Přála bych si ji vzkázat toto: Pracujte tam, kde je vaše místo, konejte co můžete, abyste dílo pravdy, které je vám drahé, posunuli dopředu. Uchovejte si prostotu, a když se objeví mezery, které bude třeba vyplnit, čekejte, až uslyšíte slova: „Příteli jdi výš.“ Můžete ve své lhostejnosti zůstat vzadu, ale nečiňte to. Kráčejte vpřed, důvěřujte Bohu, zavádějte v Jeho práci čerstvé a upřímné zkušenosti. Zapojujte do ní srdce plné víry, které působí s láskou a očišťuje duši. Když zatoužíte po vodě života, prostě o ní Krista a On se vám dá této vody v hojnosti napít. On se vám stane zřídlem, které prýští k věčnému životu. – Letter 9, 1899 *Ev 682.3*

Mnoho záleží na dobrém počátku – Užitečnost mladých lidí, kteří cítí, že jsou Bohem povoláni ke kazatelskému úřadu, závisí mnoho na způsobu, jakým přistupují ke své práci. Ti, kdož jsou k práci kazatele vyvoleni Bohem, podají důkaz o svém vysokém poslání a všemi možnými způsoby se budou snažit vycvičit ve schopné pracovníky. – AA 353 *Ev 683.1*

Přistupovat k práci společně s jinými kazateli – V přípravě k kazatelskému úřadu by měli mladí lidé společně působiti se staršími kazateli. Ti, kdož si v činné službě nashromáždili zkušenosti, musí vzít sebou do zralých polí, mladé a nezkušené kazatele. Tam je musí poučovat, jak úspěšně působit k obrácení duší. Tito starší služebníci musí těm mladším přívětivě a láskyplně pomáhat. Aby se mladí lidé připravili k dílu, k němuž je Pán povolal, měli by dbát na rady od svých učitelů. Měli by myslet na to, že jim je propůjčena moudrost dlouholeté práce. ... *Ev 683.2*

Starší služebníci Slova musí býti vychovatelé a musí se v kázni Boží dobře držeti. Mladí lidé musí považovati za přednost to, že se mohou učit od starších pracovníků a pokud to připouští jejich mládí a zkušenosti, musí na sebe vzít každé břemeno. Tím způsobem vychovával Eliáš v proročích školách Izraelské mládence a mladí lidé by se dnes měli učit podobným způsobem. Ovšem,

že není možné radit každému jednotlivci, jak by měl jednat. Mládež však musí být staršími pracovníky svědomitě poučována a vyučována, aby vždy pohlížela k Tomu, který je vládcem a Doko-navatelem naší víry. – GW 101, 102 *Ev 683.3*

Pracovat společně se zkušenými pracovníky a přesto nekopírovat – Nezkušené lidé nemohou být ponecháni sami sobě. Měli by se spojit se staršími a zkušenými kazateli a měli by se vzdělávat a vychovávat pod jejich vedením. A přesto jejich vychovatelé by měli říci: „Nejde o to, abys napodoboval moje gesta a tón mého hlasu. To není ani dovoleno. Nakonec posluchači nebudou vědět kdo mluví, ty nebo já. Máš být přioděn vlastní výzbrojí a předvést svůj vlastní charakter, který ti Bůh posvětil. Moje povaha a moje gesta, tón mého hlasu, způsob mého vyjadřování, neb moje slova, nemáš přijímat, protože to není tvoje úloha.“ *Ev 684.1*

Myslím, že jsem byla na to upozorněna v mém životě dvacetkrát a zkoušela jsem se o tom mluvit bratřím, ale zlo nebylo zastaveno. Když se někdo z nezkušených postaví v práci po tvém boku, neměl by soudit všechno tak jako ty, myslet tak jako ty, i na vše hledět jako ty. Tak by to nemělo být, protože kdybys zavrhl pravdu, pak by i on tak jednal a zavrhl pravdu. Jde o to, aby prohloubil vlastnosti povahy, které daroval Bůh. Tvoji svěřenci by neměli prosáknout tvými ideami; ty bys měl na ně působit a formovat jejich postavu. Tvou povinností je podřídit je vlivům biblických vzorů a poukázat na Bibli, která se má stát jejich vzorem. Na Důležitost a význam těchto věcí bylo tolikrát poukazováno, že se až pod tíhou této konkrétní věci skláním. – Manuscript 19b, 1890 *Ev 684.2*

Nové pracovníky neznechucovat a neutlačovat – Bůh to tak nikdy nezařídil ani neustanovil, aby posudek jednoho člověka a jeho plány měly být považovány jako nejvyšší rozhodnutí. On praví: „Jste Božími spolupracovníky. Ať se žádný člověk neodvažuje utlačovat a znechucovat druhého. Ať se nepokouší uvrhnout na svého bratra výzbroj, kterou sám nevyzkoušel. ... Kazatelé by neměli nikdy používat gest nějakého člověka, ani jeho zvyků, jeho postavy, jeho způsobů vyjadřování, zvuku a ani zabarvení jeho hlasu. Nesmí se stát žádný člověk v myšlení člověka, pocitech ve stanovení a vykonávání velké věci, když tě Bůh ustanovil pastýřem svého stáde, pak tě také ku vykonání této práce vyzbrojil nezbytnou kvalifikací. – Manuscript 104, 1898 *Ev 685.1*

Mladí lidé v první linii sloužení – Šediví mužové by měli uvolnit mladším lidem místo, kteří chtějí jít vpřed. Měli by jejich úsilí příznivě ocenit a dát jim všechny možnosti, aby se mohli postavit do čela na přední linii fronty. Starší lidé by neměli považovat za neúctu, když jejich mladší pracovníci zaujmou jejich místa, neb se stanou jejich nadřízenými a stojí v čele. Tehdy by starší pracovníci měli ty mladé povzbudit k tomu, aby se jejich hřivny rozmnožili. *Ev 685.2*

Jsou potřební takoví lidé, kteří budou vést práci dle dobrého chápání. Je třeba dát mladým příležitost, aby se uplatnili v práci. – Letter 97, 1896 *Ev 685.3*

Aby byli uznáni – Kristus dával pro svoje učedníky příležitost kontaktu s četnými zástupy, aby mohli získat mezi lidmi vhodnou pověst a mohli je přesvědčit, že pracují tak, jak On sám pracoval. Skutky milosrdenství, které konal náš Pán, otevrou dveře Jeho učedníkům. – Letter 252, 1906 *Ev 685.4*

Mladí pracovníci ve škole kázně – Oceňme s náležitou úctou mladší členy rodiny Pána. Mladí lidé, kteří teprve vstoupili do kazatelské činnosti, mohou velice chybovat, ale i ti starší nejsou prosti chyb, i když pracovali tolik let. Pán vezme mladé pracovníky ve své vlastní ruce, obklopí je svou péčí a dovolí někdy i utrpení příčinou jejich omylů, ale nikdy se jich nezřekne a neopustí je v jejich potřebě. On jim dává možnost zůstat členy královské rodiny a dětmi samotného nebeského Krále. – Manuscript 127, 1902 *Ev 685.5*

Mladí lidé pozváni na pole žně – Pán vyzývá mladé lidi, aby vstoupili na pole a po dobu žni pilně pracovali. Vyzývá je, aby pracovali pro Něho a ne pro sbory, které jsou již založené. Vyzývá, aby na tom velikém poli žně spojili své úsilí a práci zkušených pracovníků. Ať jdou do terénu a vstoupí do práce mladí a schopní lidé a tam ať využijí své hřivny. Ať vstoupí na pole a přistoupí do práce a poddávají se důvěrně vedení Pána. ... *Ev 686.1*

Hle to je práce, k níž je třeba povzbuzovat mladé lidi. Neměli by mluvit ve shromážděních, v nichž jejich nezralá práce není potřebná. Pán mladým lidem nesvěřil úkol, aby vedli práci mezi sbory. Jejich první povinností od Velikého Učitele je učit se lekcím v různých oblastech. ... *Ev 686.2*

Co mluvil Kristus učedníkům? Chce-li kdo za mnou přijít, zapři sám sebe. To je zásada Božího Slova. Ať pohledají pracovníci vědomosti o tom, jak Kristus žil a pracoval a ať za tím účelem studují Jeho život. Ať zápasí den ze dne a učí se žít Kristovým životem, starají se poznat cestu Pána. – Manuscript 75, 1900 *Ev 686.3*

Po dvanáctiměsíční zkoušce – Pán dal lidem, které povolal do služby a kazatelské práce zručnost, hbitost a rozumnost. Když po dvanáctiměsíční zkoušce vedení evangelizační práce nemůže člověk ukázat žádné ovoce svého úsilí a lidé pro něž pracoval nedosáhli žádného vzrůstu na novém místě se nepříčinil k pozvednutí mravní úrovně, žádná duše se neobrátila vlivem Jeho práce, pak by takový člověk měl svoji srdce pokořit před Bohem a snažit se poznat, jestli se nezmýlil ve svém povolání. Sdružení by měla takového člověka nahradit těmi, kteří se prokáží plody své práce. Měla by ho nahradit těmi, kteří uznávají Boha za svou dokonalost a který by bylo jasné, co znamená řádné pochopení i cena lidské duše. Práce člověka, jehož srdce naplňuje Kristova láska, bude užitečná. – Manuscript 26, 1905 *Ev 686.4*

Povolání a přeložení pracovníka evangelia

Přeložení do neopracovaných terénů – Často se stávalo, že obyvatelé nějakého města, v němž vedl Kristus svou práci vyslovovali přání, aby s nimi zůstal a pracoval v jejich středu dál. Kristus ale odpovídal, že se musí věnovat ještě i jiným městům, které ještě neslyšely svědectví pravdy, které On pro ně měl. Po předložení pravdy lidem v jistém místě, je Kristus nechával, aby pokračovali v stavbě na základě, který jim dal. On odcházel na jiná místa. Metodu jeho práce by měli následovat dnes ti, kterým svěřil svou práci. Naší povinností je procházet místo za místem a nést poselství. Když pravda byla zanesena na jednom místě, měli bychom se posunout dál a varovat jiné. – Manuscript 71, 1903 *Ev 687.1*

Povstat i tenkrát, když se zvedne oblak – Nebud'te nepečujícími a zbaveni víry. Nesundávejte hned zbroj. Stále ji mějte na sobě a buďte připraveni stále do boje. Posilujte stále své duše v Bohu a budete schopni zmužile bojovat. Naše síla a dokonalost je v Bohu. ... Když se oblak zvedne vzhůru, a Bůh vám oznámí, že vaší povinností je začít dílo na jiném místě, můžete se vědomě a s pochopením vydat dál. Nezanedbávejte a nezůstávejte bez péče o pole, na němž bylo mnoho vykonáno a kde je třeba vykonat ještě víc. – Letter 77, 1895 *Ev 687.2*

Hlas povinnosti – Hlas povinnosti je Božím hlasem. Je to průvodce, který se narodil v nebi a z nebe byl také vyslán. – CH 562 *Ev 688.1*

Kéž bychom věděli, že nás řídí Bůh – Nesmíme však odpovědnost za své povinnosti vkládat na druhé a nesmíme čekat, aby nám řekli, co máme činit. Nemůžeme spoléhat na to, že nám kdosi poradí. Pán nás poučí o naší povinnosti právě tak ochotně, jako kohokoliv jiného. Přistoupíme-li k němu ve víře, potom nám svá tajemství osobně sdělí. ... Ti, kdož se rozhodnou, že neučiní nic, co by se nelíbilo Bohu, předloží svou věc Krista a pak už budou vědět, jak si právně počínat. Dostane se jim nejen moudré rady, ale i síly. – *Ev 688.2*

Pracovníci s pocitem zodpovědnosti – Činíme-li s Božím vedením jen nepatrný krok vpřed a dosahujeme pokrok, buďme si vědomi, že na nás cíhají satanské moci, které jsou připraveny na nás útočit a také nás porazit. Satanu jde vlastně o to, abychom se vrátili a za tím účelem nám chce vštípit pochybnost a nevěru. Chce, postavit na naší cestě překážky, a tak oslabit víru a statečnost. Naší povinností je, abychom se postavili jako bojovníci, kteří jsou hotovi odrazit, bojovat a razit cestu uprostřed narůstající pozice. Učiní to naši práci desateronásobně těžší, než by byla, kdyby nevyšly překážky a kdyby nebyly opozice. Musíme se tvrdě postavit a necouvnout jako skála. ... *Ev 688.3*

Někteří se zdají být lidmi, kteří jsou zbaveni kotvy a tím působí pravdě velikou křivdu a škodu. Jsou i jiní, kteří jako lidé nenašli postavení, v němž by se mocně vytrvale postavili, a když bude potřeba byli hotovi i bojovat a Bůh je pak povolá, aby vždy trvali jako věrní vojáci na svých pozicích. ... Mnohým lidem chybí jakákoli idea rizika, bojí se změn a příhod. Někdo ale musí riskovat a riziko tuto věc musí provázet. – 3T 315, 316 *Ev 688.4*

Evangelisté musí práci přivést ke konci – Nevím nic víc ve věci bratra – mimo toho, že byl využit pro Pána k činnosti v Los Angeles, a že ta jeho práce přinesla mnohá požehnání. Výsledkem

jeho práce bylo to, že se výše 100 osob postavilo na stranu pravdy. Ke konci posledních táborových shromáždění, přemýšlel o změně místa práce, ale obdržel psaní podepsané mnohými obyvateli města Los Angeles, v němž jej prosili, aby zůstal a dále vedl svou působnost. Pán obdaroval bratra – uměním přizpůsobení se situaci, moudrostí a schopností plánovat a realizovat plány práce a poželal jeho činy, čímž jeho letáčky, poznámky a lístky probudily u lidí zájem. *Ev 689.1*

Chtěla bych říci, že bratr – by měl pracovat tam, kde zvěstoval poselství, které přináší mnoho dobra. Všichni, kteří přicházejí na jeho přednášky, dobrovolně podporují jeho působnost svými prostředky tak, aby dílo pravdy mohlo jít vpřed. ... *Ev 689.2*

Prozatím ať zůstane v Los Angeles, protože Pán mu dává úspěchy v hlásání poselství. Ať jeho trouba vydá zvučný hlas a pozvedá ze snu těch, co nikdy neslyšeli hlasu pravdy. Kéž by jej Pán povzbudil, aby zůstal v Los Angeles až do toho času, kdy členové obléknou výzbroj a ukážou, že chtějí nést tíhu poselství. ... *Ev 689.3*

Ať žádný se nesnaží vlastním příkladem ani pomocí zásad, které sám zvěstuje bratra – odtáhnout od práce, kterou koná, a kterou mu Pán svěřil. Ať s ním všichni spolupracují v úsilí, které směřuje k rozvinutí této práce dle jasných a zřetelných pokynů. – Letter 75, 1905 *Ev 689.4*

Při vybírání evangelistů se řídit vymezenými zásadami – Na otázky, je-li to správné, aby bratr – opustil Los Angeles a odešel na nějakou dobu do kteréhokoli města na severu, odpovídám: Někdy musíme přenechat odpověď na takové otázky samotnému člověku, který se ptá. Je mnoho lidí, kteří často mění místa práce a přitom konají práci, která má být vykonána dobře, jak to sám Pán nařídil. Někdy, když nějaký člověk dosahuje ve svém však úsilí úspěchu, a když vzrůstá zájem a dobro se množí, nelze se ptát, jestli plánuje odejít na nové terény, protože ho to přivádí do určitého zmatku. Pohnul-li Pán mocně obyvatele města Los Angeles, že se tak masově scházejí při stanových shromážděních, pak ať žádný tuto práci nebrzdí a nepřerušuje. ... Ať nikdo nepokouší bratra –, aby odvrátil od místa, kde probudil tak hluboký zájem a kde získal tak mimořádnou příležitost, kterou je třeba v Los Angeles využít. – Letter 193, 1905 *Ev 689.5*

Škody způsobené nepotřebnou změnou místa práce – Domníváme se, že není přikázání, odvracet pracovníky od jisté části vinice, kde dobře pracují a bezdůvodně s potřebou díla je instalovat na druhé místo, kde by měli začínat vše od počátku. Domnívám se, že následky toho nejsou nejlepší a ubohé duše tím vlastně trpí. Když to nevyžaduje viditelná potřeba, pak vás před vyměňováním pracovníků varuji. – Letter 179, 1900 *Ev 690.1*

Předčasné přesouvání pracovníků je pro obrácené nepochopitelné – Věděla jsem, že bratr a sestra – nebyli prosti chyb, ale starali se konat a poznávat vůli Mistra. Chtěli rozvíjet své hřivny, aby se byli schopni přibližovat k mužům i ženám, kteří kráčeli cestami života, aby se s pomocí jejich úsilí mohli mnozí zajímat pravdou. Věděla jsem, že přesuny tvořily v tomto důležitém poli působení, kde byli pracovníci tak velice potřební a že je to osobně trápilo. K vyvěrání vlivu na tuto věc se necítím být pověřena. *Ev 690.2*

Jejich odchod na jiné místo práce, by mohlo za těch okolností, nepříznivě působit na myšlení lidí, kteří přijali pravdu díky jejich úsilí. A co víc, kdyby to bylo opravdu pravda, že vlastnili těžké charakterové vlastnosti, pak jejich vyslání na jiná pracovní pole by nevypadala lépe, protože i tam by zanesli ty samé vlastnosti charakteru a metody práce. – Letter 48, 1907 *Ev 690.3*

Satan, protivník lidstva – Sbor by se ocitl v mnohem lepší situaci, kdyby jeho kazatelé se jasně postavili proti zlým věcem a neposlouchali rady, které vyplývají z přepjatosti a jednostrannosti zjištění, a kdyby na to zjištění podobně jako na návrh Sanballata odpověděl slovy Písma a kdyby jednal zajedno se zásadami Bible a odpověděli tak jako Nehemiáš: „*Dílo veliké konám, protož nemohu odejít.*“ Veliký protivník duší se snaží Boží dílo zabrzdit. Když se duše nacházejí v rozhodující chvíli, a když se mají postavit na stranu pravdy, působí se na ně pomocí neprospěšných sil a ponechává nežádoucím vlivu, aby ztratily zájem pro tyto věci, jelikož se málokdy stává, aby tak mocný dojem mohl na ně ještě jednou zapůsobit. Satan vždy usiluje s pomocí různých činů odvrátit kazatele od místa jeho práce. Snaží se o to v rozhodné době, protože chce, aby byly výsledky jeho práce anulovány. – Manuscript 1, 1879 *Ev 691.1*

Část XX. – Triumfální poselství

Když se rozléhá hlasité volání

Pravda brzy bude triumfovat – Konec je blízko. Blíží se nepozorovaně jako bývá nehluchý příchod zloděje v noci. Kéž by Pán dal, abychom již nespali jako jiní, nýbrž bděli a byli střízliví. Pravda brzy slavně zvítězí a všichni, kteří se nyní snaží spolupracovat s Bohem, budou s Ním vítězit. Čas je krátký. Brzy přijde noc, kdy už nebude moci žádný pracovat. – 9T 135 *Ev 692.1*

Obrácení, jako v době letnic – Přichází čas, kdy bude tolik obrácení v průběhu jednoho dne, jak tomu bylo v době letnic, když učedníci obdrželi Ducha Svatého.“ – RH June 29, 1905 *Ev 692.2*

Tisíce osob vkročí v okruh světla – Mnozí lidé to ani nepozorují a obrátí svou pozornost na pozvání evangelia. Byli zkoušeni, ale oni pohlédli přes všechny překážky, které se vršily a obeštíraly je mrakem, který zdržoval jejich zrak od pochodu vpřed. Díky víře, vytrvalosti a odvaze, přemohou mnozí z nich překážky a vstoupí do okruhu slavného světla. *Ev 692.3*

Na rovné a úzké cestě byly skoro nepozorovaně postaveny bariéry v překážky. Na cestě byly umístěny zatarasující kameny. Budou však odstraněny. Varovná znamení, která falešní pastýři postavili na stezkách svých stád, budou obrácena vniveč. Tisíce lidí vstoupí do okruhu světla a budou nad ním pracovat. Moudrost bytostí nebes se spojí s úsilím lidských nástrojů. Tak posílený a povzbuzený sbor skutečně povstane, bude svítit a celou svou posvěcenou mocí a energií požívat v boji. Tak bude vykonáno to, co Bůh usoudil. Budou získány zpět ztracené perly. *Ev 692.4*

Proroci chápali velikost této vznešené práce a čekali na hodinu nadchnutí a pozorovali chod předivného nákresu věcí, které se mohly odehrát. – RH July 23, 1895 *Ev 693.1*

Mnoho odpadlých se bude chtít vrátit – Naproti tomu, když na nás přijde bouře pronásledování, uslyší pravé ovce Pastýřův hlas. Pro záchranu jiných bude vynaloženo sebezapíravé úsilí, a mnozí, kteří se odtrhli od stáda, budou opět následovat toho velikého Pastýře. Lid Boží se semkne a ukáže nepříteli sjednocenou řadu. Kristova láska a láska našich bratří bude světu svědectvím o tom, že jsme byli s Ježíšem a že jsme se od něho učili. Tak poselství třetího anděla pronikne v hlasité volání a celá země bude osvěcena slávou Páně. – 6T 401 *Ev 693.2*

Pod dojmem literatury – Již brzo pro nás Bůh vykoná veliké věci, jestliže se pokoříme u Jeho nohou a prokážeme víru. ... V průběhu jednoho dne se obrátí víc jak tisíce. Většina obrácených za své obrácení bude vděčit přesvědčivosti naší literatury. – RH Nov. 10, 1895 *Ev 693.3*

Moc a síla z let 1844 se opakuje – Moc, která v hnutí roku 1844 lid tak mocně probudilo bude opět zjevena. Třetí andělské poselství se nebude šířit šepotem, nýbrž hlasitým voláním. – 5T 252 *Ev 693.4*

Hlasité volání – Sbor, který bude podpíráný prozíratelností a působením svého oslavovaného Pána bude v době trvání hlasitého volání tak hojně rozsévat známost spásy, že světlo pravdy vnikne do každého městečka i velkoměsta. Země se naplní známosti o spasení. Obnovující Boží Duch hojně požehná působnost všech pracovníků, kterou jsou aktivně zúčastněni, tak že osvítl světlo pravdy, které je určené pro přítomný čas, zazáří všude, v každém místě. – RH Oct. 13, 1904 *Ev 694.1*

Příčina zpoždění

Vedení milosrdenstvím – Dlouhá a temná noc zkoušky trvá, ale i když svítá jitra ještě nenadchází, protože se Pán řídí milosrdenstvím a ví, že kdyby přišel nalezl by mnoho lidí, kteří na Jeho příchod nejsou připraveni. Bůh nechce, aby jeho lid zahynul, a proto tak dlouho otálí. – 2T 194 *Ev 694.2*

Aby mohla být práce dokonána – Kdyby byl Boží plán prováděn jeho lidem, zvěstování milostivého poselství celému světu, byl by Kristus již přišel, a svatí by byli již uvítáni v Božím městě. – 6T 450 *Ev 694.3*

Jsem přesvědčena, že kdyby si Boží lid uchoval živé spojení s Bohem a byl poslušný Jeho Slovu, pak by se v nebeském Kanaánu nacházel už dnes. – GCB March 30, 1903 *Ev 694.4*

Po dobu pouti nás satan okrádá – Kdyby každý strážný, který stojí na zdech Sionu vydal svůj hlas na troubu, byl by svět slyšel poselství výstrahy již dříve. Dílo však zůstalo velmi pozadu. Když lidé spali využil satan příležitost, aby nás předešel. – 9T 29 *Ev 694.5*

V Božích zaslíbeních nejsou žádné omyly – Boží andělé nám v poselstvích pro lidstvo představují čas, který nám ještě zbývá, jako velmi krátký čas. Tak byli vždy představeni mně. Je pravda, že čas trval déle, než jsme se domnívali v ranních dnech zvěstování tohoto poselství. Náš Spasitel se nezjevil tak rychle, jak jsme očekávali, ale či slovo Páně v něčem zklamalo? Nic takového. Vždy je třeba pamatovat, že varování a Boží výstrahy jsou udíleny podmíněně. *Ev 695.1*

Bůh svěřil svému lidu vykonat na zemi určitou práci. Bylo mu dáno trojandělské poselství. Myšlení věrných a mělo obrátit k nebeské svatyni, kam vešel Kristus, aby se za nás přimlouval. Měla být obnovena sobota. Bylo zapotřebí likvidovat průlom, který byl způsobený v Božím právu. Poselství musí být hlášáno slavnostně, aby výstrahu slyšeli všichni obyvatelé země. Boží lid musí své duše očistit a prokázat opravdovou poslušnost a připravit se na to, aby když přijde Bůh, mohli před Ním pevně stát. *Ev 695.2*

Když jsme se po velkém zklamání v roce 1844 chopili mocně víry a šli jednotně vpřed, kdybychom byli využili projevy prozřetelnosti, které se nám objevily, kdybychom zvěstovali světu poselství třetího anděla a šli moci Ducha Svatého vpřed, pak bychom byli uzřeli spasení a Pán by všechna naše úsilí mocně a jistě posiloval. Všechna naše práce by se byla vykonala a Kristus by mohl přijít, aby dal svému lidu spravedlivou odměnu. Ale mnozí, kteří věřili v Kristův příchod ztratili v době zklamání víru, což zabrzdlilo práci a pohřbilo svět v temnotu. Kdyby se byla celá organizace sjednotila pod Božím rozkazem a prokázala víra v Ježíše, naše historie by vypadala jinak. *Ev 695.3*

Bůh nechtěl takto Kristův příchod oddálit. Bůh neurčil, aby se Jeho lid, Izrael, toulal 40 let po poušti. On zaslíbil, že svůj lid zavede přímo do Kanaánu, a tam že jej usídli, aby žil šťastně a ve zdraví. Ale ti, jimž byla tato slova zvěstována nejprve nevešli pro „nevěru“. Jejich srdce byla naplněna zlostí, reptáním a vzpourou. Takovýmto lidem nemohl Bůh smlouvu splnit. *Ev 696.1*

Nevěra, reptání a vzpoura zdržovaly starý Izrael před vstupem do Kanánu za 40 let. Ty samé hříchy způsobily zdržení a zapříčinily i to, že Izrael současnosti nevešel do nebeského Kanánu. Boží zaslíbení nebyly ani v jednom ani ve druhém případě oklamávající. Nevěra a světskost, vlastně nedostatek posvěcení a lidská vášeň, která se považovala za Boží lid, nás zdržuje na tomto hříšném a smutném světě po tak mnohá léta. – Manuscript 4, 1883 *Ev 696.2*

Neobtěžujme Boha – Jelikož jsme se nepodřídili, jako děti dávného Izraele, protože nám chybí poslušnost, zůstáváme na tomto světě mnoho let. Ale ve jménu Krista by neměl Jeho lid přidávat ke starým hříchům nové a obtěžovat Boha důsledkem svého vlastního škodlivého způsobu jednání. – Letter 184, 1901 *Ev 696.3*

Tento den můžeme uspišit – Urychlit návrat našeho Pána je v naší moci. Dokážeme to zvěstováním evangelia světu. – DA 633 *Ev 696.4*

Předností každého křesťana je nejen vyhlížet, nýbrž také uspišit příchod našeho Pána Ježíše Krista. Kdyby všichni, kdo vyznávají Jeho jméno, přinášeli ovoce k slávě, jak rychle by bylo símě evangelia po světě rozseto. Brzy dozraje poslední obilí a Kristus přijde, aby shromáždil převrácenou úrodu. – 8T 22, 23 *Ev 696.5*

Když se poselství skončí – Příchod Páně musí předcházet zvěst poselství všem národům, jazykům a lidem. Nezapomínáme někdy, když říkáme, že jsme prostudovali proroctví, že Boží shovívavost pro nehodné je součástí velkého plánu milosrdenství, s pomocí něhož se Bůh snaží spasit lidské duše? – RH June 18, 1901 *Ev 697.1*

K dokonání pravdy je potřeba moc

Proč mnozí bloudí při získávání duší – Mnozí lidé hlásají doktríny a teorie naší víry, ale jejich způsob představuje sůl, která je zbavena chuti, protože Duch Svatý nepůsobí v kazatelské činnosti, která je zbavena víry. Oni neotevřeli svá srdce přijetí Kristovy milosti. Nevědí nic o působení Ducha. Jsou jako jídlo bez přípravy, těsto bez droždí, jelikož v jejich práci není žádné působící moci, a když chtějí získat duše pro Krista, sklízíjí porážku za porážkou. Nechodí v Kristově sprave-

dlnosti, aniž by si ji přivlastnili. Tato spravedlnost je jako oděv, který se nenosí. Nejsou s ní seznámeni. Je jako zřídlo, ze kterého nečerpali jak fontána a z něhož si ani nezvlhčili svoje rty. – RH Nov. 29, 1892 *Ev 697.2*

Je zapotřebí intenzívně vyvěrat pozitivní vliv – V Kristových věcech je z naší strany potřebná větší horlivost. Slavnostní poselství pravdy by mělo být zvěstováno s takovou mocí, aby mohlo lidi přimět k uvěření, že Bůh spolupůsobí s naším úsilím a že Nejvyšší je živým zřídlem naší síly. – ST Dec. 9, 1886 *Ev 697.3*

Budeme-li mít naše srdce jedno s Kristem a bude-li náš život v souladu s Jeho prací, pak na nás sestoupí tentýž duch, který sestoupil na učedníky v době letnic. – RH June 30, 1903 *Ev 697.4*

S nadšením apoštolů – Učedníci pociťovali pro Boží slávu nadšení a zanícení, a to způsobilo, že nesli svědectví pravdy s velikou mocí. Nemělo by toto nadšení zapálit i naše srdce? Nemá nás naplňovat touha zvěstovat dějiny milosti spásy, zvěsti o Kristu a Jeho ukřižování? Nemá-li se Boží moc zjevovat mocněji než v apoštolských dobách. – ST Feb. 17, 1914 *Ev 698.1*

Zřídlo moci – Po nanebevstoupení Krista se učedníci shromáždili na jednom místě, aby tam společně prosili a předkládali Bohu své modlitby. Po 10-ti dnech zkoumání svých srdcí a poddání se ostré sebezkoušce, byla připravena cesta Svatému Duchu, který mohl přijít a vejít do očištěných a posvěcených svatých těchto duší. Každé srdce naplnil Duch, protože Bůh toužil ukázat svému lidu, že Mu chce dát to nejvyhledávanější a nejpožehnanější požehnání nebes. ... Meč Ducha ťal napravo i nalevo. Když byli prodchnuti novou mocí, která zahrnula celého lidského ducha a odstranila všeliké kazy, pociťovali apoštolové, že jsou jinými lidmi než dosud. Modlářství bylo zmařené, které se mínilo se zbožností lidu. K Božimu království byla pojatá nová oblast, nové místo. Místa, které byly kdysi jalové a opuštěné, zvučely teď Jeho slávou. – RH June 10, 1902 *Ev 698.2*

Pociťovali tíhu za duše – Všimněme si, že po získání dokonalé jednoty mezi učedníky, nebylo mezi nimi žádného západu o nejvyšší místo, protože je naplnil Duch Svatý. Tvořili jeden harmonický akord. Všechny rozdíly byly odstraněny a zavrženy. Svědectví o Ducha podobné každého z nich, bylo stejné. Marek hovoří: „*Toho pak množství věřících bylo jedno srdce a jedna duše.*“ (Sk 4,32) Duch Toho, který zemřel za hříšníky, aby hříšníci mohli žít, oživil celé věřící shromáždění. *Ev 698.3*

Učedníci neprosili o požehnání pro sebe. Pociťovali tíhu duší. Evangelium mělo být zaneseno až do končin země. Zvěstovali, že byli posíleni mocí, kterou jim Kristus zaslíbil. Bylo to tenkrát, když na ně splynul Duch Svatý a tisíce lidí se obrátily za jediný den. – ST Feb. 17, 1914 *Ev 699.1*

Probuzená církev – Když přistoupíme do Kristovy služby cele posvěcení a s celým srdcem, Bůh tuto skutečnost přijme a vylije na nás hojnost svého Ducha. Nedojde ale k tomu, aby většina členů sboru nespolečně pracovala s Bohem. – RH July 21, 1896 *Ev 699.2*

Ozářená země – Viděla jsem vycházet paprsky světla z měst i vesnic a z vysokých i nízkých míst země. Bylo uposlechnuto Božích slov a tak vznikaly pro Něho podmínky v každém městě, i v každé vesnici. Jeho pravda byla zvěstována v celém světě. – 9T 28, 29 *Ev 699.3*

Bylo vidět jak stovky a tisíce navštěvují rodiny a otvírají jim Boží Slovo. Srdce byla přesvědčena o moci Svatého Ducha, která působila duchem pravého obrácení. Na každé strany byly otevřené dveře pro zvěstování pravdy. Svět se zdál být osvícen nebeským vlivem. – 9T 126 *Ev 699.4*

S pomocí pokorných nástrojů – Až přijde čas, kdy bude šířeno (poselství třetího anděla) z největší silou, zapůsobí Pán skrze skromné nástroje tím, že povede mysl lidí, kteří se zasvětili Jeho službě. Pracovníci budou připraveni spíše pomazáním Jeho Ducha, než školením ve vzdělávacích ústavech. Mužové víry a modlitby budou puzeni, aby vyšli se svatou horlivostí a hlásali slova, která jim vnukne Bůh. Hříchy Babylona budou odhaleny. Hrozné následky vynucování církevních zvyklostí světskými úřady, zásady spiritismu, tajný, ale rychlý postup papežské moci – to vše bude odhaleno. Těmito vážnými výstrahami bude lid vyburčován. Budou naslouchat tisíce a desetitisíce těch, kteří taková slova nikdy neslyšeli. – GC 606 *Ev 699.5*

K zástupům páně se připojí veliké zástupy – Mnozí, kteří budou tu a tam pospíchat, aby popohánění Božím Duchem zanesli jiným lidem světlo. Pravda, Boží Slovo je v jejich kostech jako oheň, který naplňuje jedinou horlivou touhou osvětit ty, kteří se nacházejí ve tmě. Mnozí budou zvěstovat Slovo Boží i mezi nevzdělanými. Duch Boží působí i na děti, aby vyšly a nesly poselství, které plyne z nebes. Duch zapůsobí na všechny, kteří se poddají Jeho požadavků. Lidé budou potom

zvěstovat pravdu v moci Ducha. Veliké zástupy přijmou čistou víru a připojí se k vojsku Pána. – RH July 23, 1895 *Ev 700.1*

Hlas výstrahy se rozezvučí tisíci hlasy – Boží služebníci budou rozjasněnými obličejí a zářícími svatou odevzdaností spěchat od místa k místu, aby hlásali poselství nebes. Tisícerými hlasy bude po celé zemi dávana výstraha. Budou se dít zázraky. Nemocní budou uzdravováni a za věřícími půjdou znamení a divy. I satan bude působit lživými divy a dokonce přivolá před zraky lidí i oheň z nebe. Tak budou obyvatelé země přiměni, aby se postavili na jednu nebo druhou stranu. *Ev 700.2*

Poselství se bude šířit, ne tak ani vlivem důkazů, jako vlivem hlubokého přesvědčování Duchem svatým. Důkazy už byly podány. Semeno bylo zaseto a nyní vzroste a ponese ovoce. Spisy, rozšířené misijními pracovníky, vykonaly svůj vliv, ale mnohým, v jejichž myslích vzbudily silný dojem, bylo znemožněno plně pochopit pravdu, anebo stát se jí poslušnými. Paprsky světla pronikají nyní všude, pravdu lze vidět v její nahotě a upřímní synové Boží lámou pouta, která je drží. Rodinné svazky a církevní vztahy nemají moci, aby je zadržely. Pravda má větší cenu než všechno ostatní. Navzdory silám, které se spojí proti pravdě, postaví se velké množství lidí na stranu Páně. – GC 612 *Ev 701.1*

Sestoupení Ducha Svatého na církev představuje tu skutečnost, kterou se očekává jakoby v budoucnosti. Je ale předností církve vyzkoušet to dnes. Hleďte toho, modlete se o to a věřte tomu. Nebesa čekají, aby vás obdarovaly Duchem, proto toho musíte dosáhnout. – RH March 19, 1895 *Ev 701.2*

Pozdní déšť – Ať křesťané prosí s vírou o zaslíbené požehnání a obdrží je. V apoštolských dnech bylo vylití Ducha podobné k jarnímu dešti a výsledky se ukázaly slavné. Ale pozdější déšť bude ještě hojnější. – ST Feb. 17, 1914 *Ev 701.3*

Doba příležitosti je nyní

Práce pro dnešek – Poselství třetího anděla přechází v hlasité volání. Nepoddávejte se dojmu, že můžete vaše povinnosti zanedbat. Nelze se přiznávat k názoru, že teprve v příští době zakusíte mnoho požehnání, v němž nastane podivuhodné oživení bez jakéhokoli úsilí z vaší strany. ... Dnes se musíte stát očištěnými nádobami a být připravenými na přijetí nebeského deště, být hotovými přijmout pozdní déšť. Pozdní déšť přijde a Boží požehnání způsobí, že každá duše bude očištěna od všeliké poskvrny. Dnes je naší povinností podříditi vlastní duši Kristu, abychom mohli být připraveni na čas rozvážení a obnovy, abychom byli hotovi na zkoušku přítomnosti Páně a přijetí křtu Ducha Svatého. ... *Ev 701.4*

Místo žít v očekávání nějakých zvláštních popudů v době jakýchsi neobvyklých povzbuzování, měli bychom moudře a rozumně využívat příležitosti v přítomné době. Měli bychom udělat vše, co je potřeba, aby mohly být zachráněny duše. Místo velkého vyčerpávání našeho myšlení na spekulace dnešní doby a časů a místo pozastavování se nad prohlubováním věcí, jejich známost ponechal Pán pro sebe a vzal ji od lidí, poddejme se raději kontrole Ducha Svatého, abychom mohli splňovat nynější povinnosti a dávat chléb života, nesmíšený s lidskými teoriemi těm duším, které hynou v očekávání na pravdu. – RH March 22, 1892 *Ev 702.1*

Příležitosti předchozího případu – V našich dnech, které jsou hojné na cestování, máme mnohem více příležitosti navázat evangelizační kontakt s lidmi různých středisek a mnoha národností, než za dob starého Izraele. Tratě cestování se staly tisíckrát delší. Bůh připravil cestu zázračným způsobem. Na naše pokyny čekají tiskové agentury, vydavatelství, ve kterých je daleko větší možnost rozmnožování pravdy, než jiné prostředky působení. Bible, mnohojazyčné publikace literatury a zevšeobecnění přítomné pravdy – to všechno je nám k dispozici a může být rychle přeneseno do každé části světa. *Ev 702.2*

Máme zvěstovat poselství milosti, které Bůh lidem přenechal. Jak veliká by měla být naše horlivost ve studiu Bible a naše nadšení pro rozšíření světla. – RH Jan. 25, 1906 *Ev 702.3*

Příčiny, které vyplývají z Boží prozřetelnosti – Jsme na pokraji krize. V moci ducha musíme nyní rozhlásit veliké pravdy pro tyto poslední dny. Nebude dlouho trvat a každý uslyší výstrahu a učiní své rozhodnutí. Pak přijde konec. ... Bůh je ten velký Mistr-Dělník, a jeho prozřetelností připravujeme cestu pro dokončení jeho díla. On dává příležitosti, otevírá proudy vlivu a umožňuje prá-

ci. Dbá-li jeho lid na jeho prozřetelné vedení a je-li ochoten s ním spolupracovat, pak uzří veliké dílo. – 6T 24 Ev 703.1

Krise národů působí náboženské probuzení – Lidé i národy jsou nyní vázeni na váze, jež je v rukou toho, který nikdy neučiní chyby. ... Ev 703.2

Znamení času nám nyní oznamují, že stojíme na prahu velikých a slavných událostí. V našem světě je vše v pohybu. Před našimi zraky se plní Spasitelova prorocství a události, které předcházejí jeho příchod. „*Budete slychatí zajisté boje a pověsti bojů... nebo povstane národ proti národu, budou hladové a morové a zemětřesení po místech.*“ (Mt 24,6.7) Ev 703.3

Nynější doba je pro všechny žijící neobyčejně vážná. Vladaři i státníci, kteří zaujímají vysoká postavení, mužové mocní a vážně myslící, i ženy všech tříd, upřeli svou pozornost na to, co se děje kolem nás. Bedlivě sledují jednání mezi národy. Sledují napětí ve všech směrech a poznávají, že se má stát něco velikého a rozhodujícího, vidí, že svět je na prahu ohromné krize. – PK 536, 537 Ev 703.4

Naše povinnost ve chvíli oddechu – Andělé zdržují ničivé větry, aby svět byl varován o přicházející pohromě. Ale přesto se připravuje bouře, aby udeřila na zem. Když Bůh rozkáže svým andělům, aby povolili větry a pustili ji z pout, nastanou hrozné věci... Ev 704.1

Milostivý Bůh nám dal chvíli oddechu. Každá moc, kterou půjčila nebesa, má být využita v díle, které nám svěřil Pán. Má býti použita pro záchranu těch, kteří hynou v nevědomosti. ... Ev 704.2

Boží lid má povinnost mocně prosit Pána o pomoc, vši silou se má posvětit zvěstování pravdy. Všechno úsilí třeba soustředit pro toto dílo a je to třeba učinit v té době oddechu, která nám byla půjčena. ... Ev 704.3

Nemine den, v kterém bychom neměli spojení s lidmi střízlivě myslícími. Nemine den, v němž bychom nemohli provést omezující linii kolem některé duše. Neuplyne den, v němž by některý nemohl učinit rozhodnutí pro svůj budoucí osud. – RH Nov. 23, 1905 Ev 704.4

Charakteristika konfliktu – Neprokazuje náležité pochopení, neuvědomujeme si jak obrovský konflikt se odehrává mezi neviditelnými mocnostmi a jaký neúprosný spor je veden mezi poslušnými a neposlušnými anděly. Nad hlavou každého člověka bojují mezi sebou andělé dobra i zla. Musíme se srovnat s nejmocnějšími duchovními mocemi. Spočívá na nás tíha působení s největší zásadností a rozhodnutí, poněvadž nám dosáhnout vítězství pomůže jen tato práce. K této bitvě musíme najít sílu tam, kde ji v dávné době nacházeli učeďníci. – ST Feb. 17, 1914 Ev 704.5

Zrození pohanství; vystoupení člověka hříchu – Čím více se blížíme konci času, tím větší bude zevnější okázalost pohanské moci; pohanská božstva ji budou stavět na obdiv městům tohoto světa. Tento plán se již začal naplňovat. Pán Ježíš představoval Janovi množstvím různých obrazů zlé charaktery a svádivé vlivy těch, které byli vyznamenáni za své pronásledování Božího lidu. Všichni potřebují moudrosti, aby mohli vniknout do tajemství hříchu, které v koloběhu dějin tohoto světa mocně figuruje. ... Ev 705.1

Právě v čase, ve kterém žijeme, povolal Bůh svůj lid a dal mu hlásat poselství. Povolal je, aby obnažil špatnost člověka a hříchu, který učinil nedělní zákon rozpoznávací moci, který si usmyslil změnit časy, zákony a utiskovat Boží lid, který pevně vytrvá v Jeho uctívání zachováváním jediné pravé Soboty, jako památky na stvoření, jako svatý den a den Páně. – TM 117, 118 Ev 705.2

Boží vyslanci se nezalekli – V této naší době, kdy se rychle blíží konec všech pozemských věcí, satan zoufale usiluje, aby dostal svět do svých osidel. Kreslí mnoho plánů, aby zaměstnal mysl a odvrátil pozornost od podstatných pravd pro spásu duše. ... Ev 705.3

Zloba dosahuje stále větší výše, kde nikdy před tím nedospěla a přece mnozí kazatelé evangelia volají: „Klid, žádné nebezpečí.“ Ale kteří jsou Bohu věrni poslové měli by pevně pokračovat ve své práci. Odění nebeskou výzbrojí by měli jít nebojácně a vítězně vpřed a neustále pokračovat v boji, a neustat dříve, dokud každá duše v jejich dosahu nepřijala poselství pravdy pro tuto přítomnou dobu. – AA 219, 220 Ev 705.4

Rychlá vítězná sláva

Evangelium, které kdysi hnulo světem – Apoštolové vykonali ve spolupráci božského Ducha dílo, které otřásl světem. V jediném pokolení je přineseno evangelium všem národům. Ev 706.1

Slavné byly úspěchy, jež provázely službu vyvolených Kristových apoštolů. ... Ev 706.2

Nebyla to jejich síla, kterou učedníci plnili své poslání, nýbrž síla živého Boha. Jejich úkol nebyl snadný. Počátky křesťanské církve a její první působení bylo provázáno těžkostmi a trpkým žalem. Ve své práci učedníci neustále strádali, zakoušeli osočování a pronásledování; nelpěli však na svých životech a radovali se, že byli povoláni trpět pro Krista. Nerozhodnost, váhavost, nedostatek cílevědomosti neměly místa v jejich usilování. Byli ochotni vynaložit vše, i sebe sama. Vědomí odpovědnosti, jež na nich ležela, očišťovala a obohacovala jejich život a milost nebeská se projevila ve vítězstvích, jichž dobyli pro Krista. Svou všemohoucí silou konal skrze ně Bůh, aby evangelium zvítězilo. – AA 593-595 Ev 706.3

Pouze vyvolení – Mezi obyvateli země, roztroušeni po celém světě, jsou takoví, kteří nepadají před Bálem na kolena. Jako hvězdy na nebi, které se objevují jen v noci, zazáří tito věrní, až tma přikryje zemi a temnota zahálí národy. V pohanské Africe, v katolických zemích Evropy a Jižní Ameriky, v Číně, v Indii, na mořských ostrovech a ve všech temných koutech země má Bůh připraveny šiky vyvolených, kteří zazáří v temnotě a odpadlému světu jasně zjeví proměňující sílu poslušnosti zákona Božího. Již dnes se takoví objevují v každém národě a mluví každým jazykem; a v hodině nejhlubšího odpadnutí, až satan vynaloží úsilí, aby „*všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, slobodní i v službu podrobení,*“ přijali pod trestem smrti znamení, že zachovávají falešný den odpočinku, tehdy tito věrní, „*bez úhony a upřímní synové Boží bez obvinění*“ zazáří „*jako světla na světě*“ (Zj 13,16; Fp 2,15) Čím temnější bude noc, tím jasněji budou zářit. – PK 188, 189 Ev 706.4

Vítězoslavná církev – Naše práce se musí v krátké době ukončit. Členové vítězné církve budou bděti lidé, na kterých bude vidět věrnost a oddanost. – Letter 32, 1892 Ev 707.1

Avšak náš Vůdce, který neučinil žádnou chybu nám práci: „Jděte kupředu; vstupte na nové území a vztyčte ve všech zemích korouhev. „*Povstaniš, zaskvěj se, poněvadž přišlo světlo tvé, a sláva Hospodinova vzešla nad tebou.*“ (Iz 60,1)“ Ev 707.2

Nastal čas, kdy bude světu skrze Boží posly otevřen svátek Písma. Pravda prvního, druhého a třetího andělského poselství musí jít ke všem národům, jazykům i lidem; musí osvětlit temnotu světa a rozšířit se přes mořské ostrovy. Toto dílo nesmí být zdrženo žádným odkladem. Ev 707.3
Naším heslem musí být: Kupředu, vždy kupředu, nebesští andělé půjdou před námi, aby nám připravili cestu. Nesmíme se zbavit břímě o zahraniční pole, dokud nebude celá země osvětlena od slávy Páně. – GW 470 Ev 707.4